

Giới thiệu Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn

Thể loại: tiên hiệp, huyền huyền, trọng sinh...

Một vùng đất ngập tràn nguyên thủy chỉ khi cùng với nguyên thủy vũ trụ. Cũng bắt đầu từ khi đó sự sống xuất hiện. Mà nhân vật chính lại được ra đời từ 1 sinh linh đc tạo ra bởi 1 kẻ sắp chết. Hắn k tại trong luân hồi. Hắn k tại dưới thiên đạo. Hắn đi lên bằng đôi chân mình. Chứng 3000 đại đạo. Diệt 3000 đại đạo. Đạp đổ thiên đạo. Hắn là chí tôn. Vô số kỉ nguyên qua đi. Hắn đã trở lại. Để trả thù. Để bảo vệ vũ trụ này. Hắn làm chí tôn

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Khởi Nguyên

Nguyên Thủy Đại Vũ Trụ lúc này, trong mênh mông tinh không khắp nơi đều là đại chiến. Mỗi giây phút qua đi, đều có thể trông thấy từng khoả tinh thần rơi rụng, liệt liệt bạo tạc mà ra.

Những nơi đại chiến thảm liệt nhất liền từng toà từng toà thiên hà cũng vì đó mà tan vỡ. Hàng tỉ khoả tinh thần cứ như vậy trong đại chiến mà nổ tung thành cát bụi.

Một tiếng gào lớn vang vọng vũ trụ, một cái không lồ hàng tỉ dặm thần long bị một đao chém rụng đầu. Thân thể nặng trĩu kia rơi xuống đè nát mấy khoả tinh thần. Bên kia một cái phụng hoàng lớn không kém thần long bị vô số xích sắt ghim vào người không cách nào thoát ra. Cuối cùng bị xích sắt kéo toạc thân thể mà chết đi.

Cảnh tượng này trong vũ trụ lúc nào cũng có thể nhìn thấy. Mỗi giây mỗi phút qua đi đều có những thân ảnh ngã xuống. Mỗi cái trên thân khí tức đều cực kì khủng bố, thế nhưng là đều không thoát khỏi cái chết.

Bên trong một toà đại điện nguy nga, trên điện ghi 3 chữ Thiên Tôn Điện, lúc này bên trong điện có một lão già áo trắng. Lão già này ánh mắt có chút ngưng nhìn về phía trước mặt hắn. Trước mặt lão già này là một cái cây lớn khoảng 10 trượng, cây này tản mát quang mang màu xanh lục tươi mát vô cùng. Trên cây cũng toả ra bằng bạc vô tận sinh cơ. Tại trên thân cây khám nam lấy một khối thủy tinh khoảng 1 trượng. Bên dưới cây chất đầy vô số thánh dược quý hiếm và thánh thạch. Thêm vào đó là một cái trận pháp cực kỳ thâm ảo. Trên khối thủy tinh này lưu động lấy vô số huyền ảo mà cổ lão phù văn.

Nếu nhìn kĩ vào bên trong khối thủy tinh này liền có thể nhìn thấy một đứa bé đang nằm trong đó. Mà những tinh hoa của thánh dược, thánh thạch và vô tận sinh cơ từ cái cây này phát ra đang bị đứa bé này hấp thu lấy. Cuối cùng trên mặt đất những thánh thạch, thánh dược kia bị hấp thu hoàn toàn, hoá thành bụi phấn. Mà khối thủy tinh kia cũng bị nứt ra.

Nge được âm thanh vỡ nát. Lão già kia vội vàng tiến tới, sau đó hắn vội vàng đỡ lấy đứa bé kia. Chỉ thấy cái cây lớn kia cũng ngay lập tức rút nhỏ lại sau đó tiến vào lưng đứa bé này. Cuối cùng hoàn toàn biết mất vào trong cơ thể nó.

Sau lưng đứa bé hiện ra một cái đồ án hình cái cây. Lão già gật đầu nói thầm "tốt tốt, rốt cuộc ta thành công, ta đã thành công rồi".

Đứa bé chậm rãi mở mắt ra, sau đó nó nhìn xung quanh, cuối cùng ánh mắt rơi trên thân lão già sợ hãi nói: "Đây là nơi nào, người là ai".

Lão già nhẹ nhàng cười nói: "Hài tử, đừng sợ, ta..... ta chính là cha ngươi".

"Ngươi là cha ta?" Đứa bé ngơ ngẩn.

"Phải, ta chính là cha ngươi, lại đây, thời gian đã không nhiều rồi". Lão già nói.

Chỉ thấy lão già kia một tay vạch lên trán đứa bé một cái, trên trán đứa bé liền xuất hiện một cái ấn ký. Sau đó lấy ra một tấm lụa mỏng. Nếu nhìn kĩ liền thấy đó thực chất cũng không phải lụa. Mà chính là một vầng ánh sáng, nó giống như thực chất. Lại giống như nước. Nhẹ nhàng uốn lượn trên tay lão già.

"Đây là Nguyên Thủy Chi Quang, nó chính là ánh sáng đầu tiên trong vũ trụ" Nói đoạn đưa nó cho đứa bé. Cuối cùng nói tiếp một câu: "Ta sẽ đem ngươi phong ấn xuống, một kiếp này qua đi, ngươi sẽ thức dậy, tiêu hoá những cái kia kiến thức của ta liền để ngươi hiểu rõ thiên địa, ngươi không phải sinh linh vũ trụ này, vì thế thiên đạo không quản được ngươi, tương lai ngươi đi con đường sẽ vô cùng gian nan, thế nhưng thành tựu của ngươi sẽ vượt qua tất cả, hài tử của ta. Còn nữa, tên ngươi là Doanh Thiên"

Cuối cùng lão già hoa tay một cái, đứa bé lần nữa bị một khối thủy tinh bao phủ lấy. Sau đó trong đại điện xuất hiện ra một cái đại môn, lão già đem khối thủy tinh kia đưa vào đại môn, đại môn đóng chặt lại. Đại môn đóng về sau lão già mới nhẹ nhàng thở dài một hơi. Trên miêng hắn nở một nụ cười mãn nguyện.

Đúng lúc này, nghe được Oanh Oanh, âm thanh cực lớn vang lên. Kèm theo đó là một cái mãnh liệt rung động đem cả đại điện đều lắc lư muốn sụp đổ.

Lão già thở dài một hơi thầm nói:”cái gì nên đến, cuối cùng vẫn phải đến”. Nói đoạn bước ra ngoài đại điện.

Bên ngoài đại điện lúc này bầu không khí cực kì ngưng trọng. Tại đây tụ tập lấy 2 phe nhân mã. Một bên gồm các loại thần thú, tiên thú thân hình khổng lồ, thêm vào đó là từng cái thân ảnh vĩ ngạn. Trên thân bọn hắn mặc lấy từng bộ thánh giáp, trên đầu treo lấy từng cái chiến binh phát ra mạnh mẽ quang mang. Trên thân bọn hắn cũng toả ra hào quang thần thánh. Mỗi một cái đều vô cùng cường đại mạnh mẽ. mỗi một cái đều có được hủy diệt thiên hà thực lực.

Bên kia đối diện cũng không kém phần hung mãnh. Bên này từng tôn từng tôn hung thần ác ma. Từng cái khổng lồ quái vật răng vuốt đầy máu me gào thét. Bọn hắn bao phủ lấy từng tầng khí tức hắc ám.

2 phe này khí tức đối chọi gay gắt, thiên địa cũng vì vậy mà như chia thành 2 vệt, khắp không gian tràn ngập lực lượng hủy diệt như muốn áp sập chư thiên.

Tại thời khắc này, bên phe hắc ám, một cái thân ảnh bước đi ra ngoài. Hắn là một cái nam tử trung niên, trên trán hắn có một con mắt đỏ như máu. Tóc hắn giống như một làn nước màu đen tuyền dài tới tận đầu gối. Khi hắn xuất hiện. Cả thiên địa như mất đi ánh sáng. Một cỗ u ám lập tức bao phủ lấy thiên địa. Hắn bước ra mỗi bước, thiên địa cũng vì đó mà rung chuyển. Tại dưới bước chân của hắn, không biết bao nhiêu khoả tinh thần vì đó mà vỡ nát.

Trên tay hắn cầm lấy một chiếc lưỡi hái lớn. Có thể nhìn thấy trên lưỡi hái này có từng cái oan hồn bám lấy. Trên lưỡi hái phát ra từng tiếng gào rít thê lương. Có thể thấy rằng có không biết bao nhiêu sinh linh đã trở thành oan hồn dưới lưỡi hái này.

Nam tử trung niên này bước ra sau đó nhìn về phía đại điện.

Giờ khắc này, lão già trong điện cũng bước ra tới. Hắn lúc này trông có chút già nua tiều tụy.

Trông thấy lão già này, nam tử trung niên nhú mày, sau đó cất lời:”Ngươi đem sinh mệnh của mình thiêu đốt?”.

Lão già cười nói:”Không thể nói là thiêu đốt, mà là cho đi”.

Nghe vậy trung niên nam tử vội hỏi:”Ngươi đã làm cái gì”.

“Chỉ là giữ lấy một chút hi vọng cho vũ trụ này thôi” lão già nhẹ nói.

“Vô ích, vũ trụ này đã đến lúc tàn rồi, ta sẽ đem nó ăn sạch, khắc khắc, ngươi không thể bảo vệ nó đâu” Nam tử trung niên dữ tợn cười nói.:”Khi ta rời đi nơi này, ta đã tìm thấy thế giới khác, không chỉ một mà là nhiều cái, ta đem chúng ăn hết, bây giờ ta đã mạnh hơn ngươi rất nhiều, ngươi đã không thể ngăn cản ta”.

Lão già nghe vậy có chút buồn rầu đáp lại:”Ngươi tại sao lại trở nên như vậy chứ. Hãy nhìn xem, nơi này chúng ta đã từng cùng nhau kiến tạo nó. Một cái vũ trụ từng tươi đẹp hiện tại ra sao, ngày đó ngươi đem nửa vũ trụ tế sống khiến cho vũ trụ vỡ nát một nửa, ngươi không thấy mình quá tàn nhẫn sao, dù sao đây là nơi ngươi sinh ra, đây cũng là nơi ngươi góp sức xây dựng lên”.

Nam tử trung niên cười nhạt nói:”Thái Nhất a Thái Nhất, ngươi quá mềm lòng rồi, ngươi muốn mãi mãi ở trong chiếc lồng này, nhưng ta khác ngươi, ta không có như vậy an phận, chỉ cần ngươi giao ra Nguyên Thủy Chi Quang, ta sẽ rời đi”.

Lão già nghe vậy lắc đầu:”Nguyên Thủy Chi Quang đã không còn trong tay ta, dù còn ta cũng không có khả năng đem cho ngươi”.

“Gián ngoan mất linh, nếu vậy ta sẽ đem vũ trụ này diệt sạch, để xem ngươi như thế nào bảo vệ nó”. Trung niên nhân có chút không kiên nhẫn.

“Ngươi đã mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng ngươi lại quên mất một điều, tại thời khắc ngươi tế nửa vũ trụ này sau đó rời đi. Tên của ngươi trên Thiên Địa Bảng cũng đã bị xoá đi. Từ giờ phút đó, thiên địa này cũng đã bài xích ngươi, ngươi cũng không còn là sinh linh thiên địa này”. Lão già vừa nói vừa nâng lên bàn tay của mình. Chỉ thấy bên trên hư không kia, không gian mãnh liệt rung chuyển, từng cái phù văn thần bí từ khắp nơi trong thiên địa dần dần hội tụ lại, cuối cùng một cái vô cùng to lớn bỗng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Tại trên bảng có lấy vô số cái danh tự. Lớn nhất chính là Thái Nhất tên, bên cạnh cũng có một cái mờ mờ danh tự, thế nhưng nó giống như là bị xoá đi. Chỉ có thể nhìn thấy một chút dấu vết mờ mờ.

Lão già nói tiếp:”Tại trong Thiên Địa này ngươi sẽ bị áp chế”.

Trung niên nhân nhú mày, hắn thật không nghĩ tới tên của hắn trên Thiên Địa Bảng thật bị xoá đi. Cái này đồng nghĩa hắn bị thiên địa bài xích, sẽ không cách nào phát huy toàn bộ lực lượng.

Chỉ thấy lúc này. Một cái chuông lớn hiện lên phía sau lưng Lão già kia. Cái chuông này to lớn đến không thể tưởng tượng nổi, mỗi một cái tinh thần đều như hạt bụi nếu so sánh với nó.

Nghe được cooong.....coooooong, tiếng chuông tại vang lên, một cỗ lực lượng kì bí từ khắp nơi trong thiên địa đổ dồn về nơi này, đem áp lên người phe hắc ám nhân mã. Kẻ yếu một chút thì trực tiếp bị lực lượng đè chết. Những kẻ mạnh hơn thì tại đau khổ chống đỡ.

Trung niên nhân lúc này cũng chịu lấy cực lớn áp lực, hấn gằn giọng: “Huỳnh Hoàng Chung”.

Lão giả nói ra: “Đối mặt với toàn bộ lực lượng Thiên Địa, không dễ phải không”.

“Thái nhất, ngươi thật cho rằng ngươi áp chế được ta”. Trung niên nhân gào lớn, sau đó phô thiên cái địa hắc ám từ thân hấn tuôn trào ra ngoài. Một cỗ uy áp đáng sợ từ trên người hấn bộc phát đi ra. Cỗ uy áp này trong nháy mắt quét ngang chư thiên thập địa, không biết bao nhiêu tinh thần vì đó mà vỡ nát, không gian cũng vì đó mà kịch liệt chập trùng, khắp nơi đều có thể thấy vết nứt không gian hoặc không gian sụp đổ. Vậy mà thật có thể chống lại lực lượng áp chế.

Thấy vậy, lão giả quay lại nói với những cái sinh linh kia: “Nguyên thủy kỷ nguyên đã tàn, cố gắng kéo dài cũng vô ích. Các ngươi mau rời đi nơi này, đem mình phong ấn xuống, chờ thiên địa lần nữa trọng diễn. Kỷ nguyên mới tái sinh hãy phá phong mà ra”.

Nge vậy, đằng sau sinh linh cũng liền lục tục rời đi, bọn hấn biết lão giả định làm gì, cũng không có ngăn cản. Bởi vì bọn hấn biết thật sự kỷ nguyên này đã tàn. Không có cách nào kéo dài.

Cuối cùng, lão giả lấy ra một viên tinh trụ màu tím. Tinh trụ này nhìn qua liền vô cùng bình thường, thế nhưng lai lịch của nó lại lớn đến dọa người. Thấy được viên tinh trụ này, trung niên nhân hét lớn: “Thái Nhất, ngươi định làm gì”.

“Làm điều ta nên làm” Lão giả cười nói.

Chỉ thấy trên thân lão giả phát ra một cỗ hơi thở cực kỳ khủng khiếp. So sánh tuyệt đối không kém trung niên nhân kia. Vô số quang minh từ trên thân lão giả này sáng chói chiếu rọi mọi góc ngách vũ trụ. Ngay lập tức. Từ trong hư không. Vô cùng vô tận phù văn từ khắp nơi đổ về hội tụ, những phù văn kia ẩn chứa vô cùng huyền ảo đại đạo ảo diệu. Cuối cùng, một thanh to lớn bảo kiếm xuất hiện giữa những phù văn kia. Bảo kiếm này xuất hiện, nguyên bản không gian đang chập trùng vỡ nát cũng liền yên ổn lại.

Trung niên nhân nhìn thấy thanh kiếm này gằn giọng nói: “Thiên Đạo, Thái Nhất, ngươi muốn dùng Thiên Đạo tới đối phó ta”.

Ngay lập tức, từng cái phù văn hoá thành vô số xiềng xích lao tới quấn trên thân trung niên nhân. Những xiềng xích này đều ẩn chứa lực lượng thiên địa. Không chỉ trung niên nhân mà cả những cái sinh linh tà ác kia đều tại chịu xiềng xích trời buộc. Ngay sau đó, trên đầu bọn hấn xuất hiện từng cái thanh kiếm. Nếu nhìn lại thì giống hệt với thanh kiếm lớn kia. Cuối cùng, kiếm chém xuống. Vô số tiếng hét thảm vang lên, từng cái đầu lâu bị chém rụng. Từng bộ thân thể rơi rụng trong tinh không.

Chỉ còn lại trung niên nhân. Hấn lúc này đang chịu rất nhiều xiềng xích ghim vào trên thân, giống như muốn đem hấn xé rách.

Hấn gầm lên: “Thiên đạo cũng như vậy cần không được ta”. Chỉ thấy hấn vùng vẫy, không trách được hấn quá mức khủng bố. Thiên đạo xiềng xích đều bị hấn sinh sinh giật đứt. Đáng nói là cho dù bị đứt nhưng như cũ có vô cùng vô tận xiềng xích nhắm hấn lao tới. Cái này đứt cái khác lên thay.

“Thiên Đạo, ngươi muốn chết” trung niên nhân bộc phát, đem toàn bộ xiềng xích đều cho đứt, ngay một khắc hấn thoát ra này, trong tay hấn lười hái sáng rực lên huyết quang, chỉ thấy hấn chém ra một chém về phía Thiên Đạo, một chém này là hấn toàn lực một kích, chỉ thấy tại nơi va chạm, một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên, dư âm bộc phát đem không gian nơi này hoàn toàn cho sụp đổ. Hàng ngàn toà Tinh Vực tại trong dư âm đều sụp đổ (Tinh vực chính là một dải Thiên Hà, giống như chúng ta ngoài đời này dải Ngân Hà). Không biết bao nhiêu tỉ viên tinh thần tại dưới dư âm một kích này mà huỷ đi.

Chỉ thấy Thiên Đạo thanh kiếm kia bị sinh sinh gãy đôi. Nhưng cho dù gãy đôi, vẫn như cũ có lấy xiềng xích hướng trung niên nhân kéo tới.

Tại lão giả lúc này. Hấn đã thấy được những cái kia sinh linh đều tại phong ấn xuống dưới. Sau đó hấn đưa lên tinh trụ. Cuối cùng đem nó bóp vỡ.

Trung niên nhân chịu xiềng xích kéo lấy nhìn thấy cảnh này, 2 mắt đỏ lên gào thét: “Thái Nhất, ngươi điên rồi, vậy mà đem Kỷ Nguyên Chi Tâm huỷ đi, ngươi muốn chôn vùi kỷ nguyên này sao”.

“Đúng thế, kỷ nguyên này sẽ huỷ đi, nhường chỗ cho kỷ nguyên mới trọng sinh” Lão giả cười nói.

“Ngươi sẽ chết” Trung niên nhân lạnh giọng.

“Ta đã sẵn sàng để chết” lão giả bình thản đáp.

Chỉ thấy từng cái mảnh vỡ tinh trụ hoá thành vô số điểm sáng nhỏ hoà tan vào không gian.

Ngay lập tức, thiên địa phát sinh dị biến. Một cỗ khí tức huỷ diệt mọi thứ bùng xuống.

“Ngươi huỷ đi Kỷ Nguyên Chi Tâm, Nguyên Thủy vũ trụ sẽ cản trở, tịch diệt kiếp sẽ bùng xuống”.

Ngay tại lúc này, thiên địa tại mãnh liệt rung chuyển, thiên địa nơi nơi đều tràn ngập khí vụ màu đỏ. Hòn nữa đang nhanh chóng lan rộng, bên trong khí vụ màu đỏ có thể nhìn thấy từng đạo lôi kiếp như rắn bò, thêm vào đó là từng vệt ánh sáng chiếu khắp nơi trong vũ trụ, từng đạo âm thanh chói tai vang vọng thiên địa.

Đây là tịch diệt kiếp 4 loại lực lượng. Tịch Diệt Kiếp Văn chính là màu đỏ văn vụ, Tịch Diệt Kiếp Lôi, Tịch Diệt Kiếp Quang, Tịch Diệt Kiếp Âm.

4 loại lực lượng này xuất hiện trong thiên địa, mỗi nơi chúng đi qua, hết thảy đều bị huỷ diệt, cũng lúc này, kiếp lôi, kiếp âm và kiếp quang đều tại tập trung lên thân mình trung niên nhân.

Hàng ức tỉ đạo kiếp lôi cứ như vậy oanh trên thân hắn, kiếp quang cũng như vậy chiếu lên thân hắn, đem hắc ám trên thân hắn thiêu đốt không ngừng. Cảnh tượng này giống như hắn phải đối mặt với toàn bộ lực lượng của thiên địa này.

Cảnh tượng này kéo dài tới hơn 1 vạn năm về sau.

Lúc này trong vũ trụ đã tràn ngập tịch diệt kiếp. Vũ trụ lúc này đã tử vong. Không có bất kỳ cái gì sinh linh sống sót. Không có bất kỳ cái gì sinh mệnh khí tức. Khắp nơi chỉ có tịch diệt tử vong.

Tại địa phương kia. Trung niên nhân lúc này cũng đã suy yếu, hắn không có cách nào thoát ra thiên đạo xiềng xích. Chịu hơn 1 vạn năm dưới vô cùng vô tận tịch diệt kiếp. Hắn đã suy yếu vô cùng. Thế nhưng hắn vẫn chống đỡ được đến giờ phút này.

Về phần Lão giả kia. Giờ này hắn cũng tiêu tụy vô cùng. Bởi vì cho đi sinh mệnh của mình, hắn cũng gắng gượng mới đến được giờ phút này.

Trung niên nhân khó nhọc cười gằn: “Khắc khắc, Thái Nhất, ngươi trụ không qua nổi ta, chỉ cần ngươi chết đi, không có ngươi duy trì, những thứ này căn không được ta”.

“Àn, có lẽ ta thật không trụ được nữa”. Lão giả một bộ bất lực nói: “xem ra là giết không nổi ngươi, nếu vậy chỉ có thể đổi cách khác”.

Cuối cùng, lão giả vẫy tay, lưới kiếm gãy từ Thiên Đạo bay tới, sau đó sinh sinh đem trung niên nhân chém thành hơn trăm mảnh. Mỗi mảnh đứt ra đều bị vô tận xiềng xích cuốn chặt lấy.

Mặc dù bị chém thành trăm mảnh, thế nhưng trung niên nhân giọng nói vẫn vang vọng: “Ngươi định làm gì”.

“Để ngươi ngủ say không cách nào tỉnh lại”. Lão giả nói xong thân thể liền phiêu tán thành vô số điểm sáng. Những điểm sáng này tụ hợp với nhau thành hơn trăm cái phù ấn. Mỗi cái phù ấn đều dán lên một mảnh thân thể của trung niên nhân. Sau đó phá vỡ không gian mà tiến vào hư vô.

“Ngươi không giết được ta, nhất định có một ngày ta sẽ trở lại, nuốt chửng vũ trụ này” Tiếng nói của trung niên nhân quanh quẩn sau đó im bặt.

Cuối cùng nơi này không còn ai, tịch diệt kiếp vẫn như cũ bao phủ vũ trụ. Trải qua hơn 5 ngàn vạn năm về sau. Tịch diệt kiếp tiêu tán đi. Trả lại một vũ trụ tĩnh không. Một cái sinh linh mới được ươm dưỡng, thiên địa lần nữa khôi phục. Từng cái phong ấn phá không mà ra. Một cái kỷ nguyên mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thức Tỉnh cùng Trùng Sinh

Tại kỷ nguyên mới bắt đầu, trải qua 3 cái thời đại. Lúc này trong một vùng hư vô, nơi này có một khối thủy tinh, nếu nhìn vào trong thì có thể thấy một người. Chính là Doanh Thiên. Chỉ khác là hiện tại thân thể hắn không còn là đứa bé kia. Giờ phút này hắn đã là một cái thanh niên. Ước chừng 18.

Hắn mở ra đôi mắt của mình, trong đôi mắt hắn lúc này chạy dài từng dòng văn tự. Từng cỗ khổng lồ thông tin cứ như vậy tràn vào trong đầu hắn.

Tại một lúc lâu sau khi hấp thu những thông tin kia. Hắn thở dài một hơi: “Thì ra là như vậy, lão đầu tử, ngươi kỳ thác quá nhiều cho ta a”.

Sau đó hắn phá vỡ thủy tinh bước ra ngoài, bên cạnh là một cái đại môn, hắn cũng không có chần chừ, lập tức từ đại môn bước vào. Trải qua đại môn truyền tống, cuối cùng xuất hiện trước mắt hắn là cảnh quan sơn hà.

Hắn men theo dòng sông bước đi. Cứ như vậy năm tháng qua đi, thời gian như lá mùa thu, không biết bao nhiêu sinh linh sinh ra và chết đi. Có không biết bao nhiêu hạng người vô định hoành không xuất thế, nhiều đến một cái thời đại. Sau đó lại chìm đắm trong quên lãng. Rất nhiều thời đại qua đi, thiên địa đã lần nữa trọng sinh, đại đạo ra đời chào đón một cái đại thế thịnh vượng.

Có lẽ sẽ có ít người biết, trong năm tháng dài đằng đằng này, đằng sau những nhân vật tuyên cổ kia, đằng sau những tranh đấu bí mật khắp thiên địa có tồn tại bóng dáng của một tên phẩm nhân. Chính là Doanh Thiên.

Doanh Thiên bắt đầu, nhưng hắn không cách nào tu luyện, bởi vì hắn không phải sinh linh thiên địa tạo ra. Hắn được tạo ra bởi Thái Nhất. Thiên Đạo không cho phép hắn tu luyện. Mỗi lần hắn sắp thành công, thiên đạo sẽ đều giáng xuống thiên kiếp huỷ đi tu vi của hắn.

Cho đến một ngày này, Thương Thiên nổi tung vì giận dữ, khắp nơi đều là sấm chớp vang rền. Chỉ có Doanh Thiên đứng trên đại địa cười lớn: “Lão tặc Thiên, rốt cuộc lừa được ngươi, rốt cuộc ta tu luyện thành công”.

Nhưng.. cho dù hấn tu luyện thành công. Cũng là vô cùng gian nan vất vả, hấn tu luyện tốc độ vô cùng chậm, chính là so với một cái bình thường nhất phàm tu đều muốn chậm gấp trăm lần. Kề khác dù kém nhất 1 vạn năm lên một cảnh giới. Hấn dành trọn trăm vạn năm, thậm chí hơn mới đột phá. Cái này độ khó có thể tưởng tượng. Nhưng hấn không có lùi bước. Mấy trăm cái thời đại về sau hấn rốt cuộc đạt tới đỉnh phong.

Hấn trở thành một cái tuyên cổ cự đầu, một cái chân chính vô địch tiểu ngạo thiên địa.

Thế nhưng hấn không có dừng lại. Hấn trùng sinh. Kỳ nguyên mới qua đi, tịch diệt kiếp lần nữa giáng lâm đem trọn cái kỳ nguyên hủy diệt, cứ như vậy trải qua vô tận năm tháng, vô số cái kỳ nguyên cứ như vậy trôi qua. Doanh Thiên trùng sinh hơn 3000 thế. Mỗi một thế trùng sinh hấn đều đem một cái đại đạo tu luyện tới đỉnh phong.

Có khi hấn là một cái đỉnh thiên lập địa nhân vật. Cũng có khi là thánh nhân được thiên địa chúng sinh triều bái. Cũng có lúc trở thành trong mắt mọi người ác ma. Hoặc hấn chọn là một cái vô danh người.

Cửu Hà Giới lúc này tại 1 nơi cấm khu, nơi cấm khu này gọi là Táng Thần Chi Địa. Bởi vì nơi đây mai táng rất nhiều thần linh vẫn lạc. Truyền thuyết rằng có 1 món tuyệt thế tiên bảo xuất hiện nên đã gây ra chiến tranh giữa những vị thần. Trong trận chiến ấy thần linh vẫn lạc không có 1 vạn cũng 9 ngàn. Trong 1 toà sơn cốc bí ẩn bao trùm lấy hắc vụ này có 1 cỗ quan tài. Trong đó nằm 1 nam tử, ngũ quan thanh tú. Mái tóc dài màu trắng, cơ thể hấn có vô cùng phù văn cổ lão luân chuyển. Vô thượng thiên chương bao lấy, liên tục chảy vào cơ thể hấn. Nam tử này là Doanh Thiên. Lúc này hấn mở mắt ra. Nhớ lại 1 chút gì đó sau đó hấn nhủ mảy.

“ta thế mà trùng sinh...đám tiểu tử này xem chừng là tốn hao k ít tâm huyết a. Vậy mà bỏ ra không lồ đại giới như vậy đem ta ngàn vạn thần hồn tiêu tán trong vũ trụ tập hợp lại giúp ta trùng sinh” Doanh Thiên lầm bầm.

Hấn nhớ lại mọi chuyện. Năm đó tại một cái cuối cùng thời đại của Kỳ Nguyên kia. Hắc ám giáng lâm, Doanh Thiên đứng ra đem hắc ám đẩy lùi, tại hấn đem hắc ám đẩy lùi về sau, tịch diệt kiếp liền bùng tới. Hấn ngay lúc này muốn trùng sinh lần nữa. Thế nhưng lại bị 9 cái tôn tại chứng đạo Nguyên Thủy vây công. 3 ngàn đại đạo quân chủ thì có tới hơn 2000 vị cùng tới vây công hấn. Trải qua một trận khốc liệt thảm chiến, Doanh Thiên bởi vì đối mặt quá nhiều cường địch, hấn bại. Thế nhưng Doanh Thiên mặc dù thân tử đạo tiêu thế nhưng cũng kéo theo 2 cái Nguyên Thủy xuống. 7 vị còn lại toàn bộ trọng thương. Hơn 2000 vị Đạo Quân cũng bỏ mạng tới hơn 300 vị, còn lại đều chịu thương thế nghiêm trọng. Giờ khắc cuối cùng Thiên đạo lúc ấy muốn đánh ra 1 kích chí mạng muốn đem hấn gạt bỏ, thế nhưng trước khi ngã xuống, hấn đem chính mình toàn lực một kích. Một kích này đem theo sinh mệnh của hấn thiêu đốt. Tại dư một kích này, Thiên Đạo vỡ nát. Cuối cùng hấn thân thể bị tàn phá sau đó bị phong ấn khắp nơi. Hồn phách của hấn cũng tan vỡ thành ngàn vạn tiêu tán trong thiên địa. Một trận chiến này khiến cho kỳ nguyên sau đó rơi vào thời kỳ đạo gian. Bởi vì Thiên Đạo vỡ nát, đại đạo đều bị trọng thương mà Thiên Địa khô kiệt.

Sau đó đám đệ tử của hấn vì trùng sinh hấn mà bỏ mạng mấy người bày xuống vô cùng bố cục. Tìm mọi cách đem hấn trùng sinh. Cuối cùng cũng thành công. Hấn sống lại. Thế nhưng tu vi 1 lần nữa mất hết. Chỉ còn cách khôi phục lại từ đầu. Hấn nhẹ nhàng mở tay ra, trên tay hấn là một đoá Thanh Liên. Hấn mỉm cười mãn nguyện cười sau đó thu tay lại.

“Năm đó ta muốn trùng sinh lần cuối để đại đạo viên mãn. Ai ngờ gặp bọn hấn bố cục. Muốn đem ta gạt bỏ. Tiếc là các ngươi không thành công. Thiên Đạo, Vô Cực, Phục Hy, Thanh Long, nợ này chờ ngày ta lần nữa đăng lâm sẽ tính với các ngươi một thế. Doanh Thiên cười lớn. Hấn tiếng cười này vang vọng khắp Táng Thần Chi Địa. Đánh thức tất cả Thần Linh Thần hồn ngủ say tại đây. Hấn tiếng cười mang theo một cỗ vương giả uy áp quét ngang Táng Thần Chi Địa.

“xảy ra chuyện gì. Là có thần vương giáng lâm hay sao” 1 vị thần hồn thần linh lầm bầm nói ra. Vô số ánh mắt chú mục vào khu vực cấm khu kia. Nơi đó là nơi mà thiên thần đi vào cũng chỉ hét thảm 1 tiếng r mất tích. 1 vị thần tôn đã từng giáng lâm muốn tiến vào nhưng rồi chỉ còn lại 1 đạo tàn hồn chạy thoát.

“không lẽ có thần vương hoặc là thần tôn giáng lâm muốn tiến...” 1 vị ma đế nói tới đây liền im bặt. Mắt tròn ngược lên nhìn 1 màn trước mắt. 1 vị thanh niên lơ đãng đi ra từ sơn cốc cấm khu.

Không chỉ hấn mà tất cả những ai có mặt đều há hốc mồm nhìn 1 màn này. Đùa sao trước giờ chỉ có vào mà k có ra. Thế nào lại có kẻ có thể toàn thân đi ra chứ.

Thanh niên này Chính là Doanh Thiên. Hấn bước ra cười nói “ò k ngờ lại náo nhiệt như vậy” sau đó hấn nhìn về 1 phía, nở 1 nụ cười nồng đậm. Hấn giơ tay về phía trước chụp 1 cái. Chỉ thấy trong tay hấn xuất hiện 1 cái thanh niên khác. Xung quanh ai nấy đều im bặt bởi vì họ nhận ra thanh niên kia. Đó là Huyết Tỳ Thần Vương là 1 vị thần đã vẫn lạc trong trận chiến tranh bão trước đây. Hấn còn lại thần hồn thể nhưng hấn ở đây là bá chủ cả táng thần chi địa này. Cho dù là thiên thần còn sống gặp hấn cũng k đỡ nổi 1 chiêu thế mà ở trong tay vị thanh niên lơ đãng kia lại như 1 tiểu hài tử bị 1 gã đại hấn tóm lấy.

“ngươi..... trông ngươi quen lắm” Doanh Thiên vừa nói vừa cười.

.....

Tái bút. Viết truyện = điện thoại nên mình xài câu chữ hơi bị viết tắt nhiều 1 chút. Ae thông cảm. Mong mọi ng ủng hộ. Sau này mình sẽ sử dụng chú thích ở bên dưới tái bút cho mọi ng dễ hiểu hơn.

Mình lấy 1 kỳ nguyên là 888 cái thời đại. Một thời đại là khoảng 100-200 vạn năm tùy thời đại. Từ lúc khởi nguyên đến lúc Doanh Thiên bị vây công là 773 Kỳ nguyên, ngũ say thêm 3 cái Kỳ nguyên, hiện tại tính lại đúng kỳ nguyên 777. 1 cái kỳ nguyên qua đi sẽ bị tịch diệt kiếp thanh tẩy. Cái này mình lấy ý tương tự từ đề tôn. Và để bá. Mọi ng đừng ném đá nhé. Cảm ơn

Chương 3: Cửu Hà Giới

Lúc này, bị Doanh Thiên nắm trong tay Huyết Tỳ Thần Vương là cực độ sợ hãi. Hắn trước sau gì cũng là 1 tôn thần vương vô cùng cường đại. Hắn thậm chí đã từng đối chiêu vs Thần Tôn mà k thua. Cho dù hiện tại chỉ còn lại thần hồn thì hắn cũng là đỉnh phong tồn tại ở cái thế giới này. Thế nhưng lúc này hắn bị người ta tóm lấy như tóm 1 con kiến. Bảo sao hắn k sợ hãi. Hơn nữa khí tức trên người thanh niên này, những cái kia thần hoàng, thần đế cũng k thể so với.

“Tôn giá, ngài là ai. Ta nhưng không có đắc tội ngài a”.Huyết Tỳ sợ hãi than

Doanh Thiên chỉ mỉm cười nói:”Ngươi và Huyết Hải Đạo Tôn là gì của nhau”.

Nge Doanh Thiên câu nói này. Huyết Tỳ thể nhưng là biến sắc. Bởi vì lúc này trong đầu hắn hiện ra 1 câu chuyện. Là 1 truyền thuyết về tổ tiên của hắn, Huyết Hải Đạo Tôn là hắn tổ tiên, là trong truyền thuyết Chân Tiên, hơn nữa còn không phải là bình thường chân tiên, là kẻ nắm giữ 1 trong 3000 đại đạo Huyết Đạo. Còn nữa vì sao thanh niên trước mặt này lại hỏi về tổ tiên hắn, không lẽ trước mắt người này là tiên nhân hơn nữa còn quen biết tổ tiên hắn. Đây là hắn bạo gan suy nghĩ đi ra

“Ta chỉ nge trong tộc trưởng lão nói hắn là ta tổ tiên”.Huyết Tỳ đáp lời Doanh Thiên

“Ồ,vậy tại sao trên người ngươi lại có hắn khí tức”.Doanh Thiên chỉ nhẹ giọng nói ra. Nói đoạn liền từ trong thần hồn của Huyết Tỳ móc ra 1 đoạn xương cánh tay, mỉm cười nói:“Không nghĩ tới nha, năm đó ta vạt xuống hắn cánh tay này, nghĩ k tới mà vừa tỉnh dậy liền gặp nha.”

Năm đó khi bị chư vị Đạo Quân vây công Doanh Thiên đã trọng thương Huyết Hải Đạo Tôn rồi bẻ xuống hắn cánh tay này. K nghĩ tới cánh tay này vậy mà lưu lạc đến trước mặt hắn.

Huyết Tỳ trông thấy đoạn xương tay kia trong lòng vô cùng khẩn trương. Hắn lúc còn chưa thành thần liền ở trong tổ địa huyết tộc đạt được đoạn xương tay này. Từ đó tu vi tiến mạnh. Trở thành thần về sau càng là mạnh mẽ. Nếu như hắn k vẫn lạc tại cái này chi địa. Chỉ sợ hắn hiện tại cũng đã chứng đạo thành đế.

Doanh thiên nhìn xung quanh sau đó buông tay giải thoát cho Huyết Tỳ chậm rãi nói:”Ta vừa vận thực tinh, giảng cho ta 1 chút chuyện. Nơi này là nơi nào, bây giờ là thời đại nào.”

Huyết Tỳ như đc ân xá nào dám chậm chễ liền chấp tay thưa:”Tạ tiên bối, bây giờ là thời đại Nguyên Hoàng, do Nguyên Hoàng Thần Đế chấp chương vũ trụ. Tính từ đạo suy kỳ nguyên tới nay cũng đã 3 cái kỳ nguyên.”

Lại nói 1 cái kỳ nguyên là cỡ nào dài đằng đặc cùng cổ lão. Đừng nói hắn cái này 1 tôn nhỏ bé Thần Vương, liền xem như ngũ trên cửu thiên những tôn Thần Đế khủng bố nhân vật kia cũng chưa có ai sống qua mấy ngàn vạn năm. Đây là tư liệu từ Thần Viện truyền xuống rõ ràng rồi nên ai cũng biết.

Thần Viện là 1 cái đặc thù thế lực, nó truyền thừa từ xa xưa không cách nào tìm hiểu, nó sẽ ghi chép lại toàn bộ sự việc xảy ra của từng thời đại rồi truyền cho hậu thế.

“Nói như vậy, Đây là thần giới” Doanh Thiên trầm mặc. Hắn suy nghĩ một chút liền hiểu. Hắn là sau trận chiến kia. Hắn đem Đại Đạo quân chủ đều trọng thương. Liền cả thiên đạo cũng bị hắn đánh vỡ 1 nửa, đại đạo không suy yếu mới là lạ. Có khả năng việc này đã gây ra đại đạo suy yếu, có thể hậu nhân bên lấy nó làm mốc cho kỳ nguyên mới.

“Làm nô bộc của ta, ta sẽ giúp ngươi kiểm lại thân thể mới, còn có thể đưa ngươi thành tiên, Thế nào,” Doanh Thiên chậm rãi nói ra. Hắn hiện tại vừa vận thực tinh, cần 1 chút tay chân đi làm việc, cho nên hắn nảy ra ý định thu lấy 1 đám thủ hạ. Không nghi ngờ trước mắt đám người này là phù hợp.

Huyết Tỳ là bậc Nào thông minh, hắn hiện tại chắc chắn trước mắt vị này thanh niên là 1 nhân vật vô cùng khủng bố, hắn là vì chuyện gì mà ngủ say, hiện tại mới thức tỉnh, cũng có khả năng là tiên nhân. Trong truyền thuyết tiên nhân. Hắn sống mấy cái thời đại. Chỉ nge tiên nhân trong truyền thuyết. Nay lại đc gặp tận mắt. Hơn nữa còn đc đi theo hầu hạ 1 vị tiên nhân. Đây là cỡ nào vinh dự cùng may mắn.Ngay lập tức liền quỳ xuống:“Nguyện đi theo chủ nhân. Sống chết vì người”

“Gọi ta công tử, ta vẫn còn trẻ” Doanh Thiên cười nói. Nếu để những người quen của hắn ở đây khẳng định sẽ đem hắn nướng chết. 1 cái tồn tại từ buổi đầu sơ khai vũ trụ sống qua vô số năm tháng. Có thể nói là cổ lão đến k thể cổ lão hơn lại tự xưng mình còn trẻ. Vậy bọn hắn là tiểu hài tử chắc.

Cho dù là Huyết Tỳ cũng có chút im lặng k biết nói gì.

Doanh Thiên nhìn xung quang. Hồn lực của hắn trào ra liền bao phủ cả toà thế giới này. Toà thế giới này gọi là Cửu Hà Giới bởi vì có chín đầu đại hà bao trùm thế giới này. Trong truyền thuyết là chín đầu chân long trước khi chết hoá thành. Sinh linh toà thế giới này tu luyện chính là dựa vào 9 đầu đại hà này. Nge nói trong mỗi đầu đại hà liền có 1 loại đại đạo tuôn chảy. Vì thế lấy 9 đại thế lực chiếm cứ lấy mỗi đầu đại hà này. Gọi là cửu đại thần điện. 9 đầu

đại hà này cung cấp tất cả cho sự sống thế giới này. Và quan trọng nhất là linh lực. Chính là từ 9 đại hà này chảy ra. Sinh linh thế giới này chính là hấp thu linh lực mà tu luyện.

Doanh thiên nhìn qua toà thế giới này trong lòng liền hiểu. Chín đầu đại hà kia là chín đầu chân long hoá thành. Hơn nữa là bị người bắt giết sau đó luyện hoá thành đại hà. Mỗi đầu chân long thực lực đều là tiên đế đỉnh phong. Thế nhưng lại bị người bắt giết. Toà thế giới này lấy 9 đầu đại hà nơi giao hội là tâm nhãn chính là 1 toà không lồ trận pháp. Từ cách bố trí các đại lục. Từ vị trí các dòng sông. Đều là 1 phần của trận pháp. Quan trọng là vị trí toà thế giới này chính là ở trung tâm nhất của thiên hà. Mà mỗi 1 ngôi sao, mỗi toà thế giới đều là 1 phần của trận pháp. Thử nghĩ đem cả 1 toà thế giới tạo thành trận pháp là cỡ nào hùng vĩ. Thế nhưng đây là đem cả 1 dải thiên hà chế tạo thành trận pháp. Đây là cỡ nào thủ bút a. Doanh Thiên biết đây hết thấy là vì hồi sinh hân. Xem ra vì hồi sinh hân mà dám dè dặt từ của hân bỏ ra đại giới thật lớn.

“chuyện hôm nay các ngươi coi như không biết, ta sẽ tha các ngươi 1 mạng. Ta cũng cần 1 đám thù hạ. Liền tuyền các ngươi đi. Huyết Tỳ ngươi tự sắp xếp, chờ ta quay lại.” Nói đoạn nhấc chân liền biến mất.

Lúc này xung quanh các thần mới tỉnh hồn lại. Liền tiến đến hỏi thăm Huyết Tỳ thần vương: “Thần vương, kẻ đó là ai... ban nãy hân đứng đó bọn ta thần hồn liền bị đông cứng. Áp lực khủng bố trước nay ta chưa từng gặp qua”. trong đó 1 vị thần hỏi thăm.

Huyết Tỳ nhỏ giọng nói ra: “ta cũng không biết. Nhưng ta có thể chắc chắn cho các ngươi. Công tử là một cái khủng bố nhân vật có thể là thần đế cổ lão, cũng có thể..... là tiên”.

Các thần đều là nhao nhao lên: “ làm sao có thể. Tiên nhân chỉ là trong truyền thuyết.”

Khó trách bọn hân k tin. Ở đây mỗi cái đều sống mấy cái thời đại. Liền cái bóng tiên nhân cũng còn chưa thấy. Thử hỏi vì sao k tin.

“Các ngươi có thể k tin. Nhưng các ngươi thấy qua kẻ nào như công tử chưa. Đối diện những thần đế kia các ngươi thấy ai đáng sợ hơn”. câu này huyết tỳ vừa nói ra các thần xung quanh đều là im bật. Bọn hân mặc dù cao nhất cũng chỉ là thần vương. Đa số còn lại là chân thần, thiên thần. Bọn hân cũng từng thấy qua thần đế. Uy áp trên người hân k thua kém gì những thần đế kia. Cho dù hân k phải là tiên nhân. Thế nhưng tuyệt đối là thần đế đẳng cấp tồn tại. Đi theo 1 người như thế. Tuyệt đối là trăm lợi k hại. Nghĩ tới đây bọn hân đều là khản trương lên.

Huyết tỳ nhìn qua các thần nói: “chuẩn bị đi. Chờ công tử trở lại. Có thể chúng ta sẽ rời đc khỏi đây. Còn có thể sống lại”. nói đoạn liền rời đi. Nghe đc lời Huyết Tỳ nói. Chư thần đều là nhiệt huyết sôi trào. Tinh thần phấn chấn. Nếu có cơ hội sống lại 1 thế nữa tuyệt đối phải nắm lấy. Dù sao cũng bị nhốt ở đây quá lâu.

—— chú thích 1 chút là 9 đầu đại hà chính là chín dòng sông lớn cho mọi ng dễ hiểu. Mọi ng cứ tưởng tượng có 9 dòng sông lớn uốn lượn quanh trái đất là đc ^^ . Còn nữa táng thần chi địa có lực lượng phong ấn khiến thần hồn của các thần k thể đi ra ngoài nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Tên biến thái

Doanh thiên bước ra Táng Thần Chi Địa. Trước mắt hân là 1 dòng sông lớn, có thể nói là cực lớn. Dòng sông này chảy quanh toà thế giới này. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy đại lượng linh khí từ trong sông chảy ra hoà vào thiên địa. Hân thế nhưng là muốn tắm a. Cũng phải. Phù bụi mấy cái kỷ nguyên. Vừa vận thức tinh cũng cần phải sáng khoái 1 chút a.

Cũng k nghĩ nhiều Doanh Thiên liền bước chân xuống tắm. Liền lập tức thiên địa linh khí ồ ạt tiến vào cơ thể hân: “Sáng khoái a, đã lâu không có thoải mái như vậy”. hân thầm than.

Cũng k lâu lắm. Phía sau truyền đến bước chân: “Kẻ nào to gan. Lại dám ở địa bàn Thái Âm Cốc trắng trợn hấp thu linh khí?”. 1 tiếng nữ tử vang lên sau lưng Doanh Thiên.

Một cái âm thanh nữ tử quát lên.

Nghe được cái thanh âm này, Doanh Thiên liếc về phía sau. Chỉ thấy 1 tiểu đội mười mấy nữ tử. Mỗi cái đều là xinh đẹp rạng ngời, tay nắm trường kiếm, nhìn qua là biết đều là tu sĩ.”Ồ xin lỗi, ta không biết nha. Chờ chút tắm xong liền rời đi”. Hân cười nói.

Những nữ tử kia đều là có chutd im lặng. Gì chứ dám tại Thái Âm cốc hấp thu linh khí. Lại còn dám nói như vậy. Hơn nữa Thái Âm cốc trước giờ không có tiếp đón nam nhân. Mỗi cái nam nhân bước vào Thái Âm cốc kết quả hạ tràng đều là tương đương khó coi.

Trong đó 1 nữ tử đứng ở giữa. Có chút lãnh diễm lạnh giọng nói ra: “Bước tới thúc thủ chịu trói. Thành khẩn khai báo. Liền có thể cho ngươi toàn thân”. nữ tử này tên là Linh Phi là Thái Âm cốc Đại sư tỷ. Ở đây tu vi của nàng cũng là cao nhất. Đạt tới Thiên Nguyên Cảnh đỉnh phong. Kém 1 bước liền là Địa Sư. Có thể nói nàng là thiên tài trăm năm nay của Thái Âm cốc.

Doanh Thiên chỉ là nhún vai cười cười sau đó hân quay mặt lại bước lên đối diện với mấy nữ tử này. Ngay sau đó hân liền nhận ra có gì đó k đúng. Chỉ

thấy trước mắt những nữ tử này đều là nhìn hán si mê liền chớp mắt đều k có.”Tiên nhân là có thật sao?”. trong đó 1 vị tiểu sư muội thì thảo. Có thể nói hán cái thân thể này là tuyệt mỹ nam tử. Hán dụng mạo này, khí chất này, tựa như tiên nhân giáng trần. Tuyệt đối có thể làm cho nữ nhân vì đó mà điên cuồng mê muội.

Nhưng ngay sau đó các nàng đều là nhao nhao tỉnh lại hô:“ biến thái”, lúc này Doanh Thiên mới nhớ ra rằng hán vẫn là trên người không có lấy mảnh vải che thân:”K lẽ cứ như vậy liền gặp rắc rối rồi”.Doanh thiên cười khổ. Hán cả đời gặp qua trăm ngàn rắc rối, mặc dù nói hán chưa từng ngại qua, thế nhưng là đối với nữ nhân dạng này không nói lý lẽ. Cho dù là Doanh Thiên cũng không muốn dây dưa. Cũng không phải là hán sợ, mà bởi vì hán lười, cũng lười phiền hà, lười suy nghĩ.

Doanh Thiên lắc đầu liền quay đầu bước đi. Chỉ là vừa bước đi hán liền cảm thấy 1 thanh kiếm đã kề trên cổ hán. Linh Phi đã kề kiếm lên cổ hán lạnh giọng:”Cứ như vậy rồi đi, ngươi thật nghĩ ngươi là ai?”.

“Ta nhưng là k có đắc tội qua các ngươi”.Doanh Thiên nói. Không có cách nào, hán vốn là thương hoa tiếc ngọc a. Hán k để gì ra tay vs nữ tử không thù không oán. Hán thăm nghĩ vậy.

Nhưng là nếu để người quen của hán mà biết hán nghĩ điều này hán là sẽ mắng hán vô sỉ. Cái gì thương hương tiếc ngọc. Bao nhiêu thần nữ. Thánh nữ. Thậm chí cửu thiên huyền nữ. Đều chết trong tay hán, hán lại dám nói là thương hoa tiếc ngọc. Nếu quả thật Doanh Thiên dạng này là thương hoa tiếc ngọc, e rằng trên đời này sẽ không có người ác đi.

“Quy củ Thái Âm cốc ta không phải là người 1 cái nam nhân bản thủ có thể nói dc, theo ta về cốc chịu xử phạt, nếu không hiện tại liền để người đầu lia khỏi cổ”.Linh Phi nói.

Doanh Thiên nhũ mày. Hán đúng là k muốn ra tay vs mấy cái này yêu đuổi nữ tử, thế nhưng là hán vốn k thích những cái này phiền phức. Hán quay đầu lại nhìn vào mắt Linh Phi nói:”Thật sao!”

Tại Doanh Thiên nói xong câu này, Linh Phi nhìn vào mắt Doanh Thiên, lúc này, nàng chỉ cảm thấy thiên địa như sụp đổ, trời đất tối sầm lại. Nàng nhìn thấy đầy trời huyết vũ, từng toà từng toà thì cốt to lớn khổng lồ. Cuối cùng nàng nhìn thấy một cái thân ảnh vĩ ngạn bao trùm hết thảy. Một màn này căn bản là cả đời nàng khó có thể quên dc.

Nàng kêu lên 1 tiếng rồi lùi lại mấy bước như là bị trọng kích. Thất khiếu đều chảy máu, mặt mũi tái nhợt. Liền ngay thanh kiếm cầm trong tay cũng rơi xuống đất. Mấy nữ tử còn lại cũng bị sợ hãi không nhẹ. Căn bản không dám tiến tới. Đùa sao không thấy ngay cả đại sư tỷ chỉ bị ngta nhìn 1 cái liền trọng thương. Các nàng tiến lên hán là chịu chết.

Chờ linh Phi tỉnh táo lại thì Doanh Thiên đã đi mất. Các sư muội nhao nhao hỏi thăm nàng:”Sư tỷ, vừa rồi là chuyện gì, tỷ k sao chứ?”.1 vị sư muội hỏi thăm.

Linh Phi k đáp. Nàng đang nhớ lại 1 màn lúc trước. 1 lát sau nàng vội vàng nói ra đ”Nhanh. Đưa ta về gặp sư tôn, báo cho nàng biết. Có cường giả ít nhất là hồn vương thực lực ở trong khu vực của chúng ta”.

Câu này vừa ra liền dọa sợ các nữ tử này. Hồn vương, đây là tồn tại sánh ngang vs cốc chủ của các nàng. Cường đại vô cùng. Có 1 kẻ như vậy xâm nhập vào địa bàn tông môn. Như thế nào k gây sợ hãi. Lập tức các nàng đều hồi môn.

Thái Âm cốc 1 toà đại điện lúc này. Linh Phi quỳ phía dưới, trước mặt nàng là 1 toà bảo tọa. Ngồi trên bảo tọa là 1 nữ tử khác. Đây chính là Thái Âm cốc cốc chủ. Cũng là Linh Phi sư tôn. Nàng tên là Ma Âm, mọi người gọi nàng là Ma Phi Cốc chủ. Nàng lúc này đang trầm ngâm. Cát lời hỏi”Linh Nhi, người xác định người đó là Hồn Vương”.

Quỳ bên dưới Linh phi cất lời đáp lại:”Bẩm sư tôn, Đệ tử tuyệt đối dám chắc người đó tuyệt đối là hồn vương cảnh giới. Thậm chí còn cao hơn, cái này đệ tử k dám nói bừa”.

Nghe tới đây Ma Phi liền ngưng trọng lên. Có cường giả thực lực k kém nàng. Thậm chí cao hơn đang ở địa bàn tông môn của mình. Làm sao k để nàng lo lắng:”Có khi nào là người của Thiên Hà Thần Điện tới thăm dò chúng ta?”. bên dưới Linh Phi nói 1 câu khiến nàng càng lo lắng hơn.

“Hừ, bọn chúng đánh chủ ý chúng ta món đồ kia cũng k phải ngày 1 ngày 2. Năm đó sư tổ người bị bọn chúng ám hại.Nếu không làm sao chúng Ta Thái Âm cốc lại thế thảm như bây giờ”. Ma Phi tức giận nói ra:”Chuyện này tạm thời giữ bí mật, ta sẽ đích thân đi gặp hán.”

“Sư tôn, chẳng may bọn chúng là muốn lừa người đi ra ngoài.” linh phi lo lắng nói ra.

“Yên tâm. Ta tự có chừng mực, người rồi đi”

“Vâng. Sư tôn”.sau đó Linh Phi đi ra ngoài.

1 mình trong đại điện Ma Phi lâm bầm. “Người đến là ai, theo như Linh Nhi tả thì theo ta biết Thiên Hà Thần Điện căn bản k có người như vậy a”..

Lúc này Doanh Thiên đang đi bộ bên bờ sông Thiên Hà. Cũng không biết hán từ đâu tìm tới một bộ y phục. Nhìn lại hán lúc này, tóc vẫn là mái tóc trắng đó, thế nhưng là khuôn mặt của hán lại thay đổi rất nhiều. Không còn là cái bộ mặt tuyệt mỹ nam tử có thể làm siêu lòng các cô gái nữa.

Thay vào đó là một khuôn mặt anh tuấn, mặc dù so ra kém khuôn mặt lúc trước, nhưng tuyệt đối là dễ nhìn. Nếu như lúc trước hán để người khác cảm thấy xa vời chạm không tới, thì hiện tại lại khiến cho người khác cảm thấy gần gũi hơn rất nhiều.

Ngay lúc này. Hắn như cảm thấy gì đó, ngẩng đầu lên. Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện 1 cái to lớn vô cùng thù ần. Mang theo lực lượng vô cùng cường hoành đánh về phía hắn. 1 chường này nếu như đánh lên tuyệt đối là để cả toà thế giới này vỡ nát. Hơn nữa khí tức kinh khủng này kinh động toàn bộ cường giả trên toà thế giới này.

“Đây là chuyện gì xảy ra. Tận thế sao. Thần muốn trừng phạt chúng ta sao”. vô số sinh linh đều là sợ hãi run rẩy.

Cho dù là những đỉnh cao nhất cường giả của toà thế giới này cũng đều bị trấn trụ.

Doanh Thiên chỉ mỉm cười: “Nhanh như vậy liền tìm tới rồi, ngược lại là ngoài dự đoán của ta”. Sau đó hắn chỉ là phẩy tay liền đem cái kia chường ần hoá giải đi. Rồi nhấc chân liền biến mất tại chỗ.

Lúc này bên trong vũ trụ tồn tại 1 cái hắc động (có thể nói là hố đen vũ trụ ấy). Hắc động này cũng tính không xa Cửu Hà Giới.

Bên trong hắc động lúc này, 1 lão giả ngồi xếp bằng bên trong. 1 chường vừa rồi chính là hắn đánh ra. Lão giả này từng là 1 cái Tiên Đế thực lực cường hoành, hắn trải qua 1 số chuyện mà bị trấn áp ở đây, thời gian dài đằng đặc buồn chán. Hắn quan sát Cửu Hà Giới đã lâu, Lão giả này ánh mắt tinh tường, hắn biết được Cửu Hà Giới có được bí mật kinh thiên, cho nên đã quan sát Cửu Hà giới rất lâu.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên tỉnh lại, hắn đã bị kinh động.

Mặc dù nói Lão giả này thân bị trấn áp, thế nhưng là trải qua quá lâu thời gian, trấn áp hắn cũng yếu đi, để cho hắn tinh thần lực có thể vượt xa hàng tỉ dặm dò xét. Cũng có thể cách không đánh ra công kích.

Hắn nhìn qua liền biết Doanh Thiên không phải dạng tầm thường nhân vật, cho nên hắn mới xuất thủ thăm dò.

Thế nhưng là Hắn chỉ cảm thấy lực lượng của mình bị hoá giải. Chưa kịp phản ứng liền đã thấy trước mặt hắn xuất hiện 1 cái thanh niên.

Hắn thế nhưng đã từng là Tiên Đế ngạo thị thiên địa a. Mặc dù hiện tại bị tu vị đại giảm, thế nhưng cũng k phải là Những cái kia Thần Hoàng, Thần Đế bình thường có thể so sánh.

Tiếc là hắn đoán thế nào cũng không ra, Người thanh niên kia vậy mà còn mạnh hơn cả hắn.

“Tôn giá là ai?”. Lão giả vừa kinh hãi vừa cảnh giác nói ra.

Hắn hiện tại thân mang trấn áp, hành động hạn chế vô cùng, nếu là người trước mặt muốn cùng hắn khó dễ, không nghi ngờ gì là vô cùng nguy hiểm.

“Không phải ngươi muốn bắt ta sao. Hiện tại ta liền trước mặt ngươi”. Doanh Thiên ý vị thâm trường cười nói.

“Thứ lỗi Thanh Mỗ có mắt không trông, mạo phạm tôn giá, mong tôn giá bỏ qua”. Lão giả này thận trọng nói ra.

Doanh thiên chỉ mỉm cười: “1 cái siêu việt Tiên Đế, lại sắp chứng đạo. Nhưng lại rơi xuống kết cục như thế này, đủ thảm a”.

Doanh Thiên lời nói này giống như có chút thương hại, lại giống như có chút chế giễu.

Nghe được Doanh Thiên câu này, lão giả rơi vào trầm mặc thật lâu. Trong mắt của hắn hiện lên 1 nỗi bi khuất cùng thống khổ khó có thể tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đáng thương Tiên Đế

Lão giả này tên là Thanh Hư, là 1 cái kỳ nguyên trước cường giả. Thực lực đạt tới Tiên Đế Đỉnh Phong, chỉ kém 1 chút là chứng đạo thành thánh.

Thế nhưng là thời điểm mấu chốt. bị người ám hại, tu vi thật lùi. Lại bị giam giữ ở đây, thân mang trọng thương, căn bản là k có cách nào đi ra.

Dù sao cũng là 1 tôn Tiên Đế cường đại đã từng tung hoành chư thiên vạn giới, lại rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục này. Quả thật là vô cùng đáng thương.

Đã từng, hắn là 1 cái truyền kỳ tiên đế, tại thời đại kia, hắn hoành không xuất thế, trở thành 1 tôn cường đại nhất tiên đế. Cho đến ngày nay, vẫn là có lưu giữ lại truyền thuyết về hắn.

Doanh Thiên hỏi thăm: “Ngươi như thế nào lại bị nhốt ở đây, hơn nữa còn k phải đơn giản bị nhốt như vậy. Đây là có người đem ngươi làm chất dinh dưỡng a”.

Nói đoạn ánh mắt liền nhìn vào sâu bên trong hắc động, giống như là thấy cái gì Doanh Thiên tiếp tục nói: “Đù độc ác, không nghĩ tới bọn chúng vẫn chưa từ bỏ, mặc dù chỉ là 1 cái nhỏ nhỏ thí nghiệm nhưng cũng gần như sắp thành công rồi”.

“Năm đó khi ta chứng đạo, bị người ta ám hại. Sau đó liền bị bắt nhốt ở đây để nuôi cái thứ đó. Cái thứ đó mỗi giờ mỗi phút đều hấp thu ta toàn thân huyết khí, không qua vài cái thời đại nữa ta hẳn là chết chắc”. Lão giả chậm rãi thở dài đáp lời Doanh Thiên.

Doanh Thiên mỉm cười: “Nếu để ngươi chết quả thật đáng tiếc nha, thập đại linh căn một trong Khổ Trúc, lại thêm thiên tư 81 cái chân mệnh. Tuyệt đối là có thể nhìn”. Dừng chút Doanh Thiên nói tiếp: “Lại nói tới, Ngươi cũng là đủ may mắn, có thể gặp được ta, bái ta chủ nhân, ta liền cứu ngươi, còn có thể giúp ngươi báo thù”.

Lời này nói ra Thanh Hư tâm liền động. Hẳn quả thật là muốn thoát ra, nếu không, không bao lâu nữa hẳn sẽ bị hút khô mà chết đi. Thế nhưng là để hẳn bái 1 người làm chủ. Đây là đối với hẳn trời buộc. Dù sao hẳn đã từng ngạo thị chúng sinh, lại ưa thích tự do khoái hoạt.

Giống như nhìn ra đc suy nghĩ của hẳn Doanh Thiên tiếp 1 câu: “Ngươi cũng k cần cảm thấy ủy khuất, ta thế nhưng đã từng là Thiên Tôn”.

Thanh Hư trong lòng lập tức dâng lên kinh đảo hải lãng, “Thiên Tôn” 2 chữ làm hẳn khiếp sợ. Hẳn hiểu rõ Thiên Tôn là như thế nào tồn tại, đây là trong truyền thuyết đứng đầu nhất, đỉnh phong nhất thiên địa. Chân chính vô địch tồn tại”.

Mặc dù nói hẳn là Tiên Đế, thế nhưng là hẳn cũng chưa từng thấy qua 1 vị nào Thiên Tôn.

Thanh Hư thận trọng dò hỏi: “Ngươi thế nhưng là vị nào Thiên Tôn”.

Doanh Thiên ý vị thâm trường: “Ngươi cũng k cần hỏi đi. Đến thời điểm ngươi liền tự biết” dứt lời liền đưa tay chém ra ngoài.

“Keng, Keng” Chỉ thấy xiềng xích rơi buộc hẳn xung quanh bị Doanh Thiên nhắc tay chém đứt.

Một màn này càng là khiến Thanh Hư kinh hãi. Vì hẳn biết những cái xiềng xích này là cỡ nào cứng rắn. Xích này là vô số đạo văn tế luyện mà thành.

Dừng nói là hẳn cái này Tiên Đế có thể phá mở, trừ phi điều động 100 cái Tiên Đế khác tới toàn lực công phá cũng chưa chắc phá mở xích này.

Thế nhưng là cái thanh niên này chỉ là cách không vung tay 1 cái liền đem xiềng xích hẳn chặt đứt toàn bộ. Đây là cỡ nào thực lực a.

Đưa xiềng xích chém đứt về sau Doanh Thiên cũng là có chút mệt mỏi, thở than: “Haizz, vừa thức tỉnh, tu vi không đủ dùng nha. Quá sức 1 chút liền mệt mỏi”.

Quả thật hẳn cũng là có chút bất đắc dĩ. Tu vi chưa khôi phục. Tinh thần cũng suy yếu. Hoạt động quá sức hẳn là mệt mỏi.

Hẳn đưa mắt nhìn Thanh Hư. Sau đó đánh ra 1 đạo phù văn đưa cho Thanh Hư. Hẳn vội vàng tiếp lấy. Cẩn thận dò xét liền phát hiện bên trong phù văn ẩn chứa cao thâm vô tận đại đạo.

Chỉ 1 đạo phù văn này căn bản là cao thâm gấp mấy chục lần hẳn tìm hiểu cả đời đại đạo. Ngay lập tức liền quỳ xuống: “Tạ chủ nhân giải thoát. Tạ chủ nhân ban thưởng. Ta sinh mạng này thuộc về chủ nhân”.

Doanh Thiên hài lòng nói với hẳn: “Hiện tại chưa cần ngươi, nơi này cũng k phải địa phương ngươi nên ở, rời đi nơi này trước khôi phục tu vi. Lại cố gắng đột phá. Chờ ta tới tìm ngươi.... Hắc, tới rồi”.

Ngay lúc này sâu bên trong hắc động 1 tiếng gào mang theo trùng kích sóng âm cực lớn hướng phía ngoài xông tới. Liền ngay cả Thanh Hư cũng là bị đánh bay ra ngoài. Chỉ có Doanh Thiên là đứng im tại chỗ.

“Ha ha. Cát mắt thức ăn của nó. Nó liền nổi khùng. Hơn nữa còn rất nhanh thành thực. Có chút ý tứ nha”. Nói đoạn liền bước sâu vào trong hắc động. Để lại Thanh Hư có chút k biết làm gì. Đành ở bên ngoài đợi hẳn.

Cũng không phải Thanh Hư không dám vào theo, mà tại vì hẳn trải qua quá lâu thời gian bị hao mòn. Tu vi thật lụi quá nhiều. Căn bản không phải đối thủ của cái thứ bên trong động kia.

Hẳn biết bước vào chỉ làm vướng chân Doanh Thiên mà thôi.

Bước sâu tới trong hắc động. Nơi này chỉ có vô tận hắc ám. K có thời gian. K có không gian.

Doanh Thiên chỉ nhìn thấy trước mắt là 1 cái khổng lồ cự thú. Nó có tám cái chân, trên đầu nó mọc ra tám con mắt. Thêm 1 đôi giác cực lớn. Đáng sợ nhất chính là cái miệng cực lớn kia mọc lấy chỉ chít răng nhọn. Có tới mấy vạn chiếc. Trên người nó tỏa khí trùng thiên tựa như 1 đầu hắc ám hung thú có thể thôn phệ hết thấy vạn vật.

“Thái sơ di chủng, lại kết hợp vs hắc ám di chủng. Lại đem Tiên Đế làm thức ăn. Cũng k phải là bình thường thủ bút. Đây là muốn chế tạo ra đội quân a”. Doanh Thiên đánh giá.

Giống như là biết được, trước mặt nhân loại này là kẻ cắt mắt thức ăn của mình. Đầu hung thú này nổi giận gầm lên, sau đó há chiếc miệng khổng lồ ra

cẩn tới Doanh Thiên.

Mắt thấy Doanh Thiên sắp bị nó nuốt chửng, chỉ thấy hần nhẹ nhàng đưa hai tay lên chặn lại. 1 tay trên 1 tay dưới cứ như vậy chặn lại miệng của nó. Sau đó hần chính là sinh sinh đem 2 tay xé rách hung thú này ra làm đôi. Hung thú này căn bản là không kịp kêu lên 1 tiếng liền bị hần giết chết rồi.

Thanh Hư bên ngoài đợi k lâu lắm liền thấy Doanh Thiên đi ra. Vợ lại hỏi thăm”Chủ nhân. Thế nào”

“Cũng k có gì ghê gớm. Bị ta giết rồi. Thế nhưng là ta khẳng định sẽ k chỉ có 1 cái như vậy. Ít nhất là 10 vạn. Thậm chí càng nhiều” Doanh thiên nói suy nghĩ nói.

Thanh Hư bị dọa sợ k nhẹ. 10 vạn cái như vậy. Chẳng phải là bắt lấy 10 vạn tiên để làm thức ăn sao. Nghĩ tới đây hần không dám nghĩ thêm.”Căn bản phải là thể lực như nào mới có thể làm tới”

Doanh Thiên liếc hần cười nói “Ngươi đoán”

“Thiên Tôn”.Không chần chừ Thanh Hư thốt ra. Sau đó hần trầm mặc. Thiên Tôn thể lực, đây là cỡ nào đáng sợ. Đừng nói, cho dù hần tu vi có mạnh lên ngàn vạn lần nữa, e rằng thù này muốn báo thù không nổi

“Ngươi cũng k tệ, thế nào, còn dám hay không muốn báo thù. Hay là bị dọa sợ rồi”. Doanh Thiên nhìn ra trong lòng Thanh Hư suy tư cười nói.

Ngắn ngủi không tới nửa ngày hần cÁi này tiên để bị dọa sợ tới mấy lần. Cũng là có chút bất đắc dĩ. Hần cười khổ.”Chủ nhân. Ta không có cách nào. Đòi lại là ai cũng sẽ sợ a”.

Ngay sau đó hần lại nghiêm túc lên.”Nhưng ta đã quyết rồi. Cũng lên lần nữa đứng lên. Có chết cũng cần oanh liệt chút. Chứ không phải như vậy chết ở cái nơi chìm không thêm ị này”.

Doanh Thiên hài lòng nhìn hần.”Ân, chính là dạng này. Không tệ không tệ”.lại nói:”Ngươi trước rồi đi. Hần không bao lâu bọn chúng sẽ biết chuyện nơi này. Lúc đó sẽ giáng lâm. Lấy ta thực lực bây giờ có chút k đủ dùng”.

“Vâng, hiện tại ta liền rời đi”.Thanh Hư chấp tay nhận mệnh.

“Lại nói ta và ngươi hần là hữu duyên”.Doanh thiên cười nói với Thanh Hư sau đó hần nhấc chân liền biến mất.

Thanh Hư nhìn về hướng hần biến mất cũng là có chút thất thần. Ngay sau đó hần trên nét mặt hiện lên 1 vẻ kiên định. Cũng liền mở ra không gian chi môn rời đi.

Không lâu sau đó từng đạo thân ảnh mờ mịt xuất hiện bên ngoài hắc động. Có tới 8 đạo. Mỗi cái quanh thân đều bốc lên hắc khí. Căn bản là không thấy rõ dung mạo của chúng.

“Như thế nào lại có thể thoát ra rồi”.trong đó 1 đạo thân ảnh nói.

“Không thể chậm trễ. Phải lập tức báo lên. Việc này để lộ đối với chúng ta là rắc rối. Còn nữa nếu không muốn chết liền nhanh tìm ra hần. Đưa hần bắt lại. Nếu không chúng ta chết chắc”.

Lúc này 1 đạo thân ảnh từ hắc động đi ra. Vừa rồi hần đã tiến vào hắc động dò xét.”Chết rồi. Là bị người 1 kích giết chết. Hần là có người ngoài tới giúp hần”.

“Có thể phá vỡ xiềng xích. Lại giết đc thôn ma thú. Tu vi kẻ này cao tới dọa người. Đáng lẽ ra không thể xuất hiện ở đây được”.

“Việc này ngoài tầm kiểm soát của chúng ta rồi. Mau báo lên trên. Thăm dò 1 chút chuyện này. Đi”.nói đoạn liền cùng nhau rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Gặp Gỡ Thái Âm Cốc Cốc Chủ

Doanh Thiên lúc này đang nằm dài trên 1 cành đại thụ lớn. Cũng k biết hần ở đâu kiếm tới 1 bầu rượu, lại thêm 1 chùm nho dại. Cứ như vậy hần uống rượu ăn nho hưởng thụ lấy tiêu sái. Nho là nho dại. Rượu cũng chỉ là loại kia đệ cấp nhất phẩm nhân cất rượu. Thế nhưng là vs hần lúc này là hảo tửu.

Từ khi rời hắc động. Hần liền trở về Cửu Hà Giới. Ngày lang thang bên bờ sông. Tối lại lên tới cành cây ngủ, Giống như là hần đang chờ gì đó. Đêm nay cũng vậy, hần đang lim dim đôi mắt, thế nhưng là hần lại cất lời “Cũng nhìn đủ rồi. Nên đi ra gặp mặt chứ, ta thế nhưng là bị ngươi nhìn lên mấy ngày hôm nay, Thật k có ý tứ đi ra nhìn sao” lời vừa ra hần liền đưa mắt nhìn về 1 phía.

Không gian có chút ba động. Sau đó đi ra 1 thân ảnh yếu kiêu. Đứng là 1 nữ tử, nàng mặc màu đen áo bào. Mái tóc cũng như vậy đen dài. Thêm lấy 1 mạng mỏng che mặt. Có thể nói là chỗ nên lời liền lời. Chỗ cần lời liền lời. Cho dù là che mặt cũng có thể thấy nàng tuyệt đối là xinh đẹp tuyệt mỹ. Thân thể kia cũng có thể xưng là tuyệt thế vu vật.

Doanh Thiên căn bản là k kiên đề. Liền đưa mắt nhìn chăm chăm thân thể kia.

Đối diện Doanh Thiên nhìn chăm chăm như vậy. Nàng cũng là cảm thấy khó chịu. Liền buông lời đánh vỡ bầu không khí này “Người đến cùng là ai. Tới đây Thái Âm Cốc là có ý đồ gì”

Doanh Thiên chỉ là vuốt vuốt cằm. “Ta thế nhưng là chỉ đi dạo qua nha. Căn bản là k có ý đồ gì. Người thật cho rằng ta đánh chủ ý người cái này nhỏ nhoi sơn cốc”

Đúng thế. Nữ tử này chính là Ma Âm, Thái Âm cốc cốc chủ. Nàng từ sau khi rời đi đại điện liền mất mấy ngày dò xét khắp Thái Âm cốc mới tìm thấy Doanh Thiên. Nàng liền âm thầm quan sát hắn muốn từ đó thăm dò ra ý đồ của hắn. Chỉ tiếc làm nàng thất vọng, hắn cả ngày chỉ ăn quả uống rượu. Chán lại đi dạo bờ sông. Căn bản là nàng không thăm dò ra đc tin tức gì. Làm cho nàng kinh hãi chính là hắn thế nhưng là biết nàng mấy ngày qua nhìn trộm hắn. Mặc dù biết hắn là có Hồn Vương thực lực nên tính cảnh giác cực cao. Thế nhưng là nàng đã mang theo một món chí bảo của Thái Âm Cốc có thể che giấu khí tức. Thế nhưng là vẫn bị hắn phát hiện.

“Người là Thiên Hà Thần Điện nội các trưởng lão?” Ma Âm lạnh giọng.

“Thiên Hà Thần điện? Là cái chiếm cứ toà này Thiên Hà thế lực sao?” Doanh Thiên cười đáp.

Ma Âm nhú mày “Nói như vậy người không phải là người Thiên hà thần điện, 1 cái Hồn Vương như người căn bản là không thể nào k có tiếng tăm gì đi. Khắp lưu vực Thiên Hà này, cường giả Hồn Vương, Linh Vương trở lên ta đều biết rõ”

“Àn. Thứ người không biết còn vô số” Doanh Thiên đáp lại. Rồi lại đưa rượu lên uống.

Ma Âm cũng là có chút tức giận. Nàng thế nhưng là Đứng đầu 1 cốc. Thực lực của nàng cũng là tương đương cường hoành. Thế nào lại bị cái tên trước mắt xem thường.

Nàng đang chuẩn bị lên tiếng giáo huấn cái tên này. Chỉ thấy bỗng dưng cả thiên địa rung chuyển. 1 cỗ không lồ uy áp từ thiên khung hạ xuống. Cái này cỗ uy áp bao phủ lấy toàn bộ Cửu Hà Giới. Phạm nhân căn bản là đều bị ép quỳ xuống. Tu luyện giả thì nom nớp lo sợ. Vô số cường giả đều bị kinh động. Các tông chủ đại tông. Các nhân vật đứng đầu các đại thế lực đều là bị kinh động đi ra. Nhìn lên phía trên thiên khung.

Chỉ thấy thiên địa linh khí bỗng nhiên sôi trào lên sau đó giống như là bị cái gì đó dẫn dắt hội tụ về phía trên kia thiên khung. Sau đó chỉ thấy không gian vỡ ra, từ trong hư vô ấy đi ra chậm chậm 1 cái đại môn khổng lồ. Đại môn này cực lớn. Trên đại môn khắc lấy vô số hung thú. Ma thú. Đại môn lúc này mặc dù đóng kín thế nhưng lại phát ra khí tức vô cùng đáng sợ người tới gần cho dù là có Linh Tôn thực lực cũng sẽ bị ép thành thịt vụn.

Sau đó 1 thanh âm mang theo thần uy cuộn cuộn vang lên mọi góc ngách toà thế giới này. “Lệnh cửu điện điện chủ trong vòng 3 ngày liền sắp xếp tiến về Thần Môn. Chậm trễ liền chết” chỉ thấy sau đó liền vang lên chín cái thanh âm mang theo linh lực hùng hậu “Ngân hà thần điện linh thần dụ” “Thiên hà thần điện linh thần dụ” tiếp đó là Linh Hà, Tinh Hà, Thái Hà, Nguyên Hà, Xích Hà, Thanh Hà thần điện đều lên tiếng linh mệnh.

Ma Âm lúc này cũng vô cùng sợ hãi mà nhìn lên phía trên. Toà đại môn kia trấn áp thương khung ở nơi đó. Đem đến cả toà thế giới này 1 cỗ Áp bách không tả nên lời.

Ma Âm thì thảo “Thần giáng lâm sao”

Thần cảnh. Đây là vô số tu chân giả hướng tới. Thành thần liền có nghĩa đạt được thọ nguyên dài đằng đặc. Có thể ngao du vũ trụ. Lên cửu thiên. Xuống thập địa. Thần linh trong mắt phàm nhân thế nhưng là có đc chí cao vô thượng địa vị. Ma Âm cũng là mờ mịt ánh mắt. Thần nha, đây là nàng chờ nào ao ước. Đây là nàng mơ ước cả đời, có thể nói ước mơ này của nàng là với không tới.

“Chỉ 1 cái chân thần nhỏ bé liền làm các người người quỳ người lạy. Chẳng phải là gặp đc tiền nhân liền quỳ liếm, haizzz không có tiền đồ” Doanh Thiên lắc lắc đầu.

Lời này liền đánh thức Ma Âm đang thất thần kia. Nàng thế nhưng là tương đương nổi giận. Cũng là sợ có chút muốn lập tức quay đầu chạy. Cái tên không biết trời cao đất dày kia thế nhưng dám mở miệng chế giễu thần linh a. Thật k sợ bị thần nge thấy đánh xuống thần phạt sao. Phải biết thế nhưng là thần ở ngay trên đầu. Nàng rất sợ hãi bị vạ lây. Có chút lo lắng nhìn lên trên. Thế nhưng là k có gì xảy ra. Nàng thờ dài giống như đc ân xá. vội vàng nói “Ta sẽ còn tới tìm người. Thế nhưng lần tới k đơn giản như vậy. Tốt nhất người rời đi, nếu thật sự đánh chủ ý Thái Âm cốc liền đừng trách ta”

Nói đoạn liền rời đi.

Doanh Thiên chỉ là nhìn nàng rời đi. Sau đó lại nhìn lên đại môn kia. Cười nói 1 mình. “Thú vị. Thật sự là thú vị. K nghĩ tới 1 cái nhỏ nhoi thế giới lại giấu nhiều như vậy bí mật. Càng ngày càng nào nhiệt. Quan trọng là ta vận khí thế nào lại tốt vậy. Tuy tiện liền gặp đc 1 cái Âm Sát Chi Thể. Bồi dưỡng tốt liền có thể đào tạo ra Nguyên Thủy Cực Âm Sát Tiên Thể. tốt nha” nói xong liền làm 1 bình lớn rượu. Sau đó ngả người liền ngủ mất. Hắn là cần tĩnh dưỡng. Theo hắn thì ngủ là tốt nhất cách tĩnh dưỡng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Tiểu Nữ Hải Kỳ Lạ

Hôm nay Doanh Thiên quyết định đi tham gia 1 chút náo nhiệt, hẳn quyết định tiến vào thành trì. Kiểm 1 chút rượu ngon. Kiểm thêm thực ăn ngon. Lại hưởng thụ chút nhân sinh náo nhiệt. Đạt đến hẳn dạng tồn tại này cũng căn bản là không cần ăn uống. Thế nhưng là Doanh Thiên tự cho mình là 1 cái phạm nhân. Hơn nữa còn là 1 cái rất tọc phạm nhân. Hẳn thích uống rượu. Thích đồ ăn ngon.

Toà thành này gọi là Thanh Vân thành. Là Thiên hà thần điện cấp dưới đệ nhất thành. Đây cũng là toà náo nhiệt nhất thành. Nhân khẩu lên tới mấy chục tỉ. Đủ biết toà thành này là cỡ nào to lớn. Là cỡ nào đông vui.

Thế nhưng hôm nay không khí có chút không đúng. Từ hôm qua Thần Môn giáng lâm làm lòng người lo sợ. Ai nấy đều hiểu là sắp có đại sự xảy ra. Người nhất gan thì lo sợ thế giới này bị thần phạt. Nguyên bản một toà náo nhiệt đệ nhất thành trì cũng trở nên có chút thâm trầm.

Bước vào thành Doanh Thiên đầu tiên là tìm 1 cái lớn nhất từ lâu. Chính là vừa ngồi liền gọi tới mấy chục vò lớn rượu ngon. Lại thêm đủ thứ sơn hào mỹ vị. Hẳn lúc này cũng đã thay lấy 1 bộ bạch y. Tóc cũng đã trở thành màu đen. Đeo búi gọn lại. Nhìn qua ai cũng đoán là 1 cái thể gia nào đó công tử.

Hắn vừa ăn vừa uống. Lại nghe bàn bên cạnh mấy cái trắng hẳn bàn tán vs nhau.

“Nghe nói Thần Linh sắp giáng lâm chúng ta Cửu Hà giới. Nghe đồn là có 1 món tuyệt thế chí bảo xuất hiện ở thế giới này. Món bảo vật kia liền ngay cả thần linh cũng đều mơ ước. Không biết là kinh thiên bảo vật gì a”

“Ta lại nghe nói Thần Linh là đánh chủ ý chúng ta Cửu Hà Giới linh căn. Chính là chín đầu Đại Hà kia”

“Không phải chứ. Chín đầu đại hà là chúng thế giới này nguồn sống. Nếu như bị Thần mang đi. Chúng ta làm sao tu luyện”

“Mấy tên ngốc các ngươi hẳn là không biết. Ta nghe có 1 vị cường giả Địa Nguyên cảnh nói ra rằng mỗi cái thế giới đều có pháp tắc riêng. Thần muốn đi vào liền cũng sẽ bị áp chế tu vi xuống. Hẳn là như vậy nên mới kêu gọi Cửu Đại Thần Điện tới diện kiến”

Doanh Thiên nghe xong liền cười cười. Hẳn đã đoán ra đc ý đồ Thần muốn giáng lâm thế giới này. Toà thế giới này đc kiến tạo để trùng sinh hắn. Thế nhưng trải qua dài dặc năm tháng cũng khiến thế giới này phát sinh nhiều sự kiện đặc sắc.

Ăn uống no say. Doanh Thiên rời đi từ quán. Thế nhưng là vừa đi đc 1 đoạn. Hẳn liền cảm thấy 1 cỗ khí tức vô cùng quen thuộc. Cỗ khí tức này để hẳn có chút hoài niệm. Hẳn liền bấm “Hồi Thờ Tịch Diệt”. Sau đó hẳn đảo người liền biến mất.

Tại 1 góc thành. Nơi này là Hắc Thị địa bàn. Hắc Thị là lớn nhất toà đại lục này tà ác thế lực. Trong 1 con hẻm nhỏ đầy ẩm ướt. Cũng vô cùng vắng vẻ. Nơi này là nơi ở của những cái kia tầng lớp thấp kém nhất xã hội. Nô lệ.

Trong hẻm lúc này chính là đầy mùi hôi thối. Có 1 tiểu hải nữ ngồi co ro ở trong 1 góc tường. Trên khuôn mặt non nót nhọ nhem kia là nỗi sợ hãi. Là từng giọt nước mắt. Xung quanh là 4 cái xác chết. Nữ hải kia trên thân quanh quẩn từng sợi khí màu đỏ. Nếu nhìn kỹ liền cũng thấy trên 4 xác chết kia cũng có từng sợi khí màu đỏ ấy. Thế nhưng là mắt thường đều thấy đc những xác chết kia hủ hoá. Liền 1 chén trà liền tan thành bụi bặm phiêu tán trong gió.

Doanh Thiên đứng đó đã đc 1 lát. Hẳn nhìn 1 màn này cũng là có chút ngạc nhiên. Hẳn thầm nghĩ “Đặc thù thể chất như thế nào lại không đáng tiền như vậy. Chỉ mấy ngày liền gấp đc mấy cái. Bây giờ thêm 1 cái Tịch Diệt Thể”

Giống như là phát giác có người ở đó. Nữ hải kia liền đưa ánh mắt ướt đầm nhìn hẳn rồi méo mếu “Đừng lại gần ta. Ta đã bảo bọn hắn mà bọn hắn k nghe. Ta không cố ý hại bọn hắn”

Lời vừa dứt nàng liền đã thấy hẳn ngồi trước mặt nàng. Đưa 1 tay vuốt lấy mái tóc kia. Hẳn nói “Yên tâm. Ta sẽ không hại ngươi. Ngươi cũng sẽ không hại ta” vừa nói hẳn vừa cười.

Nữ hải cũng là ngạc nhiên. Đây là lần đầu tiên có người lại gần nàng mà k có chuyện gì xảy ra. Hơn nữa nụ cười kia cũng là nụ cười đẹp nhất nàng từng thấy. Thoáng chốc nàng liền cảm thấy ấm áp.

“Ngươi tên gì” Doanh Thiên hỏi.

“Ta không có tên” nữ hải đáp.

Doanh Thiên cũng k hỏi nhiều liền đánh ra mấy đạo ấn pháp. Liền áp chế nàng cỗ hồi thờ tịch diệt kia. Sau đó đưa nàng rời đi. Tắm rửa sạch sẽ lại thêm 1 bộ y phục. Nhìn non nót khuôn mặt kia. Có thể nhìn thấy đây tuyệt đối là 1 cái mỹ nhân tương lai.

Gọi 1 bàn lớn thức ăn. Nàng căn bản là không để ý xung quanh liền ăn uống. Nhìn 1 bộ thôn lang hồ iết kia, giống như là mấy năm chưa đc ăn vậy. Cũng không biết là mấy năm qua nàng làm như nào sống sót.

“Ngươi có muốn tu luyện không?” Doanh Thiên hỏi.

“Tu luyện là sao?” nàng đáp.

“Là có thể tự mình bảo vệ mình. Có thể khống chế trong người ngươi lực lượng kia. Ngươi có thể lại gần nhiều người. Lại gần muôn hoa cỏ cây mà không sợ làm chúng tan biến nữa” Doanh Thiên cười.

Nge như vậy trong miệng cái kia chân gà liền ngừng nhai. 1 đôi mắt to tròn sáng lung linh kia chăm chăm nhìn vào Doanh Thiên. Hắn cũng là có chút buồn cười nói “Ta rất đẹp trai phải k. Đừng nhìn như vậy”

Nữ hài cũng là gật gù. “ Ắn. Nhìn cũng đc. Ngươi liền dạy ta tu luyện nha”

Doanh Thiên hài lòng nói “ Ắn. Vậy ta đặt tên cho ngươi. Hồng Nguyệt. Cái tên này thế nào”

“Vâng, hay lắm ạ” nữ hài căn bản là không thèm nhìn hắn. Chỉ là vừa ăn vừa nói.

“Vậy từ giờ ta gọi ngươi Nguyệt Nhi. Ngươi liền bái ta sư tôn. Ta dạy ngươi tu luyện. Thế nào” Doanh Thiên dụ dỗ.

Bỗng nhiên Nguyệt Nhi ngẩng lên nhìn hắn. Sau đó chậm rãi nói “Phải rồi sư tôn. Ngươi tên là gì ạ”

Doanh Thiên cũng là có chút hại não. Hắn thế nhưng còn k nói cho ngta biết tên mình liền muốn nhận ngta làm đệ tử rồi. “Ta tên Doanh Thiên”

“Ắn” Nguyệt Nhi chỉ là ừ 1 tiếng. Liền tiếp tục ăn. Không lâu lắm liền 1 bàn lớn thức ăn đều bị nàng ăn sạch.

Doanh Thiên đưa nàng tới 1 ngọn núi cao. Toà này sơn tên là Vũ Lăng Sơn. Đây là toà cao nhất sơn ở Thiên Hà lưu vực. Hắn sửa soạn 1 lát liền bố trí ra 1 toà nhỏ trận pháp. Trận này gọi là tụ linh trận. Đây là chuẩn bị giúp Nguyệt Nhi tu luyện.

Nguyệt Nhi kính hắn 1 chén rượu. Sau đó 3 bái. Liền xong nghi thức bái sư. Sau đó Doanh Thiên trên người Nguyệt Nhi Bố trí lấy 3 tầng phong ấn. Đây là hắn phong ấn lại lực lượng tịch diệt. Để phòng nàng không khống chế được lực lượng. Hắn phong ấn này gọi là Hỗn Độn Ấn Phong. Sau đó liền bắt đầu đã thông kinh mạch cho nguyệt nhi.

Tu chân giả bắt đầu tu luyện liền trải qua 3 bước hậu thiên gọi là. Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần.

Luyện thể chia làm 5 cái giai đoạn. Chính là Luyện bì, Luyện Nhục, Luyện Cốt, Luyện Huyết, Luyện mạch.

Vì chuẩn bị giúp nàng thông qua luyện thể cảnh này. Doanh Thiên là đi bắt tới 1 đầu Bát giai ma thú. Đây là ma thú có thể sánh với Linh Hoàng nhân Loại. Doanh Thiên có thể trực tiếp bắt tới thần thú. Thế nhưng là thân thể của Nguyệt nhi căn bản k thể chịu nổi thần lực. Bát giai ma thú là phù hợp nhất với nàng.

Con bát giai ma thú kia cũng là tương đương uỷ khuất. Mấy hôm trước bị cường giả Linh Tôn tới bắt về làm toạ kỵ. Mặc dù chạy thoát thể nhưng là bị thương. Hơn nữa nó dù sao cũng là 1 cái vương giả chiếm cứ lấy 1 dãy lớn sơn mạch. Làm sao cam tâm làm toạ kỵ người. Đang bức bối liền thấy cái kia áo trắng nhân loại xâm nhập động phủ của nó. Nói với nó muốn mượn nó huyết nhục để làm thuốc. Khiến nó vô cùng tức giận, Liền muốn ăn thịt hắn cho hả giận. Nào ngờ cái kia nhân loại còn muốn khùng bố. Đem nó đánh thừa sống thiếu chết đem nó về đỉnh núi này.

Sau đó chính là đem nó lột một mảng lớn da khiến nó đau đớn gần chết. Đang giận là nhân loại kia liền mang nó da nướng lên cho cái kia tiểu nữ tử kia ăn. Phần còn lại là đem luyện thành thuốc.

Doanh Thiên sau khi cho Nguyệt Nhi phục dụng đan dược liền đưa nàng đi ngủ. Vì chuẩn bị cho nàng tu luyện mà hôm nay hắn cũng là tất bật. Nhất là bố trí phong ấn kia tiêu hao đại lượng tinh lực.

“Chịu khó làm chút thức ăn cho ta đồ đệ. Xong liền k thiếu ngươi chỗ tốt.” Doanh Thiên cười nói với đầu kia bát giai ma thú.

Đầu ma thú này chính là Đại Địa Chi Hùng. Tu đại thành liền có thể đồ thần. Trong lòng nó căn bản là uỷ khuất muốn chết. Nhưng nó biết nam tử này đáng sợ. Căn bản cũng k dám phản kháng. Doanh Thiên lại cũng k sợ đầu này ma thú bị chết đi. Bát giai ma thú thực lực này lực hồi phục liền cường hoành. K tới sáng mai chỗ da liền sẽ mọc lại.

Xong xuôi hắn liền nhắm mắt dưỡng thần. Hắn cũng chuẩn bị tu luyện khôi phục tu vi. Thứ hắn chờ đã gần tới rồi. Cũng lên bắt đầu vào việc chính.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Kẻ Tới Không Có Ý Tốt

Thái Âm Cốc bình thường đều là oanh yến náo nhiệt, thế nhưng hôm nay liền phong cốc. Liền cả hộ cốc đại trận đều mở ra. Bởi vì bên ngoài cốc tụ tập lấy mấy vạn tên tu chân giả. Đây là cường giả của Vạn Độc Môn.

Gần đó k xa 1 đỉnh núi tụ tập mấy chục nhân ảnh. Đây đều là cao tăng Vạn Độc Môn, có Môn chủ. Trưởng lão. Môn chủ Vạn Độc Môn tên là Lý Sa, hắn là 1 cái trung niên nam tử. Tu vi của hắn đạt tới Linh Vương trung kỳ đỉnh phong, Chỉ kém một bước là đạt tới hậu kỳ.

“Bẩm 2 vị Thần sứ đại nhân, chúng ta đã bao vây chặt chẽ Thái Âm cốc này, Hiện tại liền phá trận xông vào chứ” Lý Sa chấp tay nói với 2 người. 2 người này 1 cái là trẻ tuổi thanh niên, 1 cái là trung niên mỹ phụ.

Trẻ tuổi thanh niên tên là Hàn Hoặc, hắn là 1 vị trẻ tuổi thiên tài của Thiên Hà thần điện. Ít tuổi nhưng lại có thể đạt tới vị trí Thần Côn. Địa vị gần với trưởng lão ngoại điện của Thần Điện. Bởi vì hắn có đc 6 cái chân mệnh. Bình thường sinh linh ra đời căn bản là không có chân mệnh. Cái này đã chủ định bọn hắn cả đời là phạm nhân. 10 cái sinh ra cũng chỉ có 1 cái là có chân mệnh. Đa số đều chỉ là 1 chân mệnh. Có đc chân mệnh đại biểu bọn hắn liền có đc tư cách bước vào con đường tu luyện. Có đc 2 cái chân mệnh liền tương đương hiếm có. 3 chân mệnh thì cả ngàn người có 1. 4 chân mệnh liền đc xem như thiên tài vạn người có 1.

Có thể thấy có đc 6 chân mệnh Hàn Hoặc là cỡ nào may mắn. Hắn căn bản liền không để 1 cái nho nhỏ Thái Âm Cốc vào mắt. Bởi vì ngoài cái Thần Côn danh phận này. Hắn còn là đệ tử thân truyền của 1 vị trưởng lão nội điện.

Còn người trung niên mỹ phụ kia, nàng tên là Thái Phụng. Nàng là trưởng lão ngoại điện. Nàng đc lệnh Điện chủ mang tới chỉ dụ đi Vạn Độc Môn yêu cầu Vạn Độc Môn tới ép Thái Âm Cốc giao ra 1 món đồ. Còn nàng và Hàn Hoặc tới Giám sát. Lúc cần thiết liền ra tay. Nàng có đc Tu vi linh Vương Hậu kỳ đỉnh phong. Nếu nàng hoàn thành này nhiệm vụ sẽ được ban thưởng lớn. Có thể sẽ nhân cơ hội này mà tiến giai Linh Tôn. Liền có thể thăng cấp làm nội điện trưởng lão. Nghĩ tới đây đều làm nàng hưng phấn.

“Không vội. Trước liền kêu gọi bọn chúng đầu hàng. Nếu có thể đoạt tới đồ vật mà k cần hi sinh liền tốt nhất.” Hàn Hoặc nói.

Thế nhưng trong lòng hắn lại là ý nghĩ khác. Nếu thật có thể đoạt tới đồ vật kia mà k cần hi sinh nha. Trở về Thần Điện liền sẽ đc cao tăng càng coi trọng hơn. Lại thể hiện đc sự mưu trí của hắn.

Thái Phụng là liếc mắt nhìn hắn. Trong lòng là khinh bỉ. Nàng sống 200 năm dạng người gì chưa gặp qua. Liếc mắt liền nhìn ra ý nghĩ trong lòng Hàn Hoặc. Thế nhưng là nàng cũng k có nói gì.

Lý Sa cũng là như vậy ôm may mắn. Bởi vì Vạn Độc Môn bọn hắn phụ thuộc vào Thần Điện. Nói cách khác cũng chỉ là con chó của Thần điện. Người ta sai đâu bọn hắn phải đặt đó. Thế nhưng là bọn hắn cũng k có cách nào phản bác. Thần điện Thực lực quá đáng sợ. Chỉ tùy tiện phái ra 1 cái Linh Tôn. Thậm chí là Linh Hoàng, Linh Đế liền để bọn hắn diệt môn. Nếu như thật có thể đoạt đc đồ bằng cách chiêu hàng liền k còn gì tốt hơn. Dù sao hi sinh cũng là hắn Vạn Độc Môn đệ tử. Hoàn thành nhiệm vụ liền đc ban thưởng. Có thể khiến hắn tu vi kéo 1 bước dài.

Lý Sa bước lên phía trước. Vận dụng linh lực nói “Bên trong Thái Âm cốc nge cho rõ. Vạn Độc Môn đc Thần Điện ủy thác tới đây mời Thái Âm cốc giao ra 1 món đồ, Hi vọng Thái Âm Cốc chủ có thể giao ra. Để tránh tổn thương hoà khí. Dù sao chúng ta cũng đều là ở lưu vực Thiên hà”

Hàn Hoặc nge Lý Sa nói vậy liền có chút không vui trong lòng. Hắn nge ra đc Lý Sa nói như vậy là nói tránh việc nhận lệnh từ Thần Điện. Thế nhưng là dù sao cũng cần lợi dụng hắn. Nên Hàn Hoặc cũng k có nói ra. Thế nhưng hắn vừa nghĩ như vậy thì trong cốc lại vang lên thanh âm đáp lại.

“Hừ, làm chó săn của Thần Điện. Nhận lệnh người ta liền nói là nhận lệnh. Còn bày đặt nhận uỷ thác. Lý Sa, ngươi không thấy nhục, ta còn nhục thay cho ngươi” vừa nói vừa từ trong cốc đi ra. Chính là Ma Âm cùng chư vị trưởng lão Thái Âm Cốc.

Lý Sa nge đc câu này cũng tương đương là nổi giận. Hắn mặt mày có chút mất tự nhiên. Dù sao hắn cũng là nhân vật có tiếng tăm. Đôi phương k cho mặt mũi thì thôi, cũng liền k cần như vậy sỉ nhục hắn.

“Ma Âm cốc chủ nói như vậy ra sai rồi, Thần Điện gần đây tất bận để chuẩn bị diện kiến thần linh. K đủ nhân lực, nên tới nhờ và Lý Môn Chủ tới giúp 1 chút” Hàn Hoặc bước lên đáp lời Ma Âm

Ma Âm chỉ là nhìn hắn rồi hỏi. “Nói như vậy ngươi là người của thần điện đi”

Hàn Hoặc ngao ngễ đáp “Tại hạ Hàn Hoặc, Thần Côn thần điện, nge danh Ma Phi đã lâu. nay đc diện kiến”

“Không cần nói nhiều. Đồ là bọn ta không có.

Mời chư vị rời khỏi.” Ma Âm trực tiếp nói ra

Từ đầu đến cuối không nói gì Thái Phụng lúc này cũng là trở nên nghiêm túc. Từ lúc Thái Âm cốc người đi ra nàng liền biết chuyện hôm nay liền k dễ làm. Chỉ vịn vịn cái kia Ma Phi liền làm nàng cảm thấy khó giải quyết. Bởi vì tu vi người kia tuyệt k thua kém gì nàng. Hơn nữa đội hình kia cũng tương đương mạnh mẽ. Chỉ Linh Vương liền có tới 6 vị. Trong khi đó tính cả nàng bên này cũng chỉ có 5 người.

Thái Phụng chủ động cất lời “Cốc chủ. Nge lời ta khuyên. Tốt nhất giao ra món đồ kia, bọn ta liền lập tức rời đi. Sau này Thái Âm cốc k thiếu chỗ tốt. Đừng ngoan cố. Ngươi hẳn phải biết Thần Điện là như thế nào. Món đồ đó là bắt buộc. Nếu ngươi k giao ra. Đừng nói thần điện. Liền ngay cả cửu hà giới chúng ta cũng là tai hoạ ngập đầu.” Nàng vừa nói vừa nhìn về phía Đại Môn trên bầu trời kia.

Quả thật lời vừa ra liền khiến Lý Sa giật mình sợ hãi. Hắn cũng k biết Thái Âm cốc giấu món đồ gì. Chẳng lẽ là cùng Thần môn giáng lâm có liên hệ. Nghĩ

tới đây hẳn là âm thầm quyết định nhất định hôm nay liền phải đem đồ đoạt tới. Nếu là có thể trèo lên đuôi Thần thì sẽ là 1 bước lên trời.

Ma Âm cũng là ngẩng nhìn Thần Môn trong lòng có chút do dự. Nàng sợ thần điện. Thế nhưng là có liên quan đến thần linh lại khiến nàng không thể sợ hãi. Nếu thật liên quan tới thần. Làm không tốt cơ nghiệp trăm vạn năm của Thái Âm cốc liền bị huỷ trong tay nàng. Nàng liền trở thành tội nhân Thái Âm Cốc. Xuống tới âm phủ biết sao ăn nói với liệt tổ liệt tông.

Đúng lúc này có một thanh âm truyền vào tai nàng. Sau khi nghe xong nàng thở dài 1 hơi, ánh mắt trở nên kiên định nói. “Muốn ta giao đồ không phải là không được, chỉ là các ngươi có hay không tư cách này, Phi nhi, bước ra đây” dứt lời liền thấy Linh Phi đi từ phía sau ra.

Ma Âm tiếp lời. “Cử ra 3 người quyết đấu. Nếu là các ngươi thắng liền để các ngươi lấy đồ đi. Nếu các ngươi thua liền trở về cử người khác tới lấy”

Nhìn thấy Linh Phi, Hàn Hoạch đôi mắt có chút phát sáng. Hẳn là 1 cái đảm tử. Tuyệt đối thấy mỹ nhân là nổi máu lên. Hắn cười hắc hắc đáp ứng “Được, chúng ta đáp ứng bên này ta, Lý môn chủ, Thêm Thái trưởng lão sẽ ứng chiến.”

Ma Âm đáp “Ta và đồ đệ ta Linh Phi thêm Hoa trưởng lão sẽ ứng chiến”

Thái Phụng cảm thấy Ma Âm đưa ra điều kiện như vậy chính là có gì đó không đúng. Thế nhưng là nàng suy nghĩ không ra. Cũng đành như vậy đáp ứng. Chỉ nói “Hi vọng Ma Phi hẳn là giữ lời”

Đầu tiên chính là Linh Phi và Hàn Hoạch. Hàn Hoạch căn bản là để Linh Phi vào mắt. Hẳn lúc này chỉ đang nghĩ tới cảnh tượng đệ đệ Linh Phi dưới thân. Nghĩ tới đây nụ cười trên mặt hắn càng là nồng đậm. “Ha ha. Linh Phi cô nương. Cần gì như thế tự làm khổ mình. Không bằng theo ta về làm thê tử. Ta cam đoan cô nương sẽ chỉ sung sướng cả đời ha ha” Hàn Hoạch nói.

“Ta sống là đệ tử Thái Âm Cốc. Chết làm ma nơi này. Không nói nhiều rút kiếm ra đi” Linh Phi đáp lại bằng giọng nói lạnh như băng.

“Ngươi không phải đối thủ của ta. Ta tu vi Địa Sư Trung Kỳ ngươi chỉ là nửa bước Địa Sư, đấu k lại ta, hơn nữa chân mệnh của ta là 6 cái” Hàn Hoạch tự tin nói ra. Sau đó chỉ thấy sau lưng hắn hiện lên 6 cái chân mệnh. 6 cái chân mệnh đều là Trần đầy lực lượng.

Linh Phi không yêu thế liền đáp. “6 chân mệnh Thì như thế nào. Cũng không phải là 60 cái. Vừa nói nàng cũng đem chân mệnh của mình bày ra, chính là hiện lên 8 cái.

Nhìn Thấy 8 cái chân mệnh nụ cười trên mặt Hàn Hoạch lập tức đông cứng lại.

Chân mệnh mình lấy ý tưởng từ truyện tranh đấu la đại lục. Nó sẽ trông giống mấy cái hồn hoàn trong truyện ấy. Bạn nào không biết thì google hồn hoàn trong đấu la đại lục là ra ngay. Hi hi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Quyết Đấu

Nhìn Thấy Linh Phi bày ra trên thân tới 8 cái chân mệnh sắc mặt Hàn Hoạch lập tức trở nên âm trầm. Hẳn như nào cũng nghĩ không tới cái này nữ tử từ thế nhưng là có nhiều hơn hắn tận 2 cái chân mệnh. Trong lòng hắn căn cũng có chút gen gét.

Hàn Hoạch lạnh lùng nói. “8 cái chân mệnh thì như thế nào, tu vi của ngươi kém xa ta, chỉ cần 1 chiêu liền đem ngươi đánh gục”

Linh Phi căn bản không chịu yếu thế “Ngươi chắc chắn 1 chiêu liền đánh bại ta”

Vừa nói trên thân nàng phát ra 1 cỗ khí tức rét lạnh. Khiến cho mặt đất xung quang xuất hiện 1 lớp băng tinh. Xung quanh nhiệt độ cũng là giảm nhanh xuống. Đây là năng Thái Âm Hậu Thiên Thể. Đây là năng hấp thụ Thái Âm thạch tu luyện mà thành.

Hàn Hoạch nhíu mày “Đây là trong lời đồn Thái Âm Thể của Thái Âm cốc”

Phía sau Thái Phụng cũng cất lời “Quả nhiên lời đồn là không giả. Thái Âm cốc cất giữ 1 một cỗ thần thi nha” nàng thầm nghĩ trong lòng “Nếu là có thể đoạt tới cỗ thần thi này mang về Thần Điện hẳn là lập được công lớn”

Nàng nói không sai. Thái Âm cốc là cất giữ 1 cỗ thần thi. Đây là tổ sư của Thái Âm cốc thi thể. Nàng là 1 vị thần tu luyện Thái Âm chi đạo. Thọ nguyên hao hết mà chết. Thế nhưng là cho dù chết đi Thần Lực nàng vẫn kết tinh ra Thái Âm thạch. Đây là bảo vật khiến vô số kẻ đổ mắt. Hấp thu đủ nhiều liền có thể tu luyện ra thể chất đặc thù. Cho dù là không tu ra thể chất đặc thù cũng có thể nâng cao tu vi. Gia tăng tuổi thọ.

Hàn Hoạch thì lại là có ý nghĩ khác. Hắn tu luyện chính là Huyền Dương công pháp. Thể nội dương khí nhiều gấp mấy lần người thường. Thường xuyên cần tìm nữ tử để thoát dương. Hiên nhiên là hắn đánh chủ ý Linh Phi. Thể chất của nàng phù hợp với hắn. Có nàng làm đình lộ. Hắn tự tin chỉ cần 1 năm liền có thể tu luyện tới Thiên Sư cảnh giới. Nghĩ đến đây hắn quyết định hôm nay bất kể thế nào cũng cầm xuống nữ tử này.

Hàn Hoặc khí tức trên thân phát ra mạnh mẽ. 1 cỗ hơi thở nóng bỏng trên người hắn phát ra đối kháng với cỗ rét lạnh khí tức kia của Linh Phi.

Linh Phi liền ra tay trước, nàng linh lực hội tụ trên kiếm vung ra phía Hàn Hoặc. Đây là nàng tâm đắc nhất võ kỹ Cửu Huyền Kiếm Pháp. Đây là Võ kỹ Huyền Giai trung cấp. Là 1 môn võ kỹ đỉnh tiêm Thái Âm cốc. Chỉ thấy đầy trời vô số kiếm khí mang theo Hàn khí công về phía Hàn Hoặc. Đem dương khí hộ thể của Hàn Hoặc xé rách.

Hàn Hoặc cũng k ngờ nữ tử này lại phát ra chiến lực mạnh mẽ như vậy. Nhưng không hổ là thiên tài Thần Điện, trong tay hắn chiếc quạt kia vung lên mang theo cuộn cuộn linh lực đem toàn bộ kiếm khí đều cản trở lại. Thế nhưng ngay sau đó Linh Phi kiếm đã chỉ cách mi tâm hắn vài tấc. Mắt thấy sắp bị kiếm đâm xuyên mi tâm. Hàn Hoặc lấy 1 tốc độ khó tin liền đảo người biến mất. Kiếm của Linh Phi chính là xuyên qua tàn ảnh của hắn. Nàng thâm than “Không tốt” bởi vì nàng cảm thấy 1 cỗ nguy hiểm phía sau.

Hàn Hoặc thi triển là 1 loại Huyền Giai đệ cấp thân pháp. Gọi là Kim Ô Tật Tốc. Ngay sau đó hắn tung chưởng đánh vào phía sau Linh Phi.”Thái Dương Chưởng” hắn lạnh giọng.

Linh Phi căn bản là k có cách né chiêu này. Nàng chỉ kịp đem linh lực hội tụ phía sau tạo lên 1 lớp băng tinh đỡ 1 chưởng này.

Uỳnh. 1 chưởng này đánh trên thân Linh Phi liền đem nàng đánh bay ra ngoài 10 trượng. Linh Phi bị thương không nhẹ. Thế nhưng là nàng liền đứng lên. Lau đi vết máu khoe miệng.

Hàn Hoặc cười nói “Đỡ ta 1 chưởng như vậy lại có thể đứng dậy. Không tồi” không để Linh Phi trở tay, hắn lần nữa thi triển Thân pháp. Lại 1 chưởng công tới. Thế nhưng là khi hắn tới cách Linh Phi chỉ 1 trượng. 1 cỗ hàn khí bốc lên khiến hắn rùng mình. Hắn chính là cảm thấy tử vong khí tức. Chỉ thấy thiên địa linh khí là lấy tốc độ cực nhanh cuộn trào lên. Hội tụ về phía Linh Phi

“Điều động linh khí thiên địa. Là Địa Giai võ kỹ, đang giận. Thái âm cốc lại có địa giai võ kỹ”. Hàn Hoặc tương đương hỏi hặn. Hắn căn bản k nghĩ tới 1 cái Nửa bước Địa sư lại có thể tu luyện ra Địa Giai Võ Kỹ. Địa giai võ kỹ lực công phá vô cùng mạnh mẽ. Lấy tu vi của hắn hiện tại căn bản đỡ không được. Hắn chỉ lấy hết sức lùi về phía sau. Đồng thời thi triển ra phòng ngự mạnh nhất.

“Kim Dương Thuần” Hàn Hoặc cắn răng hô.

Ngay sau đó. Khắp sơn cốc vang lên 1 tiếng oanh lớn. Hàn khí tràn ngập sơn cốc. 1 lát sau hàn khí tán đi liền thấy sơn cả sơn cốc chính là bị đóng băng. Mấy trăm cái tu chân giả do k chạy kịp liền bị đóng băng thành băng điêu. Đa số bọn hắn tu vi chỉ là Linh Nguyên Cảnh. Căn bản chỉ là hàn khí cũng đủ giết chết bọn hắn.

Linh Phi lúc này cũng là nửa quỳ nửa ngồi. Nàng toàn thân linh lực đã hao hết. Lấy nàng tu vi thi triển ra Địa Giai võ kỹ liền là vô cùng miễn cưỡng. Nàng nhìn chăm chăm về phía Hàn Hoặc. Trong lòng cũng là vô cùng khẩn trương. Hạ được Hàn Hoặc nàng liền Thắng. Còn nếu không. Nàng nhất định thua.

Chỉ thấy phía xa Hàn Hoặc chính là bị đóng băng ở đó. 1 cột lớn băng tinh nhốt hắn ở đó.

“Thành công không” Linh Phi thầm nhủ.

Bỗng nhiên. Cột băng nứt ra Hàn Hoặc chật vật bước ra. Trên người hắn lúc này khí tức hỗn loạn. Miệng chảy đầy máu. Hiển nhiên là bị thương nghiêm trọng. Thế nhưng là hắn cười “Tốt Tiệp nhân. Thế mà để ta lãng Phí Kim Dương Thuần. Chờ ta đem ngươi bắt lại. Ngày ngày đem ngươi chơi, hắc hắc” nói xong lập tức lao tới chế trụ lấy Linh Phi.

Ngay lúc này 1 đạo hàn khí đánh về phía hắn. Cảm thấy nguy hiểm, Hàn Hoặc liền lập tức né đi. Người ra tay là Ma Âm. Nàng căn bản k thể để Hàn Hoặc bắt đi Linh Phi.

“Nàng đã thua, ngươi cũng k cần phải bắt nàng đi. Hiện tại liền đấu lượt 2”. Ma Âm lạnh nói.

Hàn Hoặc lạnh nói “Không cần. Vừa rồi ta chỉ như thế câu giờ. Hiện tại đã tới” vừa dứt lời liền thấy mấy chục cỗ khí tức cường hoành đi tới. Trong đó yêu nhất là Thiên Sư. Còn có tới 5 vị Linh Vương. Đây là hắn gọi tới viện binh.

Biết đc Thái Âm cốc cất giữ thần thi. Hắn liền âm thầm truyền tin để thần điện cử thêm viện quân tới. Bọn hắn hôm nay là ấn định sẽ san bằng Thái Âm Cốc này.

Ma Âm nhíu mày “Ngươi đây là phá bỏ ước định giữa chúng ta”

Hàn Hoặc lạnh giọng. “Phá bỏ thì sao. Hôm nay các ngươi trốn k thoát. Giao ra đồ vật liền để các ngươi sống. Nếu k đem toàn bộ đệ tử Thái Âm cốc bắt đi. Phế bỏ tí vi bán vào lầu xanh ha ha”

Ma Âm cũng là tương đương nổi giận. “Các ngươi thật cho bọn ta Thái Âm cốc là quả hồng mềm dễ nặn sao. Muốn chiến liền chiến” lập tức nàng bày ra chân mệnh của mình. Chính là chín cái, thêm 1 cỗ hàn khí khủng bố toả ra. So với nàng hàn khí rét đậm này thì hàn khí của Linh Phi chỉ như chút màn mát.

Ở đây chư vị cường giả bao gồm Thái Phụng, Lý Sa, Hàn Hoặc cũng là giật mình.

9 cái chân mệnh nha. Đủ khiến ai nấy sợ hãi.

“9 cái chân mệnh. Còn nữa thể chất của nàng cũng là tiên thiên thể chất. Nếu ta đoán k lầm. Là Âm Sát thể xếp thứ 98 trên bảng” Thái phụng đánh giá.

“Nếu là ngoan cố, hôm nay bọn ta cũng chỉ có thể dùng vũ lực cầm xuống các ngươi” Thái phụng vừa nói vừa ra lệnh.

Lập tức mấy vạn tên tu chân giả triển khai mệnh cung. Chính là 1 bộ giương cung bạt kiếm. Chỉ chờ lệnh liền sẽ lấy thể sét đánh tấn công Thái Âm cốc.

“Nha, không nghĩ tới ở đây náo nhiệt như vậy nha” đúng lúc này 1 cái thanh âm vang lên

Sửa chút. Minh thấy xài võ kỹ k hợp với truyện lắm. Nên từ chương sau mình sẽ sửa võ kỹ thanh linh kỹ nha. Các bạn thông cảm. Hiha

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đồ Sát Hết Thấy

Thanh âm này vang lên ở trong bầu không khí này chính là có chút kỳ lạ. Liền k ai nói ai, tất cả ánh mắt đổ dồn về phía thanh âm kia.

Đó là 1 cái nam tử. Bận bạch y, bạch phát bay trong gió, nhìn đứng là có chút tiêu sái. Bên cạnh là 1 cái tiểu hài nữ, lúc này đang cười trên lưng 1 con tiểu hùng. Tiểu Hùng này tất nhiên chính là Đại Địa Chi Hùng, lúc này thân thể nó có biến hoá nhỏ đi để tránh gây chú ý. Còn nam tử và tiểu hài nữ kia tất nhiên chính là Doanh Thiên và Nguyệt Nhi.

“Các hạ là ai” Thái Phụng có chút cảnh giác nói ra. Bởi vì nàng căn bản nhìn k thấu tu vi của kẻ này. Điều này nói rõ kẻ này tu vi tuyệt k thua kém nàng. Thậm chí còn cao hơn, hoặc là trên thân hắn mang bảo vật che giấu tu vi.

Hàn Hoặc thì là k như vậy để ý nhiều chỉ là lên tiếng cảnh báo “Thiên Hà thần điện làm việc. Người k liên quan không nên nhúng tay vào, nếu k kết cục rất thảm”

Doanh Thiên thì lại là 1 bộ k để ý nói “Nha ta đây chỉ là tìm vị kia muội tử có chút việc, căn bản là k làm phiền các ngươi, các ngươi cứ chờ đó để ta nói chuyện với vị kia muội tử r sau đó các ngươi lại tiếp tục đánh nhau cũng k muộn nha” rất hiển nhiên vị kia muội tử trong lời Doanh Thiên chính là Ma Âm

Hàn Hoặc nghe đc như vậy liền tức giận. Hiển nhiên đối phương là k đem bọn hắn để vào mắt. Nói khó nghe chính là đem bọn hắn coi thường “To gan, lại dám coi thường bản thân sư” Hàn Hoặc quát lên. Sau đó chính là vùng trong tay ngọc phiến đánh ra 1 đạo linh lực nóng bỏng về phía Doanh Thiên. Kỳ lạ là đạo linh lực này bay tới gần Doanh Thiên 1 trượng liền biến mất giống như chưa có chuyện gì xảy ra.

Một màn này làm Hàn Hoặc ánh mắt co rút lại, hắn là nhận ra đc nam tử này k đơn giản. Tu vi là xa xa mạnh hơn hắn. Có thể là Linh Vương. Thái Phụng là cũng kinh ngạc. Vì nàng thấy thủ đoạn của nam tử này quá là tà dị, cho dù là nàng cũng k cách nào làm đến mức có thể làm cho công kích của ng khác biến mất như vậy.

Doanh Thiên nhú mày nhìn Hàn Hoặc. Hắn căn bản là k thêm để ý mấy cái này cuồng ngạo tiểu tử. Hắn sống vô số tuế nguyệt, dạng gì nhân vật phách lối đều chưa gặp qua, dạng gì thiên tài đều chưa nhìn. Hắn hôm nay đến đây chính là có việc. Thế nhưng là cái này tiểu tử lại cản đường hắn “Ngươi còn trẻ, thiên tư mặc dù k là dạng gì thiên tài, Sau này thành tựu cũng k phải là cao tuyệt gì, thế nhưng là ở cái nơi này cũng coi như k tệ. Liền thành thật đứng 1 bên. Kéo chết oan uổng liền k biết kêu ai” Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Thế nhưng câu này vào tai Hàn Hoặc là cực kỳ chói tai. Hắn là thiên tài vạn người mới có 1. Thế mà lại bị đánh giá là không phải dạng gì. Làm sao hắn k nổi giận đây.

Hắn chỉ là nhìn về phía Thái Phụng nói “Thái trưởng lão. Người này cao ngạo phách lối, mạo phạm Thần Điện chi uy. Đây là đối với Thần Điện bất kính. Hắn là đem hắn giết.

Miền cho sau này ai cũng coi chúng ta Thần Điện k ra gì” Hàn Hoặc cũng không ngu, hắn biết nam tử này mạnh mẽ. Chỉ có thể đem đồ lên đầu thần điện. Ép mấy vị trưởng lão ở đây ra tay chém giết hắn.

Thái Phụng sao lại k nhìn ra hắn ý đồ, nhưng nam tử trước mắt này k đơn giản. Mặc dù lấy nàng tu vi cũng k sợ nam tử này thế nhưng là nàng đang làm nhiệm vụ. K cần thiết trêu chọc thêm phiền toái. Nàng nói “Ta khuyên các hạ hãy rời đi nơi này. Việc này k liên quan tới các hạ. Vừa rồi Ta nhận thần điện truyền tin liền sẽ có Linh Tôn cường giả tới. Tin tưởng các hạ biết làm như thế nào”

Doanh Thiên k để ý liền chỉ là nhàn nhạt nói 1 câu “K muốn chết liền rút. Ta k có rông dài như vậy. Bằng k hôm nay 1 cái cũng rời đi k đc”

Ở trong cốc Ma Âm cùng chư vị Thái Âm cốc trưởng lão căn bản k biết nam tử này có ý đồ là giúp đỡ bọn hắn hay là như thế nào. Thế nhưng hắn câu này quá là phách lối. “Đối phương nhiều cường giả Linh Vương như vậy. Lại thêm rất nhiều Thiên Sư, Địa sư cường giả. Hắn lại dám nói k để ai rời đi. Hắn cho rằng mình là Linh Hoàng sao”

1 vị trưởng lão nói với Ma Âm. Nàng k nói gì chỉ là nhìn chăm chăm Doanh Thiên. K biết vì sao nàng tự nhiên lại cảm thấy hần có thể làm đc. Chính nàng cũng k dám tin.

“Các hạ thật muốn đổi đầu với chúng ta” Thái Phụng nghiêm túc nói.

Doanh Thiên k đáp. Hần nhìn nhìn 1 chút sau đó chính là 1 tay nhấn Nguyệt Nhi xuống khỏi lưng Đại Địa Chi Hùng. Sau đó liền nhấn chân sút vào cái mông béo kia khiến cho Đại Địa Chi Hùng ngã nhào về phía đám người Hàn Hoắc. Rồi nói 1 câu “Đem bọn hần xử lý, hoặc là đêm nay ta liền làm thịt gấu quay”

Đại Địa Chi Hùng là k có cách nào phản kháng. Hần biết nam tử này nói thật nó liền nhất định sẽ thật. K có cách nào chỉ có cách nhào về phía chính ra vùng hùng trào tấp về phía Hàn Hoắc đang ở gần nhất. Hàn Hoắc là vô cùng tức giận. Hôm nay hần chịu đủ nấy lần nhục nhã, liền 1 con súc sinh cũng dám xem thường hần. “Chết đi súc sinh” Hàn Hoắc tung ra là Viêm Dương Chưởng Tầng thứ 9, đây là hần thủ đoạn công kích mạnh nhất. Chưởng lực đi ra mang theo cuộn cuộn dương khí nóng cháy khiến cỏ cây xung quanh đều bốc cháy. Xung quanh chư vị cường giả thần điện. Chư vị vạn độc môn đều từ đều là cho rằng con tiểu hùng kia sẽ bị 1 chưởng này đánh thành thịt vụn.

Thế nhưng là 1 màn tiếp theo khiến bọn hần tròn mắt há mồm. Chỉ thấy chưởng lực Hàn Hoắc đánh vào trên thân đầu tiểu hùng kia bộc phát ra cực mạnh xung kích. Hoà diễm cuộn cuộn cháy lên, kèm theo là khói bụi mù mịt. 1 lát sau khói bụi tán đi. Đại địa Chi Hùng đứng yên ở đó, chỗ bị Hàn Hoắc đánh trúng chỉ là có 1 vết cháy xém ở đó. Về Phần Hàn Hoắc thì chỉ còn lại nửa thân dưới còn đứng vững. Nửa thân trên thì đã bị hùng trào đánh thành thịt vụn,

“Đây....Đây là như thế nào. Đầu tiểu ma thú kia sao lại mạnh như vậy” đám người xung quanh lắp bắp.

Ngay sau đó Đại Địa Chi Hùng thân thể ngay lập tức biến lớn lên cao tới 20 trượng. Trên thân nó 1 cỗ khí tức hung mãnh thoát ra. Nó gầm lên 1 tiếng mang theo sóng âm công kích làm cho Chúng Vạn Độc Môn đệ tử người ngựa đổ ngã. Thấp kém 1 chút tu vi liền thất khiếu chảy máu nằm bệt xuống.

Thái Phụng đồng tử co lại nói “Không tốt. Là ma thú cấp 8 Đại Địa Chi Hùng”

Sau đó nó giống như là Hồ xông bầy gà, mỗi trào tung ra đều có tới mấy chục người bị nó chụp chết. Nó cũng là tương đương tàn ác. Kẻ bị nó tòm vào miệng nhai, kẻ bị nó đập nát dưới chân. Đây đơn giản là 1 màn đồ sát. nó cũng là đang phát tiết oán hận hôm qua bị Doanh Thiên lột da.

Lý Sa nhìn một màn này liền đau lòng tới khản trương. Nhoáng 1 cái liền có hơn 1000 đệ tử bị nó giết. Cứ như thế này chẳng mấy chốc mà Vạn Độc Môn tử thương thảm trọng. Hần vội ra lệnh “Bổ trí Thiên Hoàng Độc Trận, đem nó vây lại. Chư vị trưởng lão cùng ta lên trấn sát đầu ma thú này”

Bọn hần 4 cái Linh Vương liền tự tin có thể trấn sát cái này ma thú. Thế nhưng là bọn hần vừa chuẩn bị động thủ liền 1 cái thanh âm vang lên “Các người có cơ hội này sao” chỉ thấy k biết từ lúc nào Doanh Thiên đã đứng đối diện bọn hần sau đó hần nhấn chân liền chính là 1 cước quét ngang.

Cảnh giác nhất ở đây cũng chỉ có Thái Phụng, phát giác Doanh Thiên xuất hiện trên đỉnh núi nàng lập tức dốc toàn lực liền muốn chạy đi thế nhưng là cho dù nàng vận dụng nhanh nhất thủ đoạn cũng bị dư ba 1 cước này đánh trúng. Đem nàng đánh rớt xuống núi. Toàn thân xương cốt vỡ vụn.

Thảm nhất là đám trưởng lão Vạn Độc Môn và ngoại điện trưởng lão Thần Điện. Bị Doanh Thiên 1 cước này liền trực tiếp bị oanh thành huyết vụ. Liền kêu thảm 1 tiếng cũng k có.

Ma Âm cùng chư vị trưởng lão mặt trắng bệch sợ hãi nhìn 1 màn này. “Hần thật là Linh Hoàng sao” vị kia trưởng lão lắp bắp nói ra.

Phía Đại Địa Chi Hùng thì lúc này đã giết tới hơn 1 vạn tên. Thi thể huyết nhục trải đầy mặt đất. Huyết tinh cực kì. Một màn này tuyệt đối là buồn nôn.

Ngay lúc này 1 thanh âm mang theo hùng hậu linh lực quát tới “Súc sinh. Chớ có càn rỡ” từ phía xa 1 cái thân ảnh đang cấp tốc bay tới. Hần liền đánh ra 1 cái thủ ấn. Thủ ấn này rộng lớn trăm trượng mang theo lực trấn sát kinh khủng đánh về phía Đại Địa Chi Hùng. Đầu Hùng này cũng k yếu thế, chính là gầm lên 1 tiếng dài liền muốn đối cứng thủ ấn này, tiếc là lực lượng chênh nhau quá xa. Khói bụi tan đi để lại trên mặt đất 1 cái hố sâu hơn 10 trượng hình bàn tay. Đại Địa Chi Hùng nằm bẹp ở đó trên thân loang lổ vết máu. Xương cốt của nó cũng đã gãy đứt gần hết. Hiển nhiên là đang thoi thóp.

Về phần người kia chính là Linh Tôn cường giả đc thần điện phái tới tiếp viện. Vì liên quan sự kiện quan trọng nên thần điện quyết định cử tới 1 vị nội điện trưởng lão có thực lực Linh Tôn Hậu Kỳ. Hần chỉ cách Thái Âm cốc vài dặm nữa liền chợt cảm thấy cổ họng ngen lại. Thân thể đang bay với vận tốc vô cùng cao cũng bị giạt lại. Hần chỉ thấy không biết từ bao giờ cổ hần đã bị 1 cánh tay nắm chặt lấy. Chỉ thấy 1 nam tử bắt lấy hần như vậy. Hần sợ hãi vận chuyển linh lực muốn thoát ra, thế nhưng hần phát hiện k cách nào vận chuyển thể nội linh lực. Lúc này nam tử kia liếc mắt nhìn hần, 1 ánh mắt không mang theo chút gì tình cảm. Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng đem đầu lâu cùng xương sống của hần cứ thế rút ra ngoài. Sau đó vung tay ném đi. Ngay lập tức xung quanh không gian có mấy chục chỗ nhộn nhạo. Doanh thiên chỉ là lạnh nói “ban nầy bảo các người k muốn chết liền cút, hiện tại đã muộn, ta đã nói 1 cái cũng đừng hòng rời đi, Chết”.

1 chữ chết vang ra này, vang vọng khắp vùng không gian này. Còn lại mấy vạn đệ tử Vạn Độc Môn là tháo chạy k kịp chỉ trong nháy mắt tất cả đều nổ tung thành huyết vụ. Cả Thái Âm cốc là bị nhuộm thành 1 màu đỏ. Mũi máu tanh nồng nặc bay trong không khí. Xung quanh ở trong k gian ần núp kia liền có mấy chục đạo thân ảnh bị bức ra. Cũng liền k có cơ hội hết thảy liền cũng bị nổ tung. Huyết vụ theo gió mà phiêu tán đi.

Rất rõ ràng là xung quanh ần núp lấy khá nhiều cao thủ muốn ngư ông đắc lợi. Dù sao vạn độc môn tiến tới Thái Âm cốc hưng sư động chúng như vậy đều kinh động nhiều tông môn khác. Bọn họ đều là tới thăm dò. Doanh Thiên từ đầu đều là phát hiện bọn họ, hần nói k muốn chết liền cút chính là nói cho bọn họ nghe. Tiếc là k ai nghe.

Son cốc lúc này là chìm vào im lặng. Chỉ có tiếng máu còn róc rách chảy. Ma Âm và trưởng lão Thái Âm cốc lúc này đều đã sợ hãi mất mặt. “Hần còn là

Hồn Thánh nữa sao” Ma Âm lấy hết sức bình tĩnh nói.

Ngay lúc này Doanh Thiên xuất hiện đối diện với bọn họ. Khiến bọn họ mỗi cái đều khản trương lên. Trong mắt họ Doanh Thiên chính là 1 cái tà đạo Tu Chân Giả. 1 cái ác ma giết người như ngoé. Đồ sát mấy vạn người đều k chớp mắt. Đây là nhân vật gì a.

“Không cần sợ hãi như vậy. Ta chính là 1 người nhân từ, không giết người vô tội nha” Doanh Thiên 1 bộ nhân từ nói ra.

Chư vị đều là 2 mắt nhìn nhau. Đầu là im lặng. Trong nội tâm căn bản là muốn chửi mắng Doanh Thiên vô si. Cái gì k giết người vô tội. Hàn Hoắc đắc tội người người giết hấn cũng thôi đi. Mấy vạn người Vạn Độc Môn cái nào đắc tội qua người. Ân núp mấy chục người cái nào đắc tội qua người. Hiện tại còn k phải là người chết, liền thi cốt vô tồn. Ấy thế mà còn dám nói k giết ng vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ta Đến Mượn Đồ

Thái Âm Cốc lúc này, trong 1 toà trang viên, Doanh Thiên an toạ ngồi đó. Đối diện là Ma Âm cùng chư vị trưởng lão. Dâng lên trà ngon sau đó đều là thành thật ngồi đó. Không ai nói câu nào, bầu không khí có chút nặng nề.

Cũng phải thôi, đối diện 1 cái thực lực khủng bố giết mấy vạn người như giết mấy vạn con kiến thì ai mà k sợ hãi. Ma Âm lúc này cũng là âm thầm may mắn, nghĩ tới lần trước nàng thể nhưng là dám tới tìm hấn cảnh báo cũng thật là buồn cười, lại còn nghĩ hấn có mưu đồ không tốt vs Thái Âm Cốc. Lấy hấn thực lực căn bản k cần mưu đồ. Trực tiếp xông vào Thái Âm Cốc đoạt liền được, về phần Linh Phi sau khi dâng trà cho hấn liền thành thật đứng ở đó. Nội tâm nàng hiện tại là sợ hãi và thăm tháy mình quá may mắn, nếu lúc trước thật chọc giận hấn thì có lẽ nàng hiện tại đã là 1 nắm huyết vụ cũng k chừng. Cũng đừng nghĩ hấn sẽ dễ ý nàng chút nhan sắc này mà thương hoa tiếc ngọc. Thật chọc giận hấn thì là tiên nữ cũng như vậy bị hấn bóp chết.

Doanh Thiên uống xong 1 chén trà. Sau đó là trực tiếp với lấy ấm trà liền tu ực ực.

“Ân, trà ngon” Doanh Thiên nhắm nháp.

Sau đó hấn tiếp tục nói “Đưa ta đi gặp nàng”

Ma Âm nội tâm chợt nhảy 1 cái liền thận trọng hỏi lại “Ài”

Doanh Thiên mỉm cười k đáp, chỉ là tiếp tục uống trà. Ma Âm cũng là k biết nên làm thế nào thì đúng lúc này có 1 thanh âm truyền vào trong sảnh “Đưa tôn giá tới gặp ta”

Ma Âm nghĩ cũng k nghĩ liền lập tức mời Doanh Thiên rời bước theo mình. Đi qua Thái Âm Cốc lúc này trong cốc hiện lên 1 mảnh vắng vẻ. Chỉ có lại mấy người đệ tử còn đang dọn dẹp. Hiện nhiên ban nãy nàng cố ý đặt ra quyết đấu là để đệ tử trong cốc đi theo thông đạo bí mật mà rời đi nơi này. Khi đó nàng căn bản là biết Thái Âm cốc khó qua 1 kiếp này. Không nghĩ tới là Doanh Thiên lại xuất hiện hoá giải 1 kiếp này.

Đi sâu vào Thái Âm cốc liền xuất hiện 1 hang động. Động sâu tới mấy ngàn trượng, hơn nữa trong động phát ra 1 cỗ hàn khí mang theo chút âm tà. Doanh Thiên nhìn 1 lát rồi mỉm cười bước vào động. Trên vách động có ẩn lấy nhiều Thái Âm thạch. Càng đi sâu vào trong Thái Âm thạch xuất hiện càng nhiều và hàn khí cũng ngày càng lạnh. Nguyệt Nhi theo sau Doanh Thiên cũng có chút chịu k nổi liền nói “Sur Tôn, đệ tử lạnh quá”

Doanh Thiên k ngoảnh lại chỉ là vừa bước vừa nói “Hàn khí này phù hợp cho người luyện thể, 1 chút hàn khí như vậy đều k chịu đc thì người cũng k cần đi theo ta nữa”

Nguyệt Nhi chỉ là ngân ngấn nước mắt sau đó trên mặt hiện lên 1 vẻ kiên định liền cắn răng tiếp tục bước theo. Ma Âm và Linh Phi nhìn thấy màn này cũng k biết nên nói gì. Nguyệt Nhi dù sao cũng chỉ 6 tuổi, có nhất thiết như vậy nghiêm khắc hay không.

Cuối động là 1 cái rộng lớn động phủ, bước đến đây liền trông thấy 1 cái lão ẩu tóc trắng ngồi ở đó. Lão ẩu này lộ ra vô cùng bệnh trạng. Giống như 1 con gió đều có thể thổi ngã nàng. Lão ẩu này là sư tôn của Ma Âm cũng là Thái Âm cốc đời trước cốc chủ. Hiện nhiên ban nãy người truyền âm cho Ma Âm bảo nàng kéo dài thời gian chính là nàng.

Lão ẩu này ho 1 tràng dài sau đó khó khăn hỏi “Không biết tôn giá tìm ta là có chuyện gì”

Doanh Thiên cười nói “Ta tới mượn đồ, là tám lệnh bài kia”. Lời vừa thốt lên làm lão ẩu này biến sắc, nàng thật sâu nhìn nam tử này, sau đó trầm mặc.

Doanh Thiên chỉ cười không nói gì, sau 1 lát lão ẩu mới khó khăn nói tiếp “Tôn giá nói là mượn”

“Không sai, là mượn” Doanh Thiên đáp.

Lão ẩu kia trầm mặc 1 lát r quả quyết nói. “Nếu là tôn giá có thể lấy đi. Liền lấy” vừa nói nàng vừa quay đầu nhìn về phía sau. Chỉ thấy ở đó có 1 tể đàn,

trên tế đàn đặt 1 người, người là đã chết thể nhưng thần uy vẫn còn tàn mát ra khí tức cường đại. Hiện nhiên đây chính là cổ thần thi trong truyền thuyết của Thái Âm cốc. Những thái âm thạch kia chính là kết tinh hàn khí phát ra từ bộ thần thi này. Cổ thần thi này là 1 nữ tử vô cùng xinh đẹp, mặc dù đã chết thể nhưng là trông nàng chỉ giống như là đang ngủ say mà thôi. Trên 2 tay nàng để trước bụng lúc này chính là đặt lấy 1 miếng gỗ. Miếng gỗ hình lục giác. K có cái gì hoa văn, trông chỉ như 1 miếng bình thường nhất gỗ.

Cũng hiện nhiên đây chính là đồ vật kia mà Thần Điện muốn đoạt tới trong tay. Doanh Thiên cũng minh bạch lão ấu này ý đồ, nếu là Doanh Thiên thực lực có thể lấy đi nàng cũng k có ngăn cản, thể nhưng là lực lượng thần thi căn bản k phải người thường có thể lấy. Cho dù là đã chết thể nhưng là Linh Đế cấp bậc cường giả tới gần cũng sẽ bị thần uy ép chết.

Doanh Thiên lộ ra 1 vẻ k quan trọng trực tiếp tiến về tế đàn. Bước qua trận pháp bảo vệ tế đàn liền 1 cổ khủng bố thần uy liền áp lên người hắn. Thế nhưng là liền 1 cộng tóc hắn đều k có rung. Lão ấu kia thấy màn này cũng vô cùng kinh hãi, nàng biết thần uy đó là cỡ nào đáng sợ. Lấy nàng tu vi lúc đỉnh phong cũng chỉ vừa bước vào trận pháp liền bị ép quỳ xuống, phải biết tu vi của nàng lúc đỉnh phong cao tới dọa người. Cho dù là Linh Đế đỉnh phong cũng đỡ k nổi năng 1 chiêu.

Doanh Thiên bước tới bên cạnh Thần thi sau đó trực tiếp đem trong tay thần thi miếng gỗ kia gỡ ra, sau đó bước ra ngoài. Hắn nhìn qua mấy người rồi nói “Các ngươi tạm thời liền đi theo ta, ta có thể bảo vệ các ngươi, đây là trả cho các ngươi Thái Âm nhất mạch này ân tình” sau đó lại nói tiếp “Hắn k bao lâu nữa bên kia sẽ đem tới càng nhiều cường giả, Đến phút chót thậm chí mấy tên thần kia cũng sẽ trực tiếp động thủ, k theo ta các ngươi chết chắc”

Thái Âm nhất mạch trong miệng hắn chính là 1 gia tộc năm xưa dưới trướng đại đệ tử của hắn. Hắn là sau khi đem toà này thế giới kiến tạo lên, liền cử họ ở đây trông coi. Qua vô số năm tháng như vậy liền sa sút tới trình độ này. Dù sao cũng là vì hắn nên Doanh Thiên mới đem ân tình này trả. Tiệp thể bồi dưỡng lại thủ hạ, dù sao những thủ hạ năm xưa của hắn hiện tại cũng k biết như thế nào. Vì thế hắn quyết định bồi dưỡng ra 1 nhóm mới cường giả. Để thay hắn làm việc.

Lão ấu kia cũng k từ chối, liền trực tiếp đồng ý. Dù sao lấy nàng hiện tại thực lực cũng k bảo vệ nổi Thái Âm cốc những đệ tử kia. Chỉ có đi theo hắn mới có đầu sinh lộ. Hiện tại Thái Âm cốc đệ tử cũng chỉ có hơn 1000 người. Tất cả là nữ tử, mỗi cái đều xinh đẹp như hoa. Doanh Thiên nghĩ nghĩ 1 lát rồi hướng về phía xa hư không nói 1 tiếng “Tới đây”

Ngay lập tức không gian ba động sau đó mấy cái thân ảnh mờ ảo xuất hiện, cầm đầu chính là Huyết Tỳ Thần Vương và mấy vị thần khác. Mấy thân ảnh này xuất hiện liền khiến Ma Âm, Linh Phi và lão ấu kia hãi hùng khiếp vía. Bởi vì mấy thân ảnh này xuất hiện chính là mang theo thần uy cường đại vô cùng. Lão ấu sống nhiều như vậy tuế nguyệt cũng liền biết những thân ảnh này là tồn tại như thế nào. “Thần Linh Hồn Thể” lão ấu nói thầm trong lòng. Màn tiếp theo càng làm nàng chấn kinh hơn. Bởi vì mấy thân ảnh này xuất hiện liền quỳ xuống với Doanh Thiên “Bái Kiến chủ thượng”.

Lão ấu kinh hãi nghĩ mãi k ra, rốt cuộc thanh niên này là ai mà khiến thần cũng phải quỳ lạy. Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thần Vương, hiện nhiên nàng biết rõ sau khi thành thần cũng liền có mệnh yếu, mà trong đó có những vị vương giả trong thần, được xưng là thần vương. Đến đây nàng có thể khẳng định “Không lẽ là 1 vị Thần Vương chuyển thế”

Doanh Thiên đem tình huống 1 chút nói cho bọn hắn. Bảo bọn hắn an bài cho Thái Âm Cốc những đệ tử kia. Sau khi làm ra quyết định liền trực tiếp đem những Thái Âm cốc đệ tử kia mang về tặng thần chi địa. Tạm thời để bọn hắn ở đó sẽ k có nguy hiểm tính mạng. Dù sao nơi đó đông đảo Thần Hồn còn tồn tại. Cho dù là mấy cái chân thần trên kia dám công đi vào cũng chỉ có vào mà k có ra.

Sau khi Huyết Tỳ đem những Thái Âm cốc đệ tử kia đi. Lão Ấu kia thờ dài 1 hồi “Chúng ta thái âm nhất mạch có nghĩ vụ bảo vệ miếng gỗ kia. Trải qua vô số năm tháng, nghĩa vụ của chúng ta cũng hẳn là tới hồi kết rồi”

Ma Âm dò hỏi “Sur Tôn, chuyện là như thế nào”

Lão Ấu giải thích “Chuyện này đã cổ lão tới mức k thể tìm hiểu, chỉ biết là chúng ta trải qua vô số thế hệ bảo vệ tấm gỗ kia. Chờ người tới lấy, có lẽ hiện tại người đó chính là người kia”

Về phần Doanh Thiên lúc này đã rời đi. Hắn tiếp tục đem lột da của Đại Địa Chi Hùng làm bồi dưỡng cho Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi tay ôm miếng lớn da đã chín vàng thơm ngon béo ngậy vừa ăn vừa vỗ vỗ đầu an ủi Đại Địa Chi Hùng “Hihi ngươi chịu khó nha. Chờ ta luyện thể xong thì ngươi sẽ k phải chịu khổ nữa rồi. Phải rồi ta đặt tên cho ngươi là Tiểu Hùng nhé hihi”

Đại Địa Chi Hùng 1 bộ uỷ khuất, ánh mắt có chút oán nhìn Nguyệt Nhi bị người ta lột da đã đành. Lại còn phải vì người ta đánh trận. Sau đó bị người đánh gần chết cũng k ai thêm quan tâm. Nếu như k phải nó sinh mệnh lực cường đại liền đã chết dưới 1 chưởng của vị Linh Tôn kia.

Lúc này Doanh Thiên đi tới, nhìn nó 1 chút sau đó nói “Không sai. Có 1 tia mầm mạnh của Thái Cổ Ma Hùng. Mặc dù chỉ là tạp chủng nhưng ta có cách đem ngươi phân tổ”

Sau đó Doanh Thiên đem 1 bộ công pháp trực tiếp khắc vào nó trí nhớ. Đây là Vô Thiên Ma Kinh, là công pháp tu luyện độc nhất của Thái Cổ Ma Hùng.

Về Phần Tiểu Hùng sau khi nhận được công pháp liền mắt tròn mắt dẹt. Nó biết công pháp này vô cùng lợi hại. Thế là lấy 1 cái tư thế vô cùng cổ quái bái lạy Doanh Thiên, sau đó mở miệng giọng ồm ồm nói “Tạ chủ nhân ban thưởng. Ta nguyện cả đời làm chủ nhân toạ kỷ”. Đạt tới cấp độ này ma thú đều là khai hoá linh trí và nói đc tiếng người. Lúc trước nó k nói gì là vì sợ k dám nói.

Doanh Thiên thì là lộ ra có chút cổ quái. Hắn thể nhưng là từng cười Thần Long. Cười qua Tiên Thú vô cùng lợi hại. Thế nào lại ngèo tới mức giờ phải đi cười 1 đầu ngỗng hùng này. Hắn lắc đầu, sau đó nhìn lại Tiểu Hùng lộ ra 1 nét cười cổ quái. Nói “Tốt, chịu khó 1 chút liền k để ngươi thiệt thòi”

Tiểu Hùng rùng mình nhìn nụ cười của Doanh Thiên. Nó thế nào đều cảm thấy có chút k ổn. Ngay sau đó Doanh Thiên là đem nó 1 tảng lớn thịt gở xuống. Khiến nó đau muốn chết. Nó liền biết sẽ k đơn giản như vậy mà.

Nguyệt Nhi hấp thụ đủ dưỡng chất về sau đã hoàn thành luyện bì giai đoạn. Tiếp tới sẽ luyện nhục. Da của Nguyệt Nhi lúc này đã là càng trắng nõn. Ăn chứa cường đại lực lượng. Chính là đao kiếm bình thường đâm k xuyên. Đây là hiệu quả của việc sử dụng cao giai ma thú làm thực phẩm. Phàm nhân luyện thể chính là thông qua luyện tập gian khổ mà luyện thành. Nhưng những cái kia con em thể gia giàu có chính là trực tiếp đem thịt ma thú tới làm thức ăn. Thịt ma thú ăn chưa năng lượng vừa để luyện thể lại có thể nâng lên tu vi nhanh chóng. Hiệu quả lại hơn hẳn những người tập luyện thủ công kia.

Doanh Thiên đem truyền cho Nguyệt Nhi công pháp gọi là Tịch Diệt Thiên Kinh, Thiên Kinh chính là do thiên địa tạo thành Kinh Thư, đây lạc tuyệt thể công pháp liền xem như những cái kia Đạo Quân cũng vì đó mà điên cuồng. Hơn nữa đây cũng chỉ là truyền cho năng da lông mà thôi. Còn căn chính năng đi lĩnh hội.

Nửa đêm, Trăng tròn. 1 cái thủ ấn khổng lồ từ thiên khung phá vỡ không gian đánh thẳng về phía Thái Âm cốc. 1 tiếng nổ lớn vang lên. Thái Âm cốc triệt để biến thành bình địa. Sau đó có mấy thân ảnh xuất hiện ở đây. 1 cái nói ra “Linh Thần đại nhân nổi giận, bọn chúng trốn thật là nhanh đi.” 1 cái khác lại nói “kể cũng lạ, chúng ta theo dõi chặt chẽ như vậy, bọn chúng lại cứ như vậy biến mất. Đây là làm thế nào”. Lúc này 1 cái thân ảnh khác tiến tới trầm thấp nói. “Mấy vị thần đã đem cả Cửu Hà Giới dò xét qua 1 lần, căn bản k tìm thấy. Chỉ có 1 nơi chưa dò qua”. Mấy thân ảnh còn lại nhìn nhau sau đó cùng hô lên “Táng Thần Chi Địa”

“Phải, là Táng Thần Chi Địa. Năm xưa trận đại chiến kia khiến vô số thần linh vẫn lạc. Nếu là mấy vị tồn tại kia nhúng tay vào thì liền mấy vị thần cũng k có cách nào, dù sao trong đó có mấy vị liền xem như Thiên Thần đại nhân cũng đây không nổi”

“Nếu là lại có thần chiến nổ ra thì sao”

Đến đây mấy thân ảnh trầm mặc. Thần chiến, đây đối với Cửu Hà Giới sẽ là đại tai nạn. K biết sẽ có bao nhiêu sinh linh mất đi tính mạng. Sẽ k biết có bao nhiêu tông môn thế lực sẽ tan thành mây khói. Liền xem như Cửu Đại Thần Điện cũng chưa chắc sẽ còn tồn tại.

Lúc này ở trong Táng Thần Chi Địa. Chúng đệ tử Thái Âm cốc, Ma Âm, Lão áu cũng là trầm mặc. Nội tâm họ bây giờ chính là 1 cỗ bi thương. Trơ mắt nhìn sơn cốc truyền thừa vô số thế hệ bị san bằng. Hẳn là ai cũng sẽ đau thương.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Phiền Phức Tìm Tới Cửa

Nguyệt Nhi lúc này vừa đem lực lượng trong thịt của Tiểu Hùng chuyển hoá xong, vững chắc đem luyện nhục giai đoạn đánh xuống cơ sở. Lúc này nàng đang xếp bằng, bắt đầu

Lĩnh ngộ Tịch Diệt Thiên Kinh, thể chất của nàng chính là trời sinh liền gắn với bộ Thiên Kinh này, chỉ thấy xung quang Nguyệt Nhi lúc này bốc lên từng đạo khí vụ đỏ như máu, có cây tiếp xúc liền khô héo, hoá thành cát bụi.

Doanh Thiên thấy vậy liền đem lực lượng phong lại trong 1 vùng, tránh lực lượng tịch diệt khuếch tán ra ngoài. Tiểu Hùng thì là 1 bên đau khổ, nó biết Nguyệt Nhi đã đem giai đoạn luyện nhục luyện xong. Ngày mai cái tên kia nhất định sẽ đem nó rút xương cho nàng luyện cốt. Nghĩ tới cổ đau đòn kia nó liền run bần bật.

Doanh Thiên cũng đã bắt đầu cần phải đem thực lực khôi phục lại. Hắn hiện tại chiến lực liền không thua kém Hợp Đạo Thánh Đế 1 chút nào, nhưng đó là trong trường hợp hắn đem đại đạo vận dụng. Còn bản thân hắn chiến lực thực tế lúc này tương đương khó coi. Đem đại đạo vận dụng nhiều có thể sẽ gây tới Thiên Đạo dò xét ra. Gây tới nhiều phiền toái k cần thiết. Nếu là hắn thời kỳ đỉnh phong liền k e sợ điều gì. Tiếc là lấy hắn lúc này thực lực nếu là bị Đám người kia để ý liền khó bước.

Hắn xếp bằng ở đó. Bắt đầu vận chuyển công pháp. Công pháp của hắn là hắn hao tổn mấy cái kỳ nguyên đem toàn bộ trong thiên địa thiên kinh tìm tới. Sau đó lại hao tổn vô số tuế nguyệt mới đem những cái này thiên kinh dung hợp lại với nhau. Lại đem hắn bản thân sáng tạo ra vô thượng công pháp dung hợp thêm vào. Có thể nói hắn bộ công pháp này là thiên địa đứng đầu nhất công pháp. Vạn cổ đến nay chỉ có 1. Hắn đặt tên là Nguyên Thủy Hỗn Độn Thiên Kinh, công pháp vừa vận chuyển hắn liền bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí. Chính là 1 cái hô hấp liền đem cả Cửu Hà Giới Linh Khí hấp thu hết không còn 1 tia. Việc này làm sinh linh Cửu Hà Giới vô cùng kinh hãi. Những cái kia Linh Đế, Linh Hoàng..... đang bế quan cũng vì đó mà giật mình. Thiên địa linh khí là cơ sở nhiều vô tận. Thế mà tự nhiên biến mất hết thử hỏi ai không giật mình kinh hãi.

Về phần Doanh Thiên thì là cười khổ, hắn có chút bất lực “Không đủ. Thiên Địa Linh Khí quá ít, căn bản k đủ ta tu luyện. Nếu ta tu thêm 1 canh giờ liền cái thế giới này cũng bị ta hút khô mà sụp đổ”

Mặc dù Cửu Hà liên tục sinh sản linh khí thế nhưng là k đủ chèo chống hắn tu luyện. Hắn cũng liền k tu luyện nữa. Đành đứng dậy với lấy 1 bình rượu bắt đầu uống.

Ngay lúc này 1 cái thanh âm dễ nghe vang lên “1 mình uống rượu, liền k buồn sao”. Doanh Thiên không ngoảnh lại, chỉ thần nhiên đáp “Cũng là buồn, nếu

không tới uống 1 chén”

Người tới là Ma Âm, nàng ở Tầng Thần Chi Địa liền không có việc gì làm. Liền hỏi 1 vị thần vị trí của Doanh Thiên sau đó tới tìm hắn. Nàng biết nam tử này thực lực khủng bố, thế nhưng nàng lại nhìn ra được là hắn có chút cô đơn. Nàng cũng k hi vọng có thể trèo cao hắn. Chỉ đơn giản là muốn cùng hắn bầu bạn 1 chút.

Thực tế Doanh Thiên cũng là cô đơn. Hắn đã từng nghĩ, để vô địch liền k cần những thứ kia tình cảm, thất tình lục dục, hắn từng yêu, từng hận. Buồn qua. Khóc qua, vui cười qua. Thế nhưng lại từng cho rằng những thứ đó không cần thiết trên con đường này. Vì thế hắn sáng tạo ra Huyền Thiên Vong Tinh Thiên Thư, hắn đạt tới cảnh giới kia. Thái Thượng Vong Tinh.

Từ đó hắn trở nên lãnh khốc. Không có bất luận cái gì tình cảm. Người Thân quen của hắn cũng vì thế mà rời xa hắn. Khi hắn ở trong Thái Thượng Vong Tinh tỉnh lại. Thì hắn đã là 1 người cô đơn. Hắn cảm thấy chính mình cô đơn. Hắn hoài niệm những thứ đã từng trải qua nhân sinh. Thế rồi hắn nhận ra, nếu sống mà không có nhân sinh vậy liền có ý nghĩa gì. Thế là hắn đem Thái Thượng Vong Tinh phế bỏ. Lại tu lấy 1 viên Thuận Theo Tự Nhiên Chi tâm, buồn liền buồn, vui liền vui, tức giận liền tức giận. Bởi vì hắn đem mình coi là 1 cái phàm nhân. Hơn nữa còn là 1 cái rất tục phàm nhân.

2 người uống rượu. Trò chuyện 1 chút phiếm chuyện. Sau đó Doanh Thiên nói “Người có hay không đồng ý làm ta thuộc hạ, ta hiện tại chính là đang cần người”

Trải qua 1 cuộc trò chuyện nhỏ. Ma Âm cũng biết Doanh Thiên không phải là dạng câu nệ tiểu tiết kia, nàng k lập tức đáp ứng chỉ liền hỏi dò “Vậy người có thể cho ta biết người là ai chứ, còn nữa người có phải là thần chuyên thể”

“Hiện tại với người biết nhiều liền k tốt. Ta có nói ra căn bản sẽ đem người dọa sợ, ha ha. Có thể nói ta là bị người ám toán chút. Xem như là thần chuyên thể đi” Doanh Thiên cười.

“Ta thật có thể theo người sao, lấy ta chút thực lực này.....” Ma Âm có chút tự ti.

“Yên tâm. Thiên phú của người mặc dù kém. Thế nhưng là thể chất lại vô cùng đặc biệt.ta có thể đem người tới độ cao người chưa từng tưởng tượng” Doanh Thiên ân ý nói.

“Nếu như vậy.... Bái kiến chủ thượng” Ma Âm quỳ xuống.

“Sau này k cần hành lễ, còn nữa gọi ta là công tử, ta còn trẻ” Doanh Thiên cười nói với Ma Âm.

“Vâng, công tử” Ma Âm kính cẩn nói.

Doanh Thiên có chút trầm ngâm “Như vậy liền ban cho người 1 cái Danh Hiệu đi, Thất Tinh Đế Thuần một trong Băng Tinh Thuần, thế nào”

Ma Âm có chút lạ lẫm, lộ 1 vẻ k hiểu, nhìn ra đc Ma Âm không hiểu Doanh Thiên tiếp lời. “Chờ sau này người liền hiểu, Hiện tại liền hoạt động chút gân cốt” nói xong liền đứng dậy vờn vai. Lại nói tiếp “Đã như vậy bố trí xong thiên la địa võng, k cần lại tiếp tục ẩn núp. Đi ra đi”

Ma Âm giật mình k hiểu Doanh Thiên nói gì, thế nhưng những gì phát sinh làm nàng lập tức hiểu ra. Xung quanh xuất hiện lấy liền tiếp từng đạo bóng người. Trên thân mỗi cái khí tức đều cường hoành vô cùng. Cái yếu nhất cũng là nửa bước Linh Tôn. Hơn nữa còn là tới liền mấy trăm cái. Làm cho Ma Âm tái nhợt. Nàng biết những cái này hẳn là theo nàng từ Tầng Thần Chi Địa đi theo. Nàng đánh giá thấp sự quan trọng của việc này. Mặc dù nàng rất cẩn thận thế nhưng là có người lấy thủ đoạn cao thâm che giấu làm nàng k thể phát hiện ra đã bị bám theo.

Cuối cùng là mấy chục đạo thân ảnh xuất hiện cùng một chỗ. Linh lực đan xen vào nhau cực kỳ khủng bố. Dem Ma Âm ép tới không thở nổi. Cũng may Doanh Thiên vung tay liền đem uy áp hoá giải. Lúc này Ma Âm mới thở dài 1 hơi.

Đứng đầu một người bước lên phía trước mỉm cười nói với Doanh Thiên “Các Hạ thực lực quả nhiên k tầm thường, có hay không hứng thú trở thành Cung Phụng của Thần Điện”

“Một cái tiểu điện mà thôi, liền cũng dám xưng là thần điện. Còn muốn ta làm Cung Phụng, căn bản là k có tư cách này” Doanh Thiên k để ý nhàn nhạt đạo.

Lời này đi ra đem mấy cái này đều là tức giận vô cùng. Ở Cửu Hà Giới Thần Điện là có đc chí cao vô thượng địa vị, trong mắt sinh linh thì đây là thánh địa tu luyện. Ai k muốn gia nhập Thần Điện. Thế mà tên kia lại dám bôi bác thần điện. Đây là trắng trợn nhục nhã thần điện. Ngay lập tức 1 cái có chút tuổi trẻ bước lên chỉ vào Doanh Thiên “To gan, lại dám bắt kình với thần điện. Người đây là muốn chết”

Hắn tên là Tư Đồ Giai. Tu vi là Linh Đế sơ giai, hắn chính là Thần Điện thần tử. Sau này chính là Điện Chủ người thừa kế. Hắn đây là muốn lập uy để những cái kia không phục tướng lão nhìn nhận hắn.

“Giai Nhi, không đc vô lễ. Chúng ta đến đây có chuyện khác cần làm” 1 cái nam tử mặc hắc bào ngăn lại Tư Đồ Giai. Nam tử này căn bản k thấy rõ mặt mũi của hắn, đầu đội Hắc quan. Trên người hắn Linh Lực ở trong đám người này chính là cường hoành nhất. Giơ tay nhắc chân liền khiến Thiên Địa Linh Khí dao động theo. Ma Âm nhìn nam tử này ánh mắt co rút lại. Nàng biết hắn là ai. Hắn là Thiên Hà Thần Điện vị điện chủ kia.Hắn tên là Lôi Tịch, k ngờ hắn như vậy mà đích thân giáng lâm. Năm xưa đã từng 1 lần gặp hắn, Khi đó hắn thực lực là Linh Thánh Trung Giai, hiện tại trên thân hắn đã bắt đầu có 1 tia thần vận lượn lờ. “Không lẽ hắn đã bắt đầu chạm tới cánh cửa kia” Ma Âm thầm nghĩ.

Lôi Tịch 1 bộ hoà hảo nhã ý nói với Doanh Thiên. “Tin tưởng các hạ là k muốn đối địch với chúng ta. Chúng ta chỉ muốn hỏi thăm chút tin tức đồ vật mà

thời’

Doanh Thiên đem miếng gỗ kia lấy ra. “Các ngươi là muốn thứ này” đồ vừa lấy ra ánh mắt Lôi Tịch trở nên sáng trắng, hấn trên thân khí tức lập tức trở nên lạnh lẽ. Có đc món đồ này hấn sẽ đc ban thưởng cực lớn. Có thể giúp hấn vượt qua cánh cửa kia. Thành tựu Thông Thần.

Nghĩ tới cảnh giới kia. Hấn cũng là giữ k đc bình tĩnh. Lập tức nói ra “Đem đồ giao ra liền tha ngươi khỏi chết,nếu không liền đem ngươi trấn sát”

“Thế nào, dù dđ k đc liền muốn đoạt” Doanh Thiên trên mặt lộ 1 đạo ý cười.

Tư Đồ Giai quát lạnh “Ngươi rốt cuộc giao hay không giao”

“Không Giao” Doanh Thiên lắc lắc đầu.

“Vây ngươi muốn chết như thế nào đây, khai trận” vừa nói Tư Đồ Giai vừa 2 tay kết ấn khởi động đại trận. Chính là để trấn sát Doanh Thiên, cũng ngăn hấn chạy đi.

“Ta muốn thế nào chết liền ta cũng chưa nghĩ tới nha. Nhưng ta là biết các ngươi hôm nay liền chết chắc” Doanh Thiên vừa nói vừa đem tay áo vén lên. 1 bộ muốn đánh nhau.

Chỉ thấy lúc này đại trận đã hoàn tất khởi động đem 1 vùng này hoàn toàn bao trùm lấy. Trong trận sát cơ luân chuyển, bất cứ khi nào đều có thể đánh ra công kích mạnh nhất đem Doanh Thiên đánh giết.

Xung quanh đại trận mỗi 1 phương vị trận pháp đều có cường giả tọa trấn. Ngay lúc này đồng loạt kết ấn, 1 cỗ linh lực bắt đầu hội tụ lại trên đầu Doanh Thiên sau đó lấy 1 thể lôi đình oanh xuống hấn. 1 tiếng nổ lớn vang lên, sóng linh lực xung kích ra ngoài liền đem 1 vùng này đất san phẳng. Khói bụi tan đi liền không Thấy Doanh Thiên đâu nữa.

“Hừ, k chịu nổi 1 kích” Tư Đồ Giai cười lạnh.

Ngay lúc này trong đám người có 1 người mặc áo choàng trắng mở mắt ra hô lên “Cẩn Thận”

Tư Đồ Giai kịp phản ứng, hấn chỉ cảm thấy 1 cỗ tử vong khí tức bao trùm linh hồn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Khủng Bố Thân Thể, Võ Đạo

Tư Đồ Giai chỉ cảm thấy 1 cỗ khủng bố tử vong đang áp sát hấn. Hấn bản thân căn bản k kịp làm gì thân thể liền bị đánh bay đi mấy trăm trượng. Vừa rồi Doanh Thiên lấy tốc độ nhanh không tưởng tượng nổi đi ra phía sau Tư Đồ Giai. 1 quyền oanh vào trên lưng hấn. 1 quyền này trực tiếp đem hấn đánh gãy thành 2 đoạn. Phải biết tu luyện tới Linh Đê cấp bậc này xương cốt là cỡ nào rắn chắc, cho dù là Cửu Giai Linh Khí cũng k thể đánh gãy xương Linh Đê.

Thế nhưng là lúc này Tư Đồ Giai sau khi tiếp đất liền k dậy nổi. Hấn chỉ cảm thấy toàn thân toàn thân mất đi cảm giác. Sau đó liền dò xét mình thân thể, kết quả làm hấn đang bị trọng thương cũng liền k nhận đc phun ra 1 ngụm máu. Hấn toàn thân xương cốt cơ hồ là gãy vụn, kinh mạch cũng như vậy đứt gãy k có 1 đoạn hoàn chỉnh. Liền da thịt cũng là 1 mảnh huyết nhục mơ hồ. Hấn như nào cũng k nghĩ tới, lấy hấn tu vi Linh Đê này đã đứng lại đỉnh cao đại lục, laik thế mà đở k nổi người ta 1 quyền. Đây là làm hấn cỡ nào sụp đổ.

Hấn ngược mắt lên liền đã thấy Doanh Thiên Đứng trước mặt hấn. 1 đôi mắt lạnh lùng nhìn vào hấn. Tư Đồ Giai chỉ cảm thấy ánh mắt kia thế nào cũng giống từ thần ánh mắt. Doanh Thiên từ từ giơ chân lên, sau đó là 1 cước đạp xuống. Nơi xa 1 vị tóc trắng lão giả nhìn thấy cảnh này lập tức mất đồ lên. Vận dụng toàn thân linh lực xông tới ứng cứu. “Buông ra con ta” hấn toàn lực 1 kích đánh về phía Doanh Thiên. Chỉ thấy 1 kích này Oanh trên thân Doanh Thiên liền áo của hấn cũng k lay động. Ngay lúc này hấn cũng đã áp sát, 1 cước đá về chân Doanh Thiên muốn vì đó mà cứu sống hấn nhĩ tử. 1 cước này là hấn tuyệt học cả đời Thiên Tàn Cước. Nhưng khi hấn 1 cước này chạm tới Doanh Thiên chân kia liền 1 chút cũng k có nhúc nhích. Hấn điên cuồng hét lên, vận dụng chính mình toàn bộ linh lực muốn đem chân Doanh Thiên đẩy ra. Thế nhưng là mặc hấn như thế nào đấy. Doanh Thiên đều vững như bàn thạch.

Doanh Thiên chân hạ xuống, 1 cước này hạ xuống phát ra khủng bố sóng công kích, sóng công kích này đem phụ thân của Tư Đồ Giai chấn ngược trở về. Đem hấn máu tươi bắn tung toé. Về phần Tư Đồ Giai dưới 1 cước này liền hoá thành thịt vụn, theo sóng công kích phiêu tán khắp nơi. Khói bụi tán đi để lại 1 cái hố rộng mấy trăm trượng.

Phụ thân Tư Đồ Giai nhìn thấy 1 màn này. Hấn là điên cuồng khóc lên. Hấn đã già,sống tới nay là hơn 3000 tuổi mới có đc 1 đứa con, còn là thiên tài nhất Thần Điện. Đem hấn cái phụ thân này đây mất tự hào. Thế nhưng là hôm nay nhĩ tử hấn lại chết dưới tay người, thử hỏi làm sao hấn k đau lòng đây. “Đền mạng cho con ta” hấn lại điên cuồng công kích tới Doanh Thiên, chớp mắt liền đánh ra mấy vạn đạo công kích. Muốn đem Doanh Thiên đánh thành mảnh nhỏ, thế nhưng là tất cả đều vô dụng. Công kích đánh trên thân Doanh Thiên đều k có tác dụng gì.

“Tốt 1 cái người làm cha, đáng tiếc k biết cách dạy con. Liền tự mình làm hại nó” Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra mặc cho vô số oanh kích ở trên thân hắn đánh tới.”Nể tình người phần này tình cảm, liền tha cho người khỏi chết”

“Không cần. Hôm nay người k chết chính là ta vong” Từ Đồ Giai phụ thân gào lên. Sau đó xông tới trước mặt Doanh Thiên. Trên thân hắn khí tức hỗn loạn lên, hiển nhiên là hắn đang chuẩn bị tự bạo. 1 cái Linh Đế Đỉnh Phong tự bạo là cỡ nào đáng sợ. Liền xem như Linh Thánh ở trung tâm tự bạo cũng có thể vẫn lạc.

Oanh. 1 tiếng nổ lớn mang theo cực kì khủng khiếp linh lực cuốn cuộn phát ra. Đem toà này đại trận cũng vì thế mà lung lay. Phải biết toà đại trận này là hơn trăm vị Linh Hoàng lại thêm hơn 10 vị Linh Đế tọa trấn. Thế nhưng là cũng bị lung lay kịch liệt. Dù thấy uy lực tự bạo là cỡ nào đáng sợ.

Từ đầu đến cuối k động thủ 1 nhóm người kia nhìn chăm chăm vào vị trí vụ nổ. Bọn hắn hiển nhiên là muốn Doanh Thiên k chết cũng liền bị trọng thương đi. Thế nhưng kết quả lại làm bọn hắn thất vọng. Doanh Thiên vẫn đứng đó. Bạch y của hắn có chút rách nát. Thế nhưng là trên người hắn liền 1 vết thương cũng k có. Hiển nhiên là bọn hắn nhận ra cái tên này lực lượng thần thể liền đáng sợ tới cực điểm.

“Chẳng lẽ hắn là luyện thành Bát Hủ Kim Thân trong truyền thuyết sao”

“Cho dù là Bát Hủ Kim Thân cũng k biến thái như vậy đi, hoặc là hắn dung hợp thần thi” 1 cái trưởng lão thần điện nghi ngờ. Trong lịch sử cũng có nhân vật may mắn đoạt được thần thi, sau đó đem thần đi dung hợp với bản thân mình, thành tựu thần thể. Chính là vạn pháp k phá. Vô kiên bất tòng.

Lôi Tịch ánh mắt trở nên nghiêm trọng, lấy hắn kiến thức liền biết cái nam tử này tuyệt k đơn giản. Chỉ riêng cái bộ thân thể khủng bố kia liền làm cho hắn có chút kiêng kị. Dù là lấy hắn thực lực Chạm tới Thông Thần Cảnh này cũng k thể chịu nổi 1 vị Linh Đế Đỉnh Phong tự bạo mà k có chút nào tổn hại lông tóc đi. Đáng sợ hơn là hắn từ đầu đến cuối chỉ sử dụng nhục thân lực lượng. K có cái gì chiêu thức, k vận dụng cái gì linh lực. Chỉ đơn thuần chính là đấm đá. Nhưng mà hắn cũng k vì thế mà sợ hãi. Bởi vì hắn cảm thấy mấy thứ át chủ bài. Hắn có niềm tin đánh bại nam tử này.

Doanh Thiên chỉ đứng đó nhìn bọn hắn, k có động thủ. Thế nhưng cho dù hắn chỉ đứng đó cũng làm cho bọn hắn cảm thấy áp lực. Bọn hắn thậm chí hoài nghi rằng nam tử này có thể nào đạt tới Thông Thần Cảnh, Thông Thần Cảnh nha, đây là cảnh giới tiếp cận nhất thần cảnh. Cả Cửu Hà Giới hiện nay thông thần cảnh cũng k có vượt quá 1 bàn tay. Nếu Thật kẻ này là Thông Thần Cảnh thì hôm nay bọn hắn căn bản khó sống rồi đi.

Lôi Tịch trước trấn an bọn hắn. “Không cần sợ hãi, nên nhớ chúng ta có đồ vật thần ban cho”. Nghe đc Lôi Tịch lời nói này lập tức làm bọn hắn trấn an trở lại. Bọn hắn biết Thần, ban cho món đồ kia cực kỳ lợi hại. Cũng lập tức yên tâm trở lại.

Lôi Tịch bước lên phía trước “Đề ta tới thăm dò chút hắn, Mộng Điện Chủ, giúp ta áp trận 1 chút” hắn vừa nói ánh mắt vừa đưa về phía người mặc áo choàng trắng kia. Người này tên là Mộng Điện, nàng là Tinh Hà Thần Điện điện chủ. Nàng chính là 1 cái siêu cấp thiên tài. Bởi vì nàng thiên tư có được 12 cái chân mệnh, nàng tu luyện tới nay cũng chỉ có hơn 200 năm, quan trọng là nàng chính là 1 cái tu chân giả tu luyện hồn lực, thực lực của nàng hiện tại đã là cấp 99 hồn lực đỉnh cấp, được xưng là Hồn Giả Thông Thần. Phải biết tu chân giả tu luyện hồn lực là cực kì hiếm có, 100 cái tu chân giả cũng chưa chắc có được 1 người có thể tu luyện Hồn Lực, bởi vì tu luyện hồn lực cần có thiên phú, thêm vào đó tu luyện hồn lực cực kì khó khăn. Tu chân giả tu luyện Hồn lực có thể trở thành trận pháp sư. Luyện được sư, luyện khí sư. Mỗi 1 cái chức nghiệp đều là vô cùng cao quý, cơ hồ đều là bị các đại thế lực thu tóm. Thêm vào đó Hồn Lực tu chân giả có nhiều thủ đoạn công kích cực kì quý dị. Rất khó đề phòng.

Có thể nói ở đây 2 vị Điện Chủ nàng chính là người nguy hiểm nhất chứ k phải Lôi Tịch, hôm nay nàng tới đây cũng chỉ là vì nge lệch vị thần kia tới giúp mà thôi. Nếu k nàng cũng lưng chừng.

“Lôi Điện chủ cứ như vậy khách sáo sao. Dù sao ta là phụng lệnh tới giúp, k cần như vậy khách khí” Mộng Điện giọng điệu mê người đáp lời Lôi Tịch.

“Tốt, vậy ta liền tới lãnh giáo vị này 1 chút” Lôi Tịch trở nên nghiêm túc tiến tới đối diện Doanh Thiên.

Doanh Thiên chỉ là nhìn hắn rồi nói “Ta vẫn là khuyên các người cùng lên đi, như vậy đỡ mất công ta nhiều lần động thủ”. Doanh Thiên chính là như vậy 1 kẻ lười biếng. Hắn chính là lười động thủ. Cũng k dễ gì động thủ. Thế nhưng là 1 khi hắn động thủ liền chắc chắn sẽ có đồ sát quy mô lớn. Đây là hắn nguyên tắc. Đã làm liền làm 1 vỏ lớn, k làm là tè tránh dây dưa một mồi.

Lôi Tịch biết hắn chưa chắc là đối thủ của Doanh Thiên nên cũng k nổi giận. Ban nãy hắn kích động vì phần thưởng và cũng vì hắn coi thường Doanh Thiên. Thế nhưng sau khi thấy thực lực Doanh Thiên bày ra đó hắn liền tỉnh táo lại. Dù sao hắn tu luyện cũng đã hơn 1000 năm. Cũng là 1 kẻ vô cùng thông minh. Lúc này khí tức trên người hắn nhanh chóng kéo lên. Hắn chuẩn bị toàn lực ứng chiến.

Đối diện hắn Doanh Thiên vẫn như cũ đứng đó, k có bất kỳ cái gì động thái giống như là chuẩn bị động thủ, thế nhưng là vô thanh vô tức trên người hắn xuất hiện lấy 1 thứ kì lạ đạo vận, thứ đạo vận này làm cho người xung quanh nhìn thấy liền cảm thấy vô cùng quen thuộc, cũng vô cùng xa lạ, đây là 1 thứ cảm giác từ sâu trong linh hồn.

Chỉ có Lôi Tịch và Mộng Điện phát giác 1 chút gì đó sau đó ánh mắt bọn hắn co rụt lại. Lôi Tịch ánh mắt nhiều thêm mấy phần kiêng kị hắn vô thức nói nhỏ “Đại...Đạo”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đạo Tổ Võ Đạo

Lôi Tịch nhắc tới Đại Đạo 2 chữ này làm cho xung quanh bọn hắn đều là biến sắc. Bởi vì chỉ có thần mới có thể tiếp xúc và lĩnh ngộ đại đạo. Phải biết bọn hắn những cái này phạm nhân cho dù là đứng trên đỉnh đại lục này. Thế nhưng k thành thần thì bọn hắn vẫn mãi là phạm nhân. Mà để thành thần, thì ngoại trừ tu vi đạt tới Cảnh cửa kia liền phải lĩnh ngộ lấy 1 tia đại đạo mới có thể thành thần. Cả Cửu Hà giới này ngoại vị kia đệ nhất Điện Chủ Xích Hà Thần Điện đã lĩnh ngộ lấy 1 tia hoá đạo, Thì không còn người thứ 2.

Thế nhưng là Doanh Thiên hiện tại trên thân lại xuất hiện đại đạo chỉ lực bảo sao bọn hắn k khiếp sợ. Lôi Tịch thăm dò “Đây là cái gì đạo”

Doanh Thiên mỉm cười “Võ Đạo”.

“Võ Đạo” Lôi Tịch trầm ngâm. Không chỉ có hắn, tất cả người ở đây đều là không rõ đây là cái gì đạo. Bởi vì bọn hắn chỉ biết tới trong truyền thuyết Thiên Địa đại đạo có 3000 Đại Đạo. 3000 Đại Đạo lại diễn hoá ra 10 vạn chi đạo. “Hắn là 1 cái trong 10 vạn chi đạo đi” 1 vị trưởng lão Thần Điện nói ra. Tới đây tất cả bọn hắn đều lần nữa khẩn trương lên. Cái nam tử này rốt cuộc là ai. Thân thể khủng bố như vậy bây giờ lại thêm đại đạo trên thân. Có lẽ có thể sánh với vị kia Xích Thần Hà Điện Điện Chủ.

Trên thực tế bọn hắn đoán sai. Võ Đạo thực ra k phải trong 10 vạn chi đạo, bản thân nó chính là Đại Đạo chân chính trong 3000 Đại Đạo. Hơn nữa ở trong 3000 Đại Đạo còn có đặc thù địa vị. 3000 Đại Đạo có 1 nửa là Tiên Thiên Đại Đạo, 1 nửa còn lại gọi là Hậu Thiên Đại Đạo.

Priên Thiên Đại Đạo chính là Đại Đạo do thiên địa diễn hoá mà thành. Giống như Hoá Đạo, Thuỷ Đạo, Lôi Đạo,... này chính là Tiên Thiên Đại Đạo. Về phần Hậu Thiên Đại Đạo chính là Đại Đạo do người sáng tạo ra, sau đó đem nó diễn hoá tới đỉnh phong có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chi Đạo. Giống như Kiếm Đạo, Đạo Đạo, Vu Đạo,... dạng này là Hậu Thiên Đại Đạo.

Còn về 10 vạn chi đạo lại do 3000 Đại Đạo diễn hoá mà thành. Ví như Kiếm Đạo phía dưới sẽ diễn hoá ra Trọng Kiếm Chi Đạo, Nhuyễn Kiếm Chi Đạo, Kinh Kiếm Chi Đạo,... hoặc như Hoả Đạo sẽ diễn hoá thành Bạo Hoả Chi Đạo, Lãnh Hoả, Linh Hoả các loại chi đạo.

Về phần Võ Đạo chính là Đại Đạo Doanh Thiên sáng tạo ra. Gọi hắn là Đạo Tổ Võ Đạo không sai. Năm đó hắn còn là phạm nhân, liền sáng tạo ra loại này võ đạo. Tuy nhiên phạm nhân gọi là võ công, võ nghệ. Võ Đạo là 1 loại cực kì đặc thù Đại Đạo, bởi nó k diễn hoá ra chi đạo mà trực tiếp liên kết tới các Đại Đạo còn lại. Người thi triển ra Kiếm, Đạo, Côn, Thương, Quyền, Chưởng các loại Đại Đạo đều có mang theo Võ Đạo chỉ lực, có thể nói từ phạm nhân tu luyện võ công đã bắt đầu lĩnh hội Võ Đạo, chỉ là họ k coi Võ là Đại Đạo mà thôi.

Doanh Thiên trùng sinh 3000 thế. Mỗi thế đều đem 1 loại Đại Đạo tu luyện tới Viên mãn. Trong 3000 Đại Đạo có k ít Đại Đạo là Do hắn sáng tạo ra. Trong đó hắn là ưa thích nhất Võ Đạo, bởi vì khi hắn còn là phạm nhân liền ưa thích cùng người vật lộn, hắn cũng yêu thích chiến đấu động tay động chân hơn là đứng từ xa đấu pháp. Vì thế hắn đem Võ Đạo tu luyện tới cấp độ kia. Đến tận bây giờ hắn vẫn giữ sở thích kia của mình, chính là thích cùng người vật lộn.

Lôi Tịch rốt cuộc động thủ, hắn biết Doanh Thiên thân thể khủng bố, căn bản sẽ k cùng hắn cận chiến mà là dùng linh lực công kích từ xa. Lôi Tịch đánh ra 1 đạo linh lực liền diễn hoá thành vô số lôi điện hình thái, có lôi long, lôi báo các loại. Đây là hắn thuộc tính linh lực lôi điện. Chính là tương đương hiếm thấy. Thế nhưng là những lôi điện này đánh trên thân Doanh Thiên đều là bắn ra tia lửa điện, sau đó liền biến mất k còn chút gì. Lôi Tịch kinh ngạc sợ hãi. 1 chiêu vừa rồi hắn vận dụng 8 thành công lực, thế nhưng là đối phương căn bản k thêm né tránh, hơn nữa đánh trên thân đối phương liền chút vết chày xem để lại cũng k có. Phải biết hắn 1 chiêu này từng đánh chết 1 vị Linh Thánh cường giả.

Doanh Thiên hiện tại linh lực căn bản là khô kiệt, hắn vô pháp vận dụng bất cứ thứ gì chiêu thức. Hắn cũng k vận dụng chính mình đại đạo. Hắn muốn nhân cơ hội này 1 chút làm quen bộ thân thể này. Dù sao bộ thân thể này cũng k phải của hắn, chính là có chút k quen. Bốn này thân thể cũng k phải là không gì phá được, gặp đc lực công kích đủ lớn cũng sẽ khiến hắn bị thương. Theo tu vi Doanh Thiên khôi phục thì nó cũng sẽ mạnh mẽ lên.

“Thật chán, muốn dùng các người tập làm quen 1 chút cơ thể mới này. Thế nhưng là 1 cái cũng k dám lại gần” Doanh Thiên có chút chán nản nói ra. “Vậy liền cùng người viễn chiến” thốt ra câu này, Doanh Thiên tay nắm lại rồi vung ra 1 đấm về phía Lôi Tịch. 1 đấm này bạo phát đi ra khiến không gian xung quanh nhộn nhạo như muốn sụp đổ mang theo uy lực k thể cản phá về phía Lôi Tịch. Lôi Tịch 2 tay vội vàng ấn về phía trước muốn ngăn trở 1 quyền này. Thế nhưng là căn bản đơ k nổi, bởi vì quyền kinh này trực tiếp chấn vỡ hắn linh lực hộ thể, đánh xuyên qua phòng ngự của hắn, hắn bay về phía sau có chút chật vật. Chỉ qua 1 chiêu liền biết thắng bại.

Ngay sau đó vô số công kích từ trên trời rơi xuống oanh trên thân Doanh Thiên, là do bọn hắn khởi động đại trận muốn trấn sát Doanh Thiên. Cứ như vậy 1 lúc lâu qua đi. Bọn hắn căn bản cũng tiêu hao k nổi đành phải dừng công kích. Thế nhưng là đứng ở chỗ kia 1 thân ảnh vẫn như cũ đứng thẳng, ngoại trừ trên thân áo bào có thêm chút rách rưới nhưng tuyệt nhiên là k có lấy 1 vết thương.

“Thật sự muốn vận dụng món đồ đó” Lôi Tịch cắn răng, sau đó hắn lấy ra 2 món đồ là 1 lọ đan dược và 1 thanh đao lớn. Hắn đem đan dược đổ ra, đây là 1 viên màu đỏ rực đan dược, đan khí lập tức phát tán ra phương viên cả ngàn dặm. Xuất hiện lấy vô số dị tượng, nào là thần long phi thiên, nào là phương hoàng trùng sinh.

“Đó là Long Phụng Đan, là thần dược. Vị kia thần vậy mà đem đan dược ban cho hắn” ở phía sau Mông Điệp có chút ghen tị thầm nói. Long Phụng Đan là cấp cao nhất thần dược mà phạm nhân có thể phục dụng. Linh Thánh nửa bước Thông Thần sử dụng liền có được thực lực phá vỡ lấy cánh cửa kia. Trực tiếp đạt tới nửa bước Hư Thần, đây là cỡ nào khủng bố, đây là tiếp cận nhất Thần lực lượng, hơn nữa còn có thể thông qua đan dược nhìn trộm Thần cảnh ảo diệu, từ đó dễ dàng tu luyện hơn, tác dụng phụ duy nhất là sau 3 năm tu vi của người sẽ k thể khôi phục.

Ngay lập tức Lôi Tịch đem đan dược phục dụng, đan vừa tiến vào. Cơ thể hắn liền phát ra những tiếng nổ lớn. Oanh oanh, giống như là có thứ gì đó đc khai mở. Chỉ thấy 2 con mắt kia của hắn bốc lên hừng hực hoá diễm. Hoả diễm này bắt đầu lan trên thân hắn đem hắn đốt tới đỏ rực. Kì lạ là hắn k bị

đốt cháy mà lực lượng của hắn k ngừng kéo lên với 1 tốc độ khó có thể tin. Hắn cảm thấy cơ thể tràn đầy lực lượng, có thể huỷ thiên diệt địa. Ngay lập tức hắn tràn đầy tự tin “Đây là Thông Thần Cảnh lực lượng” hắn thì thào.

“Tôi cho ta thử 1 chút lực lượng này. Ha ha” Lôi Tịch cuồng tiếu 1 tiếng r sau đó trực tiếp xông tới muốn cận chiến với Doanh Thiên. Hắn đánh ra 1 quyền mang theo vô tận linh lực, thế nhưng là 1 quyền này của hắn lại bị Doanh Thiên dễ dàng bắt lấy “Người thật cho rằng 1 chút xú thực lực ấy liền có thể cùng ta đánh” Hắn k nhanh k chậm nói với Lôi Tịch. Lôi Tịch k tin tà, hắn lần nữa bạo phát đi ra liền 1 cước quét về phía đầu Doanh Thiên. Đối lại là người khác thì đã bị hắn 1 cước này đá cho đầu vỡ vụn. Thế nhưng lần nữa đề Lôi Tịch thất vọng, bởi vì hắn 1 cước này liền bị 1 ngón tay chặn lấy.

Lôi Tịch rốt cuộc ý thức đc k ổn. Nam tử này so hắn tưởng tượng còn muốn khủng bố. Lấy hắn bây giờ thực lực nửa bước Hư Thần này đều k thể làm gì nam tử này. Vậy chỉ sợ nam tử này đã là Hư Thần. Lôi Tịch lui về sau, hắn cầm lấy thanh đao kia. Món đồ này là vị thần kia ban cho hắn, thanh đao này uy lực vô cùng mạnh mẽ, đánh ra 1 kích tối hậu liền có thể chém rớt Hư Thần. Thế nhưng là chỉ dùng đc 1 lần.

Lôi Tịch vung đao lên sau đó lại tiếp tục cùng Doanh Thiên chiến tới. Lần này Doanh Thiên cũng k có lấy lực lượng cường đại tới nghiền ép hắn, mà vận dụng ra Võ Đạo cùng Lôi Tịch đối chiến. Bởi vì mục đích của hắn là làm quen thân thể này.

Lôi Tịch thể công vô cùng hung mãnh. Mỗi 1 đao trăm ra đều để lại vết nứt dài tới cả ngàn dặm. Mỗi 1 quyền tung ra lại để lại từng cái hố sâu mấy trăm trượng. Doanh Thiên thì là tay k đỡ đao vô cùng nhẹ nhõm. Mỗi quyền mỗi cước đi ra đều có ẩn chứa Võ Đạo lực lượng đem toàn bộ thể công của Lôi Tịch hoá giải. Về phần Lôi Tịch càng đánh càng hăng. Thế công ngày càng mạnh mẽ. Mặc dù Doanh Thiên chỉ là hơi hợ ứng phó thể nhưng người bên ngoài nhìn vào thì k nghĩ như vậy. Họ chỉ thấy 2 người chiến đến tương xứng, linh lực tàn phá bừa bãi, không gian nhiều chỗ bị đánh sập, đại địa vỡ nát để lại từng cái khe dài, từng hố sâu hoắm k thấy đáy. Đại trận bao trùm tới hơn 1 vạn dặm cũng có chút k chịu nổi lực lượng của 2 người. Đại trận liên tục gặp trùng kích, rung lên bần bật giống như bất cứ lúc nào đều có thể sụp đổ.

“Giữ chắc Đại Trận. Ngăn vạn lần k thể để đại trận sụp đổ” ngay sau đó bọn hắn miệng phun ra 1 ngụm máu. Lần nữa kết ấn. Đem

Lực lượng cường đại nhất trấn trụ lại đại trận.

Lôi Tịch hét lên 1 tiếng lớn chém ra 1 đao mang theo sát thần lực lượng “Diệt Thần trăm”. Đối lại Doanh Thiên cũng tung ra 1 quyền “Vi Đà Phục Ma” 1 quyền này đi ra giống như là có ngàn vạn đạo quyền ảnh đi ra. Trong nháy mắt quyền ảnh rợp trời mỗi quyền đều là đánh tới 1 chỗ yếu hại trên thân Lôi Tịch. Đây là chỗ lợi hại của Võ Đạo gọi là Đạo Vực. Đao khí và quyền ảnh chạm nhau liền bộc phát khủng khiếp nhất bạo tạc. Đem đám người áp trận phun máu k thôi. Rốt cuộc có người trụ k đc từ vị trí áp trận rút xuống. Ngay lập tức đại trận xuất hiện lỗ hổng, giống như là phản ứng 1 dạng. Liền có k ngừng người rút xuống, rốt cuộc đại trận sụp đổ.

Doanh Thiên đứng đó, lạnh nhạt. Lôi Tịch thì là chống đao nửa quỳ đối diện. Hiện nhiên 1 kích vừa rồi Lôi Tịch đã thua. Hắn cắn răng chuẩn bị cùng Mộng Điệp phối hợp để đánh ra 1 kích cuối cùng này, muốn cho Doanh Thiên 1 kích trí mạng. Hắn muốn dùng Mộng Điệp Hỗn lực cường đại kia làm Doanh Thiên k kịp trở tay để hắn có thể kích phát ra 1 chiêu kia.

Thế nhưng là ngay lúc này 1 cỗ thần uy, không... là nhiều cỗ thần uy hạo đặng quét qua mọi góc ngách thế giới này. Vô số sinh linh sợ mất mật bị thần uy ép quỳ xuống đất. Tu chân giả thì cơ thể linh lực bị áp chế đến k cách nào vận dụng. Những đỉnh cao cường giả kia k bị thần uy áp chế thì là nhìn về hướng thần uy phát ra. Nơi thần uy phát ra chính là từ hướng táng thần chi địa.

“Đây là muốn làm gì, tại sao tự nhiên lại có nhiều như vậy thần uy, không lẽ là có nhiều thần tụ tập” có lão tổ đại tông nghi ngờ. Ngay lập tức có rất nhiều thiên nhãn, thiên kính mở ra hướng về phía táng thần chi địa muốn biết chuyện gì xảy ra. Thế nhưng là Táng Thần Chi Địa bao phủ bởi 1 cỗ kì bí lực lượng. Căn bản nhìn k thấu.

Ngay lúc này từng đợt rung chuyển phát ra từ Táng Thần Chi Địa, từng cỗ thần lực bộc phát ra khiến ai nấy đều sợ hãi. Thiên nhãn, thiên kính đều là bị đánh tan. “Không lẽ là có thần chiến nổ ra” có người suy đoán.”Thật là có thần chiến nổ ra chỉ sợ Cửu Hà giới là 1 hồi tai nạn” có người lo lắng. “Cửu Hà Giới yên bình trăm ngàn vạn năm nay, từ trận thần chiến trước kia đã k còn thần chiến nữa, như thế nào hôm nay lại xuất hiện” có lão tổ sống đã lâu biết đc 1 chút sự tình nói ra.

Lôi Tịch và đám người này cũng nhận ra bất thường. Trong đó lấy Lôi Tịch và Mộng Điệp biết rõ nhất nội tình bên trong lập tức liền hô. “Thời cơ đã tới, bên kia các thần đã động thủ, lập tức cùng nhau tiến lên đem hắn giết. Đoạt lấy món đồ kia. Trở về liền có vô số phần thưởng”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Quét Ngang

Ngay tại lúc này, Thần chiến nổ ra. Đám người Lôi Tịch cũng k còn giấu nghề, ngay lập tức mỗi người đem ra 1 tấm phù. Trên tấm phù này viết lấy ký tự cực khó hiểu, hơn nữa còn ẩn chứa 1 tia thần lực. Hiện nhiên đây cũng là đồ vật của thần.

“Chư vị trưởng lão nge lệnh, bày ra Liệt Thần Trận, hôm nay nhất định phải đoạt lấy món đồ kia về bằng không chúng ta cũng khó sống dưới thần phạt” Lôi Tịch cao giọng nói ra.

Chư vị trưởng lão nghe vậy liền mặt trắng mặt xanh, bởi vì nếu là liễu mạng đi lên thì rất có thể hôm nay sẽ vẫn lạc tại đây. Thế nhưng là không liễu mạng đi lên thì khi trở về căn bản cũng bị thần phạt. Bọn hắn biết thần thủ đoạn đáng sợ, đôi khi cái chết còn dễ chịu hơn là rơi vào mấy thứ thủ đoạn kia. Không còn cách nào, mỗi cái cũng đều liễu mạng đi lên.

Bọn hắn đem bản thân huyết dịch phun lên tấm phù kia, ngay lập tức các tấm phù này kích phát ra quang mang khiếp người. Ngay sau đó các tấm phù này tự động bay lên. Lấy 1 hình thái kì lạ mà tự động bày ra 1 cái kì lạ trận pháp. Toà trận pháp này bao trùm lấy phương viên 10 vạn dặm, trong trận dâng lên vô ngần sát cơ. Tất cả sát cơ này hiển nhiên là đều nhắm vào Doanh Thiên.

“Trận Pháp cần chút thời gian khởi động công kích, mau kéo dài thời gian” Lôi Tịch ra lệnh. Chỉ thấy mấy trăm vị cường giả này đều là cắn răng liễu mạng xông lên. Mỗi cái đều lấy ra chính mình vũ khí, thi triển ra đủ loại công kích đánh về phía Doanh Thiên. Chỉ thấy đầy trời linh lực đủ màu đủ sắc phô thiên cái địa giống như 1 con sóng lớn trào về phía Doanh Thiên.

Doanh Thiên đứng đó, hắn k tránh k né, mặc cho vô số công kích đánh lên người hắn. Ngay sau đó hắn nhấc chân bước ra 1 bước. Chỉ thấy hắn đã xuất hiện ở giữa đám người kia. Sau đó hắn thi triển ra Vô Đạo, mỗi 1 thức Vô Ngộ hắn thi triển ra đều ẩn chứa cường đại lực lượng Vô Đạo, 1 một thức đi ra đều là vô cùng hoa mỹ. Mỗi 1 cử động của hắn đều tràn đầy đạo vận thần kỳ. Mặc dù hắn chỉ là đi ra 1 chút đại đạo mà thôi, thế nhưng trong mắt những cường giả Thần Điện này, hắn thi triển ra đại đạo chính là vô cùng uyên thâm, bọn hắn cả đời chính là tìm hiểu k tới. Trong chốc lát liền có hơn 10 vị cường giả bị hắn đánh chết. Doanh Thiên giống như là hồ xông bày gà, mỗi quyền đi ra liền có người gục xuống, mỗi cước đá ra liền có kẻ bị đá thành 2 đoạn. Kẻ may mắn thì là toàn thân. Kẻ k may thì trực tiếp bị oanh thành huyết vụ. Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi. Từng đạo linh lực mạnh mẽ bùng nổ. 10 vạn dặm phương viên trận pháp bị đánh phá thành mảnh nhỏ. Trong trận từng tiếng nổ lớn vang lên xen kẽ lấy từng tiếng kêu thảm. Thế nhưng là bên ngoài trận pháp lại im ắng lạ thường. Cho dù lúc này có người đứng bên ngoài cũng k thể phát hiện sự việc trong trận.

Thời gian trôi đi. Chỉ thấy lúc này trong trận k còn động tĩnh nữa. Giữa 1 vùng phế tích kia. Doanh Thiên đứng đó, lạnh nhạt. Xung quanh hắn là mấy trăm bộ thi cốt. Có nguyên vẹn, có đứt tay đứt chân, có mất đầu, đủ loại kiểu thi thể tàn phá. Đây căn bản là 1 trận đồ sát. Mặc dù khắp nơi đều là máu, thế nhưng là trên thân Doanh Thiên liền 1 giọt máu cũng k dính, hắn đứng đó. Giống như là hắn mới bước tới đây, hắn cũng k có bất kỳ điều gì biểu hiện trên mặt. Giống như là k phải hắn giết người.

Nơi xa Lôi Tịch thấy cảnh này đều là tức tới thổ huyết. Hắn biết Thiên Hà Thần Điện xong rồi. Đây cơ hồ là toàn quân bị diệt. Hơn nữa còn là toàn bộ cường giả đỉnh cao. Phải biết mỗi 1 cái Linh Vương cấp cường giả trên đại lục đều là chấp chưởng lấy 1 phương. Huống hồ hắn ở nơi này toàn bộ đều là Linh Tôn, Linh Hoàng, Linh Đế. Đây chính là toàn bộ lực lượng của Thần Điện, thế nhưng là hôm nay liền bị giết k còn 1 móng. Thử hỏi làm sao hắn k đau lòng. Hắn muốn ứng cứu nhưng căn bản k thể. Đối cứng 1 chiêu kia với Doanh Thiên khiến hắn cơ hồ kinh mạch đều là đứt gãy. Căn bản k có lực đi ứng cứu. Lúc này hắn nhìn về Mộng Điệp đang nhắm mắt tại đó hỏi “Mộng Điện chủ, đã xong chưa”.

Ngay sau đó Mộng Điệp mở mắt ra, tay nàng kết lấy mấy trăm đạo ấn quyết, miệng đọc chú “Liệp Thần Quyết, liệt án sát thần”. Chỉ thấy từng tấm phù kia mỗi cái bốc lên hoa diễm mãnh liệt, sau đó liền kèm theo lôi điện xuất hiện. Hiển nhiên đây là muốn kích phát toàn bộ phù chú này đánh ra 1 kích chung cực nhất. Từng tấm phù chú đều ngay lập tức bốc cháy đi lên. Sau đó lấy 1 thể k gì có thể cản đánh tới Doanh Thiên.

UYỄNH. 1 tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Tiếng nổ này vang vọng xa tới mấy trăm vạn dặm đều có thể nghe thấy. Vô số tu chân giả nghe được tiếng nổ này đều là sợ mất mật.

“Nổ lớn như vậy, k lẽ là thần công kích” vô số người trầm nghĩ như vậy.

Trung tâm vụ nổ kia. Trận pháp đã vỡ vụn, chỉ thấy xuất hiện 1 cái hố rộng tới 5 vạn dặm, sâu không thấy đáy. Hiển Nhiên là do vụ nổ gây ra.

Lôi Tịch và Mộng Điệp đã thoát ra ngoài trước khi trận pháp nổ tung. Mộng Điệp lúc này khuôn mặt có chút tái nhợt, điều khiển trận pháp thần cấp căn bản là quá sức nàng. Ánh mắt nàng gắt gao nhìn về cái hố kia. Thế nhưng là kết quả làm cho nàng vô cùng sợ hãi.

Doanh Thiên lãnh ngạo đứng đó, không phải đứng, mà là hắn lơ lửng giữa cái hố đó. Nàng k biết hắn làm thế nào lảng không được. Mặc dù Linh Vương cường giả trở lên là có thể lảng không phi hành. Thế nhưng là đều cần linh lực cheo trông. Còn Doanh Thiên hắn chỉ ở đó giống như là đứng trên mặt đất vậy. Nàng k cảm thấy bất cứ linh lực gì hại món đồ gì giúp hắn lảng không.

Xoẹt 1 cái. Nàng đã thấy Doanh Thiên đứng trước mặt mình. K nghĩ ngợi gì nàng liền sử dụng ra hồn lực công kích mạnh nhất tấn công vào linh hồn của Doanh Thiên. Thực ra ban nãy khi Doanh Thiên giao chiến. Nàng k chỉ 1 lần đánh ra hồn lực công kích. Thế nhưng thủ đoạn nàng thi triển ra căn bản giống như muối bỏ biển. Hắn giống như k hề bị tác động vậy. Lúc này cũng giống như vậy, mặc cho hồn lực của nàng cuộn cuộn ép tới người Doanh Thiên thế nhưng là k có tác dụng gì. Doanh Thiên nhìn vào mắt nàng, ngay lúc này nàng chỉ thấy thiên địa giống như sụp đổ. Nàng lạnh toát giống như bị rơi vào hầm băng. Nàng trông thấy 1 viên tượng, 1 viên tượng mà có lẽ cả đời này nàng sẽ k thể nào quên đi. Nàng trông thấy ức vạn khoả tinh thần rơi rụng, trông thấy nhật nguyệt bạo tạc vỡ nát. Nàng trông thấy vô số ngọn núi cao bao quanh bởi những dòng sông, đáng sợ là những ngọn núi kia đều là chất đầy thi thể mà thành núi. Những dòng sông kia là máu chảy thành sông. Nàng trông thấy 1 thân ảnh vĩ ngạn đứng trên hết thảy, chính là Doanh Thiên. Khi nàng từ trong viễn tượng tỉnh lại, đôi mắt đã là vô thần. Nàng run rẩy quỳ ở nơi đó. Cúi đầu xuống k dám nhìn vào mắt Doanh Thiên nữa. Nàng sợ hãi. Nàng biết trước mắt nam tử này tuyệt đối là tồn tại Thần Cấp.

“Người.....rất cuộc... đến cùng là ai” nàng chỉ lắp bắp hỏi 1 câu.

Doanh Thiên đem đầu Lôi Tịch vặt xuống. Không có trả lời nàng mà trực tiếp hỏi nàng 1 câu “Thần phục hoặc chết. Chọn đi”

“Ta..... thần phục” Mộng Điệp run rẩy đáp. Nàng chưa muốn chết. Mặc dù nàng trước đây cao ngạo. Thế nhưng là đối mặt Doanh Thiên. Nàng chỉ thấy sợ hãi. Vô cùng sợ hãi. Nàng k có lựa chọn. Vì vậy chỉ có thể thần phục.

“Trước đường thương” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói. Giống như thay đổi thành 1 người khác mà k phải 1 cái huyết tính giết người vừa rồi. Sau đó hắn

trèo lên 1 cái cây lớn. Uống 1 bầu rượu rồi nhắm mắt giống như ngủ say.

Mấy canh giờ sau. Bên kia thần chiến cũng kết thúc. Sau đó 1 ngày. 1 tin tức truyền ra với tốc độ chóng mặt làm cả Cửu Hà Giới oanh động.

Ở tại bên dưới Doanh Thiên đang ngủ Mộng Điện nhận được 1 đạo truyền tin phù. Tin tức trên truyền tin phù làm nàng run rẩy sợ hãi.

Trận thần chiến hôm qua có Thần vẫn lạc. Hơn nữa không chỉ 1 vị.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Người Đến

Thần vẫn lạc, đây là kinh khủng cỡ nào tin tức. Trong mắt vô số sinh linh Cửu Hà Giới, thần là tồn tại chí cao vô thượng, là tất cả sinh linh hướng tới. Thế nhưng là hôm nay có tới 4 vị thần vẫn lạc. Hơn nữa còn là chết thảm.

Có người biết nội tình truyền ra “11 vị thần cùng nhau tiến vào táng thần chi địa, tiến vào không được bao lâu liền bộc phát thần chiến. Sau đó chỉ có 9 vị chạy thoát ra ngoài, thế nhưng là có 2 vị bị 1 bàn tay tóm tới chụp chết”. Tin này truyền ra đều là vô số người tin tưởng. Dù sao từ lúc thần chiến nổ ra đều có vô số ánh mắt hướng tới. Vì thế chuyện thần chạy ra căn bản giấu k được thể nhân.

Đáng sợ hơn là trong táng thần chi địa kia lại có tồn tại có thể đồ thần. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình. Giờ phút này có cực nhiều tu chân giả đều là âm thầm toát mồ hôi hột. Âm thầm cảm thấy mình thật may mắn, dù sao trăm ngàn vạn năm nay số người tiến vào táng thần chi địa tìm kiếm cơ duyên căn bản đếm không hết. Có nhiều người chết đi, lại có người đạt đc công pháp truyền thừa trở thành siêu cấp cường giả. Bây giờ biết được táng thần chi địa có tồn tại có thể đồ thần ai mà không sợ hãi. “May mắn chúng ta năm đó tiến vào táng thần chi địa chỉ tìm chút đồ rồi rời đi, may mà chọc k tới cái tồn tại kia” đây là ý nghĩ chung của nhiều người hiện giờ.

Ngồi dưới gốc cây Mộng Điện có chút lo lắng. Bởi vì nàng biết đây chỉ là khởi đầu. Chuyện này sẽ còn tiếp tục. Hơn nữa cái nam tử đang ngủ trên gốc cây kia cũng là thần cấp tồn tại. Ép cho nàng thờ không thông. Nàng cũng k biết vì lý do gì hấn k giết nàng. Chắc chắn là k phải vì nàng chút nhan sắc này. Nàng biết hấn sẽ k để ý nàng chút nhan sắc này mà k giết. Hấn là có mục đích nào đó.

Thực tế Doanh Thiên k có giết nàng bởi vì hấn nhận đc trên người Mộng Điện có 1 khí tức quen thuộc. Làm hấn nhớ tới người kia. 1 cái tiểu nha đầu ngốc nghếch và bướng bỉnh.

Ngay lúc này, bên dưới gốc cây không gian có chút ba động. Sau đó không gian vỡ ra, Ma Âm có chút chật vật đi từ trong ra. Lúc trước chiến đấu trước khi trận pháp đánh xuống Doanh Thiên đã xé rách không gian sau đó ném nàng vào trong đó. Sau đó hấn cũng k đưa nàng ra mà để nàng tự tìm đường ra. Đây cũng là nhân cơ hội để nàng tiếp xúc không gian đại đạo.

Thấy được Ma Âm, Mộng Điện có chút ngạc nhiên. Nàng vốn nghĩ Ma Âm đã chết dưới công kích của trận pháp. Thật k nghĩ tới vậy mà còn sống. Nàng lập tức đoán ra đây là thủ đoạn của Doanh Thiên.

Ma Âm đánh giá 1 chút tình hình bên ngoài, nàng liền biết chiến đấu đã kết thúc. Hiển nhiên là công tử nhà nàng đã giải quyết xong. Nàng có chút cảnh giác nhìn Mộng Điện, sau đó lại cười nói “Nha. Danh tiếng lẫy lừng Mộng Điện chủ thể nào hôm nay lại chịu như vậy ủy khuất nha”. Mộng Điện k đáp mà im lặng. Nàng biết hiện tại nàng đang ở thế yếu. Cho dù đối phương tu vi thua xa nàng, thế nhưng là giờ này cũng chỉ mặc cho người ta mỉa mai.

Sau đó k ai nói vs ai câu nào. Các nàng đều là phản mình xếp bằng dưỡng thương.

3 ngày này. Toàn bộ Cửu Hà Giới đều là im ắng. Không có cường giả xuất quan ra ngoài. Phạm là tu chân giả Linh Vương trở lên đều là bế quan k dám thò mặt ra. Phạm nhân thì chỉ nhỏ nhỏ bàn tán chuyện thần vẫn lạc.

Doanh Thiên thì cứ như vậy ngủ 3 ngày. Hôm nay hấn mở mắt. Hấn nằm như vậy, hấn hướng mắt nhìn lên thương khung kia. Ánh mắt là có chút xa xăm. Hấn nhẹ giọng hỏi “Ta đã ngủ bao lâu”.

“Công tử đã ngủ 3 ngày rồi” Ma Âm đáp.

“3 ngày. Vậy cũng sắp tới rồi. Trở về táng thần địa” dứt lời Doanh Thiên liền mở ra không gian chi môn. Sau đó đi vào, Ma Âm cũng đi theo. Mộng Điện thì có chút k biết phải làm thế nào cũng đánh cản rằng đi vào.

Đi qua không gian chi môn chính là táng thần chi địa. Đập vào mắt Ma Âm và Mộng Điện lúc này là 1 mảnh đại địa vô cùng tàn phá. Trên đại địa vẫn lưu lại thần lực càn quét, khắp nơi đều là thần huyết vương vãi.

Ngay lúc này 1 đám thân ảnh mờ mịt xuất hiện, hơn nữa còn là k ngừng gia tăng. Sau đó đều là nhất loạt quỳ xuống hô “Tôn thượng trở về”

Huyết Tỳ đến gần Doanh Thiên cúi đầu nói “Bẩm Công Tử, mấy ngày trước có mấy tên xâm nhập vào đây, muốn đòi thứ gì đó. Cái này tiểu nhân cũng k

đám làm chủ. Chỉ là đuổi chúng đi”.

Doanh Thiên liếc hần 1 cái sau đó lạnh nhạt đạo “Chỉ là mấy cái còn con chân thần vậy mà cũng để chúng chạy ra. Các ngươi ở đây k có 1 vạn cũng có 8 ngàn”.

Huyết Tỳ đều là lạnh toát sống lưng, nếu là bình thường hần liền đem 1 cái tát liền có thể chụp chết đám tiểu chân thần kia. Thế nhưng là hôm nay trên đầu hần treo cao 1 cái vị cổ quái chủ nhân khiến hần k dám tự quyết 1 vấn đề gì. Chẳng may khiến hần nổi giận thì hần còn lại chút thần hồn này chẳng phải liền tan thành mây khói.

“Công tử tha tội”. Huyết tỳ quỳ xuống xin tha.

Mộng Diệp nhìn 1 màn này đều là có chút tròn mắt há mồm. Từ lúc những thân ảnh này xuất hiện đã làm nàng quỳ xuống. Bởi vì ở đây có tới gần 1 vạn cái đều là thần tồn tại. Mặc dù là đều đã chết chỉ còn lại thần hồn. Thế nhưng là 1 vạn cái ở đây khí tức cuộn cuộn ép nàng thở k nổi. Ma Âm có chút đắc ý nhìn Mộng Diệp sau đó mỉa mai “Có gì tốt đáng sợ. Nhất gan”. Thực tế ban đầu Ma Âm chính là còn thất thố gấp mấy lần Mộng Diệp. Nay nhìn Mộng Diệp như vậy nàng có chút sáng khoái.

Mộng Diệp căn bản k thể phản kháng lời Ma Âm. Nàng nhìn về phía Doanh Thiên thật lâu. Nội tâm trầm mặc. Nàng đang suy đoán Doanh Thiên là cỡ nào tồn tại để cho những thần kia cũng phải quỳ lạy. Chỉ vờ vờ mấy hôm nay liền đánh vỡ nàng tất cả thường thức. Nàng k biết đây là phúc hay họa. Nếu như mấy ngày trước bọn họ là chịu động thủ thì mấy vị thần ngoài kia căn bản k có 1 cái rời đi. Chẳng qua họ khinh thường động thủ, chỉ là để vài người đi ứng phó mà thôi.

Ngay lúc này từ đám đông đi 1 cái tiểu hài nữ. 1 con gấu và 1 lão ấu. Là Nguyệt Nhi, Tiểu Hùng và sư tôn Ma Âm. Nguyệt Nhi lao tới nhảy lên ôm lấy cổ Doanh Thiên cười hi hi nói “Sư Tôn người trở về. Nguyệt Nhi nhớ người muốn chết”. Doanh Thiên gỡ nàng xuống đánh giá 1 chút rồi cười “Àn. Không tệ, mới có mấy ngày liền ngưng ra Nguyên Thần. Vài ngày nữa liền có thể tụ linh tiến vào Linh Nguyên Cảnh”.

Bên cạnh tiểu hùng có chút uỷ khuất nói. “Công tử. Ngươi cũng k nhìn vì sao nàng ta nhanh như vậy liền luyện thể xong đi”.

Nge vậy Doanh Thiên cười nhìn nó. Lúc này Tiểu Hùng đầu còn bộ dáng uy phong mãnh thú thường ngày. Chính là 1 con gấu ốm, lông lá xơ xác tả tơi. Khấp người băng bó. Hơn nữa còn là gãy trơ xương. Hiển Nhiên vì Nguyệt Nhi luyện thể nó là tương đương chịu khổ. Nó thầm nhớ lại những lúc bị rút xương, rút máu, cắt mạch mà run rẩy sợ hãi. Cũng may là đã qua. Chỉ cần tịnh dưỡng là sẽ khôi phục như cũ. Doanh Thiên nói “K ném ngươi vào nồi liền may mắn cho ngươi. Còn dám kể”. Lập tức câu này đem Tiểu Hùng dọa sợ k dám nói gì.

Nhìn 1 đám người này. Sau đó Doanh Thiên đánh ra khoảng chừng 1 vạn đạo quang phù. Nhàn nhạt nói “Các ngươi tự tìm phù hợp với mình công pháp”. Sau đó dẫn đám người Nguyệt Nhi đi.

Doanh Thiên rời đi sau đó mới có 1 vị tiến tới gần những quang phù lơ lửng này xem xét 1 chút. Sau đó đều là mắt sáng lên. Kích động không thôi. Không khỏi vội vàng hét lớn “Đây... đây là.... Đế..... Thần Đế cấp công pháp.” Chư thần nghe vậy đều là nhao nhao lao tới xem xét.

“Quả nhiên là Thần Đế cấp công pháp”

“Lại là Thần Đế công pháp..... còn là cả vạn bộ”

“Xuất thủ cũng quá hào phóng đi, những công pháp này nếu là xuất hiện ở Thần Đình trên kia liền sẽ gây ra gió tanh mưa máu”

“Chẳng phải chúng ta liền có cơ hội tu thành Thần Đế sao”.

Có 1 vị xem xét kỹ lưỡng công pháp kích động hô lớn “Đây là.... đây là phương pháp tu luyện Linh Thể” nghe thấy vậy tất cả đều là đỏ mắt kích động. Phải biết bọn họ hiện tại chỉ còn lại thần hồn. Không có thân thể. Chỉ có thể tu thành Quỷ Linh. Thế nhưng ở đây lại có phương pháp giúp bọn họ luyện ra thân thể mới. Đây là cỡ nào sự tình vui mừng.

Ngay lúc này. Cả thần giới bỗng nhiên rung chuyển. Cổ rung chuyển này kinh động vô số thần linh. Các Thần Đế nhao nhao từ trong bế quan tỉnh lại.

“Chuyện gì xảy ra, tại sao thần giới lại bị rung như vậy”.

Có tồn tại suy tính 1 chút liền biết chuyện xảy ra “Có kẻ phá vỡ giới bích thần giới tiến vào Thần Giới”.

“Là ai, k lẽ là từ Ma Giới tiến tới công kích” trên Thần Đình xuất hiện 1 giọng quát lớn. “Điều động Thần binh thần tướng, tiến vào giới bị”.liên tiếp 1 loạt đạo mệnh lệnh được ban hành.

Lúc này ở Tảng Thần Chi Địa,Doanh Thiên thì là nhàn nhạt nói “Người đến”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Lục Đế Tử. Vấn Thiên

Bên cạnh giới bích thần giới lúc này là 1 vết nứt không gian vô cùng khổng lồ. Kéo dài cả tỉ dặm. Vết nứt không gian này trông giống như 1 cái miệng quái vật khổng lồ có thể thôn phệ thế gian hết thảy. Cho dù là thần đế rót vào cũng khó toàn mạng trở ra.

Một tia lưu quang bay với tốc độ nhanh k thể tưởng tượng bay tới vết nứt này sau đó dừng lại. Lưu quang tán đi để lộ ra 1 thân ảnh, là một cái nam tử khoảng chừng 40. Trên người hắn để hoàng chi uy tán mất khắp vùng không gian này. Hắn cẩn thận quan sát vết nứt k gian này, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm trọng

“Đạo Vương. Ngài đến sớm” 1 cái âm thanh vang lên phía sau người nam tử này. Đó là 1 cái nam tử khác. Tuy nhiên thì còn trẻ. Khoảng chừng 25.

“Ta chỉ là đứng lúc ở gần đây mà thôi. Ngược lại Minh Vương ở xa lại tới rất nhanh” người được gọi là Đạo Vương này cười đáp.

Người được xưng là Minh Vương khiêm tốn nói “Ân, cũng k sớm bao nhiêu, bọn họ cũng tới”

Ngay sau đó từng cái thân ảnh xuất hiện. Liền 1 lúc liền có mấy chục cái xuất hiện ở đây. Đáng nói ra trên thân mỗi người đều rậm rộ để hoàng khí tức. Hiên nhiên mỗi người ở đây đều có được Thần Đế thực lực.

1 cái nữ tử áo đỏ lại gần Đạo Vương cười hỏi “Đạo Vương đến sớm có phát hiện gì không”

Đạo Vương cười khổ nói “Ta cũng k có đến sớm hơn mọi người bao nhiêu, nhưng là có dò xét qua. Là có người đi qua đây. Hơn nữa.....” nói tới đây liền trầm mặc.

“Có chuyện gì sao” 1 vị khác hỏi.

“Ta nghi ngờ là từ nơi đó đi vào” Đạo Vương thở dài nói.

“Nơi đó”.. nge tới đây ở đây mỗi người đều là ngưng trọng lên. 1 vị đại hán nói ra “Không lẽ là bọn chúng cử tới viện binh”.

Minh Vương nghi hoặc. “Long Vương sao lại nghĩ như vậy, Ở người bị thương”.

Vị kia Long Vương cười nói. “Ân đúng là bị chút thương thế. Mấy ngày trước vừa cùng bọn hắn chiến 1 cái. Giết được 1 tên. Thế nhưng là bị 2 tên khác đánh lén. Có chút trở tay không kịp”.

Nge vậy ở đây mỗi cái đều là cảm thấy nghiêm trọng. Phải biết bọn hắn ở đây cái nào cũng là tồn tại đỉnh cấp của Thần Giới. Thế nhưng lại vẫn như cũ có người đánh chủ ý bọn hắn. Thử hỏi làm sao cảm thấy không nghiêm trọng.

Đạo Vương lên tiếng “Nếu thật là bọn hắn thì chúng ta phải cẩn thận. liên hệ những người còn lại. Minh Vương ngài chịu khó đi báo bên kia Thần Đình 1 chút. Những ngày này chúng ta cần phải cảnh giác 1 chút”.

Sau đó những người này liền rời đi. Ở tại 1 cái cấp độ sâu không gian. Có 1 người nhìn chăm chăm nơi này. Ánh mắt hắn không khỏi có chút khiếp sợ. Hắn ở đây từ đầu đến cuối. Hắn nhìn thấy không gian giới bích của Thần Giới bị xé rách. Hắn cũng nhìn thấy người đi vào. Thế nhưng là từ đầu đến cuối hắn k có động. Hắn sợ bị người kia phát hiện. Cũng may người kia tiến vào liền lập tức rời đi. Nếu Doanh Thiên ở đây liền biết hắn là Thanh Hư. Hắn nắm bắt “Cần báo công tử” sau đó rời đi.

Tảng Thần Chi Địa. Doanh Thiên đứng đó giống như là đang đợi gì đó. Đằng sau là đám người Huyết Tỳ đứng yên ở đó yên lặng chờ đợi. Chỉ nghe hoa 1 tiếng liền xuất hiện 1 cái khoảng chừng 30 tuổi nam tử xuất hiện phía sau Doanh Thiên. Nam tử này xuất hiện liền làm Huyết Tỳ giật mình kinh hãi. Bởi vì hắn nhận ra người kia căn bản k phải người trong táng thần chi địa. Vậy thì chắc chắn là người bên ngoài tới. Thế nhưng là làm thế nào một người lại có thể vô thanh vô tức đi vào Táng Thần Chi Địa. Đám người Huyết Tỳ lập tức cảnh giác lên. Vận chuyển lấy thần lực. Thế nhưng là tiếp theo sự tình làm bọn hắn có chút trợn mắt. Cái kia nam tử trực tiếp quỳ xuống “Công Tử. Tại hạ có việc cần báo”.

Doanh Thiên k quay lại nói “Không tệ, nhanh như vậy liền khôi phục lại huyết khí. Không hổ là thập đại linh căn 1 trong”.

Người tới chính là Thanh Hư. Thế nhưng là hắn lúc này diện mạo liền khác xa lúc mới đầu Doanh Thiên gặp hắn trong hắc động kia. Từ khi thoát ra được hắn liền tập trung dưỡng thương. Mặc dù là chưa khôi phục thể nhưng là huyết khí khôi phục không ít. Kéo hắn trẻ lại. Không còn 1 bộ dạng lão già kia.

“Cũng nhờ Công Tử chỉ điểm, công tử.... việc kia”.. Thanh Hư vội đáp.

“Ân. Không cần lo lắng. Ta đã biết”. Doanh Thiên nhạt nói.

Ở đây đám người Ma Âm, Mộng điệp cũng không thấy có gì lạ. Cũng chỉ coi người kia là Doanh Thiên thuộc hạ mà thôi. Thế nhưng là có người lại căng cứng, đó là Huyết Tỳ. Bởi vì hắn nhìn ra được người mới đến kia đáng sợ tới cỡ nào. Hắn nhìn k thấu người này, thế nhưng hắn biết chắc người này sâu không lường được, dựa theo lời Doanh Thiên và người mới đến này liền có thể biết người này bị trọng thương. Thế nhưng là cho dù bị trọng thương cũng có thể 1 đầu ngón tay liền diệt hắn thời còn sống. Hơn nữa người kia đạo vận khác hẳn Thần vận thần giới này. “Đó là Đại Đạo, hơn nữa là cao thâm vô cùng Đại Đạo” Huyết Tỳ thầm nghĩ. Đến đây hắn liền đưa ra 1 cái to gan nhất từ trước đến nay suy đoán. Suy đoán này liền ngay cả hắn cũng không tin. Nhưng là dù sao nó bày ở trước mắt. Hắn k khỏi nhìn lại về phía Doanh Thiên, sau đó âm thầm quyết định. “Sau này nhất định k thể phản bội công tử”.

Bỗng nhiên không gian xung quanh giống như là bị cô đặc lại. Khiến cho đám người ở đây căn bản không thể cử động được. 1 cái lỗ xoáy không gian hình thành trên bầu trời Tảng Thần Địa. Sau đó 1 cái thân ảnh hạ xuống. Đây là 1 cái thanh niên trẻ tuổi. Thanh niên này hạ xuống dưới đi tới trước Doanh Thiên sau đó nhìn hắn thật lâu. Thanh niên này dù đứng đó nhưng lại đem cả Tảng Thần Địa không gian định trụ lại. Thanh niên này đem tới 1 cảm giác áp bách cực lớn. Những cái kia thần hồn bị ép định trụ ở đó. Đám đệ tử Thái Âm cốc thì trực tiếp mất đi ý thức. Ở đây cũng chỉ có Thanh Hư. Huyết Tỳ và mấy người Ma Âm k có bị định trụ lại. Thế nhưng là mấy người ở đây cũng đều hít thở không thông. Nhất là Huyết Tỳ.

Giờ phút này hắn có xung động chính là muốn chết đi. Bởi vì cái thanh niên này so với cái vị kia Thanh Hư còn muốn khủng bố. Hắn chỉ liếc nhìn 1 chút thanh niên này cơ hồ thần hồn đều muốn tan vỡ. Căn bản không có cách nào nhìn. Chỉ có thể cúi thật sâu.

Cho dù là Thanh Hư cũng có chút áp lực với thanh niên này. Phải biết hắn đường đường là 1 cái tuyệt thế Tiên Đế. Có được thập đại linh căn Khô Trúc. Lại có tới 81 cái chân mệnh. Thế nhưng là hắn biết so với cái thanh niên kia hắn căn bản đỡ k đc người ta 1 cái tát. Bởi vì hắn vừa nhìn liền biết thanh niên kia là dạng gì tồn tại. Cũng bởi vì đây chính là người hắn nhìn thấy đi ra từ vết nứt không gian kia.

Thanh niên này đứng nhìn Doanh Thiên thật lâu. Không ai thấy trên mặt hắn có chút lệ. Hắn chậm rãi xuống sau đó đập đầu sát đất. Giọng có chút kích động nói “Đệ tử bái kiến Sư Tôn”. Câu này đi ra làm người ở đây đều chết lặng. Cái thanh niên khủng bố kia lại là đệ tử của công tử bọn hắn. Đây là cơ nào ghê gớm sự tình. Ở đây bình tĩnh nhất chỉ có Thanh Hư. Vì hắn biết được 1 chút nội tình. Ngoài ra còn có Nguyệt Nhi là không có thấy gì lạ sự tình.

Thanh niên này chính là Doanh Thiên đệ tử thứ 6. Tên là Vấn Thiên. Từ khi Doanh Thiên thức tỉnh hắn liền biết. Sau đó chuẩn bị một số thứ liền cấp tốc đi gặp Doanh Thiên. Trải qua 1 đoạn khá khó khăn đường mới đến được đây.

“Đứng lên đi. Người bị thương, k cần như vậy hành lễ” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói.

“Đệ tử bất tài. Chỉ có thể đem 1 bộ đạo thân này tới gặp sư tôn. Xin người trách tội” thanh niên kia nức nở nói.

“Người có thể đến được đây đã là không dễ dàng, lấy người thiên tư. Hắn đã sớm đem món đồ kia luyện hoá thành tự Đạo Quân rồi chứ. Thế nào mấy cái kỷ nguyên vẫn chỉ như vậy 1 cái Đạo Nguyên” Doanh Thiên hỏi.

“Đệ tử vô năng. Thời gian này cũng có chút khó khăn. Căn bản không có chút nào thời gian rảnh” Vấn Thiên buồn bã nói.

“Các người vất vả rồi. Kiến tạo toà Hợp Hồn Trùng Sinh Trận này đã là rất k tồi. Sư tôn mắc nợ các người”. Doanh Thiên trấn an.

“Sư tôn người đừng nói như vậy, công ơn nuôi dưỡng k phải chỉ như vậy. Hơn nữa đây còn là việc chúng đệ tử phải làm” Vấn Thiên vội đáp.

Doanh Thiên trầm ngâm 1 lát rồi hỏi tiếp “Người sư huynh sư tỷ thế nào”.

Vấn Thiên tay có chút nắm chặt lại run rẩy 1 lát rồi đáp “Đại sư huynh cùng tứ sư huynh vì tranh đoạt lại sư tôn thân thể đã vẫn lạc”.

“Triệt để vẫn lạc rồi” Doanh Thiên có chút nhú mày.

Vấn Thiên lấy ra 2 quả cầu thủy tinh dâng lên trước mặt Doanh Thiên sau đó nói “Ngũ sư tỷ liều mạng đốt cháy 1 thân tu vi sau đó tự bạo Hồng Mông Linh Bảo cũng chỉ đoạt về được như vậy vài mảnh hồn phách của 2 vị sư huynh”.

Doanh Thiên tiếp lấy 2 quả thủy tinh cầu kia. Bên trong bảo tồn lấy vài mảnh hồn phách của 2 vị đệ tử hắn rồi hỏi tiếp “Vậy lão nhị và lão tam, còn có thất nương”.

“Nhị sư huynh tam sư huynh cùng đệ tử và thất muội tổn gần 1 cái kỷ nguyên mới đem toà trận này bày bố xong. Sau đó tam sư huynh tế chính mình đại đạo mới đem trận pháp này vận chuyển. Còn nhị sư huynh mỗi cái kỷ nguyên đều hao hết tu vi bảo vệ trận này khỏi tịch diệt kiếp. Sau đó rơi vào ngủ say và hồi phục. Cứ như vậy qua mấy lần tịch diệt kiếp. Còn thất sư muội sau đó liền mất tích. Đệ tử cũng k còn gặp lại. Chỉ còn mình đệ tử trông coi nơi này. mấy ngày trước biết sư tôn tỉnh lại đệ tử lập tức tiến đến”

Vấn Thiên giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Một Chút Chuyện Cũ

Nge Vấn Thiên nói xong. Doanh Thiên liền trầm mặc không nói gì, trong lòng lúc này tương đương khó nói. Dù sao bọn hắn mỗi cái đệ tử là vì hắn mà như vậy khổ sở, thầy trò bọn hắn trải qua bao nhiêu năm tháng tình cảm là sâu đậm. Thế nhưng là trải qua như vậy biến cố, cảnh mất liền người cũng không còn.

Không khí có chút nặng nề, Huyết Tỳ và Thanh Hư nghe qua bọn hắn đối thoại vừa rồi nội tâm bọn hắn là nổi lên sóng to gió lớn, sự đồ bọn hắn 1 đoạn đối thoại chứa quá nhiều thông tin kinh thiên. Về phần đám người Ma Âm thì là có chút không hiểu, dù sao bọn hắn cảnh giới quá thấp.

Ngay lúc bầu không khí nặng nề này thì 1 cái thanh âm trong trẻo vang lên. “Sur Tôn, người này cũng là người đệ tử sao, vậy ta gọi hắn là sư huynh sao”.

Nguyệt Nhi đứng cạnh Doanh Thiên ngược ngược nhìn Vãn Thiên. Vãn Thiên nhìn qua Nguyệt Nhi có chút đánh giá sau đó ngạc nhiên ồ 1 tiếng “Sur Tôn, đây là.....”

“Là người bát sư muội đi. Ta mới thu nhận không lâu. So người liền thế nào”. Doanh Thiên có chút ý vị nói.

Vãn Thiên có chút cười khò nói “Bát sư muội thiên tư vô địch. Sau này thậm chí có thể siêu việt Đại Sư Huynh a”. Lấy hắn nhãn lực liền có thể nhìn ra Nguyệt Nhi tịch diệt thể kia. Lại thêm tiên thiên 81 chân mệnh. Hắn cũng là có chút buồn rầu. Trong đám sư huynh đệ lấy hắn thiên tư yếu nhất. Liên thực lực cũng yếu nhất. Cho dù là vị kia thất sư muội cũng là hơn xa hắn. Nay vị này mới bát sư muội thiên tư cũng như vậy khủng bố, hắn tin rằng không bao lâu vị này bát sư muội nhất định siêu việt hắn.

“Người cũng nên ra mắt người bát sư muội lễ vật chứ” Doanh Thiên cười nói.

Vãn Thiên giật mình vội nói “Sur Tôn người chớ trách đồ nhi, đồ nhi tới đây chỉ là đạo thân nên cũng không có mang gì quý giá, nhưng có 1 món đồ hắn là phù hợp với sư muội”. Sau đó lấy ra một bức đồ quyền đưa cho Nguyệt Nhi nói “Đây là 1 bức Tịch Diệt Thiên Đồ, bát sư nhận lấy”.

Nguyệt Nhi đỡ lấy bức đồ quyền này đánh giá 1 chút rồi có chút chán nản đem cất đi. Vãn Thiên thấy biểu hiện kia của Nguyệt Nhi cũng tương đương khó xử. Bức đồ quyền kia thế nhưng là 1 món chỉ bảo liền ngay cả thánh đế cũng đồ mất. Thế mà vị này bát sư muội liền không có hứng thú. Hắn cũng chỉ là 1 chút rầu rầu vậy. Dù sao hắn tin sau này vị sư muội này của hắn sẽ thấy sự ảo diệu của bức đồ quyền này.

Doanh Thiên bật cười nói “Sao ta thấy món đồ này quen nha”. Tới đây Vãn Thiên liền lén lút xấu hổ. Đơn giản là vì món đồ này là chính Doanh Thiên đưa cho hắn trước đây. Sau đó Vãn Thiên lại lấy ra 1 chiếc nhẫn đưa cho Doanh Thiên nói “Sur Tôn, đây là bảo khố của người, đệ tử đã cất kỹ. Nay trả về sư tôn”.

Doanh Thiên đỡ lấy chiếc nhẫn kia, sau đó thần thức quét vào. Ở đây hắn thấy được những món đồ quen thuộc kia. Có chút cảm khái nói “Giữ được những món đồ này thật không đơn giản. Xem ra người là khổ cực”.

Thực tế Vãn Thiên để giữ được những món đồ kia hắn cũng là rất vất vả. Không ít lần bị vây công tưởng chừng vẫn lạc. Thế nhưng là may mắn mỗi lần đều vượt qua. Bởi vì bảo khố kia giá trị không nhỏ tới dọa người, liền xem như Thiên Tôn đều động tâm.

Doanh Thiên sắp xếp 1 chút sau đó lấy ra vài thứ đưa cho Vãn Thiên. “Cầm những món đồ này, trở về đem người nhị sư huynh và tam sư huynh tỉnh lại. Còn có đi tìm người thất muội, bảo mấy tên tiểu tử đó sư tôn đã trở lại. Chờ ta tới tìm”.

Vãn Thiên tiếp lấy những món đồ kia trong lòng là vui mừng. Có những thứ đồ này liền có thể cứu tính hắn 2 vị sư huynh. “Vậy còn ngũ sư tỷ thì sao” Vãn Thiên hỏi.

“Nó đại đạo đã vỡ nát. Hồng Mông Linh Bảo cũng tan thành mây khói. Hắn là bị đánh về thân thể phàm thai đi. Yên tâm, nó vẫn còn tốt. Ta có thể cảm nhận được” Doanh Thiên đáp. Sau đó lại hỏi “Thiên Minh và Thiếu Vũ thế nào, còn có Uyển Nhi”.

Vãn Thiên chấp chừng 1 lát sau đó nói “Thiếu Vũ đem sư tôn để lại hạt giống Nhân Đạo luyện hoá thành trụ Đạo Quân, lúc đệ ấy chứng đạo Đạo Quân liền bị 1 đám khác Đạo Quân vây công. Ngay sau đó Lục Đạo Thiên Tôn buông lời muốn bảo vệ Thiếu Vũ, nói đệ ấy là trong Lục Đạo Luân Hồi người chấp đạo một trong. Vì thế mới đem bọn hắn rút đi. Sau đó Lục Đạo Thiên Tôn đem Nhân Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi đưa cho thiếu vũ chấp chương. Từ khi Thiếu Vũ chấp chương Nhân Đạo, nhân tộc là phát triển hưng thịnh chưa từng có, bây giờ trong thập đại chủng tộc liền đứng thứ 3 vị”. Nói tới đây Vãn Thiên dừng lại.

Doanh Thiên thì là cười cười “Không tệ, Lục Đạo lão đầu kia liền muốn nhân cơ hội này đem ngày trước nợ trả. Đây là muốn tiện nghi hắn. Thiên Minh thì sao”.

“Về phần Thiên Minh..... từ sau khi sư phụ Vãn lạc, đệ ấy đồ sát mấy chục cái thiên vực.....”. Vãn Thiên vừa nói vừa nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên thờ dãi, Thiên Minh và Thiếu Vũ là hắn 2 cái nhi tử, Thiếu Vũ kính trọng hắn. 2 cha con tình cảm hoà hợp. Thế nhưng là Thiên Minh thì khác, bọn hắn có chút khúc mắc. Từ đó 2 cha con liền không nhìn mặt nhau. Cho tới khi hắn vẫn lạc thì vẫn chưa hoà giải.

“Nói tiếp đi” Hắn đạo.

“Sau đó đệ ấy bị Thiên Đình thẩm phán phái chạy vào Địa Ngục, đệ ấy tại địa ngục giết chóc vô số, thậm chí chọc tới mấy vị kia Hình Thiên, Xi Vưu, Tước Thân, Hạng Bạt....., hơn trăm vạn năm đệ ấy liền sáng tạo ra Tà Đạo mới. Đem vị kia Hạng Bạt chấp chương Sur Tôn sáng tạo Tà Đạo cũ chém rụng. Sau đó luyện hoá Tà Đạo cũ. Việc này kinh động tới vị kia A Tỳ Địa Ngục chúa tể và mấy vị Thiên Tôn. Mấy vị Thiên Tôn kia có ý muốn đem Thiên Minh xử tử thế nhưng là vị kia A Tỳ địa ngục chúa tể lại tán thưởng đệ ấy.... hiện tại đệ ấy đã là địa ngục bá chủ 1 phương”. Vãn Thiên nói rõ 1 tràng. Sau đó lén lút nhìn Doanh Thiên. Bởi vì 3000 đại đạo một trong Tà Đạo chính là do sư tôn hắn sáng tạo. Bây giờ nhi tử của hắn lại đem chính hắn sáng tạo đại đạo chém rụng, không biết hắn ý nghĩ như thế nào.

Doanh Thiên nghe xong liền cười lớn “Tốt, không hổ là ta nhi tử, có ý tứ. Ha ha. Tên Tu La kia hắn là cao hứng, năm đó ăn thiệt thòi trong tay ta giờ muốn trả thù nha”.

“Sư tôn.... còn 1 chuyện nữa” Văn Thiên áp ứng nói.

“Chuyện gì”.

“Vì chuyện Thiên Minh chém rụng Tà Đạo mà Thiếu Vũ tiến vào địa ngục ngăn cản, sau đó 2 người liền đại chiến. Đánh tới lưỡng bại câu thương, sau đó Uyển Nhi cũng đi vào địa ngục muốn đem 2 người ngăn lại, muội ấy lấy tính mạng ra uy hiếp mới dừng 2 người họ lại. Và..... người kia đã từng hiện thân”. Văn Thiên đem chuyện nói ra.

Nge nói tới người kia. Doanh Thiên cũng là có chút trầm tư, “Là đem Uyển Nhi đi”.

“Vâng, người kia đã đem Uyển Nhi đi”.

Nhắc tới người kia. Doanh Thiên cũng là có chút đau đầu. Thiên Địa này không có rất ít chuyện đối với hắn là khó giải quyết, người kì chính là một trong số đó.

“Đường xa tới mệt mỏi, hôm nay liền uống rượu ăn ngon cho thoải mái. Ngày mai lại làm chuyện chính”. Đám người Ma Âm thì lập tức rời đi chuẩn bị. Huyết Tỳ thì là mơ hồ. Câu chuyện kia đối với hắn căn bản không hiểu gì. Cái gì Đạo Quân, cái gì Luân Hồi, Địa ngục. Hắn biết đây nhất định là kinh thiên tin tức. Thế nhưng là hắn chưa từng được tiếp xúc tới nên muốn hiểu chuyện là thế nào.

Đổi lại là trước giờ bình tĩnh nhất Thanh Hư thì hiện tại mặt mũi trắng bệnh. Dù sao hắn là 1 tôn Tiên Đế. Câu chuyện vừa rồi có nhiều chỗ hắn cũng không hiểu. Thế nhưng mỗi cái danh tự được nhắc tới giống như là đập nặng nề vào ngực hắn. Bởi vì hắn biết mỗi cái danh tự đó là như thế nào ý nghĩa.

Đem đó bọn hắn 1 thầy 1 trò uống rượu. Đem những chuyện xưa ra hỏi. Cũng tiện đem 1 chút thể cực hiện tại giảng. Những cái kia thân cũng là tập trung thoải mái, dù sao hôm nay bọn hắn nhận được đồ vật quá lớn. Đây là đáng ăn mừng sự tình. Nguyên bản Tảng Thần Chi Địa âm u từ khi thể nhưng là hôm nay lại tràn ngập sinh khí cùng tiếng cười nói vui vẻ. Bình thường bọn hắn riêng phần mình ở 1 nơi. Có khi còn ra tay đánh nhau. Thế nhưng hôm nay mỗi cái đều vui vẻ cười nói giống như huynh đệ thân thiết. Nhìn qua liền giống 1 cái sơn trại sơn tặc đang mở tiệc ăn mừng vậy.

Mọi người thông cảm là đạo này mình bận quá. Không viết được nhiều. Mình sẽ cố gắng viết nhiều nhất có thể

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chư Thần Hàng Lâm

Sáng Hôm nay Tảng Thần Chi Địa khác với mọi hôm. Từ khi lượn lờ đã không còn, thay vào đó là 1 bầu không khí có chút tươi sáng. Tại 1 chỗ rộng rãi kia, gần 1 vạn nhân ảnh ẩn hiện, thế nhưng tất cả đều im lặng không ai nói gì. Bởi vì hôm nay là sự kiện lớn đối với bọn họ. Bởi vì hôm nay rốt cuộc bọn hắn có thể rời đi địa phương chìm không thêm ị này.

Mấy trăm vạn năm bọn hắn ở đây, đều tìm cách đi ra. Thế nhưng là nơi này có 1 cỗ lực lượng ngăn không cho bọn hắn ra ngoài. Cũng may nơi này lực lượng lại có thể nuôi dưỡng bọn hắn thân hồn. Nếu không trải qua lâu như vậy năm tháng. Cho dù là thần đế thân hồn cũng sẽ bị tan biến không còn.

Năm đó chiến tranh nổ ra là vì tranh đoạt món đồ kia mà bọn hắn vẫn lạc ở đây. Bọn hắn gần vạn người này may mắn thân hồn không bị đánh nát. Số người vẫn lạc ở đây chân chính số lượng là hơn xa. Bọn hắn thân hồn đều bị đánh nát. Triệt để tan biến.

Thực ra món đồ vật kia chỉ là một viên tiên thạch năm đó Văn Thiên ném xuống để duy trì thân thể cho Doanh Thiên mà thôi. Tất nhiên hắn sẽ không đem việc này nói ra.

Bọn hắn nhìn lên phía trên cao kia. Tại 1 gò đá cao, đứng đấy 1 thân ảnh. Chính là Doanh Thiên. Phía sau là đám người Ma Âm, Văn Thiên,.....

“Ta có thể ban cho các ngươi cấp cao nhất công pháp, thế nhưng là ta cần sự trung thành. Trong các ngươi kẻ nào muốn theo ta. Ta liền cho hắn lợi ích cả đời không tưởng. Thế nhưng là cần giao ra 1 tia hồn phách. Kẻ nào không đồng ý liền giao lại công pháp. Sau đó ở lại đây”. Doanh Thiên nhìn đám người nói ra.

Lập tức có rất nhiều người đều là nguyện ý giao ra 1 tia hồn phách. Mặc dù việc này đồng nghĩa với việc sinh tử bọn hắn nắm trong tay Doanh Thiên. Thế nhưng là nghĩ tới cảnh phải ở lại nơi này bọn hắn không cam tâm. Hơn nữa có được công pháp Doanh Thiên ban cho bọn hắn liền có thể lần nữa trùng tu thân thể, lần nữa trùng sinh. Đây là cơ nào mong ước. Thế nhưng cũng có 1 số là chần chừ, bọn hắn thế nhưng là không nguyện ý bị người khác cầm lấy sinh tử. Đối với những người này, Doanh Thiên nói tiếp 1 câu “Các ngươi hẳn là rõ đạo lý thiên hạ không có cơm trưa miễn phí. Có được đồ tốt đồng nghĩa cần trả giá”.

Câu này nói ra bọn hắn đều là trầm mặc 1 chút, bọn hắn tu luyện ít cũng vài ngàn năm thành thần, nhiều thì tới mấy chục vạn năm, bọn hắn đều hiểu đạo lý này. Cuối cùng qua những người kia khuyên bảo, dù gì thì bọn hắn đều đồng ý giao ra 1 tia hồn phách.

“Tốt, đã như vậy, liền ban cho các ngươi thêm 1 món đồ”. Doanh Thiên vừa nói liền nhắm mắt lại. Sau đó hắn hồn lực liền bao trùm lấy bọn hắn. Ở trong hồn lực bao phủ, bọn hắn cảm giác giống như là toàn bộ đều bị Doanh Thiên nhìn thấu. Cảm giác này khiến bọn hắn run mình sợ hãi.

Doanh Thiên mở mắt ra. Hắn kết lấy vài đạo ấn pháp. Chỉ thấy trên người hắn xuất hiện lấy từng đầu đại đạo pháp tắc. Những đại đạo pháp tắc này không ngừng gia tăng, hơn nữa là mỗi cái đều thâm ảo khó lường. Huyết Tỳ bọn người này nhìn thấy những đầu đại đạo kia liền đỏ mắt. Bởi vì bọn hắn cảm nhận được đại đạo bản thân bọn hắn đang mãnh liệt rung động. Sau đó từng đầu đại đạo pháp tắc này giống như là được cái gì đó dẫn dắt liền lao về phía bọn hắn. Mỗi người đều nhận được 1 đầu đại đạo. Đây là Doanh Thiên dựa theo bọn hắn thể chất và đại đạo theo đuổi mà ngưng diễn ra đại đạo pháp tắc. Tất nhiên chỉ là 1 phần nhỏ. Thế nhưng đây là đầy đủ bọn hắn tu luyện tới Thần Đế cấp.

Nhận được những đại đạo này bọn hắn vô cùng kích động. Tìm hiểu những đại đạo này sẽ rút ngắn rất nhiều thời gian bọn hắn lĩnh ngộ đại đạo. Đây là cơ nào sự tình. Mỗi cái đều nhìn về Doanh Thiên với ánh mắt sùng bái, khiếp sợ. Bọn hắn biết đại đạo con đường này khó đi như thế nào. Thế nhưng là Doanh Thiên chỉ vung tay liền có. Đây chỉ có trong truyền thuyết Tiên nhân mới có thủ đoạn mà thôi. Ngay lập tức bọn hắn nhất loạt quỳ xuống khấu đầu hô “Tạ Tôn Thượng ban ân”.

“Miễn lễ” Doanh Thiên thần nhiên nói.

Ở phía sau Mộng Diệp và sư tôn của Ma Âm hết sức ngưỡng mộ bọn hắn. Mộng Diệp đã tìm hiểu tới chút ít đại đạo. Chỉ cần có 1 tia đại đạo năng liền có thể thành thần. Về phần sư tôn của Ma Âm thì năng đã già. Thọ nguyên đã cạn kiệt, chỉ có thành thần mới có thể kéo dài thọ nguyên của năng. Bọn họ hôm nay được chứng kiến cảnh tượng này đã lạc vô cùng hoành tráng. Đánh vỡ bọn hắn thường thức từ trước đến nay.

Doanh Thiên đưa cho Huyết Tỳ 1 cái ngọc giản và 1 chiếc nhẫn nói “Sau khi rời đi nơi này, ngươi đem những việc ta ghi trong này làm, còn đây là 1 số tài nguyên để ngươi làm việc”.

Huyết Tỳ cúi đầu nhận lấy. Sau đó đáp “Tôn thượng yên tâm, ta sẽ hết sức...”.

Doanh Thiên sau đó quay về phía Sư Tôn của Ma Âm đưa cho năng 1 đầu đại đạo nói “Ngươi đem những cái kia đệ tử an bài. Thứ này có thể giúp ngươi, coi như ta trả ân tình Thái Âm cốc các ngươi”. Sau đó hắn lại nhìn về phía Mộng Diệp hỏi “Ngươi có nguyện ý làm ta Thất Tinh Đế Thuần 1 trong Huyền Tinh Thuần”.

Mộng Diệp mấy ngày qua coi như đã tương đương hiểu chuyện. Liền quỳ nhận “Ta nguyện ý vì Công Tử phục vụ”.

Doanh Thiên Hải lòng đem 1 đạo pháp tắc ban cho năng.

Sau đó hắn nhìn xuống đám người kia “bây giờ liền mở trận pháp để các ngươi rời đi nơi này” Doanh Thiên chuẩn bị mở trận. Thế nhưng là khi hắn chuẩn bị mở ra trận pháp thì bỗng nhiên thiên địa như rung chuyển. Chỉ thấy đóng chặt trên bầu trời cánh cửa kia chậm chậm hé mở mang theo tiếng kety kety.

Mỗi 1 tiếng kety vang lên cả toà thể giới này đều rung 1 cái. Khi cánh cửa này mở ra hết trong cửa tràn ra thần quang mãnh liệt, từng đạo thân ảnh từ trong cửa đi ra. Có tới hơn 200 cái. Mỗi cái thần uy đều cường hoành. Ngay tức khắc Thần uy liền bao trùm lấy toà thể giới này, ép cho vô số sinh linh quỳ xuống không thể đứng dậy.

200 thân ảnh này lập tức xuất hiện trên bầu trời táng thần chi địa. Trong đám người này đi ra 1 cái trẻ tuổi nam tử. Hắn đứng đó đồng dạng nói xuống phía dưới “Ta là Mặc Vũ, là Thiên Vũ Thần Tôn đồ tôn, hôm nay tới bãi phỏng chư vị trong táng thần địa. Mời các vị đi ra gặp mặt”. Thế nhưng là ở bên dưới 1 chút động tĩnh cũng không có. Bên cạnh 1 vị tu vi Chân Thần cười lạnh nhỏ giọng. “Không phải thấy chúng ta tới liền sợ trốn đi rồi”.

Lúc này bên dưới Huyết Tỳ có chút khó chịu. “Lại tới 1 đám sâu kiến, Tôn thượng, ta liền đi diệt bọn hắn”.

“Không cần làm to chuyện. Để vài người ra đối phó bọn hắn, đây coi như việc đầu tiên các ngươi làm đi”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói. Lần trước mấy tên chân thần đi vào đây bọn hắn cần bản k có ra mặt mà chỉ để vài người đối phó bọn hắn. Khiến bọn hắn nghĩ trong táng thần chi địa cũng không có nhiều người.

Huyết Tỳ nhìn qua rồi nói. “Bọn hắn 200 cái đều là Nguyên Thần, Chân Thần. Cái tên Mặc Vũ kia thì đã là Thiên Thần đỉnh phong. Ai nguyện ý đi ra chiến”.

“Để ta” 1 cái hán tử có chút hung dữ nói “liên cho bọn hắn 1 bài học, dám tới quấy nhiễu chúng ta”

“Ta cũng đi”,....”ta nữa”,.... ngay lập tức liền có gần 200 người cũng đi ra chiến.

Doanh Thiên lắc đầu sau đó mở ra không gian chi môn đem đám người Ma Âm rời đi.

Nơi này là 1 cái rộng lớn hồ. Thậm chí có thể nói là 1 vùng biển. 1 cánh cửa không gian mở ra. Doanh Thiên và đám người Vãn Thiên đi ra. Cửu Hà Giới có 9 đầu đại hà cuốn quanh. Và có 2 nơi chín đầu đại hà này giao nhau Táng Thần Chi Địa là 1 cái, cái còn lại chính là ở đây.

Vãn Thiên bước lên phía trước sau đó hắn kết 1 loạt ấn pháp. Chỉ thấy nước biển phía dưới bỗng nhiên lưu động, rồi cuộn hình thành 1 vòng xoáy lớn. Sau đó Doanh Thiên thả người đi vào đám người kia theo sau.

Đây là 1 cái thông đạo khổng lồ dưới lòng đất, lúc này đám người Doanh Thiên đang chậm chậm di chuyển thì thông đạo lại rung chuyển như sắp sụp đổ. Huyết Tỳ đạo “Bên kia đã chiến đấu rồi”.

Thanh Hư cười đáp “1 đám tiểu tử nghịch nước mà thôi, không cần để ý tới”.

Lúc này ở bên ngoài Cửu Hà Giới bộc phát khá thảm liệt chiến đấu, bọn hắn kéo nhau ra ngoài chiến đấu bởi vì thần cấp chiến đấu quá mức khủng bố. Nếu là có khoảng 400 thần ở Cửu Hà Giới chiến đấu liền gây ra đại tai nạn. Vô số sinh linh có thể bị kéo vào tràng chiến đấu này. Từ bên dưới Cửu Hà Giới nhìn lên liền có thể thấy được đủ loại màu sắc linh lực giao thoa trên bầu trời kia, thiên khung giống như là bị đánh nát. Dư âm chiến đấu rơi rụng xuống khiến thiên băng địa liệt. Có núi cao bị san bằng, có đại địa tan vỡ, nhiều sinh linh không may mắn liền đem tính mạng góp đi vào.

Doanh Thiên dẫn đám người đi vào sâu bên trong thông đạo. Bỗng nhiên hắn mở miệng hỏi “Năm đó sau khi ta bị bọn người kia ám hại, hư vô bên kia có xuất hiện qua”.

Vấn Thiên đáp “Có..... tuy nhiên bọn hắn nhanh chóng bị thanh trừ. Thế nhưng là.....”

“Là có nhiều kẻ trốn thoát”. Doanh Thiên nói.

“Vâng sư tôn, bọn hắn k ít lần đi qua, theo đệ tử dự đoán... bọn hắn thâm thấu không ít, Thiên Đình bên kia sợ là cũng có” Vấn Thiên suy đoán.

Doanh Thiên cười lạnh “Nào chỉ riêng Thiên Đình, sợ là còn có đáng sợ hơn ẩn núp”.

“Ý sư Tôn là”....

“Ngươi Đoán”...

Vấn Thiên có chút hít thở không thông “Thiên Đạo bên kia người cũng có”.

Doanh Thiên không đáp chỉ là tiếp tục đi tiếp, cái này làm cho Vấn Thiên hít 1 hơi khí lạnh. Hắn biết đây là như thế nào ý vị, nếu đây là sự thật liền quá đáng sợ. 1 lát sau Doanh Thiên đem chuyện hắn cứu Thanh Hư nói ra, Vấn Thiên khiếp sợ nói “Liền cả Thần giới cũng bị bọn hắn tiến vào rồi”.

“Àn, thần giới nước rất sâu, không đơn giản”.

Doanh Thiên cười nói.

Cuối cùng bọn hắn đi tới cuối. Nơi này là 1 cái động thiên không lồ, rộng lớn tới có thể nhét vừa mấy ngàn toà đại sơn. Có thể thấy bên trong là 1 toà khác trần pháp. Trung tâm trần pháp đặt 1 chiếc thủy tinh hộp lớn.

Doanh Thiên nhìn chiếc hộp kia thờ dài nói “các ngươi bỏ tính mạng ra chỉ để đem nó về sao, thật là ngốc”.

Bọn người Doanh Thiên tiến vào trần pháp đứng xung quanh chiếc Hộp kia, Doanh Thiên đặt tay lên hộp cảm nhận 1 chút, chỉ thấy chiếc hộp kịch liệt rung động 1 chút sau đó rất nhanh liền im lặng xuống.

“Cần chuẩn bị 1 chút, gây ra động tĩnh lớn liền đem bọn hắn kinh động tới. Ngược lại là phiền toái”. Doanh Thiên suy nghĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Hoài Nghi Nhân Sinh

Doanh Thiên cầm lấy chiếc hộp thủy tinh đằng sau liền nói “Tiểu tử, vận toàn lực phong bế nơi này cho ta”.

Vấn Thiên về mặt ngưng trọng, hít sâu 1 hơi sau đó xếp bằng ngồi xuống. Hắn chuẩn bị toàn lực phong bế nơi này. Bởi vì hắn biết việc Doanh Thiên sắp làm, tuyệt đối là gây ra khủng bố động tĩnh. Không che giấu lại sẽ kinh động tới đám người kia. Đây là phiền phức lớn.

Bọn người Thanh Hư, Huyết Tỳ cũng cảm nhận được về ngưng trọng của Vấn Thiên. Không ai nhắc ai liền thành thật tìm 1 chỗ ngồi xuống yên lặng theo dõi, chỉ thấy trên người Vấn Thiên toát ra từng đầu đại đạo pháp tắc vờn quanh. Chính là có tới mấy vạn đạo. Thấy cảnh này Thanh Hư còn giữ được bình tĩnh. Thế nhưng Huyết Tỳ thì là trợn mắt há mồm thật là lớn, hắn cái này Thần Vương đại đạo cũng chỉ có chưa đầy một trăm cái, hơn nửa đa số cũng chỉ là chi đạo. Đại đạo 3000 chi đạo 10 vạn. Hắn chỉ nghĩ Doanh Thiên tiện tay ban phát gần vạn đầu pháp tắc đại đạo cho bọn hắn đã là kinh khủng. Thế nhưng cái tên kia đệ tử của hắn liền có tới mấy vạn đạo đại đạo pháp tắc. Đây là không có thiên lý a.

Thanh Hư thì là nhìn chăm chăm 1 đầu lớn nhất đại đạo pháp tắc lớn nhất lắm lắm “Thái Sơ đại đạo một trong Sinh Mệnh Đại Đạo”.

Đây là Vấn Thiên chủ tu đại đạo, gọi là Sinh Mệnh Đại Đạo, đây là một trong 36 loại Thái Sơ Đại Đạo. Người tu sinh mệnh chi đạo có thể nói là sống dai nhất, bởi vì bọn hắn sinh cơ gần như là vô tận. Đó cũng là lý do vì sao Vấn Thiên nhiều lần như vậy bị vây công trọng thương thế nhưng vẫn có thể sống sót thoát ra.

Sau đó phía sau Ván Thiên lại xuất hiện lên một hư ảnh, đó là một cây lớn trúc, cây trúc này cành lá rậm rạp, mỗi một cái lá, mỗi một cành trúc đều tán mát vô tận sinh cơ, trên cây tràn ngập đạo văn ảo diệu. Cây trúc này xuất hiện, ngay lập tức 1 cỗ sinh cơ bàng bạc phủ vào mặt mọi người, đám người Ma Âm, Mộng Diệp hít thở lấy liền cảm thấy giống như là trẻ ra mười tuổi, đây là một cảm giác vô cùng sáng khoái.

Liên Thanh Hư cũng cảm thấy bên trong Thức Hải của hắc Khổ Trúc cũng rực rực, hắc nhìn lại cây trúc kia thì thảo nói “Thụy Linh Thiên Trúc, mặc dù k được xếp vào thập đại linh căn thế nhưng là so với Khổ Trúc liền không kém chút nào”.

Tiếp theo đó sau đầu Ván Thiên lại hiện ra một cái lớn chân mệnh, chân mệnh này để hoàng uy áp tán mát. Trong mắt đám người Huyết Tỳ lúc này Ván Thiên giống như một tôn Vô Định Thần Đế. Hắc chỉ ngồi đó thế nhưng lại mang tới một cảm giác không thể lay chuyển. Tựa hồ người có đem cả một toà thế giới ném vào cũng không thể lay chuyển hắc mây may.

Một màn tiếp theo liền khiến bọn hắc càng là tròn mắt há mồm, chân mệnh của ván thiên không ngừng xuất hiện 10 cái, 20 cái,...100 cái.....400 cái..... không ngừng tiếp tục gia tăng.

Huyết Tỳ thất thanh hô “ ông trời à, như thế nào chân mệnh lại như thế nhiều, đây là rau cải trắng sao,..... 5000 cái... không 8 ngàn,..... Thiên à..... đây là.... đây... là..... 8 vạn 8 trăm 88 cái chân mệnh. Đây là mơ sao, không phải trong truyền thuyết tối đa cũng chỉ là 81 cái chân mệnh sao, cho dù là Thần Đế trên kia trên kia cũng chưa từng nghe qua ai có 81 chân mệnh”. Huyết Tỳ vừa hô vừa thở dốc. Khó trách hắc như vậy thất thố. Bởi vì cái này quá sức tương tượng của hắc. Đây đã đánh vỡ thường thức của hắc, hắc thậm chí hoài nghi nhân sinh, cho rằng đây là mơ.

Thanh Hư thì nhìn chằm chằm Ván Thiên sau đó nói “Đúng là tối đa chỉ có thể có 81 cái chân mệnh mà thôi, thế nhưng đạt tới 1 cái trình độ nhất định, 81 chân mệnh liền không đủ để chèo chống đại đạo cho người, nên người cần phải tìm cách mở ra chân mệnh mới. Nếu không theo tu vi đi lên, chân mệnh sẽ bị đại đạo làm cho nổ tung, khiến người rơi xuống phạm nhân”.

Huyết Tỳ lấp bắp hỏi lại Thanh Hư, “Thật như vậy sao, vậy làm thế nào để mở thêm chân mệnh”.

Thanh Hư cười liếc mắt nhìn Huyết Tỳ đáp “Giết người cùng cảnh giới đoạt bọn hắc chân mệnh, điều kiện tiên quyết là người nắm giữ bí pháp luyện hoá chân mệnh”.

Huyết Tỳ nghe xong liền bị dọa sợ, giết người đoạt chân mệnh, đây là hắc chưa từng nghe qua. Đã ra khỏi phạm vi nhận thức của hắc.

Thanh Hư cũng cười khổ trong lòng. Bởi vì hắc vất vả khổ cực cả đời hiện tại cũng chỉ có hơn 9 ngàn cái chân mệnh.

Thiên phú của một người có nhiều yếu tố để quyết định. Trong đó 3 thứ là quan trọng nhất, Chân mệnh, linh căn và đạo căn, ngoài ra còn có các yếu tố khác như đạo tâm, lý trí, công pháp, tài nguyên,....

Chân mệnh quyết định ngộ tính, tốc độ tu luyện, chân mệnh sinh ra đã có gọi là tiên thiên chân mệnh. Chân mệnh đoạt của người khác gọi là đoạt thiên chân mệnh. Tiên Thiên chân mệnh càng nhiều ngộ tính càng cao và tốc độ tu luyện càng nhanh. Tối đa tiên thiên chân mệnh là 81 cái. Còn đoạt thiên chân mệnh chỉ có tác dụng duy nhất là chống đỡ đại đạo.

Linh căn quyết định người thể chất và năng lực đặc biệt. Linh căn cũng chia làm 3 loại, phàm căn, thánh căn và thập đại linh căn. Phàm căn thì nhiều nhiều loại, có thực vật linh căn, có đồ vật linh căn, rất nhiều. Thánh căn thì ít hơn. Tuy nhiên đa số người có được thánh căn thì đều có được thể chất đặc biệt. Giống như Ván Thiên có được Thụy Linh Thiên Trúc là đỉnh tiêm trong thánh căn, có được Thụy Linh Tiên Thể. Về Phàm Thập Đại Linh Căn thì cả thiên địa chỉ có mười cái. Thập Đại Linh Căn k xuất hiện trong tu chân giả mà tồn tại giữa thiên địa. Có thể bị tranh đoạt. Trừ phi 1 cái bị huỷ diệt thì thiên địa mới uân dưỡng ra cái mới. Giống như Thanh Hư là có được Khổ Trúc.

Còn về Đạo Căn sẽ quyết định người đại đạo tu luyện. Đạo căn giống như thứ gì đó vô cùng mơ hồ. Chỉ khi người tiếp xúc đại đạo thì nó mới xuất hiện, nó sẽ lựa chọn người phù hợp nhất đại đạo để tu luyện.

...

Ván Thiên sau khi bày ra chân mệnh liền mở mắt nói với Doanh Thiên “Sur Tôn, ngay lúc này”.

Doanh Thiên ngay lập tức mở ra chiếu hộp thủy tinh kia, chỉ thấy bên trong đựng một cánh tay đầm máu, máu vẫn còn tươi, hộp mở ra liền xuất hiện một cỗ khác để hoàng uy áp trực tiếp đem khí thể của Ván Thiên ép xuống, đây giống như là để giả trong để giả. Giống như nó là duy nhất để giả tồn tại, những để giả khác trước mặt nó liền bị ép xuống. Từng giọt huyết dịch vẫn còn chảy kia làm cho người ta khó tin rằng đã trải qua mấy kỷ nguyên mà cánh tay này vẫn còn như cũ không hề bị mục nát. Mỗi một giọt huyết dịch kia đều ẩn chứa năng lượng vô cùng khổng lồ, liền xem như thần để nuốt vào cũng sẽ nổ banh xác. Đáng sợ là cánh tay này mạch vẫn còn đập. Thịch thịch, mỗi một tiếng mạch đập này giống như đánh thẳng vào lồng ngực đám người Ma Âm, bọn hắc có thể nghe rõ ràng tiếng mạch đập vang lên trong linh hồn mình. Tiếng mạch đập này chính là vang lên toàn bộ thần giới, không chỉ thần giới mà các giới khác đều nghe rõ ràng. Tiếng mạch đập này vang lên trong linh hồn của vô tận sinh linh trong vũ trụ, giống như là cả vũ trụ đang đập theo nhịp mạch này. Sau đó liền biến mất.

.....

Tại một cái cây khổng lồ cao cả ti trọng, một thanh niên mặc hoàng bào nằm dài trên một cành cây mở mắt ra nhìn về phía xa, trên miệng hắc một nụ cười khó có thể thấy “Ta biết, hắc sẽ trở lại mà, Nguyên Thủy Vũ Trụ lại sắp nhuộm máu, lại có kẻ đau đầu nha”.

Tại trong tinh không vô tận, một người trung niên đang ngồi trên một viên thiên thạch mở mắt ra, ánh mắt hắc loé lên hàn quang đáng sợ, giống như một cái nhìn liền có thể xuyên thủng một cái thế giới “ Hừ, người chưa chết sao, thật là âm hồn bất tán”.

Tại một mảnh thổ địa khổng lồ nơi đây xây đầy lâu các tượng phật. Tràn đầy phật quang phật âm, một tôn cao vạm vỡ tượng phật mở mắt nhìn về xa xăm “Thiện Tai, thiện tai, xem ra nguyên thủy vũ trụ lại sắp đại loạn rồi”.

Tại một vùng vô tận hắc ám. Một đôi mắt đóng chặt hé mở ra. Tàn mát ra vô tận sát cơ. Sau đó liền đóng chặt lại.

Bên cạnh một hồ nước lớn, một cái xinh đẹp đến có thể làm cho thiên tôn cũng điên đảo nữ tử ngồi đó, nàng nhẹ nhàng cầm lấy một cánh hoa đào thắm nói “Người đã trở về rồi sao, cũng đến lúc rồi”.

Lúc này tại 1 vùng hỗn độn, nơi đây có một cái khổng lồ vô cùng vàng sáng. Nếu lại gần nhìn kỹ liền có thể thấy rõ vàng sáng kia thực chất là vô cùng vô tận cô lão phù văn đan xen với nhau mà thành. Từng đạo phù văn kéo dài chỉ chít giống như là xuyên qua không gian đi đâu đó. Nếu có người biết hàng ở đây liền biết, đây chính là thiên đạo. Lúc này có một nhóm người 16 người đang ngồi xếp bằng. Bọn hắn đồng thời mở ra ánh mắt nhìn về phía thiên đạo. Sau đó một người lắc đầu nói “tìm không ra, đã bị che giấu đi”.

“Hắn thật còn sống sao”.

“Hắn trở về chúng ta liền phiền phức”

“Hừ, chúng ta đem hắn giết 1 lần, thì có thể giết hắn lần 2”

“Chỉ cần hắn xuất hiện, bằng mọi giá đem hắn gạt bỏ”.

Ngay lúc này nguyên thủy vũ trụ có rất nhiều tồn tại cổ lão đều bị kinh động tới. Bọn hắn nhao nhao thức tỉnh. Kẻ không biết thì bấm tay thôi diễn, thế nhưng là tính mãi k ra. Kẻ hiểu chuyện thì im lặng phủ bụi xuống. Bởi vì bọn hắn biết “người kia” trở về, vũ trụ này sẽ không còn yên ổn bao lâu, bởi vì bọn hắn biết “người kia” kinh khủng đáng sợ như thế nào.

....

Doanh Thiên cũng biết mình gây ra động tĩnh lớn liền cười nói “Cũng may liền che lại kịp, nếu để bọn chúng tìm tới liền rắc rối”.

Vấn Thiên gật đầu xấu hổ nói “Sur Tôn trách tội, đệ từ một đạo pháp thân này liền không đủ lực.

“Không trách ngươi, vất vả rồi “. Doanh Thiên gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Luyện Chế Đạo Thân

Phong bế cánh tay này lại đằng sau Doanh Thiên bắt đầu trầm ngâm không nói gì nữa. Nửa ngày sau Vấn Thiên thấy vậy liền khuyên bảo. “Sur Tôn, người đem cánh tay này dung nhập lại liền có thể khôi phục rất nhiều”.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn Vấn Thiên sau đó lại nhìn cánh tay này. Hắn không nói gì bởi vì trong lòng hắn đang có ý nghĩ khác. Cánh tay này chính là tay của hắn. Năm đó nhục thân của hắn bị đánh chia 5 xẻ 7, 2 tên đệ tử của hắn bỏ cả mạng sống mới đem cánh tay này đoạt về, nếu hiện tại hắn đem cánh tay này luyện hoá trở lại, thì hắn sẽ khôi phục 1 mảng lớn. Doanh Thiên đem 1 chút huyết dịch thu thập lại sau đó nói “Ta sẽ luyện chế cho Nguyệt Nhi một toà Đạo Thân”.

Vấn Thiên sững sốt vội nói “Sur Tôn..... cái này....đây là Đại Sur Huỳnh và.....”

“Không cần nói nữa, ngươi hiểu sư tôn nhất trong đám sư đệ” Doanh Thiên cắt lời.

“Vâng, tuy sư tôn định đoạt” Vấn Thiên có chút buồn rầu nói.

“Ta hiểu ý ngươi, thế nhưng là ngươi lại không rõ sư tôn dụng tâm, Thiên Nhi a. Ngươi vẫn như vậy kém” Doanh Thiên cười chậm chậm vỗ đầu Vấn Thiên.

Vấn Thiên thờ dài đáp “là đệ tử ngu muội”.

Doanh Thiên kêu Nguyệt Nhi tới, 2 thầy trò ngồi đối diện nhau, Doanh Thiên bắt đầu giảng “Sư tôn sẽ luyện chế cho ngươi 1 toà Đạo Thân, nó sẽ giúp ngươi áp chế bên tịch diệt chi lực, sau này còn giúp ngươi chiến đấu”.

Nguyệt Nhi có chút k hiểu gật đầu hỏi “Sư tôn, Đạo Thân là gì”.

Doanh Thiên có chút thần bí cười đáp “sau này ngươi liền hiểu”.

Sau đó hắn bắt đầu vào luyện chế, hắn lấy ra từ trong bảo khố 1 đồng lớn bảo thạch, lại 1 đồng lớn linh dược thần bí, có kim khoáng, lại thêm 1 bình tiên thủy. Mỗi 1 món đồ lấy ra đều là vô giới chi bảo. Những món đồ này nếu xuất hiện liền sẽ đều gây ra gió tanh mưa máu. Đám người Ma Âm thì đều không nhận biết những thứ đồ này, thế nhưng bọn hắn đều biết đây nhất định là kinh thiên bảo vật, về phần Thanh Hư, hắn nhận biết 1 số món đồ ở đây, cũng có nhiều thứ hắn không nhận biết, hắn lâm bảm “Ngũ Sắc Tinh Kim, Thiên Hoang Thần Mộc, Cửu Thiên Mộc Diệp, trời ạ.... 1 bình lớn Tinh Thần Vạn Vật Thủy,,, còn có 1 bộ Thái Sơ Hải Cốt. Đây là muốn luyện chế cái gì Đạo Thân”.

Vấn Thiên cười khổ đáp lời Thanh Hư “Kỷ Nguyên Tịch Diệt Thân”. Hắn rõ ràng Doanh Thiên chuẩn bị luyện chế Đạo Thân gì. Hắn cũng minh bạch đây là Doanh Thiên bỏ ra vốn lớn, hắn k khỏi nhìn lại mình vị sự muội kia, xem ra Doanh Thiên là đầu tư lớn cho nàng.

Thanh Hư thì là khiếp sợ lâm bảm “Kỷ Nguyên Tịch Diệt Thân, đây chẳng phải là trong truyền thuyết đứng đầu 64 Thái Sơ Đạo Thân sao”.

Bên cạnh Huyết Tỳ nhỏ giọng hỏi thăm Thanh Hư “Tiền bối, đạo thân là đồ vật gì”.

Thanh Hư bắt đầu giảng “Đạo Thân hay còn gọi là Đại Đạo Pháp Thân, nó giống như pháp thân hoặc pháp tướng bình thường. Thế nhưng để luyện chế ra một toà Đạo Thân là không dễ dàng. Cùng cảnh giới nếu ngươi không có đạo thân đối đầu với kẻ địch có đạo thân thì trong nháy mắt ngươi sẽ bị người ta diệt sát. Đạo Thân là dung nhập ngươi chân mệnh, đạo quả, đại đạo, luyện chế đạo thân cần vô số tài nguyên đi chèo chống. Giống như công tử đem tiên thạch luyện thành nhục thân, đem thái sơ hải cốt luyện với thần kim thành xương cốt, đem thần mộc thần diệp luyện thành bì, lại đem tiên thủy luyện thành máu, về cơ bản chính là luyện ra 1 bộ thân thể khác. Đạo thân cũng có phân chia cấp độ. Đạo Thân càng cường đại chiến lực càng lớn. Nếu như ngươi có Đạo Thân thì chiến lực có thể tăng lên gấp 2 hoặc càng nhiều, chỉ có một số sinh linh đặc biệt không luyện Đạo Thân. Giống như yêu tộc loại này bọn hắn sẽ đem đạo thân trực tiếp dung nhập bản thể. Sau này ngươi liền hiểu”.

Thanh Hư nói 1 tràng khiến Huyết Tỳ có chút mơ hồ. Những danh tự kia hắn chưa nghe qua. Thế nhưng là hắn có thể hiểu sơ qua. Có Đạo Thân liền sẽ khiến chiến lực tăng vọt, hắn cũng là vô cùng ngưỡng mộ Nguyệt Nhi. Đây là đãi ngộ cỡ nào.

Doanh Thiên hao tổn 3 ngày mới đem luyện chế thành. Lúc này 1 tôn thân ảnh lưu ly tràn ngập quang mang ảo diệu đứng sừng sững trong động phủ. Tôn thân ảnh này có hình dáng là một nữ nhân. Khuôn mặt tinh xảo có nét giống nguyệt nhi. Toà Đạo Thân này thân mặc chiến bào trông giống như một tôn nữ đế nguy nga. Bọn người Ma Âm liền xúm lại xem xét. Giống như là người nghèo bắt được vàng.

Doanh Thiên thờ dài một hơi sau đó đem cánh tay kia lấy ra. Sau đó 1 ngọn lửa thần bí bốc lên, ngọn lửa này có màu hồng, hình dạng như 1 đoá sen. Thanh Hư liền ngạc nhiên đạo “Nguyệt Hoà Hồng Liên, đây là hoa diễm chỉ có Phật Chủ cấp bậc mới có thể ngưng diễn ra tới”.

Doanh Thiên đem cánh tay kia vào lửa luyện. Chính là mất 10 ngày mới đem cánh tay này luyện thành 1 đoàn quang hoàn. Sau đó hắn vẫy tay liền thấy đoàn quang hoàn này tiêu tán thành ngàn vạn điểm sáng ly ti bay tới toà Đạo Thân kia. Sau đó dung nhập vào.

Một màn tiếp theo liền ngay cả Thanh Hư cũng không giữ được bình tĩnh. Chỉ thấy sau đầu Doanh Thiên hiện ra 1 cái chân mệnh. Chân mệnh này rất lớn, trên chân mệnh này từng đạo cổ lỗ phù văn luân chuyển. Tán mát ra 1 cỗ khí tức thương cổ.

Thanh Hư lắp bắp “Nguyên..... Nguyên Thủy Thái Hư Chân Mệnh”.

Vấn Thiên cười cười “Nhìn kỹ 1 chút”.

Thanh Hư vội vàng nhìn lại. Chỉ thấy trên chân mệnh kia khắc lấy từng đạo ấn ký kì lạ. Có hoa diễm ấn ký. Có lôi đình ấn ký..... các loại. Chính là 18 cái.

“Mười..... mười tám đạo kim văn ấn ký. Đây là Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh”. Thanh Hư hét lên. Bởi vì những điều này hắn cũng chỉ nghe trong truyền thuyết mà thôi. Thế nhưng là hôm nay hắn lại được trông thấy.

Tiếp theo đó 81 cái chân mệnh đủ loại màu sắc hình dáng lần lượt bày ra. Mỗi 1 cái cũng đều là có 18 đạo kim văn ấn ký. Lần này Thanh Hư trực tiếp bị dọa ngồi. “81,... 81 cái thái sơ chân mệnh... còn là viên mãn toàn bộ. Đây là muốn giết bao nhiêu Thái Sơ Sinh Linh a”.

Chưa hết từng cái từng cái chân mệnh khác cứ như vậy xuất hiện, 1 ngàn cái...9 ngàn cái... 2 vạn.... 10 vạn.... 100 vạn....1000 vạn..... chính là đếm không hết chân mệnh xuất hiện chỉ chút trên không trung. Thanh Hư lúc này triệt để im lặng. Về phần đám người Huyết Tỳ thì đã bị dọa câm. Đây đã vượt quá giới hạn của bọn hắn. Lần nữa bọn hắn liền hoài nghi nhân sinh của mình. Vô tận chân mệnh, đây là cỡ nào đáng sợ sự tình. Đây là phải giết bao nhiêu sinh linh. Nghĩ tới đây bọn hắn liền k dám nghĩ nữa.

Chỉ thấy dưới dẫn dắt của hắn. Nguyệt Nhi 81 cái chân mệnh cũng theo đó hiện lên. Sau đó hắn đem chân mệnh của nguyệt nhi luyện vào trong toà Đạo Thân kia. Lại lấy ra 1 chút huyết dịch của Nguyệt Nhi để toà Đạo Thân này nhận chủ. Toà đạo thân cao mấy trăm trượng kia liền thu nhỏ lại sau đó dung nhập vào thân thể Nguyệt Nhi.

Xong xuôi Doanh Thiên cũng có chút xoa xoa đầu. “Chính là có chút mệt mỏi nha”.

Vấn Thiên lúc này cũng là toát mồ hôi. Hắn phải vận toàn lực đem nơi này phong bế. K đc để 1 tia khí tức nào thoát ra ngoài. Nếu không liền sẽ bị lộ. Lúc ấy liền phiền phức.

“Sur Tôn như vậy là xong rồi sao. Sau này ta muốn dùng liền như thế nào” Nguyệt Nhi hưng phấn ôm đùi Doanh Thiên hỏi.

Doanh Thiên xoa đầu nàng cười đáp “sau này ngươi đủ trình độ liền biết”.

“Hừ không nói thì thôi, ra về bí mật” Nguyệt Nhi có chút giận dỗi.

Doanh Thiên chỉ cười lắc đầu. Sau đó hắn đem chút huyết dịch kia chia cho đám người Ma Âm. Rồi truyền cho họ mấy bộ công pháp. Lại đưa cho huyết tỷ phương pháp luyện chế đạo thân dẫn hắn đến thời điểm liền có thể luyện chế.

Sau đó hắn và Vãn Thiên gặp riêng nhau. Doanh Thiên nói “ngươi cũng nên trở về, trở về liền chữa thật tốt thương thế sau đó giúp sư tôn vài việc”.

Vãn Thiên đáp “đệ tử đã rõ. Sư tôn cũng chuẩn bị rời nơi này sao”

“Ân, cũng nên đi làm 1 số việc, đi gặp 1 số người” Doanh Thiên nhàn nhạt đáp.

“Vậy toà này trận, có cần hay không huy đi”

“Không cần, huy đi liền sẽ đem bọn hắn dẫn tới. Ta cũng rời đi. Bọn hắn có tới cũng tìm k thấy”

“Vậy sư tôn bảo trọng. Đệ tử đi trước”

“Ân, đi đi”.dứt lời Doanh Thiên liền quay đầu đi.

Vãn Thiên lập tức quỳ xuống dập đầu 3 cái. Thế nhưng là Doanh Thiên cũng k có quay

Lại. Sau đó chỉ thấy thân ảnh của hắn tan ra thành tro bụi. Đây là tự huy đi 1 đạo pháp thân này. Bởi vì khi đi hắn đã bị theo dõi gắt gao. Nếu trở lại ắt sẽ rơi vào bẫy rập. Chỉ có thể tự huy đi. Mặc dù sẽ gây tổn thương tới chân thân thế nhưng là hắn cũng k bận tâm nhiều.

Vãn Thiên rời đi đằng sau Doanh Thiên mới quay lại nhìn 1 chút rồi đi tiếp. Hắn mở ra không gian chi môn đem đám người Ma Âm trở lại Táng Thần Chi Địa. Lúc này chiến đấu cũng đã kết thúc. 1 vùng rộng lớn vô cùng đại địa bị đánh vỡ nát. 1 dãy không lồ đại sơn bị 1 đao chém bằng. 1 mảnh đại dương bị hoá diễm thiêu cho bốc hơi. Đây là tàn tích còn lại sau khi đám thần kia và người trong Táng Thần Chi Địa chiến đấu để lại. 1 tràng chiến đấu này chính là có tới hơn trăm vị thần vẫn lạc. Vô số quốc gia. Tông môn. Sinh linh bị kéo vào tràng tai nạn này. Chỉ 1 ngày cả vạn quốc gia bị xoá sổ. Trăm ngàn cái tông môn tan thành mây khói. Ước vạn sinh linh cũng theo đó mà chết đi.

.....

Đạo này mình bận quá. K viết đx nhiều. Ae thông cảm giùm mình nha. Diễn biến truyện đang hơi quá nhanh nên mình sẽ viết chậm lại 1 chút. Mục tiêu của mình là khoảng 3k chương nên mình k muốn viết tới 1k là hết mất rồi. Sẽ cố gắng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Rời đi Cửu Hà Giới

Táng Thần Chi Địa lúc này chính là 1 bầu không khí có chút nặng nề. Trận chiến vừa rồi cũng có tới mấy chục người bị đánh tan thần hồn, triệt để vẫn lạc. Cuối cùng có mấy vị tu vi tiếp cận thần vương ra tay mới đem đám thần kia đánh lùi. Với thực lực mấy vị này tuyệt đối có thể đem đám thần kia diệt toàn bộ. Thế nhưng là phút chót lại xảy ra biến cố. Chính là có người cứu bọn hắn đi, theo mấy vị này dự đoán. Người kia tu vi tuyệt đối là thần vương. Đứng nhìn bọn hắn ở đây có tới gần vạn người thế nhưng là bọn hắn đều đã mất đi thần khu. Chỉ còn lại tàn hồn, tuyệt đối đờ k nổi 1 vị thần vương còn sống.

Huyết Tỷ mặc dù cũng là thần vương. Thế nhưng hắn đã mất đi thân thể. Mặc dù còn lại thần hồn nhưng hắn cũng là đứng đầu ở Táng Thần Chi Địa này. Nhưng nếu để hắn hiện tại đi so chiêu với thần vương còn sống thì hắn cũng đờ k nổi người ta 1 chiêu. Bọn hắn có chút lo âu vì Doanh Thiên chưa trở về mà bên kia đã có thần vương rục rịch. Điều này khẳng định thần giới trên kia đã coi trọng việc nơi này. Nếu không rời đi sớm chỉ sợ thần binh thần tướng xuất động thì bọn hắn toàn bộ triệt để vẫn lạc tại đây.

Đúng lúc này không gian ba động, 1 cái đại môn mở ra, Doanh Thiên và đám người Huyết Tỷ xuất hiện.

“Bái kiến chủ thượng”. Ngay lập tức bọn hắn đều nhao nhao quỳ xuống hành lễ.

“Đứng lên đi” Doanh Thiên nhàn nhạt miễn lễ.

Ngay sau đó bọn hắn đem chuyện có thần vương nhúng tay báo lên. Doanh Thiên nghe xong liền cười nhạt “Trăm ngàn vạn năm, đồ vật dù giấu kỹ cũng sẽ bị lộ ra thôi, đồ tốt thì nhiều người dòm ngó nha”.

Thật ra đám người thần giới kia tới đây chính là đánh chủ ý cẳng tay kia của Doanh Thiên, tất nhiên bọn hắn k biết đó là vật gì. Chỉ biết là một món đồ

kinh thiên mà thôi. Dù sao thời gian lâu như vậy sẽ có người nhìn ra 1 chút ảo diệu của Cửu Hà Giới mà tiến hành suy đoán.

Doanh Thiên đem 1 tấm ngọc giản đưa cho Huyết Tỳ “Các người rời đi trước, đem việc ta ghi trong này làm. Chờ ta đến tìm. Đến lúc đó liền cho các người thưởng lớn”.

Sau đó hắn đem không gian chi môn mở ra rồi nói “Bước qua không gian chi môn các người sẽ tiến vào thần giới, tận lực tu luyện. Huyết Tỳ sẽ dẫn dắt các người, 1 ngày nào đó liền để các người trở thành kiều hùng”.

Đám người bên dưới đều là lệ nóng doanh tròng. Dù sao bị nhốt ở đây lâu như vậy, hiện tại lại có thể lần nữa đi ra, lần nữa trùng tu, có được tuyệt thế công pháp, lại có được vô song đại đạo, đây đã là trải thẳng đường tới thần đế cho bọn hắn. Không ai nói ai, bọn hắn đều rõ đây hết thảy là Doanh Thiên ban cho, đây hết thảy là hắn đại ân.

Lập tức đều là nhất loạt quỳ xuống thật sâu, lần nữa hô lớn “Tạ chủ thượng ban ân”.

“Rời đi đi”. Doanh Thiên thần nhiên.

.....

Sau khi đám người rời đi, Tảng Thần Chi Địa chỉ còn lại đám người Doanh Thiên, hắn nhìn 1 chút rồi nói “Dù sao đây cũng là nơi có nhiều ý tứ, để lại 1 chút đồ vật liền tốt”. Sau đó Doanh Thiên đem ra 1 số đồ vật đem phân tán khắp Cửu Hà Giới, xong xuôi lại phân phó Thanh Hư, “người cũng nên rời đi, Thần Giới k phải nơi người nên ở, đi đi”

Thanh Hư cũng k nói nhiều lập tức bái tạ rồi rời đi, chỉ còn lại Doanh Thiên, Nguyệt Nhi, Ma Âm và Mộng Diệp, thêm cả Tiểu Hùng.

“Đi thôi” Doanh Thiên nói với mấy người kia, Ma Âm có chút k nỡ liền hỏi “Công tử, chúng ta đi đâu”.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn nàng cười nói “Thế nào, lưu luyến”,

Ma Âm có chút rầu rĩ đáp lại “Dù sao đây cũng là nơi ta sinh ra, cũng lớn lên ở đây”.

Doanh Thiên k nói gì. Dù sao những cảnh như thế này hắn đã thấy quá nhiều. Cái gì sinh lý tử biệt, cái gì lưu luyến k rời, hắn đã trải qua nhiều tới chết lặng. Đây chính là năm tháng dầy vò. Cuối cùng nói 1 câu “Đại đạo con đường là dài bất tận, chỉ cần tâm, liền nơi đâu cũng là nhà”. Nói xong liền lập tức đi vào không gian chi môn. Nguyệt Nhi cũng lập tức đi theo. Dù sao với nàng nơi này cũng k có cái gì tốt đẹp quá khứ, Từ đầu đến cuối không nói gì Mộng Diệp cũng đứng nhìn 1 chút nơi này, thở dài 1 cái rồi cũng bước theo sau. Ma Âm nhìn về một ngọn núi xa xa, nơi đó có thể thấy 2 bóng người, là nàng sư tôn và nàng đồ đệ. 2 người đã tới rất lâu, thế nhưng là không tới nói câu nào. Chỉ đứng đó nhìn, Ma Âm vẫy tay chào rồi cũng bước đi.

.....

Thần Giới,,, Bể Thiên Tinh Vực,,, Cực Huyền Tinh (cực huyền giới),,, tây vực.

Một cánh cửa không gian mở ra. Bên trong đi ra một nhóm 4 người 1 thú. Chính là đám người Doanh Thiên. Doanh Thiên cảm nhận 1 chút sau đó gạt gạt đầu thì thầm “Ân, chính là nơi này”.

Nguyệt Nhi đảo mắt nhìn xung quanh tò mò hỏi “Sư Tôn, đây là nơi nào a”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp “Ta cũng k biết, đi tìm hiểu 1 chút chẳng phải liền rõ sao”.

“Thế nhưng đây là 1 cái sa mạc đến 1 bóng người cũng chả có, đi đâu hỏi đây” Nguyệt Nhi bĩu môi.

“Vậy liền đi tìm người để hỏi” Doanh Thiên cóc đầu Nguyệt Nhi ha hả nói.

“Đau người ta”

....

Thế là trên sa mạc rộng lớn xuất hiện 1 cảnh, 1 đám mấy người đi bộ trên sa mạc. Nếu người khác nhìn thấy liền sẽ nghĩ đám người này bị lạc trên sa mạc này. Hoặc là mấy người này bị điên.

Đi liên tục 7 ngày, chỉ có Mộng Diệp và Doanh Thiên là vẫn như không có gì xảy ra. Cho dù là Ma Âm giờ phút này cũng có chút mệt mỏi, tội nhất là tiểu hùng mấy ngày liền k được ăn uống gì. Lại phải công theo Nguyệt Nhi. Giờ phút này trông nó liền có chút thảm.

“Chủ nhân à, ta thật sự là đói quá rồi, đi k nổi nữa”. Nó lấy hết can đảm để nói 1 câu với Doanh Thiên, lập tức Doanh Thiên liền dừng bước. Cái này liền làm tiểu hùng sợ hết hồn, nó sợ cái tên này chướng mắt liền đem nó làm thịt gấu liền khổ. Thế nhưng là Doanh Thiên k nói gì, hắn chỉ yên lặng nhìn lên bầu trời.

Ngay lúc này từng tiếng vun vút bay ngang qua bầu trời. Ngược lên nhìn liền thấy rất nhiều người đang bay trên không. Có là từng đoàn người cưỡi thuyền bay qua. Có là cả 1 chiến hạm khổng lồ. Cũng có người cưỡi linh khí hoặc là lăng không mà bay. Chính là đông vô kể.

Ma Âm ngạc nhiên, “chuyện gì xảy ra, lại nhiều cường giả như vậy”. Khó trách nàng lại như thế ngạc nhiên, bởi vì ở Cửu Hà Giới 1 cái Linh Vương liền có thể làm chúa tể một phương, Linh Tôn thì càng là gánh lên một phương thiên địa. về phần Linh Hoàng, Linh Đế, Linh Thánh dạng này tồn tại, chỉ có Cửu Đại Thần Điện mới xuất hiện. Thế nhưng là chỉ là 1 đoàn người lướt qua vừa rồi liền có tới mấy ngàn vị Linh Vương lẳng không bay qua. Chưa kể đến những người cười phấp phảo, cười chiến hạm kia, khẳng định liền có càng cường đại hơn cao thủ. Cái này liền rõ ràng, toà thế giới này tuyệt đối là lớn mạnh hơn Cửu Hà Giới nhiều lắm.

Trên bầu trời không ngừng có người bay qua. Cũng có một số người chú ý đến đám người Doanh Thiên, thế nhưng cũng chỉ nghĩ họ là bị lạc hoặc bị điên. Nên cũng k có ai tới hỏi thăm. Dù sao tu chân giả và phàm nhân cũng k có cái gì có thể nói.

Thế nhưng là lúc này liền có một tấm lớn thăm hạ xuống bay gần lại Doanh Thiên, trên thăm có mười bảy người, đa số đều là người trẻ tuổi, dẫn đội chính là 1 cái lão giả có chút tiểu tụy, lão giả này mở miệng nói với Mộng Điệp “Vị cô nương này, có hay không mời mọi người cùng lên. Đường xá xa xôi, đi như vậy vất vả”.

Mộng Điệp k nói gì nhìn về phía Doanh Thiên, lão giả này cũng nhận ra điều này, ánh mắt hần loé lên 1 chút ngạc nhiên sau đó liền biến mất. Doanh Thiên liếc mắt nhìn lão giả này sau đó trên miệng hần nở một nụ cười kỳ lạ “có chút ý tứ, vậy liền lên”.

Bên cạnh lão giả 1 cái nam thanh niên có chút tuấn tú hừ lạnh nói “Sur bá, chúng ta đang có công việc, cần gì phải kéo theo mấy cái phàm nhân như vậy, k sợ chậm trễ sao”.

Lão giả khoát tay ngăn lại thanh niên kia “Thấy người khó khăn liền giúp. Đây là chúng ta người tu luyện nên làm”. Sau đó nở nụ cười nói với đám người Doanh Thiên hỏi “Mấy vị từ đâu tới, lại đi đâu. Tại sao lại đi bộ như vậy”.

Doanh Thiên thân nhiên đáp “Từ xa đến, đi tìm người hiểu chuyện, đi bộ rèn luyện sức khoẻ nha”.

Lão giả ồ nhẹ một tiếng sau đó lại hỏi “Vậy mấy vị cần hiểu chuyện gì”

“Chẳng hạn như, nơi này là nơi nào. Toà này thế giới là ở đâu”. Doanh Thiên k nhanh k chậm đáp lại.

Mấy cái đệ tử nghe Doanh Thiên hỏi vậy thì cảm thấy tên này thật có vấn đề, cái gì đây là nơi nào. Thế giới này tên gì. Không lẽ mấy người này từ trong rừng đi ra. Cho dù là trong rừng đi ra cũng không thể nào không biết đây là đâu chứ.

Lão giả giống như là hiểu ra điều gì đó liền cười lớn 1 tiếng sau đó vội nói “Lão Phu họ Hoàng tên Cát, là Tinh Vãn Các trưởng lão. Mấy vị từ xa tới hân hạnh được đón tiếp. Xin giới thiệu một chút, nơi này là La Sa sa mạc, thuộc về Tây vực của Cực Huyền Giới”.

“Cực Huyền Giới?” Ma Âm lẩm bẩm. Sau đó nàng hỏi “Vậy đông người như vậy là muốn đi đâu”

Lão giả vội đáp “Mấy vị có lẽ không biết, phía cuối sa mạc này vừa có một chiếc thần hạm rơi xuống. Nghe nói chiếc thần hạm này chở rất nhiều thần bảo. Nên bọn ta tới là muốn...” nói tới đây liền không nói nữa mà chỉ cười cười.

Doanh Thiên tiểu dung nói “Thần Hạm, vậy liền có thần tọa trấn sao, các ngươi vậy mà dám tới muốn kiếm tặc”.

Doanh Thiên câu này liền để mấy cái đệ tử có chút tức giận. Dù sao bọn hắn là người tu luyện. Như thế nào lại chịu đc 1 cái phàm nhân mĩa mai.

Lão giả thì là 1 bộ không để ý nói tiếp “Thần hạm này là trải qua chiến đấu mới bị rơi xuống. Trên hạm đã không còn thần tọa trấn. Thế nhưng là còn nhiều tu sĩ từ giới khác còn lại trên hạm. Đây là vì sao đông như vậy người kéo tới”. Dù sao có nhiều đồ tốt thì sẽ có nhiều người muốn đoạt. Đó là từ xưa đến nay quy luật. Lòng tham, chính là không đáy.

Đi thêm mấy canh giờ liền có thể thấy từ xa 1 cái bóng đen to lớn. Đó chính là chiếc thần hạm kia. Giờ phút này chiếc thần hạm này giống như là bị gãy làm đôi. Lặng yên nằm ở đó.

.....

Đạo này mình bận quá k viết đc truyện. Mọi ng thông cảm. Còn nữa do mình k giỏi lấy tên theo kiểu trung quốc nên mình sẽ lấy tên theo những truyện mình đã đọc hoặc phim. Nên có thể mọi ng sẽ thấy có nhưng danh tự đã quen. Thông cảm nha.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thần Hạm

Chiếc Thần Hạm này to lớn giống như một dãy đại sơn khổng lồ. Từ cách xa mấy vạn dặm liền đã có thể nhìn thấy nó. Nó giống như một đầu quái vật nằm ngủ say ở đó.

Hoàng Cát điều khiển tám trăm rớt cuộc liền tới gần chiếc Thần Hạm này. Từ xa liền đã thấy chỉ chít người, chính là có tới mấy chục vạn người tụ tập ở đây, mỗi cái thế lực, mỗi cái đội ngũ đều riêng phần mình chiếm lấy một địa phương. Tất nhiên là chỗ gần chỗ tốt đều bị cường đại thế lực chiếm lấy, các tiểu thế lực hoặc đội ngũ nhỏ chỉ có thể chiếm lấy chỗ phía sau.

Chiếc thần hạm này cao tới mấy vạn trượng, chiều dài cũng tới cả trăm dặm, cho dù ở đây có tới mấy chục vạn người thế nhưng là so sánh liền giống 1 bầy kiến đứng dưới chân một ngọn núi. Thật sự chiếc thần hạm này là quá to lớn. Chiếc thần hạm này một màu đen tuyền, trên thân hạm liền có thể thấy dấu vết tàn phá rất nhiều, có từng đạo vết nứt, từng vết cháy xém. Có thể thấy chiếc thần hạm này đã trải qua một tràng chiến đấu khốc liệt. Ở giữa chiếc hạm có một đạo vết cắt chính là đem toà này hạm sinh sinh cắt làm đôi. Giống như là bị người một kiếm chém đứt vậy, nhìn kĩ trên thân hạm cũng xuất hiện lấy rất nhiều bóng người đi lại. Hiện nhiên đây là người trên hạm. Giờ phút này bọn họ đều rơi vào tình trạng cảnh giác, sẵn sàng chiến đấu. Dù sao nhiều người tìm tới như vậy liền k phải là chuyện tốt. Dù sao ai cũng muốn phân một chén canh.

Doanh Thiên ngược nhìn chiếc thần hạm này. Trong nháy mắt toàn bộ ảo diệu, che giấu trên hạm đều lộ vào mắt hắn. Trên miệng hắn 1 nụ cười có chút ý vị nhẹ nhàng nở. Động thái này của hắn đều lộ vào mắt Hoàng Cát, bởi vì từ lúc lên thăm, hắn đã để ý vị công tử phạm nhân này, trong mắt hắn lộ ra 1 đạo khác thường.

Lúc này, phía trước nhất một nhóm người bước tới gần thần hạm 1 chút. Nhóm người này mỗi cái trên thân linh lực đều là cuộn cuộn hiện nhiên đều là cao thủ. Phía sau treo một lá cờ. Trên cờ in lấy hình một con chim lửa. Một người trung niên khoảng 40 vận dụng linh lực nói lớn “Chư vị đạo hữu trên hạm kia, các vị có phải hay không gặp nạn, liền không ngại để chúng ta tới giúp”. Vừa nói trên mặt treo một nụ cười thân thiện.

Nge vậy bên dưới liền có nhiều người bàn tán.”Là Cương Thiên Vương của Thiên Điều Môn, hắn lại muốn giúp?”.

“Cái gì giúp đỡ, chỉ là lấy cớ mà thôi”

“Hừ, người tới nơi này ai liền không muốn phân lấy một chén canh, bày đặt giúp đỡ. Liền không thấy xấu hổ sao”

“Xuyt. Ngươi muốn chết hả, để hắn nghe thấy ngươi liền mất mạng”.

Ngay sau đó lại có một nhóm người khác bước lên. Nhóm người này đều mặc lấy y phục màu trắng. Khí thế tuyệt không kém đám người Thiên Điều Môn.

“Là người của Thái Huyền Tông, kia là Bạch Công tử, hắn vậy mà cũng tới”. Bên dưới không ít người nhận ra lai lịch của nhóm người này.

Người đc xưng Bạch công tử này là một vị thanh niên tuổi trẻ, khuôn mặt thanh tú, ngũ quan tinh xảo. Tuyệt đối có thể xưng là một mỹ nam. Ở phía dưới có không ít nữ đệ tử các tông môn đều là nhìn hắn có chút say đắm. Hắn bước lên phía trước nói nhẹ nhàng về phía thần hạm “Thiên Vương nói đúng, bọn ta tới đây là hảo ý muốn giúp đỡ các vị trong lúc hoạn nạn. Các vị không ngại liền đi xuống bọn ta lấy thân làm chủ nhà tuyệt sẽ tiếp đón chu đáo”.

Chỉ thấy một lát sau trên hạm cũng xuất hiện lấy một đám người, đi đầu là một vị nữ tử vô cùng xinh đẹp. Nàng mặc lấy một bộ tử y, mái tóc đen nhánh dài tới đầu ngón tay, thân thể nàng tuyệt đối là tuyệt mỹ, chỗ cần lờm lờm, chỗ cần lồi lồi. Từng cái đường cong uyển chuyển mê người. Đây chính là một cái tuyệt thế vu vật. Nữ tử này đáp lời vị Bạch Công tử kia “Cảm ơn hảo ý của các vị, thế nhưng là chúng ta cũng k dám làm phiền. Sẽ sớm có người đến tiếp đón chúng ta. Cảm phiền các vị trở về đi”.

Bạch công tử trông thấy nữ tử này mắt liền sáng lên. Hắn chính là đã từng thấy qua rất nhiều mỹ nữ. Thế nhưng là những mỹ nữ hắn đã gặp trước đây so sánh với nữ tử trước mắt này đều là ảm đạm phai mờ. Hắn hít sâu một hơi rồi nói tiếp “Tại hạ Bạch Vũ, không biết tôn tính đại danh cô nương là gì”.

Nữ tử kia nhẹ nhàng đáp lời “Tiểu nữ tên Từ Nghiên”.

“Từ Nghiên cô nương nếu không ngại liền tới Thái Huyền Tông chúng ta làm khách. Chờ người của các vị tới tiếp đón có được hay không”. Bạch Vũ nở ra một nụ cười nồng nhiệt mở lời mời.

Thế nhưng là ngay lúc này một tiếng cười nhạo vang lên “Cầu thí cái gì hảo ý giúp đỡ, Bạch Vũ. Ngươi cũng là có tên tuổi, thế nào lại làm cái trò giả tạo như vậy. Nếu để người ta biết Bạch Vô Thường ngươi là người tốt như vậy đảm bảo liền cười chết. Ha ha”.

Bạch Vũ sắc mặt liền trở nên âm trầm. Hắn biết giọng nói kia là của ai. Hắn nhú mày nhìn về phía giọng nói kia. Chỉ thấy đứng đó là một vị nữ tử khác. Nữ tử này mặc lấy một bộ hắc y bó sát. Vì y phục bó sát nên có thể thấy dc thân thể của nàng từng đường cong. Nếu so sánh nhan sắc có lẽ nàng thua kém một chút Từ Nghiên, thế nhưng là nàng mang một vẻ đẹp huyền bí. Chính là càng nhìn càng thấy đẹp. Bất cứ ai nhìn nàng liền sẽ bị nàng hấp dẫn.

“Hừ. Tuyệt Ngạo Linh, ngươi là có ý gì”. Bạch Vũ hừ lạnh.

“Có ý gì, ha ha. Ai liền không biết ngươi cái này Bạch Vô Thường trông bề ngoài thì thư sinh nho nhã. Bên trong thì tàn nhẫn thâm độc, ngươi cũng k cần thiếp vàng lên mặt mình đi. Ngươi không xấu hổ, ta cũng xấu hổ thay ngươi, ha ha”. Tuyệt Ngạo Linh vừa cười vừa nói.

Trên thực tế nhìn Bạch Vũ là vẻ ngoài nho nhã lịch sự. Thế nhưng hắn là giết người không chớp mắt. Số người chết dưới tay hắn không có mười vạn cũng 8 vạn. Có biết bao tiểu môn phái. Bao nhiêu gia tộc là vì hắn mà bị tận diệt. Vì thế người ta đặt cho hắn cái danh Bạch Vô Thường. Hắn cũng đã từng truy cầu Tuyệt Ngạo Linh thế nhưng là đều bị nàng từ chối. Nhiều lần như vậy nên hắn đối với nàng có oán khí.

“Cho dù là như vậy thì sao, ta đây chính là muốn mời Từ Nghiên cô nương tới làm khách. Tựa hồ không có liên quan tới ngươi nha”. Bạch Vũ lạnh giọng.

“Có ai không rõ ngươi là nhắm tới sắc đẹp người ta, Từ Nghiên cô nương như vậy xinh đẹp. Ai nguyện ý để ngươi tai hoạ. Còn nữa tới ăn cướp chính là

tới ăn cướp. Không cần như vậy giả bộ” Tuyết Ngạo Linh khí thế thẳng thừng nói ra.

Ngay lúc này vị kia Cương Thiên Vương cất lời “Tuyệt quận chúa nói như vậy là nặng lời, dù sao ai cũng có mình mục đích. Bọn ta chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Nếu chư vị đạo hữu trên hạm cần giúp đỡ bọn ta cũng k ngại giúp”.

Nge những lời này, Tuyết Ngạo Linh chính là bĩu môi. Thế nhưng là nàng không có nói gì. Rất hiển nhiên vị này Cương Thiên Vương là có tiếng nói.

.....

Doanh Thiên nhìn một màn này phát sinh. Hắn chỉ lặng lẽ mỉm cười. Bên cạnh Ma Âm nhỏ giọng hỏi. “Công tử phát hiện cái gì sao”.

“Ân, thật có chút thú vị. Nữ tử tên Từ Nghiên kia không tầm thường, nữ tử họ Tuyết kia cũng không kém. Thật muốn thu làm Đế Thuần, không... họ Tuyết kia làm Đế Kiếm là tốt hơn” Doanh Thiên gật gù đạo.

Ma Âm ngạc nhiên nhìn lại 2 nữ tử kia. Dù sao nàng biết công tử nhà mình mắt nhìn. Nếu là hắn nhìn trúng liền tuyệt không tầm thường. Bên cạnh Hoàng Cát vẫn luôn chú ý Doanh Thiên nge hắn nói vậy liền xích lại gần, trên mặt nở nụ cười dò hỏi “ Công tử không hay đã nhìn ra điều gì, có thể hay không nói cho lão hủ”.

“Thế nào. Muốn biết, lấy ngươi cái này Luân Hồi Nhãn lại nhìn không thấu cái này hạm sao”. Doanh Thiên không mặn không nhạt nói một câu. Thế nhưng là câu nói này lại giống như là sét đánh vào tai Hoàng Cát. Hắn lúc này ngưng trọng không gì sánh được nhìn chăm chăm Doanh Thiên. Trong đầu hắn lúc này có vô vàn ý nghĩ xuất hiện. Nửa ngày sau hắn mới thở dài một hơi nhẹ nhàng nói. “Công tử quả nhiên là thiên ngoại hữu thiên. Nhân ngoại hữu nhân, là ta mắt chó nhìn người”.

“Ân, Song Câu Ngọc Luân Hồi Nhãn, không tồi. Cũng là thật vất vả mới đạt được, nên biết quý trọng. Ngươi là người thông minh. Hắn phải hiểu lời ta nói” Doanh Thiên nói như vậy một câu hỏi hột. Hoàng Cát nge xong câu này nội tâm không khỏi dậy sóng lần nữa. Chỉ một câu nói liền đem nội tình của hắn nói toạc ra. Hắn lúc này chỉ có một ý nghĩ “Nam tử này. Đến cùng là ai”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Quân Triều Đình

Tại trong thần hạm. Bên trong một căn phòng lớn xa hoa, lúc này đang ngồi lấy một nhóm người. Nhóm người này trên thân khí tức cường đại. Trang phục đều là long lấy. Nhìn qua liền biết ở đây đều không có ai là người thường. Nhóm người này chính là người cầm quyền trên hạm lúc này.

Ngồi trên cao nhất một vị nam tử khoảng 30 lúc này đang trầm ngâm giống như là suy nghĩ cái gì đó. Trong căn phòng này bầu không khí có chút nặng nề. Ai nấy đều trầm mặc. Có thể thấy trên nét mặt mỗi người ít nhiều có vài nét lo âu.

“Tả Đại Nhân, bao lâu nữa thì tổng đàn mới cho người đến cứu viện chúng ta”. Bên dưới một vị lão giả lo lắng hỏi nam tử trên cao nhất toạ kia.

Nam tử này tên là Tả Lãnh Thiên, hiện tại chính là người có quyền hạn cao nhất ở trên hạm này. Tả Lãnh Thiên mở miệng đáp “Ta đã đưa tin về tổng đàn, đã nhận được hồi âm. Tổng đàn đã cử người đi tiếp chúng ta. Thế nhưng là từ Viêm Dương tinh vực tới Băng Thiên tinh vực này không có thời gian 2 tháng là không cách nào tới”.

“2 tháng là quá lâu. Chỉ sợ chúng ta trụ không tới lúc đó. Bên ngoài kia.....”. Vị lão giả này nói tới đây liền ngập ngừng không nói tiếp.

“Hừ. Một đám ô hợp mà thôi. Nếu chúng dám đánh lên thần hạm. Liền để chúng chết không có chỗ chôn”. Một vị nam tử trẻ tuổi lên tiếng. Nam tử này nhìn qua khoảng 25 tuổi. Thế nhưng là thân hình hắn vô cùng to lớn. Hắn tên là Hùng Nguyên, là một vị Thiếu Chủ của Hùng Gia. Hùng Gia chính là một cái gia tộc lớn. Bọn hắn mang trong mình Viễn Cổ huyết mạch Ma Hùng.

Một vị nam tử khác lên tiếng “Ngươi thật cho rằng bọn hắn không dám đánh lên sao. Bọn chúng biết rõ đây là thần hạm. Thế nhưng là vẫn cứ tới. Ngươi thật nghĩ bọn chúng đến như vậy ngu ngốc”.

Hùng Nguyên lạnh lùng nhìn nam tử kia hô lớn “Tiểu Thương, ngươi là có ý gì”.

Nam tử gọi là Tiểu Thương kia khinh thường đáp “Có Ý gì??? Đến người ngu cũng nhìn ra phía sau bọn hắn có thần xui khiến”.

Câu này vừa ra, nội tâm của người trong phòng đều là nặng nề thêm. Bọn hắn rõ ràng chuyện này không dễ giải quyết. Bọn hắn là người của Nhật Nguyệt Thần Giáo, tại trên Nhật Nguyệt giới, giáo phái của bọn hắn là chí tôn. Thử nghĩ, một cái giáo phái độc tôn một toà thế giới, đây là cỡ nào nội tình. Quan trọng là bọn hắn giáo phái chính là có tồn tại thần. Hơn nữa liền không phải một vị.

Lần này bọn hắn rời đi Nhật Nguyệt giới, rời đi Viêm Dương tinh vực. Mang theo vô số tài nguyên quý giá đến Băng Thiên tinh vực này làm một cái khổng lồ giao dịch. Liền ngay cả thần cũng đi theo hộ tống. Liền rõ ràng lần giao dịch này là cỡ nào quan trọng. Thế nhưng là hết lần này đến lần khác lại

gặp bất trắc. Bọn hấn gặp hải tặc. Hòn nữa còn là thần cấp hải tặc. 2 vị thần hộ tống một vị vẫn lạc. 1 vị thì trọng thương. Tài nguyên đem theo cũng bị cướp đoạt hơn phân nửa. Thần hạm bị đánh rớt xuống Cực Huyền Giới này.

Bọn hấn rõ ràng. Cực Huyền Giới này có thần tồn tại. Hòn nữa là rất nhiều thần. Bởi vì toà Cực Huyền Giới này chính là một toà Siêu Cấp Đại Thế Giới. Nếu đem so sánh Nhật Nguyệt Giới của bọn hấn chỉ nhỏ bằng 1:100 Cực Huyền Giới.

Số tài nguyên còn lại trên thần hạm của bọn hấn đã bị thần đánh chủ ý. Cho nên bọn hấn muốn sống sót chỉ có thể từ bỏ số tài nguyên này. Nếu để thần thật sự ra tay thì bọn hấn tuyệt đối là chết ở đây. Tất nhiên thần cũng có mặt mũi của thần. Không tiện ra tay vì thế mới xử giục những cái này bản địa cường giả tới đây cướp đoạt.

Lúc này bên ngoài đi vào một nhóm người. Chính là vừa rồi bên ngoài Từ Nghiên. Từ Nghiên vừa đi vào. Tiểu Thương lập tức hỏi. “Từ Sư muội, thế nào.”

Từ Nghiên chỉ lắc đầu thờ dài.

Bên cạnh một vị nữ tử trẻ tuổi cảm thán nói “thật không biết xấu hổ, cái gì tới giúp đỡ chúng ta. Chính là muốn ăn cướp. Còn tên mặt trắng kia lại muốn mời sư tỷ về phủ của hấn cơ đấy. Thật đáng ghét”.

Trên cao nhất toạ kia. Tả Lãnh Thiên mở miệng hỏi Từ Nghiên “Bọn hấn là không chịu rời đi sao”.

“Sẽ không. Trừ khi chúng ta từ bỏ số tài nguyên này, cũng không biết bọn hấn kiên nhẫn được bao lâu nữa”. Từ Nghiên thờ dài nói ra. Sau đó nàng lại hỏi tiếp “Thiết Thần đại nhân thế nào”.

Tả Lãnh Thiên trầm ngâm một lát rồi đáp. “Bị Thương vô cùng nghiêm trọng. Sẽ không có cách nào lại ra tay. Chỉ có thể dựa vào chúng ta mà thôi”.

.....

Bên ngoài lúc này số người tụ tập đã lên tới gần trăm vạn người. Hòn nữa là không ngừng kéo đến. có đại giáo tông môn uy danh hiển hách. Lão tổ hung uy lan xa. Cũng có hạng người vô địch yên lặng ẩn nấp. Bọn hấn đều mang tâm tư riêng của mình. Không ai biết bọn hấn nghĩ gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Đến ngày thứ 8, mọi thứ vẫn như vậy yên lặng. Số người tụ tập đã lên tới hơn 200 vạn. Cho đến ngày thứ 12.

Những cái kia lão tổ. Những cái kia biết được nội tình. Những cái kia ân áp người đều là nhao nhao mở mắt “Đến rồi”.

Bên trong thần hạm. Tả Lãnh Thiên cũng mở ra đôi mắt của mình nặng nề nói một câu “Rốt cuộc cũng đến”.

Lập tức liên tục mấy đạo mệnh lệnh được ban ra. Người trên hạm lúc này ai nấy khẩn trương vô cùng đều tiến vào trạng thái cảnh giác. Tùy thời đều có thể xảy ra chiến đấu.

Chỉ thấy ở phía xa chân trời. Chính là tràn ngập cờ xí. Sau đó là mấy vạn chiến hạm phá không mà tới. Chiến hạm này mỗi cái đều là một màu đen lạnh lẽo. Những chiếc chiến hạm này bay tới gần thần hạm. Sau đó là ngay ngắn dừng lại. Tiếp theo đó bên trong hạm chính là từng chi từng chi đội ngũ đi ra ngoài. Chi đội ngũ này mỗi cái cũng đều mặc lấy một bộ hắc giáp. Số lượng khoảng 100 vạn.

Có người nhận ra chi đội quân này nhỏ giọng thì thầm “Là đại quân triều đình. Lần này chơi lớn rồi. Xem ra canh này chúng ta khó có phần”. Bên cạnh đồng bạn của hấn bình tĩnh đáp “Không cần lo lắng. Yên lặng theo dõi kỳ biến. Đến lúc ấy. Có thể ăn liền ăn. Không ăn được liền chạy. Dù sao chúng ta tới coi náo nhiệt là chủ yếu”.

Tại một chiếc lớn nhất chiến hạm. Đi ra một vị nam tử khoảng 40. Nam tử này thân mặc hoàng kim giáp. Trên người hấn linh lực cực kì khủng bố. Hấn đứng đó giống như là một toà thái sơn nặng nề. Bất cứ ai ở gần hấn đều cảm nhận một áp lực khiến người ta hít thở không thông.

Có người nhận ra hấn sợ hãi than “Triều Đình thế mà cử Kim Nguyên Soái tới. Hấn là cường giả đã Thông Thần, vượt qua môn khảm kia là đã thành thần rồi. Xem ra là triều đình coi trọng những tài nguyên”.

Người được gọi là Kim Nguyên Soái hô lớn “Người trên Hạm nghe rõ. Ta phụng lệnh Quang Vũ Hoàng Đế tới dò xét người từ bên ngoài. Hi vọng các ngươi có thể hợp tác”.

Ngay lập tức trên Hạm xuất hiện hình bóng của Tả Lãnh Thiên. Tả Lãnh Thiên đáp lại “Các hạ xin cho hỏi. Tại sao lại phải dò xét chúng ta”.

Kim Nguyên Soái giọng không cảm tình “Các ngươi hiện tại đang ở trong cương thổ Quang Vũ Thần Quốc. Đề phòng kẻ gian tới gây họa cho Thần Quốc. Ta phụng lệnh Hoàng Đế tới tra xét”.

“Bọn ta chỉ là gặp nạn mà thôi, cũng không phải là có ý roi xuống đây. Xin các hạ có thể thông cảm”. Tả Lãnh Thiên hạ giọng.

“Ta chỉ là làm theo lệnh mà thôi. Hòn nữa nếu các ngươi thật gặp nạn. Liền không có gì cần lo lắng. Thần quốc sẽ tiếp đãi các ngươi thật tốt. Chỉ sợ các ngươi là có mưu đồ. Không dám để chúng ta dò xét mà thôi”. Kim Nguyên Soái cao giọng. Sau đó lại tiếp “Cho các ngươi thêm 3 ngày suy nghĩ. Sau 3 ngày bọn ta liền dùng vũ lực. Nếu chống cự liền giết không tha”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Xung Đột

Đặt ra thời gian 3 ngày về sau. Kim Nguyên Soái liền ẩn mình vào chiến hạm không lộ diện nữa. Thế nhưng là quân đội bắt đầu triển khai. Bọn hắn đem thần hạm vây kín lại. Chính là phòng ngừa người trên hạm trốn đi.

Về phần đám người Doanh Thiên lúc này vẫn một bộ thần định nhàn nhả yên lặng chờ đợi ở một góc. Mỗi người đều phần mình nhắm mắt dưỡng thần. Không ai làm phiền ai. Nếu nói có người lúc này khẩn trương nhất thì chính là Hoàng Cát. Hắn liên tục nhìn về phía Doanh Thiên, hắn muốn đem nhìn ra một chút manh mối gì đó. Thế nhưng tất cả đều là một đoàn mê vụ.

Lúc này. Có một đội ngũ đi tới gần chỗ đám người Hoàng Cát. Sau đó một tiếng cười nhạo vang lên “Nha, đây không phải là chư vị cao thủ Tinh Vãn Các sao”.

Bên cạnh Hoàng Cát một cái nam đệ tử mở mắt ra hừ lạnh “Dục Hoá, ngươi tới đây làm gì”. nam đệ tử này chính là người đã tỏ thái độ khó chịu khi Hoàng Cát mời đám người Doanh Thiên lên thăm. Hắn tên là Vương Khôi, là Đại sư huynh của Tinh Vãn Các.

Nam tử gọi là Dục Hoá kia nở nụ cười châm biếm sau đó lại nói tiếp. “Vương Huynh đâu cần như vậy căng thẳng. Lẽ nào lần đó bị ta sư muội đánh cho rã ròi đầy đất nên giờ nhìn thấy chúng ta Phong Lôi Các người liền sợ, ha ha”.

Vương Khôi bị cười nhạo. Tức giận đến muốn phát tác, thế nhưng là bên cạnh mấy vị sư đệ can lại. Dù sao Dục Hoá nói là sự thật. Lần đó bị đánh hắn liền không còn mặt mũi. Hắn cái này Thiên Sư đỉnh Phong cường giả bị một cái nha đầu mới tấn cấp Địa Sư đánh cho không có lực hoàn thủ. Đây là hắn vết nhơ cả đời.

Hoàng Cát rốt cuộc phải lên tiếng. “Vũ Hoá huynh. Huynh đem chư vị đệ tử đến đây hẳn là có việc chứ”. Hoàng Cát nói với một vị khác lão giả.

Lão giả này đứng phía sau nhất. Đầu trọc, nhưng lại có một bộ lông râu trắng. Nhìn qua liền thấy buồn cười vô cùng. Hắn tên là Vũ Hoá. Chính là người chấp đội của Phong Lôi Các đệ tử.

Vũ Hoá cười nói “Hoàng Huynh hiểu lầm, chả là thấy người quen nên lại gần hỏi thăm thôi, ha ha”.

“Vậy chúng ta liền nhận hảo ý”. Hoàng Cát nói xong liền không để ý nữa.

Dục Hoá trên miệng một nụ cười khinh thường nhìn quanh đệ tử Tinh Vãn Các một lượt, đến khi nhìn tới Ma Âm thì mắt sáng lên. Hắn đứng nghiêm lại sau đó khí thái mười phần hỏi thăm “Không biết vị cô nương này là ai. Ta nhớ không lầm thì trước đây Tinh Vãn Các chưa hề gặp qua cô nương”.

Ma Âm chính là liếc hắn một cái. Đến trả lời cũng không. Nàng chỉ yên lặng đứng đó. Cái này hành động của Ma Âm làm Hoá Dục có chút mặt mọ xấu hổ. Thế nhưng là hắn lại có nói tiếp “Ta là Hoá Dục, là nhi tử của Đại Trưởng Lão Phong Lôi các, có thể hay không mời cô nương về làm khách, ta sẽ chiêu đãi thật tốt cô nương”. Hoá Dục nở nụ cười thân thiện mời mọc. Thế nhưng đáp lại Ma Âm lần này chính là không thèm nhìn hắn. Trực tiếp đem hắn coi như không khí.

Hoá Dục liền có chút thẹn quá hoá giận. Bên cạnh hắn một vị sư đệ mở miệng nịnh nọt quát. “Đừng có cho mặt mũi mà không biết hướng. Hoá sư huynh chính là đại thiên tài của Phong Lôi các chúng ta. Được sư huynh đề mắt chính là phúc phận của ngươi”.

Hoá Dục ngăn lại vị sư đệ kia của hắn “không sao. Nếu cô nương đã không muốn chúng ta liền không ép”. Sau đó hắn nhìn lại một chút liền trông thấy Mộng Diệp, dựa vào hắn kiến thức liền có thể rõ ràng cô nương che mặt này nhan sắc tuyệt đối không hề thua kém Ma Âm. Thậm chí còn hơn. Hắn cũng không phải là kẻ ngốc. Liền lập tức lần nữa quan sát. Sau đó hắn lập tức liền nhận ra 2 cái này nữ tử, con gấu và nữ hài tử kia. thêm cái tên phạm nhân này là một nhóm. Chỉ là đi chung với đám người Tinh Vãn Các mà thôi. Hắn lại quan sát thật lâu lần nữa liền thấy rằng 2 nữ tử kia đứng phía sau thanh niên phạm nhân này. Điều này rõ ràng thanh niên này tuyệt đối có địa vị.

Điều làm hắn không rõ là thanh niên này rốt cuộc vì sao không có tu vi. Nhìn đi nhìn lại hắn chỉ là thuần túy một cái phạm nhân. Hắn khẳng định 2 nữ tử kia và nữ hài kia tuyệt đối là tu chân giả. Hơn nữa tu vi không đơn giản. Bởi vì hắn nhìn không thấu, hắn nhìn không thấu cả nhóm người này. 2 nữ tử kia tu vi tuyệt không thua kém hắn, thậm chí là hơn. Nữ hài kia tu vi chỉ có Linh Nguyên Cảnh, thế nhưng lại mang cho hắn một cỗ cảm giác mờ mịt. Liền ngay con gấu kia hắn cũng không rõ chỉ là gấu hoang dã hay là ma thú. Chính là một hồi đầu đầu sau đó hắn dứt khoát không nghĩ nữa.

Hoá Dục đến trước mặt Doanh Thiên đạo “Vị này công tử có thể hay không giới thiệu một chút tôn tính đại danh”.

“Doanh Thiên”.

Hoá Dục thầm nghĩ “có thể là một vị thiếu chủ tông môn hoặc thế gia nào đó đi ra ngoài kiến thức”.

Nghĩ tới đây hắn liền muốn dò xét Doanh Thiên, liền đặt tay lên vai Doanh Thiên nói tiếp “có thể hay không cho phép ta kết hảo hữu”.

Từ đầu đến cuối giấu bên trong áo choàng Mộng Điệp lập tức quát khẽ “Bỏ ra tay chó của ngươi, dám mạo phạm công tử”. Giọng nói Mộng Điệp mang theo sóng âm trùng kích khiến Hoá Dục bay ra ngoài, sau đó thổ huyết. Hiện nhiên bị thương không nhẹ.

Ngay lập tức Vũ Hoá đỡ được Hoá Dục. Sau đó dò xét thương thế của hắn. Vũ Hoá mặt phát lạnh lạnh giọng nói lớn “các hạ đây là có ý gì. Tại sao lại đã thương hắn. Lại còn phỉ đi một cánh tay của hắn. Đây là muốn cùng Phong Lô các làm khó dễ sao”.

“Cùng các ngươi khó dễ thì thế nào. Thúc thời liền rút. Bằng không liền chém hết các ngươi”. Mộng Điệp giọng đánh thép đáp lại. Nàng rõ ràng Doanh Thiên là không thích bị làm phiền, nếu thật để hắn không vui. Nói không chừng liền để mấy trăm vạn người ở đây tan thành mây khói.

“Hừ, Hoàng Cát huynh, mấy vị này là Tinh Vãn Các mời tới sao”. Vũ Hoá quay ra chất vấn Hoàng Cát.

Thế nhưng là Hoàng Cát chỉ cười nhẹ đáp lại “Vũ Hoá huynh hiểu lầm. Mấy vị này chỉ là trên đường gặp nên đi nhờ mà thôi. Không có liên quan tới chúng ta Tinh Vãn Các”. Hoàng Cát thực tế không phải là sợ dây dưa mà phủ nhận, chỉ là hắn thật muốn biết vị này Doanh Thiên công tử thật ra là cái gì hạng người. Thế nên hắn sẽ không nhúng tay.

Doanh Thiên rõ ràng Hoàng Cát ý đồ. Hắn cũng chỉ là lúc đầu nói nhẹ “Nàng nói đúng, thúc thời liền rút, đừng làm phiền ta. Nếu không chỉ có thể đem các ngươi đi chết”.

Nge Doanh Thiên nói vậy. Vũ Hoá chính là nổi giận. Hắn một cái Linh Hoàng cường giả, bao giờ lại bị một cái phạm nhân dọa giết. Mặc dù nói tu chân giả sẽ không đụng phạm nhân, thế nhưng là nếu bị xúc phạm thì hoàn toàn có thể đem xử lý.

Linh Hoàng khi tức lập tức phát ra. Đem kinh động rất nhiều các môn phái thế lực khác. Cái này động tĩnh khiến mọi người đều chú ý vào đây. Tất cả mọi người đều ôm tư tưởng xem náo nhiệt. Dù sao chờ đợi cũng nhằm chán, nếu có trò vui xem thì tội gì không xem.

“Phong Lô các ta mặc dù không phải cái gì siêu cấp đại thế lực. Thế nhưng là ở tây vực cũng có chút danh tiếng. Nào có thể chấp nhận một cái phạm nhân nhục nhã. Lại còn đã thương chúng ta đệ tử. Hôm nay ta phải lấy lại mặt mũi cho Phong Lô Các”. Vũ Hoá hùng hồn nói ra.

“Chỉ là một cái Phong Lô Các mà thôi, khi nào liền đem các ngươi diệt môn”. Doanh Thiên hời hợt một câu.

Vũ Hoá tức giận đến mặt mũi đỏ bừng, hắn nhấn mạnh “Tốt,, Tốt,, Tốt, đã như vậy liền xem ngươi thế nào diệt môn ta”. Dứt lời liền một chương võ tới phía Doanh Thiên. Một chương này là hắn tức giận một kích. Liền xem như Linh Tôn cũng không giám đón đỡ. Có thể tưởng tượng một chương này võ xuống có thể đem phương viên cả mấy ngàn trượng đập bể. Tất nhiên đối với Linh Hoàng dạng này cường giả đều là không chế rất tốt lực lượng của mình. Nên điều đó sẽ không xảy ra.

Ngay khi tất cả những người xung quanh đều nghĩ Doanh Thiên dưới một chương này sẽ bị đánh thành huyết vụ thì một màn xảy ra. Chỉ thấy Mộng Điệp chắn trước mặt Doanh Thiên sau đó liền vung tay đem một chương kia đánh tan. Bên dưới mũ choàng của nàng lúc này vén lên để lộ ra một con mắt. Con mắt này kỳ lạ ở chỗ đồng tử của nó có hoa văn kì lạ (sharingan trong nar cho các bạn dễ tưởng tượng.v).

Vũ Hoá mắt vừa chạm liền cảm thấy mình giống như là rơi vào luyện ngục, hắn chính là cảm thấy vô cùng thống khổ. Đau đớn đến từ linh hồn khiến hắn muốn chết đi. Thế nhưng bên ngoài chỉ thấy rằng Vũ Hoá thần thờ đứng đó. Ai cũng đều không rõ hắn bị làm sao. Chỉ có vài cái nhân vật không đơn giản có thể nhìn ra manh mối.

“Hắn trúng huyền thuật”

“Thật mạnh mẽ huyền thuật, là nhân thuật”

“Người này..... không đơn giản”

Bên trong một chiếc chiến hạm. Kim nguyên soái cũng nhìn một màn này, hắn lầm bầm “Tà Luân Nhân, trong truyền thuyết một loại thiên nhân”.

“Nguyên Soái, nhân thuật này thật lợi hại sao”. Một vị cấp dưới tò mò hỏi.

“Lợi hại. Vô cùng lợi hại. Sở hữu nhân thuật so với thánh thể, thần thể các loại còn muốn hiếm”. Kim Nguyên Soái nói xong liền nhắm mắt dưỡng thần.

Về phần Vũ Hoá. Hắn ở trong huyền thuật 7 ngày 7 đêm bị đủ loại tra tấn. Chỉ thấy hắn quy xuống miệng phun máu. Đôi mắt hắn vô thần sợ hãi. Thực tế tâm trí của hắn bị vây trong huyền thuật của Mộng Điệp để cho hắn cảm nhận đã qua 7 ngày. Thế nhưng thực ra chỉ là trải qua một chút thời gian mà thôi.

Một màn này khiến tất cả người ở đây đều khiếp sợ. Nữ tử này tu vi thật khủng bố. Có thể vô thanh vô tức làm một vị Linh Hoàng mất đi ý thức. Đây là cỡ nào đáng sợ. Thử nghĩ nàng trong bóng tối ra tay liền có thể đem rất nhiều người ở đây gạt bỏ. Lập tức ai nấy đều cảnh giác lên.

Ngay lúc mọi người đang khiếp sợ, thì một cỗ lạnh lẽo kỳ lạ từ phía đông kéo tới. Hàn khí lạnh lẽo này làm mặt đất kết lên từng tầng băng tinh. nhiệt độ lập tức giảm xuống. Vừa rồi sa mạc còn nắng nóng. Hiện tại lại lạnh lẽo vô cùng. Tuyết cũng đã rơi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Băng Tôn Giả

Hàn khí lạnh lẽo kéo tới trong chốc lát liền bao phủ cả một vùng đại địa rộng lớn mảy trăm dặm. Chỉ cần người suy nghĩ một chút liền rõ ràng hàn khí này là do người gây ra.

Tại trên thần hạm lúc này, Tả Lãnh Thiên ánh mắt nặng nề. Bởi vì hắn cảm nhận được thêm một cỗ khí tức cường đại vô cùng đang kéo tới. Kẻ tới này tuyệt đối là cùng một cấp cường giả với hắn. Hắn trầm giọng “Là họa, thì tránh không khỏi. Đã như vậy, một lần đổi mặt đi”.

Tại trong chiến hạm, Kim Nguyên Soái cũng mở ra ánh mắt của mình hừ lạnh nói “Băng Tuyết Quốc cũng muốn kiếm một chén canh, tốt”.

Chỉ thấy lúc này phía xa chân trời xuất hiện một cái bóng người. Bóng người này ngồi trên một chiếc bảo tọa. Hàn khí thông thiên này chính là từ hắn mà phát ra. Phía sau hắn cũng xuất hiện lấy một nhóm người. Mỗi cái cũng đều là cường giả đỉnh cao. Người ngồi trên ghế cao giọng cười nói “Thật không nghĩ tới lại náo nhiệt như vậy nha, Kim Nguyên Soái, người lại đến sớm”.

Tại trong chiến hạm một giọng nói hùng hồn phát ra đáp lại “Băng Tôn Giả đường xá xa xôi tới đây không biết là có chuyện gì”.

“A a.. chỉ là tiện đường đi qua mà thôi, thấy nơi đây náo nhiệt liền ghé qua xem”. Băng Tôn Giả một bộ tình cờ đi ngang qua cười nói.

“Thật là đi ngang qua không biết tại sao người lại phát ra như vậy lớn uy áp, là muốn thị uy sao”. Kim Nguyên Soái không cảm tình hỏi.

Đáp lại Băng Tôn giả chỉ là cười lớn “Nha,dạo gần đây tu vi có chút tăng tiến, chẳng may đột phá tới Thông Thần nhị trọng thiên, có chút không khống chế được”.

Câu này vừa đi ra, Tại trong chiến hạm, ánh mắt Kim Nguyên Soái có chút co rút lại, rõ ràng vị này Băng Tôn Giả đây là cố ý muốn thị uy hắn. Trước đây 2 người đã gặp nhau nhiều lần. Hơn nữa còn động thủ, bởi vì ngang bằng cảnh giới nên không phân thắng bại. Thế nhưng là hôm nay vị kia Băng Tôn Giả hiển nhiên là đã đi trước một bước vượt qua hắn.

Kim Nguyên Soái đáp lại “Chúc mừng Tôn Giả tu vi thăng tiến, ta lại không giống như Tôn Giả có thể tiến thêm một bước. Thế nên đành đi cầu Vương Thần một món thần khí hộ thân, hơn nữa còn là Địa Thần Bình. May mắn được ngài đáp ứng”. Lời này Kim Nguyên Soái chính là có ý muốn cho Băng Tôn Giả biết trong tay hắn cầm thần khí thần ban cho. Cho dù người có hơn ta một cái tiểu cảnh giới thì thế nào.

Băng Tôn Giả nghe vậy trong lòng có chút giật mình. Bởi vì hắn rõ ràng Địa Thần Bình là cỡ nào đáng sợ. Hắn phụng mệnh tới đây cũng được thần đưa cho thần khí. Thế nhưng chỉ là thần khí bình thường, đem so với Địa Thần Bình liền lộ ra có chút đồng nát sắt vụn. Hắn cũng biết mình tính sai. Xem ra món đồ trên thần hạm kia được các thần coi trọng vượt xa hắn tưởng tượng.

....

Bên dưới mặt đất, Nguyệt Nhi tò mò hỏi Doanh Thiên “Sur Tôn a, vì sao đám người trên kia không giao nộp đồ mà thoát thân. Cứ như vậy liền sẽ bị giết không còn một mống”.

Bên cạnh Ma Âm cũng là chung thắc mắc “Đúng vậy, dù sao tính mạng là quan trọng, đồ vật dù quý thế nhưng là không bù lại mạng sống nha”.

“Các người không hiểu, đồ vật trên kia vượt xa các người tưởng tượng. Giá trị của nó là rất lớn. Hơn nữa nếu để lộ ra thì bọn hắn chắc chắn sẽ bị diệt môn trong nay mai, vì thế dù chết bọn hắn cũng không thể để lộ ra”. Doanh Thiên một bộ nhìn thấu nói ra.

Ma Âm ngạc nhiên “Đồ vật gì lại kinh khủng như vậy”.

“Chờ chẳng phải liền biết”. Nói đoạn Doanh Thiên đứng dậy lại tiếp “Các người chờ ở đây, ta đi có chút việc”. Nói xong liền biến mất. Kỳ lạ là xung quang giống như không một ai phát hiện hắn cứ như vậy tiêu thất. Chỉ có Hoàng Cát là nhìn thấy mà thôi.

Hoàng Cát thầm chây mò hỏi “Vị Gia này đến cùng là tồn tại gì”.

....

Trong nháy mắt Doanh Thiên xuất hiện tại một căn phòng. Căn phòng này nhìn qua chính là phòng nữ nhi. Chính là trên thần hạm một căn phòng.

Ngay lập tức cửa mở ra. Đi vào là một nhóm người. Đầu là nữ tử, đi đầu chính là vị kia Từ Nghiên. Vào phòng đằng sau, một nhóm nữ tử này đều là tâm trạng căng thẳng. Trong đó một cái nói “Thật sự chúng ta sắp chết ở đây sao, sự tỷ, thật không có cách nào sao”.

Từ Nghiên bình tĩnh đáp lời “Không có gì phải sợ hãi. Chết ở đây cũng tốt, còn hơn là cả nhà bị giết. Chuyện này chúng ta không làm chủ được”.

Ngay lúc này một cái giọng nam vang lên “Mấy cái nha đầu các người làm gì bi quan như vậy. Có hay không cần ta giúp đỡ”.

Lúc này một đám nữ tử mới nhao nhao giật mình nhìn sang. Chỉ thấy không biết từ lúc nào một cái bạch y nam tử đang ngồi trên giường của Từ Nghiên.

Nam tử này giống như là đã ngồi đó thật lâu. Từ Nghiên ánh mắt nhìn chăm chăm nam tử này. Hắn đến cùng là như thế nào đi vào. Phải biết phòng của nàng là có trận pháp, có người đi vào nàng liền biết. Hơn nữa lấy nàng tu vi lại không thể phát hiện hắn ngồi đó.

Mấy nữ tử nhao nhao rút kiếm một bộ sẵn sàng đem hắn giết. Thế nhưng là ngay lập tức. Căn phòng này giống như là đông cứng lại. Là thời gian đóng băng. Thêm vào đó là màu sắc trong căn phòng bỗng nhiên xám xịt đi. Không còn rực rỡ màu hoa. Cũng không còn màu gỗ, màu nhung lụa. Thay vào đó chỉ là một màu xám đen giống như tranh đen trắng.

Từ Nghiên giật mình sợ hãi than “Thiên Địa Thất Sắc”. Sau đó nàng liền phát hiện cả căn phòng này chỉ còn nàng và Doanh Thiên là có thể cử động. mấy vị sư muội kia của nàng đều bị định trụ tại đó.

“Ngươi là ai, có ý đồ gì”. Từ Nghiên ánh mắt trở nên ngưng trọng.

Doanh Thiên thì một bộ không để ý đi tới một chiếc ghế dài, sau đó chính là nằm dài ra đạo “Tôi rót rượu cho ta đi”.

Từ Nghiên ngạc nhiên, đây đến cùng là cái gì tình huống, sau một hồi đấu tranh tư tưởng, nàng rốt cuộc vẫn mở tới một bình rượu đến bên cạnh rót cho hắn.

Đỡ lấy chén rượu kia, một hơi uống vào. Doanh Thiên có chút xa xăm mở lời “Ngươi có biết cảm giác nhìn người thân bên cạnh mình chết đi không”.

“Chưa từng trải qua”.

“Vậy Ngươi hẳn là không muốn điều đó xảy ra”.

“Đúng”.

“Nếu để những đồ vật kia lộ ra. Ngươi sẽ rất nhanh nếm trải cảm giác này”.

Câu này vừa đi ra. Từ Nghiên ngay lập tức một chương vung lên. Nhắm thẳng thiên linh cái của Doanh Thiên mà đánh xuống. Tuyệt đối là muốn trong một chiêu này đem hắn giết chết.

Thế nhưng là chương ấn chỉ cách trán Doanh Thiên một gang tay liền không cách nào tiến thêm. Từ Nghiên chỉ cảm thấy nàng không có cách nào di chuyển.

Doanh Thiên lắc đầu “Quá nông nổi. Đạo tâm như vậy kém cỏi. Sau này liền sẽ hại chết ngươi”.

Áp chế sợ hãi trong lòng. Từ Nghiên hỏi “Ngươi đến cùng là muốn gì”.

“Rót cuộc đi vào vấn đề chính. Ta nếu như nói sẽ giúp các ngươi vượt qua một kiếp này. Lại sẽ giúp các ngươi bí mật. Ngươi có tin hay không”. Doanh Thiên nghiêm túc nói.

“Ngươi nói thật”. Từ Nghiên kinh nghi bất định hỏi lại.

“Ta chỉ hỏi ngươi có hay không tin tưởng ta” Doanh Thiên chốt lại một câu.

Từ Nghiên nhìn hắn thật sâu. Không hiểu sao nàng cảm giác nam tử này mang đến cho nàng một cỗ đáng tin khó hiểu. Giống như cho dù là trời có sập xuống thì chỉ cần hắn tại. Hắn đều có thể đỡ được. Thế nhưng là lý trí của nàng lại đang đấu tranh. Một cái nam tử không quen biết. Đặt niềm tin vào hắn liệu có ổn hay không. Việc này chính là liên quan đến cả nhà gia tộc. Tông môn. Đây chính là liên quan tới hàng ức vạn tính mạng sinh linh. Làm không tốt chính là gia tộc. Tông môn của nàng đều tan thành mây khói.

Suy nghĩ một hồi, nàng hít sâu một hơi sau đó nhìn thẳng Doanh Thiên nghiêm túc trả lời “Ta Tin ngươi”.

“Tốt, nên như vậy”. Doanh Thiên mỉm cười hài lòng. Sau đó đạo tiếp “Thế nhưng là ngươi rõ ràng thiên hạ vốn không có cơm trưa miễn phí”.

“Ta rõ ràng, ngươi muốn gì”

“Rất đơn giản. Ngươi làm ta thị nữ. Và ta cần một phần thứ đồ kia”.

“Điều này là không thể, thứ đồ kia tuyệt không thể lấy ra ngoài”

“Cái quan trọng là bí mật của nó, nếu ngươi đồng ý chỉ cần hô lớn là được”. Nói xong Doanh Thiên liền biến mất. Căn phòng này cũng dần trở lại màu sắc ban đầu của nó.

Mấy cái nữ tử toàn bộ đều tỉnh lại. Sau đó đảo mắt nhìn quanh hỏi “Sư tỷ tên kia đi đâu”.

“Ta không rõ”. Từ Nghiên đáp lại sau đó lại trầm ngâm. Nàng quyết định đem chuyện này nói với Tả Lãnh Thiên.

“Ta cần đi gặp Tả Đại Nhân”.

.....

Doanh Thiên bất thình lình xuất hiện trước mặt Nguyệt Nhi. Nha đầu này giật mình hỏi “sư tôn vừa mới đi đâu”. Doanh Thiên cười đáp “Đi làm chút giao dịch”.

Chỉ có Hoàng Cát là sợ hãi. Bởi vì lấy hãn đồi Nhân Thuật kia có thể nhìn thấy rõ ràng Doanh Thiên xuất hiện trên thần hạm. Thế nhưng là ở đây cường giả vô số. Không thiếu hạng người vô địch đều ở đây. Thế nhưng là hãn có thể ẩn hiện mà không ai phát hiện. Hãn biến mất không ai hay. Hãn trở lại cũng k ai biết. Hãn giống như là từ đầu đến cuối đều ở tại nơi đó.

Phía bên kia Băng Tôn Giả và nhóm người tùy tùng cũng đã dựng lên một toà đại điện. Toà đại điện này chính là một món bảo khí.

Thời gian yên lặng trôi qua. Thấm thoát liền 3 ngày. Ngay lúc này Kim Nguyên Soái đi ra khỏi thần hạm nói lớn “Thời hạn 3 ngày đã qua, các ngươi có hay không rời xuống thần hạm”.

Trên thần hạm cũng đi ra một nhóm người. Dẫn đầu chính là Tà Lãnh Thiên. Tà Lãnh Thiên lúc này khuôn mặt có chút băng lãnh. Trước mắt hãn chỉ có 2 lựa chọn. Một là giao nộp đồ vật. 2 là chiến đến cùng. Giao nộp đồ vật ra thì sẽ là bọn hãn tông môn đại họa. Nếu chiến đến cùng thì hôm nay cũng khó sống rồi đi nơi này. Trong đầu hãn hiện lên nhưng lời mà Từ Nghiên đã nói. Thế nhưng là hãn không tin tưởng. Một cái lạ mặt người. Muốn lấy một phần món đồ kia. Đây là tuyệt đối không thể nào.

“Đã như vậy. Liền chiến đi. Hôm nay bọn ta dù chết ở đây cũng tuyệt không rời đi thần hạm này”. Tà Lãnh Thiên kiên định nói ra.

“Tốt. Thiết Huyết Quân Đoàn nghe lệnh. Bày trận.... tấn công lên hạm”. Kim Nguyên Soái hạ lệnh.

Mấy anh em đọc truyện chịu khó share pr giúp mình chút. Để lấy động lực viết đc nhiều ạ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Chiến Đấu Nổ Ra

Kim Nguyên Soái vừa buông lệnh, chỉ thấy ngay lập tức Thiết Huyết Quân Đoàn lấy một tốc độ khó tin triển khai đội hình, trong mấy cái hít thở liền đã thấy quân đội bố trí xong đâu vào đó. Từng tốp quân lính đều ở vị trí của mình, lấy một phương thức kỳ lạ mà diễn hoá thành trận pháp bao vây thần hạm

Có người nhìn ra trận này sợ hãi than “Là Huyết Thần Trận, nghe nói trận này là một vị thần vô cùng cường đại trên Thần Đình sáng tạo”.

“Uy lực trận này vô cùng mạnh mẽ, trận này cực hạn dù chỉ dùng phạm nhân sức cũng có thể đồ thần”

“Nghe nói đã có không chỉ một vị thần vẫn lạc trong trận”

“Hôm nay Thiết Huyết Quân Đoàn đến đây chỉ có một nửa. Thế nhưng là Thông Thần Cảnh cường giả rơi vào trận có lẽ cũng bỏ mạng đi”.

Phía xa Băng Tôn Giả nhìn trận này cũng cảm thấy ngưng trọng, hãn từng đối đầu với Kim Nguyên Soái vô số lần. Hãn biết rõ trận này lợi hại cỡ nào.

Trên thần hạm, Tà Lãnh Thiên cũng đều cảm thấy áp lực. Cho dù lấy hãn tu vi Thông Thần này cũng không có dám chắc toàn thân trở ra nếu bị rơi vào trận. Chưa kể còn có 2 vị cường giả không thua kém hãn ở cạnh.

Ngay sau khi quân đội trận pháp bố trí xong. Liền thấy phía trên bầu trời xuất hiện lấy 36 thân ảnh màu máu ngưng hiện ra. Đây là huyết khí của chi quân đội này kết hợp với chiến ý tạo thành. 36 thân ảnh màu máu này đứng quanh thần hạm. Bất cứ lúc nào cũng có thể công lên.

“Trận này cực hạn chính là có thể ngưng ra 108 huyết ảnh, hôm nay mang tới 36 huyết ảnh đã là vô cùng ghê gớm” Có cường giả hiểu biết sợ hãi than. “

“Xem ra hôm nay bọn người kia chấp cánh khó thoát”. Cũng có người đồng tình.

Tà Lãnh Thiên thở dài một hơi sau đó nhìn về những cường giả phía sau nói “Ta sẽ ngăn trận, phần còn lại liền do các ngươi lo liệu, hôm nay sống chết đành phải xem mệnh”.

“Nguyên cùng đại nhân bảo vệ hạm tới cùng”. Đằng sau một đám người đều là quỳ xuống hô. Cũng phải, bọn hãn hôm nay ai nấy đều đã ôm lấy tâm lý phải chết, đối mặt như vậy tình huống mà bọn hãn vẫn có thể như vậy ngoan cường đã là không dễ dàng.

Ngay lập tức trên thần hạm đi ra từng nhóm từng nhóm người. Trong chớp lát, số lượng lên tới mấy chục vạn người. Phải biết thần hạm này là cỡ nào

không lồ, trước khi rớt xuống trên hạm liền có tới hơn trăm vạn người, do chiến đấu qua đi số lượng người thực giảm hiện tại liền chỉ còn mấy chục vạn, thế nhưng mấy chục vạn người này mỗi cái đều là cường giả địa sư trở lên. Linh Tôn Linh Hoàng nhiều không kể hết, liền Linh Đế cũng có tới mấy ngàn vị, đây đã là đội hình khổng lồ có thể quét sạch một cái thế giới cỡ trung.

Kim Nguyên Soái cũng có chút ngạc nhiên, hắn cũng không nghĩ tới trên hạm có nhiều cường giả như vậy. Thế nhưng ngay sau đó hắn hạ lệnh. “Khởi trận, giết sạch không chừa một tên”.

Lệnh vừa ban, 36 thân ảnh màu máu lập tức được kích hoạt. 36 thân ảnh này trên tay xuất hiện lấy một cây thương máu. Trên mỗi cây thương đều tràn đầy sát phạt khí tức. Chúng đồng thời phóng cây thương về phía thần hạm, mỗi cây thương đều mang theo uy lực tuyệt luân vô bì, lấy một thế sét đánh lao vun vút về phía thần hạm. Liền xem như Linh Đế Linh Thánh nếu bị một thương này xuyên trúng cũng chỉ có tan thành mây khói.

Ngay khi 36 cây thương vừa tới. Tả Lãnh Thiên lập tức rời hạm. Lấy sức một mình ngăn cản 36 cây thương kia. Một tiếng nổ lớn vang lên, huyết khí trùng kích ra ngoài khiến nhiều kẻ tu vi yếu kém đều là người ngã ngựa đổ. Chỉ thấy Tả Lãnh Thiên đứng đó có chút chật vật, 2 cánh tay đã chảy máu. Dù sao lấy sức một người đón đỡ công kích của trăm vạn người đã là quá sức. Hơn nữa không phải chỉ là trăm vạn người cùng công kích. Đây là chiến ý kết hợp với trận pháp. Uy lực hợp kích vừa rồi tăng lên đâu chỉ mười lần.

“Xem ra đã là Thông Thần tam trọng thiên rồi”. Kim Nguyên Soái ánh mắt có chút co lại. Sau đó lại mỉm cười “Thông Thần tam trọng thiên thì thế nào cho dù hôm nay ngươi có thành thần cũng đều phải chết”. Kim Nguyên Soái nhìn xuống dưới nói lớn. “Nge lệnh, chia ra 80 vạn binh đối phó hắn, 20 vạn binh còn lại đánh lên thần hạm, chur vị ở đây cũng giúp sức đi. Đoạt được gì liền quy các vị, triều đình sẽ không cướp, Băng huynh cũng cho người lên giúp chứ”. Nói đoạn nhìn về phía Băng Tôn giả.

Băng Tôn giả cũng ngạc nhiên, sau đó a a cười lớn “Kim Huỳnh thật là sáng khoái nha”. Sau đó Băng Tôn Giả cũng phẩy tay, lập tức phía sau Băng Tôn giả nhóm người kia cũng tham gia vào chiến đấu, phải biết mỗi một

cái đều là Linh Thánh cường giả đỉnh cao.

Bên dưới hơn trăm vạn người từ các tông môn đại giáo nghe Kim Nguyên Soái nói vậy ai nấy đều lộ ra vẻ mừng rỡ. Lập tức đổ xô tấn công lên hạm.

“Giết lên hạm, cướp đoạt tài nguyên”

“Ha ha, thần tàng, ta tới đây, hôm nay nhất định phải kiếm lớn”

“Ta sẽ bắt lấy mấy cái mỹ nữ về ẩm giường, ban này ta đã chấm được vài người, các ngươi đừng hòng cùng ta tranh”.

Chỉ vùn vùn mấy chục cái hơi thở. Nơi này liền đã biến thành một cái chiến trường khổng lồ. Một mảnh bên kia Tả Lãnh Thiên đã rơi vào trong trận, đang cực khổ chống đỡ. Tại trên hạm liền đã có vô số người công lên. Từng tiếng nổ lớn vang lên. Từng đạo linh lực bay ngang trời đủ loại màu sắc. Từng tiếng hét thảm vang vọng bầu trời. Tuy thời đều có thể thấy từng bóng người rơi xuống mà chết đi. Tuy lúc đều có thể thấy tứ chi gãy đoạn rơi xuống. Từng đạo huyết vụ bay trong gió. Phương viên mấy vạn dặm trong nháy mắt hoá thành một cỗ chiến trường khổng lồ.

Tại bên ngoài chiến trường lúc này đã có nhiều nhóm người lùi ra xa. Đây là những cường giả dẫn đầu không có tham chiến, hoặc là những thế lực yếu kém không có khả năng tranh đoạt. Cũng có người sợ chết. Cũng có người ồm ý nghĩ khác trong đầu.

Tại một chỗ vắng vẻ, nhóm người Doanh Thiên và Hoàng Cát đang quan sát. Hoàng Cát không có dẫn đệ tử đi tham chiến vì bọn hắn ở đây là tương đối yếu kém. Lại nữa lần này chỉ là dẫn mấy cái đệ tử đi lịch duyệt. Lấy bọn hắn chút này tu vi, e rằng vừa vào đến chiến trường liền đã bị linh lực oanh thành thịt vụn.

Lúc này ánh mắt bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào chiến trường kia. Trong mắt mang theo nỗi sợ hãi. Dù sao bọn hắn cũng là lần đầu trông thấy tràng diện này. Có đệ tử là chịu không được chạy tới gốc cây mà nôn ọe. Nhất là những nữ đệ tử kia đều run cầm cập không dám nhìn.

Hoàng Cát nhìn đám đệ tử này lắc đầu thất vọng thở dài sau đó nhẹ nhàng nói “Các ngươi đã thấy, không có thực lực liền tính mạng của mình đều là cỏ rác. Hãy lấy đó làm gương, ở cái thế giới này, thực lực chính là quan trọng nhất”.

Chỉ có Vương Khôi là ánh mắt vẫn có chút bình tĩnh. Có thể thấy được trong mắt hắn có một cỗ ý chí khó lường. Có lẽ trong tất cả những đệ tử Tinh Vãn Các ở đây thì chỉ có Vương Khôi là có định lực cao nhất.

“Ngươi sai, có thực lực đúng là quan trọng, thế nhưng quan trọng nhất chính là đạo tâm” Doanh Thiên mỉm cười đạo “Đạo Tâm không kiên thì cho dù ngươi có được thực lực cũng sẽ khiến ngươi không thể làm chủ mình”.

Hoàng Cát nghe vậy liền trầm ngâm, bởi vì hắn rõ ràng lời Doanh Thiên là có ý gì, sau đó hắn chấp tay “Công tử nói chí phải”.

Bên cạnh Doanh Thiên, Nguyệt Nhi có chút lo lắng hỏi “Sư tôn a, ngươi liền không đi cứu vị kia Từ Nghiên tỷ tỷ a, nhờ tỷ ấy bị người giết thì làm sao ngươi thu tỷ ấy làm tỷ nữ đây”.

Doanh Thiên bật cười gõ đầu Nguyệt Nhi “Nha đầu không cần tài lanh, sư tôn ngươi tự biết làm việc”.

“Xì, người ta quan tâm còn đánh”.

“Còn nói nữa liền quăng ngươi vào trong đó”.

Nguyệt Nhi im bất.

....

Một canh giờ đi qua, tại trong chiến trường lúc này khắp nơi đều có thể thấy từng bộ thi thể, có nguyên vẹn, có đứt cụt chân tay, càng nhiều là huyết nhục mơ hồ không rõ mặt mũi. Đại địa khắp nơi đều là hố to hố nhỏ. Cỗ những vết nứt sâu tới hàng ngàn trượng, đây là do linh lực tàn phá mà ra. Chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục diễn ra. Hơn nữa ngày càng ác liệt. Trải qua một canh giờ đại chiến. Số người chết đi đều là tu vi thấp một chút. Còn lại người đang chiến đấu đều là cường giả đỉnh cao.

Thần hạm lúc này cũng đã bị tàn phá chia năm sẻ bảy, chỉ còn lại một khoang lớn thần hạm đang được một nhóm mạnh nhất cường giả bảo vệ. Vây xung quanh khoang thần hạm lúc này cũng có rất nhiều người bao vây. Cơ hồ đều là Linh Thánh cường giả. Có thể tưởng tượng, chỉ chốc lát nữa thôi. Sẽ có một trận loạn chiến kinh thiên động địa ở đây bùng phát.

Phải biết, Linh Thánh cấp cường giả tại trên đại lục là rất ít lộ diện, bởi vì cơ hồ Linh Thánh đều tại bế quan tìm cách trùng kích Thông Thần Cảnh để kéo dài thọ nguyên, lại tăng thêm một bước đến gần thần cảnh, mà cường giả Thông Thần Cảnh thì đều tại trùng kích Thần cảnh, thoát khỏi phạm nhân kiếp, vì thế Linh Đế đã là cấp cao nhất cường giả đi lại trên đại lục. Thế nhưng hôm nay trận chiến này Linh Thánh Linh Đế xuất hiện nhiều vô kể, trận chiến này tuyệt sẽ chỉ trong chốc lát liền vang đến mọi ngóc ngách trên toà thế giới này.

Lúc này phương viên trận chiến đã kéo dài tới hơn mười vạn dặm, bởi vì chiến đấu ngày càng kịch liệt, mỗi một cái Linh Đế, Linh Thánh đều có thực lực bài sơn đảo hải, ở đây nhiều cường giả như vậy, có thể biết tràng chiến đấu này là cỡ nào tràng diện.

Uỳnh, Uỳnh,Uỳnh... ngay tại lúc này từng tiếng vang lớn mang theo sóng âm cuồng bạo trùng kích mà ra.

Có người bên ngoài quan sát nhìn chăm chăm vào chiến trường mở miệng nói “Đã bắt đầu rồi”.

Tại khoang Thần Hạm kia, hơn 300 vị Linh Thánh cường giả đã chiến lấy thành một đoàn, từng đạo Linh Lực huy thiên diệt địa đánh ra, đem đại địa đều xói tung lên. Trong chốc lát những người khác đang chiến đấu đều phải bỏ chạy ra phía xa. Sợ bị dư ba trùng kích tới, một vị Linh Đế chạy không kịp bị một đạo dư âm đánh trúng, chỉ thấy hắn không kịp hét thảm một tiếng liền bị oanh thành huyết vụ.

.....

Trong khoang thần hạm lúc này tụ tập hơn 1 vạn người, đều là người trẻ tu vi yếu kém hoặc người giúp việc trên hạm, mỗi một cái đều đang lộ ra rõ rệt vẻ sợ hãi trên khuôn mặt, có vài kẻ thì trực tiếp khóc lóc.

Tại trên cao nhất kia. Ngồi xếp bằng lấy một cái nam tử, hắn trông trẻ tuổi, thế nhưng là trên thân hắn thần uy lượn lờ, rõ ràng hắn là một vị thần, chỉ có điều trên thân hắn lúc này chảy xuôi thần huyết, khí tức cũng cực kì không ổn định, hiển nhiên là đã bị thương cực kì nghiêm trọng.

Từ Nghiên lúc này cũng đang ở đây, nàng tại trước mặt nam tử này quý xuống lo lắng hỏi “Thiết Thần đại nhân, chúng ta thật không có cách nào sao, bên ngoài kia Tà Đại Nhân đã rất khó chống đỡ”.

Nam tử được gọi là Thiết Thần này mở mắt ra, ánh mắt hắn có chút suy nghĩ, sau đó một hồi đáp “ta thần Nguyên đã bị phong ấn, không cách nào phá phong, ta không thể động thủ, một khi động thủ liền sẽ dẫn tới thần nguyên tự bạo, liền đem các ngươi theo đó chôn vùi luôn, thật đến mức chúng ta không chống đỡ được, ta cũng chỉ có thể để thần nguyên tự bạo”.

Từ Nghiên ánh mắt có chút lặng đi, sau đó nàng lại hỏi “Vậy chuyện kia thế nào,có hay không chúng ta thử một lần”.

“Chuyện kia,,,. ngươi lấy gì tin tưởng hắn, vạn nhất hắn đánh chủ ý chúng ta đồ vật kia”.

“Chuyện này, hắn chính là đánh chủ ý chúng ta đồ vật đó”.

Ngay lúc này khoang thần hạm này rung chuyển kịch liệt. Giống như là bị thứ gì đó đánh trúng. Chỉ thấy từ trên không rơi xuống một thân ảnh. Chính là thân thể của một vị Linh Thánh bị đánh rớt xuống, vị Linh Thánh này đã chết. Hiển nhiên là bị người ném xuống.

.....

Đạo này bị bệnh dị ứng, khắp người đều là ngứa ngáy, không thể nào viết nổi. Hix. Sắp tới mấy chương sẽ tóm tắt qua hệ thống tu luyện cho anh em dễ hiểu, tất nhiên là chỉ hệ thống của phạm nhân thôi. Ít nữa lên thân sẽ nói tiếp ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Địa Thần Bình Uy Lực

Bộ Linh Thánh thi thể này chính là Nhật Nguyệt Thần Giáo một vị Linh Thánh, vị này Linh Thánh bị người ta đánh nổ tung đầu, chỉ còn lại một cổ thi thể rớt xuống. Có mấy người nhận ra vị này Linh Thánh đều đau lòng hô lên “Là Sư Hầu Linh Thánh, bọn hần vậy mà giết Sư Hầu Linh Thánh”.

Ngay lúc này một cái thanh âm lạnh lùng truyền tới. “VẬY RA LÀ TRỐN Ở ĐÂY, HẮC HẮC LẦN NÀY XEM CÁC NGƯỜI CHẠY ĐI Đâu”.

Tất cả mọi người trên khoang thần hạm đều nhìn lên, chỉ thấy đứng đó một vị hắc bào lão giả, hiển nhiên kẻ vừa rồi giết sau đó ném Sư Hầu Linh Thánh xuống dưới chính là hần.

Hắc bào lão giả này tất nhiên cũng là một vị Linh Thánh đỉnh cao, hần trên thân mang một cỗ khí tức âm trầm, rõ ràng là một kẻ giết người như ngọc, tuyệt không phải hạng người tốt lành gì.

Khi nhóm người trên Khoang Thần Hạm này bại lộ, chiến đấu dần dần ngưng lại, sau đó 2 bên từ từ rút về phía mình trận doanh. Bởi vì bọn hần nhìn thấy một người, chính là vị kia Thiết Thần, mặc dù hần bị trọng thương, thế nhưng dù sao hần vẫn là thần, mà bọn hần hiểu rõ Thần ý vị như thế nào, thế nên bọn hần tuyệt không dám vọng động. Chỉ có thể tạm dừng chiến đấu lại.

Lúc này Băng Tôn Giả bay tới gần, sau đó nhìn chăm chăm vào Thiết Thần, hần cười lạnh nói “Các ngươi cũng không cần phải sợ hãi, mặc dù hần là thần, thế nhưng đã bị thương thế vô cùng nghiêm trọng, tuyệt không thể động thủ, Xem ra hôm nay bọn ta lại có vinh dự đồ thần nha”.

Nge Băng Tôn Giả nói như vậy, bên dưới thuyền ai nấy đều vô cùng sợ hãi, bởi vì bọn hần rõ ràng, Thiết Thần của bọn hần đúng là không thể động thủ, như vậy hôm nay bọn hần chắc chắn liền chôn thây ở nơi này.

Thiết Thần ánh mắt có chút lạnh lùng nhìn về phía Băng Tôn Giả sau đó nói “Lấy một cái Thông Thần Nhị Trọng Thiên lại dám nói như ngươi đã nhìn thấu ta, ngươi chắc chắn?”.

Băng Tôn Giả nghe vậy ánh mắt có chút ngưng lại, hần có thông tin chính xác là vị này Thiết Thần không thể động thủ, hần rất tin tưởng thông tin này, thế nhưng là đối mặt với một vị Thần, hần liền không dám chắc như vậy, dù sao đối phương cũng là Chân Thần, không phải hần loại cường giả Thông Thần này có thể suy đoán.

“Ngươi cũng không cần tỏ ra thần bí, nếu ngươi có thể động thủ, còn núp ở chỗ này sao” Băng Tôn giả thăm dò.

Lấy Thiết Thần trí tuệ, làm sao k nhìn ra là hần đang thăm dò mình thế nhưng hần thật thà đáp “Đúng là ta không thể động thủ, nếu động thủ thì hôm nay ta chết chắc”.

Câu này đi ra làm cho tất cả người trên hạm đều nhón nháo, làm sao có thể nói toẹt ra như vậy, cho dù ngươi không thể động thủ là thật thế nhưng cũng k cần phải nói ra như vậy chứ, một khi nói ra bọn hần sẽ không còn cố kỵ mà tấn công vào. Khi ấy tất cả liền chết.

Thế nhưng câu tiếp theo lại làm cho bọn hần yên lặng trở lại. “Mặc dù ta không thể động thủ thế nhưng là có thể tự bạo Thần Nguyên”.

Câu này đúng là một gáo nước lạnh tạt lên tất cả người ở đây. Tự Bạo Thần Nguyên nha, đây tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, Băng Tôn giả nghe vậy ánh mắt liền trở nên trầm xuống. Hần rõ ràng Thần Nguyên tự bạo là cỡ nào khủng bố, hần đã từng chứng kiến qua một vị Thần Tự bạo Thần nguyên, uy lực có thể khiến một toà tiểu thế giới tan thành mây khói. Mặc dù Cực Huyền Giới là đại thế giới, thế nhưng là phương viên mấy trăm vạn dặm cũng sẽ vì thế mà bốc hơi, bọn hần tuyệt không chạy thoát.

Băng Tôn giả đã có chút lưỡng lự, bởi vì hôm nay hần tới đây chỉ có một mục đích duy nhất là lấy được một phần món đồ kia về, không nhất thiết phải liều mạng ở đây. Nghĩ vậy hần liền lùi lại hô lớn. “Kim Huỳnh, việc này nên do huynh tới giải quyết, ta có chút không làm chủ được nha”.

Từ phía xa Kim Nguyên Soái nghe vậy liền hừ lạnh “Tham sống sợ chết”.

Băng Tôn giả nghe được, thế nhưng là hần không có chút nổi giận, thay vào đó là aa cười nói “Nếu như Kim Huỳnh k sợ chết vậy liền xin mời”.

“Ta khuyên các hạ không cần tự bạo” Kim Nguyên Soái vừa nói vừa lấy ra một chiếc kính.

Thiết Thần nhìn thấy chiếc kính này ánh mắt có chút co rụt lại “Địa Thần Bình”

“Thế nào, lấy món đồ này liền có thể áp chế ngươi tự bạo uy lực xuống mức nhỏ nhất” Kim Nguyên Soái tự tin nói.

Thế nhưng vị kia Thiết Thần lại bình tĩnh “Ngươi thật cho rằng dựa vào ngươi chút thực lực ấy có thể khởi động Địa Thần Bình sao, Địa Thần Bình là thần khí chỉ có Trượng Thần cấp Thần Tôn mới có thể rèn ra, đây là đồ vật mà chỉ có Thần Vương mới có thể phát huy uy lực, ngươi thật cho rằng ngươi có thể phát huy uy lực của nó”.

Kim Nguyên Soái có chút không trả lời được, dù sao lấy hần cái này phạm nhân liền không hiểu được tại trên thần giới kia có những gì, hần đã tiếp xúc với thần khá nhiều, thế nhưng là cấp bậc trên thần giới kia hần hoàn toàn có chút mù tịt.

Kim Nguyên Soái hừ lạnh “Chờ đi, đợi ta giết xong hết người của ngươi, rồi sẽ có người đến thu thập ngươi”. Nói xong quay người rồi đi, buông lại một câu “VẬY CHẮT BỌN HẦN, RỒI SẼ CÓ NGƯỜI TỚI THU THẬP HẦN”.

Trên khoang Thần Hạm, Thiết Thần nắm tay có chút co chặt lại, hần thì thầm “Địa Thần Bình, xem ra còn nghiêm trọng hơn nhiều so ta tưởng, lần này xong”. Trong nội tâm hần hiện tại tương đương uỷ khuất, năm xưa hần cũng như vậy từ phạm nhân đi lên, mơ ước thành thần, thế nhưng là từ sau khi

thành thần, hần liền nhanh chóng nhận ra, cho dù thành thần rồi cũng nhiều khi thân bất do kỷ, hần nhận ra, thành thần cuộc sống so với phàm nhân còn muốn khó khăn, hiện tại đây hần bị mấy cái phàm nhân khi dễ cũng không thể làm gì. Còn điều gì so với đây ư? Khuất.

Lúc này Kim Nguyên Soái đã ở bên cạnh Huyết Thần trận, nhìn vào trận lúc này chỉ thấy Tà Lãnh Thiên đang đau khổ chống đỡ ở đó. Hần lúc này máu me đầy người, khắp người đều là thương thế. Phải biết hần đây là đã đủ cường đại, lấy Thông Thần Tam trọng thiên tu vì có thể chống đỡ được lâu như vậy liền không tầm thường chút nào.

Tà Lãnh Thiên tay cầm một thanh loan đao, thanh loan đao này cũng là một kiện thần khí, thế nhưng đây chỉ là thần khí bình thường, dựa vào thanh thần khí này hần mới có thể chống đỡ dc lâu đến vậy, đổi lại là một người khác liền đã thân tử đạo tiêu từ lâu.

Kim Nguyên Soái nhìn Tà Lãnh Thiên cười lạnh nói “Thế nào, liệu ngươi có thể chống đỡ được bao lâu”.

Tà Lãnh Thiên mặc dù trên người thương thế, thế nhưng là khuôn mặt hần vẫn kiên nghị đáng phục “Ta còn chống đỡ được dài, thế nhưng các ngươi có thể sao”.

Lúc này Kim Nguyên Soái mới nhìn lại thì đã thấy hơn 80 vạn quân bày trận lúc này cũng đã mệt mỏi. Lấy bọn hần tu vi liên tục thúc giục trận pháp thời gian dài như vậy cũng là quá sức. Thấy cảnh này Kim Nguyên Soái cũng có chút khâm phục Tà Lãnh Thiên, đổi lại là hần vào trận thì đã chết không biết bao nhiêu lần r. Dù sao Tà Lãnh Thiên cũng hơn hần 2 cái trọng thiên tu vi, đây là khá lớn khoảng cách. Đừng nhìn chỉ là 2 cái khoảng cách, liền xem như 10 tên như Kim Nguyên Soái cũng tuyệt đối đánh không lại Tà Lãnh Thiên.

Kim Nguyên Soái rút cuộc không chần chờ nữa, hần muốn động thủ. Đem ra chiếc kính Địa Thần Bình kia, đoạn nói “Đây là Huyền Minh Kính, một kiện Địa Thần Bình, hôm nay liền dụng nó chém ngươi”.

Tà Lãnh Thiên ánh mắt liền co rút lại, hần biết Địa Thần Bình là ý vị gì, đây là Thần Khí mà Thần Vương chuyên dùng. Mặc dù hần biết Kim Nguyên Soái cố hết sức cũng chỉ có thể kích ra một tia còn con uy lực mà thôi. Thế nhưng cho dù là một tia còn con Địa Thần Bình cũng không phải hần dạng này Thông Thần cảnh có thể chống đỡ.

Chỉ thấy Kim Nguyên Soái thúc dục Huyền Minh Kính, lập tức chiếc kính này bay lên cao, sau đó trên kính bắt đầu phát ra thần quang chói chang. Thần quang này thật sự quá chói lọi, nó liền giống như một mặt trời thứ 2 vậy, bất cứ ai nhìn vào nó đều nhức nhối con mắt. Cho dù lấy tu vi Thông thần cũng không có cách nào nhìn thẳng vào chiếc kính này. Cùng lúc đó là Vô Tận thần uy bạo tạc ra, giống như là hồng thủy thần uy trong chốc lát liền bao trùm lấy vùng không gian này. Chỉ thấy vô số cường giả đang lơ lửng trên không bị thần uy ép cho rơi xuống. Lúc này chỉ có một mình Kim Nguyên Soái còn ở đó. Dù sao hần là người thúc dục thần bình nên không bị ảnh hưởng.

Một lát sau, thần quang tán đi, mọi người nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy Huyền Minh Kính vẫn ở đó, yên lặng xoay tròn, hơn nữa là im lặng đến đáng sợ. Cả vùng không gian này giống như âm thanh đều biến mất. Những tiếng vang chiến đấu. Những giọng nói của những người xung quanh đều biến mất. Cả vùng không gian này chính là như vậy yên lặng vô cùng.

Cuối cùng từ Huyền Minh Kính đi ra một tia ánh sáng nhỏ bé vô cùng, tia sáng này chỉ cỡ một sợi tóc, thế nhưng đối diện tia sáng này là Tà Lãnh Thiên hiện tại chính là sồn hết cả gai ốc. Nháy mắt, tia sáng kia chiếu lên mi tâm hần. Mặc cho hần trốn tránh thế nào. Mặc cho hần lấy thần bình che lại, tia sáng kia như xuyên thấu tất cả chiếu tại trên mi tâm hần. Giống như là muốn đen hần đánh dấu lại. Sau đó trên kính xuất hiện một quang cầu, quang cầu này từ kính đi ra. Lấy một tốc độ vô cùng chậm chạp đi theo tia sáng kia dần dần hạ xuống.

Ngay tại quang cầu kia hạ xuống, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy giống như là quang cầu kia đang rơi về phía bọn hần. Quang cầu cứ nhích thêm một bước, bọn hần lại cảm nhận được tim mình ngẹt lại. Có kẻ yếu kém chịu không được liền vỡ tim mà chết.

Thấy vậy vô số người đều sợ hãi chạy ra xa. Không dám nhìn lại.

“Đây là thủ đoạn gì, lại đáng sợ như vậy” Có người chạy ra xa mới thờ dãi một hơi sợ hãi nói.

“Đây chính là Thần thủ đoạn nha, cho ngươi găm nhắm nỗi sợ tử vong đến gần. Thật chậm rãi”

“Hần đỡ được sao”

“Đùa gì chứ, đây là Địa Thần Bình, liền xem như thần dưới một chiêu này cũng chỉ có chết, đừng nói là hần”.

Tà Lãnh Thiên lúc này chỉ cảm thấy giống như là có trăm toà đại sơn đang ép lên vai mình. Hần k cách nào cử động, chỉ có thể giương mắt nhìn quang cầu kia tới gần. Hần đã cảm nhận được tử vong khí tức rồi, hần lúc này thậm chí muốn quang cầu kia lập tức giết hần đi. Còn hơn là như vậy từ từ. Không phải là hần đạo tâm sợ hãi. Mà là Huyền Minh Kính có một tác dụng là Khiến cho người đối diện nó rơi vào hoảng loạn.

Lúc này, quang cầu kia chỉ còn cách Tà Lãnh Thiên 2 thước mà thôi. Mắt thấy mình hần chết chắc. Tà Lãnh Thiên cũng liền không chống cự, hần nhắm mắt lại, thần nhiên đón lấy cái chết.

Từ phía trên khoang thần hạm, Từ Nghiên nhìn cảnh này mà lòng nàng như thất lại, Tà Lãnh Thiên đối với nàng chính là có công ơn phụ mẫu. Hần nuôi nấng nàng từ nhỏ. Hiện tại nhìn hần sắp bị giết, nàng có xúc động muốn khóc.

Thế nhưng ngay lúc này trong đầu nàng hiện ra hình bóng một cái nam tử. Bất chấp tất cả, nàng chính mình cũng liền không để ý xung quanh, nàng xông ra khỏi khoang Thần Hạm mặc cho những người khác ngăn cản. Nàng đứng đó, Hô lớn “Ta Đồng ý, hãy cứu chúng ta”.

Giọng nói của nàng vang vọng khắp nơi đánh vỡ sự yên lặng này. Lúc này vô số người nhìn về phía nàng. Cười lạnh “Hắc hắc, muốn ai cứu sao, tình huống này lại có ai dám cứu các nàng”.

“Thật xinh đẹp nữ tử nha, không biết liền tiện nghi vị nào đây”

“Hắn là Bạch Vũ công tử đi, hắn đã chằm nàng ta từ trước”.

“Đáng tiếc nha, một cái hồng nhan”.

...

Tại một chỗ vắng vẻ, Doanh Thiên mỉm cười hài lòng, sau đó quay sang nói với Hồng Nguyệt “Nha đầu, có hay không muốn học một chiêu”.

Nge vậy Nguyệt nhi mắt sáng lên ôm chặt lấy đùi Doanh Thiên hỏi “Thật sao, sư tôn chiêu đó có lợi hại không”.

“Ân, rất lợi hại, chính là vô địch thiên hạ” Doanh Thiên một bộ vô sỉ cười ha ha.

“Là Chiêu gì”

“Một chiêu này gọi là ‘Y Thủ Che Thiên’ “. Nói đoạn Doanh Thiên liền đem cánh tay mình nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Y Thủ Che Thiên

Cánh tay Doanh Thiên vừa nâng lên, có thể thấy được lòng bàn tay hắn xuất hiện một cái nho nhỏ thủ ấn. Thủ ấn này ngay lập tức lấy một tốc độ cực kỳ nhanh vô thanh vô tức bay lên thiên không.

Thủ ấn này bay lên căn bản không có ai phát giác. Cho dù những lão quái vật đang ẩn nấp kia cũng không có cách nào phát hiện có một cái nhỏ bé thủ ấn đang bay lên thiên không.

Ngay tại quang cầu chỉ còn cách mi tâm Tả Lãnh Thiên một gang tay, ngay tại tất cả mọi người đều tin rằng hắn chết chắc. Cho dù là Từ Nghiên lúc này cũng nghĩ rằng Doanh Thiên căn bản không thể nào cứu kịp nữa rồi. Thì bất chợt...

Lấy Tả Lãnh Thiên làm trung tâm, một tấm màn xám xịt cứ như vậy bao phủ lấy hắn, sau đó lấy một tốc độ vô cùng nhanh lan rộng ra, trong chớp lát, phương viên mấy trăm vạn dặm chỉ còn lại 1 màu xám trắng. Cỏ cây hoa lá, đại địa núi sông, tất cả màu sắc đều đã không còn. Thay vào đó chỉ còn lại một màu xám trắng.

Biến cố bất ngờ xảy ra khiến tất cả mọi người ở đây đều kinh hãi. Thế nhưng bọn hắn căn bản chưa kịp phản ứng gì liền đã mất đi ý thức. Chỉ có một số lão quái vật trước khi mất đi ý thức liền lâm bầm trong đầu “Thiên Địa Thất Sát”.

Lúc này đây. Tất cả sự vật, con người, toạ kỵ, liền giống như là bị đóng băng ở nơi đó. cả phiến thiên địa này giống như là bị đóng băng lại, mặc kệ người là cái gì tu vi, mặc kệ người cỡ nào cường đại nghịch thiên. Tại trong phiến thiên địa này người sẽ bị đông cứng tại đó.

Nếu như ai còn có thể cử động lúc này thì chỉ có nhóm người Doanh Thiên, Hoàng Cát, Từ Nghiên, Nam tử Thiết Thần kia và Tả Lãnh Thiên vẫn còn ý thức.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Từ Nghiên đều là vui mừng khôn siết, bởi vì nàng biết rốt cuộc nam tử kia vẫn kịp ra tay cứu Tả Lãnh Thiên, ngay lúc nàng vẫn đang bàng hoàng thì một giọng nói lười biếng vang lên sau lưng nàng. “Nếu người đồng ý sớm hơn, liền đã không có nhiều người như vậy chết”.

Từ Nghiên giật mình xoay người lại, đã thấy Doanh Thiên đứng đó, hắn chỉ đứng yên đó nhìn nàng nói 1 câu như vậy, câu nói này chính là đâm vào tâm can của nàng. Chỉ vèn vẹn hơn một cái canh giờ thời gian, bọn hắn chết đi mấy vạn người. Trong đó không thiếu nàng quen biết, có sư huynh tí muội, có chư vị sư thúc bá của nàng, không ít người đều đã vẫn lạc. Nàng lúc này cũng là oán trách mình, nếu như nàng sớm hơn đồng ý, thì bọn hắn đã không chết. Nam tử trước mắt liền có thể cứu bọn hắn, đây hết thảy đều là do nàng do dự. Đây hết thảy là do nàng dẫn đến cái chết của bọn hắn.

“Người là người mà Từ Nghiên nhắc tới” Một cái thanh âm khó nhọc vang lên.

Doanh Thiên liếc nhìn qua, nam tử Thiết Thần kia lúc này đang khó nhọc đi tới. Nhìn hắn giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ gục ngã. Đây không phải vì hắn có thể chống lại được Thiên Địa Thất Sát này của Doanh Thiên mà là do Doanh Thiên không hề áp chế hắn mới có thể để hắn có thể cử động.

“Thương thế nặng như vậy liền xem như Nguyên Thần cũng đã chết, người lại có thể trụ tới hiện tại” Doanh Thiên mỉm cười nói tiếp “Thế nào nha đầu. Hiện tại đi lấy cho ta món đồ kia, sau đó theo ta rời đi nơi này, từ giờ người liền là ta người”.

Từ Nghiên nghe vậy liền có chút run rẩy, bởi vì nàng biết, từ nay về sau, nàng đã không còn là cái kia thánh nữ của Thần Giáo gì. Từ nay về sau nàng sẽ đi theo nam tử kia, rời xa tất cả người thân của mình. Và có lẽ sẽ không bao giờ có thể gặp lại. Nhưng điều này lại có thể đem tính mạng của bọn hắn cứu lại. Nàng phải làm.

“Ta không cho phép, ngươi không thể đưa Từ Nghiên đi, càng không thể lấy món đồ kia”. Thiết Thần thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Thế nhưng Doanh Thiên căn bản liền không để ý đến hắn. Chỉ lạnh lùng nói một câu. “Im miệng, hiện tại ở đây chỉ có nàng ta mới có quyền quyết định”. Nói đoạn nhìn về Từ Nghiên tiếp. “Thế nào, chần chừ, phải biết tính mạng bọn hắn là trong tay ngươi”.

Rốt cuộc Từ Nghiên cắn răng ra quyết định. Nàng quay người rời đi, chỉ còn lại Doanh Thiên và Thiết Thần đứng đó.

Rốt cuộc Thiết Thần lên tiếng “Ngươi tại sao lại biết món đồ kia, ngươi đến cùng là ai”.

Doanh Thiên liếc hắn dạo “Ngươi thật cho rằng ta nhắm đến món đồ đó. Đối với các ngươi thì đúng là báu vật vô giá, thế nhưng đối với ta chỉ là đá vụn mà thôi, ta cần nó có chút việc mà thôi”. Ngưng một chút Doanh Thiên nói tiếp “Lại nói, các ngươi ôm món đồ này cũng thật can đảm, sợ xảy ra là họa diệt môn, cho dù là thần đế cũng k dám ôm, các ngươi mấy cái tiểu chân thần này cũng dám sờ. Thật đáng phục nha”.

“Đây cũng là bọn ta không có cách nào, thứ đồ này từ trên trời rơi xuống. K ôm liền chết, nếu ôm thì có cơ hội sống sót, ngươi nghĩ bọn ta có lựa chọn sao”. Thiết Thần cười khổ.

Lát sau, Từ Nghiên từ dưới khoang thần hạm đi lên, nàng đưa cho Doanh Thiên một chiếc túi nhỏ. Doanh Thiên nhận lấy sau đó nói “Tốt, hiện tại liền theo ta rời đi”.

“Thế nhưng còn bọn hắn, ngươi đã hứa sẽ cứu bọn hắn” Từ Nghiên lo lắng nhìn lại.

“Bao lâu thì có người tới tiếp các ngươi” Doanh Thiên hỏi.

“Khoảng 2 tháng”

“Tốt, 2 tháng này đứng dưới tay ta liền không có kẻ nào có thể làm khó các ngươi, sau 2 tháng liền không liên quan tới ta”. Nói xong Doanh Thiên mở không gian chi môn đi vào. Từ Nghiên chần chừ 1 lát. Nàng nhìn lại Tà Lãnh Thiên, nhìn lại chư vị sư huynh đệ, nhìn lại các vị sư thúc bá của mình. Cuối cùng nàng cúi đầu với Thiết Thần. Sau đó liền bước theo Doanh Thiên.

Ngay tại không gian chi môn đóng lại. Thiên địa lại khôi phục màu sắc như cũ. Những người kia nhao nhao tỉnh lại. Bọn hắn đều là một dạng ngờ ngác.

“Vừa rồi là tình huống gì. Sao ta cảm giác vừa mới ngủ dậy”

“Chuyện gì xảy ra, mau nhìn, quang cầu đã biến mất” một giọng nói ngạc nhiên hô lớn lên.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Tà Lãnh Thiên, chỉ thấy quang cầu kia đã biến mất, Huyền Minh Kính vẫn lơ lửng tại đó. Kim Nguyên Soái thì nghi hoặc k biết chuyện gì xảy ra. Hắn rất rõ ràng chuyện vừa xảy ra, điều này làm hắn ý thức được không ổn. Lúc này hắn chỉ thầm nghĩ “Có người nhúng tay vào”. Nghĩ tới đây hắn là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Bởi vì người có thể đem Địa Thần Bình công kích hoá giải, lại có thể đem bọn hắn định trụ lại, thì hoàn toàn có thể giết sạch bọn hắn. Thế nhưng là người kia lại tha cho bọn hắn, nghĩ tới đây hắn thậm chí kêu may mắn. Không chỉ riêng hắn mà cả Băng Tôn giả và mấy lão quái vật đang ẩn nấp kia ai nấy đều đang run cầm cập. Bởi vì vừa rồi nếu thật muốn giết thì bọn hắn k có cái nào có thể chạy thoát. Chỉ có thần mới có thể làm đến như vậy mà thôi. Hơn nữa còn là vô cùng cường đại thần.

Cuối cùng Kim Nguyên Soái bình tĩnh lại. Hắn tiếp tục lệnh chiến đấu tiếp. Bởi vì hắn biết vị thần kia hắn chỉ đi ngang qua mà thôi. Cũng k có ý định can thiệp bọn hắn.

Thế nhưng ngay lúc này một tiếng trầm thấp “Thịch” vang lên. Tiếng “Thịch” này vang lên trong đầu tất cả mọi người ở đây. Quân chi người có bị điếc hay lãng tai vẫn đều có thể nghe thấy tiếng “Thịch” này.

Thiên địa lúc này bỗng nhiên tối sầm lại, có người hốt hoảng nhìn lên. Sau đó hoảng sợ gào thét “Mau nhìn lên trời”.

“Trời ạ, đây là tình huống gì”

“Thần phạt chúng ta sao”

“Mau chạy”.

Chỉ thấy tại trên thiên không lúc này một cái thủ ấn màu vàng kim đang từ từ ấn xuống. Thủ ấn này to lớn vô cùng. Chính là lớn như một toà đại lục, thủ ấn này không có khí tức hủy thiên diệt địa gì. Thế nhưng bên dưới nó tất cả cường giả đang lãng không đều bị ép rơi xuống đất. Cho dù là Huyền Minh Kính kia lúc này cũng rơi loảng xoảng trên mặt đất.

Thủ ấn kia chính là còn cách mặt đất xa tới hơn mấy chục vạn dặm nhưng là đã bao phủ cả thiên địa này. Thủ ấn kia to lớn che kín vùng trời này. Nếu là có người từ bên ngoài vũ trụ nhìn vào sẽ thấy tại trên Cực Huyền Giới này treo lên một cái không lồ thủ ấn. Nếu thủ ấn này rơi xuống, e rằng Cực Huyền Tinh sẽ bị ép cho sập một nửa.

Lúc này trên Cực Huyền Tinh có rất nhiều thần đều nhao nhao bị kinh động.

“Là Thần Vương ra tay sao?”

“Sợ rằng là thần tôn đi?”

“Chẳng lẽ trong chúng ta có kẻ nào đắc tội đại nhân vật thần giới sao?”

Thậm chí có mấy vị thần lập tức chạy khỏi Cực Huyền Giới tiến vào vũ trụ tinh không. Bởi vì nếu cái thủ ấn kia thật sự đánh xuống dư âm cũng đủ đem bọn hắn đánh chết.

Lúc này những cái kia người ở bên dưới thủ ấn đều là một mảnh tuyệt vọng. Bọn hắn chạy không thoát. Mặc kệ người cái gì pháp bảo. Mặc kệ người cái gì phi thiên độn địa bí pháp đều vô tác dụng. Tại dưới thủ ấn người chính là một cái k hơn k kém phạm nhân.

Từng tiếng vang lớn vang lên. Chỉ thấy những người trên thần hạm kia lúc này đang phản công. Bọn hắn chính là không bị áp chế. Bọn hắn vẫn có thể sử dụng linh lực. Lúc này bọn hắn đang điên cuồng trả thù.

“Tại sao bọn hắn có thể sử dụng linh lực?” có người thắc mắc hỏi.

“Là thần muốn bảo vệ bọn hắn, đây là thần áp chế chúng ta. Mau rời khỏi đây”.

Thiết Thần tại trên khoang thần hạm hạ lệnh “Tất cả mọi người tập trung lại”.

Nge vậy bọn hắn đều là tập trung lại. lúc này mới có người hỏi “Đại nhân đây là chuyện gì”.

Thiết Thần trầm ngâm một lát rồi nói “Có một vị vô cùng cường đại thần đi ngang qua, muốn thu Tử Nghiên làm đệ tử, nếu Tử Nghiên đồng ý sẽ cứu chúng ta. Nàng đã đồng ý theo người đó đi rồi”.

Nge vậy lúc này mọi người mới nhìn quanh liền phát hiện quả nhiên đã không còn thấy Tử Nghiên. Ai nấy đều là cảm kích. Mấy cái nữ tử thì khóc lóc.

“2 tháng nữa sẽ có người từ tổng bộ tới tiếp chúng ta. Bây giờ chúng ta cứ tập trung tại đây. Không nên đi ra ngoài. Chờ người tới tiếp đón” Nói đoạn Thiết Thần nhìn lên thiên khung, nhìn lên Cái đại thủ ấn kia. Trong mắt hắn lộ ra một tia quyết tâm.

.....

Chương này viết trong lúc phê rượu. Câu chữ hơi ảo ảo. Ha ha. Anh em chịu khó đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Gia Nhập Tinh Vãn Các

Doanh Thiên sau khi đưa Tử Nghiên đi ra liền dẫn nàng trở về chỗ đám người Hoàng Cát. Chỉ thấy Nguyệt Nhi lập tức nhào tới ôm chân Doanh Thiên nhí nhéo nói “Oa Sư Tôn, chiều vừa rồi lợi hại nha. Người nhất định phải dạy ta”.

“Được rồi nha đầu, chờ người có tư cách liền dạy người”. Doanh Thiên cười đáp.

Tử Nghiên nhìn qua đám người Ma Âm, Mộng Điệp sau đó nhẹ giọng hỏi: “Công tử, mọi người đây là”.

Doanh Thiên chỉ Hoàng Cát tiếu ý nói: “Trừ lão đầu này thì mọi người đều là người nhà”.

Nge vậy, Hoàng Cát cũng là có chút xấu hổ. Dù sao hắn đứng thật là người ngoài. Ngay tại lúc này Doanh Thiên lại nói tiếp 1 câu: “Trước mắt chúng ta liền cần một chỗ tá túc” nói đoạn ý vị thâm trường nhìn về phía Hoàng Cát”.

Hoàng Cát tuyệt không phải kẻ bình thường, hắn ngay lập tức hiểu ý nói: “Nếu công tử không chê liền mời mọi người trở về Tinh Vãn Các, bọn ta nơi đó không phải là cái gì thánh địa thế nhưng vẫn là có chút nhìn được”.

Doanh Thiên hài lòng gật đầu: “Tốt, vậy liền tới các người tông môn làm phiền”.

Hoàng Cát nào dám chậm trễ. Lập tức đưa mọi người trở về chỗ đám đệ tử nơi xa. Sau đó lập tức khởi hành trở về Tinh Vãn Các.

.....

Một ngày này, tin tức có một vị siêu cấp khủng bố nhân vật nhúng tay vào trận chiến trên Cực Huyền Giới nhanh chóng lan rộng. Bởi vì cái thủ ấn treo tại trên không trung kia mang tới áp lực thật quá khủng bố. Tại bên dưới thủ ấn bao phủ. Vô số người đều tại di cư. Bọn hắn dưới thủ ấn đều trở thành phạm nhân. Không có cách nào phi hành. Vì thế chỉ có thể cưỡi toạ kỵ, cố gắng lấy phương thức nhanh nhất rời đi địa phương bên dưới thủ ấn này. Thế nhưng là thủ ấn này quá mức khổng lồ. Bọn hắn chỉ có thể hi vọng một ngày nào đó có thể đi ra mà thôi. Dù thật ra bọn hắn rõ ràng, nếu thật sự thủ ấn này rơi xuống, sẽ đem thế giới của bọn hắn đánh sập một nửa. Chỉ có người ở mặt bên kia Cực Huyền Tinh mới có cơ hội sống sót mà thôi.

Về phần những phạm nhân kia, bọn hắn là k thể rời đi, bọn hắn chỉ có thể lại đó ngày ngày nguyện cầu cho thủ ấn không rơi xuống.

Về phần những thần kia. Mỗi cái đều lựa chọn tạm thời rời đi Cực Huyền Giới. Bởi vì bọn hắn đều lo sợ sẽ đắc tội vị nhạ vật khủng bố kia. Chỉ trong một ngày, Cực Huyền Giới thần, đều rời đi không còn lại một tôn.

.....

Tinh Vãn Các.

Đây là một cái rộng lớn tông môn. Sở dĩ tên gọi là Tinh Vãn Các, bởi vì nó được xây dựng trên một khối thiên ngoại vãn tinh khổng lồ. Phương viên khối tinh vãn này cũng có lấy vài vạn dặm. Tại trước đây thật xa xưa, tại trên thế giới này, Tinh Vãn Các đã từng là một trong những đỉnh tiêm nhất thế lực. Uy hiếp bát phương. Thế nhưng là theo thời gian trôi đi nó đã bắt đầu suy sụp.

Mặc dù là đã suy sụp thế nhưng Tinh Vãn Các vẫn lộ ra là có chút náo nhiệt. Tiến đến tinh vãn các vẫn có thể thấy được quang mang linh khí đầy đặn. Có thể thấy được từng bóng người lảng không phi hành. Cưỡi pháp bảo bay qua bay lại. Tại Tây Vực này Tinh Vãn Các vẫn có được vị trí của mình cũng thuộc hàng nhất lưu tông môn.

Tại dưới cửa vào Tinh Vãn Các lúc này. Đứng đó một nhóm người. Chính là nhóm người Doanh Thiên vừa mới tới. Nhóm người này vừa xuất hiện, đệ tử trông coi môn hộ liền tiến tới trước mặt Hoàng Cát chấp tay vội nói:” Sư thúc tổ cùng chư vị sư huynh sư ti đã trở về ạ”.

Hoàng Cát gật đầu đáp:” Ân, đã trở về, lập tức sai người sắp xếp cho mấy vị đây” nói đoạn chỉ vào nhóm Doanh Thiên.

Tên đệ tử này nhìn qua, hắn trông thấy mấy vị nữ tử này mỗi cái đều khí chất hơn người. Trừ cái tên nhìn như phạm nhân kia thì có chút kỳ lạ. Thế nhưng là hắn cũng k có hỏi nhiều liền mời:” Các vị mời theo lối này”.

Thật ra khi trước tại trên sa mạc, Ma Âm và Mộng Diệp đều tận lực che giấu mình. Cho nên người khác mới thấy các nàng giống như là phạm nhân. Cho đến lúc xung đột với người của Phong Lôi Các các nàng liền không cần che giấu. Hiện tại khí chất của các nàng liền không giống với lúc trước. Người ngoài nhìn vào liền biết là cao thủ.

Bởi vì Hoàng Cát dặn dò nên tên đệ tử này cố ý sắp xếp cho Doanh Thiên một toà biệt viện khá lớn. Toà biệt viện này là tông môn chuyên dành cho khách quý.

Sắp xếp đâu vào đó. Doanh Thiên liền bỏ đám người sang một bên sau đó tự mình đi vào một căn phòng. Ra lệnh không được làm phiền về sau. Hắn móc ra món đồ kia. Đây chính là trên thân hạm tử nghiên đưa cho hắn. Đặt lên bàn, món đồ kia chính là một khối huyết thạch. Khối huyết thạch này trong suốt. Đỏ rực như máu. Tại bên trong nó có thể nhìn thấy từng đường vân đỏ đang lưu động. Nhìn giống như là từng đường huyết mạch đang lưu thông vậy.

Doanh Thiên nhìn kỹ khối huyết thạch này. Hắn có vẻ trầm tư sau đó tự nhủ:” So ta tưởng tượng còn muốn thú vị, thứ này vốn dĩ không nên là ở thần giới xuất hiện mới đúng nha”. Sau đó hắn nhắm mắt giống như là đang tu luyện.

.....

Tại một nơi sâu trong Tinh Vãn Các, đây là một cái động phủ cực kỳ rộng lớn. Tại một toà đạo đài, ngồi đó một nữ tử, nữ tử này thân mặc hồng y. Trên người nàng khí chất thiên tiên, mái tóc của nàng một màu trắng tinh kết hợp với dung nhan tuyệt thế kia mang đến cho người ta cảm giác cao không thể với. Nếu có người nhận biết nàng liền biết nàng chính là Tinh Vãn Các các chủ. Nàng tên gọi Thương Lan Y.

Lúc này Hoàng Cát từ xa đi vào. Hắn đến trước mặt Thương Lan Y. Im lặng k nói gì. lát sau Thương Lan Y mở ra đôi mục của mình. Nàng nhìn hắn nhẹ giọng hỏi:” Thế nào”.

Hoàng Cát cười khò nói:” Nếu sự việc chỉ dừng ở mấy tên thần kia tranh nhau đồ liền không nói. Chỉ là lần này xuất hiện một cái khủng bố nhân vật, ta không có cách nào đành đưa hắn về đây”.

“Ý ngươi là chủ nhân bàn tay kia, ngươi đưa hắn về đây rồi”: Thương Lan Y nhíu mày nhìn Hoàng Cát.

Hoàng Cát lần này tỏ vẻ khổ sở đáp “ Sư tỷ a, ta k có cách nào. Hắn nhìn sơ qua liền nhìn thấy ta triệt để, ta đôi con mắt này nhìn hắn liền một mảnh mờ mịt, là hắn muốn tới, ta nếu không đáp ứng chỉ sợ liền k về được”.

Sau một lát Hoàng Cát tiếp tục nói:” Chuyện này sư tỷ cứ để ta giải quyết, ngươi tuyệt đối không nên hiện thân, mọi việc tất cả để ta lo”.

Thương Lan Y nhìn thật sâu Hoàng Cát sau đó gật đầu đáp ứng:” Tốt, là họa thì tránh không được, là phúc liền hưởng, cái này do ngươi đến lo liệu đi, nhớ cẩn thận”.

.....

Tại căn phòng kia. Doanh Thiên ở đó nhắm mắt liền đã một ngày một đêm, bất chợt hần mở miệng nói:”Nhìn ta lâu như vậy làm gì, có gì muốn nói cứ nói”.

Chỉ thấy không gian ba động một chút liền trong phòng xuất hiện một cái thân ảnh, chính là Hoàng Cát. Hần đứng trước mặt Doanh Thiên một lát sau đó gãi đầu nở nụ cười nịnh nọt hỏi nhỏ:”Công tử thấy thế nào”.

“Cái gì thế nào”.

“Chính là ta đôi Luân Hồi nhân này, không biết công tử thấy thế nào”.

“Ân mặc dù đối với ta liền có chút khó nhìn, thế nhưng là nếu ngươi có gắng thì hẳn liền nắm chắc Hoàng Đạo cực cảnh, thậm chí có cơ hội đạp vào Huyền Đạo”.

Nge Doanh Thiên lời này. Hoàng Cát nội tâm là có chút sóng dậy, hần vội hỏi:”Thật vậy, ta thật có cơ hội bước vào Huyền Đạo”.

“Ân, có thể”.

Doanh Thiên có chút ý vị thâm trường hỏi một câu:”Ngươi trước đây là cái gì Đại Đạo chấp pháp người”.

Nge vậy, Hoàng Cát giật nảy mình, hần liền không nghĩ ra, cái này bí mật vậy mà cũng bị Doanh Thiên nhìn thấu, hần liền k có chút giấu giếm liền đáp:”Ta trước đây chỉ là Chân đạo một cái nho nhỏ chấp pháp mà thôi”.

Doanh Thiên cười cười:”Ta vốn lấy làm lạ, ngươi cái này chấp pháp đại đạo người, tại sao lại bị thiên phạt, lại còn có thể luân hồi”.

“Đến chuyện này công tử nhìn cũng thấu”.

“Ân, ngươi đại đạo khí tức vẫn còn, lại còn có lão tặc thiên khí tức, lại thêm luân hồi khí tức, mặc dù rất nhạt, thế nhưng là vẫn có thể nhìn ra, Ta rất tò mò ngươi cái này là đại đạo chấp pháp người mà lại bị thiên phạt, hơn nữa người bị thiên phạt từ xưa đến nay rất khó sống sót, ngươi lại có thể đi qua luân hồi chỉ môn trọng sinh một thế, kẻ cũng lạ”.

Bị Doanh Thiên một lời nói trúng, Hoàng Cát có chỉ đành cười khổ, cái nam tử này ánh mắt quá kinh khủng. Tại trước mặt hần liền không có cái gì bí mật có thể che giấu.

Tại một cái thời điểm xa xưa. Tại kiếp trước, Hoàng Cát đã từng là Đại Đạo người chấp pháp. Từng có được quyền uy vô thượng, thế nhưng là hần bị người hãm hại, bị thiên đạo thẩm phán, hần không chết, liền chạy vào luân hồi chỉ môn. Thành công luân hồi. K những thế còn có được đôi luân hồi nhân này. Chính là trong họa có được phúc. Hần ở tại cái thế giới này luân hồi. Cuối cùng một ngày sư tỷ hần là Thương Lan Y cũng luân hồi tại đây. Hỏi rõ ra thì sư tỷ của hần cũng giống hần vậy bị người hãm hại.

Đem chuyện nói cho Doanh Thiên rõ ràng. Chỉ thấy Doanh Thiên ánh mắt nhìn về một hướng cười nói:”Nói như vậy nàng kia chính là ngươi sư tỷ”.

Hoàng Cát giật mình, bởi vì hướng Doanh Thiên nhìn về chính là động phủ của Thương Lan Y. Hần lúc này liền hiểu rõ, tại lúc hần và Thương Lan Y gặp mặt. Doanh Thiên đã nhìn rõ bọn hần rồi.

“Tốt, liền như vậy khỏi dài dòng. Ngươi tới tìm ta liền k phải chỉ như vậy đi”

“Ân, đúng là có chuyện muốn nhờ công tử giúp đỡ”

“Chuyện gì”

“Có thể hay không bái nhập ta Tinh Vãn Các”.

“Bái nhập Tinh Vãn Các. Ý ngươi là muốn thu ta làm đệ tử”. Doanh Thiên cười cười.

Hoàng Cát vội xoa tay lắc đầu đạo “Ta nào dám, chỉ là nhờ công tử chịu thiệt một chút lấy danh nghĩa đệ tử mà thôi”.

“Tốt, đáp ứng ngươi, ta liền chịu thiệt, thế nhưng là thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, ngươi hiểu”.

“Hiểu, đương nhiên hiểu”.

Doanh Thiên và Hoàng Cát 2 người nhìn nhau sau đó cười lớn giống như là đạt thành thoả thuận gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Siêu Cấp Thiên Tài : Nguyệt Nhi

Hoàng Cát rời đi về sau. Doanh Thiên lần nữa đem khối huyết thạch kia lấy ra. Lần này hắn vung tay lên. Chỉ thấy khối huyết thạch kia lơ lửng trên không trung, sau đó trên đầu ngón tay Doanh Thiên đi ra từng đầu ánh sáng. Nhìn giống như từng sợi chỉ ánh sáng vậy. Từng sợi ánh sáng này thật ra chính là từng sợi đại đạo pháp tắc. Doanh Thiên muốn từ khối huyết thạch này thôi diễn vài thứ. Từng sợi đại đạo pháp tắc quấn quanh huyết thạch sau đó thấm thấu vào trong. Chỉ trong chốc lát, Doanh Thiên giống như là xuyên qua vô tận thời gian. Hắn nhìn thấy một cái thân ảnh vô cùng to lớn. Thân ảnh này ngao ngễ trên cửu thiên thập địa. Tại bên dưới cái bóng của hắn, chư thần chúng đế liền lộ ra có chút nhỏ bé. Doanh Thiên nhìn thấy hắn đồ sát vô số sinh linh, cái gì tiên đế, cái gì thánh nhân đều bị hắn giết như giết gà. Tại dưới hắn đồ sát lâu như vậy. Rốt cuộc có người tìm đến hắn, người kia một thân kim quang vạn trượng, tay cầm một thanh lớn đồ đao. 2 người đại chiến một trận tuyền cổ vô song. Cuối cùng người kia một đao chém xuống hắn một cánh tay. Sau đó hắn bại trận mà rút lui.

Doanh Thiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn cười thầm “Vây mà thật là hắn”.Doanh Thiên không biết cái thân ảnh đồ sát vô số sinh linh kia là ai. Thế nhưng là hắn lại nhận biết được người cầm đồ đao kia. Lúc này trong đầu Doanh Thiên hiện lên một cái khu rừng nhỏ, hắn gặp một cái tiểu tử cầm một thanh phá đao đang đối mặt với một đàn sói lớn. Tiểu tử này toàn thân đều là vết máu. Bên cạnh là mấy bộ xác sói. Hiển nhiên là tiểu tử này chém giết. Thế nhưng cũng đã là nỗ lực hết đã. Lúc này đây ắt liền không thể chống đỡ. Chỉ lát nữa thôi thì sẽ làm mồi cho sói. Doanh Thiên xuất thủ cứu tiểu tử này sau đó hỏi hắn “Có muốn hay không học Đạo pháp”.

“Ân nhân, ngươi biết đạo pháp sao”

“Ha ha, đạo pháp của ta chính là thiên hạ vô địch”.

....

Doanh Thiên mỉm cười từ trong hồi ức đi ra. Sau đó hắn lần nữa thúc đẩy đại đạo pháp tắc. Ngay lúc này cánh tay của hắn giống như chìm vào không gian. Không gian trong phòng lúc này kịch liệt ba động. Mắt thường cũng có thể nhìn thấy từng cơn sóng không gian đang đập chùng. Sóng không gian trong chốc lát liền lan toả ra khắp Tinh Vãn Các. Cái này liền làm dọa sợ các đệ tử, trưởng lão. Chỉ có Hoàng Cát biết được việc này là Doanh Thiên làm ra. Thế nhưng là hắn vẫn mờ mờ hồ hồ ra. Bởi vì hắn sợ không may Doanh Thiên làm sụp đổ không gian thì Tinh Vãn Các liền sẽ trong chớp mắt bị chôn vùi.

Ngay tại lúc này, cánh tay của Doanh Thiên vươn ra, cánh tay của hắn vượt qua vô số tầng không gian, vượt ra vô tận thứ nguyên, xuyên qua vô tận khoảng cách. Cuối cùng giống như phát hiện gì đó hắn đưa tay chụp lấy.

Tại một nơi tận cùng Thần Giới. Tại một cái bí cảnh cực kì hoang vu và hung hiểm. Một đôi mắt đỏ như máu giật mình mở ra, hắn chỉ thấy một cái thật lớn đại thủ đang cấp tốc chụp về phía hắn. Ngay lập tức hắn phát ra một cỗ khí tức hủy diệt khủng bố. Hắn lấy mạnh nhất thủ đoạn của mình nhanh chóng đánh ra một kích hủy diệt. Một kích này chính là đem trọn cái bí cảnh này đánh cho sụp đổ. Liền ngay cả không gian cũng bị chôn vùi. Trong chốc lát từng đạo vết nứt khổng lồ. Không gian loạn lư bao trùm nơi này.

Hắn xuất hiện tại một nơi khác. Đem thủ đoạn ẩn giấu mạnh nhất thi triển đi ra. Hắn phong bế chặt chẽ mình. Chặt đứt tất cả liên hệ với bên ngoài. Sau đó lầm bầm “Đến cùng là ai”.

....

Doanh Thiên thu tay về. Chỉ thấy khối huyết thạch kia đã vỡ vụn, tay của hắn xuất hiện một vết cháy xém. Hắn nhìn nhìn cánh tay của mình rồi cười: “Chạy chối chết ngược lại là rất nhanh, lấy ta thực lực hiện tại liền không tóm được ngươi. Chờ sau này đi”.

Cửa phòng mở ra. Doanh Thiên đi ra ngoài. Chỉ thấy Nguyệt Nhi nhào tới, “Oa sư phụ, ngươi làm gì trong đó hai ngày, nhớ người muốn chết”.

Doanh Thiên cóc đầu Nguyệt Nhi đạo “Nha đầu, cho ngươi ba ngày. Liền tu tới Linh Động cảnh cho ta. Nếu không phạt ngươi”.

Nge Doanh Thiên dọa dẫm. Nguyệt Nhi liền có chút ừ ừ. Dù sao nàng trẻ con này là ham chơi. Chính là lười tu luyện.

Ma Âm nghe vậy đi tới hỏi: “Nguyệt Nhi hiện tại mới có Linh Nguyên Cảnh trung kỳ, người bình thường muốn từ Linh Nguyên trung kỳ đến Linh Động cảnh cũng mất một năm. Công tử muốn Nguyệt Nhi 3 ngày liền có chút khó a”.

“Không có gì khó, ngươi cũng vậy. Trong một tháng liền tu tới Linh Tôn cho ta. Nếu không.....”.

Nghe Doanh Thiên nói vậy Ma Âm cũng có chút rụt rè. Dù sao nàng cái này công tử bình thường chính là vui tính hiền hoà. Thế nhưng là nghiêm túc lên liền đáng sợ. Đừng nhìn nàng đi theo hắn thế này. Ai biết chẳng may làm hắn phát ý. Hắn liền một chương chụp nàng chết vậy chẳng phải là thiệt thòi. Nghĩ vậy Ma Âm cũng không dám nói gì nữa.

Doanh Thiên biết nàng nghĩ gì. Hắn cũng là cười lắc đầu cho qua.

Tại dưới Doanh Thiên thúc ép. Cuối cùng Nguyệt Nhi cũng đành thành thành thật thật đi tu luyện. Tu vi của nàng hiện tại đã là Linh Nguyên Trung kỳ. Kém một bước liền đạt đến hậu kỳ. Nàng tại đó xếp bằng. Một bên vận chuyển Tịch Diệt Thiên Kinh, một bên cảm ngộ bộ đạo thân mà Doanh Thiên

luyện chế. Lấy năng tư chất 81 Tiên Thiên chân mệnh kia. Đây là dễ dàng.

Tại phạm nhân tu luyện. Cảnh giới chia làm 13 giai: Tam cảnh phạm thai, Linh Nguyên Cảnh, Linh Động Cảnh, Địa Nguyên Cảnh, Thiên Nguyên Cảnh, Địa Sur, Thiên Sur, Linh Vương, Linh Tôn, Linh Hoàng, Linh Đế, Linh Thánh và Thông Thần.

Tại tam cảnh phạm thai chính là Luyện Thể, Luyện Khí và Luyện Thần. Luyện thể chính là rèn luyện thân thể. Luyện khí là bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí. Luyện thần là tại tu luyện ra thần thức. Tu luyện ra thần thức về sau, lại tu luyện ra Linh nguyên, từ đây chính thức bước vào Linh Nguyên Cảnh, bước lên con đường tu chân giả.

Chỉ trong 2 ngày, Nguyệt Nhi liền đem tu tới Linh Nguyên cảnh đỉnh phong. Hiện tại chỉ cần để Linh Nguyên diễn hoá thành Linh Động là có thể đạt tới Linh Động Cảnh.

Cuối cùng đến ngày thứ 3. Một tiếng oanh minh từ trong thể nội Nguyệt Nhi phát ra. Linh Nguyên đã diễn hoá thành Linh Động. Nguyệt Nhi nhất cử đột phá cảnh giới. Chỉ thấy Linh Động trong thể nội Nguyệt Nhi cấp tốc xoay tròn, lấy một bộ thôn thiên phệ địa điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí. Cái này thoáng chốc liền làm linh khí thiên địa tại tinh vân các điên cuồng lưu động. Cái này đánh động lấy mấy vị trưởng lão, thái thượng trưởng lão cũng vì đó mà kinh động.

Nhanh chóng bọn hắn liền tìm ra Nguyệt Nhi, từng cái thân ảnh nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Nguyệt Nhi, có lão giả, lão ấu, cũng có trung niên nhân, nữ phụ. Mỗi một cái đều là thực lực cao thâm. Trong chốc lát liền xuất hiện tới mấy chục vị. Bọn hắn đều kinh nghi bất động nhìn chằm chằm vào Nguyệt Nhi.

Phải biết Nguyệt Nhi hiện tại mới có 7 tuổi. Lấy tuổi này mà có được tu vi Linh Động cảnh. Đây tuyệt đối là một cái từ cổ chí kim không có sự tình. Phải biết trong lịch sử ghi chép cái sớm nhất tu luyện chính là 8 tuổi mới bắt đầu tu luyện. 10 tuổi bước vào Linh Nguyên, 11 tuổi Linh Động. Ngắn ngủi 30 năm liền thành Thần. Hiện tại đã là một tôn vô địch thần linh. Cái này tiêu hải nữ chẳng phải liền muốn 20 năm thành thần sao. Đaay tuyệt đối là sự tình làm người đồ mất.

Phải biết tại trên Cực Huyền Giới mỗi một cái siêu cấp thể lực đều có thần chống lưng. Nếu Tận Văn Các ra được một vị thần đây chẳng phải liền có thể khôi phục năm xưa vinh quang.

Chư vị trưởng lão, lão tổ lúc này đều tại âm thầm nghị luận.

Lúc này Nguyệt Nhi mở ra ánh mắt của mình. Trong chốc lát năng đều bị dọa sợ.

“Ồ đâu ra nhiều người như vậy, các người muốn làm gì a” nàng giật mình kêu lớn.

Thế nhưng là mỗi cái đều k đá lại nàng. Bọn hắn đôi mắt đều là sáng trưng nhìn chằm chằm Nguyệt Nhi, giống như bầy sói thấy mồi ngon vậy.

“Sư tôn cứu ta aaaaaa”.

....

Trong lúc Nguyệt Nhi tu luyện. Doanh Thiên liền dẫn theo Ma Âm. Hắn dẫn nàng tới một cái xa xôi địa phương. Đây là nam cực của Cực Huyền giới. Tại đây một mảnh băng tuyết trắng xoá. Nơi này nhìn qua liền có thể thấy từng toà phế tích, từng toà cổ thành còn sót lại. Chỉ tiếc là không có cái kia náo nhiệt nhân sự. Thay vào đó là một mảnh thê lương đồ nát. Dựa vào đó liền thấy qua nơi này trước đây từng vô cùng náo nhiệt. Thế nhưng là không biết trải qua cái gì tai nạn hiện tại biến thành bộ dáng như vậy.

Tại trên đường đi, có thể thấy trên mặt đất xuất hiện từng toà băng điều san sát. Tại trong băng điều có từng bộ thi thể. Có cả toạ kỵ. Bọn hắn thân thể được bảo tồn. Đây hẳn là tại tai nạn diễn ra, bọn hắn chạy không thoát liền bị băng phong tại đây. Có thể suy đoán có một cổ lực lượng băng hàn trong nháy mắt bộc phát mới có thể khiến mọi việc trông như vậy.

“Công tử đưa ta đi đâu” Ma Âm tò mò hỏi.

“Đi lấy thuộc về người đồ vật” Doanh Thiên chỉ đáp nhẹ một câu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Cửu Diệu Thánh Tôn

Dẫn Ma Âm đi xuyên qua vô số băng điều về sau. Cuối cùng 2 người đến trước một khối băng lớn. Khối băng này lớn tựa một ngọn núi. Nhìn qua thì ở trong hàng ngàn ngọn núi băng ở đây liền lộ ra có chút tầm thường. Thế nhưng là Doanh Thiên lại đứng nhìn khối băng này thật lâu.

Nửa ngày về sau hắn mới vươn ra tay của mình. Tại trên khối băng này vuốt vuốt. Sau đó hắn lăm bằm cái gì đó. Chỉ thấy ngay lập tức. Trên khối băng

xuất hiện liên tiếp các phù văn cổ lão, những phù văn này nối tiếp nhau tạo thành một cái kỳ ảo đồ án.

Đồ án hình thành về sau này. Liền xuất hiện một cánh cửa trên khối băng. Doanh Thiên đẩy cửa đi vào. Ma Âm cũng liền k chậm chễ vào theo. Sau khi đi vào, cánh cửa liền biến mất. Mọi thứ lại khôi phục về thể lương vốn có của nó.

Đi vào tầng băng về sau. Xuất hiện trước mắt 2 người chính là một toà vô cùng nguy nga đại diện. Giống như bên trong khối băng là tự thành thiên địa. Đại diện này tản mát một cỗ khí tức rét lạnh vô cùng. Liền xem như Ma Âm một cái Cực Âm Thể này cũng có chút k chịu nổi mà run rẩy. Bởi vì nơi này nhiệt độ thật quá mức rét lạnh.

Trong đại diện trên cao kia có một khối lớn băng điêu, tại trong băng điêu có thể nhìn thấy một cái thân ảnh nữ tử. Nữ tử này thân không có mặc y phục. Hơn nữa cũng không có sinh mệnh khí tức. Hiên nhiên nàng đã chết từ lâu. Thân thể của nàng liền được bảo toàn tại trong khối băng này.

Doanh Thiên bước tới gần. Hần nhìn nữ tử này không rời, trong đầu hần lại hiện lên mấy cái hình ảnh, một cái nữ tử lạnh lùng, một cái trung thành nữ tử. Hần thở dài, bởi vì đoạn ký ức kia thật quá xa xưa.

“Nàng là ai”. Ma Âm nhẹ giọng hỏi.

“Một cái thật tốt nha đầu”. Doanh Thiên giọng nói có chút hư thực.

“Công tử đưa ta đến đây là.....”

“Lấy nàng truyền thừa, suy nghĩ kỹ, truyền thừa thánh tôn, không phải ai cũng có tư cách nhận, thêa nhưng là người thích hợp. Vấn đề là người có dám hay không nhận”. Doanh Thiên nghiêm túc hỏi.

Ma Âm là một cái người thông minh. Nàng hiểu rõ lời Doanh Thiên, nàng hỏi lại:” Có cái gì hung hiểm”.

“Tiếp nhận thử thách, vượt qua liền nhận được nàng truyền thừa, vượt không qua người liền chết tại trong này, thế nào?”. Doanh Thiên nhìn nàng giải thích.

Ma Âm nhìn chăm chăm nữ tử kia, sau đó lại nhìn Doanh Thiên, cuối cùng nàng hít sâu một hơi, sau đó nghiêm nghị đáp:”Ta tiếp nhận thử thách”.

“Tốt” Doanh Thiên đáp 1 câu, sau đó hần vung tay lên. Chỉ thấy tại trước khối băng kia. Mặt đất bắt đầu thay đổi. Trong chốc lát liền xuất hiện một cái hàn đàm. Hàn đàm này bốc lên từng mảnh hàn khí vô cùng lạnh lẽo. Người thường hít phải một hơi này hàn khí đảm bảo trong nháy mắt liền đông thành tượng băng. Cho dù Ma Âm có được Cực Âm Thể này nhìn thấy hàn đàm này nàng cũng k khỏi run rẩy.

“Bước vào đi.Hấp thu hết hàn khí là vượt qua. Chớ chịu không được người liền bị đông đá trong đó”. Doanh Thiên k mạn k nhạ một câu.

Ma Âm cắn răng một cái. Không chần chừ liền nhảy vào hàn đàm. Ngay lập tức, một làn băng tinh lập tức lan toả bao trùm lấy thân thể nàng. Tại trong băng tinh, Ma Âm liền cảm thấy linh hồn mình, chân mệnh đều như muốn đông băng. Nàng giắt này mình với vàng vận chuyển công pháp. Thế nhưng là đều không làm nên trò trống gì. Nàng chỉ cảm thấy ý thức của mình dần trở nên mơ hồ.

Ngay tại thời khắc này, một cỗ tin tức mãnh liệt truyền vào đầu của nàng:”Cửu Diệu Băng Tâm Quyết”.

Ma Âm không phải cái gì ngu ngốc người, ngay lập tức nàng theo lộ tuyến vận chuyển bộ công pháp mới kia. Chỉ thấy hàn khí trong hàn đàm lấy một phương thức kỳ diệu mà đi vào trong thân thể nàng, mặc dù vẫn có chút đau đớn thế nhưng là nàng có thể chịu đựng.

Một canh giờ sau, không sai biệt lắm hàn đàm hàn khí bị nàng hấp thu gần hết. Ngay tại lúc nàng tưởng chừng như sắp vượt qua. Thì một cỗ hàn khí khác từ dưới đáy hàn đàm kéo lên. Hàn khí này còn mạnh đầu chỉ mười lần so với trước. Ma Âm vội vàng vận chuyển công pháp. Thế nhưng là cô đau đớn này căn bản chịu không nổi. Nàng muốn đi ra.

Thế nhưng khi nàng chuẩn bị đứng lên, ánh mắt nàng chạm tới Doanh Thiên ánh mắt. Nàng chỉ thấy trong đôi mắt Doanh Thiên một mảnh lạnh lẽ. Ánh mắt này giống như là in vào trong tâm nàng. Cuối cùng nàng vẫn là ngồi xuống. Cắn răng chịu đau đớn. Có lẽ đây là một lần thống khổ nhất từ trước đến nay trải qua.

Trải qua 3 canh giờ. Một tiếng oanh minh vang lên, chỉ thấy Ma Âm từ hàn đàm bước ra. Quần áo trên người nàng đã bị đông đá rồi vỡ vụn. Để lộ ra một cái tuyệt mỹ thân thể. Mái tóc của nàng cũng dài ra thêm vài tấc, đen nhánh. Khí chất của nàng hiện tại cũng cực lớn thay đổi, nhiều thêm mấy phần lạnh lùng. Đôi mắt đen nhánh kia ẩn chứa băng chi lực huyền diệu. Người khác nhìn vào liền không tự chủ được mà run mình.

Nàng hiện tại giống như một khối nguyên thủy băng hàn. Trên người nàng hàn khí lạnh lẽo kia, khiến cho người ta kính sợ. Trải qua hàn khí thử thách. Tu vi của nàng hiện tại cũng tăng từ Linh Vương Đỉnh Phong vượt qua Linh Tôn, đạt tới Linh Hoàng sơ kỳ.

Doanh Thiên gật đầu nhìn nàng:”Cực Âm thể đạt tới Cực Âm Thần Thể, tốt”.

Thế nhưng là Ma Âm lại giống như k nghe thấy lời Doanh Thiên nói. Nàng tiến sát lại, sau đó dán lấy thân thể của mình sát vào Doanh Thiên. Một bộ câu dẫn hần.

Doanh Thiên cười nhìn nàng đạo:”Thế nào, muốn câu dẫn ta”.

Ma Âm trên miệng nở một nụ cười tuyệt mỹ dò: “Công tử, nàng là ai, ban này ta tại hấp thụ hàn khí liền có dính qua nàng cảm xúc, chính là nàng đối với người có rất đậm cảm tình a”.

“Người hấp thụ nàng cảm xúc”. Doanh Thiên có chút ngoài ý muốn.

“Có một chút, thế nhưng là một chút cảm xúc này lại ảnh hưởng k nhỏ nha”. Ma Âm yêu mị cười 1 tiếng.

Doanh Thiên cũng là bất đắc dĩ cười “Ảnh hưởng là người lại yêu ta”.

“Phải không nha, dù sao ta thân thể đều bị công tử thấy hết, có hay không nên chịu trách nhiệm 1 chút”. Ma Âm một bộ bị hại đáng vè.

“Có hay không muốn biết nàng là ai”.

“Có”.

Doanh Thiên giống như suy nghĩ cái gì, sau đó hần nghiêm túc giảng: “Nàng tên là Cửu Diệu, ta gọi nàng là Diệu Nhi, người khác gọi nàng là Cửu Diệu Thánh Tôn, nàng chính là Băng Tinh Đế Thuần của ta, người hiện tại xem như kẻ nhiệm nàng”.

“Thánh Tôn? Tựa hồ rất lợi hại nha”. Ma Âm hỏi.

“Người nhận biết cái nào nhất cường đại?”.

“Ta tại nghe nói, trên thần đình kia. Có Thần Đế gánh vác thiên mệnh, chính là vô song cường đại nhất” Ma Âm một bộ suy đoán.

“So ta liền thế nào” Doanh Thiên cười hỏi.

“Cái này,,,,, ta cũng k rõ”. Ma Âm có chút k dám suy đoán. Nàng biết công tử nhà mình cường đại vô cùng. Nàng đối với thần giới chính là một bộ mù mịt. Nàng cũng không dám tùy tiện so sánh.

“Nếu như ta nói, tại Thánh Tôn trước mặt Thần Đế liền một hạt bụi cũng không bằng người có tin hay không” Doanh Thiên ý vị nói một câu.

Một câu này đi ra, nội tâm Ma Âm liền chấn động. Đến cùng là dạng gì tồn tại mới có thể như vậy cường đại.

“Chuyện người không biết, sau này liền rõ ràng. Người sau này cũng sẽ đạt tới độ cao đó. Khi đó người sẽ thấy cái gì là Thiên Địa rộng lớn” Doanh Thiên ý vị thâm trường đạo.

“Rời đi thôi”.

Ma Âm đi ra khỏi đại điện. Chỉ thấy băng hàn khí tức hiện tại đang lấy một tốc độ nhanh chóng rút đi. Có thể thấy chỉ trong một thời gian ngắn nữa nơi này hàn khí sẽ tiêu tán. Việc này có lẽ cũng truyền thừa bị lấy đi có quan hệ.

Ngay tại một khắc Doanh Thiên chuẩn bị bước ra ngoài đại điện. Một bàn tay nhỏ nhắn đem hần cánh tay kéo lại. Doanh Thiên đứng tại đó. Thế nhưng là hần cũng k có quay đầu lại nhìn, hần biết cánh tay này là của ai, cuối cùng hần lắc đầu thờ dài một hơi “Cái gì đã qua hãy để nó qua, người vất vả nhiều rồi. Nghỉ ngơi đi, ngày sau sẽ đem người cứu lại”.

Cuối cùng cánh tay kia liền buông ra, Doanh Thiên liền bước ra ngoài đại điện. Từ đầu đến cuối hần cũng không có quay đầu lại nhìn.

Tại Doanh Thiên đi ra ngoài đại điện sau đó. Trên tầng băng kia cánh cửa cũng khép lại. Sau đó tầng băng kia dần dần chìm xuống lòng đất. Cuối cùng biến mất.

“Đi thôi, nơi này hàn khí sẽ dần tiêu tán, một thời gian nữa nơi này sẽ lại náo nhiệt nhân khí” Doanh Thiên đánh giá 1 câu. Sau đó mở ra không gian chi môn đưa hần và Ma Âm trở về Tinh Vãn Các.

....

Ngay tại không gian chi môn mở ra trong biệt viện, Mộng Diệp đang xếp bằng tu luyện lập tức cảm nhận được không gian ba động, sau đó nàng lắc mình liền xuất hiện tại đó.

Đi ra không gian chi môn, Doanh Thiên nhìn Mộng Diệp đánh giá, “Sắp Thông Thần rồi?”.

“Vâng”. Mộng Diệp vẽn vẽn đáp một câu.

Sau đó Doanh Thiên liếc nhìn về một hướng, hần cười đạo “Cái nha đầu này, thật tốt hưởng thụ”.

Từ trong phòng Tử Nghiên cũng đi ra. Nàng vốn có nhiều cái thắc mắc muốn hỏi Doanh Thiên, thế nhưng là từ lúc theo hần về đây, hần một lời cũng không có nói với nàng. Điều này làm nàng có chút không hiểu.

Doanh Thiên nhìn qua liền rõ ràng nàng thắc mắc: “Thế nào, có gì muốn nói”.

Từ Nghiên vội vàng đáp: “Ta,, muốn hỏi công tử tại sao muốn đưa ta theo”.

“Ngươi là tại nơi nào đến được sợi dây chuyền kia”. Nói đoạn chỉ vào trên ngực Từ Nghiên 1 sợi dây chuyền.

“Tại một cái bí cảnh, rất hung hiểm, cuối cùng về sau đạt được nó mới có thể thoát ra.

“Ngươi có hay không gặp nàng”. Doanh Thiên nghiêm túc hỏi.

“Nàng?”.... “Ta khi ấy cũng mơ hồ, thật nhìn thấy một cái nữ tử, thế nhưng là sau đó cũng không nhớ rõ nữa”. Từ Nghiên có chút suy nghĩ đáp.

“Sau khi ngươi trở về tu vi tăng tiến, sau đó liền giống như hiện tại thích một màu tím”. Doanh Thiên phán một câu.

“Cái này, thật đúng là như vậy”. Thật sự là như vậy, bởi vì từ bí cảnh kia thoát trở về đằng sau, Từ Nghiên tu vi nhanh chóng tăng tiến, trở thành đệ nhất thiên tài tại nàng tông môn, sau đó nhất cử đạt đến thánh nữ vị. Nàng cũng không hiểu vì sao lại yêu thích một màu tím. Vì thế từ đó đến nay nàng đều mặc một bộ y phục màu tím. Tên của nàng cũng vì đó mà thay đổi. Thật ra nàng tên là Linh Nghiên, sau đó đổi thành Từ Nghiên là vì vậy.

Doanh Thiên đạt được đáp án về sau liền không có hỏi nữa. Hắn phân phó nàng tích cực tu luyện. Sau đó lén mình xuất hiện tại Nguyệt Nhi trước mặt.

Nha đầu này hiện tại mặc một bộ cao quý y phục màu đỏ, trên đầu đội lấy một cái phượng quan. Khắp người đeo lấy cao quý trang sức. Nhìn qua liền chính là một cái thiên kim đại tiểu thư. Thế nhưng là cái thiên kim đại tiểu thư này hiện tại chính là k có bộ dáng thiên kim đại tiểu thư. Chính là ngồi trước một cái bàn lớn đầy thức ăn, bên cạnh là Tiểu Hùng, 2 cái này đang tranh nhau đồ ăn. Mỗi miếng đều nhồm nhoàm, từng cái thanh âm đánh chén vang lên. Người không biết liền tưởng 2 cái bị bỏ đói lâu ngày mới được ăn vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Bảo Vật Xuất Thế

Trông thấy Doanh Thiên bước đến. Nguyệt Nhi vội vàng lấy cánh tay áo chùi đi dầu mỡ trên miệng kia. Sau đó một bộ cười hi hi hỏi dò: “Nha sư tôn, ngươi đã về nhà, ngươi dẫn Ma Âm ti đi đâu nhà”.

“Theo ngươi cái nhà đầu này thì là đi đâu”. Doanh Thiên hạ xuống một câu.

Nguyệt Nhi gian trá cười khi khi sau đó đáp lời: “Ai mà biết được 2 người các ngươi đi đâu nhà”.

“Tốt nha đầu gan lớn, 3 ngày nữa tu lên Địa Nguyên Cảnh cho ta. Bằng không đem ngươi rèn”. Doanh Thiên dọa dẫm một câu làm Nguyệt Nhi bủi môi ra về không sợ.

“Thế nào, bây giờ trèo lên cao cao tại thượng vị liền không đem ngươi sư tôn để vào mắt rồi”. Doanh Thiên trừng mắt.

“Đầu có đầu, là tại bọn hán cứ ép ta làm vậy, chứ ta đâu có muốn làm cái gì Thánh Nữ Thủ Tôn đâu, ta nói với bọn hán sư tôn dạy rằng làm người cần khiêm tốn, không cần lên làm thánh nữ nhưng bọn hán cứ ép ta làm, người lại không có đây, cuối cùng bọn hán ép tới quá nên ta mới đáp ứng vậy”. Nguyệt Nhi một bộ uỷ khuất bị ép đáp lời Doanh Thiên.

Thực tế sau khi bị đám trưởng lão nhìn thấy, bọn hán liền biết Nguyệt Nhi là một cái vạn cổ hiếm có yêu nghiệt, vì thế sau khi bàn bạc rốt cuộc bọn hán đưa Nguyệt Nhi lên làm thánh nữ.

Cái này tại Tinh Vãn Các gây ra không nhỏ oanh động, dù sao đưa một cái nữ hài lên làm Thánh nữ đây là trước nay chưa từng có sự tình. Cái này khiến vô số đệ tử tại trong bàn tán. Một số ưu tú đệ tử chính là không phục. Nhất là những cái kia nữ đệ tử có thể ứng cử lấy vị trí thánh nữ này đều là không phục. Cuối cùng một vị Thái Thượng trưởng lão đều phải ra mặt mới có thể đè ép cái này bàn tán xuống. Thế nhưng là những đệ tử kia vẫn tại thì thầm to nhỏ về cái thánh nữ này.

Sau đó Các chủ hiện tại Tinh Vãn Các là Từ Ngọc Linh Đế tự mình dẫn Nguyệt Nhi ra lễ sắc phong. Tại sắc phong lễ này. Tại dưới ban bố Nguyệt Nhi có được 28 chân mệnh, lại chỉ mới 7 tuổi có được tu vi Linh Động cảnh. Mới khiến cho những đệ tử kia chịu phục. Dù sao một cái ưu tú nhất hiện tại Tinh Vãn các đệ tử cũng chỉ có được 12 cái chân mệnh. Tại dưới 28 chân mệnh liền âm thầm phai mờ. Cái này đoán chừng chỉ vài năm, vị Thánh nữ này liền sẽ phong vương phong hoàng không biết chừng. Khi đó liền sẽ siêu việt rất nhiều trưởng lão ở đây. Lấy nàng tu chất liền đã định sẵn thành thần tương lai. Vì thế những đệ tử kia không phục cũng không được.

Thật ra 28 chân mệnh chỉ là Nguyệt Nhi đem như vậy bày ra. Bởi vì nàng biết nếu bày ra 81 chân mệnh liền đem tới phiền phức. Mặc dù Doanh Thiên cường đại vô song. Thế nhưng là nàng cũng k muốn đem đến phiền phức. Nàng tuy tuổi nhỏ thế nhưng chính là thông minh tuyệt đỉnh. Cái này nàng là hiểu rõ.

Đêm hôm đó Hoàng Cát tới tìm Doanh Thiên.

“Các ngươi mấy cái này đây là tính chơi trò gì a”. Doanh Thiên liếc hỏi.

Hoàng Cát cười khỏ, “Không biết công tử có hay không hứng thú cái vị này Thủ Tịch Đại Đệ Từ”.

“Đây là muốn đem ta kéo lên các ngươi cái thuyền này” Doanh Thiên một bộ không quan trọng hỏi lại.

“Cái này..... hi vọng công tử có thể chịu chút thiệt thòi, dù sao bọn ta cũng không có cái gì bí mật có thể giấu công tử”. Hoàng Cát xấu hổ xoa xoa bàn tay cười cười.

“Các ngươi đây là chơi với lửa nha, nếu có một ngày cũng có người giống ta đi ngang qua đây, sau đó nhìn thấy cái thứ đồ bên dưới lòng đất kia nha, đây là vô tận sát kiếp đối với các ngươi” Doanh Thiên ý vị thâm trường nói ra.

Tại bên dưới viên tinh vẫn kia, tại bên dưới sâu lòng đất của Tinh Vãn Các có chôn giấu một món đồ kinh thiên, món đồ này là vô giới chi bảo. Một khi để lộ ra ngoài liền sẽ nhắc lên một màn gió tanh mưa máu. Tất nhiên đối với Doanh Thiên dạng này tồn tại thì thứ đồ kia lại không vào mắt của hắn.

Hoàng Cát đây chính là có ý muốn nhờ Doanh Thiên giúp đỡ che giấu đi món đồ kia. Bởi vì Hoàng Cát rõ ràng Doanh Thiên khủng bố. Món đồ kia sẽ không vào mắt hắn. Hơn nữa lấy thủ đoạn của hắn che giấu đi món đồ kia càng sâu liền dễ dàng.

“Tốt, đáp ứng ngươi, coi như trả tiền công bọn ta tại đây ăn nhờ ở đậu”. Doanh Thiên một bộ sòng phẳng đáp ứng.

Tại Hoàng Cát rời đi sau đó. Tinh Vãn Các lại lần nữa sôi trào lên, bởi vì cái vị trí Thủ Tịch Đại Đệ từ liền được công bố đi ra. Cái này không chỉ gây oanh động tại trong đám đệ tử, mà rất nhiều trưởng lão đều ngạc nhiên. Bởi vì cái vị trí kia đã rất lâu không có người ngồi.

Các vị trưởng lão đều là tại thắc mắc với Hoàng Cát. Hoàng Cát chỉ lắc đầu chỉ chỉ lên trên. Thế là liền không có ai dám hỏi gì nữa. Bởi vì tại nơi sâu nhất Tinh Vãn Các kia có một vị lão chấp chương hết thấy Tinh Vãn Các. Mỗi lần chỉ tay lên trên thì bọn hắn đều hiểu đây là ý của người kia.

Bọn hắn cũng liền tò mò xem rốt cuộc là cái thần thánh phương nào mà để vị kia chỉ định làm Thủ Tịch Đại Đệ Từ, cho đến khi bọn hắn biết người kia là một cái phạm nhân thì đều tại im lặng. Bởi vì bọn hắn thật không hiểu. Vì lý do gì một cái phạm nhân lại có thể ngồi lên chức vị kia.

Tại trong các đệ tử sau khi biết tin này đều tại bàn tán âm ỉ.

“Các ngươi biết tin gì chưa, Thủ Tịch Đại Đệ Từ chỉ là một cái phạm nhân”

“Thật?, chuyện này là không thể nào”

“Phải, ta đã nhìn thấy qua hắn, chính là một cái mỹ nam tử, đáng tiếc hắn không có chút gì tu vi, còn nữa, hắn chính là người đi cùng vị tân Thánh Nữ kia nhập môn”.

“Cái gì, là cùng Thánh Nữ có quan hệ, không đơn giản nha”

“Nghe nói mấy vị sư huynh thân truyền đệ tử kia đều tại kháng nghị, cuối cùng bị chư vị Thái Thượng Trưởng Lão đều áp xuống”

“Vô Tẫn sư huynh vì việc này liền lớn tiếng với chư vị trưởng lão, liền bị chấp pháp chương lão phết đi tu vi ném ra ngoài các”.

Tại vô số lời bàn tán. Thì Doanh Thiên lại một bộ không để ý. Hắn chỉ là ăn sau đó uống rượu, rồi lại ngủ, rảnh rỗi liền đi dạo quanh Tinh Vãn Các.

Mỗi nơi hắn xuất hiện liền có vô số ánh mắt và lời bàn tán nổi lên.

Doanh Thiên căn bản cũng không có để ý điều này. Dù sao hắn hiện tại là rảnh rỗi. Chính là muốn nghỉ ngơi một lát.

3 ngày đi qua. Một cái tin tức nữa lại khiến Tinh Vãn Các sôi trào. Vị Tân Thánh Nữ kia đột phá tu vi tới Địa Nguyên Cảnh, mặc dù nói tại Tinh Vãn Các. Địa Nguyên Cảnh đi đâu cũng có thể nhìn thấy, vợ liền một trào liền có một nắm lớn. Nếu là cái khác đệ tử tấn thăng Địa Nguyên Cảnh chính là không ai biết. Thế nhưng là một cái hài nữ 7 tuổi Địa Nguyên Cảnh liền không giống.

Đây chính là không thể tưởng tượng sự tình. Phải biết đa số người thường tại 8 tuổi mới có thể tu luyện. Trừ những cái thể gia giàu có kia mới có thể từ bé cho tu luyện sớm Luyện Thể và Luyện Khí. Thế nhưng là Luyện Thần chính là 8 tuổi mới có thể luyện đi ra. Từ đó bước vào con đường tu luyện.

Thế nhưng là vị Thánh nữ này hiện tại mới có 7 tuổi. Mấy ngày trước mới đột phá Linh Động Cảnh, hiện tại mới qua mấy ngày. Bình thường người tu luyện Nhanh thì là một năm. Chậm thì mấy năm mới có thể đột phá. Lấy cái đà này tu luyện chẳng phải liền mấy năm nữa liền tu thành Linh Đệ sao. Đây tuyệt đối là Thành Thần tương lai.

Người so với người, đúng là tức chết.

Không chỉ các đệ tử sôi sục. Liền ngay cả chư vị trưởng lão cũng đều cười khỏ không thôi. Bọn hắn những cái lão già này đều là mặt mo k dám nói lên lời.

Doanh Thiên đèn gấp Nguyệt Nhi. Hải lòng gật đầu nói:”Ân, không tệ, tới đây để sư tôn dạy ngươi một chiêu”.

Nguyệt Nhi chính là hưng phấn tới hỏi:”Cái gì chiêu thức. Có hay không lợi hại như bàn tay kia”. Nguyệt Nhi chính là nhớ lại Doanh Thiên một cái thủ ấn kia. Trong lòng háo hức không thôi.

“Chiêu này chính là lợi hại gấp ngàn lần”. Doanh Thiên cười lớn.

“Chiêu gì mà khủng bố vậy sao”. Nguyệt Nhi một bộ mắt sáng rực.

Liền cả Ma Âm, Từ Nghiên và Mộng Diệp đều đến gần, các nàng đều muốn biết Doanh Thiên đến cùng là dạy chiêu gì. Từ Doanh Thiên xuất thủ tuyệt đối là kinh Thiên động địa.

Doanh Thiên một bộ nghiêm trang nói:”Chiêu này là ta tuyệt học, gọi là Cửu Thiên Thập Địa, Tứ Hải Bát Hoang, Vô Định Thiên Hạ, Duy Ngã Độc Tôn”.

Sau đó hần nhìn lại chính là thấy Ma Âm mấy người trên trán đều là bốc lên hắc tuyến, các nàng rõ ràng cái tên này đây là muốn trêu đùa các nàng.

Đổi lại thì Nguyệt Nhi chính là lăm bằm mấy lượt cái tên này, sau đó ghi nhớ nói ra:”Tốt a sư tôn, ta đã nhớ tên, ngươi bây giờ liền dạy ta a”.

Tại sau đó, Doanh Thiên liền đem ra một Thanh kiếm gỗ. Thanh kiếm gỗ này là tại trong bảo khố của hần lấy ra. Thanh kiếm này nhìn qua liền chỉ là một thanh vô hại kiếm gỗ. Thế nhưng là nếu có người biết nó lai lịch đều sẽ run sợ. Đặc biệt là những người quen cũ kia của Doanh Thiên, có không biết bao nhiêu Tiên Đế, Thánh Nhân, Thậm chí liền Đạo Quân đã từng bị kiếm này chém qua.

Nguyệt Nhi chính là ôm lấy thanh kiếm này yêu thích không thôi. Bởi vì cho dù là bằng gỗ chất liệu, thế nhưng hoa văn trên kiếm được điêu khắc tinh xảo vô cùng. Lại vô cùng đẹp đẽ. Thêm vào đó là một cái hương thơm ngát trời trên kiếm toát ra. Cái này liền hấp dẫn Nguyệt Nhi.

Tiếp Theo đó hần liền truyền cho nàng 3 chiêu kiếm pháp. 3 chiêu kiếm pháp này thoát nhìn vô cùng đơn giản. Liền một cái hải tử đều có thể múa đi ra. Thế nhưng là Ma Âm, Từ Nghiên đều giật mình bởi vì các nàng chính là nhìn xong sau đó liền quên mất không cách nào ghi nhớ. Phải biết các nàng đều là cao thủ. Cho dù đem một ngàn chương sách tại các nàng chỉ nhìn qua một lần đều có thể ghi nhớ. Thế nhưng là 3 chiêu kiếm pháp này các nàng đều không thể ghi nhớ. Đây là cỡ nào quý dị sự tình.

Chỉ có Mộng Diệp tu vi cao nhất có thể nhìn ra một chút mảnh khoé. Bởi vì nàng cảm thấy giống như mỗi lần vùng kiếm, thiên địa đều tại theo chuyển động. Đại đạo dường như cũng theo đó mà vận chuyển. Mặc dù nàng cũng không cách nào ghi nhớ. Thế nhưng là nàng biết 3 chiêu kiếm pháp này là tuyệt thế kiếm pháp.

Tại múa kiếm khoảng 100 lần về sau. Nguyệt Nhi ủ rũ đến trước mặt Doanh Thiên đang ngồi trên bàn uống rượu cúi đầu không nói.

Doanh Thiên ngừng uống nhìn nàng hỏi:”Thế nào?”.

“Sư tôn,,,,, ta,,,,,, ta liền quên hết rồi” nói đoạn liền mếu máo.

“Quên, tốt quên, quên chính là tốt”. Doanh Thiên xoa đầu nàng cười. Sau đó tiếp tục nói:” Tiếp Tục đi. Ngày hôm nay liền luyện kiếm 10 vạn lần mới được nghỉ”. Sau đó rời đi.

Nguyệt Nhi cũng không có cách nào. Chỉ có thể đứng tại đó suy nghĩ, tiếc là dù có vắt óc cũng không có cách nào nhớ lại 3 chiêu kiếm kia.

Cuối cùng Mộng Diệp bước đến gần, sau đó nàng bất thành linh 1 chỉ đi thẳng vào mi tâm Nguyệt Nhi. Phải biết là lấy Nàng Tu vi Thông Thần này. Một chỉ này dù không mang theo bất kì cái gì lực lượng đều có thể nhẹ nhàng xuyên chết Linh Đế.

Thế nhưng là một đạo quang mang vút qua. Chỉ thấy máu tươi vút lên. Mộng Diệp thu tay về, tại trên tay nàng hiện tại một vết thật dài vết thương đang chảy máu. Thông thần cảnh cường giả nhục thân cường đại vô cùng, liền xem như Linh Đế cũng khó gây tổn thương bọn hần. Thế nhưng là nàng lúc này lại bị một thanh kiếm gỗ chém thương. Có thể thấy thanh kiếm gỗ kia là cơ nào sắc bén.

Nhìn lại Nguyệt Nhi, chỉ thấy nàng tư thế hiện tại chính là cái kia kiếm pháp mà Doanh Thiên truyền dạy. Nguyệt Nhi chính là tại lúc cảm nhận được nguy hiểm liền vô thức vùng kiếm lên, thế nhưng là lại trôi chảy xuất ra chiêu kiếm pháp kia.

“Quả Nhiên là như vậy, kiếm pháp này chính là thuận theo tự nhiên, đây là có thể xuất kì bất ý tự động thi triển đi ra mà không cần ý thức đi điều động”. Mộng Diệp nói ra.

Biết được cái này kỳ diệu, cuối cùng Mộng Diệp là tại bồi Nguyệt Nhi luyện kiếm. Một người công một người thủ. 2 người tại cùng nhau luyện. Mộng Diệp cũng muốn nhân cơ hội này lĩnh ngộ đại đạo trên kiếm. Từ đó nhanh chóng đăng lâm thần vị.

.....

Tại trong vũ trụ một cái vùng hoang sơ. Nơi đây tuy thời có thể nhìn thấy từng viên tử tinh trôi qua. Nơi này khắp nơi đều là vắng tĩnh trôi nổi. Trên những viên vắng tĩnh kia có từng đạo chấy xém. Có thể thấy được tại trước đó rất lâu nơi này liền có hoá diệt cường đại đốt qua. Khiến cho nơi này trở nên không có sự sống.

Lúc này. Xuất hiện một cái hắc động. Hắc động này mới đầu xuất hiện liền rất nhỏ. Nhưng theo thời gian nó liền bắt đầu khuếch trương. Từng đạo sóng không gian cứ như vậy lan rộng ra. Tại trong hắc động tuôn ra một cỗ nóng rực khí tức. Cỗ khí tức này chính là nóng đến thiêu xung quanh những viên vẫn thạch kia đều đỏ rực lên.

Tiếp theo đó một canh giờ. Liền vùng này không gian giống như là cái biển. Biến thành một cái nham tương bí cảnh khổng lồ.

Ngay lúc này tại Tinh Văn Các. Doanh Thiên giống như là cảm nhận được cái gì. Hắn đôi mắt có chút ngạc nhiên nhìn về một cái phương hướng.

“Đây là.....”. Nói chưa hết câu Doanh Thiên liền biến mất.

Chờ đến lúc hắn xuất hiện lại đằng sau liền chính là tại trong tinh không. Hắn mỉm cười dạo bước tiến lên. Trên đường hắn có thể nhìn thấy từng đạo thân ảnh đi lại trong tinh không. Hoặc là tạo thành đoàn đội, hoặc là cười thân hăm cũng có cười pháp bảo hoặc toạ kỵ. Mỗi cái đều tại cấp tốc tiến lên phía trước.

Doanh Thiên kéo lại một người hỏi, “Các người đây là đi đâu vậy”.

Người bị kéo lại là một cái nam tử mặc áo xanh, hắn tên là Mộc Hiên. Vội nói “Đạo hữu chẳng lẽ không biết, nghe nói có Thần Vương, thậm chí là Thần Tôn bí cảnh hiện thế. Ất có bảo vật, hiện tại nơi này là hoang vu, tranh thủ tới trước. Nếu là để những cái thần thể gia kia biết được khi đó chúng ta nhưng cái này tiểu thần muốn phân một chén canh liền không được. Nói đoạn liền đi trước.

Doanh Thiên thì là cười cười “Bảo Tàng xuất thế nha”. Nói tới đây trong đầu hắn hiện lên một cái thân ảnh lão giả. “Viêm Đế, người đề thứ gì tại Thần Giới này nha”. Doanh Thiên tự nói. Sau đó lại tiếp tục tiến lên.

Một lát sau đó hiện lên trước mặt Doanh Thiên là một cái nham tương thế giới. Từng dòng dung nham đỏ rực đang lưu động. Nham tương thế giới này phát ra khí tức nóng bỏng vô cùng. Xung quanh thế giới nham tương này những viên vẫn thạch kia đều bị đốt thành tro bụi. Đây mới chỉ là sức nóng liền kinh khủng như vậy.

Cái này thế giới nham tương chính là bí cảnh không gian. Cái gọi là bí cảnh không gian tức là có cường giả tại trong không gian sáng tạo ra một toà thế giới. Giấu nó vào trong tinh không vũ trụ. Thế nhưng là vị này sáng tạo không gian vì lý do nào đó mà chết đi. Trải qua thời gian dài không được tu bổ sẽ bị không gian ép ra ngoài. Khiến cho bí cảnh bại lộ tại trong tinh không.

Cái thế giới nham tương này chính là ví dụ.

Lúc này nơi đây đã tụ tập tới hơn ngàn người, tất cả đều là Thần. Đa số là Nguyên Thần và Chân thần, có một số là Thiên Thần. Bọn hắn lúc này mỗi người đều ôm một cái tâm tư. Cũng không có ai mạo muội xâm nhập bí cảnh trước. Bởi vì rất nhiều bí cảnh đều có lớn hung hiểm. Mỗi một cái bí cảnh xuất thế đều có rất nhiều người chết. Cho nên không có ai dám mạo muội lên trước.

Mộc Hiên xuất hiện tại sau lưng Doanh Thiên mở lời “Ồ, đạo hữu cũng tới rồi, hình như còn đến trước ta”. Mộc Hiên ngạc nhiên. Không chờ Doanh Thiên trả lời hắn lại ồ lên một tiếng bởi vì lúc này hắn mới để ý. Cái tên trước mặt này chính là không có tu vi. Thuần túy là một cái phàm nhân. Thế nhưng là phàm nhân thì sao có thể tại trong tinh không giao du “Chắc là có đồ vật che giấu tu vi”. Mộc Hiên suy đoán.

Có khá nhiều người đều tại nhận biết Mộc Hiên. Bởi vì Mộc Hiên chính là một cái Thiên Thần, tại trong mấy ngàn người ở đây hắn là thuộc về cường đại nhất một nhóm người.

Thấy Mộc Hiên bắt chuyện với cái nam tử kia có một số người cũng nhìn qua Doanh Thiên. Bọn hắn cũng giống Mộc Hiên đều tại kinh dị cái nam tử phàm nhân này. Thế nhưng cuối cùng tất cả đều đưa ra giống nhau suy đoán là trên người Doanh Thiên có đồ vật che giấu tu vi. Thường những người như thế này đều không dễ chọc. Ở đây thần đều là sống mấy ngàn năm tới mấy vạn năm, trẻ nhất cũng có mấy trăm năm thành thần. Bọn hắn đều không phải kẻ ngu. Thế là cũng không có ai chú ý Doanh Thiên nữa. Bọn hắn đều tại chăm chăm vào cái bí cảnh nham tương kia.

Doanh Thiên liếc nhìn Mộc Hiên sau đó cười: “Có vẻ như ta thật đến trước người nha”.

Mộc Hiên giật mình. Bởi vì rõ ràng từ lúc gặp Doanh Thiên chính là hắn đi trước, hơn nữa cũng là toàn lực lấy tốc độ nhanh nhất đi tới. Thế nhưng là khi hắn đến nơi liền đã nhìn thấy Doanh Thiên bóng lưng. Cái này làm cho hắn có chút kinh dị. Vì thế hắn mới lần nữa tới chào hỏi.

Kỳ thật Doanh Thiên mỗi một bước đều là nhìn như thông dong chậm rãi. Thế nhưng là một bước liền vượt qua tầng tầng không gian. Nếu hắn thật nguyện ý. Một cái ý niệm liền có thể xuất hiện bất cứ nơi nào thân giới này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đế Diễm

Đứng trước bí cảnh dung nham thời khắc này, Doanh Thiên có chút nghi hoặc, bởi vì ngay thời điểm hắn bước tới đây. Hắn liền rõ ràng tại trong bí cảnh

này có món đồ gì.

Chỉ là hán có chút không hiểu tại sao đồ vật này lại có thể xuất hiện ở đây. Nếu không nói là có người cố ý để ở nơi này. Nghĩ tới đây hán lẩm bầm “Không lẽ người đã đi qua địa phương kia sao, ngốc lão đầu”.

Theo thời gian trôi đi, bí cảnh dung nham ngày càng mở rộng ra phía ngoài, nhiệt độ phát ra cũng ngày càng cao, để cho ở đây thần cũng đều cảm thấy nóng bức.

Cuối cùng có người đều chờ không được liền dẫn đầu đi vào bên trong. Đây là một cái đại hán, hán trông giống như một tên trong rừng ra, không có chút nào khí độ một vị thần. Thế nhưng tu vi của hán ở đây chính là phải để người khác kiêng dè. Đại hán này mở ra thần lực hộ thân, sau đó xông phá kết giới bí cảnh biến mất trong tầm mắt mọi người.

Có người dẫn đầu, ngay lập tức ở đây người cũng đều sôi nổi lên lục tục tiến vào. Cuối cùng chỉ còn lại Doanh Thiên và bên cạnh Mộc Hiên. Mộc Hiên mở lời “Ta có thể hay không cùng đạo hữu tiến vào”.

Doanh Thiên mỉm cười có chút thương thức, sau đó lại lắc đầu nói: “Vẫn là khuyên người mau chóng rời đi, nơi này không có cái gì bảo vật, chốc nữa thôi bọn hán liền sẽ chết không còn một mống”. Dứt lời Doanh Thiên cũng k có để ý Mộc Hiên sau đó tự mình đi vào.

Mộc Hiên chỉ thấy Doanh Thiên không có cái gì thần lực hộ thể, cũng không xé rách kết giới đi vào. Chỉ thấy hán nhẹ nhàng đi xuyên qua kết giới. Giống như kết giới không hề tồn tại trước mặt hán. “Gặp cao nhân” đây là trong đầu Mộc Hiên suy nghĩ lúc này.

Mộc Hiên không có bước vào dung nham bí cảnh, cũng không có rời đi ngay, cuối cùng hán leo lên một viên vắn thạch ngay tại phụ cận bí cảnh. Yên lặng ngồi đó chờ đợi.

Thời gian trôi qua liền có càng nhiều người tiến đến bí cảnh sau đó đi vào. Thậm chí liền có 3,4 vị Thần Vương cũng tiến vào.

Bước vào bí cảnh đằng sau, xuất hiện trước mắt Doanh Thiên là một cái thế giới nham tương, thế giới này vô cùng rộng lớn. Chính là so với Cực Huyền Giới dạng kia đại thế giới còn muốn to lớn gấp mấy lần. Nơi này khắp nơi đều là dung nham nóng chảy. Dung nham này liền là thần roi xuống cũng chỉ có một con đường chết.

Doanh Thiên xác định phương hướng sau đó đi về phía đó. Trên đường đi tùy thời hán đều có thể thấy có người phát hiện và tranh đoạt bảo vật. Khó trách tại một cái thế giới như thế này cũng là điều kiện tốt để dân sinh ra một số thần được quý hiếm, nhất là những loại Hoá thuộc tính thần được kia. Hoặc là có những loại thần thạch hay thần kim tại dưới điều kiện này mà sinh ra. Có thể nói khắp thế giới nham tương này nơi nơi đều là bảo.

Tại đi rất lâu về phía trước, cuối cùng Doanh Thiên dừng lại, bởi vì nơi này tụ tập lấy rất nhiều người, đại khái khoảng 400 người. Bọn hán tụ tập ở đây cũng không phải nơi này có cái gì báu vật cần tranh đoạt mà vì bọn hán không thể tiến thêm. Phía trước nơi này khắp nơi đều là hoá vũ, nhiệt độ cực kì kinh khủng. Tại đây có thể nge bọn hán bàn tán.

“Tại sao lại không đi tiếp” có người mới đến tò mò hỏi.

“Mới tới hà, không sợ chết liền đi” một người cười khẩy đáp lại.

“Ban này có mấy người, đều là Nguyên Thần tiến lên, liền bị những hoá vũ kia cuốn lấy, hiện tại liền thành một đồng tro tàn dưới dung nham”.

“Hoá vũ này thật như vậy khủng bố sao”

“Không tin người liền đi lên thử”.

Ngay tại lúc này, một cỗ khí tức cường hoành tới cực điểm kéo tới. Cỗ khí tức này làm mọi người ở đây đều biến sắc.

“Có Thần Vương giá lâm” có người giật mình kinh hãi.

Chỉ thấy từ xa một đạo lưu quang vun vút lao tới. Cuối cùng nge oanh một tiếng đáp lên một viên nham thạch lớn. Quang mang tán đi, chỉ thấy lộ ra một cái trung niên nam tử, nam tử này mặc một bộ kim bào. Trên người hán vương giả khí tức phát ra cuộn cuộn ép cho không ai dám tới gần. Hán lẳng lẽ đứng đó một hồi lâu, cuối cùng mở miệng: “Không lẽ đây là.....”

“Là Thần Hoá” một cái thanh âm dễ nghe vang lên chặn dứt lời hán.

Nam tử trung niên này nhú mày nhìn về phía sau. Chỉ thấy một cái yêu điều thân ảnh đang nhẹ nhàng bước tới. Nàng này trên người bao phủ một tầng sương mờ khiến không ai nhìn rõ dung nhan của nàng. Thế nhưng là từ dáng người liền có thể đoán ra đây tuyệt đối là một cái mỹ nhân. Đang sợ là tu vi của nàng vậy mà cũng là Thần Vương.

Nam tử trung niên nhìn thấy nàng về sau cũng không có ngạc nhiên, thế nhưng là trong lòng của hán có chút giật mình. Bởi vì lấy tu vi của hán vậy mà không phát hiện nàng đã tới. Hán có thể cảm nhận còn Thần Vương đang hướng nơi này cấp tốc đi tới, thế nhưng là đối với nàng hán lại không có chút nào phát hiện. Đây là hán kiêng kỵ nhất sự tình.

Trung niên nam tử vội nói “Tại hạ Lang Gia, Lang Tử Tự, không biết cô nương tôn tính đại danh”.

Nữ tử kia chỉ nhẹ nhàng đáp một câu: “Thiên Sơn người vô danh”.

Thế nhưng câu này liền làm Lang Tử Tự giật mình. Bởi vì Thiên Sơn chính là một cái siêu cấp thánh địa thần giới. Quan trọng là Thiên Sơn đã từng đi ra không chỉ một mà là 11 vị Thần Đế, trong đó liền có 5 vị đã từng gánh thiên mệnh chấp chương thần đình. Đây mới là đáng sợ địa phương.

Bọn hán Lang Gia tại trong quá khứ cũng đã từng có thần đế. Thế nhưng là cũng chỉ có 2 vị, hơn nữa cũng không có ai có thể gánh thiên mệnh. Hiện tại bọn hán Lang Gia cũng là một cái Thần Gia Tộc lớn. Thế nhưng so sánh với Thiên Sơn kia liền lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Lang Tử Tự vội chấp tay nói: “Thất lễ, hoá ra là Thần Vương Thiên Sơn giá lâm”.

Nữ tử thần vương kia cũng là gật đầu đáp lại. Sau đó nàng nhìn về phía trước một hồi lâu rồi cuộc mở miệng: “Có lẽ là Thần Hoá xếp hạng trước 5 đi”.

Thần Hoá xếp hạng trước 5. Đây cũng là trong đầu Lang Tử Tự ý nghĩ, bởi vì tràng diện này chỉ có Thần Hoá xếp hạng trước 5 mới có thể bày ra đến.

Tại Thần giới, thiên địa dần sinh ra nhiều loại hoá diễm, hoá diễm này gọi là tiên thiên chi hoá. Có một vị vô cùng cường đại thần đế đã dành cả đời đi tìm hiểu hoá diễm thiên địa. Cuối cùng công bố Thần Hoá Bảng, thần hoá bảng bên trên bài danh 33 loại hoá diễm cường đại nhất. Thần hoá chính là được voi số thần thêm đồ mất. Nhất nhà những cái kia đan thần và tượng thần. Có được cường đại hoá diễm có thể trợ bọn hán luyện đan, rèn binh khí tăng lên độ thành công và chất lượng. Cho dù không dùng để luyện đan luyện binh cũng có thể tăng lên một mảng lớn thực lực. Dùng thần hoá luyện thể. Trở thành một thủ đoạn công kích. Bất luận thế nào. Thần hoá là để cho vô số người thêm muốn.

Thần hoá bài danh càng cao liền càng mạnh. Nếu thật là bài danh trước 5 thần hoá liền để thần hoàng, thậm chí thần đế cũng có thể động tâm.

Nghĩ tới đây, Lang Tử Tự liền lấy ra một đạo truyền tin phù. Hắn muốn gửi tin về trong tộc để trong tộc cường đại hơn lão tổ nhanh chóng xuất thủ, hi vọng có thể đạt được thần hoá. Thế nhưng là hắn rất nhanh liền thất vọng, bởi vì truyền tin phù hắn vừa đánh ra liền bị hoá vũ cuốn lấy thiêu đốt.

Cái này liền để cho hắn tương đương giật mình. Dù sao lấy hắn tu vi Thần Vương Nhị Trọng Thiên này đều không thể gửi đi truyền tin phù, điều này chứng tỏ nơi này bí cảnh tuyệt đối là bị phong bế cực chắc chắn. Trước mắt hiện tại chỉ có 2 lựa chọn, 1 là tới tranh đoạt, 2 là chờ cho càng nhiều cường giả tới, đến lúc đó tranh đoạt liền càng khó. Hơn nữa thần hoá nói đoạt thì dễ, chứ thực ra khó hơn lên trời.

Muốn đoạt được thần hoá chỉ có 2 cách, một là ngươi dựa vào cường đại lực lượng, đem thần hoá trấn áp, sau đó từ từ luyện hoá, nếu ngươi không đủ lực lượng liền sẽ bị nó phản phệ, thiêu ngươi thành tro bụi, tại trong quá khứ không biết bao nhiêu người cướp đoạt thần hoá thành công, thế nhưng là trong giai đoạn luyện hoá xảy ra sơ sót, khiến thần hoá phản phệ, từ đó thân tử đạo tiêu.

Cách thứ 2 là được thần hoá nhận chủ. Cách này ngoại trừ có duyên hoặc vận khí liền phải dựa vào chính ngươi có hay không vận khí kia. hơn nữa cách này chính là cực kì an toàn. Thần hoá nhận chủ tuyệt sẽ không phản phệ. Trừ khi ngươi chết thần hoá mới sẽ tìm chủ mới.

Rất nhiên liền lấy Lang Tử Tự hiện tại thực lực hắn đều k có chắc chắn có thể lấy được thần hoá. Bởi vì vừa rồi hắn đã thử qua. Hoá vũ kia uy lực cực mạnh, bên ngoài hắn có thể ngăn trở thế nhưng là tiến sâu vào trong thì hắn không có nắm chắc. Hơn nữa nơi này quy tắc thiên địa phát sinh biến đổi lớn. Thực lực của hắn ở đây phát huy ra không tới 7 thành.

“Cô nương có cao kiến gì đâu” Lang Tử Tự hỏi thăm nữ tử thần vương kia.

Nữ tử này lắc đầu nói “Lấy chúng ta thực lực, lấy không nổi thần hoá này, chỉ có thần Hoàng xuất thủ, may ra”.

Lang Tử Tự đang định nói gì đó, thì một tiếng cười lớn vang lên.

“Ha ha, thật may mắn, không ngờ lại gặp được thần hoá, xem ra hôm nay vận khí của ta là tốt”. Người tới chính là một cái nam tử, nam tử này một thân từ y. Trên người hắn thân uy phát ra cường hoành tới cực điểm. Đây là hắn cố ý phóng xuất thân uy.

Lang Tử Tự nhũu mày thầm nghĩ “Gia hoá này vậy mà tới đây”.

Nam tử mới tới kia tên là Trương Vũ, tu vi cũng là thần vương nhị trọng thiên, tại Thần Đình, Trương Gia cũng là một cái đại thần gia tộc rất lớn, chính là đè ép Lang Gia một đầu.

“Ồ, không ngờ gặp người quen, Lang Tử Tự, ngươi đến sớm, thế nhưng đến sớm k có tác dụng gì, thần hoá hôm nay chắc chắn thuộc về ta ha ha”. Trương Vũ gặp Lang Tử Tự liền tiến tới cười to.

Lang Tử Tự lạnh nhạt “Ngươi cứ như vậy xác định thần hoá về tay ngươi”.

Trương Vũ cười lớn tiếp tục nói “Tại sao không. Ồ.....” hắn vừa nói vừa nhìn về phía nữ tử kia. Sau đó hắn lại gần hỏi “tiểu cô nương là người phương nào, trước đây chúng ta chưa từng gặp qua a”.

Nữ tử thần vương kia nhẹ giọng đáp: “Chưa gặp”.

Ngay lúc này, một cỗ khí tức cường đại cũng kéo tới. Tới là một nữ phụ, nữ phụ này che kín mặt. Tu vi tất nhiên cũng là thần vương. Đáng nói là nữ phụ này sau lưng treo lên một thanh đao cực lớn. Thanh đao này tản mát ra sát phạt khí tức. Rất hiển nhiên không biết có bao nhiêu vong hồn đã tại dưới đao này chết đi.

Lang Tử Tự kiến thức liền rất sâu. Hắn dựa vào cây đao này liền đoán ra người phụ nữ này lai lịch. Nàng này gọi là Mộc Phi Vũ, người đòi gọi nàng là Đao Vũ Thần Vương. Nguyên nhân bởi vì nàng chính là sử dụng cây đao kia mà đi ngang thần giới.

Nàng nhìn chăm chăm về phía trước. Sau đó xuất thủ tóm lấy một đám hỏa vũ trước mặt. Chỉ thấy đám hỏa vũ kia nhanh chóng quấn lấy nàng thiêu đốt. Một lát sau hỏa vũ biến mất. Giống như là ước lượng được cái gì. Nàng lấy lên cây đao kia, chính là vận dụng toàn lực chém ra một đao. Một đao này không có uy thế kinh thiên động địa gì. Thế nhưng lại giống như chém ra thiên địa. Chỉ thấy nơi đao mang đi ngang qua. Bất luận cái gì hỏa vũ, cái gì nham tương đều bị một đao này chém thành 2. Cái này là nàng chém ra một con đường.

Sau đó nàng cũng không có cái gì chần chừ lập tức đi theo con đường kia tiến về phía trước. Thấy một màn này, Trương Vũ và Lang Tử Tự cũng là kinh dị không thôi. Bởi vì một đao kia liền chém ra một con đường mấy trăm vạn dặm. Đây là cỡ nào uy lực.

Trương Vũ cũng lấy ra một thanh trường thương, sau đó toàn lực đâm một kích. Chỉ thấy hấn mở ra con đường chỉ có hơn trăm vạn dặm. Mặc dù so kém Mộc Phi Vũ, thế nhưng là vẫn có thể đi, sau đó hấn tiến lên.

Lang Tử Tự thì là trầm mặc. Không ai biết hấn suy nghĩ cái gì. Qua thật lâu. Hấn quyết định rời đi. Ngay tại khi hấn rời đi. Nữ tử kia lên tiếng:” Ngươi cứ như vậy rời đi, liền thử cũng không thử”.

Lang Tử Tự cười khò:”Ta không có thực lực kia, chỉ vèn vèn Đao Vũ Thần Vương liền có thể quét ngang chúng ta, ân có lẽ cô nương có thể”.

“Ta cũng như vậy không có thực lực kia, chỉ là..... nơi này có vấn đề, rất lớn vấn đề”. Nữ tử kia nói.

Nàng xuất thân chính là không bình thường, nàng huyết mạch cũng vô cùng cao quý. Nàng có được một đôi thần nhãn. Ngay tại vừa bước tới nơi này, nàng liền không ngừng quan sát. Thế nhưng lấy nàng đôi thần nhãn kia cũng chỉ nhìn thấy một mảnh mờ mịt. Cho đến nàng vận dụng nhất đôi thần nhãn kia nàng liền nhìn thấy một cái bóng ma. Bóng ma kia giống như là phát giác được nàng. Nó cũng nhìn về phía nàng. Cái này khiến nàng cam giác có chút không ổn.

Cuối cùng nàng cũng không có nói với Lang Tử Tự về bóng ma kia. Cuối cùng 2 người đều tại rời đi.

4 vị thần vương rời đi đằng sau. Ở đây chúng thần mới nhẹ nhàng thờ phào 1 tiếng:”Thần vương, quá cường đại. Chỉ đứng đó liền khiến chúng ta thờ cũng khó khăn”.

“Xem ra nơi này không có cái gì tốt lấy. Đi địa phương khác thôi”

“Hắc, không đi thử một chút thần hoá vận khí”.

“Có gan ngươi liền đi, không thấy ngay cả Thần Vương cũng từ bỏ..... ày, vậy mà thật có người đi thử”.

Chỉ thấy một cái nam tử áo trắng bước về phía trước. Chính là Doanh Thiên.

Xung quanh những thần kia đều ngạc nhiên hỏi:”Đây là muốn chết sao”.

Thế nhưng tiếp theo lại để bọn hấn há hốc miệng. Chỉ thấy Doanh Thiên đi tới đâu, hỏa vũ cũng nham tương liền sẽ tự động tránh ra mở cho hấn một con đường. Cái này khiến bọn hấn đều cảm thấy không thể nào.cuối cùng Doanh Thiên biến mất trong tầm mắt bọn hấn.

Có người không tin tã, cho rằng nơi này liền có thể đi qua. Thế là liền lĩnh bước lên phía trước. Chỉ gặp hấn vừa bước lên, hỏa vũ liền nhanh chóng đem hấn vây lại. Hấn kêu thảm một tiếng. Sau đó liền hoá thành tro bụi. Cái này đem ở đây đều dọa sợ. Cũng không còn ai dám lên thử.

“Đáng sợ, rốt cuộc là thần thánh phương nào”

“Không lẽ là Thần Tôn ẩn giấu sao”.

“Đi mau, nơi này không tốt ở”.

.....

Lại đi về trước hơn một ngàn vạn dặm, đối diện Doanh Thiên trước mặt là một vùng hư vô, nơi này không gian đều bị hủy diệt, chỉ còn lại một mảnh hư vô không gian đen ngòm kia. Doanh Thiên nhìn thấy Trương Vũ kia, giờ phút này Trương Vũ chỉ còn lại 1 khoả đầu lâu đang cấp tốc bỏ chạy, thế nhưng là 1 cái móc câu từ trong hư vô lao thẳng ra đem hấn đầu lâu kéo lại. Chỉ thấy hấn đầu lâu chìm vào trong hư vô, sau đó kêu thảm một tiếng rồi im bất.

Doanh thiên cũng k có để ý tới Trương Vũ. Hấn chỉ nhìn chăm chăm về phía trước.

Tại một gò đất nhỏ giữa dòng nham tương. Mộc Phi Vũ đang chống đao nửa quỳ tại đó. Tay trái nàng đã không còn. Tay còn lại chống lên cây đao lớn kia. Nàng hiện tại bị thương rất nặng. Tại thời điểm nàng tiến tới đây liền ngay lập tức bị phục kích, lấy nàng thân kinh bách chiến thế nhưng trong nháy mắt vẫn bị móc câu kia kéo đi một cánh tay. Chưa kể trên móc câu lưu lại một cỗ hắc ám lực lượng đang lại ăn mòn thần lực và cơ thể nàng. Trương Vũ đến sau nửa khắc, thế nhưng là không có cảnh giác. Ngay tại hấn ngạc nhiên nhìn Mộc Phi Vũ bị thương thì trong hư vô kia một cái móc câu lập tức kéo đi thân thể hấn. Chỉ để lại một khoả đầu lâu. Thế nhưng là cuối cùng cũng chạy không thoát.

Giờ phút này nàng biết mình đang đối mặt với một cái vô cùng khủng bố sinh linh. Chỉ một cái móc câu liền giết chết một tôn Thần Vương. Đây là cơ nào

lực lượng khủng bố.

Trông thấy Doanh Thiên hiện thân. Nàng cũng là vô cùng ngạc nhiên, ban nãy tại bên ngoài hoá vũ. Nàng có quan sát qua, trông thấy hấn đứng ở một góc, nhưng nàng cũng không có chú ý quá nhiều. Giờ phút này hấn xuất hiện ở đây chứng tỏ hấn cũng không phải hạng người tầm thường. Thế nhưng là có hay không qua được cái móc câu kia.

Ngay tại lúc này từ trong hư vô một cái móc câu nhanh chóng hướng doanh thiên bay tới. Nó nhắm thẳng vào đầu Doanh Thiên, đây là muốn kéo đi đầu lâu của hấn.

Thế nhưng Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng đưa tay lên búng nhẹ 1 cái. Móc câu kia lập tức liền bị bắn trở về.

Giống như không từ bỏ, trong hư vô móc câu lần nữa bay ra. Thế nhưng cũng không phải như trước 1 cái, mà là hàng ngàn hàng vạn cái móc câu phô thiên cái địa mà ra.

Thử nghĩ 1 chút, chỉ một cái móc câu liền có thể thu hoạch tính mạng của một vị Thần Vương. Đối diện hàng ngàn hàng vạn cái móc câu như vậy, liền xem như Thần Hoàng tại đây cũng chỉ có nước bỏ mạng.

Thế nhưng là Doanh Thiên một bộ không để ý. Cái này làm Mộc Phi Vũ hoài nghi liệu hấn có thể hay không đỡ được chiêu này. Chỉ thấy Doanh Thiên lần nữa nhẹ nhàng búng tay, lần này những móc câu kia cũng không có bị đẩy về mà là vỡ tan thành những hạt bụi. Chính là triệt để bị huỷ diệt.

“Chờ ở đó, lát liền tới chơi cùng ngươi” Doanh Thiên lạnh nhạt hướng hư vô nói một câu.

Trong hư vô liền im lặng, cũng k có tiếp tục công kích. Giống như nó thật là sẽ chờ vậy.

Doanh Thiên yên lặng nhìn về một hướng trong hư vô. Nơi kia là trung tâm vùng hư vô này. Nơi đó có một điểm sáng nhỏ, nếu như đến thật gần liền sẽ phát hiện điểm sáng nhỏ kia liền là một ngọn hoa diễm. Ngọn hoa diễm này có màu đen, thỉnh thoảng lại có một chút màu trắng hiện ra.

Nếu như có người biết hàng ở đây nhận ra ngọn hoa diễm này nhất định sẽ bị khiếp sợ. Bởi lai lịch ngọn hoa diễm này quá mức dọa người.

Ngọn lửa này gọi là Đế Diễm.

Người ta biết đến Nhân tộc Thủy Tổ có 8 vị. Gọi là Tam Hoàng, Ngũ Đế. Ngũ đế một trong Viêm Đế, dành cả đời đi khắp thiên địa thu thập hoá diễm. Cuối cùng trải qua vô số năm tháng dài đằng đẳng, hấn thành công thu thập hoá diễm trong thiên địa, chính là có tới mười mấy vạn loại hoá diễm, từ đơn giản nhất củi lửa, tới các loại thần hoá, tiên hoá, thánh hoá, thiên hoá. Cuối cùng đem vạn hoá diễm dung hợp với nhau, tạo thành Đế Diễm. Ngày Đế Diễm thành, thiên địa vạn hoá đều theo triều bái.

Viêm Đế cùng Doanh Thiên đã từng có rất nhiều giao tình, thế nhưng là cả hai vì một chút khúc mắc mà trở mặt với nhau. Doanh Thiên cũng không có nghĩ tới một ngày lại có thể nhìn thấy Đế Diễm ở một nơi như thế này.

“Lửa ở đây, vậy người nơi nào” Doah Thiên thầm hỏi một câu, hấn cũng đã có câu trả lời trong lòng mình. Thế nhưng là hấn không có nguyện ý tin tưởng câu trả lời kia. Bởi vì Viêm Đế và Đế Diễm chính là bất ly thân, hiện tại Đế Diễm tại đây, cái này có thể nói cái này là lành ít dữ nhiều.

Thu hồi chính mình tâm tình. Doanh Thiên hướng bên kia hư vô nói một câu, “Hiện thân ra, chúng ta tới nói chuyện, không cần cùng ta giấu đầu hở đuôi”.

Ngay lập tức, từ trong hư vô trào ra vô số hắc vụ. Hắc vụ này xuất hiện khiến cho nham tương cũng vì đó mà đổi màu, nơi này thiên địa vốn đã tối tăm liền càng trở nên tối tăm. Cuối cùng một cái sinh linh đáng sợ con người xuất hiện đi ra. Cũng không có nhìn thấy nó diện mạo, bởi vì cả thân thể nó bao khoá lấy hắc vụ.

Mộc Phi Vũ vừa trông thấy cái thân ảnh hắc ám kia. Cả người nàng giống như rơi vào hầm băng, mặc cho nơi này thiên địa đầy nham tương hoá vũ nóng bức, thế nhưng một cỗ lạnh lẽo cứ như vậy kéo lên, để nàng không tự chủ được run cầm cập.

Nàng sợ hãi. Chân chính sợ hãi, nàng giết qua vô số người. Cũng đối mặt qua vô số nguy hiểm, thế nhưng là nàng chưa từng sợ hãi. Đối mặt những nhân vật lợi hại hơn đem nàng đánh bại nàng cũng k có sợ hãi. Thế nhưng là giờ phút này trông thấy thân ảnh kia. Nàng sợ hãi đến tận cùng.

.....

Xin lỗi anh em. Tuần này công việc quá khủng khiếp. Bù đầu bù óc chạy công việc mệt gần chết. Không có thời gian viết. Chương này viết được một nửa cách đây mấy ngày, bây giờ viết nốt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Hắc Ám Sinh Linh

Tại thân ảnh hắc ám kia xuất hiện. Thiên địa nơi bí cảnh này cũng theo đó mà tối sầm lại. Giờ phút này, bất cứ ai đang trong bí cảnh đều có thể nhận thấy điều này.

Một cổ bất an quái lạ dâng lên trong lòng bọn hắn.

Ở một nơi xa, nữ tử Thần Vương Thiên Sơn kia đưa mắt nhìn về nơi này, trong ánh mắt nàng toát ra quang mang thần thánh. Cuối cùng nàng thu hồi ánh mắt của mình, thu hồi ánh mắt về sau, trong mắt nàng chỉ còn lại sự sợ hãi. Bởi vì nàng cuối cùng nhìn rõ bóng ma kia. Nàng nhìn thấy một cái thể giới từ vong, thân chất như núi, máu chảy thành sông. Sau tất cả, chính là cái thân ảnh kia.

Tại nhìn thấy cảnh tượng kia, nàng giống như là hao hết mình sức lực. Nàng bỏ chạy, nàng muốn nhanh nhất có thể rời đi bí cảnh này. Cuối cùng nàng sợ hãi phát hiện, bí cảnh đã bị phong bế. Không cách nào đi ra.

Về phần Doanh Thiên từ lúc thân ảnh hắc ám kia xuất hiện. Hắn cũng không có động. Một lát sau Doanh Thiên rốt cuộc mở lời: "Thật sự là không có nghĩ tới, các ngươi thứ này vậy mà có thể đi vào Thần Giới".

Thân ảnh hắc ám kia giống như có chút ngạc nhiên đáp lại: "Giống như ngươi hiểu biết về ta". Giọng nói của hắn vô cùng âm trầm, giống như là từ thần thanh âm vậy. Cái này để Mộc Phi Vũ bên cạnh nghe được chỉ có cảm giác linh hồn muốn rời ra.

Doanh Thiên bật cười đáp lại: "Hiểu, rất hiểu là đằng khác, giống như ngươi liền chết dưới tay ta 2 tên".

Câu này đi ra khiến cho thân ảnh hắc ám kia có chút chấn động. Hắn không khỏi lần nữa đánh giá lại Doanh Thiên. Hắc ám sinh linh xuất thân vô cùng thần bí. Tại phiên thiên địa này căn bản cực ít người biết về lai lịch của nó. Thế nhưng tựa hồ là cái tên trước mặt này vô cùng hiểu rõ về nó. Cái này khiến nó ngạc nhiên vô cùng. Hơn nữa nó căn bản không tin Doanh Thiên có thể giết được giống như hắn sinh linh hắc ám khác. Bởi vì bọn hắn sinh linh hắc ám này vô cùng cường đại. Cường đại đến rồi tình rồi mệnh. Hắn không tin một cái thanh niên này có thể làm được.

Thấy hắc ám sinh linh nghi hoặc, Doanh Thiên lần nữa nói: "Thế nào, không tin, tại chết trong tay ta, một tên 3 sừng 2 đuôi, một tên 1 sừng ba đuôi, thế nào tin hay không".

Lần này hắc ám sinh linh triệt để giật mình. Bởi vì hắn tin, hắn cũng biết rõ 2 cái sinh linh đã bị Doanh Thiên giết kia. Bởi vì bọn hắn tại cùng nhau sinh ra, cũng lẫn nhau có cảm ứng. Một cái chết đi những cái khác đều sẽ cảm nhận được. Doanh Thiên cũng không có nói dối. Hắn từ lâu đã biết 2 cái kia đã chết. Hơn nữa là chết rất thảm.

Cái này để hắn có chút đề phòng nam tử trước mặt này. Cuối cùng hắn nhìn thật sâu Doanh Thiên. Nói: "Rất có thể ngươi đã giết bọn hắn, thế nhưng là lấy ngươi hiện tại thực lực căn bản là không thể nào".

"Ân, ánh mắt có chút tinh tường, ta hiện tại vừa mới trùng sinh, thực lực cũng không có khôi phục. Ngươi cũng như vậy" Doanh Thiên cười đáp. Ngay sau đó Doanh Thiên đánh ra một chương. Một chương này quang minh chiếu rọi thiên địa. Một chương này xua tan hắc ám. Chỉ thấy một chương này để cho sinh linh hắc ám kia lộ ra chân thân.

Nó là một cái sinh linh hình người. Thế nhưng là trên người nó lân phiên màu đen kín mít. Chân tay đầy móng vuốt và gai nhọn. Nếu có người không biết liền sẽ nghĩ nó mặc một bộ áo giáp, nhưng thật ra những lân phiên kia đều là một phần thân thể của nó. Đầu nó có một đôi sừng, sau lưng là một cái đuôi. Tại trước ngực nó lân phiên có chút vỡ nát, trong đó chảy ra huyết dịch màu đen. Hiển nhiên là trước đó bị thương không nhẹ.

Doanh Thiên gật đầu: "quả nhiên là có chút giống, các ngươi đây là cùng nhau khôi phục nha".

Hắc ám sinh linh cười lớn: "Nếu là ngươi toàn thịnh, có lẽ ta sẽ rút lui, thế nhưng là lấy ngươi hiện tại lại dám trước mặt ta hò hét, không sợ ta ăn ngươi".

Doanh Thiên cười nhạt lắc đầu: "Ăn ta, ngươi quá đề cao chính mình, nếu như hôm nay đổi lại ta muốn ăn ngươi thì sao".

"Khắc khắc, ta tại nơi này kinh doanh mấy cái kỷ nguyên, ngươi không thắng được ta, ăn ngươi liền để ta có thể khôi phục 5,6 phần. Đến lúc đó ta có thể đi lại, ai ngăn được ta" Hắc ám sinh linh cười lớn. Giống như là hắn đã nắm chắc sẽ ăn thịt Doanh Thiên vậy.

Doanh Thiên lần nữa nói: "ngươi ở đây kinh doanh mấy cái kỷ nguyên, liền một ngọn lửa cũng không có thu nổi, không khôi phục quá bất tài đi".

Câu này của Doanh Thiên làm hắn có chút tức giận. Tại rất lâu về trước, hắn bị người đánh trọng thương, hao tổn vô số tâm huyết mới có thể chạy trốn tới Thần Giới, cũng may mắn tìm được vào bí cảnh này. Làm hắn không nghĩ tới là trong bí cảnh này lại cất giấu một ngọn lửa bá đạo vô cùng. Lần đầu hắn muốn đem ngọn lửa thu lấy liền xuy bị nó thiêu chết. Cuối cùng hắn hao tổn tâm huyết đem nơi này phong bế lại. Năm tháng qua đi thỉnh thoảng hắn sẽ mở ra bí cảnh để dụ những kẻ tham lam đi vào, sau đó hắn thịt bọn hắn để khôi phục. Vừa tìm cách thu lấy ngọn lửa kia. Thế nhưng là đã lâu như vậy hắn vẫn không có cách nào thu lấy ngọn lửa kia. Cái này làm hắn có chút bức bối.

Doanh Thiên lần nữa nhìn vào hắc ám sinh linh, cuối cùng ánh mắt rơi vào vết thương trước ngực hắn, có thể nhìn thấy tại đó thỉnh thoảng sẽ lưu động một vệt quang minh tại đó lưu chuyển. Chính vệt quang minh này ngăn vết thương khép lại. rất rõ ràng hắc ám sinh linh này là bị người khắc dùng quang minh lực lượng đánh trọng thương. Trải qua năm tháng như vậy cũng vẫn chưa khôi phục. Rõ ràng người đánh thương hắn phải vô cùng cường đại.

"Ngươi đây cũng không phải bị bọn ta người bên này đánh trọng thương, mà là cùng các ngươi khôi phục 72 đánh a". Doanh Thiên nhìn một chút liền hiểu ra mánh khoé.

"Hừ, nếu không phải ta chủ quan đi vào bẫy của bọn hắn, dựa vào bọn hắn 4 cái liền không có khả năng hại được ta" hắc ám sinh linh tỏ ra khó chịu.

Doanh Thiên gật đầu cười đáp. “Ân, nếu thật chỉ có 4 cái người liền không sợ, đáng tiếc các người mỗi cái đều là cao ngạo không sợ trời không sợ đất, kết quả hiện tại 36 cái chắc chỉ còn khoảng 20”.

Biết Doanh Thiên tại cười nhạo mình, hắc ám sinh linh ánh mắt âm trầm lạnh giọng hỏi: “Hiểu rõ chuyện như vậy, chắc chắn người không phải cái gì vô danh hạng người, nói đi, đền cùng người là ai, Thiên Đạo người, hay là cái nào đó Thiên Tôn”.

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng là hôm nay sẽ có thêm một cái chết đi, phải biết các người chết một cái liền thiếu một cái, liền có một ngày các người sẽ tuyệt diệt nha” Doanh Thiên nhẹ nhàng nói.

“Khẩu khí thật lớn, hôm nay chủ định liền phải ăn người, đem người ăn xong thương thể của ta nhất định khôi phục. Khắc khắc”. Hắc Ám sinh linh cười lớn.

Doanh Thiên cười cười lấy tay xoa xoa nói: “không vội, không vội, đã lâu như vậy không có một cái có thể nói chuyện, k buồn sao, chi bằng chúng ta ngồi xuống nói một chút”.

Hắc ám sinh linh nghi hoặc: “Thế nào nói”.

Doanh Thiên vẫy tay, ngay lập tức từ dưới nham tương bay lên 3 tảng đá, 1 lớn 2 nhỏ. Chỉ thấy hắc hoa tay một cái. 3 tảng đá biến thành một cái bàn và 2 chiếc ghế. Doanh Thiên nhẹ nhàng ngã lưng vào một chiếc, sau đó hắc vung tay, lập tức mấy trăm vỏ rượu lớn xuất hiện trôi nổi xung quanh.

“Tới, uống rượu”. Doanh Thiên gọi một câu.

Hắc ám sinh linh cũng là một cái hào sảng, cũng không có chán chường: “Tốt, ta tới”.

Đạt đến bọn hắc dạng này cảnh giới liền không có cái gì tốt chơi mưu kế. Căn bản không lo lắng đối phương sẽ tại ám hại. Cũng như Doanh Thiên đã nói. Tại địa phương này mấy cái kỷ nguyên tịch tịch. Hiện tại gặp được một cái có thể nói chuyện. Đây là cơ nào để chịu sự tình.

Rốt cuộc bọn hắc cũng không có nói câu nào, mỗi cái riêng phần mình uống rượu. Uống rất nhiều. Tại mỗi cái uống hết gần một trăm vỏ sau đó. Rốt cuộc hắc ám sinh linh nói chuyện: “Sảng khoái, chính là vô cùng sảng khoái. Cái thứ gọi là rượu này chính là thứ ta thích nhất tại cái thiên địa này”.

Doanh Thiên gật đầu cười đáp: “Ân, rượu chính là đồ tốt, tới tới, uống nhiều chút”.

Cái này cảnh tượng để ở bên kia quỹ giới Mộc Phi Vũ có chút không thể tưởng tượng nổi. Nếu không phải nàng chứng kiến từ đầu liền sợ rằng sẽ tưởng rằng bọn hắc là 2 cái đã lâu không gặp bằng hữu.

Cuối cùng Doanh Thiên liếc nhìn Mộc Phi Vũ sau đó vẫy tay: “Người tới, rót rượu cho ta”.

Mộc Phi Vũ trong lòng vô cùng giật mình. Thế nhưng nàng là người biết thời thế. Nếu nàng không tới, sợ rằng chết chắc. Nếu tới thì may ra còn có một con đường sống.

Thế là một cái kỳ quái cảnh tượng diễn ra. Một cái cút tay nữ phụ máu chảy đầm đìa đứng bên cạnh rót rượu cho một cái thanh niên và một cái quái vật uống rượu cùng nhau.

Ngay tại một khắc này, hắc ám sinh linh nhìn chăm chăm Doanh Thiên sau đó liếm mép. Cuối cùng giống như là nhịn không được, nó động thủ. Vung ra một trảo tóm lấy vai Doanh Thiên, ngạc nhiên là Doanh Thiên cũng không có động, tùy ý hắc đánh tới.

Kết quả hắc ám sinh linh sinh sinh kéo trên vai hắc xuống một mảng thịt. Sau đó giống như không để ý tới Doanh Thiên, cứ như vậy nhai, sau đó lại uống. Ăn hết miếng thịt kia về sau. Nó nói: “Mỹ vị, thật là mỹ vị, không nhớ lần trước mỹ vị như này đã là bao lâu”.

Doanh Thiên mặc kệ bên vai kia máu chảy đầm đìa, chăm rai vừa uống vừa cười: “Thế nào, rất ngon có đúng không”.

“Ngon, rất ngon, ta quyết định hôm nay mọi giá liền phải ăn người, một cục xương cũng không để phí, khắc khắc”. Hắc ám sinh linh dữ tợn cười nói.

“Ân, ta thắc mắc một điều, ngày đó người làm thế nào đi vào thần giới”. Nơi này không phải dễ dàng như vậy đi vào, mà lại trong tình huống người bị trọng thương” Doanh Thiên hỏi dò.

Giống như không có cái gì cần giữ bí mật, hắc ám sinh linh liền nói: “Ta cũng không phải nhóm đầu tiên tiến vào thiên địa này. Tại bọn hắc đi vào trước đó, rất lâu về sau bọn ta những cái này còn ở lại mới tiến vào thiên địa này. Chính là mong muốn có được no nê đồ ăn. Không ngờ.....”

“Không ngờ các người tại thời điểm vừa bước vào thiên địa này liền bị tập kích” Doanh Thiên nói.

“Ân, không sai, bọn ta vốn nghĩ thiên địa này cũng không có ai có thể ngăn bọn ta bước chân. Không ngờ rằng nơi này thế mà có nhiều nhân vật khủng bố. Lần kia tiến vào, bọn ta chết mất một cái, toàn bộ lấy trọng thương mà đào tẩu đi” hắc ám sinh linh giống như đang hồi ức lại chuyện đó kể. Sau đó lại cười nói tiếp: “thế nhưng là bọn hắc phục kích chúng ta cũng phải trả giá không nhỏ. Khắc khắc”.

“Sau đó thế nào” Doanh Thiên hỏi tiếp.

Hắc ám sinh linh đáp:”sau đó rất lâu, bên kia 72 bọn hắc cũng tiến vào thiên địa này. Không rõ bọn hắc như thế nào thoả thuận. Cuối cùng thuận lợi tại thiên địa này đi lại. Chính là muốn truy sát bọn ta. Khiến bọn ta phải trốn chạy khắp nơi”.

Doanh Thiên nghe vậy liền cười lớn:”ha ha, liền đáng thương các ngươi nha. Chạy trốn như chó nhà có tang”.

Nghe được Doanh Thiên có ý mỉa mai cười nhạo mình, Hắc ám sinh linh hừ lạnh một tiếng. Sau đó cũng không có nói gì tiếp tục uống rượu.

Cuối cùng, Rượu hết.

Hắc ám sinh linh ngay lập tức muốn động thủ. Chỉ thấy trên người hắc phủ thiên cái địa hắc vụ tuôn trào mà ra. Trong chớp mắt nơi này tràn ngập hắc vụ kinh khủng. Mộc Phi Vũ né không kịp liền bị đánh một chút hắc vụ. Nghe được xèo xèo, nàng thân thể bị ăn mòn gần một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Đồi Chiến Hắc Ám Sinh Linh

Mộc Phi Vũ bị hắc vụ trong nháy mắt ăn mòn một nửa thân thể, cái này để nàng tương đương tuyệt vọng. Nàng chưa từng nghĩ liền sẽ một ngày mình chết thảm như vậy.

Đúng lúc này Doanh Thiên một tay vói ra, đem nàng kéo ra sau hắc. Hắc trên thân toát ra quang mang xanh lục, một cỗ sinh cơ khổng lồ rót vào thân thể nàng. Lập tức thân thể nàng lần nữa tái sinh. Không những thế nàng giết mình phát hiện, thọ nguyên của mình thế mà kéo dài một mảng lớn. Cái này để dung nhan của nàng trẻ lại không ít. Từ một cái trung niên nữ phụ, nàng trở nên trẻ như mới 20.

Ngay lúc này, hắc ám sinh linh cái đuôi của nó nhanh như cắt chém về phía Doanh Thiên, một chiêu này nhìn như đơn giản, nhưng tuyệt đối có thể đem một toà thể giới chém làm đôi.

Chỉ thấy Doanh Thiên nhẹ nhàng đưa lên một ngón tay. Nghe được keng một tiếng. Vậy mà sinh sinh đỡ được một đuôi này.

Doanh Thiên đỡ được giống như không phải là quá lạ, hắc ám sinh linh biết Doanh Thiên tuyệt đối không dưới mình. Hắc thu về cái đuôi. Sau đó chuẩn bị đánh ra kích thứ 2.

Trên đầu hắc đôi sừng kia hiện ra từng đường vân màu đỏ như máu. Từng đường vân này ẩn chứa huyền ảo vô song. Ngay lập tức trên không trung xuất hiện một cái hư ảnh khổng lồ. Đây là một cái quái vật, nhìn tương tự hắc ám sinh linh. Hư ảnh này to lớn đến mức, chỉ cần là đang trong bí cảnh này đều có thể nhìn thấy nó. Cùng lúc này một cỗ bá đạo sát phạt khí tức quét ngang bí cảnh. Cái này làm những người đã tiến vào giết mình kinh hãi.

“Mau nhìn, đó là quái vật gì”.

“Má ơi chạy mau”.

“Không xong, bí cảnh bị phong bế, không thoát ra được”.

Cho dù là nữ tử đến từ Thiên Sơn kia, hay Lang Từ Tự lúc này nét mặt cũng cực kỳ nghiêm trọng nhìn về phía hư ảnh kia.

Đây là lần đầu tiên bọn hắc cảm nhận được tử vong đang đến gần.

Hư ảnh kia há ra chiếc miệng của mình, từ trong miệng nó chỉ thấy trào ra vô số yêu ma quỷ quái. Số lượng chính là vô cùng vô tận. Lấy tốc độ nhanh vô cùng hướng về phía Doanh Thiên như một con lũ lớn.

“Thiên Ma Hàng Lâm”. Hắc ám sinh linh hô lớn.

Chỉ thấy Doanh Thiên cười nhạt:,”Nhàm chán”.

Ngay sau đó, Doanh Thiên nâng lên tay của mình, chỉ thấy trong tay hắc xuất hiện một thanh kiếm, thanh kiếm này chỉ dài chừng một tấc, hơn nữa thanh kiếm này là được tạo thành từ nước. Trong nháy mắt Doanh Thiên bóp vỡ thanh kiếm này, thanh kiếm này tan vỡ thành vô số giọt nước nhỏ. Đáng nói là những giọt nước nhỏ này lại biến hoá thành vô số những thanh kiếm khác.

“Vạn Xuyên Thu Thủy” Doanh Thiên lạnh nhạt nói. Sau đó những thanh kiếm kia lập tức hướng về ma triều kia mà đối cứng.

Tại va chạm về sau, vô số yêu ma quỷ quái bị kiếm thủy xuyên qua tan thành mây khói. Cuối cùng bị diệt sạch. Hư ảnh kia bị vô số kiếm thủy xuyên qua thành từng cái lỗ hồng như một cái sàng. Cuối cùng tiêu tán.

Hắc ám sinh sinh cười khặc khặc:”Ngươi quả nhiên rất mạnh, kế tiếp liền phải nghiêm túc rồi”. Hắc ám sinh linh nói ra câu này, lập tức trên thân nó lần

phiến xuất hiện từng đạo vết nứt, trong nháy mắt vết nứt lan toả khắp thân thể nó. Cuối cùng bạo vỡ mà ra. Cũng lúc này thân thể của nó trở nên bành trướng, để lộ ra bên dưới làn phiến một bộ huyết nhục đỏ au. Thân thể của nó lúc này lớn đến hơn trăm trượng. Trông cực kì đáng sợ. Trước ngực nó một con mắt lớn đóng chặt. Tuy đóng chặt, thế nhưng là trong khe mắt thỉnh thoảng thoát ra một cỗ lực lượng vô cùng khủng khiếp. Giống như chỉ cần con mắt ấy mở ra nhìn một cái liền có thể giết người. Thật vậy, đã từng có rất nhiều kẻ cường đại bị con mắt này nhìn mà chết.

Ngay tại thời khắc này, ma khí trùng thiên, chỉ thấy trên không trung kia ma khí ngưng tụ thành một cái đại thủ, đại thủ này to lớn đến không cách nào dùng mắt thường nhìn thấy toàn bộ. Đại thủ này ngưng tụ đi ra. Toàn bộ bí cảnh không gian giống như bị đóng băng lại. Không gian trở nên đông kết, bất kì ai ở trong bí cảnh đều tại cảm nhận được không gian trở nên nặng nề vô cùng, muốn bước đi đều khó khăn.

Đại thủ hắc ám kia ẩn xuống, tại dưới áp lực của nó. Bên dưới nham tương giống như trăm luân, hoá vũ cùng vì đó mà tán loạn, Doanh Thiên thì càn như là hạt bụi dưới một thủ ấn này. Tựa hồ một chương này đánh xuống có thể đánh cho 3000 thế giới tan vỡ.

Thế nhưng là đôi mắt một chương này, Doanh Thiên lộ ra vô cùng bình thản. Chỉ gặp hắc hắc nhàn nhàn nâng lên 2 tay của mình, lập tức một cái chữ phạt xuất hiện trên lòng bàn tay hắc, sau đó chậm chậm quay nhẹ. Tại một khắc này, phạt quang chiếu rọi khắp nơi, loáng thoáng đều có thể nghe thấy phạt âm quanh quẩn. Cuối cùng, Doanh Thiên đẩy một chương này oánh kích mà lên, chính là muốn đối cứng hắc thủ kia.

“Nhiên Đăng Ân” Doanh Thiên miệng hô.

Chỉ thấy một cái hoàng kim thủ ấn khoảng 20 trượng hoành không mà lên, hoàng kim thủ ấn so với hắc ám thủ ấn thì lộ ra nhỏ bé đến đáng thương. Thế nhưng là hoàng kim thủ ấn giống như kéo theo cả một cái phạt quốc, từng tôn từng tôn đại phạt ấn ẩn hiện lộ ra về vô cùng thần thánh.

Cuối cùng 2 chương này chạm nhau, hoàng

kim phạt ấn lập tức toát ra phạt quang sáng chói vô cùng, chỉ thấy nơi phạt quang đi qua. Hắc ám khí vụ đề bị tịnh hoá rồi. Hắc ám thủ ấn trong chớp lát liền bị phạt quang soi thành trăm ngàn lỗ thủng, cuối cùng tiêu tán đi.

Ngay tại hắc ám thủ ấn tiêu tán đi, một cái liêm đao màu đen đã tại từ trên thiên không bổ xuống, liêm đao này mang theo cực kì tà ác khí tức, rõ ràng đây là một kiện vũ khí chí tà. Đây là hắc ám sinh linh bản mệnh vũ khí. Lúc này nó thôi động chính mình toàn lực bổ ra một đao này, muốn đem Doanh Thiên chẻ làm đôi.

Đao này uy mãnh đến không cách nào tưởng tượng, tại nơi nó đi qua, không gian bị chém đứt để lộ ra từng vết hư vô đen ngòm. Liền ngay cả thời gian nơi đó cũng ngưng trệ lại, tựa hồ như chém đứt cả thời gian. Cuối cùng đao này bổ xuống, đem Doanh Thiên đứng tại đó bổ ra làm đôi.

Thế nhưng là Doanh Thiên bị bổ ra làm đôi kia tiêu tán đi, thực chất đó chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi. Cách đó không xa Doanh Thiên xuất hiện. Cái này để hắc ám sinh linh ngạc nhiên không thôi.

“Tránh được một đao này của ta, ngươi thật nhanh” Hắc ám sinh linh lạnh lùng nói.

“Cũng không có gì lạ, đao của ngươi vẫn chậm” Doanh Thiên cười nói.

Hắc ám sinh linh cũng không có tiếp tục động thủ. Nó nhìn Doanh Thiên một lát rồi nói: “Có lẽ ta đã đoán ra được một chút ngươi là ai đi?”

“Ồ, vậy nói nghe một chút” Doanh Thiên có chút hứng thú.

“Thiên Địa này có một cái truyền thuyết về một cái cấm kỵ nhân vật, thiên đạo người bên kia đã đem hắc liên quan thông tin triệt để xóa đi, số người biết đến hắc tuyệt không có nhiều, ngoại trừ những cái Thiên Tôn kia, tuyệt không quá trăm người biết đến ngươi, có phải hay không Tận Thế Chân Chủ?” Hắc ám sinh linh từ từ nói.

“Tận Thế Chân Chủ?, hắc, cái này danh tự rất tốt để chụp mũ a” Doanh Thiên lắc đầu cười.

“Nếu ngươi đã biết ta là ai, vậy kẻ tiếp liền dứt điểm, không có cùng ngươi dây dưa” Doanh Thiên nói tiếp.

Ngay sau đó hắc 2 tay kết một đạo ấn quyết. Sau đó hoa tay một vòng, lập tức một thanh hắc kiếm xuất hiện trong tay hắc, thanh hắc kiếm này vô cùng xấu xí, giống như là một thanh sắt vụn, lưỡi kiếm chính là sắt mẻ lung tung, chuôi kiếm được quấn bởi một dải vải trắng đã cũ kĩ sờn rách. Toàn thân kiếm chỉ có một màu đen thui kì lạ. Trên kiếm cũng không có bất kì cái gì khí tức kinh người, tựa hồ nó chỉ đơn thuần là một thanh kiếm sắt bình thường đến không cách nào bình thường hơn.

Thế nhưng là hắc ám sinh linh ánh mắt có chút co rút lại, mặc dù thanh kiếm không có chút khí tức nào, thế nhưng là nó ẩn ẩn cảm nhận được nguy hiểm vô cùng.

Ngay lập tức, trên lưng hắc ám sinh linh vậy mà mọc ra một đám xúc tu, nhưng xúc tu này phổ thiên cái địa lan toả ra tám hướng mà đi.

Chỉ gặp lát sau chúng kéo trở về, trên mỗi cái xúc tu vậy mà xiên lấy một người, hoá ra nó muốn đem người xâm nhập bí cảnh toàn bộ ăn sạch để gia tăng một chút sức mạnh. Những cái bị bắt về kia đa số đều bị xiên chết, có một số ít thực lực khá cao thì còn sống nhưng là đã hấp hối, vậy mà lại có tới 4 vị thần vương bị xiên tới. Bọn hắc đều còn sống, đang ra sức muốn thoát ra ngoài, thế nhưng là dù dùng cách nào đều không thể thoát.

Cuối cùng cái thì đem mình bối cảnh ra dọa dẫm. Cái thì chửi mắng. Chỉ gặp hắc ám sinh linh không có kiên nhẫn quát: “Các ngươi những cái hạ đẳng sinh linh này đều chỉ là thức ăn, khác khác”.

Ngay sau đó miệng nó bỗng chốc hoá lên to lớn vô cùng, sau đó chính là một ngum đem toàn bộ bắt được người ăn xuống.

Từ đầu đến cuối Doanh Thiên cũng không có xuất thủ, hẳn k có nghĩa vụ phải đem bọn hắn cứu, hẳn cũng lười. Dù sao hắn cũng k phải cái gì thiện nam tín nữ.

Tại ăn hết đám người về sau, hắc ám sinh linh tựa hồ huyết khí có chút tăng lên, mặc dù không nhiều, nhưng vừa đủ để nó sử dụng ra thủ đoạn kia.

Chỉ thấy hắc ám khi vụ ngập tràn thiên địa bị nó hấp thu hết về thể nội, đây là muốn thi triển ra vô thượng thủ đoạn, muốn phân ra thắng bại.

Doanh Thiên bình thân chờ đợi, hắn cũng không có xuất thủ trước, bởi vì hắn không lo lắng mình sẽ thua, cho dù hắn hiện tại thực lực không có bao nhiêu cũng sẽ không thua bởi một cái sinh linh hắc ám này.

Con mắt đóng chặt trên người hắc ám sinh linh kia vậy mà động, chỉ một chút động này, vậy mà đem cả thiên địa nơi này đều động.

Cuối cùng con mắt kia chậm chậm mở ra, tại mở ra hết về sau, một luồng u tối quang mang chiếu rọi thiên địa này. Bên trong con mắt này vậy mà có đến 8 cái con ngươi xếp liền nhau, nhìn qua có chút đáng sợ.

8 cái con ngươi này liên tục đảo một vòng. Sau đó một luồng huyết sắc bắt đầu hội tụ.

Hắc ám sinh linh trầm giọng nói: "Đây là ta bản mệnh thần thông, sau khi dùng xong ta sẽ triệt để suy yếu, nếu ngươi đỡ được ta liền tùy ngươi xử trí, nếu đỡ không được, vậy ta hôm nay liền có một bữa ăn ngon".

"Tốt, chuẩn bị xong vậy liền tới đi". Doanh Thiên hứng thú cười.

Không tiếp tục nói nhảm, hắc ám sinh linh động thủ, một cỗ ánh sáng huyết sắc từ con mắt trước ngực nó phát ra nhắm thẳng Doanh Thiên mà chiếu tới. Luồng huyết sắc này mang theo uy lực tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, dưới ánh sáng này, tựa hồ ngươi là cái gì Thần Đế, Tiên Nhân, Thánh Nhân đều phải chết, dưới ánh sáng này mặc kệ ngươi tới đâu cường đại đều không có cách nào sống sót.

Thế nhưng Doanh Thiên một kiếm nơi tay, hắn nghiêng lưỡi kiếm một cái, sau đó đơn giản vô cùng chém lên. Một chém này, không có bất kỳ cái gì hoa mỹ. Cũng không có toát ra cái gì kinh thiên động địa uy lực. Càng không có bất luận một cái gì linh lực. Chỉ đơn thuần chính là vùng kiếm lên.

Thế nhưng là cái vùng kiếm này chính là đơn giản đem luồng kia huyết quang chém tán loạn. Sau đó từng đạo Oanh minh vang lên.

Nge được Oanh...Oanh...Oanh, khắp nơi trong bí cảnh này vì thế mà như muốn tan vỡ. Khắp nơi đều có thể thấy không gian nhanh chóng sụp đổ xuống, lấy tốc độ nhanh chóng lan rộng khắp bí cảnh, tựa hồ muốn đem bí cảnh triệt để hủy diệt đi. Nham tương, nham thạch trong bí cảnh cũng vì vậy mà đều rơi vào không gian hư vô.

May mắn là bí cảnh này kết giới bảo vệ cực kì vững chắc. Một kích kia cũng không thể đem nó hủy đi.

Nếu là ở bên ngoài Doanh Thiên cũng sẽ không gây động tĩnh lớn như vậy. Hắn hiện tại tình huống nhạy cảm. Gây động tĩnh lớn liền sẽ bị cảm ứng.

Thế nhưng là trong bí cảnh này hắn không cần cố kỵ. Bởi vì bí cảnh này đc bố trí bởi Viêm Đế. Đây là một cái cường giả đỉnh tiem trong thiên địa. Hắn bố trí ra bí cảnh tuyệt đối là vô cùng vững chắc.

Tại bên trong bí cảnh, nơi này đã không còn cái gì nham tương hoá vũ. Thay vào đó khắp nơi đều là hư vô đen ngòm. Chỉ còn lại Doanh Thiên và hắc ám sinh linh. Không, chính xác thì thêm cả Mộc Phi Vũ, nàng vẫn còn sống. Đương nhiên nàng sống sót là bởi vì Doanh Thiên một mực che trở nàng, nếu không giờ phút này nàng liền đã hoá thành một nắm tro bụi bị hư vô nuốt chửng. Mặc dù vậy nàng vẫn phải chịu thương thế vô cùng nghiêm trọng.

Hắc ám sinh linh lúc này có chút cứng đờ, nó khó nhọc nói ra: "Ngươi vậy mà đem mình kiếm vực bao trùm lấy toàn bộ bí cảnh, ta thế mà không có nhận ra".

Kiểm vực, hay còn gọi là Đạo Vực, cái này tùy vào ngươi tu luyện đại đạo gì thì có thể diễn hoá ra Đạo Vực tương ứng. Ví dụ như Kiếm Đạo có Kiếm Vực, Không Gian Chi Đạo có Không Gian Lĩnh Vực, Tử Vong Chi Đạo thì có Tử Vong Táng Tràng,.....v.....v.....

"Ngay từ lúc ta đến bí cảnh đã đem trọn bí cảnh bao phủ trong ta Kiếm Vực, nếu không lấy ta chút thực lực hiện tại muốn đối phó ngươi cần phải bỏ chút gân cốt, mà ta thì lười" Doanh Thiên không có chút nào giấu nói ra.

Cái này để hắc ám sinh linh có chút im lặng, dù sao nó cũng là một cái khủng bố sinh linh, thế mà lại vì lười mà muốn dùng thủ đoạn. Cái này để nó có chút ảm ức.

Doanh Thiên ném đi thang kiếm đen về phía nó, chỉ thấy kiếm xuyên qua đầu lâu của nó không có chút nào trở ngại đem đầu nó quay lại chỗ Doanh Thiên, thì ra ngay tại một kiếm trước đó Đầu nó đã bị chặt đứt, chỉ là không có lập tức rơi đi mà thôi.

Mặc dù vậy nó vẫn là còn sống. Doanh Thiên muốn đem nó trấn áp lại. Cái đầu lâu ngạc nhiên nói: "Ngươi không giết ta?".

"Không vội, ta còn cần đến ngươi" Nói đoạn Doanh Thiên đem nó trấn áp lại. Sau đó hay nhìn về bộ thân thể không đầu kia của nó.

.....

Chương 1 và 2 đều đã sửa xong, khả năng sẽ dần sửa hết đến xong vụ Thái Âm Cốc. Nội dung thì chỉ có 2 chương đầu là thay đổi nhiều. Những chương về sau sẽ chỉ sửa câu chữ cho bớt lủng củng, vì nhưng chương đầu mới viết nên dùng từ không được ổn lắm. Mong ae vẫn sẽ ủng hộ. Cho mình động lực viết.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thu Lấy Đế Diễm

Bộ thân thể không đầu của hắc ám sinh linh lúc này đã thu về như cũ, lân phiến cũng đã hiện ra trở lại.

Doanh Thiên lập tức bày ra phong ấn, đem bộ thân thể này phong ấn lại, sau đó đem nó trấn áp vào thức hải cùng với chiếc đầu lâu kia.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn hướng về Đế Diễm, ngay khi hắn chuẩn bị tiến về Đế Diễm thì Mộc Phi Vũ thanh âm vang lên.

“Tạ công tử cứu giúp. Ân tình này nhất định Phi Vũ ghi nhớ trong lòng”.

Doanh Thiên gật đầu: “Tien tay mà thôi, Sát Lục Chi Đạo cũng hiếm người, để người chết ở đây liền uổng phí”.

Nói xong Doanh Thiên hướng Đế Diễm bước tới, về phần Mộc Phi Vũ cũng nhanh chóng rời đi. Nơi này bí cảnh đã tan vỡ, không còn hắc ám sinh linh chủ đạo, bí cảnh phong bế cũng đã mở ra.

Lúc này bên ngoài bí cảnh đã tụ tập đông đảo rất nhiều ng. trong đó chính là có nữ tử đến từ Thiên Sơn kia và Lang Tử Tự, ngoài ra còn có lấy 2 vị Thần Vương khác. Tất cả 4 người bọn họ đều tại trọng thương.

Lúc trước có khá nhiều Thần Vương tiến vào bí cảnh, khi bọn hắn đang ở trong bí cảnh thì bị xúc tu kéo tới muốn xiên lấy bọn hắn. Bọn hắn liều mạng bỏ ra thể thâm đại giới mới có thể thoát đc một kiếp. Ngay khi phong bế bí cảnh mở ra, bọn hắn liền chạy ra ngoài.

Cái này không phải vì hắc ám sinh linh không đủ sức bắt bọn hắn mà vì đối mặt Doanh Thiên nó cũng không có thể phân ra quá nhiều tinh lực đi bắt bọn hắn. Nếu nó thật nghiêm túc, bọn hắn 4 cái tuyệt chạy không thoát.

Lúc này bên ngoài đang bàn tán.

“Bên trong xảy ra chuyện gì, vì sao mấy vị Thần Vương đều trọng thương”.

“Sợ là vì tranh đoạt bảo vật đi, hoặc là có một vị nào đó Thần Tôn tại, đem bọn họ đánh ra”.

“Có hay không muốn vào xem xét?”

“Muốn chết người liền đi, ta mới không có như vậy đi tìm chết”.

.....

Cuối cùng phong bế bí cảnh hoàn toàn lộ ra, chỉ thấy nơi này bí cảnh hiện tại chỉ còn lại toàn là không gian sụp đổ, khắp nơi đều có không gian loạn lưu, vết nứt không gian đầy đặc trông vô cùng đáng sợ. Kẻ tiến vào không cẩn thận tuyệt đối sẽ bị không gian xé nát, dù là Thần Vương cũng như vậy phải chết.

Ở đây cũng k có ai dám đi thử, dù sao bọn hắn đều là thần, trẻ nhất tuổi cũng sống mấy trăm năm, kẻ sống lâu tới cả vạn năm, bọn hắn đều không ngốc.

Ngay lúc này một cái thân ảnh từ trong không gian loạn lưu chạt vật chạy ra, chính là Mộc Phi Vũ, nàng hiện tại thương thế nghiêm trọng, lại có thể từ không gian loạn lưu thoát ra ngoài. Không thể nói nàng thật có bản sự.

Nàng đi ra ngoài để ở đây mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía nàng đem theo chút khiếp sợ cùng ngạc nhiên. Nhất là Lang Tử Tự, bởi vì nàng có chút biến hoá thật lớn, mặc dù nàng trọng thương thế nhưng sinh mệnh khí tức của nàng lại vô cùng dạt dào. Bên ngoài dung nhan cũng đã thay đổi. Từ đây hắn suy đoán có thể nàng đã đạt đc kỳ ngộ gì đó.

Cuối cùng nàng cũng không có để ý đến người xung quanh, lập tức chuẩn bị rời đi, ngay lúc này Lang Tử Tự vội hỏi: “Đạo Vũ Thần Vương, Trương Vũ thể nào?”.

“Hắn chết rồi”. Mộc Phi Vũ nói xong liền lập tức rời đi.

Câu này đủ để khiến ở đây lập tức sôi trào lên, bởi vì có rất nhiều người chứng kiến có gần 10 vị Thần Vương tiến vào, hiện tại chỉ có 5 người đi ra. Đây đồng nghĩa những người còn lại đã chết. Không những thế mà còn rất nhiều thần cũng không có đi ra. Đây là toàn quân bị diệt.

Thần Vương nha, đây tại thần giới đã là tồn tại có thể gánh vác một phương, tại thần giới đều có thể đi ngang, vẫn lạc một cái đều sẽ gây lên oanh động lớn. Hôm nay thế mà chết đi 5 vị. Tin tức này truyền ra, tuyệt đối là để một số những cái đại nhân vật cầm quyền thần giới kia để ý.

“Nơi này đầy thị phi, rời đi trước. Chờ những cái kia nhân vật tiến tới, chúng ta sợ sẽ dính vào” có người sợ liên lụy trước tiên rời đi

Ngay sau đó đám đông rất nhanh đều giải tán. Chỉ còn lại một số ít kiên nhẫn chờ đợi.

....

Đối diện Doanh Thiên lúc này chính là Đế Diễm. Ngọn lửa này cũng không có lớn lắm, chỉ khoảng một đám củi lửa bình thường trong bếp. Nhiệt độ nó phát ra cao đến dọa người. Cái này nhiệt độ đã không thể dùng từ để hình dung.

Xung quang đế diễm lúc này chỉ có duy nhất hỏa diễm pháp tắc còn tồn tại, ngoài ra không có bất luận cái gì pháp tắc, bởi vì tất cả đều bị nó thiêu cháy. Cho dù là không gian, thời gian đều không có ngoại lệ. Sở dĩ nơi này không gian trở thành hư vô bởi vì chính nó bị đế diễm thiêu đốt. Thử nghĩ một ngọn lửa có thể đốt cháy không gian, vậy nó đáng sợ đến cỡ nào.

Doanh Thiên nhìn chằm chằm Đế Diễm màu đen, cũng không có lập tức thu lấy, mà là xếp bằng ngồi xuống, hẳn muốn thông qua Đế Diễm dò xét vài thứ.

Hắn nâng lên tay phải của mình, chỉ thấy nơi bàn tay hắn từng đạo từng đạo pháp tắc bắt đầu nổi lên lưu động, đây là thời gian pháp tắc. Thời gian đại đạo chính là một trong Nguyên Thủy Đại Đạo, ảo diệu độc nhất vô nhị, Nguyên Thủy Vũ Trụ to lớn vô biên, thế nhưng người có thể chạm đến Thời Gian Đại Đạo là ít đến đáng thương. Người có được thành tựu lại càng ít. Bởi vậy thấy được, Đại Đạo Nguyên Thủy là cỡ nào khó khăn lĩnh hội.

Nhưng Doanh Thiên thì khác, hắn đối với thời gian lý giải chính là tại đỉnh phong, không nói quá khi hắn có thể tiến vào thời gian trường hà để tiến về quá khứ là hoàn toàn có thể làm tới.

Chỉ thấy từng đầu thời gian pháp tắc kia xen lẫn nhau hướng Đế Diễm quần lấy, nhưng đế Doanh Thiên không ngờ là, thời gian pháp tắc vừa chạm tới Đế Diễm liền bị thiêu cháy, cái này đế Doanh Thiên bật cười: “Ngược lại là rất cứng đầu nha, thế nhưng chỉ là một cái hỏa chủng mà thôi, cũng không phải toàn thịnh Đế Diễm, cứng đầu với ta liền không có chỗ tốt”.

Chỉ thấy Doanh Thiên vẫy tay còn lại, một cỗ hàn băng chỉ khi từ tay hắn tuôn ra, lập tức nơi này thiên địa vốn dĩ cực kì nóng bỏng thì bỗng nhiên nhiệt độ hạ xuống vô cùng, thay vào đó dần dần trở nên vô cùng lạnh lẽo. Chỉ thấy không gian xung quang cũng nhanh chóng khôi phục trở lại, bởi vì nhiệt độ hạ xuống, không gian xung quanh cũng không bị thiêu cháy nữa nên bắt đầu khôi phục lại, sau khi khôi phục lại, không gian nơi đây trở nên vững chắc hơn trăm ngàn lần, nguyên nhân chính là hàn băng chỉ khí Doanh Thiên xuất ra khiến nơi này hoàn toàn bị đông cứng. Đế Diễm cũng vì đó mà âm thầm đi, thu nhỏ lại chỉ còn một nắm tay.

Đây cũng không phải vì Đế Diễm yếu, mà hiện tại nó chỉ là hỏa chủng, cũng không phải toàn thịnh trạng thái, nếu nó trạng thái toàn thịnh thì thế gian không có bất kỳ cái gì hàn băng có thể áp chế nó, thậm chí còn bị nó thiêu cho cháy.

Đương nhiên nếu Doanh Thiên cũng toàn thịnh thì không cần phải dùng tới hàn băng chỉ khí áp chế nó. Trực tiếp đem nó thu là được.

Giờ này trên tay Doanh Thiên là một ngọn cỏ 6 lá màu xanh dương, trên ngọn cỏ này có từng đường vân kì lạ, nó phát ra hào quang xanh dương dịu nhẹ êm ái, hàn khí chính là do nó tán đi ra.

Đây là Băng Bích Thiên Tinh Thảo, trong thiên địa thập đại linh căn một trong, chính là chí âm chí hàn một loại linh vật trong thiên địa.

Doanh Thiên sở hữu nó cũng đã lâu, một mực cất sâu trong thức hải. Hiện tại liền đem ra dùng một chút.

Tiếp tục, Doanh Thiên lần nữa đem thời gian pháp tắc quần đi lên, lần này cũng không có cái gì xảy ra ý muốn, thành công.

Sau đó Doanh Thiên tâm thần giống như đi vào một cái thiên địa khác, nơi này cùng hư vô có chút tương tự, chỉ khác là hư vô không tồn tại bất cứ thứ gì, còn nơi này thì tràn ngập một loại khí tức cổ xưa, hơn nữa trong đây thời gian pháp tắc cực kì tràn ngập.

Ngoài ra nơi này còn có một dòng sông cực kì lớn, dòng sông này cũng không giống như bình thường sông, nó là một dòng nước lớn vô cùng vô tận, nhìn từ bên ngoài giống như trong dòng nước ấy có vô vàn tinh tú lấp lánh, dòng sông này chảy cực kì chậm rãi, giống như từ bắt đầu nó đã chảy chậm như vậy, bây giờ và mãi về sau cũng sẽ như vậy không thay đổi.

Nếu là người biết rõ, liền sẽ biết đây chính là trong truyền thuyết Thời Gian Trường Hà, Thiên địa thời gian đều từ đây khởi nguồn, cũng chính là một trong Thập Đại Thiên Căn của Thiên Địa. Thập Đại Thiên Căn chính là Thiên Địa Linh Căn, sinh ra cùng với thiên địa, mọi thứ trong thiên địa chính là từ Thập Đại Thiên Căn mà thành.

Cũng không do dự, Doanh Thiên nhảy vào Thời Gian Trường Hà, ngược dòng mà đi, tại ngược dòng trở về quá khứ, thỉnh thoảng Doanh Thiên có nhìn thấy từng cái bóng người ẩn hiện, đây cũng không có gì lạ, đó là trong quá khứ những người kia có Thành Tựu thời gian tiến được đến địa phương này ngộ đạo, hoặc giống hắn đi về quá khứ dạng này, thậm chí hắn còn nhìn thấy chính bản thân mình, mà còn không phải một lần.

Dù sao trong quá khứ hắn đã từng tiến vào nơi này rất nhiều lần.

Cuối cùng hắn dừng lại, sau đó hắn đi ra ngoài, đoạn này thời gian trường hà chính là nơi hắn cần đến, hắn muốn nhìn một chút năm đó đến cùng là vì sao Viêm Đế đặt Đế Diễm ở thần giới.

Doanh Thiên kết ấn, từng đạo pháp tắc thời gian thẩm thấu tiến vào thời gian trường hà.

Cuối cùng từng cái hình ảnh hiện lên trên dòng sông, một cái lão giả tóc đỏ xuất hiện,.....

Tại thế giới thực (Đây là cảnh ở thế giới bên ngoài, hay chính xác là quá khứ, lúc này Doanh Thiên đang từ trong thời gian trường hà quan sát bên ngoài chứ không phải hoàn toàn bước về quá khứ giống như doremon có cỗ máy thời gian nhé ^^).

Viêm Đế bỏ trí ra bí cảnh, hắn đem Đế Diễm lấy ra, sau đó tách ra bản nguyên Đế Diễm, chính là Hoả chủng, hắn để hoả chủng lại, sau đó thở dài: "Nên đi, nếu thật ta sai, cũng nên trả một chút nợ cho hắn".

Sau đó Viêm Đế phá không mà đi, nơi hắn đến, là một cái tận sâu trong vũ trụ nguyên thủy một cái hắc động, hắc động này thỉnh thoảng chớp ra quang mang thần thánh.

Không do dự, Viêm Đế tiến vào, tại thời điểm hắn tiến vào, hiện ra trước mắt hắn là một cái thần thánh đại diện vô cùng khổng lồ. Viêm Đế bước tiến vào Đại diện. Đáp vào mắt hắn là một cái nữ tử đang lơ lửng bị trời treo lên một thanh thập tự giá.

Thân thể của nàng lúc này khắp nơi đều là vết thương, huyết khí của nàng giống như là bị thứ gì đó hấp thu lấy, từ từ chạy theo vết thương mà hướng đi khắp nơi.

Thấy cảnh tượng này, Viêm Đế ánh mắt đỏ lên, gầm lên một tiếng: "Tĩnh nhĩ". Sau đó muốn xông lên giải cứu.

Chỉ gặp đại diện bỗng dưng vô tận quang minh chiếu rọi, từng cái thân ảnh mang theo khí tức quang minh vô cùng thần thánh xuất hiện. Đặc biệt là những cái này hình dáng đều rất tương tự hắc ám sinh linh mà Doanh Thiên vừa trấn áp bên ngoài. Chỉ khác là bọn nó quang minh chiếu rọi vô tận không dứt, còn hắc ám sinh linh thì tràn ngập khí tức tà ác cùng hắc ám.

Bỗng dưng, tại trên cao nhất một cái thân ảnh quang minh như có chút phát giác, nó nhìn về hướng Doanh Thiên, cái này để Doanh Thiên tương đương ngạc nhiên: "Vậy mà cảm ứng được".

Thân ảnh này trên người nó tràn ngập quang minh, chính là Doanh Thiên hiện tại cũng không có đem nó nhìn thấu chân diện mục, nó mở miệng: "Các hạ lại có thể đi vào thời gian trường hà nhìn trộm chúng ta, cái này đã kết xuống nhân quả, ta đã ân ân cảm ứng được ngươi bộ dáng, tương lai chúng ta tất nhiên sẽ gặp mặt".

Bên ngoài Doanh Thiên nở nụ cười nhạt, hắn cũng không có đem cái kia sinh linh để vào mắt, bởi vì hắn hiểu rõ bọn hắn là ai.

Về phần Viêm Đế cũng như vậy có chút phát giác, hắn cũng nhìn về hướng Doanh Thiên, trong lòng hắn cũng đã đoán ra được, thế nhưng hắn cũng không có nói gì. Chỉ im lặng.

Ngay sau đó một màn sáng chiếu rọi, đem hình ảnh Doanh Thiên nhìn thấy che đi, khỏi nói cũng biết là cái kia sinh linh đem bọn hắn sự việc che đi, ngay tại cuối cùng thời khắc hình ảnh biến mất, Viêm Đế mở miệng nói gì đó. Không ai biết hắn nói gì cũng không ai nghe thấy. Thế nhưng là Doanh Thiên lại biết.

Hắn thở dài: "nếu khúc mắc đã giải, vậy Đế Diễm này ta liền nhận".

Cuối cùng Doanh Thiên trở về thực tại, hắn nâng ngón tay chạm vào đế diễm, lập tức từng ngọn lửa quán theo ngón tay Doanh Thiên giống như rần rạo lên tay hắn, sau đó quán quanh thân hắn, bởi vì Viêm Đế khúc mắc đã giải, Đế Diễm cũng không có bài xích Doanh Thiên mà nó đã chấp nhận Doanh Thiên là chủ mới.

Thông qua Đế Diễm, hắn ân ân cảm nhận được Viêm Đế hắn là còn sống, dù sao Đế Diễm và Viêm Đế có một mối liên kết vô hình.

Cuối cùng, Doanh Thiên đem đế diễm vào thức hải, sau đó rời đi bí cảnh.

.....

Giải thích 1 chút, thập đại linh căn vs thập đại Thiên căn khác nhau nhé. Thập đại linh căn là người có thể đoạt để trở thành mình linh căn. Còn thập đại Thiên Căn chính là linh căn của thiên địa. Lấy ví dụ thiên địa là một người thì thiên căn chính là linh căn của nó. Cái này không ai có thể đoạt, kể cả main ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Nguyệt Nhi Gây Hoạ

Tại Doanh Thiên bước ra bí cảnh về sau, hấn ngoảnh đầu lại nhìn một chút. Nơi này không gian sẽ như vậy hỗn loạn cho tới rất lâu về sau, bởi vì lực lượng của hấn và hắc ám sinh linh còn tồn tại gây nên phá hư không gian. Có lẽ nhanh cũng sẽ mất mấy vạn năm nữa, nơi này mới có thể khôi phục lại như cũ.

Ngay lúc này một cái âm thanh gọi lên: "Ta liền biết công tử sẽ đi ra mà".

Người lên tiếng không ai khác chính là Mộc Hiến còn chờ bên ngoài, hấn cũng k còn gọi Doanh Thiên là đạo hữu, mà xưng công tử, hiển nhiên lúc này Doanh Thiên địa vị trong lòng hấn đã k giống với.

Thử nghĩ một chút, mấy cái Thần Vương đi vào có cái nào không bị trọng thương chạy ra. Thế nhưng là Doanh Thiên lại nhàn nhã như vậy, nửa điểm vết thương cũng k có. Người ngu cũng biết đây là ý tứ như thế nào.

Doanh Thiên cười nói: "Tốt một cái biết thời thế, vậy mà thật không có đi vào".

Mộc Hiến chấp tay: "May mắn có công tử nhắc nhở, nếu không e rằng hiện tại ta đã là một cái người chết".

Doanh Thiên mỉm cười gật đầu nói: "Không có gì, nể tình Mộc Thiên Ân, tiện tay mà thôi". Nói đoạn Doanh Thiên thân ảnh lập tức biến mất.

Thế nhưng câu này lại để Mộc Hiến giật nảy mình, Mộc Thiên Ân là hấn Mộc Gia Tiên Tổ, cho dù là người Mộc Gia cũng k có quá nhiều người biết đến cái tên này, cho dù là hấn cũng mới gần đầu đc biết, khi hấn tỉnh lại thời điểm, Doanh Thiên đã không còn thấy tăm hơi.

....

Trở lại Cực Huyền Giới, đi vào Tinh Vãn Các, Doanh Thiên lập tức thấy được có điều không đúng.

Tinh Vãn Các giờ phút này đúng là mở ra hộ các đại trận, đem hoàn toàn Tinh Vãn Các bao phủ vào, lại thêm từng cái thân ảnh đang cấp tốc đi lại, đây rõ ràng là có đại sự,

Doanh Thiên lác mình liền xuất hiện tại trong hấn trang viên, ngay tại hấn xuất hiện thời điểm, Mộng Điệp cùng Ma Âm, Từ Nghiên đều lập tức đi ra đón hấn.

Ma Âm và Từ Nghiên hiện tại đều đạt tới Linh Tôn cấp, về phần Mộng Điệp đã vô hạn tiếp cận Thông Thần cảnh. Cái này là tiến bộ cực nhanh.

"Nguyệt Nhi đâu" Doanh Thiên hỏi. Bởi vì ngay từ lúc hấn vào Tinh Vãn Các liền phát hiện Nguyệt Nhi không tại.

Ma Âm vội nói: "Tại 2 ngày trước, Nguyệt Nhi trốn đi ra ngoài, sau đó gặp phải người bắt nạt, Nàng tức giận liền đem người kia chém giết, không nghĩ tới đó là một cái người có bối cảnh cực lớn, chính là có Thần Linh phía sau. Sau đó nàng bị bắt đi. Bên đó tới đưa tin sẽ diệt chúng ta Tinh Vãn Các trả thù".

Mộng Điệp tiếp lời: "Ta có đi qua muốn cứu nàng về liền bị 3 tên Thông Thần ngăn cản, nếu không phải ta chạy nhanh giờ này có lẽ cũng đã chết".

Doanh Thiên ánh mắt âm trầm, hấn tối kị nhất 3 điều, một trong đó là đụng tới hấn bên cạnh người. Đây là hấn cực kị không thích. Bởi vì hấn là một cái bao che khuyết điểm người, hơn nữa là một cái cực kị bao che khuyết điểm.

Trong quá khứ, đã từng có Đạo Quân vì đụng tới hấn bên người mà bị hấn đánh chết, cái này gây ra Thiên Biến khiến cả Vũ Trụ hỗn loạn một thời gian.

"Được rồi, nếu bọn chúng muốn tới liền tới, Nguyệt Nhi hiện tại vẫn tốt, không cần vội" Doanh Thiên nói, bởi vì hấn thần thức vừa tìm tới Nguyệt Nhi, nàng hiện tại tốt, bởi vì có chút thủ đoạn bọn hấn đúng là không làm gì đc Nguyệt Nhi.

Sau đó Doanh Thiên rời đi tìm Thương Lan Y.

"Thế nào, đối diện một cái tiểu thần liền để các ngươi cẩn trọng vậy". Doanh Thiên ngồi đối diện Thương Lan Y hỏi.

Nge vậy đứng bên cạnh Thương Lan Y là Hoàng Cát vội nói: "Cái này..... hiện tại chúng ta cũng là thân bất do kỷ, tu vì chưa có khôi phục, lại thêm bên dưới môn đồ kia rục rịch..... không thể không cẩn trọng a".

Doanh Thiên lác đầu: "Các ngươi dạng này một lần vấp ngã hiện tại liền quá cẩn thận đi, đôi khi ở đời cũng nên cuồng một chút, k cần như vậy co đầu rụt cổ".

Thương Lan Y và Hoàng Cát nge vậy đều rơi vào trầm mặc, bọn hấn rõ ràng Doanh Thiên có ý gì. Bọn hấn trước đây đều là đại nhân vật, thế nhưng là không may vấp ngã mới trở nên như hiện tại khốn khổ. Cái này cũng làm cho bọn hấn không còn như trước cái kia ngạo khí, khiến bọn trở nên có chút nhu nhược đi. Đây là liên quan tới bọn hấn tâm cảnh. Doanh Thiên cũng chỉ có thể nhắc nhở như vậy. Còn lại đều dựa vào chính bọn hấn. Ai cũng k thể giúp.

Cuối cùng Thương Lan Y đánh vỡ bầu không khí này: "Vào đi". Nàng hướng bên ngoài động thiên nói.

Ngay lập tức một cái thân ảnh đi vào. Đây chính là Từ Ngọc Linh Đế, đương nhiệm các chủ Tinh Vãn Các.

Tại nàng đi vào thời điểm, trông thấy Doanh Thiên khiến nàng có chút ngạc nhiên, càng ngạc nhiên là Doanh Thiên thế mà ngồi đối diện bình khôi bình tọa với Thương Lan Y. Cho dù là Hoàng Cát cũng chỉ có thể đứng.

Tại Tinh Vãn Các rất ít người biết đến sự tồn tại của Thương Lan Y. Ngoại trừ mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão cùng với nàng vị này đương nhiệm các chủ mới có thể biết tới chân chính các chủ là Thương Lan Y. Bình thường trưởng lão cùng đệ tử Tinh Vãn Các thật đúng là không có ai biết tới nàng tồn tại.

Cũng chỉ có bằng đó người biết được Hoàng Cát cùng với vị này các chủ có quan hệ không bình thường, bởi vì Hoàng Cát đối với bên ngoài đệ tử chỉ là một cái ngoại môn trưởng lão bình thường, và lại hãn hành động vô cùng điệu thấp. Không có ai nghĩ tới hãn là một cái nhân vật không tầm thường cả.

Từ Ngọc Linh Đế chấp tay nói với Thương Lan Y: "Su Tỗ, bên ngoài tôi rất nhiều cường giả, là của Thần Xạ Thần Quốc người tới".

Thương Lan Y nghe xong liền hướng Doanh Thiên nói: "Thần Xạ Thần Quốc chính là cái thế lực đem Nguyệt Nhi bắt đi, bọn hãn có được 3 tôn thần linh, tại Cực Huyền Giới có thể xếp vào top 10 thế lực đỉnh tiêm".

Doanh Thiên cười vô vị đáp: "Một cái đại thế giới vậy mà chỉ có như vậy vài mống thần, thật không có hứng thú". Doanh Thiên một bộ k có hứng thú nói.

Thương Lan Y hướng Từ Ngọc Linh Đế lệnh: "Chuyện này ngươi không cần nhúng tay, đem Tinh Vãn Các thật tốt bảo toàn, chuyện này tự có người xử lý".

Nghe vậy Từ Ngọc Linh Đế có chút giật mình, dù sao Tinh Vãn Các là một cái không tầm thường môn phái, ở tại tây vực này cũng là nhất lưu môn phái. Thế nhưng so với những cái kia có thần tồn tại siêu cấp thế lực liền lộ ra có chút không đủ. Nàng biết vị này sư tổ tu vi thâm sâu không lường được thế nhưng là làm sao đầu lại thần.

Ngay lúc này Doanh Thiên bình thân lên tiếng: "Đề ta tới đi, dù sao người cũng cần trấn áp đồ vật kia, không nên để nó chạy mất". Doanh Thiên nói xong liền bước ra ngoài.

Thương Lan Y nhìn Doanh Thiên rời đi, không rõ nàng nghĩ gì, cuối cùng nàng vẫy tay để Từ Ngọc rời đi. Sau đó quay lại nói với Hoàng Cát: "Nên trở lại thời điểm". Trong mắt nàng hiện lên một tia quyết liệt.

Nghe vậy Hoàng Cát trên người khí thế cũng trở nên không giống với, ánh mắt của hãn cũng giống Thương Lan Y một vẻ. Đã đến lúc bọn hãn trở lại rồi, không cần co đầu rụt cổ nữa.

Tại bên ngoài Tinh Vãn Các lúc này, mấy chục chiếc chiến hạm khổng lồ đang bao vây lấy tinh vãn các, thêm vào đó từng cái từng cái thân ảnh mang theo linh lực khủng bố ẩn hiện. Cái này để Tinh Vãn Các chư vị trưởng lão cùng đệ tử đều cảm thấy khó thở.

Thần Xạ Thần Quốc hành động này để cho xung quanh tây vực vô số môn phái để ý tới. Dù sao tây vực đã lâu không có quy mô lớn chiến tranh như vậy, hiện tại làm ra động tĩnh lớn như vậy khiến không người có thể không hiếu kỳ.

"Thần Xạ Thần Quốc đây là làm gì, muốn diệt Tinh Vãn Các sao".

"Hắc, người không biết sao, nghe nói Tinh Vãn Các Thiên Tài mới nổi vậy mà đem Nhi tử của Duệ Thần chém giết, người đoán".

"Cái gì, đây là thật?"

"Thật đến không thể thật hơn, ta có một vị sư huynh tận mắt chứng kiến, vị kia nhi tử Duệ Thần tu vi đã đạt tới Địa Sư, thế nhưng là bị một cái tiểu cô nương Địa Nguyên Cảnh chém giết".

"Làm sao có thể, Địa Nguyên Cảnh chém giết Địa Sư đây là không thể nào".

"Mặc người không tin, đây là sự thật, vì thế mới đem Tinh Vãn Các dẫn tới ngập đầu tai họa".

Lúc này một cái Thân ảnh to lớn bước ra, hãn là một cái đại tráng hãn, trên người hãn cơ bắp cuộn cuộn, ẩn chứa một cỗ lực lượng vô cùng khủng khiếp, tựa hồ một quyền hãn oanh xuống đều khiến thiên địa vì thế mà sụp đổ. Tu vi của hãn vậy mà là Thông Thần Tam Trọng Thiên.

Hãn đứng trên cao nhìn xuống Tinh Vãn Các có chút khinh thường nói lớn: "Tinh Vãn Các người đâu, ra đây". Trong lời nói của hãn có kèm theo linh lực khiến cho hãn mỗi lời nói đều giống như sấm sét rền vang vọng khắp bầu trời, cho dù là cách xa cả vạn dặm đều có thể nghe tới.

Hơn nữa có kèm theo sóng âm công kích, cái này không khỏi để Tinh vãn Các những cái kia yếu kém đệ tử đều là người ngã ngựa đổ, thất khiếu đều chảy máu. Cảnh tượng cực kỳ máu me. Cho dù là những cái kia trưởng lão tu vi không kém cũng bị hãn làm cho huyết khí sôi trào.

Cuối cùng từ bên trong Tinh Vãn Các đi ra một nhóm khoảng 200 người, 200 người này vậy toàn bộ đều là Linh Đế phía trên cường giả, còn có mười mấy vị Thái Thượng trưởng lão đều là Linh Thánh, lấy Từ Ngọc Cầm đầu đi ra đối diện với tráng hãn kia, hiển nhiên ở đây hơn 200 vị này là Tinh Vãn Các toàn bộ nội tinh.

Trông thấy đoàn người này, Tráng hán kia căn bản không có để bọn hán vào mắt, hán lạnh lùng nói:”Các ngươi gây ra hoạ lớn, có hay không biết tội”.

Từ Ngọc vội đáp:” Cái này là do Tinh Vãn Các người không quản tốt đệ tử để bọn hán gây ra hoạ, vẫn mong Thần Quốc có thể triệt binh cùng ngồi xuống hảo hảo bàn luận”.

Nge vậy Tráng Hán kia ánh mắt phát lạnh:”Bàn Luận, không có cái gì tốt bàn luận, các ngươi giết Duệ Thần Nhi tử, hiện tại liền cầm cả các ngươi tông môn tới đền mạng”.

Tại hán nói xong câu này, từng cái thân ảnh từ trong chiến hạm vun vút lao ra, vậy mà có tới hơn một ngàn vị Linh Đế, Linh Thánh cũng có tới gần một trăm cái. Luận về số lượng chính là hoàn toàn đè nát Tinh Vãn Các.

Trông thấy số lượng lớn cường giả như vậy, Tinh Vãn Các bên này đều là sắc mặt biến đổi, bọn hán biết cái này nợ máu thật không dễ trả, thế nhưng là vẫn ôm hi vọng có thể buông xuống mà đền bù, nhưng hành động của Thần Quốc bên kia hiển nhiên là muốn diệt môn bọn hán. Cái này để bọn hán tương tương hoảng sợ, dù sao với đội hình này của Thần Quốc thì e rằng chỉ qua một canh giờ Tinh Vãn Các sẽ tan thành mây khói.

Tráng hán kia cười lạnh nhìn Tinh Vãn Các cường giả, hán đã vô cùng tiếp cận thần cảnh, hiện tại muốn lập lên công lao, không chừng vị kia Duệ Thần có thể ban cho hán cơ duyên thành thần, không nói Tinh Vãn Các bảo tàng kia tuyệt đối không ít, nếu có thể đem nó đoạt vào túi liền là một món lớn phát tài. Đây là 2 nguyên nhân hán xung phong đi làm việc này.

“Mẹ nó, không phải chỉ là chiến một trận sao, chiến liền chiến, tới đây ta liền giết tới mẹ ngươi không nhận ra ngươi”. Nói chuyện là một cái tóc đỏ lão già, hán là một vị Thái Thượng trưởng lão Tinh Vãn Các, nổi tiếng là nóng tính. Nge vậy xung quanh đều khuyên:”Thái lão, bình tĩnh một chút”.

“Bình Tĩnh, các ngươi bảo ta làm sao bình tĩnh, các ngươi tông môn sắp bị người ta diệt còn ở đó bình tĩnh, mẹ nó, tới hết cho lão tử, hôm nay muốn giết cái thống khoái” Thái Lão điên cuồng nói.

Nge Thái Lão nói vậy, Tráng hán kia cũng có chút nổi giận:”Tốt, vậy liền thành toàn các ngươi, qua hôm nay, Tinh Vãn Các liền trở thành quá khứ”. Nói đoạn hán ra hiệu động thủ.

Ngay lập tức từng đạo linh lực điên cuồng bộc phát bao trùm không gian, dưới linh áp này cho dù là Linh Hoàng bước vào cũng bị ép thành thịt vụn, đây là Linh Đế chiến trường, dưới Linh Đế căn bản không có tư cách đặt chân.

Ngay tại 2 bên chuẩn bị động thủ thời điểm, một cái thanh âm nhàn nhả vang lên:”Khoan đã, muốn đánh đã hỏi ta chưa?”.

.....

Cầu chút nguyệt phiêu hoặc đậu đi ^^ lấy tí động lực viết truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Ngông Cuồng

Đang giữa lúc 2 bên đang căng thẳng, thanh âm kia vang lên lộ ra có chút quỷ dị.

Tất cả mọi người đều hướng thanh âm kia nhìn sang, đó là một cái thanh niên tuấn mĩ, một bộ bạch y, một mái tóc trắng, làm cho mọi người ngoài ý muốn nhất là, hán vậy mà nằm dài trên một cái liễn. So ra trong hoàn cảnh này lộ ra quái lạ.

Tráng hán kia hướng Doanh Thiên lạnh giọng quát:”Tiểu tử, ngươi là ai, có biết Thần Xạ Thần Quốc làm việc k cho phép người khác xen vào”.

“Ồ, nghe thật ghê gớm nha, đứng cho vững nge ta giới thiệu, ta là thủ tịch đại đệ tử của Tinh Vãn Các.....,thế nào, sợ hết hồn chưa” Doanh Thiên một bộ không sợ trời k sợ đất hời hợt đáp.

Nge vậy không chỉ tráng hán kia là tất cả mọi người xung quanh đều im lặng k biết nói gì. Liền ngay cả chư vị trưởng lão của Tinh Vãn Các cũng á khẩu không thôi.

Bọn hán biết rõ ràng Doanh Thiên đc vị kia thần bí các chủ chỉ định làm thủ tịch đại đệ tử, thế nhưng là bọn hán cũng k có rõ ràng Doanh Thiên thực lực gì, dù sao hán quá trẻ, cao lắm cũng chỉ Linh Vương, Linh Vương cũng đc xem như cường giả, thế nhưng trong tràng diện này. Linh Vương căn bản k có chỗ chơi. Dù sao thăm dò cỡ nào hán căn bản k có cái gì tu vi.

Thái Lão nge vậy rốt cuộc cười to:”Tốt.. tiểu tử, ngươi đây là làm nỡ mặt mày chúng ta Tinh Vãn Các, nếu bọn hán được một nửa ngươi đảm lượng, ta thật không còn gì mong hơn” Thái lão vừa nói vừa chỉ bên dưới những đệ tử kia. Nghe vậy những đệ tử kia một bộ xấu hổ không có dám ngẩng đầu lên.

Dù sao hôm nay bọn hán cũng có thoát khỏi diệt môn kiếp nạn, đổi lại bất kỳ ai đều sợ hãi mà thôi.

Doanh Thiên cũng cười nói với Thái Lão: “Lão đầu nguoi cũng có cốt khí lắm, ta thích”.

“Hừ”

Tiếng hừ lạnh này là tráng hán thanh âm, hần cười lạnh: “Một cái còn con thủ tịch đệ tử cũng dám ở đây khoa môi múa mép, liền xem như các nguoi các chủ cũng không dám trước mặt ta nói như vậy, nguoi đây là muốn chết”.

“Ân, ta đây đích thật muốn chết a, tiếc thay, ta mệnh lớn, mãi mà không chết, đáng buồn thay”. Doanh Thiên một bộ hận không thể chết lác đầu thờ dài nói.

Cái này để những cái kia người chứng kiến đều có xung động muốn đập chết hần, ở đời, làm gì có kẻ nào ngai sống lâu, thế mà còn tên này còn ở đó vô sỉ nói muốn chết. Đây là trêu nguoi.

“Ta nói, các nguoi vì sao bắt tiểu nha đầu nhà ta đi” Doanh Thiên tiếp tục hỏi.

“Nha đầu kia giết Duệ Thần nhi tử, nguoi nói có hay không đáng chết”. Bên cạnh tráng hán kia một cái nữ phụ lên tiếng. Nàng chính là vị kia Duệ Thần nhi tử người bảo hộ, tu vi đạt tới Linh Thánh đỉnh phong. Tên là Ưu Hà

Nàng vốn có nhiệm vụ bảo vệ vị kia Duệ Thần nhi tử, khi đó hần cùng Nguyệt Nhi chiến đấu, nàng cũng chủ quan cho rằng một cái nha đầu Địa Nguyên Cảnh không có cách nào đánh lại Địa Sư. Ai ngờ nha đầu kia kiếm pháp cô quái, vậy mà một kiếm liền đem vị nhi tử của Duệ Thần một kiếm chém giết. Căn bản là nàng k kịp trở tay.

Vì việc này khi nàng trở về đã bị vị Duệ Thần kia trừng phạt vô cùng đáng sợ, tu vi cũng rút xuống Linh Thánh sơ kỳ, đây là đối với nàng vô cùng tổn thất. E rằng cả đời nàng liền không thể tiến thêm một bước. Vì thế nàng lần này muốn lập công chuộc tội.

“Ân, rất đáng chết, thế nhưng đang chết là cái tên kia, vậy mà dám đối Nguyệt Nhi nhà ta động thủ, chết tốt chết rất tốt” Doanh Thiên gật đầu cười nói.

“Nguoi nói lại” Ưu Hà quát lớn một tiếng, sau đó lập tức một chương cách không hướng Doanh Thiên đánh tới.

Một chương Linh Thánh tùy tiện, thế nhưng là có kèm theo thiên địa lực lượng, cho dù Linh Đế cũng không dám đón đỡ. Linh Hoàng dính một chương này cũng sẽ nổ tung. Ưu Hà vốn cho rằng một chương này đủ đem

Doanh Thiên diệt sát.

Thế nhưng là một chương này của nàng cách Doanh Thiên chỉ một tác liền hư không tiêu thất. Cái này để không chỉ nàng mà tất cả mọi người đều ngạc nhiên không thôi.

“Hừ, vậy mà có chút bản lĩnh, Tiếp theo xem nguoi thế nào đón đỡ”. Ưu Hà không tin tà, nàng thế mà đem chính mình tuyệt sát thi triển đi ra. Quyết tâm muốn đem Doanh Thiên giết mới thôi.

“Tụ Linh Phiến Thiên Chương”. Ưu Hà hét lớn toàn lực đánh ra một chương. Chương này đánh ra một cái thủ ấn nhỏ bé bình thường. Thế nhưng là nó lại mang theo cực kỳ khủng bố linh lực, nơi nó đi qua không gian cũng bị rung động không thôi. Một chương này Oanh xuống đại địa tuyệt đối có thể đem mây vạn dặm đại địa đều đánh sập.

Đáng tiếc là....Tiêu thất, đúng thế, một chương này đánh tới Doanh Thiên vẫn như cũ tiêu thất. Cái này để Ưu Hà kinh hãi không thôi. Tráng hán kia cũng là nhìn lại Doanh Thiên ánh mắt đã không giống. Hần rút cuộc nghiêm túc nhìn lại Doanh Thiên.

Doanh Thiên vẫn nằm đó, một bộ nhàn nhả tự tại không có sợ hãi. Đây là hần thật không sợ, hay là cố diễn. Nếu hần cố diễn lại có thể làm cho Ưu Hà 2 chương đều tiêu thất sao.

Thế nhưng là nhìn đi nhìn lại hần không có bất luận cái gì tu vi.

Tráng Hán trong lòng thầm nói: “Tiểu tử này..... tà môn”.

Hần giờ phút này cũng có chút cẩn thận, dù sao hần tu luyện hơn một ngàn năm, cũng k phải cái gì ngu dốt nguoi. Hần nhìn ra được, Doanh Thiên không đơn giản.

Rốt cuộc Doanh Thiên chậm rãi ngồi dậy, hần lùi ra một bầu rượu, vừa uống vừa từ từ bay lên trước đám Tinh Vãn Các cường giả, sau đó hướng tráng hán các loại chậm rãi nói: “Ta nói các nguoi nghe, Nguyệt Nhi là ta đệ tử, nàng muốn giết ai, kẻ đó liền phải chết, vì sao ư, vì nàng là ta đệ tử, mà ta.... ân, ta chính là một cái bao che khuyết điểm”, nói tới đây Doanh Thiên uống thêm rượu sau đó nói tiếp: “đừng nói nàng chỉ giết một cái thần nhi tử, liền xem như nàng giết thần phụ mẫu, cũng là bọn hần đáng chết, cái gì Duệ Thần, ta thấy là Dụ Thần thì đúng hơn”.

Doanh Thiên quăng đi bầu rượu sau đó nói tiếp: “Ta chưa có tìm các nguoi tính sổ, vậy mà dám tới tìm ta gây chuyện, nếu đã tới vậy hôm nay toàn bộ đều ở lại đi”.

Dứt lời một chương oanh ra, một chương này không có bất kỳ cái gì uy thế. Cũng không có bất kỳ cái gì linh lực xuất ra. Thế nhưng là... bên dưới kia trăm vạn đại quân vậy mà có tới hơn chục vạn nguoi cứ thế thân thể nổ tung thành huyết vụ.

Cái này để bọn hấn trở tay không kịp. Bọn hấn căn bản không có nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà có như thế thực lực.

“To gan, dám đối Thần Quốc chiến sĩ xuống tay, muốn chết”

Lập tức một đám mây chục cái Linh Đế lao tới muốn áp chế Doanh Thiên.

Thấy vậy bên này Tinh Vẫn Các người cũng muốn xông lên ứng cứu. Thế nhưng là bọn hấn lại bị Từ Ngọc Linh Đế cản lại.

“Các chủ, người làm gì, tại sao lại cản bọn ta”

“Đúng vậy, hôm nay tất chiến một trận”

Mấy vị trưởng lão nhao nhao hỏi.

Từ Ngọc Linh Đế lắc đầu nói với bọn hấn, “ta có lệnh không được nhúng tay”.

Nge vậy mấy vị Thái Thượng Trưởng lão đều lộ ra ngoài ý muốn. Bọn hấn biết lệnh là từ ai.

Thế nhưng là đa số trưởng lão lại tỏ ra nghi hoặc.

“Cái gì lệnh”

“Là ai ra lệnh, chuyện này là sao”.

Từ Ngọc khoát tay nói: “Chuyện này để nói sau đi”.

Bên kia đứng giữa vòng vây hơn chục tên Linh Đế vây quanh, Doanh Thiên hỏi họ nói: “Ít như vậy, lên hết một lượt đi, đồ phải giải quyết nhiều”.

Trong đó một vị Linh Đế quát: “Chết đến nơi còn ngông cuồng, động thủ”.

Ngay lập tức bọn hấn xuất thủ, linh lực bọn hấn lập tức phóng xuất ra tạo thành một cái vòng xoáy linh lực, mà Doanh Thiên đang ở trong đó, vòng xoáy này cực kỳ cuồng bạo, tựa hồ muốn đem Doanh Thiên xoáy thành thịt vụn.

Đối mặt cái này thủ đoạn, Doanh Thiên một bộ lắc đầu: “Không có ý tứ “.. chỉ thấy Doanh Thiên vung nhẹ cánh tay, vòng xoáy linh lực trong nháy mắt liền bị đánh tan, không những thế hơn mười vị Linh Đế kia bị chính vòng xoáy lực lượng toả ra đánh trúng nhao nhao lùi lại.

Chưa hết, Doanh Thiên đảo tay một cái, trong tay hấn vậy mà xuất hiện mấy cái vòng xoáy nhỏ bé, sau đó hấn vung tay lên, mỗi cái vòng xoáy hướng một vị Linh Đế bay tới.

Chỉ gặp những vòng xoáy kia khuếch đại lên, lập tức khoá chặt lấy những cái kia Linh Đế. Thấy vòng xoáy lao tới, có người chọn đối cứng, cũng có người lựa chọn tránh né. Thế nhưng là cho dù bọn hấn như nào tránh né đều không có tác dụng, vền vền mấy hơi thở, toàn bộ đều bị vòng xoáy hút vào trong.

Sau đó là một màn khiến tất cả kinh hãi.

Từng cái âm thanh thảm thiết vang lên, từng đạo gào thét cứu mạng hét vang khắp bầu trời. Sau đó từng cái vòng xoáy kia dần dần chuyển sang màu đỏ, cuối cùng tán đi để lộ ra một đám huyết vụ bay theo gió.

Nháy mắt diệt sát hơn mười vị Linh Đế để ở đây tất cả phải nhìn lại Doanh Thiên. Đây dù sao cũng là Linh Đế, tại thế giới này đều là đứng trên đỉnh cường giả. Đừng nhìn tại đây tụ tập nhiều cường giả như vậy. Cực Huyền Giới không lồ vô cùng, so với Cửu Hà Giới liền gấp 100 lần hơn. Số lượng sinh linh không có mấy chục ức tỉ cũng không kém là bao. Thế nhưng là đã từng có thống kê, Linh Đế toàn bộ Cực Huyền giới không quá mười vạn. Thử nghĩ chút 10 vạn so với mấy chục ức tỉ sinh linh, đây quả thực là nhỏ bé vô cùng.

Đây cũng là lý do Linh Đế là cỡ nào tồn tại. Tại một cái thế lực, mặc dù Thần số lượng là trọng yếu. Linh Thánh là lực lượng Tinh Anh. Thế nhưng Linh Đế mới là chiến lực chính.

“Tiểu bối chó có ngông cuồng” một cái Linh Thánh lão già hét lớn lao tới, theo hấn là 4 vị Linh Thánh nữa.

Cuộn cuộn Linh Thánh uy áp kéo tới, không có chút nào giữ lại. Bọn hấn muốn dùng thủ đoạn lôi đình diệt sát Doanh Thiên. Thế nhưng là không đợi bọn hấn đến gần, Doanh Thiên tay chỉ hư không, lập tức 5 vị Linh Thánh giống như là gặp phải trùng kích vô hình, nhao nhao từ trên không rơi xuống. Tại bọn hấn chạm đất, sinh cơ đã tuyệt.

Vô hình giết người, Doanh Thiên thủ đoạn này mang tới trấn nhiếp cực lớn, lúc này vô số ánh mắt hướng tới Doanh Thiên tràn ngập sợ hãi. Tráng hấn kia cũng nhìn Doanh Thiên trong mắt đầy kiêng kỵ. Bảo hấn một chưởng đánh chết 5 10 cái Linh Thánh hấn hoàn toàn làm được. Thế nhưng là chỉ tay hư không giết người, hấn làm không được. Đây là hấn kiêng kỵ cái thứ nhất, thứ 2 là hấn từ đầu đến cuối thăm dò không cách nào nhìn thấu Doanh Thiên rốt cuộc là cái gì cảnh giới. Đây là hấn kiêng kỵ nhất. Đáng sợ không phải là biết kẻ địch mạnh hơn, đáng sợ nhất là đối với kẻ địch hoàn toàn không biết.

Doanh Thiên thu tay về, sau đó nói một câu: “Ta lười động thủ, tiếp theo liền đưa tất cả các người xuống địa ngục, ta vốn là cái nhân từ người, cho các người thời gian một chén trà để hưởng thụ nốt cuộc sống”.

Tráng hán kia rút cuộc động, hắn nói: “Người rất mạnh, thế nhưng là ta khuyên người tốt nhất không cần nhúng tay, chỉ cần người rút đi, bọn ta diệt Tinh Vẫn Các sẽ không có truy cứu người, nếu không sẽ tự chuốc lấy cho mình hậu quả, người phải biết đây là lệnh của Thần”. Hắn nói giọng uy hiếp.

“Người biết không, ta gét nhất là bị người uy hiếp, kẻ uy hiếp ta không sai biệt lắm đều đã chết sạch” Doanh Thiên chậm rãi nói.

“Nói như vậy người nhất định nhúng tay, nếu vậy hôm nay e rằng người sẽ chết” Tráng Hán lạnh giọng.

“Sai, ta đã nói, các người hôm nay một cái cũng không thể đi, người chết là các người”.

Doanh Thiên k đề ý nói.

Lúc này tráng hán cũng thật giận dữ, hắn chưa có bị khinh thường như vậy, nhất là trước đông đảo người như vậy bị khinh thường, mặc dù hắn kiêng kỵ Doanh Thiên nhưng không có nghĩa là hắn sợ.

“Tốt, ta cũng muốn lĩnh giáo người một.....”

Tráng hán chưa nói hết lời liền bị Doanh Thiên cắt ngang: “Hết giờ, CHẾT”.

Một chữ “Chết” đi ra. Bên dưới kia mấy trăm vạn quân, bao gồm hơn ngàn cái linh đế, linh thánh đều giống như là bị sét đánh. Tu vi dưới Linh Vương quân đội đều chốc lát nổ tung thân thể. Từng cái âm thanh bạo hưởng vang lên.

Trong mấy cái hơi thở, mấy trăm vạn quân đội, vậy mà biến thành huyết vụ.

Máu nhuộm rộng khắp đại địa, trong gió kèm theo mùi máu tanh nồng nặc.

Một màn này để những cái kia quan tông phái tới quan sát đều là trắng bệch mặt mũi. Không ít người trực tiếp nôn ọe.

Những cái kia Cường giả có thể lăng không đều là nhao nhao rớt xuống nằm la liệt trên mặt đất, mỗi cái đều là thất khiếu chảy máu. Tinh thần tán loạn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Trắng Trợn Đồ Sát

Tinh Vẫn Các xung quanh đại địa lúc này, đất đai thấm đẫm một màu đỏ, trong không khí huyết vụ lượn lờ. Không gian im ắng đến lạ thường. Chỉ còn nghe thấy từng tiếng rên rỉ không thôi.

Lúc này đây, bất kể là ai đều bị một màn trước mắt này kinh hãi không nói lên lời.

Mấy trăm vạn đại quân, cứ như vậy bốc hơi, hơn ngàn Linh Đế, Linh Thánh toàn bộ trọng thương. Tràn diện như vậy, e rằng chỉ có trong truyền thuyết mấy trận cổ lão chiến tranh mới có thể trông thấy.

Lúc này, những trưởng lão Tinh Vẫn Các cùng rất nhiều đệ tử đều trợn mắt há mồm. Bọn hắn căn bản không thể tưởng tượng nổi, Doanh Thiên vậy mà cường đại đến trình độ này, đây là vượt qua bọn hắn thường thức.

Rất nhiều đệ tử trước đây không phục Doanh Thiên lên làm thủ tịch đệ tử lúc này cũng đều lạnh toát trong lòng. Bọn hắn thầm may mắn trước đó không có làm gì quá phận. Nếu không e rằng kết cục không quá tốt.

Chư vị trưởng lão càng là bị trấn nhiếp, bọn hắn không cách nào nghĩ tới, cái tên nhìn thế nào cũng ra phạm nhân kia vậy mà như thế khủng bố.

Từ cách hắn ra đờ đôn, từ cách hắn ra đòn, không có bất kì cái gì tràn diện uy thế. Chỉ là đơn giản vung tay mấy cái, chỉ là đơn giản nói một câu, vậy mà mấy trăm vạn đại quân cứ như vậy bị diệt. Đây là cỡ nào thực lực.

Lúc này đây, tráng hán kia đã là kinh hãi vô cùng, hắn cũng không có ngoại lệ bị rút xuống, hắn đã là vô cùng tiếp cận thần linh, thế nhưng mặc kệ hắn thế nào chống đỡ, vẫn như cũ bị oanh rơi xuống. Hắn lúc này huyết khí hỗn loạn, tâm thần hoảng sợ.

Phải, hắn hoảng sợ đến tột cùng, khắp cả người hắn đều run rẩy không thôi, hắn chưa từng nghĩ sẽ có ngày mình rơi vào cái này hoàn cảnh, hắn vốn là cho rằng hôm nay tất lập đại công, sau đó hắn sẽ được ban thưởng lớn để hắn hưởng lợi cả đời, thế nhưng là hôm nay, hắn đã phải thiết bản.

Hắn không thể nghĩ tới, Tinh Vẫn Các vậy mà cất dấu một cái khủng bố nhân vật như vậy.

Doanh Thiên nhàn nhả trở lại giường liễn, hần phui ống tay áo, sau đó lại lôi ra một bầu rượu, hần uống.

Cuối cùng hần chậm rãi nói: "Con người ta xưa nay ưa thích nhàn rồi, ta không muốn gây phiền phức, thế nhưng ta cũng không có sợ phiền phức, muốn cùng ta gây phiền phức liền có giác ngộ sẽ phải chết"... dừng một chút lại nói: "Đừng tới ta bên cạnh người, nhất định phải hỏi qua ta, nếu không, kết cục liền sẽ rất rất thảm, đem tất cả bọn hần bắt lại cho ta" Doanh Thiên hạ lệnh.

Ngay sau đó, Mộng Diệp, Ma Âm cùng Từ Nghiên đi ra, bắt đầu đem những cái kia cường giả bắt giữ, cuối cùng đệ tử Tinh Vãn Các cùng chư vị trưởng lão cũng nhao nhao đi ra giúp một tay.

Đối với những đệ tử kia đều thật là mỗi cái đều hào hứng không thôi, bọn hần tu vi căn bản là không đủ nhìn, thế nhưng là hôm nay lại được như vậy bắt sống những cái kia Linh Đế, Linh Thánh, đây là cỡ nào tự hào sự tình.

Mặc dù nói Linh Đế, Linh Thánh bị trọng thương một đầu ngón tay cũng có thể diệt sát bọn hần. Thế nhưng là tất những cái kia Linh Đế, Linh Thánh đều bị một cỗ lực lượng khoá chặt linh lực khiến bọn hần không cách nào vận chuyển linh lực, chỉ có thể thúc thủ chịu trời.

Sau hơn một canh giờ. Bên ngoài Tinh Vãn Các xuất hiện một cái cảnh tượng.

Hơn mười vạn cường giả, tất cả đều là Linh Vương trở lên bị trói quỳ xếp hàng tại đó. Mỗi cái trên thân đều là máu me khắp người.

Tại bình thường, bọn hần cái nào cái nấy đều là hô mưa gọi gió, vạn người kính ngưỡng, thế nhưng là hôm nay lại phải tại đây bị trói quỳ gối, đây là cỡ nào đau khổ sự tình.

Doanh Thiên nhàn nhả từ trên cao nhìn xuống, cuối cùng hần đưa cho Mộng Diệp một thanh kiếm, kiếm này gọi là Đoạn Hồn Kiếm. Đã từng rất lâu về trước, thanh kiếm này đã chém xuống không biết bao nhiêu sinh mạng, căn bản là một con số khổng lồ không cách nào đong đếm, thời điểm đó, Doanh Thiên chưa thành đạo, hần đã từng có nhập ma thời điểm, điên cuồng chém giết. Tại thời điểm đó, hần dùng chính là kiếm này.

"Chém bọn hần, nhớ chém từng cái một, thật chậm rãi". Doanh Thiên chậm nói.

Mộng Diệp tiếp kiếm, trực tiếp gạt đầu, sau đó nàng tiến tới chỗ đám người bị bắt kia, bắt đầu chém giết.

Nàng chính là làm theo lời Doanh Thiên, chém giết thật chậm rãi, rất chậm, cơ hồ một canh giờ đi qua mới có hơn 100 cái chết đi.

Cái này chính là đánh vào bọn hần tâm lý. Đạt đến bọn hần trình độ này cường giả, tâm tình ít nhiều cũng có chút cứng rắn, nếu như trực tiếp đem bọn hần chém giết một loạt liền không có ý tứ. Doanh Thiên muốn bọn hần nhìn người phe mình từng cái chết đi. Sau đó lại chờ đến lượt bọn hần. Hơn nữa Mộng Diệp cũng không có một kiếm giết người, nàng chính là gọt đi bọn hần tai, sau đó chặt tứ chi, cuối cùng mới giết.

Như vậy thể thảm hạ tràng, từng cái từng cái đều là kêu réo thảm thiết, tràng diện này vô cùng máu me tàn nhẫn. Thế nhưng hiệu quả nó mang đến vô cùng tốt.

Cuối cùng có người chịu không được nhao nhao đập đầu cầu xin.

"Ta sai rồi,, xin Công Tử, xin chư vị tha cho ta một mạng, ta sẽ trâu làm ngựa suốt đời".

"Xin nguoi, xin nguoi đừng giết ta, ta không muốn chết".

"....."

Có một số thì cứng rắn hơn, bọn hần chửi mắng Doanh Thiên.

"Tiểu súc sinh, nguoi chết không được an lành"

"Ta có làm ma cũng sẽ không tha cho nguoi".

"....."

Hành quyết đứng một ngày, lúc này toàn bộ Linh Vương đã chết đi, rốt cuộc chỉ còn lại hơn một ngàn vị Linh Đế Linh Thánh kia.

Giờ phút này, hơn mười vạn bộ thi thể tàn khuyết ở phía sau bọn hần đều đã đổ. Giờ phút này, bọn hần chỉ có sợ hãi, vô cùng sợ hãi.

Đối mặt cái chết, cho dù là bọn hần giờ phút này cũng không cách nào bình tĩnh.

Cuối cùng, Doanh Thiên liếc nhìn lên trời, hần thầm nói: "Vậy mà thật không chịu tới, tốt, ta xem có thể nhịn được bao lâu nữa".

Doanh Thiên trao tay một cái, liền một trăm cái linh đế bị tóm tới trước mặt hần.

Doanh Thiên không có nói nhiều, trực tiếp một chương đánh ra, lập tức một tên linh đế thân thể chia 5 xẻ 7 mà ra, sinh mệnh tuyệt, cứ như vậy, sau khi hơn 50 tên Linh Đế đã chết đi. Ngay tại Doanh Thiên tiếp tục động thủ thì một cỗ Thần uy cuộn cuộn kéo tới.

Trên bầu trời Tinh Vãn Các lúc này xuất hiện một cái vòng xoáy cực đại khổng lồ, gió vùn mây vũ cuốn cuốn, sau đó một con mắt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời.

Con mắt này hướng Doanh Thiên nhìn chăm chăm đi, đối mặt nó Doanh Thiên không có chút nào bận tâm, hần bình thần trực tiếp nhìn đối diện nó.

Thấy cảnh tượng này, vô số người chú ý động tĩnh nơi này đều là giật mình kinh hãi.

“Rốt cuộc đến, Duệ Thần tới,.... tiểu tử kia chết chắc”.

“Ta nhìn chưa hẳn, nếu thật Duệ Thần muốn động thủ liền đã động thủ, k cần như vậy chờ đến giờ mới hiện thân”.

Có một vài cường giả như có điều suy nghĩ, cuối cùng chầm chậm nói ra:”Ta e rằng cái kia trẻ tuổi thanh niên thậm chí cũng là thần đi”.

“Cái gì, không thể nào đi, hẳn trẻ như vậy”.

“Không có gì không thể, thần, không phải chúng ta có thể đoán”.

Tại đối diện nhau thật lâu, cuối cùng một cái thanh âm uy nghiêm vang vọng khắp trời vang lên:”Đạo hữu, ngươi làm quá”.

Doanh Thiên nhàn nhạt đáp:”Không có cái gì quá”.

Thanh âm kia hừ lạnh một tiếng, cuối cùng vẫn là nói tiếp:”Cần thế nào ngươi mới có thể thả người”.

“Thả người? Ta nói bọn hần nhất định phải chết ở nơi này” Doanh Thiên lạnh nhạt đáp.

Sau đó không có chờ đợi Duệ Thần đáp lời, Doanh Thiên một cái búng tay, một loạt thanh âm bạo hưởng vang lên, chỉ thấy toàn bộ người bị trói còn lại kia toàn bộ đều là nổ tung mà chết đi. Cái này nhanh đến mức không ai nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà trực tiếp giết người, hơn nữa là giết người trước mặt Duệ Thần.

Duệ Thần mắt thấy Doanh Thiên trắng trợn đồ sát hẳn một đám thuộc hạ, cái này để hần thực sự nổi giận, Nhi Tử bị chém giết, nay hơn một nửa lực lượng thế lực phải đi cũng toàn quân bị diệt. Cái này để hần thực sự bão nổi.

“Ngươi muốn chết”. Duệ Thần nổi giận quát. Chỉ thấy thần quang chiếu rọi, một thanh thần kiếm phá không mà ra trực tiếp hướng Doanh Thiên chém tới. Thần uy từ thanh thần kiếm này phát ra bao trùm toàn bộ không gian. Thần uy mạnh mẽ trấn nhiếp toàn bộ người quan sát. Có không biết bao nhiêu người kinh hãi giật mình muốn chạy trốn.

“Thần chiến sắp nổ ra, mau lùi lại”.

Khó trách bọn hần như vậy Hoảng sợ, Thần cấp chiến đấu, dù chỉ là dư ba cũng vô cùng đáng sợ. Chỉ một tia dư ba tuyệt đối để cho Thông Thần cảnh cường giả cũng phải bỏ mạng.

Thế nhưng là,ngoài bọn hần dự đoán. Doanh Thiên vung tay một cái, Thanh thần kiếm lập tức vỡ nát, trong nháy mắt Thần uy bị quét sạch, vòng xoáy trên không kia cũng vì thế mà tan rã. Con mắt kia thì trực tiếp bị đánh nổ.

“Cút”. Doanh Thiên chỉ một câu như vậy.

Ngay lúc này, thiên địa im ắng đến lạ thường. Giờ phút này, không biết bao nhiêu ánh mắt run rẩy hướng Doanh Thiên nhìn tới. Có thể vung tay một cái đem thần đánh lui. Đây là cỡ nào lực lượng.

“Chắc chắn là thần, Tinh Vãn Các vậy mà có thần Tồn tại”. Giờ phút này có vô số người chắc nịch một ý nghĩ như vậy.

Chỉ có thần mới có thể đối với thần công kích hoá giải.

....

Thần Xạ Thần Quốc lúc này, sâu trong một toà cổ điện, một cái thanh âm giận dữ vang lên:”Tên khốn, chờ đây cho ta, nhất định ta sẽ đem ngươi chém thành trăm mảnh”.

Không lâu lắm bên ngoài vang lên một cái thanh âm:”Tam Đệ, ngươi làm sao?”.

Nge được thanh âm này Duệ Thần vui mừng đáp tới:”Đại Ca, Nhị Ca, rốt cuộc 2 người trở về, tốt lắm”.

Xuất hiện trong đại điện là 2 cái thân ảnh, mỗi cái đều có thần uy lượn lờ. Hiên nhiên cũng đều là thần, mà so với Duệ Thần là mạnh hơn không ít.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tam Thần Giá Lâm

2 cái thân ảnh kia chính là 2 vị thần còn lại của Thần Xạ Thần Quốc, Bọn hần thần quốc có 3 Thần tồn tại, tại tây vực chính là đỉnh tiêm nhất thế lực. Bọn hần là 3 huynh đệ theo thứ tự gọi là Hùng Hải, Hùng Minh và Hùng Duệ. Người ngoài gọi bọn hần theo tên của mình chính là Hải Thần, Minh Thần và Duệ Thần.

Tại cách đây không lâu, Hải Thần và Minh Thần có việc cần rời đi Cực Huyền Giới. Hiện tại vừa vãn trở về.

Hải Thần hỏi: "Tam Đệ có chuyện gì, nói rõ một chút". Bọn hần 2 người vừa từ bên ngoài trở về, thấy bên trong Thần Quốc có chút không đúng, lấy bọn hần nhân lực liền có thể nhìn ra quân đội thần quốc và số lượng cường giả hiện tại thiếu mất hơn một nửa. Cái này để bọn hần hai người đều giật mình, lập tức tiến đến hỏi Duệ Thần.

Duệ Thần vội đáp: "Nhi tử của ta bị người chém giết, Đại ca, ngươi nhất định phải giúp ta báo thù, lực lượng chúng ta hơn một nửa cũng diệt rồi".

Nge vậy Hải Thần và Minh Thần đều ngạc nhiên, sau đó là nổi giận, Minh Thần âm trầm nói: "Kẻ nào to gan, lại dám giết cháu ta".

Duệ Thần lạnh giọng: "Là một cái nam tử, hần rất mạnh, Đệ nhìn không thấu hần". Duệ Thần đem Doanh Thiên miêu tả lại, từ một lần giao phong kia, hần biết Doanh Thiên mạnh hơn hần, cho dù lần đó hần chỉ gửi đi một đạo thân thức, thế nhưng dù sao hần cũng là thần. Mà Doanh Thiên chỉ vung tay một cái liền đem hần thân thức đánh tan.

Trầm ngâm một lát. Duệ Thần nói tiếp: "Hai người đi theo ta". Một lát sau, Duệ Thần dẫn hần 2 vị huynh trưởng đi vào một cái cực lớn sân đá.

Tại giữa sân đá này có bố trí trận pháp nghiêm ngặt, ở giữa sân đá là một cái tôn thân ảnh khá lớn, tôn thân ảnh này hình dáng một cái nữ nhân, trên thân mặc lấy một bộ huyết sắc chiến giáp nguy nga. Toàn bộ thân ảnh này tản mát ra cực kỳ đáng sợ khí tức. Bên trong tôn thân ảnh này là một cái nhỏ bé nữ hài tử. Chính là Nguyệt Nhi.

Tại bị bắt về sau, Nguyệt Nhi chính là liều mạng đem toà Đạo Thân mà Doanh Thiên luyện chế cho nàng tể ra. Nhưng là lấy nàng chút thực lực hiện tại căn bản không chế không được, chỉ có thể để nó tự hộ chủ. Cũng chính vì thế mà Duệ Thần thật không thể làm gì được nàng.

Hải Thần mắt nhìn chằm chằm tôn thân ảnh này sau đó vô cùng ngạc nhiên hỏi: "Đây là..... pháp thân?".

Duệ Thần có chút phức tạp trả lời: "Có lẽ vậy, ta dùng toàn bộ lực lượng cũng không có cách nào lay chuyển nó".

Duệ Thần cũng là bất đắc dĩ, tại Nguyệt Nhi bị bắt về, hần lập tức muốn đem nàng giết để trả thù cho nhi tử của hần. Thế nhưng là Nguyệt Nhi thời khắc kia lại đem đạo thân tể ra. Thật đúng là khiến hần không thể làm

Gi. Cho dù hần tiêu hao một thân thần lực cũng không có thể lay chuyển toà đạo thân này mảy may.

Đúng lúc này, Nguyệt Nhi tỉnh lại, sau khi nhìn thấy 3 người. Nguyệt Nhi nói lớn: "Mấy tên các ngươi nếu không thả ta ra, chờ sự tôn của ta tới giết các ngươi, sự tôn ta vô cùng lợi hại, một đầu ngón tay cũng có thể đem các ngươi đè bẹp".

Duệ Thần tức giận quát: "Nha đầu, muốn chết". Tại dưới cơn tức giận, hần thần uy hạo hạo cuốn tới. Cái này lập tức để Nguyệt Nhi giật mình im lặng. Nàng tin tưởng trong toà đạo thân này bọn hần sẽ không thể làm gì. Thế nhưng là hiện tại..... nàng đối. Lập tức nước mắt rom rớm "sư Tôn, người ở đâu, đến cứu Nguyệt Nhi a, Nguyệt Nhi hứa sẽ không làm loạn nữa".

Tại Tinh Vãn Các, Doanh Thiên đang nằm liền nở nụ cười nhạt: "Vẫn nên cho nó chịu chút đau khổ, cần phải rèn luyện".

Bên cạnh Từ Nghiên đang bóp đùi cho hần nghe hần nói vậy tò mò hỏi: "Công tử, ngài vừa nói gì?".

"Àn, không có gì, tôi bóp vai cho ta".

..

Hải Thần quan sát Nguyệt Nhi cùng toà đạo thân này thật lâu. Cuối cùng hần quay lại nói với mình 2 vị huynh đệ.

"Tam đệ, ta không có ý gì, thế nhưng là thù này có thể bỏ qua liền bỏ qua đi". Hải Thần ngập ngừng nói.

Nge vậy, Duệ Thần hừ lạnh nói: "Đại ca, ngươi là ý gì. Muốn ta bỏ qua liền không thể nào".

Bên cạnh Minh Thần cũng tiếp lời: "Phải đó đại ca, Nhi tử của tam đệ cũng là cháu chúng ta, hơn nữa dưới trướng một đám thủ hạ lại bị giết, nếu không đòi lại công đạo, chúng ta làm sao ở Cực Huyền Giới đặt chân".

Nge chính mình 2 cái đệ đệ nói như vậy, Hải Thần càng là thờ dãi bất đắc dĩ. Bởi vì hần biết, chỉ một toà pháp thân này, bọn hần 3 người toàn lực công

Kích cũng k có khả năng phá huỷ. Như vậy cái kia sư tôn trong miệng Nguyệt Nhi là cỡ nào cường đại, hắc không khỏi giải thích:”Nhi Đệ. Tam đệ, 2 người các ngươi cũng không phải là không thấy, chỉ bằng một toà pháp thân này, chúng ta 3 người đều phá không nổi, như vậy người kia cường đại đến trình độ nào”.

Dừng một chút lại nói tiếp:”Ta không phải sợ hãi, chỉ là muốn nhắc nhở đệ một chút, chúng ta 3 huynh đệ thành thân không phải dễ, chúng ta hao tổn bao công sức mới có thể xây dựng lên thân quốc”.

Nge được vậy, 2 người trầm mặc, Duệ Thần không phải là không nghĩ tới người kia rất mạnh, chỉ là hắc thật sự rất yêu thương chính mình nhi tử. Nhi tử bị giết, cho dù là hắc cũng không có cách nào bình tĩnh. Cuối cùng hắc nói:”Nếu đã vậy, chuyện này tự do ta tới giải quyết, 2 người không cần nhúng tay”.

Minh Thần vội ngắt lời,:”Tam đệ ngươi nói gì, chúng ta 3 huynh đệ không có cách nào rời nhau, nếu đệ quyết tâm trả thù, ta và đại ca sẽ bồi đệ đến cùng. Cùng lắm là chết, không có gì đáng sợ”. Minh Thần vỗ vai Duệ Thần. Dù sao hắc rất yêu thương mình cái tam đệ này, bọn hắc một nhà 3 người. Chính là trải qua bao nhiêu gian khổ mới có được hôm nay thành tựu. Tự nhiên là tình cảm vô cùng gắn bó.

Cuối cùng Hải Thần nói:”Nếu như đệ Quyết báo thù, vậy thì đi thôi, chúng ta 3 người cùng đi, đi”.

.....

Tinh Vãn Các một sáng này, Doanh Thiên vẫn là một bộ nhàn hạ nằm đó phơi nắng. Bên cạnh là Tử Nghiên đang rót rượu, một bên là Ma Âm đang bóc trái cây. Mộng Điệp thì vì hắc mà bóp đùi. Chính là lộ ra vô cùng tận hưởng.

Ngay lúc này, trời nổi gió.

Một ngọn gió thổi Doanh Thiên một ngọn tóc vắt qua mặt hắc, hắc nhếch miệng cười:”Tới”.

Một cỗ thần uy, không, chính xác là 3 cỗ thần uy cùng một chỗ điệp gia lên nhau mà tới, chỉ thấy từ xa phương tây, thần quang chiếu rọi một vùng trời. Đứng trong thần quang là 3 cái thân ảnh uy nghiêm, 3 cái thân ảnh này đứng đó, tựa hồ như thiên hạ đại thế đều giống như bị bọn hắc trấn áp.

Giờ khắc 3 cái thân ảnh này xuất hiện, lập tức gây ra động tĩnh lớn. Xung quanh Tinh Vãn Các vô số tông môn đại giáo cũng lập tức chú ý tới. Chỉ thấy từng cái từng cái thiên kính từ khắp nơi chiếu tới muốn xem nơi này diễn biến.

Không chỉ có vậy, sâu trong đám mây kia còn ẩn ẩn thần uy, không nghi ngờ gì đó là những thần đang quan sát. Dù sao thần chiến mỗi lần phát động đều gây ra động tĩnh lớn. Có nhiều người muốn chứng kiến cũng k phải lạ.

Giờ phút này, tam thần đã giá lâm đến Tinh Vãn Các bên cạnh, Tinh Vãn Các hiện tại là một mảnh im lặng. Chư vị trưởng lão cùng đệ tử đều là nhận được lệnh đóng cửa trong phòng không ra.

Doanh Thiên bình thân lẳng không tới đối diện tam thần cười nói:”Tìm ta?”.

Đứng đầu tam thần là Hải Thần lúc này cũng đang quan sát Doanh Thiên, càng quan sát lâu hắc càng nhíu mày, bởi vì hắc nhìn không thấu Doanh Thiên. Cho dù hắc nhìn như thế nào đều thấy Doanh Thiên bất quá chỉ là một cái phạm nhân, thế nhưng là nếu ai tin hắc là phạm nhân thì mới thực là ngu ngốc. Phạm nhân nào có thể lẳng không, phạm nhân nào có thể một tay đồ sát trăm vạn đại quân.

“Các hạ chính là thủ tịch đại đệ tử Tinh Vãn Các” Hải Thần cất lời.

“Chính là ta” Doanh Thiên mỉm cười gật đầu đáp.

“Không biết tên tuổi các hạ là gì”

“Doanh Thiên”.

“Doanh Thiên?”. Hải Thần lẩm bầm cái tên này thật lâu, trong trí nhớ của hắc, Cực Huyền Giới thần không có một cái nào như vậy. 3 người bọn hắc tại Cực Huyền Giới cũng hơn 4000 năm, có thể nói là rất quen thuộc thần ở đây, có vài tôn thần là bọn hắc cũng chưa từng gặp, thế nhưng là đều nghe tên qua. Nhưng căn bản không có cái nào giống tên trước mặt này. Giờ phút này Hải Thần nội tâm xiết chặt, hắc dám chắc trước mắt người này chính là thời gian gần đây mới tiến vào Cực Huyền Giới. Nghĩ tới đây hắc không khỏi có một chút to gan suy đoán. Hắc thầm nghĩ trong lòng:”Nếu thật là người kia, vậy hôm nay liền thăm”.

Doanh Thiên cười nói:”Thế nào, muốn tìm ta báo thù”.

Lúc này Duệ Thần cũng là đứng ra, hắc lạnh giọng:”Theo như ngươi nói, đồ đệ ngươi giết ta nhi tử, ta có nên báo thù không?”.

“Ân, nhất định phải báo, nếu ta là ngươi, ta cũng nhất định báo”. Doanh Thiên gật đầu cười đáp. Sau đó hắc lại nói tiếp:”Thế nhưng là, muốn báo thù nhất định phải có lực lượng báo thù, nếu không đó không phải là báo thù, đó là tự tìm đường chết”.

“Chết, chết không có gì đáng sợ, chỉ cần vì ta nhi tử báo thù, chết lại có làm sao”. Duệ Thần ngữ khí lạnh lẽo. Có thể thấy, hắc hôm nay là mang tâm lý liều mạng muốn báo thù cho hắc nhi tử. Dù sao hắc rất yêu thương chính mình nhi tử, nếu không cũng không có để một cái Linh Thánh đỉnh cao bảo hộ. Tiếc là lại đụng phải Nguyệt Nhi, nếu không hắc nhi tử căn bản sẽ không chết.

Nge vậy, Doanh Thiên cười cười không đáp. Bởi vì hắn hiểu. Có nói cũng không có giải quyết được chuyện gì.

Sau một lát Doanh Thiên hỏi: "Vậy các ngươi 3 người cùng tới, hay là để một mình hắn tới". Doanh Thiên vừa nói vừa chỉ Duệ Thần.

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Duệ Thần quay lại nói với Hải Thần cùng Minh Thần: "Đại ca, nhị ca, đây là chuyện của riêng ta, hai người không cần phải nhúng tay, nếu là ta có chuyện hôm nay, hai người cũng không cần vì ta báo thù. Yên ổn ở thần quốc là được". Có thể nghe ra hắn lời nói là rất chân thành, dù sao hắn có thể thấy được Doanh Thiên mạnh hơn hắn không ít, hôm nay khả năng cao là hắn sẽ vẫn lạc tại đây, hắn cũng không muốn liên lụy mình 2 vị huynh trưởng.

Minh Thần vội vỗ vai hắn nói: "Tam đệ ngươi nói cái gì, chúng ta hôm nay cùng tới thì cùng đi, nếu không thì không cần đi, bất kể đệ làm gì, ta và đại ca nhất định sẽ ủng hộ đến cùng".

Bên cạnh Hải Thần cũng gật đầu.

Có thể thấy bọn hắn 3 người huynh đệ là tình cảm đến thế nào.

Doanh Thiên cũng có chút thương thức bọn hắn gật đầu hài lòng nói: "Tốt một cái Tình huynh đệ, tốt một người cha, tới đi, 3 người các ngươi cùng lên, cho các ngươi cơ hội xuất thủ".

Giờ phút này có rất nhiều người chứng kiến nơi này đều im lặng. Đối với những cái kia chưa đạt tới thần cảnh, đây là bọn hắn mong chờ trận chiến. Có thể quan sát thần chiến đối với bọn hắn sẽ có thật nhiều chỗ tốt.

Còn đối với những thần kia, bọn hắn đều là trầm mặc, bọn hắn biết hôm nay nhất định sẽ có thần vẫn lạc. Thành thần là cỡ nào khó khăn, bọn hắn đều rõ ràng. Thế nhưng là thành thần thì sao, vẫn như cũ nhỏ bé đến không ngờ.

Lúc này đây có vài đạo thần niệm đều tại giao lưu.

"Huynh đệ bọn hắn liên thủ, có thể thắng không".

"Không rõ, dù sao Cực Huyền Giới hiện tại tình huống có chút không đúng".

"Bọn hắn đây là lỗ mãng, quá lỗ mãng".

"Chưa hẳn đi, có khi người kia đã đi rồi".

"Tốt nhất là quan sát".

"Ân"

...

Hải Thần bước lên chấp tay nói: "Hôm nay bọn ta vô si đành phải lấy 3 đánh một, xin các hạ thứ lỗi".

Doanh Thiên lộ ra có chút không quan trọng gật đầu đáp: "Tốt, tới đi, dùng ra mạnh nhất thủ đoạn, nếu không liên không có cơ hội".

Cuối cùng đạt được ăn ý về sau, bọn hắn 3 người đều là cấp tốc lùi lại, sau đó mỗi người đều chiếm giữ lấy một cái địa phương đem Doanh Thiên bao vây lại.

Không ai nói ai, 3 người bọn hắn cùng Doanh Thiên vậy mà cùng nhau di chuyển tới thật cao trên bầu trời. Cho tận tới khi gần như sắp tiến ra ngoài tinh không mới dừng lại. Dù sao thần chiến quá mức kinh khủng, nếu là tại mặt đất chiến đấu, e rằng có thể đem tây vực Cực Huyền giới đều san bằng.

Thế giới chia làm 3 cái cấp độ, tiểu thế giới, trung thế giới và đại thế giới.

Giống như Cửu Hà Giới tại rất lâu trước đây đã từng là một cái cực kỳ huy hoàng đại thế giới. Thế nhưng là năm tháng trải dài khiến nó suy thoái trở thành một cái tiểu thế giới, tất nhiên việc này cùng Doanh Thiên tinh lại có quan hệ.

Đánh giá mỗi cái thế giới qua rất nhiều điều kiện, diện tích, nhân số, linh khí, tổng chiến lực.

Cửu Hà giới dạng kia tiểu thế giới căn bản không có cách nào sản sinh ra thần, ngay cả cường giả thông thần cảnh đều chỉ có một hai, cỡ đó thế giới chỉ cần để 3 tên Thông Thần Cảnh toàn lực công kích một lát liền có thể đem toàn bộ thế giới cho nổ tung.

Về phần Cực Huyền Giới này so với Cửu Hà giới đều lớn mạnh gấp trăm lần, mỗi cái thời đại đều có thể xuất hiện vài cái thần, không gian kết cấu cũng vô cùng bền vững. Có thể chịu được thần công kích. Mặc dù xa xa không thể đem Cực Huyền Giới đánh nổ, nhưng có thể đại quy mô tàn phá bề mặt.

Chính vì thế mỗi lần xuất hiện thần chiến đều diễn ra trong tinh không hoặc trong khí quyển để tránh tình trạng hủy diệt bề mặt thế giới.

Giờ phút này, tại trong khí quyển. Vô tận thần uy bộc phát. Cái này lập tức kinh động đến vô số tông môn quốc gia trên Cực Huyền Giới. Dù sao lúc

trước bọn hắc chỉ ở tây vực nên tam vực còn lại sẽ không đề ý.

Thế nhưng là hiện tại thần uy mệnh mông trên bầu trời khiến cả Cực Huyền Giới đều bị kinh động. Vô số đại giáo lão tổ nhao nhao thức tỉnh, vô số cao nhân cũng vì đó mà nhìn lên. Giờ phút này hàng vạn cái thiên kính hướng thiên không mà dòm tới. Muốn đem sự tình đều nhìn rõ.

Không những thế, hiện tại Cực Huyền Giới thần tất cả đều không ngoại lệ nhìn tới. Bọn hắc cũng muốn biết một trận chiến này sẽ như thế nào.

“Các ngươi chuẩn bị xong chưa, nếu là xong có thể ra tay”. Doanh Thiên cười nói.

Giờ đây, 3 huynh đệ bọn hắc thần uy phát ra tới cực điểm. Thần lực của bọn hắc trào ra đem không gian đều nhuộm vàng.

Trong tay bọn hắc 3 người xuất hiện lấy một thanh trường thương, hiển nhiên bọn hắc là cùng tu một loại công pháp. Cùng giống nhau sử dụng chiến khí.

“Khải trận” Hải Thần hét lớn.

Chỉ thấy dưới chân 3 người vậy mà xuất hiện một cái đồ án. Sau đó từng đạo thần văn xuất hiện đem 3 cái đồ án liên kết với nhau. Cuối cùng tạo thành một toà không lồ đại trận. Mà Doanh Thiên chính là bị vây trong trận đó.

Trận này hình thành về sau, một cỗ uy áp khủng bố từ nó phát ra đem vô số sinh linh bên dưới đều dọa sợ. Chỉ thấy giờ phút này bầu trời tối sầm lại. Gió bão cũng vì đó mà nổi lên. Cho dù là tại khí quyển chiến đấu thế nhưng là vẫn gây ra không nhỏ ảnh hưởng tới bên dưới.

Giờ phút này không biết bao nhiêu người bị dọa sợ. Những cái kia đại giáo lão tổ, những cái kia tông môn cao nhân đều sợ hãi đứng lên.

“Thần, thật đáng sợ, chưa chiến đấu mà đã gây ra to lớn như thế uy năng”. có người sợ hãi than.

Oanh.Oanh.Oanh... từng cái âm thanh bạo hưởng từ trên thiên không truyền xuống. Chỉ thấy giờ này 3 người bọn hắc đều té ra thương của mình. Lập tức hàng trăm vạn thương ảnh xuất hiện chi chít. Mỗi một cái thương ảnh đều hướng đầu về phía Doanh Thiên. Trên mũi thương đều tản mát nồng đậm tức sát chi khí.

Có thể tưởng tượng nếu là bị những thương ảnh này đâm vào, tuyệt đối so tổ ong còn nhiều lỗ.

Chỉ gặp bọn hắc 3 huynh đệ tay giống nhau kết ra một loạt ấn quyết phức tạp. Toàn bộ thần lực của bọn hắc cũng đều quán chú vào trận pháp này. Rất hiển nhiên bọn hắc cũng không có cái gì thăm dò. Trực tiếp đem ra mạnh nhất thủ đoạn muốn đem Doanh Thiên diệt sát.

Đối mặt như thế không lồ trận pháp. Doanh Thiên cũng có chút tán thưởng: “Trận pháp tốt, thương đạo cũng không tầm thường, đáng tiếc là lực lượng kém một chút”.

Trông thấy Doanh Thiên như thế mà coi thường bọn hắc, Duệ Thần gầm lên: “Thử một chút Tứ Cực Thiên Thương Trận uy lực”.

Ngay lập tức đầy trời thương ảnh hướng Doanh Thiên công tới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Đồ Thần

Ngay một khắc này, tại dưới tam thần toàn lực thôi động, hàng trăm ngàn vạn thương ảnh kia hoá thành vô số đạo lưu quang hướng Doanh Thiên công đến.

Từng đạo thương ảnh đều là do thần lực phối hợp với trận pháp hoá thành, thế nhưng là ngưng thực không gì sánh được. Mỗi một đạo thương ảnh đều có được hủy thiên diệt địa lực lượng. Tựa hồ mỗi đạo thương ảnh này đều có thể đâm xuyên thế giới.

Ngay tại vô số thương ảnh bủa vây khắp nơi, Doanh Thiên vẫn là thần nhàn khí định đứng ở nơi đó. Không có bất kỳ cái gì hộ thể thần lực. Cũng không có bất kỳ cái gì thủ thế, càng không có lấy ra pháp bảo phòng ngự. Hắc chỉ yên lặng đứng ở nơi đó. Tựa hồ như mọi chuyện xảy ra căn bản không liên quan đến hắc. Tựa hồ vô số thương ảnh kia là nhắm người khác mà tới chứ không phải nhắm vào hắc.

Giờ phút này trông thấy Doanh Thiên như vậy, không ít người đều là nghi hoặc đến tận cùng. Bọn hắc không hiểu vì sao Doanh Thiên lại chỉ như vậy đứng yên. Không đón đỡ, lại càng không tránh né.

“Hắc là định lấy nhục thân đi đỡ sao”. Một cái Thần ngạc nhiên hỏi.

“E là hắc thật sự muốn lấy nhục thân đón đỡ ư”

“Đây là muốn chết sao”.

Cuối cùng tại dưới mọi người ánh mắt. Những cái kia thương ảnh rốt cuộc toàn bộ đều đâm tới Doanh Thiên.

Một cỗ lực lượng bạt thiên địa bùng nổ trên bầu trời tây vực. Chỉ thấy trời xanh như muốn nổ tung. Toàn bộ mây trắng đều bị đánh bật để lộ ra bầu trời tràn ngập thần quang chiếu rọi xuống đại địa.

Lực lượng hủy diệt trùng kích hướng phía dưới lan tới. Chỉ thấy từng toà vạn dặm sơn phong bị bật đổ. Cảnh tượng vô cùng đồ sộ.

Ngay lúc này, vô số tông môn lão tổ cùng đệ tử đều là mồ hôi lạnh. Bọn hắn thâm than may mắn. Ngay tại đại chiến vừa bắt đầu toàn bộ đều đem đại trận hộ tông mở ra. Bọn hắn cũng cảm ơn trời vì những cái kia Thần đều là tại trong khí quyển chiến đấu.

Thử nghĩ một chút, chỉ là dư ba chiến đấu lan xuống đều gây ra như thế lực lượng hủy diệt. Nếu là một kích kia là đánh trên đại địa thì sao. E rằng toàn bộ tây vực sẽ vì đó mà trầm luân. Không biết bao nhiêu tông môn sẽ vì đó mà tai hoạ ngập đầu. Không biết bao nhiêu sinh linh sẽ vì đó mà biến mất. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Cuối cùng, lực lượng hủy diệt tiêu tán đi. Giờ khắc này. Tam thần đều là vô cùng khẩn trương nhìn chằm chằm về hướng Doanh Thiên. Bọn hắn muốn biết một kích này có thể hay không giết được Doanh Thiên. Cho dù là không thì cũng muốn hắn bị trọng thương.

Thực tế cũng không ít thần đang quan chiến cho rằng Doanh Thiên không chết cũng phải trọng thương. Bởi vì 3 huynh đệ Hùng thị nổi danh khắp Cực Huyền giới bởi trận pháp hợp kích này. Bắn vào trận pháp này mà tại cực huyền giới, cơ hồ là không có đối thủ. Đó cũng là lý do vì sao bọn hắn có thể xưng đệ nhất tây vực.

Giờ này, toàn bộ lực lượng tiêu tán đi để lộ ra một cái thân ảnh. Trông thấy thân ảnh này, 3 huynh đệ Hùng thị đều là sắc mặt đại biến. Bởi vì Doanh Thiên giờ phút này là hoàn toàn vô sự. Đừng nói hắn bị thương, liền quần áo hắn mặc vẫn là như cũ chỉnh tề k một vết rách.

Trông thấy cảnh tượng này, những cái kia quan sát thần đều là hít vào lãnh khí. Bởi vì cái này chứng minh Doanh Thiên quá khủng bố. Cái này để bọn hắn đều âm thầm run rẩy. Thế là bọn hắn đều nhao nhao ẩn mình đi xuống, cũng không lại quan sát nữa, bởi vì bọn hắn biết kết cuộc đã định. 3 huynh đệ Hùng Thị chắc chắn phải bại vong. Thậm chí có không ít Thần to gan đưa ra một cái phỏng đoán sau đó liền dứt khoát rời đi Cực Huyền giới.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Trận pháp là không tệ, đáng tiếc Tứ Cực lại thiếu đi một cực, nếu không uy lực sẽ đâu chỉ gấp mười lần”.

Giờ phút này 3Huynh đệ Hùng Thị đều là sắc mặt khó coi. Nghe Doanh Thiên nói vậy lại càng giật mình.

Thực chất trận pháp này là do bọn hắn trong một toà cổ lão động phủ tìm thấy. Trận pháp này gọi là Tứ Cực Thiên Thương Trận, sở dĩ gọi là tứ cực, bởi vì nó yêu cầu 4 người mới có thể khai trận. Tại mỗi người nắm giữ một cái cực vị mới có thể phát huy trận pháp lớn nhất uy lực. Thế nhưng là bọn hắn chỉ có 3 người. Sau hơn 200 năm tìm hiểu rốt cuộc bọn hắn cải tiến trận pháp thành 3 người có thể sử dụng. Tiếc là uy lực sẽ yếu đi rất nhiều. Thế nhưng là chỉ dựa vào trận pháp này mà bọn hắn 3 huynh đệ có thể tại Cực Huyền Giới đặt vững chân mình. Trở thành tây vực bá chủ.

Giờ đây, tại dưới mạnh nhất một kích đều không thể đem Doanh Thiên đã thương. Bọn hắn đều là tâm như tro tàn. Có thể nói bọn hắn hôm nay là chết chắc. Gặp phải Doanh Thiên liền xem như hoàn chỉnh Tứ Cực Thiên Thương trận cũng không có làm nên trò trống gì.

“Tôi thiên ta”. Doanh Thiên mỉm cười nói ra.

Chỉ thấy hắn nâng lên bàn tay của mình, ngay một khắc hắn nâng lên bàn tay này, một cỗ lực lượng tuyên cổ mà hùng hậu tuôn ra.

Giờ phút này, thiên địa lực lượng đều như bị cỗ lực lượng tuyên cổ kia dẫn dắt mà điên cuồng hội tụ tới.

Tựa hồ như Doanh Thiên cũng không phải đơn giản nâng lên bàn tay của mình, giống như hắn nâng lên cả thiên địa, nâng lên thế giới.

Cuối cùng hắn nhẹ nhàng hướng về 3 huynh đệ Hùng Thị mà nhẹ nhàng ấn xuống.

Nhìn bên ngoài chỉ thấy như Doanh Thiên ấn tay xuống mà thôi. Thế nhưng là đối mặt Doanh Thiên tam thần giờ này lại khác.

Bọn hắn chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể phản kháng giống như cả thương thiên đang đổ sập lên người bọn hắn.

“Lên”. Giờ phút này, bọn hắn hét lớn đồng thời đem thương chống lên với hi vọng có thể chống đỡ cỗ lực lượng này.

Thế nhưng là hét thây đều không làm nên trò trống gì. Tại dưới thiên địa lực lượng nghiền ép xuống. Tứ Cực Thiên Thương Trận cứ như vậy sụp đổ xuống dưới.

“Cách..., Cách”. Nghe được âm thanh vỡ nát vang lên. Chỉ thấy trận pháp kia hoàn toàn sụp đổ xuống, thần lực tiêu tán mà đi. Dưới lực lượng nghiền ép, trong tay bọn hắn trường thương cũng vì thế mà gãy đoạn.

Cuối cùng bọn hắn giống như lưu tinh cứ như vậy rơi xuống xuyên qua bầu khí quyển rơi xuống mặt đất.

Một lát sau khói bụi tán đi. Chỉ thấy trên đại địa đứng ra ba cái hố to. Trong mỗi hố là tam thần một người. Giờ phút này bọn hắn toàn thân thần huyết chảy xuôi dầm dìa, trông vô cùng thảm hại.

Duyệt Thần cùng Minh Thần là nằm im bất động. Khí tức bọn hắn cực kỳ yếu ớt. Tốt nhất là Hải Thần. Hắn vô cùng chặt vật từ dưới hồ bò lên vừa sợ hãi chỉ Doanh Thiên vừa thất thanh kêu lên: “Người.....người là người kia”.

Lời này của hắn cực kỳ vang dội. Nó giống như một quả bom thả vào mặt hồ. Tại Cực Huyền giới chư thần giờ này đều nhắc lên sóng to gió lớn. Mặc dù bọn hắn đều ẩn đi không quan chiến nữa. Nhưng tinh thần bọn hắn mỗi giây mỗi phút đều tại tập trung nơi này.

Giờ này Hải Thần câu nói kia k thể nghi ngờ là đem bọn hắn dọa sợ. Không ai nói ai, Cực Huyền Giới chư thần đều run rẩy hướng cái đại thủ khổng lồ còn treo tại sa mạc kia hướng nhìn.

Hơn 1 tháng trước, cái đại thủ kia xuất hiện đem Cực Huyền giới chư thần đều dọa sợ. Có người suy đoán chủ nhân đại thủ kia vẫn còn ở Cực Huyền Giới. Cũng có người suy đoán người kia đã rời đi.

Hiện tại Hải Thần nói đến người kia, chính là chỉ chủ nhân cái đại thủ kia. Thử hỏi bọn hắn làm sao không khiếp sợ.

Bọn hắn không có ai nghi ngờ Hải Thần nhìn nhầm. Bởi vì tại cái đại thủ ẩn kia xuất hiện mấy ngày, bọn hắn đều có tiến tới thăm dò, tại dưới thủ ấn áp chế, liền bọn hắn những thần này đều cùng phạm nhân không có gì khác nhau, cái này chứng tỏ chủ nhân đại thủ kia thần thông quảng đại đến rồi tình rồi mù. Tiện tay đều có thể đem Cực Huyền Giới đánh nổ.

Giờ này sợ hãi nhất không ai khác ngoài Hải Thần. Hắn từng dò xét qua cái thủ ấn kia. Cảm giác cùng với khi nãy bị Doanh Thiên ân một chương kia giống nhau đến không thể giống hơn.

Thật ra tại khi gặp Doanh Thiên hắn đã lo lắng Doanh Thiên là người kia một dạng. Bởi vì tự nhiên toát ra một cái gia hỏa cường đại có thể một chương đẩy lùi hắn tam đệ cùng lúc với thời gian thủ ấn kia xuất hiện. Cái này liền không thể không nói là trùng hợp.

Thế nhưng là hắn vẫn ôm tâm lý may mắn. Tiếc là sự thật tàn nhẫn. Giờ đây hắn biết bọn hắn 3 huynh đệ hôm nay chết chắc.

Không riêng Hải Thần, từ đầu Cực Huyền Giới chư thần liền đã có người ảm ảm to gan phán đoán. Chỉ là bọn hắn không chắc chắn mà thôi.

Doanh Thiên nhẹ nhàng từ trên bầu trời hạ xuống. Hắn lạnh lùng nói: “Nể tình các ngươi huynh đệ tình thâm, hắn ở lại, 2 người các ngươi có thể đi”. Vừa nói Doanh Thiên tay chỉ Duyệt Thần.

Ý hắn rõ ràng là muốn thả cho Hải Thần cùng Minh Thần con đường sống. Duyệt Thần thì không may mắn như vậy.

Cuối cùng một lát sau, hai người kia cũng là chặt vật dưới hồ bò lên, Duyệt Thần nghiêm túc nói: “Đại ca, nhị ca, tội ta gây ra liền để ta tới gánh, 2 người mau đi. Thần Xạ Thần Quốc còn cần các ngươi duy trì”.

Minh Thần vội đáp: “Tam đệ, ngươi nói gì, chúng ta ba huynh đệ cùng tiến cùng lùi, hôm nay nếu không thể cùng nhau rời đi liền cùng nhau chết tại đây”.

Hải Thần trầm mặc một lát rồi chấp tay hướng Doanh Thiên nói: “Đại Nhân, có thể hay không nhân từ tha cho ta tam đệ một mạng”. Giờ phút này xưng hô Doanh Thiên là Đại Nhân, cũng chứng minh hắn là công nhận Doanh Thiên thực lực không thể không cúi đầu.

Doanh Thiên nhìn Hải Thần khẩn cầu lạnh lùng đáp: “Không thể, ta đã cho hắn cơ hội, là hắn không biết quý trọng”.

Hải Thần lần này triệt để tuyệt vọng, hắn biết không có cách nào cải biến Doanh Thiên ý nghĩ, cuối cùng nói: “Nếu như vậy chỉ có thể xin Đại Nhân cho chúng ta cùng nhau chết”.

Doanh Thiên thờ dài lắc đầu hướng Hải Thần nói: “Ngươi đây là rất không khôn ngoan, tốt, không cần nói nhiều, thành toàn các ngươi”.

Dứt lời, 3 huynh đệ Hùng Thị đều vận chuyển cuối cùng thần lực còn sót lại làm ra một cái cuối cùng phản kháng, chỉ gặp 3 đạo thương ảnh giống như lời đình một dạng hướng Doanh Thiên công tới. Đây là bọn hắn đây dựa một lần cuối cùng, mặc dù biết là không có làm nên trò trống gì, thế nhưng là bọn hắn vẫn cố gắng.

Doanh Thiên chỉ nhẹ nhàng chỉ một cái, 3 đạo chỉ lực từ tay hắn đánh xuyên qua 3 đạo thương ảnh. Cuối cùng là tại mi tâm tam thần xuyên qua. Chỉ thấy bầu trời bỗng nhiên đỏ như máu. 3 cái thân ảnh ngã xuống mặt đất. Trong chớp mắt, đại địa mấy trăm vạn dặm liền bị thần huyết nhuộm đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Người Thần Bí Nhìn Trộm

Tại thời khắc 3 cái thân ảnh kia ngã xuống. Thiên địa bỗng nhiên yên tĩnh đến lạ thường.

Ngay lúc này đây, từ trên thiên kính nhìn cảnh tượng này, không biết bao nhiêu người khiếp sợ. Các tông môn lão tổ đều run rẩy sợ hãi. Bọn hán trong lòng lúc này chỉ có vô tận sợ hãi cùng kinh ngạc. Bởi vì bọn hán một đời này mục tiêu chính là ngày nào đó đăng lâm thần vị, thoát khỏi phạm nhân kiếp. Thành thần, bọn hán có thể đứng trên thế gian, quyết định vận sinh linh số mệnh, nhận được chúng sinh triều bái.

Thế nhưng kết cục hôm nay, để cho bọn hán hoàn toàn tuyệt vọng. Tại trong bọn hán suy nghĩ, thần chính là vô địch. Thế nhưng là hôm nay, ngay tại trước mắt bọn hán, 3 vị thần cứ như vậy bị người đánh giết. Hơn nữa là còn bị đồ sát.

Nhìn lại thân ảnh áo trắng kia. Giờ phút này không có ai dám nói lấy một câu, bởi vì bọn hán hiện tại đều biết, Tinh Vãn Các có một vị tồn tại vô cùng khủng bố, có được thực lực đồ thần. Ngay lập tức, từ trên đại lục vô số thiên kính đang nhìn về nơi này đều nhao nhao thu hồi, bởi vì bọn hán không dám nhìn, cũng vì sợ hãi, sợ hán không vui mà tìm đến, khi đó đối với bất kỳ cái nào tông môn, cường quốc đều là đại nạn.

Giờ đây phiên đại địa xung quanh Tinh Vãn Các đã bị thần huyết nhuộm đỏ. Cái này cũng không phải vì bọn hán 3 người máu nhiều đến như vậy, mà bởi vì bọn hán đều là thần, lực lượng vô cùng cường đại. Nói không ngoa, một giọt thần huyết của bọn hán nếu nhỏ xuống biển đều có thể đem 10 vạn dặm biển đều nhuộm đỏ.

Trong thời gian ngắn ngủi vài canh giờ. Xung quanh Tinh Vãn Các mọc lên vô số thảo dược trân quý. Thiên địa linh khí cũng vì đó mà dồi dào gấp mười lần. Cái này để vô số người thêm đồ mất. Thế nhưng đồ mất thì đồ mất. Cũng không có ai dám tới nhổ lấy chỉ một cây thảo dược. Bởi vì Tinh Vãn Các địa bàn giờ này phải ra rất đông dế tử đi thu thập thảo dược. Bọn hán cũng cử ra mấy vị vô cùng cường đại lão tổ đi thu thập thần thi. Dù sao thần thi chính là một cái không lồ kho tàng. Thần huyết, thần nhục, thần cốt, da lông của thần đối với tu sĩ đều là vô giới chi bảo.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày, Tinh Vãn Các cương thổ linh khí thiên địa hội tụ ngày càng nhiều, hơn nữa linh khí cũng vô cùng thuần khiết. Nơi này bỗng chốc trở thành một cái thánh địa tu luyện.

Cực huyền giới lúc này trong các tông môn quốc gia đều có lệnh cấm tất cả đệ tử cùng truyền nhân không được cùng Tinh Vãn Các đệ tử gây chuyện. Bởi vì bọn hán biết, không bao lâu nữa Tinh Vãn Các sẽ quét khỏi vô cùng mạnh mẽ.

Cùng lúc này, ngày ngày đều có từng cái từng cái môn phái sứ giả, cùng quốc gia sứ giả dẫn đoàn đến bái phỏng cùng đưa lễ vật cho Tinh Vãn Các. Tất cả đều là tây vực môn phái. Bọn hán biết không bao lâu nữa Tinh Vãn Các sẽ là tây vực bá chủ, không ai có thể lay chuyển bọn hán địa vị.

Cuối cùng gần 1 tháng sau đó. Tại trên bầu trời xuất hiện một cái vô cùng khổng lồ thần hạm. Thần hạm này cũng chiếc thần hạm bị đánh rớt ở sa mạc tây vực kia chính là giống nhau như đúc. Không nghi ngờ gì chính là người của Nhật Nguyệt Thần Giáo tới tiếp đón đám người đang gặp nạn kia.

Trông thấy chiếc thần hạm này xuất hiện. Từ Nghiên đi tới trước mặt Doanh Thiên hành lễ. Sau đó ngáp ngừng như muốn nói gì.

Doanh Thiên lúc này đang nằm dài trên một chiếc võng. Hán bỏ vào miệng một quả nho sau đó nói: "Thế nào, muốn cùng bọn hán từ biệt?".

Từ Nghiên đáp: "Chính là".

"Đi thôi, về sớm" Doanh thiên hỏi hột đáp một câu rồi nâng lên chén rượu tự mình uống.

Từ Nghiên cúi đầu tạ hán sau đó rời đi. Nàng muốn cùng chính mình chực vị thúc bá, chực vị sư huynh muội từ biệt trước khi bọn hán rời đi.

Từ Nghiên rời đi không lâu sau đó. Doanh Thiên đang nhắm nghiền đôi mắt của mình chậm rãi mở ra. Trong con mắt của hán thâm thúy không gì sánh được. Cuối cùng hán chậm rãi mở lời.

"Lần thứ 300". Doanh Thiên đột nhiên nói câu này giống như cho ai đó nghe. Thế nhưng là trong cái biệt uyển này vốn không có người thứ hai ngoài hán ra. Sau đó hán lại nói tiếp: "đây là lần thứ 300 người nhìn lên ta, tại trước đây thời điểm người nhìn lên ta đều tại lúc ta chuyển thể trùng tu, hoặc là thời điểm tịch diệt kiếp".

Ngay lúc này, tại trong Thời Gian Trường Hà, một cái mờ ảo thân ảnh đứng bên trong dòng sông thời gian, trước mắt hán là hình ảnh Doanh Thiên đang nằm đó. Giờ phút này nghe được lời Doanh Thiên, thân ảnh này cũng có chút rung động. Người này không có nghĩ tới hán lại bị phát hiện. Nhưng sau đó người này cũng hiểu được, dù sao đạt đến bọn hán cấp độ này đều rất nhạy cảm, cho dù là đứng trong Thời Gian Trường Hà nhìn trộm đều không có thoát khỏi bị cảm ứng.

Thật ra, đúng như lời Doanh Thiên nói, hán chính là từ trong Thời Gian Trường Hà nhìn trộm Doanh Thiên. Người này thi triển vô cùng nghịch Thiên thủ đoạn thời gian tiến vào trong Thời Gian Trường Hà tiến hành quan sát Doanh Thiên.

Người này đi xuyên tới một cái kỷ nguyên xa xưa quan sát Doanh Thiên, sau đó hán dần dần trôi về tương lai tổng cộng chính là 300 lần nhìn trộm. Mỗi thời điểm hán dừng lại quan sát Doanh Thiên chính là lúc Doanh Thiên thực hiện chuyển thể trùng sinh, hoặc là Tịch Diệt kiếp thời điểm. Khi đó Doanh Thiên không có tinh lực đi chú ý hán.

Thật ra mỗi lần bị nhìn lên, Doanh Thiên đều biết, chỉ là mỗi lần như vậy hán đều đang tập trung việc khác nên không có cùng hán lật tẩy. Lần này thì khác, Doanh Thiên cũng không có thích bị người dòm ngó.

"Người đến cùng là ai, vì sao lại muốn nhìn trộm ta" Doanh Thiên chậm rãi hỏi. Sau đó hán lại nói tiếp: "Ta cảm nhận được đồ vật kia, cũng cảm nhận được người hình dáng. Ta thắc mắc là làm thế nào người có món đồ kia".

Món đồ kia chính là thuộc về Doanh Thiên. Mặc dù chưa rõ làm thế nào mà người này có được món đồ thuộc về Doanh Thiên, thế nhưng Doanh Thiên

biết được, người này có thể nhìn trộm được hẳn đều là dựa vào món đồ này. Bởi vì muốn ngược dòng về quá khứ nhìn một ai đó thì điều kiện là phải có được một đồ vật của người kia.

Giống như Doanh Thiên chính là dựa vào Đế Điểm mới tìm thấy hình ảnh của Viêm Đế trong Thời Gian Trường Hà.

“Mặc kệ người là ai, thế nhưng là ta cảm nhận được, tương lai không xa chúng ta liền sẽ gặp lại nhau, khi đó, thứ đồ kia ta sẽ thu hồi”. Nói đoạn vung tay lên, ngay lập tức hình ảnh trước mắt người kia liền bị xóa nhòa không còn thấy gì.

Cuối cùng người này cũng rời đi Thời Gian Trường Hà.

Về phần Doanh Thiên, hẳn nhẹ nhàng nâng thêm một chén rượu, sau đó hẳn lẩm bầm”Có chút ý tứ”. Rồi mỉm cười tiếp tục nằm xuống nhắm mắt.

Cuối ngày, một chiếc thần hạm phá không mà rời khỏi Cực Huyền Giới. Cùng lúc chiếc thần hạm này rời đi. Treo trên thiên không cái thủ ấn kia cũng theo đó mà tiêu tán. Cái này chính là đem áp lực trong lòng vô số người giải tỏa. Bởi vì bọn hắn luôn lo sợ sẽ có một ngày cái thủ ấn kia rơi xuống đè bẹp bọn hắn.

Đêm đó, Mộng Điệp từ bên ngoài tiến vào biệt uyển. Nàng nhẹ nhàng gọi:”Công Tử, việc người giao, ta đã làm xong”.

“Tốt, Đưa nàng vào”. Doanh Thiên không có mở mắt nhẹ giọng nói.

Chỉ thấy từ bên ngoài đi vào một cái nữ tử. Nữ tử này ăn mặc chính là mạnh bạo, có chút hờ hang, thế nhưng là mỗi chỗ hở đều khoe ra một cái tuyệt mỹ đường cong. Khuôn mặt nàng này cũng cùng một dạng nghiêng nước nghiêng thành. Cùng mộng điệp so sánh chính là không có thua kém. Đặc biệt là mái tóc của nàng có một đoạn tóc trắng muốt. So Doanh Thiên một mái tóc trắng này còn muốn trắng.

Nàng chính là Tuyết Ngạo Linh. Ngay từ lúc gặp nàng ở nơi thần hạm rớt xuống. Doanh Thiên đã muốn đưa nàng về làm Đế Kiếm.

Bởi vì hắn hiện tại thật sự rất cần người, hắn đã quyết định bồi dưỡng một đám thủ hạ mới vì hắn làm việc. Bởi vì tương lai hắn thật sự rất nhiều việc cần làm. Kẻ thù của hắn cũng không có cái nào yếu đuối. Vì thế hắn cần thật kĩ lưỡng chuẩn bị. Hắn muốn ngày hắn lần nữa đăng lâm thiên địa. Thiên địa đều vì đó mà khiếp sợ.

Tuyết Ngạo Linh giờ phút này cũng không còn vẻ kiêu ngạo như trước. Mà thay vào đó là một bộ thành thật nghe lời. Doanh Thiên hài lòng nhìn qua nàng sau đó gật đầu”Thiên Phú không tệ, đặc biệt chính là cùng ta có duyên, người thích hợp làm kiếm cho ta, vậy từ nay người là Tuyết Linh Đế Kiếm của ta”. Nói đoạn đưa cho nàng một thanh kiếm.

Tuyết Ngạo Linh nhận kiếm cúi đầu nói:”Tạ công tử ban ân”. Sau đó nàng nhìn lên kiếm, đó là một thanh màu đen kiếm, kiếm này mỏng vô cùng, chính là so với những thanh kiếm bình thường đều mỏng gấp mười. Kiếm thể màu đen tuyền, trên lưỡi kiếm có từng đường vân màu nâu mỗi thời khắc đều đang luân chuyển. Tựa hồ mỗi đường vân đều đang ẩn chứa lấy vô thượng đại đạo cùng lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Tuyết Ngạo Linh tò mò hỏi:”Công tử, kiếm này tên gì”.

“Àn, nó gọi là Dạ Kiếm”. Doanh Thiên hỏi hột đáp lời.

“Dạ Kiếm?” Tuyết Ngạo Linh lần nữa cảm tạ sau đó lui ra ngoài. Chỉ còn Doanh Thiên cùng Mộng Điệp.

Lúc này Mộng Điệp mới lên tiếng hỏi. “Công tử, tiếp theo chúng ta sẽ làm gì”.

“Cũng đã đến lúc cần hoạt động rồi, bắt đầu tu luyện” Doanh Thiên ngồi dậy vươn vai mỉm cười nói.

Mộng Điệp có chút ngạc nhiên, dù sao nàng chưa từng thấy Doanh Thiên tu luyện qua. Nàng vốn nghĩ Doanh Thiên chính là không cần tu luyện. Dù sao hắn đã vô địch.

Thế nhưng sự thật là. Doanh Thiên trước giờ đều dựa vào bộ thân thể mới này của hắn và lực lượng đại đạo. Bộ thân thể này của hắn chính là một bộ thân thể từ vô số trân bảo uẩn dưỡng 3 cái kỷ nguyên mà thành. Nói một cách nào đó chính là bộ thân thể này có lực lượng rất khủng bố. Có thể dễ dàng cùng thiên địa hoà hợp. Hơn nữa Doanh Thiên tu luyện đại đạo thiên địa đều đến đỉnh phong. Vì thế hắn có thể điều động thiên địa lực lượng. Vì thế hắn cần tu luyện, một là để khôi phục thời kỳ đỉnh phong. 2 là gia tăng lực chiến đấu. 3 là để hắn linh hồn cùng bộ thân thể mới này hoà hợp hoàn mỹ. Dù sao đây cũng không phải bản thể của hắn. Độ dung hợp chưa có đạt tới hoàn mỹ.

....

Xin lỗi ae. Mình trở lại r đây. Hón tháng qua công việc của mình rất vất vả. Đến mức k thể viết đc chữ nào. Một mõi. Cuối cùng cũng đã qua thời gian khó khăn nên mình tiếp tục viết truyện. Mong ae ủng hộ tiếp. Một tháng qua dù mình k viết. Nhưng mình cũng đã tranh thủ lên kế hoạch cho truyện, lên kế hoạch cốt truyện cùng suy nghĩ đào vãi cái hố cho ae nhảy. Từ giờ mình sẽ cố gắng môt ngày một chương hoặc 2 ngày một chương tủy vào tình hình công việc. Mong ae ủng hộ nhé

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Bắt Đầu Trùng Tu

Đêm, trăng treo cao trên bầu trời. Tại một ngọn núi cao nhất tây vực. Núi này xưng Tiếp Thiên Sơn. Bởi vì núi này thực sự cao đến dọa người. Núi này chính là ngọn núi cao nhất tây vực. Thậm chí là cao nhất toàn bộ Cực Huyền Giới. Tại trên đỉnh núi mây vẫn gió cuốn. Dưới một cái tán cây ngồi đó một cái thân ảnh. Chính là Doanh Thiên.

Giờ phút này Doanh Thiên chỉ yên lặng ngồi xếp bằng tại đó. Hắn toàn thân đều không có một cái gì khí tức, tựa hồ như hắn đã chết. Thế nhưng là nếu người đến gần, người sẽ phát hiện hắn vẫn còn thở, thở rất đều.

Doanh Thiên hiện tại muốn chính là trùng tu. Bởi vì từ khi trùng sinh đến giờ, hắn luôn trong tình trạng uể oải cùng mệt mỏi. Đừng nhìn hắn cơ hồ vô địch, thật ra đối với hắn hay là mệt mỏi. Đơn giản là bởi vì bộ thân thể này của hắn tuy cường đại vô cùng, thế nhưng là lại không có hoàn toàn dung hợp với linh hồn của hắn.

Tại xa xôi kia, khi hắn bị kẻ thù vây công vẫn lạc. Linh hồn của hắn bị đánh tan thành ngàn vạn mảnh nhỏ phiêu tán trong thiên địa. Trải qua vô số năm mới có thể đem hắn linh hồn lần nữa tụ hội mới có thể khiến hắn trùng sinh.

Thế nhưng là không có hoàn hảo như vậy, tại trong tuế nguyệt đó, đều có không ít mảnh vỡ linh hồn của hắn tan biến triệt để. Khiến cho hắn linh hồn không có toàn vẹn. Gây nên hiện tại hắn lúc nào cũng mệt mỏi cùng uể oải.

Vì thế hắn cần lần nữa tu luyện. Thứ nhất là để linh hồn của hắn lần nữa toàn vẹn, thứ hai chính là để linh hồn cùng thân xác này dung hợp hoàn mỹ, thứ 3 chính là để khôi phục đỉnh phong.

Bởi vì hắn đã có cho mình vô cùng cường đại nền tảng. Cho nên đối với hắn tu luyện chính là quá đơn giản. Điều khó khăn đối với hắn hiện tại chính là thiên địa linh khí không đủ. Doanh Thiên là bức nào tồn tại, cho dù là đột phá tầng cảnh giới thứ nhất Linh Nguyên Cảnh cần linh khí đều gấp trăm vạn lần người thường. Mà hiển nhiên Cực Huyền Giới linh khí khó lòng đáp ứng hắn nhu cầu.

Mặc dù Doanh Thiên bảo vật hiện tại không thiếu. Thế nhưng là mỗi một món lấy ra đều gây ra động tĩnh kinh thiên. Cực Huyền Giới căn bản không thể thừa nhận những món bảo vật kia xuất hiện.

Doanh Thiên cuối cùng hít sâu một hơi, hắn bắt đầu vận chuyển công pháp, chỉ thấy ngay tại thời khắc hắn công pháp lưu chuyển, thiên địa linh khí cũng bắt đầu ồ ạt hội tụ về phía hắn. Doanh Thiên mỗi một lần hít thở đều đem không lồ thiên địa linh khí hấp thu. Nói không ngoa mỗi lần hắn hấp thu thiên địa linh khí đều có thể đem cường giả Linh Vương no bề bụng.

Trong chốc lát. Trên người Doanh Thiên phát sinh biến hoá, hắn làn da đều long lanh phát quang. Dưới da của hắn đều nhìn rõ từng đường vân huyền ảo cực kì lưu chuyển. Trên người hắn xuất hiện từng cái cổ lão ký tự.

Cuối cùng một vầng chân mệnh xuất hiện sau đầu của hắn. Chân Mệnh này chính là Nguyên Thủy Viên Mãn Chân Mệnh của Doanh Thiên. Là hắn lao tâm khổ tứ trăm ngàn vạn năm mới đạt được thành tựu. Sau đó là 81 cái chân mệnh khác xuất hiện. 81 cái chân mệnh này xấp xỉ thành một cái đồ án huyền ảo vô cùng. Đừng nói phạm nhân, liền xem như những tôn Thần Đế vô địch kia cũng không thể nhìn ra huyền ảo trong đó. 81 cái chân mệnh này có đủ loại màu sắc. Đây là Thái Sơ Chân Mệnh Viên mãn. Cái này Doanh Thiên cũng là bỏ ra bao nhiêu cái kỷ nguyên mới có thể được như hiện tại.

Liên quan đến chân mệnh, đây là đối với tu sĩ vô cùng quan trọng. Chân mệnh chia làm 3 giai. Mỗi giai lại chia làm 9 tinh. Phạm chân mệnh, tiên chân mệnh cùng thánh chân mệnh. Phạm chân mệnh chính là đa số cùng đồng đạo nhất tu sĩ sở hữu. Tiên chân mệnh thì chính là hàng ức tỉ người mới có sở hữu. Về phần thánh chân mệnh, đó là chỉ trong truyền thuyết tiên nhân mới có.

Về số lượng chân mệnh. Sinh ra phạm nhân chính là không có chân mệnh, cái này định sẵn phạm nhân là không thể tu luyện. Chỉ có người có được chân mệnh mới có thể được thiên đạo tán đồng tu luyện.

Số lượng chân mệnh càng nhiều, tốc độ tu luyện càng nhanh. Một người có được 10 chân mệnh, tốc độ tu luyện so với người một chân mệnh chính là gấp mười lần. Người có 20 chân mệnh so người có 10 chân mệnh chính là nhanh gấp 100 lần. Người có được 40 chân mệnh so người 20 chân mệnh chính là nhanh gấp 500 lần. Về phần cực hạn 81 chân mệnh chính là so người thường gấp 1 triệu lần. Đây là con số khủng bố cực kì. Thử nghĩ người bình thường cần mấy năm thậm chí mấy ngàn năm mới có thể đề thăng một cảnh giới. Những cái kia thiên chi kiêu tử thậm chí chỉ cần vài canh giờ đến vài ngày liền có thể thăng cấp. Đây là cỡ nào chênh lệch.

Phân giai chân mệnh quyết định người ngộ tính cùng thiên tư. Phân giai chân mệnh càng cao người liền có ngộ tính cùng thiên tư càng cao.

Về phần Doanh Thiên hắn chính là đánh vỡ cực hạn, có được 82 cái chân mệnh chính. hơn nữa đều là trong truyền thuyết chân mệnh. Chưa kể hắn còn có vô tận chân mệnh.

Giờ phút này, từng cái chân mệnh của hắn sau khi hấp thu một lượt thiên địa linh khí thì đều lần lượt thu vào. Cuối cùng nghe được một tiếng oanh. Tiếng oanh này vang vọng khắp thiên địa. Chỉ cần người ở tại Cực Huyền Giới thì đều có thể nghe tiếng oanh này. Quan chi người có bị tai, thậm chí là bị điếc, tiếng oanh này sẽ vang vọng trong đầu người.

Ngay lập tức, Cực Huyền giới Thiên Địa Linh Khí giống như sôi trào lên, cấp tốc hướng Doanh Thiên mà tiến tới. Thử nghĩ một chút, khổng lồ như thế

thiên địa linh khí đều có thể đem thần đều nổ tung, thế nhưng là chỉ để Doanh Thiên đột phá Linh Nguyên Cảnh. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Cái này động tĩnh để vô số sinh linh Cực Huyền Giới nom nóp sợ hãi. Bọn hắn đây sợ có tai nạn giáng xuống. Liền ngay cả những cái tông môn đại giáo lão tổ kia đều giật mình kinh hãi. Thậm chí vài kẻ ngủ say đều bị giật mình tỉnh lại.

Cuối cùng, thiên địa lần nữa im ắng trở lại. Mặc dù Cực Huyền Giới thiên địa linh khí bỗng chốc biến mất, thế nhưng là thiên địa lần nữa chậm rãi dần sinh linh khí.

Doanh Thiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn vươn vai đứng dậy hài lòng gật đầu nói: "Tốt, cuối cùng đạt đến Linh Nguyên Cảnh. Linh hồn cùng bộ thân thể này có chút dung hợp tốt hơn".

Nếu như bây giờ có người biết hắn ở đây nhất định sẽ giật mình. Bởi vì trên người hắn khí tức đúng là Linh Nguyên Cảnh, trước đây hắn hoàn toàn chính là không có chút nào tu vi. Nhìn thế nào cũng ra hắn là phạm nhân. Thế nhưng hiện tại hắn chính là có tu vi, hơn nữa chính là cảnh giới thấp nhất Linh Nguyên Cảnh.

Kiểm tra một chút, Doanh Thiên tiếp tục ngồi xuống xếp bằng. Hắn muốn nhìn một chút mình Thức Hải.

Thức Hải chính là tu sĩ nội thể giới. Tu sĩ đạt đến cảnh giới nhất định sẽ có thể mở ra chính mình nội thể giới. Chính là thức hải cùng đan điền. Thức hải tồn tại ở mi tâm. Nói cách khác, thức hải chính là nơi cất chứa linh hồn, đạo căn, hồn lực, chân mệnh,....

Dan điền là nơi cất chứa linh lực.

Tại một thể giới tối tăm, nơi đây chính là Thức Hải của Doanh Thiên, hình dáng thể giới này chính là một cái khổng lồ biển cả, nước biển chính là hồn lực. Đây là vì sao gọi nó là thức hải. Tại trên vùng biển này có một cái đạo đài. Trên đạo đài ngồi lấy một cái thân ảnh gần như trong suốt. Hơn nữa lại Giống Doanh Thiên như đúc. Đây chính là Doanh Thiên Linh hồn. Hay chính xác là Doanh Thiên chủ hồn.

Xung quanh cái đạo đài này là 10 cái tế đàn xếp thành vòng tròn. Bên ngoài nữa là 81 cây cột đá xếp xung quanh. Trên 81 cây cột đá kia chính là 81 cái chân mệnh. Tại chính giữa treo trên bầu trời là một cái khổng lồ chân mệnh. Chính là Doanh Thiên chủ chân mệnh, Nguyên Thủy viên mãn chân mệnh. Chưa hết, trên bầu trời thức hải còn treo lấy vô số chân mệnh khác. Số lượng căn bản là vô tận đếm không xuể. Nếu có người nhìn thấy Doanh Thiên thức hải nhất định sẽ sợ hãi mà than.

Chỉ có điều giờ phút này thức hải của Doanh Thiên bầu trời có chút tối tăm. Trên bầu trời xuất hiện từng đạo kiếp lôi. Thịnh thoảng tàn phá thức hải.

Doanh Thiên nhìn từng đạo kiếp lôi này, hắn lạnh giọng nói: "Lão tặc Thiên, các ngươi cái này nhất định ngày nào đó ta sẽ đem cả vốn lẫn lời trả cho các ngươi". Sau đó hắn lại đưa mắt nhìn về mười cái tế đàn kia. Mím cười mẫn nguyện: "Ha ha, Thanh Liên, ngươi có chết cũng không ngờ ngươi lại thành toàn ta, để ta thu thập đủ mười cái, lần này trùng sinh, ta tất vô địch".

Năm đó Doanh Thiên đã tính ra kiếp nạn của mình. Trước khi ứng kiếp, hắn đem toàn bộ bảo khố giao cho đệ tử của mình, cũng đem

Một bộ phận chủ hồn cùng thức hải toàn bộ giấu đi. Mục đích là để mình thức hải không rơi vào tay kẻ thù. Và để chuẩn bị cho lần này trùng sinh.

Thăng cấp cảnh giới thành công. Doanh Thiên rời đi Tiếp Thiên Sơn, tiến vào một toà thành trì. Hắn cũng không có mục đích khi đi vào toà thành này. Hắn chỉ đơn giản là đi nhìn một chút chúng sinh.

Hắn làm đủ thứ chuyện, dừng bên đường xem một chút đồ vật người ta bày bán. Cũng có cho vài tên ăn mày chút tiền, cũng có khi đơn giản là mua một cây kẹo hồ lô.

Tại thời khắc đi qua một tiệm may, hắn bỗng dừng lại, bởi vì hắn nhìn thấy một thứ đồ rất quen thuộc. Đó là một bộ y phục màu đen treo trên giá.

Trong đầu hắn hiện ra một cái hình ảnh tiểu cô nương tự tay đan cho hắn một bộ hắc y. Bộ y phục kia cùng bộ y phục trước mắt này mặc dù không hoàn toàn giống nhau, thế nhưng là có đến 9 phần giống.

Hắn ngé lại hỏi: "Lão bản, bộ y phục kia bao nhiêu". Doanh Thiên vừa hỏi vừa chỉ bộ y phục màu đen kia.

Ông chủ tiệm vội vàng tiến lại gần tươi cười nịnh nọt: "Công tử đây là có mắt nhìn, bộ y phục đó là ta nấu thân mất 10 năm mới có thể may ra, mặc dù chất liệu không phải là tuyệt hảo, chỉ là vải bình thường, thế nhưng là từng đường kim mũi chỉ đều cực kỳ tinh xảo, không tin công tử cứ nhìn".

Doanh Thiên mỉm cười tiến lại gần quan sát, quả nhiên bộ y phục này chất liệu vải rất tầm thường, thế nhưng quả thật mỗi một đường kim mũi chỉ đều tinh xảo đến lạ thường, cơ hồ người may ra bộ y phục này mỗi một đường kim mũi chỉ đều dồn toàn bộ tâm huyết vào đây. Tinh xảo cỡ này, xét trên toàn bộ thể giới đó là lắc đầu không có mấy. Tất nhiên đây chỉ là xét trên khía cạnh phạm nhân.

Nếu so sánh với những bộ y phục được may bằng chất liệu đặc biệt của những cái cường giả đứng trên đỉnh đại lục kia. Bộ y phục này quả thật rất khó coi.

"Bao nhiêu tiền". Doanh Thiên nhanh chóng hỏi.

Ông chủ tiệm may xấu hổ cười nói: "100 lượng vàng". Sau đó hắn lại rút lại: "không, 80 lượng vàng thôi".

Doanh Thiên cười cười lắc đầu lấy ra một khối ngọc giản ném cho lão bản. Lao ta vội bắt lấy ánh mắt khó hiểu nhìn Doanh Thiên.

Lão bản này thực chất cũng là một tu sĩ, có được 1 cái phàm mệnh. Tu vi là Linh Nguyên cảnh sơ kỳ. Lão chậm rãi đưa mình thần thức thăm dò khối ngọc giản này, cuối cùng hần giật mình kinh hãi phát hiện. Khối ngọc giản này ẩn chứa một cái tuyệt thế công pháp đủ để hần tu luyện thành thần. Mặc dù hần đã từng xem qua rất nhiều công pháp, thế nhưng là với hần tư chất đều xem không hiểu, đừng nói cả đời này hần có thể đạt tới Linh Động cảnh hay không. Thế nhưng là công pháp trong khối ngọc giản này đều có thể để hần tu luyện thành thần. Đây là cỡ nào đáng sợ sự tình.

Doanh Thiên cũng không có để ý đến lão bản. Hần cảm lên bộ y phục màu đen kia trực tiếp rời đi.

Tại thời khắc lão bản tỉnh hồn lại, Doanh Thiên đã đi mất. Lão bản lập tức quỹ xuống dập đầu thật lâu.

Chính Doanh Thiên cũng không có nghĩ tới, ngần ngừ trăm năm sau đó, lão bản kia liền trở thành một cái Cực Huyền Giới cự đầu thần linh.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đông Vực.Vạn Lý Thành

Biệt uyển cánh cửa mở ra, một cái nhỏ nhắn đầu người hé mắt qua cánh cửa nhìn xung quanh biệt uyển. Cuối cùng dường như nhìn không thấy ai. Liền lên vào trong. Thế nhưng là mới bước được vài bước thì một cái thanh âm nhàn nhàn vang lên.

“Lại ra ngoài gây phiền phức rồi”.

Thanh âm này khiến cái thân ảnh nhỏ nhắn kia giật mình trân trối. Sau đó đưa ánh mắt về phía một cái gốc cây. Tại gốc cây kia một cái thân ảnh mặc hắc bào, hơn nữa còn trùm kín đầu đang uống rượu. Chính là Doanh Thiên. Còn thân ảnh nhỏ nhắn kia không ai khác là Nguyệt Nhi.

Trông thấy Doanh Thiên, Nguyệt Nhi lộ ra một bộ lúng túng, vội vàng cười aa nói:”hì hì, sư tôn người không nên dọa ta như vậy chứ, và lại, người thế nào lại thay đổi phong cách, mặc kín như trộm thế kia”.

Bên dưới áo choàng Doanh Thiên cười đáp:”Nha đầu này, có phải hay không đạo này quá nhàn rồi, muốn lãnh phạt đâu”.

Nge được phạt, Nguyệt Nhi một bộ sợ hãi khẩn cầu:”Đừng, Nguyệt Nhi biết lỗi rồi, xin sư tôn không cần phạt”. Sau đó đôi mắt chính là rung rung.

Thực tế. Tại sau khi gây ra chuyện kia, Doanh Thiên liền đem nàng cấm cửa không cho ra ngoài. Thế nhưng là hiểu động Nguyệt Nhi lại như thế nào chịu ở yên một chỗ đâu. Nàng vẫn là thỉnh thoảng lên ra ngoài. Tất nhiên là không có cách nào dấu được Doanh Thiên ánh mắt. Chỉ là hần không có quản nàng mà thôi.

Lại nói, Nguyệt Nhi hiện tại cũng được xem như cường giả. Ngần ngừ thời gian tu vi liền đã đạt tới Thiên Sư cảnh giới. Tại trong thế nhân bình thường muốn làm khó dễ nàng căn bản là không có. Dù sao thì nàng chính là có được Viên mãn 81 chân mệnh. Hơn nữa còn là Thánh Phẩm cấp chân mệnh. Tốc độ tu luyện của nàng là không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Doanh Thiên lắc đầu, nha đầu này quả nhiên là lại ra ngoài quậy phá. Cuối cùng hần cũng không có để ý nàng nữa. Tiếp tục ngồi uống rượu.

Thế nhưng là Nguyệt Nhi cũng không có chạy đi, mà là lại gần Doanh Thiên nhẹ giọng hỏi:”Sư Tôn người có tâm sự sao”.

“Ân, vậy mà bị người nha đầu này nhìn ra được”. Doanh Thiên quả thật ngoài ý muốn nói ra. Dù sao Nguyệt Nhi cái này tâm cảnh còn ngây ngô, tiếp xúc sự việc chưa nhiều. Vậy mà vẫn nhìn ta Doanh Thiên có tâm sự, đây là không phải thường nhân có được ánh mắt. Dù sao Doanh Thiên tồn tại là một cái sống được vô số tuế nguyệt, nếu hần không có ý che giấu thì không phải ai cũng nhìn được hần tâm tư. Tất nhiên là hần lúc này cũng k có che giấu mình suy nghĩ. Dù gì Nguyệt Nhi cũng không phải ngoại nhân.

Nguyệt Nhi tiếp tục tò mò hỏi:”là liên quan đến bộ này y phục đi”. Nguyệt Nhi vừa nói vừa sờ bộ y phục màu đen Doanh Thiên đang mặc.

“Ừm”.

Sư Tôn đây là nhớ người yêu sao”.

Doanh Thiên bật cười gõ đầu Nguyệt Nhi:”Con nít không nên hỏi chuyện yêu đương, sau này lớn một chút người liền hiểu”.

“Đã muộn, về chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta đi” Doanh Thiên tiếp tục nói.

“Chúng ta đi đâu”

“Ta muốn đi gặp một người”.

....

Sáng sớm hôm sau. Tại trong biệt uyển đã tụ tập mấy người. Chính là Nguyệt Nhi, Ma Âm, Mộng Điệp, Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh, còn có tiểu hùng.

Cửa phòng chậm rãi mở ra, Doanh Thiên từ trong đi ra ngoài. Không có nói lời nào liền chuẩn bị mở ra không gian chi môn rồi đi.

Ngay tại lúc này, một cái thanh âm dễ nghe vang lên: "Công tử chờ một lát".

Người nói chính là chủ nhân Tinh Vân Các Thương Lan Y cùng Hoàng Cát.

Chỉ thấy 2 người cùng nhau tiến vào biệt uyển sau đó đối Doanh Thiên hành lễ rồi nói: "Công tử không nói lời nào liền muốn rời đi sao".

Doanh Thiên cười cười nói: "Không có cái gì tốt nói, dù sao chúng ta cũng không phải cái gì thân quen, ta cũng không muốn nhìn cảnh tạm biệt".

Thương Lan Y như muốn nói gì đó, thế nhưng là lại thôi, dù sao nàng cũng không có muốn phiền Doanh Thiên. Thế nhưng là nàng làm sao qua được Doanh Thiên ánh mắt, hần nói: "Có chuyện gì cứ nói đi".

Thương Lan Y vẫn có chút ngập ngừng, thế nhưng là bên cạnh Hoàng Cát lại tiến lên một bước nói: "Công tử, là vật kia".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại: "Các người hai cái cũng không cần lo lắng, trước đó chỉ là dọa các người, một cái Đại thế giới bé nhỏ này căn bản sẽ không có người nào hưng thú tìm tòi, lại nói các người thực lực cũng không phải người thường so sánh được, rất nhanh người sẽ thành công".

Nói dứt lời liền mở ra không gian chi môn lập tức bước vào, Ngay sau đó mấy người cũng vào theo, để lại Thương Lan Y cùng Hoàng Cát cúi đầu thật sâu.

Một lát lâu sau 2 người mới ngẩng đầu lên. Hoàng Cát nói: "Đại tỷ, giờ chúng ta thế nào".

Chỉ thấy Thương Lan Y ánh mắt trở nên vô cùng thâm thúy, nàng dứt khoát đáp: "Chúng ta cần tăng tốc, sớm ngày trở về, ngày đó nhất định đem bọn hắn đập xuống".

...

Đông vực, tại một toà khổng lồ trăm vạn dặm. Thành này gọi là Vạn Lý Thành. Gọi là Vạn Lý Thành không phải vì thành này rộng vạn lý. Mà bởi vì giữa thành này có một toà hắc tháp cao vạn lý. Tháp này chính là biểu tượng của Vạn Lý Thành. Nó gọi là Vạn lý tháp.

Doanh Thiên cùng đám người xuất hiện bên ngoài thành không xa. Sau đó lập tức tiến về thành. Mộng Điệp truyền âm nói cho mấy cái nữ tử đều đem mạng che mặt che vào. Dù sao các nàng mỗi cái đều là sắc nước hương trời, xinh đẹp tuyệt mỹ. Nếu là cùng nhau xuất hiện, chắc chắn sẽ gây ra oanh động lớn. Mặc dù Doanh Thiên nhóm người không sợ phiền phức, thế nhưng là cũng sẽ không chủ động đi tìm phiền phức.

Tại cửa thành có một toán binh lính canh gác. Từ bên ngoài thành vào nếu không có thẻ bài xác nhận là người trong thành đều bị thu phí 10 lượng bạc.

Tại thời điểm Doanh Thiên đám người đi tới cổng thành liền bị binh lính chặn lại, bọn hắn hỏi: "Có thân phận lệnh bài không?".

Doanh Thiên cười đáp: "Không có".

"6 người, 60 lượng bạc". Binh sĩ canh cửa trực tiếp nói.

Ngay lập tức từ phía sau Mộng Điệp tiến tới đưa cho hắn một khối hoàng kim nói: "Không cần trả lại".

Trông thấy khối hoàng kim kia. Đám thủ vệ thành ai nấy đều là mắt sáng lên. Bọn hắn lập tức biết trước mắt nhóm người này không phải là người thường, nhất định là cái nào đó công tử nhà giàu.

Thái độ bọn hắn lập tức thay đổi, nịnh nọt cười nói: "Mời công tử cùng chư vị vào".

Sau khi tiến vào thành bên trong, một cái vô cùng tập nập cảnh tượng đập vào mắt Doanh Thiên đám người.

Vạn Lý Thành không hề là được xưng Đông Vực đệ nhất thành. toà thành này hình vuông. Mỗi chiều đều có trăm vạn dặm dài. Tường thành cũng cao tới ngàn dặm. Được xây bằng hắc thạch kiên cố vô cùng. Nếu từ xa nhìn lại, toà thành này giống một khối kim loại màu đen khổng lồ vậy.

Thế nhưng là bên trong thành lại khác, từng toà từng toà phủ đệ cùng lầu các mọc lên san sát. Dù loại màu sắc giảng đèn kết hoa cùng với nhân khẩu tập nập tạo nên một cái phồn thịnh khung cảnh.

Đặc biệt là chính giữa thành toà Vạn Lý tháp kia. Chỉ cần người đứng ở ngoài đường, mặc kệ là vị trí nào trong thành, chỉ cần ngẩng đầu nhìn về phía trung tâm, người đều có thể nhìn thấy toà tháp cao xuyên qua mây kia. Toà tháp này giống như một cái trụ chọc trời vậy.

Vạn Lý Thành tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm qua. Truyền ngôn nói, tại trước Khi vạn Lý Thành được xây dựng thì toà tháp kia đã từng từng ở

đó.

Càng có cổ lão điển tịch ghi chép lại, tại xa xôi kỷ nguyên kia, từ thiên ngoại một toà tháp cứ như vậy rơi xuống Đông Vực từ đó đến nay. Liên quan tới toà tháp này là có đủ loại điển thuyết.

Sau đó, đông vực toàn bộ các thế lực cùng gia tộc lớn chính là cùng nhau hợp sức xây nên Vạn Lý Thành xung quanh toà tháp này. Cũng từ đó toà thành này được xưng là đệ nhất thành đông vực. Trải qua trăm vạn năm tích lũy cùng phát triển, liên tam vực còn lại của Cực Huyền Giới cũng muốn chen một chân vào toà Thành này, khiến cho thành này càng ngày càng phát triển. Hiện tại xem như toàn bộ Cực Huyền Giới đệ nhất thành.

Tại vừa bước vào trong thành, Doanh Thiên con mắt lập tức hướng đỉnh tháp nhìn lên. Trong con ngươi của hắn toát ra quang mang thần thánh như muốn nhìn xuyên lên đám mây kia nhìn vào đỉnh tháp.

Quan sát hồi lâu, hắn rốt cuộc thu hồi ánh mắt của mình. Hắn lầm bầm: "không có giống như trong tưởng tượng của ta".

Bởi vì hắn đến đây là có mục đích, hắn cũng suy nghĩ qua sự tình, mặc dù sau khi quan sát có không giống như Doanh Thiên đã dự liệu trước đó. Hắn cũng không có để tâm. Hắn đều sẽ có cách giải quyết.

Nguyệt Nhi bên cạnh hỏi: "Sur Tôn a, giờ chúng ta làm gì".

Doanh Thiên đáp: "Trước tìm một cái chỗ dừng chân".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Anh Hùng Bả

Đi một vòng. Cuối cùng 6 người 1 thú cũng tìm được một nơi đặt chân. Đó là một cái trang viên. Khung cảnh cũng gọi là tươi mát cùng đẹp đẽ. Tại trong Vạn Lý Thành này, nhà trọ dạng này chỉ dành cho phạm nhân hoặc nghèo khổ người. Còn về phần những cái kia cường giả tu sĩ hoặc thế lực lớn bên ngoài vào. Bọn hắn là trực tiếp thuê lấy một toà trang viên, thậm chí là biệt phủ cho riêng mình.

Chờ đến tối, Doanh Thiên đám người chính là cùng nhau đi tới một toà lầu xa hoa. Lầu này cao hơn mười tầng, vô cùng xa hoa tráng lệ. Lầu này gọi Bách Hoa Lâu, đây là lầu xếp thứ 3 trong thập đại lầu trong thành. Nơi này chỉ có những cái kia nhà giàu quyền quý hoặc xuất thân cao quý mới có thể tới, bởi vì đồ vật ở đây đắt đỏ đến không tưởng. Tùy tiện một cái bình rượu hay một món ăn nào đó đều là phạm nhân tích lũy cả đời cũng không đủ dùng một lần.

Nhiều món trân quý chính là phải dùng linh thạch làm tiền tệ. Giống như thịt ma thú, ở đây thậm chí là có ma thú cấp 8 cấp 9. Thậm chí là cấp mười. Đó là có thể sánh với linh hoàng cường giả. Thịt ma thú này đối với tu sĩ chính là đại bổ vô cùng. Thế nhưng giá cả cũng vì thế mà đắt đỏ đến dọa người.

Gọi một bàn, Doanh Thiên cũng không có hứng thú gì nhiều, hắn chỉ gọi tới một bình rượu ngon nhất, đắt nhất, còn lại mấy cái nữ tử cũng tùy tiện gọi món mình muốn ăn.

Nguyệt Nhi ngược lại tốt. Nha đầu này cơ hồ đem cả nhà bếp lầu đều muốn dọn lên bàn. Cái này khiến chư nữ cũng có chút xấu hổ. Còn Doanh Thiên thì là bật cười nói đùa: "Ăn nhiều, sau này liền béo, khi đó sẽ không có ai yêu đâu". Bên cạnh Nguyệt Nhi là tiểu hùng cũng đang ăn đầy mồm đầu gật gù vẻ đồng tình giống như muốn nói: "Ngươi béo lên ta sẽ không cho ngươi cười nữa vậy".

Nguyệt Nhi mồm nhai nhồm nhoàm một miếng thịt ma thú cười khi khi nói: "Mặc kệ. Sau này cứ theo sư tôn là được".

Doanh Thiên lắc đầu cười cười một bộ người hết thuốc chữa.

Gọi nhiều như vậy trân quý đồ ăn. Hiển nhiên là đều gây nên chú ý lớn. Hơn nữa ở đây năm 4 cái nữ tử mỗi cái đều là xinh đẹp động lòng người. Có không ít ánh mắt nóng rực đều hướng các nàng chăm chăm nhìn tới.

Ma âm hừ lạnh một tiếng, một cỗ rét lạnh khí tức từ người nàng dần lan toả ra. Cái này để những người kia hải nhiên thu hồi ánh mắt. Bọn hắn đều biết, mấy cái nữ tử này không dễ chọc.

Cũng có vài tôn cường giả thực lực cao cường không có để ý đến Ma Âm cảnh cáo. Bọn hắn chỉ là mỉm cười thú vị.

Trong lúc mọi người ăn uống nhiệt tình, thì bên ngoài lập tức ồn ào lên. Sau đó không biết có ai đó nói lớn: "Mau nhìn, Tuệ Tĩnh Công Chúa đang ở bên ngoài Bách Hoa Lâu".

Nge được Tuệ Tĩnh Công Chúa danh từ, bên trong Bách Hoa Lâu lập tức loạn thành một đoàn. Nhất là những cái kia nam tử trẻ tuổi hoặc công tử nào đó. Ai nấy đều tiến ra phía hành lang nhìn xuống dưới. Chỉ bên bên dưới là một chiếc xa giá cực kì bắt mắt.

Xa giá này được rèn bằng kim loại quý hiếm, tàn mát ra thần tình quang mang. Chưa hết trên xa giá khảm nằm lấy rất nhiều trân quý bảo ngọc, những bảo ngọc này đều có công dụng lớn như tụ linh khí, hỗ trợ tinh thần minh mẫn. Cũng có phòng ngự bảo ngọc.

Hơn nữa xa giá này được kéo bởi 4 con ma thú cấp 10. Phong Lôi Báo. Đây là ma thú sánh được với Linh Hoàng cường giả, đều đã đản sinh linh trí. Không thua kém nhân loại.

Nhìn qua liền biết, chiếc xa giá này xuất phát từ đại sư luyện khí, mà người ngồi trên xa giá lại càng không cần phải nói, chắc chắn là thế lực lớn một vị nào đó. Mà dựa theo ban nãy phản ứng, hẳn là Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Chỉ thấy màn che vén lên, từ bên trong xa giá đi xuống một cái hồng y nữ tử, nữ tử này đeo một tấm lụa che mỏng. Đặc biệt là, nữ tử này quanh thân có từng đầu đại đạo quán quanh, mỗi bước chân của nàng đều để lại trên mặt đất một dấu chân màu vàng kim.

Có người biết được bên trong sự tình cảm thán: "Tuệ Tĩnh Công Chúa là cháu chính dòng của Tuệ Vương Thần, sinh ra liền có được đạo thể, từ nhỏ đã cùng đại đạo tiếp xúc. Chỉ cần nàng tu vi đạt tới Linh Thánh, liền sẽ cùng đầu đại đạo kia dung hợp. cái này định sẵn nàng sẽ trở thành Thần tương lai".

Có người nghi ngờ hỏi lại: "Thật sự như vậy kỳ diệu? Ta nghe nói thành thần cực kỳ khó, nào có dễ dàng như vậy".

Người vừa cảm thán lắc đầu khinh thường, sau đó tiếp tục giải thích: "Người có nhìn thấy xung quanh nàng từng đạo phù văn kia không, đó chính là pháp tắc đại đạo, bởi vì nàng có được đạo thể nên thu hút đại đạo, hiểu chưa, mà muốn thành thần thì đại đạo là mấu chốt".

"...."

Ngay lúc Tuệ Tĩnh Công Chúa chuẩn bị bước vào Bách Hoa Lâu, ngay lập tức một âm thanh vang lên: "Công chúa, xin dừng bước".

Nghe được câu nói này, Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng liền dừng lại, chỉ thấy một vầng thái cầu vòng lướt qua bầu trời. Cuối cùng hướng Bách Hoa Lâu cửa hạ xuống.

Một cái mặc áo xanh nam tử từ từ trên cầu vòng bước xuống. Nam tử này ngũ quan thanh tú tuấn mĩ. Khí chất chính là hơn người, chỉ cần đem hán để vào chỗ đông người thì ngay lập tức có thể đem hán tìm ra, bởi vì hán khí chất thật sự quá nổi bật.

Chỉ cần là nữ tử nhìn thấy nam tử này đều sẽ đem lòng si mê.

Có người nhận ra nam tử này thấp giọng nói: "Đó là Hoàng Thiên Thái Tử, hẳn vậy mà cũng đến Bách Hoa lâu".

Bên cạnh có người ghen ghét nói: "Hừ, hẳn là người theo đuổi Tuệ Tĩnh Công Chúa, công chúa công khai đến Bách Hoa Lâu, hẳn không mò đến mới là quái sự".

"Suyt, nói bé, hẳn là Thần dòng dõi, người muốn chết".

"Yên tâm, hẳn đang tập trung vào công chúa, sẽ không để ý xung quanh".

Cũng có người hâm mộ sùng bái nói: "Hoàng Thiên Thái Tử tư thái thật là đẹp, quả nhiên là rồng trong loài người, không hổ là trên Anh Hùng Bảng bài danh thứ 7".

Bên cạnh một người hâm mộ khác đáp lời: "Người vậy mà không biết, ngày hôm qua Hoàng Thiên Thái Tử đánh bại Cuồng Long, đã trên Anh Hùng Bảng tăng lên xếp thứ 6".

"Thật vậy, hôm qua ta không có trong thành, vậy mà không thể xem thái tử chiến đấu. Thật là tiếc".

Anh Hùng Bảng chính là Đông Vực một cái bảng bài danh các anh kiệt tuổi trẻ, trên bảng bài danh 20 danh bài. Cũng ghi rõ tên tuổi, xuất thân cùng tu vi của 20 anh kiệt trẻ tuổi này, để tiến vào Anh Hùng Bảng chính là phải thông qua Anh Hùng Bảng đại hội 3 năm một lần. Hoàng Thiên Thái Tử xếp thứ 6 trên bảng.

Trông thấy nam tử này, Tuệ Tĩnh Công Chúa gật đầu cười chào, nàng nhẹ nhàng chào hỏi: "Thái tử điện hạ, người cũng tới".

Hoàng Thiên Thái Tử thân thiện cười đáp: "Ta đang ở gần đây có chút việc, nghe được tin công chúa đến Bách Hoa Lâu, liền bỏ việc tới đây muốn được diện kiến công chúa, thật may là tới kịp".

Tuệ Tĩnh Công Chúa mỉm cười gật đầu nói: "Tuệ Tĩnh lãnh Thái Tử ý".

Thấy được Tuệ Tĩnh Công Chúa tư thái thân thiện này, Hoàng Thiên Thái Tử trong lòng vô cùng thoải mái, hẳn tiếp tục hỏi: "Không hay công chúa hôm nay tới Bách Hoa Lâu là có việc".

"Àn, ta tới gặp một người quen". Tuệ Tĩnh Công Chúa trả lời nhẹ nhàng.

"Người quen, vậy có thể hay không cho tại hạ giới thiệu cùng người này". Hoàng Thiên Thái tử mở lời.

Nghe được vậy, Tuệ Tĩnh Công Chúa suy nghĩ một lát rồi nói: "Có thể, dù sao nàng cũng thích đông người náo nhiệt".

Hoàng Thiên Thái Tử giống như bắt được vàng cười lớn nói: "Nếu như vậy, hôm nay ta muốn mời công chúa cùng vị kia một bữa, mong công chúa đáp ứng".

Tuệ Tĩnh công chúa cũng không có gì miễn cưỡng. Chính là gật đầu đồng ý.

Đạt được công chúa nhận lời mời, Hoàng Thiên Thái Tử lập tức tiến vào trong gọi ra Bách Hoa Lâu Quản sự nói: "Ta muốn bao trọn tầng 11, lập tức sắp xếp".

Nge được Hoàng Thiên Thái Tử yêu cầu, vị quản sự này tỏ ra khó xử ấp úng nói: "Thái tử, việc này.... việc này không được ạ".

"Thế nào, chẳng lẽ ta không đủ tư cách lên tầng 11". Hoàng Thiên thái tử nhíu mày.

Tầng 11, chính là Bách Hoa Lâu tầng cao nhất, cũng là tầng sang trọng và đắt tiền nhất, bởi vì một tầng này chỉ có một phòng, bình thường sẽ không mở cửa tiếp khách, chỉ khi có khách quý mới mở cửa đón khách.

Vị quản sự này đáp: "Không dám, không dám, là bởi vì,, Nhạc Vương Gia hiện tại đang ở trên đó".

Nge được vậy, Hoàng Thiên Thái Tử con mắt có chút ngạc nhiên, "Nhạc Viễn Thường vậy mà cũng ở, vậy liền sắp xếp tầng mười cho ta. Đem tất cả người tầng mười mời xuống. Tầng 9 cũng như vậy, Tuệ Tĩnh không thích ồn ào. Tiền ta thanh toán".

Sau đó hắn lên tầng 10 nói lớn: "Chư vị, hôm nay ta muốn mời Tuệ Tĩnh Công chúa dùng bữa tại tầng 10 này, mà công chúa lại thích yên tĩnh, mong các vị nể mặt ta một chút mà có thể rời bước, tiền mọi người dùng ta sẽ thanh toán hết". Sau đó hắn xuống tầng 9 cũng nói một lần như vậy. tầng 10 cùng tầng 9 số khách cũng không nhiều, bởi vì càng lên cao liền sẽ càng đắt. Có thể lên tầng mười vì bọn hắn đều là con nhà thế gia, hoặc có địa vị.

Thế nhưng là cùng Hoàng Thiên Thái Tử so sánh, bọn hắn chính là kém đến quá xa, cũng không có ai sẽ đi đắc tội hắn, dù sao bán hắn một cái nhân tình cũng không có gì thiệt, mặc dù có một số người chính là khó chịu nhưng cũng không dám nói gì. Cuối cùng mọi người đều lục tục đứng lên rời đi.

Sau đó Hoàng Thiên Thái Tử vội xuống lầu muốn mời Tuệ Tĩnh Công chúa lên, thì lập tức một giọng cười lớn vang lên: "Công chúa, đã lâu không gặp".

Chỉ thấy trên bầu trời một đầu đại ưng to lớn lao xuống, đại ưng này uy vũ khó lường, khí tức cường đại. Trên lưng nó ngồi lấy một cái bạch y thanh niên.

Trông thấy thanh niên này, có người hét to: "Là Vũ Thiếu Chủ, Anh Hùng Bảng thứ 5 bài danh".

Trông thấy thanh niên này Hoàng Thiên Thái Tử nhíu mày lắm bả: "Vũ Văn Thương Thanh".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Đừng Phiền Ta Uống Rượu

Nam tử tới này, hắn gọi là Vũ Văn Thương Thanh, Là Kim Đình Sơn thiếu chủ, hắn cũng là thần đồng dõi, bởi vì hắn là cháu đích tôn một vị thần, lại còn được vị thần này hết sức yêu quý.

Hắn cũng giống Hoàng Thiên Thái Tử, là một cái theo đuổi Tuệ Tĩnh Công Chúa người, hắn cũng từng đối ngoại tuyên bố, Tuệ Tĩnh Công Chúa là hắn nhất định có được. Kẻ nào cùng hắn đối đầu, đều phải chết.

"Công Chúa, từ 1 năm trước xa cách, ta thật sự rất nhớ nhưng công chúa". Vũ Văn Thương Thanh cười nói với Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Trông thấy Vũ Văn Thương Thanh. Tuệ Tĩnh Công chúa cũng là gật đầu khách sáo chào lại: "Vũ Thiếu Chủ, đã lâu".

"Tốt, vậy hôm nay liền mời Công Chúa một lần tiệc, chẳng hay công chúa có đồng ý". Không có nói nhiều, Vũ Văn Thương Thanh trực tiếp muốn mời Tuệ Tĩnh Công Chúa.

Ngay lúc này, Hoàng Thiên Thái Tử cắt lời: "Vũ Thiếu Chủ, Công Chúa đã đáp ứng ta mời, nếu là thiếu chủ muốn mời công chúa, xin hẹn dịp sau".

Nge được lời này, Vũ Văn Thương Thanh con mắt có chút híp lại, hắn nhếch miệng nói: "Ra là Hoàng Thiên Thái Tử, nghe nói thái tử bị người đánh trọng thương, thế nhưng là trông thế nào cũng không giống nha".

Nge được Vũ Văn Thương Thanh nói kháy. Hoàng Thiên Thái Tử con mắt có chút phát lạnh. Đây là hắn nổi đau, căn bản không muốn nhắc lại, Cách đây 3 tháng, hắn rời đông vực đi vào Hắc Ma Sâm Lâm ở bắc vực, muốn ở trong bắc vực rèn luyện đột phá cảnh giới. Thế nhưng là trong Hắc Ma Sâm Lâm hắn gặp một người, hắn cùng người này vì tranh đoạt một cái trân quý thảo dược mà đánh nhau, kết quả là hắn bị người kia đánh trọng thương, tay chân cũng bị đánh toàn bộ tàn phế, cơ hồ mất mạng.

Thế nhưng Hoàng Thiên Thái Tử là Thần dòng dõi, được thần ban cho hộ mệnh thủ đoạn. Tại thời khắc cuối cùng kia, hắn kích hoạt thủ đoạn hộ mệnh kia mới sống sót trở về. Cuối cùng vị thần kia hao tổn không ít tâm tư mới đem hắn cứu chữa, trải qua sinh tử một lần để hắn thành công đột phá cảnh giới, thực lực tăng mạnh, vì thế hôm qua mới trên anh hùng bảng khiêu chiến thành công.

Thế nhưng là bị người đánh gần chết đối với hắn cũng không có vẻ vang gì, thế là hắn cũng không có nói ra, cho nên chuyện này số người biết được là cực kỳ ít.

Nhưng là không biết làm cách nào Vũ Văn Thượng Thanh lại có thể biết được, hôm nay bị Vũ Văn Thượng Thanh một ngụm nói toạc ra, khiến hắn cảm thấy khó chịu, nhất là tại trước mặt Tuệ Tĩnh Công Chúa, cái này để hắn thật sự nhục nhã.

Hoàng Thiên Thái Tử hít sâu một hơi sau đó nở nụ cười đáp lại: "Vũ Thiếu chủ nói quá. Lần đó chỉ là bị thương nhẹ mà thôi, dù sao đối phương cũng hơn ta một cảnh giới lớn".

Nge được Hoàng Thiên Thái Tử phân trần, Vũ Văn Thượng Thanh chỉ là nhếch miệng cười mà thôi. Cũng không tiếp tục nói cái gì.

Xung quanh rất nhiều người lại tin tưởng, bởi vì Hoàng Thiên Thái Tử là một cái thiên tài, lại xếp trên Anh Hùng Bảng danh kiệt, hắn đi ra ngoài lịch luyện là lẽ đương nhiên, dù sao người kia cao hơn hắn một cái cảnh giới, bị thương nhẹ là chuyện bình thường, hơn nữa chuyện xảy ra ở bắc vực quá xa xôi, cũng không có ai biết rõ sự tình.

Thực tế lần đó nếu không phải Hoàng Thiên Thái Tử vận dụng thủ đoạn bảo mệnh chạy nhanh thì có lẽ hắn đã chết nơi rừng rậm. Và sự thật là người đánh bại hắn còn thấp hơn hắn một cái cảnh giới lớn.

"Nào, mời công chúa lên lầu" Hoàng Thiên Thái Tử thủ thế mời.

Tuệ Tĩnh Công Chúa nhẹ nhàng gật đầu, sau đó chậm rãi bước lên. Trông thấy công chúa lên lầu, Vũ Thiếu Chủ có chút không cam lòng, hắn mở lời nói: "Nếu là Thái Tử đã mời công chúa, vậy không hay ta có thể tham dự cùng".

Hoàng Thiên Thái Tử cười nói: "Nếu Vũ Thiếu Chủ muốn, vậy xin mời". Nói đoạn bước lên lầu. Hắn đây là cố ý muốn để Vũ Văn Thượng Thanh biết ngại mà lui. Vì dù sao bọn hắn đều là có thân phận người. Nếu người ta đã không mời mà còn ngó ý tham dự đều là đã mất mặt. Thế nhưng là Hoàng Thiên Thái Tử đều không có nghĩ tới, Vũ Văn Thượng Thanh thế mà thật theo lên.

Vũ Văn Thượng Thanh quả thật cũng cảm thấy mất mặt, thế nhưng là bỏ lỡ cùng Tuệ Tĩnh Công Chúa một chỗ hắn không cam lòng. Vì thế hắn vẫn là theo lên.

Ngay tại bọn hắn an vị trên tầng mười Bách Hoa Lâu. Thì bên dưới có chút ồn ào giống như tiếng cãi nhau. Sau đó còn chút thanh âm giống như là có người động thủ.

Bởi vì Bách Hoa lâu thật sự rất rộng lớn. Hơn nữa cách âm cũng tốt. Nếu là nói chuyện bình thường cách nhau một tầng căn bản là nghe không rõ. Muốn cách một tầng nghe thấy thì thanh âm phải là rất lớn.

Nge được thanh âm ồn ào. Hoàng Thiên Thái Tử nhú mày gọi một tên thị vệ lại gần dặn: "Mau xuống dưới xem xảy ra chuyện gì".

Ngay lập tức tên thị vệ kia dẫn theo khoảng mười tên thị vệ nữa cấp tốc đi xuống, thời điểm bọn hắn xuống đến nơi liền trông thấy bên cửa sổ kia ngồi lấy một nhóm người, Chính là Doanh Thiên nhóm người. Bên cạnh xung quanh nằm la liệt mấy tên tiểu nhị. Bởi vì được lệnh quân sự nên bọn hắn muốn mời đám người Doanh Thiên rời đi. Tiếc là bọn hắn dụng phải nhầm người. Bọn hắn muốn động thủ liền bị Tuyệt Ngạo Linh ra tay đánh cho tàn phế.

Bình thường Tuyệt Ngạo Linh là một cái vô cùng kiêu ngạo cô nương, dù sao nàng cũng có vốn liếng để kiêu ngạo. Nàng cũng nóng tính vô cùng, đối với người tốt nàng chính là mực kẻ, thế nhưng là kẻ muốn cùng nàng gây khó dễ, nhẹ thì tàn phế, còn lại đều đã chết. Bởi vì được Doanh Thiên chiêu mộ, lại được trong gia tộc lão tổ đồng ý nên nàng mới rời gia tộc đi theo Doanh Thiên bên cạnh. Bình thường trước mặt Doanh Thiên nàng chính là ngoan ngoãn một dạng. Thế nhưng là từ bên trong kiêu ngạo cùng nóng nảy sẽ không biến mất.

Bởi vì bọn hắn làm phiền nàng Công Tử uống rượu, cho nên nàng ra tay, Doanh Thiên cũng không có để ý tới, hắn vẫn một mực gác chân lên cửa sổ uống rượu.

Hơn mười tên thị vệ tiến lại gần lạnh giọng nói: "Hoàng Thiên Thái Tử đã có lệnh, người không phận sự liền rời đi, tránh cho phải đau khổ".

Nge được tên thị vệ này đe dọa, Tuyệt Ngạo Linh khinh thường đáp trả: "Từ đâu đến mấy con chó canh, sửa ỉnh ỏi, làm phiền ta dùng bữa".

Nge được Tuyệt Ngạo Linh đánh thếp, tên thị vệ này ánh mắt trở nên âm trầm, hắn nhìn lại những người còn lại. Sau đó ánh mắt hắn lại trở nên si mê. 1 tên nam tử, 4 cái nữ tử cùng 1 cái tiểu cô nương, thêm một con gấu nhỏ. Điều đáng nói là 4 cái nữ tử này đều vô cùng xinh đẹp, bọn họ chỉ là mặc trên mình những bộ bình thường y phục và không có trang điểm, nếu là thay lên y phục lộng lẫy cùng với trang điểm vào thì sẽ không biết đẹp tới mức nào.

Trên thực tế bởi vì Doanh Thiên hắn rất giản dị. Cho nên các nữ cũng đều là hiểu ý, các nàng đều ăn mặc bình thường, không trang điểm cùng che đi khí chất của mình, Nhưng cho dù là như vậy cũng không thể giấu đi sự xinh đẹp của các nàng, nếu là chỉ nhìn lướt qua, các nàng sẽ không có gì nổi bật, nhưng nếu người chỉ cần nhìn thêm vài giây, người sẽ bị các nàng hấp dẫn.

Nếu toàn bộ là đàn ông. E rằng tên thị vệ này sẽ không ngại ngần gì mà động thủ ngay, thế nhưng là trước mắt đây toàn là nữ tử, hơn nữa đều xinh đẹp,

hắn không động thủ được.

Cuối cùng hắn quyết định trở lại báo với Hoàng Thiên Thái Tử.

Đang cùng Tuệ Tĩnh Công Chúa nói chuyện, thị vệ bước vào ghé tai nói thầm gì đó. Hoàng Thiên Thái Tử nghe xong liền đứng dậy nói: "Công Chúa tự nhiên, ta đi giải quyết một chút việc". Sau đó hắn lập tức đi xuống tầng 9.

Ngay tại trông thấy đám người Doanh Thiên, Hoàng Thiên Thái Tử vô cùng ngạc nhiên. Bởi vì mấy cái nữ tử này cái nào cũng đều rất đẹp, mặc dù so với những cái tuyệt thế danh nữ trên Phương Bảng kia có chút không bằng, thế nhưng là không kém bao nhiêu.

Bởi vì đối phương đều là nữ tử nên hắn cũng không có lỗ mãng. Hắn lại gần hỏi, "không biết mấy vị cô nương ở lại là?"

"Ăn cơm, người không thấy sao". Tuyết Ngạo Linh không có chút khách khí đáp.

Hoàng Thiên Thái tử cũng không nghĩ tới nữ tử kia vậy mà không chút khách khí với hắn, Hoàng Thiên Thái Tử cũng không vì thế mà mất phong độ, hắn nói tiếp: "Ban ngày ta đã mời...."

"Bộ người đuổi là chúng ta phải đi sao, người là cái thứ gì". Tuyết Ngạo Linh trực tiếp cắt ngang.

Hoàng Thiên Thái tử con mắt có chút lạnh. Mặc dù đối phương là nữ. Hắn cũng đã cho mặt mũi, bởi vì bên trên kia Tuệ Tĩnh Công Chúa đang ở. Hắn không muốn làm lớn chuyện. Thế nhưng là trước mặt nữ tử này khinh thường hắn quá đáng.

Hắn lạnh giọng: "Ta vẫn khuyên các cô nương nên rời đi, bằng không..."

"Bằng không thì thế nào, người muốn làm gì ta, bắt ta sao hay là giết ta". Tuyết Ngạo Linh đứng lên thách thức.

Ngay lúc này một cái lười biếng thanh âm vang lên: "Ồn ào quá, uống rượu cũng không yên tĩnh, muốn ồn lên ra ngoài ồn".

Người nói chính là Doanh Thiên, nghe được Doanh Thiên nói, Tuyết Ngạo Linh liền im bặt, nàng yên lặng ngồi lại chỗ mình không nói gì.

Hoàng Thiên Thái Tử giờ phút này mới nhìn về Doanh Thiên, hắn đánh giá một chút nam tử này. Thực lực chỉ là Linh Nguyên Cảnh, không có chút nào đáng để ý. Thế nhưng hắn lại cảm thấy nam tử này có chút không bình thường.

Trong thâm tâm, trực giác nói cho hắn biết, người này không dễ chọc, giống như là trải qua sinh tử một lần, khiến hắn không giống như lúc trước lỗ mãng hành động.

Hoàng Thiên Thái Tử hít sâu một hơi chậm rãi hỏi: "Không hay các hạ là...?".

Doanh Thiên ngắt lời: "Là ai người cũng đừng hỏi, không có việc liên ra chỗ khác, đừng phiền ta uống rượu".

Thấy được đối phương một chút nể mặt mình cũng không có, Hoàng Thiên Thái Tử mặt mày đen lại có chút nóng lên. Hắn có chút không tin tã, liền đưa tay hướng Doanh Thiên chụp tới nói: "Ta chỉ là muốn cùng các hạ nói chuyện, không cần thiết như vậy không nể mặt chứ".

Tiếc là tay của hắn chưa có chạm tới Doanh Thiên liền bị một bàn tay khác giữ lại, xuất thủ là Ma Âm, nàng lạnh lẽo nói: "Công tử nhà chúng ta để cho người cút, người liền cút, nói nhiều nhue vậy làm gì".

Bên cạnh đó Tử Nghiên cũng tiếp lời: "Nếu là rời đi, còn có thể nhặt về một cái mạng, không cần thiết chết uổng phí như vậy".

Trần trụi coi thường, đây là trần trụi coi thường hắn, thế nhưng là lúc này đây Hoàng Thiên Thái tử nhận ra một cái vấn đề nghiêm trọng, vừa rồi hắn động thủ mặc dù không phải toàn lực, thế nhưng là cũng không phải người bình thường có thể ngăn cản hắn, vậy mà nữ tử kia chỉ hơi hột liền có thể chặn lại bàn tay. Càng chết là, hắn giờ mới nhận ra, ngoài cái nam tử Chỉ có Linh Nguyên Cảnh kia, vậy mà hắn nhìn không thấu bất cứ ai trên bàn này, bao quát tiểu nữ hài cùng với con gấu nhỏ kia. Bọn hắn hoàn toàn là một đoàn mê vụ. Hắn nhìn không thấu.

Nghĩ tới đây hắn cho rằng, trên người bọn họ là có che giấu tu vi đồ vật, thế nhưng là dựa vào vừa rồi Ma Âm ra tay, hắn có thể biết thực lực của nàng tuyệt không dưới hắn.

Thực tế Hoàng Thiên Thái Tử tu vi đã đạt tới Linh Hoàng cảnh trung kỳ, trong phạm nhân chính thức đã là một tôn cường giả. Về phần Ma Âm tu vi đã đạt tới Linh Đế Cảnh, bởi vì nàng tiếp nhận Cửu Diệu Thánh Tôn truyền thừa nên tu vi tăng mạnh một đoạn. Thế chất của nàng cũng được đề cao, vì thế tốc độ tu luyện của nàng cũng nhanh hơn trước nhiều lần.

Trong lúc bầu không khí ngưng trọng này, một tiếng cười nhạo vang lên: "Ta cứ tưởng thái tử đi đâu, hoá ra là ở đây trên hoa nguyệt nhạ".

Lên tiếng chính là Vũ Văn Thượng Thanh, bởi vì một tên thủ hạ lên bẩm báo và cũng vì muốn xem trò vui nên hắn mời Tuệ Tĩnh Công Chúa cùng xuống tầng 9 xem náo nhiệt.

Nghe được Vũ Văn Thượng Thanh trào phúng, lại trông thấy Tuệ Tĩnh Công Chúa đang nhìn, Hoàng Thiên Thái Tử liền lấy lại phong độ của mình cười nói: "Vũ thiếu chủ nói vậy là không đúng, ta chỉ là muốn bao toàn bộ tầng 10 cùng 9 để chúng ta được yên tĩnh, thế nhưng là mấy vị này lại không chịu cho nên ta mới thương lượng với họ mà thôi".

Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp nói ra: “Đối với mấy cái phạm nhân cần gì phải thương lượng, trực tiếp ném bọn hần ra ngoài, hay là thái tử trông thấy các nàng có chút nhan sắc liền động lòng”.

Nge được vậy Hoàng Thiên Thái Tử vội đáp: “Ha ha, chúng ta là người có thân phận, thế nào cũng không thể cùng các cô nương động thủ được chứ, không lẽ Vũ Thiếu Chủ muốn động thủ sao”.

Vũ Văn Thượng Thanh cười khẩy: “Có gì không được, người đâu, đuổi mấy cái người kia ra ngoài”.

“Chậm đã”. Tuệ Tĩnh Công Chúa ngắt lời. Nàng nói tiếp: “Bọn họ là ở đây ăn uống, chúng ta không có quyền đuổi họ đi, Vũ Thiếu Chủ muốn cậy mạnh cũng không khỏi hơi quá mức, dù sao đây cũng là Bách Hoa Lâu”.

Nge được Tuệ Tĩnh Công Chúa nhắc nhở. Vũ Văn Thượng Thanh con mắt có chút phát lạnh, hần bây giờ mới nhận ra mình bị Hoàng Thiên Thái Tử hống, dù sao trước mặt Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng nên điềm đạm phong độ, hần như vậy hành động liền đã mất điểm trong mắt công chúa. Nghĩ tới đây hần nhìn Hoàng Thiên Thái Tử con mắt càng âm trầm hơn.

“Quá ồn ào, các người hai cái tiểu tử muốn trước mặt gái tử diện diện rút ra chỗ khác, đừng ở đó làm phiền ta uống rượu”. Lên tiếng là Doanh Thiên, quả thật là hần muốn yên tĩnh uống rượu, thế nhưng là đám người này cứ neho neho bên tai khiến hần cảm thấy bức bối.

Nge được Doanh Thiên thanh âm, đang nhai nhồm nhoàm Nguyệt Nhi cũng gắt gù nói: “Nhúng nhó, các nhười,,,ực ực, nhác nhười mau đi đi, nhánh nhảm chư tôn nhôi giận.. nhồm nhồm... sẽ chết đoá”. Bởi vì vừa ăn vừa nói khiến nàng thanh âm có chút khó nge.

Trông thấy một cái thanh niên chỉ có Linh Nguyên Cảnh cùng một cái tiểu hài nữ khinh thường mình như vậy. Vũ Văn Thượng Thanh liền nổi giận lạnh giọng quát: “Tên kia, người đây là muốn chết”.

Hần vừa rồi bị Hoàng Thiên Thái Tử hống một vỏ khiến hần rất tức giận, giờ lại bị người ta khinh thường, cái này khiến hần bão nổi.

Bên kia Hoàng Thiên Thái Tử thì cười thầm, hần muốn mượn tay Vũ Văn Thượng Thanh thăm dò một chút đám người này thực lực.

.....

Giải thích 1 chút. Bách Hoa Lâu mỗi tầng đều có lối đi riêng, không nhất thiết là phải đi từ tầng dưới qua các tầng mới có thể lên tầng cao nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Phạt Tổ Một Tia Ý Chí

Nge được Vũ Văn Thượng Thanh hăm dọa, Doanh Thiên cười nhạt điềm đạm nói: “Trăm ngàn vạn năm đến nay, người muốn giết ta nhiều vô số kể, tiếc là chưa có kẻ nào thành công, còn về bọn hần không sai biệt lắm đều đã chết”.

“Hừ, nói khoác không biết ngượng, vậy hôm nay ta liền thành toàn người”. Vũ Văn Thượng Thanh trong mắt loé lên một tia sát ý. Thế nhưng là ngay lúc hần định ra tay, Tuệ Tĩnh Công Chúa liền đem hần ngăn lại.

“Vũ Thiếu Chủ, hôm nay ta tới Bách Hoa Lâu là muốn cùng hẹn người, xin Thiếu Chủ không nên làm như vậy”.

“Ta biết, thế nhưng là cái tên không biết trời cao đất dày này dám xúc phạm chúng ta. Ít nhất cũng muốn cho hần một bài học”. Vũ Văn Thượng Thanh trầm giọng nói. Hần đây là muốn nhất định phải cho Doanh Thiên một bài học mới có thể nuốt trôi cục tức này.

Dù sao bình thường hần đều là đứng trên vạn người, rất có ít người dám cùng hần đối đầu, bình thường người thấy hần đều cung kính hành lễ. Hần làm sao chịu được một tên chỉ có Linh Nguyên Cảnh xem thường mình.

Hần lạnh giọng: “Vi hôm nay không muốn làm hồng việc của Công Chúa, nên tha mạng cho người, thế nhưng là tội chết có thể tha, nhưng tội sống thì khó”. Dứt lời liền ra hiệu cho một cái bên cạnh thị vệ muốn đem Doanh Thiên ném ra ngoài Bách Hoa Lâu.

Tên thị vệ này nhận lệnh liền rút kiếm ra đi về hướng Doanh Thiên, chỉ là ngay tại hần bước qua Ma Âm thì dừng lại không đi tiếp được nữa.

Chỉ gặp chân hần bị một khối băng đông cứng lại dính trên sàn nhà, sau đó khối băng này chậm rãi hướng phía trên mà đông. Cuối cùng trong chớp lát, tên thị vệ này liền biến thành một khối băng điêu.

Ma Âm đẩy nhẹ một cái, khối băng điêu này hướng sàn nhà mà đổ vỡ xuống. Vô số mảnh băng vỡ cũng vì đó mà vãi vụn khắp sàn nhà, kể cả thân xác của tên thị vệ kia.

Phải biết, tên thị vệ kia là cận vệ tâm phúc của Vũ Văn Thượng Thanh, thực lực của hắn tuyệt đối không yếu. Chính là một tên Linh Vương Đình Phong.

Vũ Văn Thượng Thanh là thần đồng chính. Hắn luôn có được một tôn vô cùng cường đại đi theo bảo vệ trong bóng tối. Ở ngoài sáng cận vệ của hắn toàn bộ cũng là Linh Vương trở lên.

Trông thấy tên cận vệ của mình cứ như vậy chết đi. Vũ Văn Thượng Thanh chính là nổi giận, hắn quát: "To gan, muốn chết".

Chỉ gặp sau lưng hắn 2 bóng người loé lên, tốc độ nhanh khủng khiếp hướng Ma Âm lao tới, mục đích rõ ràng là muốn đem Ma Âm khống chế nhanh nhất.

Thế nhưng là Ma Âm còn nhanh hơn, chỉ thấy tay nàng vung một cái, một cỗ khổng lồ hàn khí linh lực bùng lên, chớp mắt tầng 9 Bách Hoa Lâu liền bị băng hàn bao phủ, 2 bóng người kia cũng liền bị băng phong tại đó. Không chỉ 2 bóng người kia. Ngoại trừ bản Doanh Thiên. Còn có mấy cái kịp phản ứng Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thượng Thanh, Tuệ Tĩnh Công chúa cùng vài tên cận vệ của họ thực lực cao cường phản ứng kịp xuất ra hộ thể linh lực. Còn lại hơn 20 tên cận vệ khác toàn bộ bị băng phong.

Cái này là rõ ràng một điều Ma Âm là muốn đem tất cả bọn hắn công kích. Phải biết, Tuệ Tĩnh Công Chúa 3 người bọn hắn đều có được không tầm thường thân phận, đều là thần con cháu, vậy mà Ma Âm muốn cùng lúc công kích bọn hắn, đây là muốn cùng 3 cái khổng lồ thế lực đồng vực gây sự.

Thế nhưng Ma Âm coi như không biết chỉ đạo một câu: "Vừa rồi chỉ là cảnh cáo, mau rút đi, đừng phiền bọn ta".

"Linh Đế". Giờ phút này trong lòng Hoàng Thiên Thái Tử bọn người đều nhảy một cái. Mặc dù nói Linh Đế cường giả trên đồng vực là không thiếu, không có một vạn cũng có 8 ngàn, mỗi một cái đều là nhân vật tiếng tăm, đều là bá chủ một phương, vậy mà ở đây lại tùy tiện toát ra một cái.

Mặc dù nói bọn Hoàng Thiên Thái Tử ba người đều có được riêng mình cường đại thị vệ, thế nhưng là cao nhất cũng chỉ có Linh Hoàng thực lực. Trong bóng tối người bảo vệ bọn hắn thực lực càng là Linh Thánh cường giả, thế nhưng là không đến sinh tử thời khắc. trong bóng tối người bảo vệ sẽ không xuất hiện.

"Hừ, thì ra là một cái Linh Đế, nhưng đừng tưởng chúng ta sẽ sợ, Linh Đế trên Kim Đình Sơn cũng có hơn ngàn". Vũ Thiếu Chủ lạnh giọng quát.

Tuệ Tĩnh Công Chúa ngược lại, nàng nhìn qua một lượt mấy cái nữ tử, sau đó ánh mắt tại trên thân Doanh Thiên dừng lại, càng nhìn, nàng trong lòng càng nghi hoặc, cuối cùng nàng hít sâu một hơi nói: "Làm phiền công tử rồi". Nói xong liền quay đầu lên lầu.

Hoàng Thiên Thái Tử cũng im lặng lên theo, về phần Vũ Văn Thượng Thanh hắn chỉ là quăng lại một câu đe dọa: "Chờ bị truy sát đi, đắc ta, dù ngươi là Linh Thánh cũng phải chết". Dứt lời lên tầng 10.

...

Tại tầng 11 Bách Hoa Lâu lúc này, trong đó ngồi lấy một cái nam tử râu quai nón, nam tử này thân thể vô cùng cường tráng, thân mặc hắc kì lân bào, khí tức cuộn cuộn, nhìn qua cũng biết là một cái khổng lồ cường giả, ngồi đối diện nam tử này là một cái nữ tử thân mặc y phục đỏ chói, đặc biệt là nàng bộ y phục này rất hở hang, để lộ ra từng cái quyền rũ đường cong mê người, nàng tuyệt đối là một cái vũ vật mà bất kì nam tử nào đều muốn ôm ấp. Trên mặt nàng cũng treo lấy một tấm lụa che mỏng. Mặc dù che mặt thế nhưng từ nàng có thể đoán ra tuyệt đối là một cái sắc nước hương trời khuôn mặt.

Nam tử này Chính là Nhạc Vương Gia. tên thật là Nhạc Viễn Thường, còn đối diện hắn nữ tử này tên là Xích Ý Lan.

Giờ phút này Nhạc Vương Gia hướng Xích Ý Lan hỏi một câu: "Tiểu thư thấy thế nào?".

Bên dưới tấm che mặt kia, Chỉ gặp nàng nhẹ nhàng cười một tiếng: "Mấy nữ tử kia thực lực tương đối xem được, chỉ có tên nam tử kia thì.....".

Nhạc Vương Gia hỏi tiếp: "Như thế nào".

"Nhìn không thấu". Xích Ý Lan trịnh trọng đáp.

Nhạc Vương Gia nghe được câu này thần thái trở nên trịnh trọng hẳn lên, hắn lần nữa hỏi lại: "Tiểu thư nói là thật".

"Thật, ta thật sự nhìn không thấu hắn". Xích Ý Lan nhẹ gật đầu.

Giờ phút này Nhạc Vương Gia giống như là có điều suy nghĩ, hắn biết thực lực của Xích Ý Lan, cũng biết nàng một đôi mắt kia có thể nhìn thấu thế gian vạn vật, tại thế giới này đồ vật có thể che giấu ánh mắt nàng là lác đác không có mấy. Liền xem như thần cũng có thể bị nàng nhìn thấu.

Nếu là nàng khẳng định nhìn không thấu nam tử này. Vậy thì nhất định nam tử này có vấn đề.

Cuối cùng Nhạc Vương Gia chấp tay cáo lui với Xích Ý Lan: "Vụ việc đã xong, ta liền trở về, mấy ngày nữa công việc sẽ nhiều".

Xích Ý Lan cười nhẹ nói: "Vương Gia chủ trì Vạn Lý Thập Đại Hội, trăm công ngàn việc, Vương gia cứ tự nhiên".

Sau khi Nhạc Vương Gia rời đi, Xích Ý Lan cười nhẹ nói thầm: "Thú vị, nhìn không thấu, ta lại càng muốn nhìn".

....

Doanh Thiên cùng các nữ sau khi ăn uống no say liền rời đi, các nữ cùng Nguyệt Nhi trở về biệt viện trước. Về phần Doanh Thiên, hẳn là muốn đi dạo một chút.

Nói là đi dạo, nhưng là hắn đi rất nhanh, chỉ một cái nháy mắt liền vượt qua vô số đường xá, cứ như vậy hắn đi loạn một vòng quanh thành, phải biết, thành này rộng lớn trăm vạn dặm, thường nhân muốn đi hết một vòng thành cũng cần rất nhiều ngày. Bởi vì Thành rộng lớn như vậy, cho nên trong thành có rất nhiều nơi là núi sông ao hồ đều còn tại, thậm chí còn có lấy rừng.

Nhìn thì có vẻ như Doanh Thiên đi loạn, Thế nhưng là xem xét kỹ lại, thì mỗi chỗ Doanh Thiên đi qua đều có được một cái thần bí quy luật, hẳn giống như là đang đo đạc cái gì đó.

Tại điểm dừng chân cuối cùng, đây là một cái vắng vẻ con đường. Bên cạnh là một cái ngọn núi nhỏ, trên ngọn núi có lấy một toà cổ tự.

Đi ngang qua ngọn núi này, Doanh Thiên giống như nhận ra cái gì đó, hắn đưa mắt nhìn về phía toà cổ tự kia, sau một lát hắn nở nụ cười hướng đỉnh núi mà đi lên.

Bước lên đỉnh núi, Đạp vào mắt Doanh Thiên là một toà cổ lão phật tự, toà phật tự này rêu phong bám đầy, có thể thấy được nó đã tồn tại rất lâu. Lâu đến vạn năm có thừa. Mặc dù cổ lão như vậy, nhưng là hương khói lại không thiếu, có thể thấy được từng dòng người tấp nập xếp hàng thắp hương khấn lễ.

Trong dòng người thắp hương này đa số đều là thường nhân, nhưng cũng thỉnh thoảng thấy được từng cái tu sĩ. Thậm chí có cả cường giả Linh Tôn đều bên trong.

Tại trong lịch sử Vạn Lý Thành có ghi chép lại, tại hơn 3 vạn năm trước, một tôn tượng phật phá không từ thiên ngoại đáp xuống đỉnh núi này. Lúc ấy có rất nhiều thần xem xét qua, đều không phát hiện được trên tượng phật này có được điều gì.

Cuối cùng có một vị thần cường đại đứng ra lập cho tôn tượng phật này một toà phật tự, lấy tên là Phật Lâm Tự. Một thời gian sau đó, vị thần kia tu vi đại tiến, trở thành một cái cự đầu thần giới. Sau đó ban lệnh không được ai tại phật tự làm càn, nếu không sẽ chịu không khiếp hậu quả.

Cũng có không ít kẻ coi thường tại phật tự gây rối. Sau khi trở về liền bị thần phạt từ thiên ngoại đánh chết, liền ngay cả tông môn gia tộc cũng đều liên lụy.

Sau đó không còn ai dám ở Phật Lâm Tự làm càn. Ngay cả Cực Huyền Giới chư thần cũng không dám.

Thời khắc Doanh Thiên chân đạp tới bậc thềm toà cổ tự này. Bên trong cổ tự tôn tượng phật kia bỗng chốc toả ra kim quang vạn trượng. Cái này kinh động toàn bộ người tới thắp hương cùng trong tự các hoà thượng, trụ trì.

Lập tức vô số người quỳ xuống khấn bái, về phần tu sĩ thì là chăm chăm nhìn về hướng tượng phật, bọn hắn muốn biết đến cùng là chuyện gì.

“Đức Phật hiển linh”. Có người quỳ dập đầu nói.

Nhưng là chớp mắt sau đó, mọi thứ đều im lặng, toàn bộ âm thanh đều biến mất, xung quanh mọi thứ đều trở nên bất động.

Chiếc lá rụng chưa chạm tới mặt đất liền dừng giữa không trung. Gió không còn thổi, dòng nước đang chảy cũng bị dừng lại, toàn bộ người ở đây cũng bất động.

Nếu là từ bên ngoài nhìn vào, không chỉ có ở Phật Lâm Tự mới xảy ra như thế, mà là toàn bộ Cực Huyền Giới đều như thế. Giống như Cực Huyền Giới thời gian và không gian toàn bộ bị đóng băng.

Về phần Doanh Thiên, hắn chỉ nhìn một màn này phát sinh, sau đó yên lặng chờ đợi.

Một lát sau, tôn tượng phật kia vỡ vụn ra để lộ một bóng người. Bóng người này đi tới trước mặt Doanh Thiên, ánh sáng tán đi, để lộ ra một thân ảnh đặc biệt thần thánh, người này trên thân khoác lấy một chiếc cà sa màu vàng, trên tay cũng cầm lấy một tràng hạt. Đằng sau lưng một vầng hào quang cũng rực rỡ tán mát.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói: “Được rồi, không cần trước mặt ta làm màu như vậy”.

Nghe được Doanh Thiên lời, người này cười nhẹ nói: “Không dám, trước mặt Đạo Hữu ta nào dám làm màu đâu”.

Cắt lời toàn bộ phật quang đều biến mất, để lộ ra một cái hoà thượng, không là một cái phật, chỉ có điều phật này cùng Doanh Thiên hiện tại giống nhau là hết sức bình thường.

Thế nhưng là không ai dám nghĩ tôn phật này, chính là Phật Gia Thủy Tổ một trong Phật Tổ Như Lai, cùng với Nhiên Đăng Cổ Phật và Già La Phật Tổ là 3 tôn khai sáng nên phật đạo.

Tất nhiên trước mắt đây cũng chỉ là Phật Tổ Như Lai một đạo ý chí mà thôi. Nhưng là cho dù một tia ý chí đều có thể đem Cực Huyền Giới toàn bộ đóng băng cùng phong bế. Đủ thấy đây là thực lực đáng sợ cỡ nào.

Doanh Thiên không có ngạc nhiên, hần chỉ mỉm cười nói ra:”Như Lai, ta nên đoán đây là trùng hợp hay là ngươì đã ở đây chờ ta sẵn nha”.

....

Ae đọc truyện có gì cứ góp ý nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Nhân Quả Hổ Đen

Nge được Doanh Thiên hỏi kháy, Phật Tổ Như Lai chỉ là điềm đạm cười đáp:”Vấn đề này đáp án, Đạo Hữu hần là đã rõ ràng trong lòng dĩ”.

“Ân, ta rõ ràng, thế nhưng là vì rõ ràng nên ta càng cần hỏi lại, bởi vì chuyện này..... quá mức kỳ quái”. Doanh Thiên một bộ suy tư cười nói.

“Thiên Địa này còn có sự tình có thể làm đạo hữu thấy kỳ quái sao”. Phật Tổ cười cười.

“Có, hơn nữa là rất nhiều.... tốt, có gì mau nói, có dấm mau thả”. Mặc dù là tại trước mặt Phật Tổ, Doanh Thiên chính là một bộ không có chút gọi là khách khí.

Phật Tổ nhẹ nhàng ngồi xuống bậc thềm rồi bắt đầu hỏi:”Đạo Hữu có hay không thắc mắc vì sao ta biết đạo hữu sẽ trùng sinh cùng xuất hiện ở đây không”.

Doanh Thiên trầm ngâm một lát rồi đáp:”Đây là ngươì mạo hiểm lớn nha, cường ép nhìn trộm Thiên cơ, cùng ta dính vào nhân quả, hậu quả không thể tưởng tượng”.

Một lát sau Doanh Thiên lại nói tiếp:”Ta là thắc mắc vì lý do gì Ngươì lại bốc lên phong hiểm đi dò xét ta”.

Phật Tổ thờ dài lắc đầu nói nhẹ:”Haizzz, nếu năm đó Thiên Đạo bên kia dám ngườì không đại dột đi trên chọc Đạo Hữu, thì Thiên Địa hiện tại cũng không loạn như vậy”.

“Ý ngươì như thế nào”. Doanh Thiên nhú mày.

“Đạo hữu hần là rõ bản thân mình không bị thiên địa gông xiềng giống như chúng ta”. Phật Tổ nói một câu.

Chỉ là một câu này khiến Doanh Thiên rơi vào trầm mặc, hần nhớ lại một cái trắng xóa tóc râu lão đầu, lão đầu này vì đem cho hần sinh cơ mà tổn hao vô số tâm huyết. Lão đầu này vì hần tương lai mà trải cho hần một con đường. Mặc dù con đường này trông gai mờ mịt, thế nhưng là nhờ con đường này hần mới có ngày hôm nay.

“Thì thế nào”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói.

Phật Tổ bình tĩnh nói tiếp:”Chúng ta đạt tới cấp độ này đều đã đoạn nhân quả, thế nhưng đạo hữu cũng hiểu rõ hơn ai hết, nhân quả có để đoạn, nhưng không thể tuyệt”.

“Ân, mỗi một cái nhân quả sẽ kéo theo nhiều hậu quả, đó là vì sao ta thắc mắc, Phật Gia chính là không dính nhân quả, vậy mà ngươì mạo hiểm dò xét ta địa điểm trùng sinh, cái này đã đem ngươì dính vào ta nhân quả”. Doanh Thiên tiếp lời Phật Tổ.

Quả thật như vậy, nhân quả trong thiên địa được chi phối bởi Nhân Quả Hổ Đen, đó là một trong Thập Đại Thiên Căn, Nhân Quả Hổ Đen Chi Phối toàn bộ nhân quả trong thiên địa. Đạt đến một cái trình độ nhất định muốn tiến xa hơn đều phải chém đứt nhân quả mới có thể tiến thêm một bước.

Đạt đến trình độ giống như Doanh Thiên cùng Phật Tổ này càng là không dính nhân quả. Nói một cách khác đó là bọn hần đã nhảy ra Thiên Địa. Không chịu thiên địa xiềng xích, cho nên bình thường nhân quả sẽ không thể tác động đến bọn hần.

Chỉ có Nguyên Thủy Nhân Quả món đồ này mới có thể tác động lên bọn hần. Nguyên Thủy Nhân Quả là thứ có thể nói là rất vô hại, nhưng cũng là thứ đáng sợ bậc nhất Thiên Địa.

Năm xưa Doanh Thiên bị một đám Thiên Tôn cùng cấp vây giết. Chính cái này đã kéo lên bọn hần cùng Doanh Thiên nhân quả. Nếu năm đó bọn hần có thể đem Doanh Thiên hoàn toàn triệt để giết chết, nhân quả kia sẽ tự biến mất. Thế nhưng là Doanh Thiên còn sống, cái này sẽ kéo theo nhân quả biến đổi, gây nên hậu quả đáng sợ.

Nói cách khác, mỗi một hành động gây ra đều sẽ để nhân quả quán thân, giống như Doanh Thiên lần trước đi vào Thời Gian Trường Hà dò xét Viêm Đế, sau đó kết lên nhân quả với cái thân ảnh thần bí kia.

Điều đáng nói là, Doanh Thiên xuất thân chính là không chịu Thiên Địa ràng buộc, cho nên hắn không bận tâm nhân quả, hắn cũng chưa từng đoạn hết nhân quả ngoại trừ một lần. Cho nên trên người Doanh Thiên nhân quả tích lũy qua nhiều kỷ nguyên như vậy căn bản chính là vô số kể. Đó mới là điều đáng sợ. Bởi vì cũng Doanh Thiên kết lên Nhân quả sẽ gây ra vô cùng đáng sợ hậu quả.

Vậy mà phật tổ không để tâm chuyện này mà vẫn cố dò xét Doanh Thiên, đây là điều Doanh Thiên thắc mắc.

Phật Tổ điềm đạm nói tiếp: “Năm đó bọn hắn vây giết Đạo Hữu, sau đó trở về thì phát hiện nhân quả trên thân Hỗn Loạn, cái này làm bọn hắn hoảng sợ tìm đến Tây Thiên muốn dò xét Nhân Quả Hố Đen, tiếc là nhân quả hố đen cũng vì đó mà Hỗn Loạn vô cùng, thậm chí gây ra bạo động khiến cho thiên địa nhân quả trở nên hỗn loạn vô cùng”.

Dùng một lát Phật Tổ tiếp: “Sau đó còn kéo theo Vận Mệnh Vòng Xoáy cũng vì đó mà hỗn loạn theo, mặc dù thời gian qua nhìn thiên địa có vẻ yên tĩnh, thế nhưng bên dưới là một cơn sóng có thể nhấn chìm Thiên Địa này bất cứ lúc nào”.

Vận Mệnh Vòng Xoáy cùng Thời Gian Trường Hà, Nhân Quả Hố Đen đều là Thập Địa Thiên Căn, đặc biệt Nhân Quả Hố Đen Và Vận Mệnh Vòng Xoáy chính là có mối liên kết, nhân quả sẽ cải biến vận mệnh.

Doanh Thiên Nghe được cười ha ha nói: “Xem ra dính vào ta nhân quả khiến cho những năm này bọn hắn sống không dễ chịu gì nha”.

Phật Tổ mỉm cười nói: “Đúng vậy”.

“Thế nhưng là việc này cũng người không có liên quan gì, người cũng không cần thiết phải tìm ta”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Cách đây không lâu, Nguyên Thủy Vũ Trụ đã bị thùng”. Phật Tổ chậm rãi nói.

Nghe được câu này, Doanh Thiên con mắt có chút trầm xuống, hắn đã dự đoán điều này, thế nhưng hắn vẫn mong là chưa tới. Vừa rồi Phật Tổ nói ra không nghĩ ngờ gì là ngày đó cũng đã tới.

“Có thứ gì đi vào”. Doanh Thiên hỏi.

“Rất nhiều, thế nhưng là chư vị Thiên Tôn đã kịp thời chặn lại” Phật Tổ đáp.

“Còn gì nữa không”. Doanh Thiên tiếp tục hỏi.

Phật Tổ hít một hơi nói tiếp: “Linh Bảo Thiên Tôn đã đi qua lỗ thùng dò xét qua, khi trở về bị thương không nhẹ, sau đó liền đem chính mình một Thế tu vi đem lỗ thùng lấp lại”.

“Nói như vậy người bốc lên phong hiểm tìm ta chính là vì chuyện này”. Doanh Thiên kết luận.

“Chính vậy, lại nói, Thiên Địa này ai hiểu rõ hơn bên ngoài kia, chỉ có Đạo Hữu mà thôi”. Phật Tổ cười cười gật đầu.

“Quả không hổ danh là Phật Tổ, đây là vì chúng sinh mà quên mình nha”. Doanh Thiên trêu chọc.

Giống như là không nghe thấy Doanh Thiên trêu chọc mình, Phật Tổ cười nói tiếp: “Thiên Địa chúng sinh nguy hiểm, ta nhất định phải ra một phần sức. Lại nói, tổ chim bị phá, trứng liệu còn nguyên vẹn?”.

“Tốt, việc này chờ ta trở về sẽ đích thân đến gặp Người đàm đạo”. Doanh Thiên đứng lên muốn rời đi.

“Phật Môn của luôn chờ đạo hữu trở về”. Phật Tổ nán thêm một câu.

Nghe được Phật Tổ câu này, Doanh Thiên bước đi bỗng dừng lại, một lát sau hắn nói: “Ta cùng phật môn đều đã hết duyên, năm đó ta rời đi cũng đem ta cùng phật môn nhân quả chặt đứt”.

“Đó là vì Đạo Hữu không muốn phiền cho Phật Môn ta”. Phật Tổ nói thêm.

“Cái gì đã qua liền để nó qua đi, không cần nhắc lại”. Dứt lời Doanh Thiên đi thẳng xuống núi.

Nhìn theo bóng lưng Doanh Thiên bước đi, Phật Tổ liền chấp tay lại phật hiệu một câu, sau đó nói thầm: “Lần nữa đáng lắm, nhất định là gió tanh mưa máu, thế nhưng là.....”.

Sau đó phật tổ thân ảnh liền trở nên hư ảo rồi biến mất hoàn toàn.

Cũng lúc này, mọi thứ xung quanh trở lại như cũ, từng người đều bàng hoàng, bỗng có ai hét lớn: “Tượng Phật không thấy”.

Giống như một quả bom, vô số ánh mắt đều hướng bên trong chùa, tôn tượng phật kia đã biến mất không còn. Giờ phút này ai nấy đều bàng hoàng.

“Chẳng lẽ chúng ta làm phật nổi giận”. Có người thất thần nói ra.

“Kẻ nào, kẻ nào làm điều gì khiến phật nổi giận rồi đi”.

Giờ phút này mọi người đều là nháo nhác hoảng loạn.

Ngay lúc đó, trên bầu trời mây đen vần vũ. Sau đó một cỗ thần uy khổng lồ xuất hiện đem Vạn Lý Thành chứng sinh đều ép quỳ xuống.

Chỉ gặp trên bầu trời kia, một con khổng lồ mắt chậm rãi mở ra, con mắt này thâm sâu khó lường, tại trong ánh mắt lại có kim quang sáng chói.

Con mắt này dò xét thật kỹ trong chùa, sau đó lại dò xét thành, tựa hồ Vạn Lý Thành mọi góc ngách đều không thể tránh khỏi ánh mắt này truy xét. Cuối cùng, giống như không truy xét ra điều gì. Con mắt này chậm rãi biến mất.

....

Tại một nơi xa xôi trong vũ trụ, một con mắt thâm thúy mở ra, tản mát ra kim quang khiếp người, sau đó nhỏ giọng nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra”. giọng nói này tự hỏi.

“Ngươi xuất quan”. Một âm thanh nhỏ nhẹ vang lên.

“Ân, vừa rồi Cực Huyền Giới bị một lực lượng phong bế, ta không dò xét được, sau khi lực lượng này biến mất, tượng phật tổ cũng đã mất rồi”. Chủ nhân con mắt đáp.

“Nên cẩn thận, Thần Giới hiện tại vô cùng loạn, chờ ngươi đột phá rồi hãy tính”. Âm thanh nhỏ nhẹ kia lần nữa vang lên.

“...”

....

Rời khỏi chùa sau đó, Doanh Thiên một mình đi dạo trên đường phố, hần trầm mặc, bởi vì hần suy nghĩ rất nhiều, Nhân quả món đồ này hần không sợ, bởi vì hần là cái duy nhất sinh linh không phải thiên địa này sinh ra, cho nên thiên địa nhân quả không thể ảnh hưởng đến hần. Thế nhưng là cũng vì hần mà hiện tại nhân quả đang hỗn loạn, cái này gây nên Vận Mệnh cũng hỗn loạn. Đồng thời làm toàn bộ thiên địa rơi vào hỗn loạn theo.

Đây tuyệt đối là một hồi đại tai nạn, rơi vào nhân quả hỗn loạn, ngoại trừ Thiên Tôn đã nhảy ra Thiên Địa, cho dù là Đạo Quân cũng không thể tránh khỏi hậu quả thảm khốc.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Nhân Quả thứ đồ này, chính là Thiên Tôn cũng phải sợ hãi.

Doanh Thiên một mực đi, cuối cùng hần dừng lại trước Vạn Lý Tháp. Giờ phút này Vạn Lý Tháp là giữa một cái rộng lớn quảng trường, trên quảng trường chỉ có lác đác vài người qua lại.

Doanh Thiên nhìn lên ngọn tháp xuyên qua vô tận tầng mây kia, cuối cùng hần nói thầm: “Nên đến, ta cũng cần lấy món đồ kia”.

....

Giải thích một chút cho ae, mình chỉ viết qua về nhân quả, cũng sẽ không đi sâu vào nhân quả giống như tôn thượng nên ae sẽ k sợ tau hoá nhập ma đâu, v.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Nguyên Thủy Vũ Trụ Thế Cục

Doanh Thiên sau khi đi ra cổ tự, hần k có lập tức đi về biệt viện, mà là tìm đến một đỉnh núi.

Đỉnh núi cao.

Gió mát.

Trăng treo cao.

Tóc trắng bay theo gió.

Doanh Thiên mắt hướng trăng nhìn tới, nếu là người đứng sau lưng hần giờ phút này, nhìn bóng lưng hần. Tự khắc người sẽ thấy được một mảnh cô độc.

Đúng thế, là cô độc.

Hắn trong lòng giờ này cũng không có suy nghĩ gì. Hắn chỉ đứng đó im lặng nhìn trăng, nhìn trời, nhìn cây cối.

Cuối cùng thật lâu sau đó hắn tự vỗ trán mình cười nói: "Thật đẹp".

Bởi vì chính hắn cũng không nhớ rõ, lần cuối cùng được ngắm một khung cảnh yên bình như thế này đã là bao lâu.

Tại hắn bước trên con đường này thời điểm, chỉ có là chém giết đi lên. Có thể nói, tại hắn bước đi trên con đường này, hắn là tắm trong máu đi lên. Hắn là lấy vô tận thân thể khô làm lót chân.

Cho đến ngày hắn thành đạo. Một ngày lại một ngày cùng những cái kia lão bất tử đối chí. Lại suy nghĩ tìm chính mình câu trả lời.

Có thể nói, hắn thời gian yên bình là lúc đó không có mấy.

Ngắm nhìn thời gian đủ lâu. Cuối cùng Doanh Thiên ngồi xếp bằng lại. Hắn muốn tiếp tục khôi phục tu vi của mình.

.....

Nguyên Thủy Vũ Trụ.

Tây Phương Phật Giới.

Tây Thiên

Trong bao la tinh hà, ngồi đó một tôn khổng lồ tượng phật. Tượng phật này toàn thân là kim quang chiếu rọi.

Tay là ngàn cái.

Xếp bằng trên một cái đài sen khổng lồ.

Trong không gian vang vọng lấy từng tiếng phật âm kéo dài.

Xung quanh tượng phật này trôi nổi từng cái thiên vực, có tới mấy chục cái.

Cái này có thể tương đương, thử nghĩ một chút. Một cái Thiên Vực là có chứa lấy hàng tỉ cái tinh cầu. Mà trong hàng tỉ tinh cầu đó lại có tới hàng triệu toà thế giới.

Vậy mà một toà Thiên Vực ở trước mặt tượng phật này cũng chỉ giống như một cái bàn tay.

Có thể thấy được. Tôn tượng phật kia là to lớn đến cỡ nào. Tại trước mặt tượng phật này. Một toà thế giới cùng hạt bụi không có gì khác nhau.

Nếu như có người biết hàng đều sẽ nhìn ra. Đây là một toà Đạo Thân. Chủ nhân của nó không ai khác, Phật Tổ Như Lai.

Lúc này đây. Trên đỉnh đầu của toà Đạo Thân này, có một ngọn núi. Ngọn núi này phi thường to lớn. Chính là đem hơn trăm cái tinh cầu gộp lại mới có thể sánh.

Tất nhiên cho dù là ngọn núi này lớn. Nhưng nếu đem so với toà Phật Đạo Thân kia. Nó chỉ giống như một hạt gạo trên đầu mà thôi.

Núi này vì Vạn Phật Sơn.

Bởi vì núi này là ngụ lấy toàn bộ Phật Vị Thánh Phật của Tây Thiên.

Truyền ngôn nói. Chứng Đạo quả vị thành Phật về sau, đều sẽ tới Vạn Phật Sơn cư ngụ.

Vạn Phật Sơn xưng là Thánh Phật chi địa.

Bởi vì nó là lấy thân thể của 2 vị Cổ Phật trước khi toạ hoá biến thành. Là Phật A Di Đà cùng với Phật Thích Ca Mâu Ni.

Cũng là vì Nhiên Đăng Cổ Phật cùng Phật Tổ Như Lai bản tôn cư ngụ.

Lúc này đây, trong một toà tiểu miếu, ngồi đó 2 người. 2 người này là đang đánh cờ. Nhìn vào bàn cờ này, sẽ thấy lạ là, bàn cờ này lớn vô cùng, chính là so với một cái bình thường bàn cờ đều lớn gấp mười.

2 người này mỗi một nước cờ đi đều phi thường lâu, tựa hồ mỗi một nước cờ đều phải suy nghĩ vô cùng cẩn trọng.

Nếu là có người đủ cường đại ở đây nhìn vào bàn cờ này đều sẽ khiếp sợ.

Bởi vì bàn cờ này chứa lấy vô tận ảo diệu, tựa như bên trong nó chứa đựng vô thượng đại đạo.

Mỗi một nước cờ di chuyển liền giống như đại đạo diễn hoá khôn lường. Tựa hồ như cả thiên địa đều giống như ở bên trong bàn cờ này.

Một cái tóc bạc trắng xoá lão nhân và một cái áo vải hoà thượng.

Áo vải hoà thượng chính là trước đó gặp mặt Doanh Thiên, Phật Tổ Như Lai.

Phật Tổ Như Lai, đây là tồn tại chí cao vô thượng, đây chính là mọi sinh linh đều biết đến danh tiếng. Đây là Thiên Địa phúc chủ, chính là tồn tại mà tất cả mọi sinh linh đều hướng tới quỳ bái.

Mà trước mặt ông lão tóc trắng kia nhìn rất bình thường. Thế nhưng là có thể cùng Phật Tổ Như Lai bình khởi bình toạ. Lại có thể là nhân vật cỡ nào.

Ván cờ này 2 người đã đánh cùng nhau hơn 1 ngàn năm vẫn chưa có phân ra thắng bại.

Cuối cùng hồi lâu sau, Phật Tổ Như Lai nhìn bàn cờ chậm rãi nói ra:”Hoà”.

“Lại là hoà”. Đối mặt Phật Tổ, ông lão tóc trắng cũng gật đầu mỉm cười:”Đây đã là ván thứ 10 vạn chúng ta hoà”.

“Nhanh như vậy đã là tròn 10 vạn ván rồi sao”. Phật Tổ trầm ngâm đáp.

“Thế nào”. Ông lão tóc trắng hỏi.

“Đạo Hữu hỏi cái gì thế nào?”

“Chẳng phải vừa rồi người vừa gặp hần”.

“Àn, vừa gặp” Phật Tổ gật đầu đáp:”Chỉ tiếc là cái gì cũng không hỏi được”.

“Là hỏi không được, hay là không hỏi đây”. Ông lão tóc trắng mỉm cười nhìn Phật Tổ hàm ý nói.

“Đạo Hữu đều đã có câu trả lời, lại cần gì phải hỏi đâu”. Phật Tổ cười cười đáp:”Lại nói, liên ta hỏi, Người kia cũng sẽ không trả lời đi”. Dừng một chút Phật Tổ nói tiếp:”Nhưng chắc chắn là, lần này người kia trở về, Thiên Địa ắt sẽ đại loạn”.

Đối mặt Phật Tổ ông lão tóc trắng cũng là thờ dài gật đầu:”Hần chưa trở về, nhưng là sóng ngầm cũng đã bắt đầu nổi lên rồi, nhìn bề ngoài thì có vẻ là yên tĩnh. Thế nhưng giấu bên trong là một con sóng giữ”.

“Bên kia Thiên Đạo đám người cùng Tam Thiên Đại Đạo thì sao”. Phật Tổ hỏi.

“Trước đó ta có đánh tiếng qua bọn hần thái độ.....”. Ông lão tóc trắng đáp:”bọn hần cũng không có rõ ràng, nhưng là chúng ta đều biết, bọn hần là không bỏ qua, đừng nói bọn hần chịu bỏ qua. Cho dù là bỏ qua thì người kia cũng nhất định không bỏ qua..... Về phần Tam Thiên Đại Đạo bọn hần trọng thương đến giờ còn chưa khỏi, nghe tới người kia Danh Tự đều sợ đến mất mật, cũng có vài cái không sợ chết có ý muốn trả thù đây”.

“Haizz, đây là nhân quả hỗn loạn gây ra”. Phật Tổ thờ dài nói:”bọn hần mặc dù trọng thương chưa khỏi. Nhưng là Đại Đạo Bản Nguyên đều nhanh chóng trọng diễn, cũng có không ít đều đã thức tỉnh”.

Bởi vì năm đó Doanh Thiên bị Đại Đạo Đạo Quân đến vây giết, trong tràng chiến đấu kia. Hần thắng tay đồ sát tới mấy trăm vị Đạo Quân. Không những thế mà còn triệt để đồ diệt đại đạo. Bóp vỡ Đại Đạo Chi Tâm, huỷ diệt Đại Đạo Bản Nguyên, phá tan Đại Đạo Áo Nghĩa. Khiến cho những đại đạo này triệt để huỷ diệt. Cái này khiến cho Thiên Địa rơi vào đại loạn.

Bởi vì khi Doanh Thiên huỷ diệt đại đạo, tức là đại đạo đó sẽ biến mất khỏi Thiên Địa.

Ví dụ như. Người tu luyện Hoà Đạo. Nếu như Hoà Đạo Bản Nguyên, Hoà Đạo Chi Tâm bị vỡ nát. Người toàn bộ tu vi Hoà Đạo sẽ bị đánh rớt.

Đại Đạo 3000. Thế nhưng là trong thiên địa sinh linh căn bản là vô cùng vô tận.

Thử nghĩ một chút, số người tu luyện những đại đạo kia là nhiều đến không thể tưởng tượng nổi. Trong chớp mắt đại đạo tan vỡ. Vô số tu sĩ tu luyện đại đạo kia đều bị đánh rớt về phạm nhân, bất kể tu vi cao thấp. Cái gì Tiên Đế, cái gì Thánh Giả đều không ngoại lệ đều bị đánh rơi về phạm nhân.

Cho dù còn sống những cái kia Đạo Quân đều không ngoại lệ may mắn. Toàn bị Doanh Thiên đánh cho trọng thương. Đại Đạo Bản Nguyên bị thương nặng khiến cho rơi vào ngủ say.

Chính vì thế sau trận chiến đó, đại đạo suy yếu. Gọi là Kỳ Nguyên Đạo Suy.

Thời gian trôi qua, Đại Đạo trọng thương cũng bắt đầu khôi phục, những cái kia Đại Đạo bị huỷ diệt cũng được Thiên Địa lần nữa diễn hoá đi ra.

“Quan trọng là Thiên Đạo bên kia đám người” ông lão tóc trắng cười cười nói:”Nếu Thiên Đạo bên kia chỉ rõ thái độ, thì bọn hần mới sẽ làm.... còn không thì sẽ chưa đâu, dù sao cũng không ai muốn tự mình đi làm pháo hôi cả”.

“Bọn hần đều muốn mình làm người đánh cờ”.Phật Tổ gật đầu đáp.”Thế nhưng là bàn cờ này rộng lớn cùng phức tạp, đến cùng ai là người đánh cờ đều chưa có rõ ràng”.

“Chưa kể, bên ngoài những cái khách nhân kia, bọn hần đều là biến số lớn”. Ông lão tóc trắng suy tư nói ra.

“Đúng vậy, là biến số lớn”.

.....

Thiên địa linh khí tụ hội. Chỉ thấy trên đầu Doanh Thiên tụ thành một cái vòng xoáy linh lực.

Vòng xoáy này đang điên cuồng thôn phệ linh lực Cực Huyền Giới. Cho tới khi linh lực thiên địa gần như cạn kiệt.

Lúc này vòng xoáy mới biến mất vào trong thân thể Doanh Thiên.

Lúc này trong đan điền hần xuất hiện một cái vòng xoáy. Gọi là Linh Động.

Tất nhiên, hần đã đạt tới Linh Động Cảnh.

Linh Nguyên Cảnh là tụ linh khí thành Linh Nguyên. Linh Động Cảnh là đem Linh Nguyên diễn hoá thành Linh Động.

Linh Động Cảnh tu sĩ chính là một cái đặc biệt cảnh giới. Tại cảnh giới này, cho dù là ăn ngủ, nằm chơi, tùy thời tu sĩ đều có thể hấp thu linh khí để tu luyện. Mặc dù nói không thể sánh bằng việc chuyên tâm tu luyện.

Thế nhưng là mỗi giờ mỗi khắc đều có linh khí hấp thu. Đây là làm ít công to, đối với ai cũng đều có lợi ích.

Giờ phút này Doanh Thiên trên thân khí tức cũng đã thay đổi tới Linh Động cảnh.

Hần cũng không có tiếp tục tu luyện. Mà là lấy ra một đồ vật.

Đồ vật này là một khúc gỗ.

Khúc gỗ này chỉ lớn cỡ cánh tay, đây là năm xưa hần từ trong một cái Hung Địa đạt được. Bên ngoài khúc gỗ này cùng bình thường thân cây không có gì khác nhau, chỉ là trên thân khúc gỗ có lấy vết cháy xém, và nó bị người chặt đứt. Nếu là từ mặt cắt khúc gỗ này vào sẽ thấy có tới hàng trăm đường vân gỗ. Nhưng đường vân gỗ này cũng không phải là bình thường vân gỗ.

Bởi vì Doanh Thiên nhìn ra được, những cái này vân gỗ không bình thường cho nên hần mới lưu lại. Bởi vì khúc gỗ này giấu đến một cái bí mật vạn cổ.

Quan sát khúc gỗ này hồi lâu Doanh Thiên lẩm bẩm:”Quái lạ, cái này cũng quá lạ lùng đi, theo lý mà nói thì không thể nào như vậy.... tựa hồ là.....”.

Doanh Thiên đưa tay sờ sờ những đường vân gỗ kia. Sau đó giống như hiểu được gì đó, hần mỉm cười nói:”Có lẽ là như vậy đi, xem ra là làm sự tình không muốn người biết nha”.

P/s:

Mình không rành lắm về khoản truyền thuyết tàu.

Cho nên tên nhân vật mình có thể lấy, còn về phần cốt truyện nhân vật và bối cảnh các thứ sẽ không giống hoàn toàn truyền thuyết trung quốc.

Nên ae đọc truyện k cần ném đá nha. ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Bách Cổ Lâu

Doanh Thiên mê mẩn khúc gỗ kia một hồi, hần từng thử qua thăm dò thần thức, đại đạo diễn hoá ảo ảnh....vân vân.

Tiếc là lấy hần tu vi hiện tại căn bản dò xét không ra, nếu là cường ép thăm dò thì là vẫn có thể, chỉ là như thế sẽ gây ra động tĩnh lớn sẽ kéo tới chú ý không cần thiết.

Lại nói, Thiên Địa bí mật mà hần chưa biết là lúc đó không có mây, bởi vậy hần hứng thú, hần cũng có được đầu mối về cái này bí mật, chỉ là từ ngày đặt được khúc gỗ này hần đều bận chưa có xem xét được qua, hiện tại tốt, có thời gian xem xét thì tu vì lại không đủ.

Cái này có thể nói là tương đương đen đủi.

Thế nhưng là cũng tốt, đối với hần mà nói, lâu lâu hoạt động chút tay chân liền hứng thú, nếu là cái gì cũng đều trực tiếp đi nhìn, vậy thì quá là nhàm chán.

Hơn nữa khúc gỗ này giấu đến cũng không phải là một cái bình thường bí mật, mà là một cái không tầm thường bí mật, một cái vạn cổ mê bí.

Để giải cái này mê bí, vạn cổ đến nay có không biết bao nhiêu hạng người vô địch đi tìm tòi, bao nhiêu thiên tài vạn cổ mê đắm vào con đường này. Tiếc là cuối cùng đều không thể giải khai.

Cuối cùng khúc gỗ kia là lại hướng Doanh Thiên rơi vào tay.

Doanh Thiên đem khúc gỗ cất đi, hần hướng Vạn Lý Tháp đi tới. Hần đi rất chậm, có lẽ dừng bên đường xem chút đồ vật, cũng có lẽ ghé quán rượu mua lấy bình rượu uống.

Thậm chí hần còn mua lấy một xiên kẹo hồ lô vừa đi vừa ăn. Dạng này lại là lộ ra kỳ quái, bởi vì ai cũng biết hồ lô kẹo này thường là chỉ có trẻ con mới thích, mặc dù nói Doanh Thiên bộ dáng hiện tại là một cái thanh niên, lại mặc lấy hắc y trùm đầu, tay cầm hồ lô kẹo, vừa ăn lại vừa uống rượu, lộ ra có chút quái đản.

Doanh Thiên dừng lại trước một tiệm đồ cổ, hần đi vào.

Bên trong tiệm đồ cổ này trưng bày rất nhiều món đồ cổ, hơn nữa bên dưới đều có ghi chú lấy niên đại cùng công dụng.

Có thể nói, tiệm đồ cổ này mỗi một món đồ đều là báu vật trân quý, có được rất nhiều đồ vật từ cường giả để lại, thậm chí có cả Thần đồ vật.

Doanh Thiên vào tiệm đồ cổ này là vì một món đồ, hần cần món đồ này để làm việc.

Tiếp đón hần là một cái thanh y thiếu nữ, nàng tên là Kiều Oản. Nàng làm công tác giới thiệu và hướng dẫn khách mua đồ.

Lại nói, nàng này quả thật là xinh đẹp, từ khuôn mặt, cho tới vóc dáng đều là cực phẩm, trong tiệm lúc này có đến không ít người, đa số là nam nhân, có tới 8 phần ánh mắt đều là hướng nàng bờ mông cùng ngực nhìn tới, trong mắt bọn hần đều lộ ra vẻ dâm tà.

“Khách nhân, ngài muốn mua gì”. Kiều Oản đưa tay vuốt tóc hướng Doanh Thiên kiều mỵ nói.

“Ta muốn mua một cái Chân Thần”. Doanh Thiên mỉm cười đáp.

“Chân Thần?”. Nghe được Doanh Thiên nói như vậy, Kiều Oản ban đầu là ngạc nhiên, sau đó lại là uyển chuyển cười nói “Khách nhân liền đùa, ở đây không có Chân Thần”.

“Ta chính là muốn mua một cái Chân Thần”. Doanh Thiên kiên trì cười nói.

Nghe vậy, Kiều Oản là nhún mày. Nàng đây là suy nghĩ liệu có phải tên này là tới đùa đùa hay không. Nhưng là, Vạn Lý Thành vạn năm đến nay căn bản không có ai dám tới tiệm gây rối.

Tiệm đồ cổ này tên là Bách Cổ Điểm. Là Bách Cổ Thương Hội một cái chủ chốt địa điểm. Mà Bách Cổ Thương Hội là thương hội lớn mạnh nhất Vạn Lý Thành này. Nói cách khác, đứng sau Bách Cổ Điểm chính là Bách Cổ Thương hội, kể cả trước đó Bách Hoa Lâu cũng là tài sản của Bách Cổ Thương Hội.

Quan trọng là, Bách Cổ Thương Hội là do một vị Chân Thần một tay dựng nên.

Nhiều năm trước, Bách Cổ Điểm có được một món đồ quý giá. Món đồ kia gây nên rất nhiều Linh Đế, Linh Thánh, thậm chí Thông Thần cường giả đều muốn tranh đoạt.

Kết quả chọc giận vị Chân Thần kia, hần đem thần lực giáng xuống, đem toàn bộ những kẻ kia xóa bỏ. Từ đó đến nay đã gần vạn năm không có ai dám đến quấy rối.

Mà vừa rồi Doanh Thiên là lớn tiếng muốn nói mua Chân Thần, đây có phải hay không là muốn gây rối đây.

Thực tế tại Doanh Thiên nói ra muốn mua một cái Chân Thần liền đã đem xung quanh mọi người chú ý đến hần.

“Tiểu tử này to gan thật, đây là tự tìm đường chết”.

“Sắp có trò hay để xem”.

“Bách Cổ Điểm thủ hộ giả trước tiên nhất định là sẽ giáo huấn hần”.

“...”

Ngay lúc này từ trên lầu đi xuống một cái lão nhân. Lão nhân này bước xuống hỏi chuyện Kiều Oản. Nàng đem chuyện vừa rồi kể lại.

Nge được nàng kể lại, ánh mắt lão nhân này hướng Doanh Thiên nhìn tới.

“Là Các Lão, chủ sự Bách Cổ Điểm”.

“Các Lão vậy mà tự mình xuất hiện”.

“Xong, tiểu tử này xong đời”.

“...”

Ở đây rất nhiều người đều sẽ cho rằng Doanh Thiên nhất định sẽ bị trừng trị. Bởi vì lão nhân này chính là một cái hung ác nhân vật, tu vi thâm sâu không lường được. Còn trẻ thời điểm, bởi vì có người xúc phạm hấn gia tộc, cho nên hấn trong đêm đem người kia gia tộc già trẻ lớn bé trong một đêm giết sạch.

Tiếc là sự việc lại không có giống như trong tưởng tượng của bọn hấn.

Lão nhân kia giọng khàn khàn nói ra: “Ta Bách Cổ Lâu đồ vật rất nhiều, khách nhân muốn mua đồ vật gì liền mua, nếu là có ý gây rối, vẫn là khuyên mau chóng rời đi”.

Nge được lão nhân nói câu này. Ở đây rất nhiều người đều là ngạc nhiên vô cùng. Bởi lẽ lão nhân này hung danh vang xa. Thế nào hôm nay lại dễ dàng nói chuyện như vậy.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói: “Các người thấy qua ta gây rối sao, các người thấy ta nói gì gây rối sao”.

Xung quanh mọi người nghe Doanh Thiên cười nói như vậy đều cảm thấy lạ.

Ai cũng biết, Bách Cổ Lâu có được Bách Cổ Thương Hội làm hậu thuẫn. Bách Cổ Thương Hội lại được một vị Chân Thần dựng nên, Doanh Thiên ở đây lớn tiếng muốn mua một cái Chân Thần. Đây rõ ràng là si nhục vị kia Chân Thần. Là đánh mặt Bách Cổ Thương Hội.

“Khách nhân quả thật không gây rối, nhưng là chúng ta Bách Cổ Lâu cũng không có cái gì Chân Thần có thể bán”. Lão nhân híp mắt nói ra.

Doanh Thiên lắc đầu cười nói: “xem ra là các người hiểu lầm, ta muốn mua....gọi là Chân Thần Đản đi.

Nge được “Chân Thần Đản” ba chữ, lão nhân kia giật mình biến sắc. Sau đó lão nhìn chằm chằm Doanh Thiên, muốn tra xét Doanh Thiên.

Tiếc là ngoài một cái Linh Động Cảnh tu vi thì lão nhân căn bản nhìn không ra một thứ gì. Nhìn một hồi lâu sau, căn bản không có thu hoạch gì, lão nhân thu hồi ánh mắt, sau đó hít một hơi nói: “Không hay khách nhân muốn mua Chân Thần Đản để làm gì”.

Doanh Thiên một bộ suy tư nói ra: “Để xem, nếu nói theo các người thì là Bách Cổ Chân Vương đi”.

Giống như là bị sét đánh, Lão nhân kia là giật mình lùi về sau mấy bước, sợ hãi nhìn Doanh Thiên.

Lão nhân này, bên ngoài người ta chỉ biết gọi hấn là Các Lão. Thế nhưng không có ai biết hấn thân phận thực sự là một cái quan trọng cao tầng của Bách Cổ Thương Hội.

Mà “Chân Thần Đản cùng Bách Cổ Chân Vương” là dính lứu đến một cái thiên đại bí mật của bọn hấn thương hội. Mấy chữ này ý nghĩa không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Lão nhân một lúc sau mới có thể bình tĩnh. Hấn cúi người nói: “Phiền công tử lên lầu chờ một lát, ta đi cáo tri người”.

Sau đó lão nhân phân phó Kiều Oản hướng Doanh Thiên chiêu đãi thật tốt, nhất định không để điều gì sơ sót.

Điều này khiến Kiều Oản là vừa ngạc nhiên vừa sợ hãi. Nàng biết Các Lão lạc dạng người gì, vậy mà thanh niên trước mặt này có thể khiến Các lão cúi đầu, đây là sự tình gì.

Nàng cũng là muốn nhìn kỹ Doanh Thiên, tiếc là nhìn không ra bất cứ thứ gì. Linh Động Cảnh giống như Doanh Thiên này chính là tùy tiện đều có thể lấy ra một bộ.

Nói không ngoa. Liền một tên phục của Bách Cổ Lâu tu vi cũng đều là Địa Sư trở lên.

Thế nhưng là nàng cũng không phải cái gì ngu ngốc người, nàng biết sự tình không có đơn giản. Nàng vẫn là tiếp Doanh Thiên lên căn phòng đẹp nhất, sang trọng nhất. Bày lên sơn hào hải vị. Vẫn là đem ngon nhất rượu bày lên mời Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng không có làm màu mè, hấn trực tiếp ăn uống thoải mái.

Mặc dù nói hần cái gì tiên trên thánh tửu chưa dùng qua, thế nhưng là bình tâm thưởng thức đồ ăn dân dã cũng là một cái nho nhỏ thú vui. Tất nhiên đồ ăn dân dã là trong mắt hần mà thôi. Còn với thường nhân đây là làm cả đời cũng không ăn nổi một bữa này.

Một lát lâu sau. Cửa phòng mở ra, đi vào là một cái thanh niên, thanh niên này nhìn chính là hết sức bình thường. Đi theo sau chính Các Lão.

Thanh niên này không có ngồi vào bàn mà là lẳng lặng đứng đó nhìn Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng là mặc kệ, hần vẫn cứ bình thân ăn uống.

Tối hơn một canh giờ sau, Doanh Thiên mới là dùng bữa xong. Hần đánh cái no nê vron vai nói: “Đã lâu không có ăn uống thoải mái như vậy nha”.

Thanh Niên kia lúc này mới nhẹ nhàng tiến lại gần chấp tay nói: “Tại hạ Thanh Tiêu, không hay công tử quý danh”.

“Doanh Thiên”. Doanh Thiên hỏi hột đáp

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Tuyệt Ngạo Linh Tâm Tình

Thanh Tiêu ngẩn người, “Doanh Thiên” cái danh tự này là hần xưa nay chưa từng nghe qua. Đối với hần là vô cùng lạ lẫm.

Thanh Tiêu chậm rãi hỏi tiếp một câu: “Về sự tình Bách Cổ Chân Vương....?”.

Doanh Thiên ngắt lời: “Cái này không vội, trước hết ta có sự tình cần nói rõ”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

Nghe vậy, Thanh Tiêu chỉ là nhẹ nhàng gật đầu trả lời: “Mời công tử nói”.

“Ngươi hần phải biết rõ ràng, sự tình này không đơn giản, cũng không phải ngươi dạng này có thể hiểu rõ ràng, ta là muốn biết.... ngươi có thể đại diện chứ”. Doanh Thiên nói.

“Mặc dù ta không thể toàn quyền quyết định, nhưng là ta có thể hoàn toàn đại diện”. Thanh Tiêu tự tin trả lời.

“Tốt”. Doanh Thiên mỉm cười thâm ý nói: “Ta chỉ sợ đám lão già nhà các ngươi sót ruột đi”. Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp: “Vậy ta muốn thứ đồ vật mà các ngươi chôn sâu dưới lòng đất kia”.

Nghe được như vậy, Thanh Tiêu thất sắc hoảng hốt kêu lên: “Không thể”.

Sau đó giống như là ý thức được mình thất thố. Thanh tiêu vội chấp tay: “xin công tử thứ lỗi, vừa rồi là ta vô ý”.

“Không có gì”. Doanh Thiên cười nói: “Ngươi cứ chuyển lời, ta cũng không vội, lại nói sự tình kia cũng chỉ có ta mới có thể giúp các ngươi mà thôi”.

Dứt lời Doanh Thiên đi ra ngoài, bỏ mặc Thanh Tiêu cùng Các Lão thần thờ ở đó.

Sau khi Doanh Thiên rời đi một lúc lâu. Các Lão mới nhỏ giọng nói: “Thiếu chủ, nên làm gì”.

Thanh Tiêu trầm mặc một lát, sau đó hít một hơi nói: “Sự việc trọng đại, ta không cách nào quyết định nổi, đi... chúng ta đi gặp chư lão... e rằng chỉ có đánh thức tiên tổ mới có thể quyết định”.

....

Lại nói về Doanh Thiên, ta thường thấy hần là đi dạo bên trong Vạn Lý Thành, nhưng thực chất là hần đang tại đó đặc một chút vận thế, đo đạc ảo diệu của thành này.

Doanh Thiên mục đích tới Vạn Lý Thành cũng là vì bên trong Vạn Lý Tháp kia. Mà muốn vào tháp, hần cần một món đồ. Món đồ kia lại đang lưu tại Bách Cổ Thương Hội.

Bách Cổ Thương Hội cất giấu lấy một cái cổ lão chi bí. Bí mật này lớn kinh thiên, nếu là để lộ ra ngoài, e rằng liền sẽ gây nên Vạn Lý Thành một trận gió tanh mưa máu.

Lại nói, Đồ vật Doanh Thiên muốn thì thiên hạ căn bản không có người giữ được, chỉ là hần đối với việc này vẫn là không cần.

Dù sao Doanh Thiên dạng này tồn tại đều là bá chủ thiên địa, đối với một cái món đồ không nhất định cần đi cướp đoạt, nếu để cho mấy lão người quen của hắn biết được, e rằng sẽ bị cười chết.

Về phần Bách Cổ Thương Hội bí mật kia, nếu là so với bình thường nhân thế quả thật là một cái khủng bố bí mật, thế nhưng là đối với Doanh Thiên tới nói, chỉ là tiện tay mà thôi. Dù sao Doanh Thiên cũng chỉ là đi lại một vòng thành đều có thể nhìn thấu bọn hắn bí mật.

...

Tại bên dưới Vạn Lý Thành một cái mật thất. Mật thất này sâu đến vạn trượng, xung quanh mật thất ngoại trừ vài ngọn đèn mờ ra liền lộ ra tối tăm lạnh lẽo.

Lúc này đây có 2 cái thân ảnh bước vào mật thất. 1 cái nam tử cùng lão nhân.

Nam tử là Thanh Tiêu.

Lão nhân là Các Lão.

Bước vào mật thất sau khi. Thanh Tiêu hướng bên trên bái một cái sau đó nói: "Thanh Tiêu tử tôn có việc tới thỉnh chư vị Lão Tổ".

Tại Thanh Tiêu nói ra câu này đằng sau, đáp lại hắn là một mảnh im lặng. Ngoại trừ im lặng chính là im lặng.

Chờ một lát, Thanh Tiêu lại tiếp tục nói: "Bẩm chư vị lão tổ, sự tình liên quan tới Bách Cổ Chân Vương cùng Chân Thần Đản".

Ngay tại Thanh Tiêu dứt lời, từng cỗ uy áp khiến người hướng Thanh Tiêu phóng tới, những cỗ uy áp này nhiều tới mấy chục cỗ, từng cái đều là kinh khủng áp lực.

Uy áp này đem cả Thanh Tiêu cùng Các Lão bức lùi ra sau mấy bước. Thế nhưng là Thanh Tiêu liền nhanh chóng ổn định lại, trên người Thanh Tiêu khi chất nhanh chóng biến hoá, giống như một tôn vương giả giáng lâm.

Thấy vậy, đằng sau Thanh Tiêu là Các Lão trong mắt đều hiện lên vẻ tán thưởng, đối mặt chư vị lão tổ khủng bố uy áp mà Thanh Tiêu vẫn có thể bình tĩnh như vậy, đây là kỳ tài trăm năm khó gặp.

Cuối cùng, một đạo già nua thanh âm từ bên trên vang lên: "Nói đi".

"Bẩm lão tổ, Có người xuất hiện nói muốn mua Chân Thần Đản, cùng nhắc tới Bách Cổ Chân Vương". Thanh Tiêu nghiêm nghị đáp.

"Người này trông thế nào". Âm thanh già nua kia lại vang lên.

"Rất trẻ tuổi, ngoại trừ một thân tu vi Linh Động Cảnh ra, tử tôn cái gì đều nhìn không ra". Thanh Tiêu nghiêm túc nói ra.

"Chúng ta đã biết, lui ra đi".

Nghe vậy, Thanh Tiêu cùng Các lão đều là lui ra.

Sau khi 2 người rời đi, trong mật thất vang lên thanh âm khác, thanh âm này cùng một dạng già nua như ban nãy, nhưng là giọng điệu hoàn toàn khác. Rõ ràng là một người khác.

"Xuất hiện rồi, chúng ta từng cái từng cái thế hệ thay nhau thủ hộ trăm ngàn vạn năm cuối cùng đã đến ngày đó".

Một cái thanh âm khác vang lên: "Vẫn là nên cẩn thận một chút, dù sao chúng ta cái gì cũng chưa rõ ràng".

"Có lẽ vẫn là nên đánh thức Tổ Sư".

"Phải, nên đánh thức Tổ sư, để người quyết định".

.....

"Oa, sư tôn, người về rồi". Nguyệt Nhi trông thấy Doanh Thiên liền nhào tới vào lòng hắn làm nũng.

Doanh Thiên xoa đầu Nguyệt Nhi hài lòng cười nói: "Tốt, mới mấy ngày tu vi liền đạt tới Thiên Sư Cảnh, khá lắm nha đầu".

Bên cạnh Tử Nghiên nhẹ nhàng nói ra: "Công tử không rõ, Nguyệt Nhi ra đường đều đem người dọa chết khiếp, mới chừng ấy tuổi tu vi liền đạt tới Thiên Sư".

Tuyệt Ngạo Linh cũng là từ xa đi tới, nàng vẫn là phong cách ăn mặc táo bạo kia, y phục bó sát thân thể khoe ra từng cái đường cong mê người, nàng cười nói: "Công tử, có hay không muốn đi tắm cho thoải mái đầu".

Nghe được như vậy, bên cạnh Tử Nghiên cũng là đỏ mặt, dù sao nàng cũng là cái kia nữ tử nhà lãnh, từ nhỏ cũng không có cùng nam nhân yêu đương

quá, đối với chuyện này vẫn là có chút thẹn thùng.

Doanh Thiên cũng là có chút hứng thú, dù sao sinh hoạt phạm nhân dạng này từ lâu hần cũng không có làm. Thế nhưng là hưởng thụ một chút lại cũng không mất gì.

“Tốt, chuẩn bị đi, lát nữa ngươi bồi ta tắm”. Doanh Thiên chỉ Tuyết Ngạo Linh cười nói.

Nghe được vậy, Tuyết Ngạo Linh khuôn mặt cũng là có chút lúng túng, sau đó nàng rời đi chuẩn bị.

Lại nói, Tuyết Ngạo Linh tại Tuyết gia cũng là một cái truyền kỳ nữ tử. Nàng là Tuyết gia truyền nhân, tại ngày nàng ra đời, chính là có dị tượng hiển hiện. Được chư thần chúc phúc.

Nàng thiên phú cũng được xem là một cái tuyệt thế Thiên Tài. Chân mệnh 23 cái, Linh căn Thánh phẩm. Đây là có thể xem là được trời ưu ái.

Mặc dù nói Tuyết Ngạo Linh tính cách mạnh mẽ, ăn mặc bạo người. Thế nhưng nàng dù sao vẫn là một cái thiếu nữ. Tắm cho nam nhân khác, đây vẫn là lần đầu tiên.

Mặc dù nàng bị Doanh Thiên trực tiếp lệnh đến, bắt nàng rời khỏi ra tộc, đi theo hần làm một cái nha đầu. Vì hần làm Đế Kiếm Thế nhưng nàng là rất cam tâm tình nguyện.

Dù sao trông thấy Doanh Thiên một tay đồ sát liền 3 vị thần, tư thái kia của hần để bất kì cái nào nữ nhân đều đồ gục.

Doanh Thiên hiện tại khuôn mặt cũng không giống như lúc mới trùng sinh, lúc mới trùng sinh, Doanh Thiên là một cái có thể mê đảo thiên hạ toàn bộ nữ nhân. Quả thật, khuôn mặt của hần lúc đó quá mức tuần mỹ. Đẹp tới làm cho nam nhân cũng muốn yêu.

Hiện tại còn đỡ. Hần cũng tốn không ít công sức sửa lại dung mạo của mình, mặc dù không còn như trước tuyệt mỹ nam tử, nhưng cũng là anh tuấn một dạng.

Mặc dù nói Tuyết Ngạo Linh theo Doanh Thiên cũng mới mấy ngày, cũng k cùng Doanh Thiên tiếp xúc nhiều, nhưng là trong lòng nàng, Doanh Thiên hình tượng đã là cố định tại đó.

Mỗi đêm nàng đều đem thanh kiếm mà Doanh Thiên ban cho ra ngắm.

Một lát sau, Tuyết Ngạo Linh trở lại nói với Doanh Thiên: “Công tử, nước tắm đã chuẩn bị xong, mời công tử đi tắm”.

Bỗng nhiên Ma Âm ở bên ngoài đi vào kiều mỹ cười nói: “Tuyết Muội, có hay không tắm được, nếu là tắm không được liền nhường cho ta”.

Nghe được Ma Âm trêu chọc, Tuyết Ngạo Linh mặt liền có chút đỏ, sau đó vẫn là cứng rắn nói ra: “Có gì khó, chẳng phải chỉ là bồi công tử tắm thôi sao”.

“Tốt, vậy liền đi tắm, cũng đã lâu không có tắm ướt người”. Doanh Thiên vừa nói vừa đứng lên đi về phía phòng tắm.

Vừa bước vào phòng tắm, Doanh Thiên có chút dở khóc dở cười, trước mặt Doanh Thiên cái này bồn tắm để hần có chút không biết nói gì.

Nước tắm là nước hương liệu, khói bay nghi ngút kèm theo hương thơm dịu.

Trên mặt nước là rất nhiều cánh hoa hồng trái lầy.

Hần mẹ đây rõ ràng là nữ nhi bồn tắm.

Doanh Thiên mặc dù nói hần có tắm qua đủ loại tiên thủy thánh thủy gì đó. Nhưng là trái hoa hồng dạng này hần trước giờ đều chưa có thử qua. Bởi vì hần vốn dĩ cho rằng, dạng này chỉ có nữ nhi mới ưa thích.

“Công tử, mời”. Tuyết Ngạo Linh lên tiếng giục Doanh Thiên.

Cuối cùng, Doanh Thiên vẫn là lắc đầu lắc bả: “Vẫn là nên thử một chút nhân sinh a”.

Sau đó hần trực tiếp đem quần áo cởi ra, hướng bồn tắm ngồi vào. Cái này để Tuyết Ngạo Linh mặt mo liền đỏ như than. Nàng vẫn là đem tay che mắt lại.

Về phần Doanh Thiên hần liền không thèm để ý, trực tiếp ngâm mình vào nước.

Lập tức, một cỗ nóng hổi lan toả khiến cho hần cảm thấy thoải mái vô cùng.

Sau đó Tuyết Ngạo Linh đi ra phía sau hướng hần bờ vai nhẹ xoa bóp.

“Đây là nhân sinh a”. Doanh Thiên vừa hưởng thụ vừa nói.

Một lát sau, Doanh Thiên mở miệng nói: “Nha đầu, có hay không hỏi hận đâu”.

“Tuyệt đối không hỏi hận”. Tuyết Ngao Linh vừa xoa bóp vừa vội nói ra: “Được ở bên cạnh công tử hầu hạ, là ta đời này lớn nhất vinh dự, ta tuyệt không hỏi hận”.

“Trên kiểm công pháp đã tới đâu lĩnh hội rồi”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Ta tư chất yếu kém, công pháp lại quá thâm ảo, tới giờ vẫn chưa tìm hiểu được gì”. Tuyết Ngao Linh có chút khiêm tốn nói.

“Người cái này Sát Tẩn Đạo Thể cũng không phải hư danh. Từ cổ chí kim đến nay, cũng không có hơn trăm cái, bằng không, ta cũng không nhìn trúng người”. Doanh Thiên cười nói.

Thực tế, trên kiểm mà Doanh Thiên đưa cho Tuyết Ngao Linh có giấu một cái tuyệt thể công pháp, là phù hợp nhất với nàng. Doanh Thiên là muốn nàng tự mình tìm hiểu trên đó công pháp. Lại nói về phần nàng, nàng có được Sát Tẩn Đạo Thể, đạo thể này trên Đạo Thể bảng bài danh thứ 11.

Thiên địa thân thể có nhiều loại.

Bảo thể, Bá Thể, Thần Thể, Tiên Thể, Thánh Thể, Đạo Thể các loại.

Mỗi loại thân thể đều có được bảng bài danh. Giống như Tuyết Ngao Linh, Đạo Thể của nàng xếp hạng tới bài danh thứ 11.

Cũng không phải vì Sát Tẩn Đạo Thể tiềm năng thua kém những Đạo Thể bài danh trước nó. Mà bởi vì rất nhiều kỷ nguyên qua đi, Sát Tẩn Đạo Thể xuất thế cũng không qua 100 cái.

Thể nhưng là mỗi một cái xuất thế đều gây nên oanh động lớn, đều làm ra một đoạn truyền kỳ.

Đã từng có một cái Sát Tẩn Đạo Thể đem đạo thể bài danh thứ 2 là Thiên Mệnh Đạo Thể chém giết.

Cho nên Doanh Thiên rất là coi trọng nàng, vì thế mà ngay lúc nhìn thấy nàng, hắn đã muốn bồi dưỡng nàng.

....

Ngày hôm nay, Vạn Lý Thành giống như thức tỉnh, trên phố sầm uất đều so với mọi hôm gấp mấy lần. Tuy thời đều có thể thấy rất nhiều cường giả bay lượn trên không. Cũng có các loại ma thú kéo xe bay vút trên bầu trời.

Hôm nay Vạn Lý Thành các phương nhân kiệt, đủ loại thể lực đều kéo về đây, liền xem như tam vực còn lại cũng có người đến.

Bởi vì hôm nay là bắt đầu Vạn Lý Thành lớn nhất Thịnh hội. Vạn Lý Đăng Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Xích Hương Quả

Vạn Lý Đăng Thiên. Đây là Vạn Lý Thành lớn nhất một cái thịnh hội. Cũng là đông vực lớn nhất thịnh hội. Thậm chí nói Cực Huyền Giới lớn nhất hội cũng không ngoa.

Bởi vì Vạn Lý Đăng Thiên hội là một cái mang đến lợi ích khổng lồ thịnh hội, tài nguyên để phục vụ cho nó cũng vô cùng khổng lồ. Đây là tích lũy trăm vạn năm của Vạn Lý Thành.

Vạn Lý Đăng Thiên một ngàn năm mới mở ra một lần.

Đây là nơi mà vô số thiên tài khắp nơi tụ họp, các phương hào kiệt, các thể lực siêu cấp của Cực Huyền Giới tề tụ lại.

Bởi vì tại đại hội này, sẽ có rất nhiều tuổi trẻ thiên tài một bước lên mây, dương danh thiên hạ, cũng có thiên tài sẽ làm đá lót chân cho kẻ khác mà ngã xuống.

Vạn Lý Đăng Thiên là được toàn bộ các thể lực lớn của đông vực chung tay góp sức mà mở ra. Tam vực còn lại thì chỉ có những cái kia siêu cấp thể lực mới có thể đến góp vui.

Bởi vì tứ vực của Cực Huyền Giới là bị ngăn cách nhau bởi vô tận hải. Đường đi xa xôi hung hiểm vô cùng. Cũng chỉ có những cái siêu cấp thể lực kia mới có thể mở ra thông đạo không gian, vượt qua trùng điệp xa xôi tới đông vực này.

Hôm nay, Vạn Lý Thành đón tiếp tập nập khách nhân, người người ra vào đông đủ. Ước chừng chỉ qua một canh giờ liền có tới mấy chục vạn người nhập thành.

Thình thoảng lại có từng chi đội ngũ cường đại, có to lớn ma thú kéo xe. Cũng có bay vút trên bầu trời phi cầm. Từng cái thân ảnh mang theo khí tức cường đại bay vun vút qua thành.

Dẫn đến rất nhiều người bàn tán.

Có người hô lớn: “Nhìn, đó là Thiên Thủy Quốc đại Hoàng Tử”. Chỉ thấy người này vừa nói vừa chỉ vào một cái hoàng kim xa giá, trên xa giá ngồi lấy một cái mặc long bào nam tử. Nam tử này lưng đeo một thanh đại kiếm khắc long văn, xung quanh nam tử này hoàng khí trùng thiên, tựa như một tôn hoàng đế giáng lâm.

“Thiên Thủy Đại Hoàng Tử nghe nói đã đạt tới Linh Tôn cảnh giới, tiếc là hần xưa nay không gặp người nên không có nhập Anh Hùng Bảng”.

“Nhìn xem bên cạnh hần là Thanh Vân Tông Thánh Nữ”. Có người chỉ ngồi bên cạnh Thiên Thủy Hoàng Tử một cái nữ nhân che mặt nói.

“Nghe đồn Thiên Thủy Quốc cùng Thanh Vân Tông sắp thông gia, không lẽ là thật”.

“....”

“Nhìn xem bên đó, kia là Thần Chiếu Cung thiếu chủ Thương Toạ”.

“Trẻ tuổi quá, không biết tu vi đạt đến trình độ nào”.

“Hắc hắc, nói ra sợ hù chết người, thảng trước hần từ trong tay một vị Linh Thánh chạy thoát, không những thế còn hỏ vị Linh Thánh kia một vố”.

“Là thật, e rằng cũng chỉ có Linh Đế mới có thể chạy thoát từ trong tay Linh Thánh đi”.

“....”

“Đó là Tuệ Tĩnh Công Chúa, Vũ Thiếu Chủ cùng Hoàng Thiên Thái Tử, 3 người đó vậy mà lại cùng nhau một chỗ”.

“Người không biết Hoàng Thiên Thái Tử Cùng Vũ Thiếu Chủ là cùng truy cầu Tuệ Tĩnh Công Chúa sao, hắc, không bám mới lạ”.

Có người tò mò hỏi: “Nàng kia là ai, vậy mà cùng 3 người họ một chỗ ngang hàng”. Vừa nói vừa chỉ một cái thiếu nữ đang đi bên cạnh Tuệ Tĩnh Công Chúa. Thiếu nữ này ăn mặc gọn gàng, tóc buộc hai bên, nhìn rất hoạt bát.

“Có lẽ là một cái thể lực lớn nào đó ẩn thể truyền nhân đi”. Có người suy đoán.

....

Trên đường phố tập nập, Doanh Thiên đang dẫn Nguyệt Nhi đi xem náo nhiệt. Bởi vì hôm nay đường phố phi thường đông vui, cho nên Nguyệt Nhi là nhất định đòi đi ra ngoài.

Doanh Thiên có để cho Tử Nghiên cùng Mộng Điệp dẫn nàng đi. Tiếc là nàng không chịu, nhất định muốn cùng Doanh Thiên.

Cuối cùng Doanh Thiên vẫn là chiều ý nàng.

Nha đầu này cười trên lưng tiểu hùng đi lại, ngược lại trông rất ra dáng con nhà giàu.

Chỉ là trên đường thấy thứ gì hay hoặc ăn ngon là đều ghé lại đòi Doanh Thiên mua cho.

Cũng may Doanh Thiên trước đó phân phó Mộng Điệp đi tìm cho hần một chút Kim tệ.

Bỗng nhiên, Doanh Thiên trông thấy bên đường một cái quầy hàng, khách khứa rất đông, đa số đều là tu sĩ.

Hần ghé lại quầy hàng này bởi vì hần ngửi thấy một cái mùi vị quen thuộc.

Đến gần quầy hàng, ánh mắt Doanh Thiên lập tức hướng tới một góc quầy hàng.

Đó là một cái chum quả, chum quả này tản mát ra tươi mát hương vị, màu sắc đỏ chói. Trông đặc biệt bắt mắt.

Doanh Thiên chính mình cũng không có nghĩ tới, này quả lại xuất hiện ở đây.

Nói tới đây cũng không phải cái gì trân quý loại quả, nó tên Xích Hương quả.

Doanh Thiên quen thuộc loại quả này, bởi vì đây là hần phi thường yêu thích quả.

Bởi vì quả này độ ngon có thể xưng tuyệt phẩm, nếu là nhắm chung với rượu, liền càng thể hiện được nó tinh tế mùi vị. Và đặc biệt, loại quả này không tính là trân quý, thế nhưng là đặc biệt hiếm hoi. Bởi vì nó thật sự rất khó tìm kiếm. Trên một cái thế giới thì 1000 năm cũng chỉ có thể mọc lên một cây mà thôi. Tất nhiên là bên trong đó có bí mật mà rất ít người biết được.

Quan trọng cũng là vì nó liên quan tới một cái cố sự của Doanh Thiên. Nhìn chòm quả này, trong đầu Doanh Thiên không khỏi hiện lên một cái tuyệt sắc nữ tử.

“Thiên Lang, ta rất yêu thích quả này, ngươi có thể trồng cho ta ăn mãi được không?”

Một câu nói này không khỏi vì thế mà hiện quanh quẩn trong trí nhớ của hắn.

“Chủ quầy, chòm quả này, ta muốn”. Doanh Thiên chỉ chòm Xích Hương quả nói.

“Ha ha, công tử thật có mắt nhìn, chòm quả này là ta thiên tâm vạn khổ từ trong rừng sâu lấy ra. Là vô cùng trân quý bảo vật, về giá cả..... mười cái Linh Thạch”. Chủ quầy vừa xoa tay vừa a a cười nói mời chào Doanh Thiên.

Doanh Thiên mỉm cười lấy ra linh thạch.

Chỉ là hắn liền chợt nhớ ra, trên người hắn hiện tại liền một viên cấp thấp nhất linh thạch cũng không có.

Cũng không phải vì hắn nghèo, mà là hắn trên người đồ vật mỗi một thứ đều là giá trị khủng bố, thế nhân không cách nào tưởng tượng.

Đừng nói linh thạch, liền thần thạch tiên thạch gì đối với hắn đều là rác rưởi, cho nên hắn k có thu. Hiện tại tốt, lúc cần liền không có.

Ngay lúc ấy, Nguyệt Nhi kéo tay hắn, nâng trong túi móc ra mấy viên linh thạch đưa cho Doanh Thiên. Doanh Thiên hỏi: “Ngươi ở đâu có?”

“Là mộng điệp ti ti đưa cho ta, liền có mấy trăm vạn khoả”. Nguyệt Nhi vừa nhấc túi lên vừa khoe.

Doanh Thiên vỗ trán tỉnh, sao hắn lại quên mất chứ. Mộng điệp trước đó tốt xấu gì cũng là một cái Linh Thánh cấp bậc cường giả, lại là Cửu Đại Thần Điện một trong Cửu Hà Giới. Tài phú tích lũy cũng gọi là tương đương khổng lồ.

Trước đó hắn kim tệ, cùng ăn uống chi trả đều là do nàng đảm nhiệm.

Doanh Thiên cười cười tiếp lấy chỗ linh thạch, chỗ kia linh thạch đều là cực phẩm, hắn cũng k nhìn trực tiếp muốn ném cho chủ quầy.

Thế nhưng là ngay lúc đó, một bàn tay đem hắn chặn lại, sau đó một thanh âm dễ nghe vang lên sau lưng hắn: “Một cái Hồng Diệp quả cũng đáng giá 10 khối linh thạch. Mặc dù hiếm có là thật, thế nhưng là tác dụng liền ngoài làm đồ ăn chính là hết. Vậy liền đáng giá 10 khối linh thạch. Chủ quầy, ngươi đây là lừa đảo sao?”

Chỉ thấy chủ nhân Thanh Âm này là một cái Hoàng y nữ tử. Nàng thân hình cao ráo, mái tóc mượt đen dài kết hợp với khuôn mặt khả ái kia. Tuyệt đối là đủ khiến nam nhân mê muội.

Trông thấy nữ tử này lên tiếng, ban đầu chủ quầy cũng là khó chịu, thế nhưng nhìn kỹ lại nữ tử kia, hắn cũng là phải nhịn xuống, lúng túng cười nói: “Ra là Vân Tiêu Thư, a a, đây là hiểu lầm nha. Ta vừa rồi là nói nhầm. Là một, một khối linh thạch đi?”

Doanh Thiên cười cười, hắn không để ý. Vẫn là ném chỗ linh thạch kia xuống, muốn cầm lên Xích Hương quả. Vừa rồi nữ tử kia gọi nó là Hồng Diệp quả là bởi vì ở đây ít người biết nó tên chân chính, chỉ là nàng ở trong sử sách thấy qua ghi chép mà thôi.

Trên thực tế liền tên chủ quầy cũng không biết được quả này tên gì. Chỉ là hắn trong một lần mạo hiểm gặp được. Hắn trước giờ căn bản chưa từng nghe qua, cũng chưa từng thấy qua. Cho nên hắn nghĩ rằng đây là một thứ trân quý quả.

Kết quả đây, hắn đem về, mang đi giám định liền mới vỡ lẽ. Quả này ngoại trừ ăn được, căn bản một chút tác dụng khác đều không có.

Cho nên hắn vẫn là giữ lại, muốn đi lừa đảo một chút tên ngu ngốc

Tiếc là bày bán từ sáng liền không có ai thèm mua. Cũng có mấy người hỏi tới, tiếc là không có ai tin tưởng đây là trân quý quả.

Mãi cho tới giờ liền gặp được Doanh Thiên muốn mua. Hắn thầm nghĩ liền gặp được một mối lớn. Ai zè bị nữ tử kia cho cản lại, hắn là oán không thôi.

Ngay tại Doanh Thiên muốn lấy chòm quả kia. Nữ tử kia lần nữa ngăn lại hắn, nàng nói: “Ngươi không nghe thấy ta nói sao, quả này ngoại trừ để ăn ra liền không có tác dụng gì. Ngươi vẫn còn mua?”

Doanh Thiên cười nói: “Ta chính là muốn mua để ăn”.

“Mua để ăn?” Nữ tử sững sờ. Nàng đều có chút mộng. Bỏ mười khối linh thạch mua lấy một chòm quả để ăn, đây là cái gì thế loại người.

Bình thường tới nói. Đối với những cái kia tu sĩ nhà giàu. Đồ ăn bọn hắn đều giá trị kinh người. Một thứ đồ ăn liền có giá mấy trăm thậm chí mấy ngàn linh thạch.

Thế nhưng đó là các loại linh dược, thịt ma thú. Ăn vào đều có tác dụng tăng tốc độ tu luyện, luyện thể, tăng tu vi các loại.

Về phần đồ ăn bình thường cho phạm nhân liền chỉ tính giá bằng kim tệ. Sẽ không có ai đem linh thạch đi mua đồ chỉ để ăn cả.

Lại nói về nữ tử kia. 10 cái linh thạch đối với nàng căn bản không tính là gì.

Nhưng là Doanh Thiên, hẳn ngoại trừ một thân quần áo ăn mặc chỉnh tề, liền không có cái gì giống người có tiền. Hơn nữa hẳn một cái Linh Động cảnh kia liền minh chứng rõ ràng hẳn không phải cái gì thể gia tu sĩ. Mà đối với dạng này nghèo tu sĩ. Mười khối linh thạch không phải số tiền ít ỏi gì.

Doanh Thiên không để ý đáp: "Chính là mua để ăn". Doanh Thiên chậm rãi đưa tay với chùm quả.

Chỉ là ngay lúc ấy, một cái bàn tay nhỏ nhắn nhanh tay hơn thỏ lấy chùm quả kia.

Sau đó một cái lãnh lãnh tiếng nói cất lên: "Oa, là Xích Hương quả. Chủ Quầy, ta mua quả này, bao nhiêu". Chỉ thấy đó là một cái cô nương ăn mặc gọn gàng. Tóc buộc 2 bên. Trông rất xinh xắn.

"Thật thứ lỗi, quả này đã bán cho vị khách nhân này". Chủ quầy chỉ Doanh Thiên nói.

"Hừ, hẳn mua bao nhiêu, ta trả ngươi gấp đôi". Cô nương này cao giọng nói ra.

Sau đó một cái ngạc nhiên thanh âm khác vang lên: "Là Ngươi".

Chỉ thấy sau lưng tiểu cô nương kia đi tới 3 người. Chính là Tuệ Tĩnh Công Chúa, Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thượng Thanh 3 người.

Người lên tiếng chính là Vũ Văn Thượng Thanh. Sau đó hắn tiến lên nói: "Chủ quầy, hẳn mua cái này quả bao nhiêu".

Hiển nhiên chủ quầy là sợ hãi, hẳn đương nhiên nhận ra thân phận 3 người này. Cái này để hắn có chút lắp bắp: "mười, mười khối linh thạch, nếu là Vũ Thiếu Chủ cần, liền chỉ cần một khối".

"Trông gì". Ngay sau đó Vũ Văn Thượng Thanh trực tiếp móc ra một cái túi. Ném cho chủ quầy, chủ quầy tiếp lấy xem. Hẳn là vừa sợ vừa mừng. Bởi vì bên trong túi ít nhất liền là hơn trăm khối linh thạch.

Vũ Văn Thượng Thanh hài lòng cười nói: "Tĩnh sư muội, quả này ta mua cho muội, yên tâm cầm lấy".

Tiểu cô nương kia cười vui vẻ nói: "Cảm ơn ngươi".

Sau đó Vũ Văn Thượng Thanh hướng Doanh Thiên ánh mắt coi thường.

Cuối cùng, mấy người Tuệ Tĩnh Công Chúa căn bản không có tiếp tục để ý Doanh Thiên mà trực tiếp rời đi.

Chỉ là ngay tại thời điểm bọn hắn muốn đi. Nguyệt Nhi giận dữ kêu lên: "Khốn kiếp, các ngươi mấy người này đây là cái thể loại gì người. Cũng dám đoạt sư tôn ta đồ vật, muốn chết sao".

Chỉ gặp Nguyệt Nhi một bộ dáng đùng đùng nổi giận đi ra quát tháo. Cái này khiến xung quanh mọi người ai ấy đều kinh ngạc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Nguyệt Nhi Oai

Giờ phút này, bởi vì nơi đây náo nhiệt cho nên có rất nhiều người đều một chỗ tụ tập lại xem. Đa phần đều là tu sĩ. Trong đó có không ít lợi hại cường giả.

Vì vừa rồi Nguyệt Nhi khoe khoang có hơn trăm vạn linh thạch. Dẫn đến nhiều kẻ tham lam nhìn chăm chăm. Cũng vì có sự xuất hiện của mấy người Tuệ Tĩnh Công Chúa khiến cho nơi này càng ngày càng tụ tập nhiều người.

Lại thêm vừa rồi Nguyệt Nhi lớn tiếng quát mắng, khiến cho ai nấy đều chú ý vào nàng.

Vũ Văn Thượng Thanh lạnh lùng quay lại hướng Nguyệt Nhi đe dọa: "Nha đầu, ngươi muốn chết".

Nguyệt Nhi cũng là cứng rắn không có chịu thua quát lại: "Phải, ta muốn chết đây, thế nào, dám đụng ta không, đụng ta liền thần cũng phải nằm".

Nguyệt Nhi câu này là chói tai, Thần. Đây là tồn tại chí cao vô thượng ở Cực Huyền Giới này. Xúc phạm thần đều là tội chết.

Về phần Doanh Thiên thì hẳn chỉ là ở một bên mỉm cười xem vui.

Xung quanh cũng vì đó mà ồn ào lên. Có người bàn tán.

“Nha đầu này không biết là nhà ai con cái, cũng quá không biết trời cao đất dày đi”.

“Dám xúc phạm thần linh, cũng không biết là ai dạy ra tới”.

“Lại nói, không cần tới thần nổi giận trừng phạt, kia Vũ Thiếu Chủ gây sự, liền chết chắc rồi”.

Cũng có người tỏ ra thương cảm nói: “Tội nghiệp, mới có mấy tuổi liền như vậy chết”.

Chỉ gặp cái kia vừa cướp đoạt Doanh Thiên chùm Xích Hương Quả tiểu cô nương đứng ra kêu ngạo nói: “Tiểu muội muội, không nên ăn nói lung tung, nề người không biết gì, với lại hôm nay tâm trạng của ta rất vui, nên tha cho người nha”. Tiểu cô nương này rất ngạo nghễ nói ra.

“Người lại tính là cái thứ gì”. Nguyệt Nhi không chịu thua tức giận nói: “Có ngon liền tới, lão nương liền đánh cha mẹ người đều không nhận gia”.

“Người nói gì”. Tiểu cô nương kia ánh mắt giận giữ.

Nàng tên gọi là Tinh Giải Hân.

Nàng là một cái có thân thể khủng bố, tại ngày bình thường, không có ai dám trước mặt nàng quát tháo.

Tại nam vực kia, nàng chính là nổi tiếng một cái tiểu ma đầu, cho dù những cái kia đại giáo tông môn lão tổ bị nàng chọc phá cũng không dám làm gì nàng.

Từ lâu nàng đã thành cho mình một cái không sợ trời không sợ đất thói quen.

Bởi vì bất kì cái gì tai họa nàng gây ra đều có cho mình người dọn dẹp.

Hôm nay nhân dịp Vạn Lý Đăng Thiên Hội. Cho nên nàng cất công tới đông vực này. Trước đó nàng đã có quen biết với Tuệ Tĩnh Công Chúa. Người mà Tuệ Tĩnh Công Chúa chờ đợi hôm đó lại Bách Hoa Lâu chính là nàng.

“Ta nói người có bản lĩnh liền tới”. Nguyệt Nhi một bộ không sợ trời đất nói lớn: “Ta sẽ đánh người cha mẹ đều không nhận”.

“Chết”. Chỉ gặp Tinh Giải Hân một chương vỡ tới. Một cỗ nóng rực linh lực từ tay nàng ầm ầm hướng về Nguyệt Nhi mà tới.

Có thể nghĩ, nếu Nguyệt Nhi chỉ là bình thường một cái nha đầu, dưới một đòn giận dữ này. Chết chắc.

Xung quanh mọi người cũng đều nhao nhao lui lại.

3 người Tuệ Tĩnh Công Chúa, cùng rất nhiều cường giả ở đây, bao gồm những cái kia âm thầm quan sát từ xa cường giả đều giật mình kinh ngạc. Bởi vì Tinh Giải Hân tu vi vậy mà đã là Linh Vương. Cũng được xem như cường giả.

Trước đó bởi vì nàng trên người có được che giấu tu vi đồ vật nên không ai nhìn ra nàng cảnh giới.

Cho nên không có ai nghĩ nàng là một cái linh vương. Càng sẽ không có ai nghĩ rằng một cái tiểu cô nương chừng 13 tuổi liền có Linh Vương cảnh giới.

Đây đã là một cái sự tình đáng sợ. Ở trước mặt nàng, rất nhiều thiên tài đều ảm đạm phai mờ.

Về phần Nguyệt Nhi, cũng không có ai nhìn ra nàng là tu sĩ. Bởi vì công pháp Doanh Thiên truyền cho nàng đặc thù, nếu nàng không có ý hiển lộ ra ngoài, căn bản không có ai biết nàng cảnh giới tu vi.

Lại nói, lúc bình thường ra ngoài đi chơi, nàng đều muốn cho người biết, để chính mình tận hưởng cảm giác vạn người chú mục. Hơn nữa lại có Mộng Diệp mấy người đi cùng.

Mà hiện tại lại đi cùng Doanh Thiên, cho nên nàng lại ần tàng đi chính mình tu vi.

Tinh Giải Hân một chương kia oanh tới. Ngay lúc ai nấy đều cho rằng Nguyệt Nhi chết chắc. Thì một màn không tưởng xảy ra.

Chỉ thấy một cái Hùng trào tấp qua. Đem công kích của Tinh Giải Hân hoá giải đi.

Ngay lúc mọi người định thần lại, chỉ thấy Tiểu Hùng lúc trước vốn là một cái con gấu nhỏ, hiện tại đã hoá thành một cái to lớn Đại Hùng. Ma thú cuồng nộ khí tức khiến cho người run rẩy.

Tiểu Hùng trong miệng gào lên: “Dám ra tay với chủ tử ta, lão từ đem người nhai sống”.

Tiểu Hùng lúc này trông rất là oai vệ, thân cao hơn 3 trượng, nó cách đây mấy hôm đã đạt tới cấp 10 ma thú. Đây là tương đương Linh Hoàng nhân loại. Bởi vì theo Doanh Thiên, cho nên công pháp cùng tu luyện tài nguyên căn bản là không cần lo lắng.

Ngay lúc này, Tuệ Tĩnh Công Chúa đám người đều nhao nhao phòng bị. Bởi vì Ma thú cấp 10 loại này đều tương đương khó giải quyết. Bọn hắn đều là Linh Tôn mà thôi.

Nhưng Nguyệt Nhi lại nói: “Tiểu Hùng, đi ra, hôm nay cô nãi nãi sẽ ra oai”. Vừa nói Nguyệt Nhi vừa đem kiếm gỗ rút ra.

Tiểu Hùng nghe vậy giống như là được ân xá. Lập tức nó liền hoá nhỏ lại luo ra sau.

Thật ra bản thân nó vốn lười biếng, mặc dù đạt tới Linh Hoàng cảnh giới, thế nhưng là bên kia 3 người Tuệ Tĩnh Công Chúa đều đạt tới Linh Tôn Đỉnh cao. Hơn nữa 3 người này đều thuộc hàng thiên tài.

Nếu là hợp sức lại, nó cái này vừa tấn cấp Linh Hoàng chưa chắc ngăn được. Mặc dù nó biết Doanh Thiên là sẽ không để nó chết, thế nhưng là ăn chút đau khổ vẫn là đi.

Thời điểm Nguyệt Nhi rút kiếm gỗ ra. Xung quanh người cũng đều lui ra thật xa, bởi vì bọn hắn đều sợ liên lụy mình. Cũng không muốn dính vào phiền phức.

Về Doanh Thiên, hắn là không biết từ đâu kéo tới một cái ghế, liền ngồi xuống xem một màn trước mắt. Hắn đây là cũng muốn một chút ma luyện Nguyệt Nhi.

“Nha đầu thối, nếu ngươi muốn, ta liền bồi ngươi, lát nữa đừng chạy về mách mẹ”. Tinh Giải Hàn cười lạnh nói.

Chỉ thấy Nguyệt Nhi rút kiếm ra sau đó. Nàng giải trừ trên mình che giấu khi tức, một cỗ thiên tiên chi khí bùng phát đi ra.

Ngay một khắc này, ở đây những cái kia cường giả cùng rất nhiều người đang ở xa quan sát đều là giật mình kinh hãi. So với ban nãy Tinh Giải Hàn còn muốn kinh hãi.

Bởi vì vừa rồi Tinh Giải Hàn để lộ tu vi là Linh Vương sơ kỳ. Khí tức vẫn còn chưa ổn định, rõ ràng là nàng vừa mới tấn cấp không lâu.

Còn hiện tại Nguyệt Nhi là một cái đỉnh phong Thiên Sư, hơn nữa linh lực hùng hậu gấp nhiều lần Thiên Sư bình thường. Linh lực cũng cực độ thuần khiết. Mà nàng mới có bao lớn, rõ ràng là tiểu cô nương 7,8 tuổi mà thôi.

Rất nhiều người nhin không được thì thảo.

“Đây là cái dạng gì yêu nghiệt, mới chừng ấy tuổi liền có Thiên Sư cảnh giới”.

“Là thể lực nào bồi dưỡng ra thiên tài. Tư chất như vậy tại sao chưa từng nghe qua”.

“....”.

“Tới đây, để cô nãi nãi đập ngươi”. Nguyệt Nhi vẫy vẫy tay khiêu khích nói.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn tay nâng lên, trong tay nàng bùng lên một cái ngọn lửa, lửa này nhìn qua thì bình thường, thế nhưng là người tinh mắt đều biết. Lửa này không thể coi thường.

Ngay sau đó, Tinh Giải Hàn tay ấn pháp quyết, chỉ gặp ngọn lửa kia vậy mà theo pháp quyết biến hoá. Trong nháy mắt hoá thành một cái hoạ điều to lớn.

Hoạ điều này lập tức nhắm Nguyệt Nhi mà lao tới.

Đối diện hoạ điều, Nguyệt Nhi cũng không có chần chừ, nàng vận chuyển linh lực, linh lực biến hoá. Trong tay thanh kiếm gỗ kia nổi lên từng cái thần thánh đường vân ảo diệu.

Một cỗ lạnh lẽo hàn khí hướng 4 phương 8 hướng lan toả đi ra. Chỉ gặp sau lưng nàng vậy mà xuất hiện một cái băng phượng hoàng.

Phượng hoàng này hướng hoạ điều bay lên muốn đối đầu.

Tại hoạ điều cùng băng phượng cách nhau không xa. Băng phụng vậy mà hót lên một tiếng, sau đó đơn giản đem hoạ điều hút vào trong miệng.

Sau đó băng phượng cũng lập tức hoá thành từng cái điểm sáng tan rã biến đi.

“Hoá giải”. Có người thét lên: “Vậy mà hoá giải, đây là vượt giai chiến đấu nha”.

Tinh Giải Hàn giờ phút này sắc mặt có chút khó coi, vừa rồi nàng là nghiêm túc xuất chiêu, không nghĩ tới vậy mà bị đơn giản hoá giải.

Cũng không biết nàng từ đâu lòi ra một đoạn trường tiên. Trường tiên này của nàng cũng là một cái cực phẩm Linh khí, tuyệt không phải hàng phổ thông.

Nàng vung lên trường tiên hướng Nguyệt Nhi quát tới. Trường tiên mang theo hùng hậu linh lực lao đi.

Nàng đây là muốn cùng Nguyệt Nhi cận thân chiến đấu.

Nguyệt Nhi căn bản không sợ, nàng vung lên kiếm gỗ đón lấy. Trong thoáng chốc, 2 người vậy mà chiến thành một đoàn.

Tàn phá bừa bãi linh lực hướng 4 phương 8 hướng bùng ra. Rất nhiều các loại nhà cửa lâu các bị dư âm đánh trúng mà sụp đổ.

Xung quanh lúc này những cái kia yếu kém tu sĩ hoặc phạm nhân lúc này đều đã chạy mất tăm. Bởi vì nếu chẳng may bị dư ba đánh trúng, bọn hắn không chết cũng trọng thương.

Chỉ một lát, một khu phố phường vậy mà bị 2 người đánh cho san bằng. Mặc dù Tinh Giải Hàn cao hơn Nguyệt Nhi một cái cảnh giới lớn. Thế nhưng 2 người đánh đến bất phân thắng bại. Rõ ràng Nguyệt Nhi so với Tinh Giải Hàn đều mạnh mẽ hơn.

“Vậy mà cùng Tinh Nhi đánh tới trình độ như vậy, nha đầu này đến cùng thân thể như nào”. Tuệ Tĩnh Công Chúa trong lòng thầm nghĩ. Sau đó ánh mắt nàng hướng Doanh Thiên nhìn.

Chỉ thấy Doanh Thiên vẫn là gác chân ngồi đó, tay nâng bình rượu, một bộ lười biếng.

Cái này để cho Tuệ Tĩnh Công Chúa hoài nghi không thôi.

Nàng nhớ lại lúc trước ở Bách Hoa Lâu gặp Doanh Thiên, lúc đó còn có mấy cái nữ tử. Mỗi cái tu vi đều cao thâm nhìn không ra.

Nàng thầm nghĩ nhất định phải tra ra thân phận của người này.

Đánh nhau một hồi, 2 người mới từ trong tràng chiến đấu dứt ra. Trông 2 người hiện tại đều là có chút chật vật, trên người đều bị thương.

“Tốt nha đầu, vậy mà mạnh như vậy”. Tinh Giải Hàn lau đi vết máu khoé miệng nói: “Đã Như vậy, hôm nay liền cho người chứng kiến ta thủ đoạn”.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn vậy mà ném đi trường tiên, nàng chính là đem tay mình cắn một cái. Sau đó đem trên tay máu vạch lên trán mình một đường. Rồi kết một loạt ấn quyết phức tạp.

Ngay sau đó, từng cái từng cái chân mệnh hiển hiện lên, nhiều tới 30 cái.

“30 chân mệnh”. Có người kinh hãi hét to: “Cái này, cái này cũng quá nghịch thiên đi”.

“Trương lai nhất định thành thần”.

“Tinh nhi định sử dụng cấm thuật đó”. Tuệ Tĩnh Công Chúa thầm suy nghĩ.

Chỉ thấy được, thiên địa linh khí vì đó mà kịch liệt rung chuyển, cùng lúc đó, trên trán Tinh Giải Hàn xuất hiện từng đạo thần văn màu vàng. Thần văn này nhanh chóng lan toả ra toàn thân nàng.

Một cỗ thần uy vì đó mà dâng lên, ép cho rất nhiều người không khỏi vì đó mà rét run.

Rốt cuộc, trên bầu trời xuất hiện một cái cự đại vòng xoáy, vòng xoáy này kịch liệt xoay tròn, đem thiên địa linh khí điên cuồng thôn phệ.

“Thần thuật, đây là thần thuật”. Có cường giả nhận ra thất thố nói.

Thần thuật là thần linh thuật pháp, đừng nói Linh Vương, liền Linh Thánh muốn thi triển đều khó khăn mủi phần.

Tất nhiên Tinh Giải Hàn thần thuật là vừa mới nhập môn mà thôi, thế nhưng là uy lực tuyệt đối đủ đem Linh Tôn đánh chết.

Cuối cùng, một cái hư ảnh thần thánh xuất hiện sau lưng nàng, tựa như một tôn thần linh giáng thế vậy, cái này để ở đây người quan sát trong lòng không khỏi nổi lên kinh ý.

Đổi mặt không bố như thế tràng diện, chỉ thấy Nguyệt Nhi khinh thương cười nói: “Tiểu kỹ mà thôi”.

Nguyệt Nhi không thua kém, tay ấn quyết.

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ khí vụ màu đỏ từ thân thể nàng bốc lên, mái tóc đen cũng hoá thành đỏ rực.

“Cửu Thiên Thập Địa. Bát Hoang Lục Hợp, Duy Ngã Độc Tôn, Vô Địch Thiên Hạ”. Nguyệt Nhi hét lớn.

Cái này để Doanh Thiên không khỏi bật cười, đây là Doanh Thiên trước đó truyền cho nàng 3 chiêu kiếm pháp. Vì muốn trêu nàng mà hắn mới đặt tên như vậy.

Nháy mắt, sau lưng Nguyệt Nhi cũng hiện lên từng cái chân mệnh. Chính là xuất hiện 40 cái. Chưa hết, một cái thân ảnh xinh đẹp cùng thần thánh uy nghiêm cũng xuất hiện.

Đây là đạo thân mà trước đó Doanh Thiên chế tạo cho nàng.

Khi 40 cái chân mệnh bày ra, từ xa rất nhiều quan sát cường giả đều là đập bàn đứng dậy. Bọn hắn trong nội tâm khiếp hãi không thôi.

40 cái chân mệnh, so Tinh Giải Hàn vừa rồi còn nhiều hơn 10 cái, 7,8 tuổi liền có Thiên Sư đỉnh cao, lại có 40 cái chân mệnh, nàng thi triển thuật cũng có thần uy lượn lờ. Rõ ràng cũng là thần thuật.

“Nha đầu này đến cùng là cái gì thân phận”.

“Mau điều tra cho ta, xem rốt cuộc là thế lực nào bí mật bồi dưỡng đi ra thiên tài”.

“40 chân mệnh, đây là Thần cùng không có nhiều như vậy đi”.

Thấy Nguyệt Nhi bày ra 40 chân mệnh, cái này để Tinh Giải Hàn khiếp sợ không thôi. Đương nhiên phần nhiều vẫn là gen gét.

Nàng hét lớn một tiếng: “Thần Quang Chiêu Độ”.

Lập tức, thân ảnh thần thánh sau lưng nàng 2 tay đưa lên hướng Nguyệt Nhi chụp tới. Cùng lúc đó, trên bầu trời vòng xoáy kia từ trung tâm phát ra một đạo thân quang bắn ra.

Đối mặt như thế công kích, Nguyệt Nhi lập tức đánh ra 3 chiêu kiếm.

Tại 2 chiêu cùng nhau ra chạm.

“Oanh”.

Một tiếng nổ lớn vang lên, thân quang chiếu rọi loá mắt. Linh lực tàn phá bừa bãi đem rất nhiều nhà cửa lâu các san bằng.

“Má ơi, đây là Linh Vương cùng Thiên Sư chiến đấu sao”.

“Ta nhìn đều thấy giống 2 cái Linh Hoàng liều mạng chiến đấu đi”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Thanh Tiêu Thực Lực

Tinh Giải Hàn cùng Nguyệt Nhi một kích chọi cứng về sau, khói bụi dần dần tán đi.

Chỉ thấy Tinh Giải Hàn ở đó quỳ một chân, trên miệng nàng trào máu, trên thân cũng là đầy vết thương, bộ dáng chật vật khỏi nói.

Về phần Nguyệt Nhi, mặc dù cũng là bị thương, thế nhưng là không có giống Tinh Giải Hàn thương nặng như vậy. Hơn nữa nàng thân hình vẫn là đứng thẳng lên.

Thế nhưng là trạng thái của nàng lúc này có chút không đúng. Bởi bị ánh mắt của nàng lúc này rất vô hồn, đây là do lực lượng tịch diệt trong cơ thể ảnh hưởng.

Doanh Thiên cũng nhận ra điều này, thế nhưng hắn vẫn bình thần ngồi đó. Hắn muốn Nguyệt Nhi tự mình khống chế cỗ lực lượng kia.

Chỉ thấy Nguyệt Nhi vậy mà chậm chậm vùng kiếm lên, một kiếm chém về phía đỉnh đầu Tinh Giải Hàn, rõ ràng là muốn lấy mạng nàng.

Nhưng là ngay lúc đó, Tuệ Tinh xuất thủ ngăn cản, nàng chỉ là vận dụng linh lực ngăn lại một kiếm kia, sau đó ánh mắt nhìn qua Doanh Thiên nói: “Các hạ vẫn nên là khuyên nàng thu tay lại, Tinh Nhi thân phận không dễ chọc, tin tưởng các hạ không muốn đắc tội thần linh đi”.

“Thần Linh nha, thật làm cho người sợ hãi”. Doanh Thiên sờ sờ cằm nhân nhợt cười nói: “Nha đầu, trở về đi”.

Nguyệt Nhi lạnh lùng thu kiếm về, sau đó từ trên thân Tinh Giải Hàn đoạt về trâm quả kia. Mang về cho Doanh Thiên.

“Trà Xích Hương Quả cho ta”. Mặc dù bị thương, Tinh Giải Hàn vẫn là cố chấp.

Thế nhưng là Nguyệt Nhi k có để ý nàng.

Nhận lấy Xích Hương Quả, Doanh Thiên đưa ngón tay ấn lên mi tâm của Nguyệt Nhi, ngay sau đó, ánh mắt Nguyệt Nhi trở lại bình thường.

“Nha đầu, vẫn nên là luyện thêm Tinh Tâm Kinh đi”. Doanh Thiên khuyên bảo.

“Vâng”. Nguyệt Nhi cười nhí nhảnh đáp, so với bây giờ bộ dáng đáng yêu thì ban nãy khác hẳn một cái nha đầu đàng đàng sát khí. Để cho người ngoài hiểu không nổi.

Ngay lúc đó, Tinh Giải Hàn hướng 3 người Tuệ Tĩnh truyền âm nói: “Xích Hương Quả bên trong chất chứa Thế giới pháp tắc, thần cũng thèm muốn, nếu mọi người cùng đoạt lại đều có phần”.

Nghe được Tinh Giải Hàn truyền âm, Tuệ Tĩnh Công Chúa, Hoàng Thiên Thái Tử, Vũ Văn Thương Thanh trong lòng đều giật mình kinh hãi.

Bọn hắn là biết qua quả này, trong một số sách cổ đều viết qua, trong sách cổ gọi nó là Hồng Diệp quả, mặc dù cực kỳ hiếm có, thế nhưng là không ai biết được nó tác dụng.

Cũng có rất nhiều cổ lão tiên hiền kỹ càng tra xét qua, thế nhưng là đều không biết nó có ảo diệu gì bên trong.

“Tĩnh Nhi, lời muội nói là thật đi”. Vũ Văn Thương Thanh truyền âm đáp lời.

“Cái này có thật hay không, dù sao từ xưa đến nay đâu có ai biết”. Hoàng Thiên Thái Tử cũng hoài nghi.

Tuệ Tĩnh Công Chúa thì im lặng suy tư.

“Ta đảm bảo là thật”, Tinh Giải Hàn chắc nịch nói: “Đây là chính Gia gia nói cho ta biết, các ngươi hẳn không nghi ngờ gia gia ta đi”.

Nghe được Tinh Giải Hàn nhắc đến gia gia nàng, 3 người đều không khỏi nổi lên kinh ý. Gia Gia Tinh Giải Hàn là một cái vô cùng cường đại thần linh. Hắn cũng được biết đến là vị thần cổ lão nhất Cực Huyền Giới.

Cuối cùng bàn bạc một phen, bọn hắn vẫn là quyết định tranh đoạt một lần.

Vũ Văn Thương Thanh đứng ra quát: “Hừ, nha đầu kia, tuổi còn nhỏ liền đã tu luyện ma công, làm điều ác, nhất định phải chịu Vạn Lý Thành trừng phạt”.

“Ma Công?”. Doanh Thiên cười lạnh.

“Chẳng lẽ không phải”. Vũ Văn Thương Thanh nói lớn: “Vừa rồi nha đầu kia thi triển công pháp, huyết vụ dày đặc, rõ ràng là hấp thu khí huyết người khác mà luyện ma công”.

Hoàng Thiên Thái Tử cũng tiếp thêm một câu: “Chắc hẳn mọi người đều biết, gần đây bên ngoài Vạn Lý Thành có mấy cái thôn trang bị người ta giết trong một đêm, hơn nữa... huyết khí đều bị hút sạch”.

Quả nhiên, nghe đến đây rất nhiều người đều là sôi trào lên.

“Quả thật, vừa rồi rất nhiều màu đỏ khí vụ đi”.

“Còn nữa, lúc đó nha đầu kia liền giống như là nhập ma đi”.

“Ta cũng nghe đồn mấy ngày gần đây có rất nhiều thôn trang bị người giết sạch, khí huyết bị hút hết, không lẽ là đều do nha đầu này làm đi”.

“....”

Nghe được nhiều người bàn tán, Nguyệt Nhi liền một bộ tức giận quát lớn, “các ngươi mấy cái người này, đánh không lại liền vu oan giá họa, thật không biết liêm sỉ”.

“Hừ, liêm sỉ sao có thể cùng ngươi cái này tiểu ma đầu so sánh”. Vũ Văn Thương Thanh cười lạnh.

“Không cần nói nhiều, trực tiếp bắt về giao cho Vạn Lý Thành chấp pháp đường xử lý”. Vũ Văn Thương Thanh quát: “Tên kia cùng nha đầu này liên quan, chắc chắn là đồng đảng”. Hắn chỉ Doanh Thiên lạnh lùng nói.

Ngay sau đó hắn vận chuyển công pháp, muốn trực tiếp đem Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi bắt về.

Lại nói mặc dù vừa rồi Nguyệt Nhi bộc phát chiến lực, thế nhưng hiện tại rõ ràng suy yếu. còn về Doanh Thiên một cái Linh Động cảnh, hẳn không để trong mắt.

Vũ Văn Thương Thanh rất tự tin vào chiến lực của mình, hắn đã là Linh Tôn đỉnh phong, chỉ kém một bước liền có thể đạt tới Linh Hoàng cảnh giới. Hắn không tin một cái Linh Động cảnh cùng 1 cái Thiên Sư có thể gây nên bọt nước gì.

Nhưng là ngay tại hấn muốn động thủ. Một cái thanh âm vang lên: "Dừng tay".

Ngay sau đó là một người xuất hiện, người này vậy mà từ lúc nào xuất hiện ở đó, liền không có ai biết. Chỉ có Doanh Thiên biết mà thôi.

Người tới không ai khác, là Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu xuất hiện sau đó, trực tiếp gây nên chấn động.

"Nhìn, đó là Thanh Tiêu Thiếu Chủ".

"Thanh Tiêu Thiếu Chủ vậy mà cũng đến".

"Oa, đẹp trai quá". Có mấy cô nương gào lên.

Thì ra Thanh Tiêu chính là Bách Cổ Thương hội thiếu chủ, cũng là truyền nhân của Bách Cổ Lô. Hơn nữa hấn trên Anh Hùng Bảng liền xếp thứ 2.

Trông thấy Thanh Tiêu, Vũ Văn Thương Thanh nhủ mày nói: "Thanh Tiêu, đây là chuyện của chúng ta, ngươi không nên nhúng tay vào".

"Thật xin lỗi". Thanh Tiêu nhẹ nhàng cười nói: "Doanh Công Tử là chúng ta Bách Cổ Lô khách quý, sẽ không để ngươi đối Công Tử ra tay".

"Khách Quý???". Vũ Văn Thương Thanh nhủ mày, hấn lạnh lùng nghĩ: "Tại sao ta không biết gì".

Xung quanh nhiều người cũng rất hoài nghi.

"Tên này đến cùng là ai, vậy mà là Bách Cổ Thương Hội khách quý".

"Hắn hẳn phải có thân phận bí mật nào đó".

"..."

"Hơn nữa ta hương mọi người đảm bảo, tiểu cô nương này tuyệt đối không phải cái gì tu ma công, mong mọi người tin tưởng ta". Thanh Tiêu chấp tay hướng xung quanh mọi người nói: "hơn nữa ở đây tàn phá đều do Bách Cổ Thương Hội đứng ra đền bù gấp mười lần".

Lại nói, Thanh Tiêu quả thực danh khí rất lớn, mọi người đều đối với hấn có một loại kì lạ tín nhiệm.

"Nếu Thanh Tiêu Thiếu Chủ đã bảo đảm, hấn là sẽ không phải đi".

"Ta tin tưởng Thiếu Chủ".

"....."

Thanh Tiêu hướng Doanh Thiên một cái thủ thế nói: "Mời Công Tử một chuyến hồi Bách Cổ Lô, nhà ta lão đầu muốn gặp công tử".

"Ồ, tốt". Doanh Thiên cười đáp.

Ngay tại Thanh Tiêu cùng Doanh Thiên muốn đi. Thì Vũ Văn Thương Thanh lần nữa lên tiếng.

"Chậm đã".

"Có chuyện gì". Thanh Tiêu hỏi.

"Phải để Xích Hương Quả lại". Tinh Giải Hàn nói ra.

Doanh Thiên cười cười móc ra Xích Hương Quả, hấn nhẹ nhàng vật lấy một quả thần nhiên cho vào miệng.

"Ân, chính là hương vị này". Doanh Thiên mỉm cười hưởng thụ.

Sau đó hấn là trực tiếp nhét toàn bộ còn lại mấy quả cho Nguyệt Nhi nói: "Ăn hết đi".

Nguyệt Nhi nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp cho hết vào miệng nhai nhồm nhoàm.

Trông thấy cảnh này, Tinh Giải Hàn cũng Vũ Văn Thương Thanh đều có chút nổi điên.

Vũ Văn Thương Thanh trực tiếp động thủ, hấn vậy mà đem ra một cái cung tên. Toàn lực bắn thẳng về phía Nguyệt Nhi.

Chỉ thấy tên này bay với một cái khùng bố tốc độ, mang theo tiếng rít kinh hoàng cùng linh lực hủy diệt nhắm thẳng Nguyệt Nhi.

Nhưng là.

Một cánh tay vậy mà nhẹ nhàng bắt lấy mũi tên. Là Thanh Tiêu xuất thủ, ngay sau đó một cổ để uy bùng nổ.

Trên người Thanh Tiêu để uy cuộn cuộn trào ra, đem xung quanh người đều dọa hết hồn.

Oanh.... giống như là bị trong kích.

Vũ Văn Thượng Thanh người bay ngược ra sau, đụng ra một cái hố lớn.

Chỉ thấy hấn nằm yên đó, máu me đầy người, không biết sống chết.

Hoàng Thiên Thái Từ lúc này mồ hôi lạnh toát, hấn giật mình nín thở: "Linh Đế".

Hấn không nghĩ tới, bọn hấn mấy cái này trên Anh Hùng Bảng đều là Linh Tôn cảnh giới, thế nhưng là Thanh Tiêu vậy mà vượt trước bọn hấn 2 cái cảnh giới, trở thành Linh Đế.

Hấn cũng âm thầm may mắn, bởi vì hấn rất tiết chế, nếu không e rằng người nằm kia đã là hấn.

Về phần Tinh Giải Hàn cùng Tuệ Tinh Công Chúa cũng im lặng, bọn hấn không giám làm gì. Đừng nói 1 cái Vũ Văn Thượng Thanh. Cho dù bọn hấn 3 cái này Linh Tôn xông lên cũng tuyệt đối tiếp không nổi Thanh Tiêu một chiêu.

Doanh Thiên mỉm cười chỉ chỉ Vũ Văn Thượng Thanh cùng Tinh Giải Hàn nói: "Các ngươi 2 người liền hảo hảo hưởng thụ vài ngày, mạng các ngươi ta nhất định lấy".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, Tinh Giải Hàn sắc mặt rất khó coi, thế nhưng là nhìn Doanh Thiên nụ cười kia, nàng lại có một cổ hết hồn hết vía sợ hãi.

Sau đó, Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi theo Thanh Tiêu rời đi.

Tinh Giải Hàn hướng Tuệ Tinh nói: "Muội trở về nói với Gia Gia". Ngay sau đó lập tức rời đi.

Vũ Văn Thượng Thanh cũng được người đưa về.

Hoàng Thiên Thái Từ nói với Tuệ Tinh Công Chúa: "Công Chúa, chuyện này càng ngày càng phức tạp, có lẽ sẽ xảy ra biến cố lớn, chúng ta k nên nhúng tay vào làm gì".

Tuệ Tinh trầm mặc một lát rồi nói: "Thái Từ nói đúng, người tên Doanh Thiên kia rất thần bí. Hấn cho ta cảm giác rất kỳ lạ, mặc dù ta cùng Tinh Nhi quan hệ rất tốt, thế nhưng là liên quan cái kia Xích Hương Quả, vẫn là nên trở về báo lại, không cần thận liên dẫn đến thần chiến".

P/s: Việt nam vô địch:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Bách Cổ Chân Vương

Ngày hôm đó, Vạn Lý Thành dường như sôi sục lên. Vô số những lời bàn tán trao đổi. Tin tức cũng nhanh chóng lan truyền chóng mặt. Chỉ trong ngắn ngủi thời gian. Trăm vạn dặm Vạn Lý Thành vốn đã náo nhiệt vì Vạn Lý Đăng Thiên hội lại càng náo nhiệt hơn.

Tin tức Thanh Tiêu Thiếu Chủ 1 chiêu đánh Vũ Thiếu Chủ thừa sống thiếu chết lan truyền chóng mặt.

Một cái thiên tài 13,14 tuổi liền đã có tu vi Lịn Vương, lại có được 30 cái chân mệnh xuất thế, làm cho người người khó mà tin tưởng.

Nhưng là lại bị một cái khác tuyệt thế thiên tài mới 7,8 tuổi có tu vi Thiên Sư đánh bại, đáng sợ là nàng lại có tới 40 cái chân mệnh.

Truyền thuyết nói. Chân mệnh cực hạn là 81. Thế nhưng là từ cổ chí kim, từ vạn cổ đến nay, toàn bộ Cực Huyền Giới liền không có cái nào vượt qua con số 33. Cực hạn là 33.

Vậy mà bây giờ liền có được 40 chân mệnh xuất thế. Đây là cỡ nào oanh động.

Rất nhanh, vô số các thế lực.các đại phái tông môn nhanh chóng cho người đi điều tra thân phận.

Nhất là những cái kia đỉnh điểm thế lực, bọn hấn càng là muốn lôi kéo Nguyệt Nhi.

Đừng nói, 40 chân mệnh là con số to lớn ngoài sức tưởng tượng. Tương lai định sẵn thành thần. Thành thần về sau, càng là cường giả trong thần.

Nếu là có được như thế một tôn cường giả, tông môn sẽ hướng tới một cái phát triển khổng lồ. Thậm chí tại trong vũ trụ thần giới đều có tiếng tăm

....

Lại nói về Doanh Thiên. Sau khi được Thanh Tiêu đưa về Bách Cổ Lâu. Thanh Tiêu liền hướng Doanh Thiên nói:”Công tử, mời nghỉ ngơi chốc lát, ta đi sắp xếp”.

Doanh Thiên cũng không nói gì, hần chỉ nhẹ nhàng gật đầu mà thôi.

Ngay sau đó, Thanh Tiêu liền rời đi.

Một lát sau, Thanh Tiêu cùng Các Lão lần nữa xuất hiện ở trong mật thất kia.

Lúc này đã đứng đó hơn 20 lão giả, mỗi một cái đều là tóc trắng xóa đầy đầu, thậm chí có mấy cái đều là đã sắp chết.

Thanh Tiêu hành lễ sau đó, hần hướng bên trên nói:”Tiên Tổ, đã mời người đó trở về”.

Chỉ gặp tại Thanh Tiêu nói xong, từ bên trên kia, vậy mà không gian bắt đầu méo mó. Cuối cùng, từ trong không gian méo mó chậm rãi xuất hiện một cái quan tài.

Quan tài này toàn thân đen kịt, bên trên bố trí đủ các loại phong ấn kỳ ảo. Rõ ràng là tồn không ít tâm huyết lên cỗ quan tài này.

Chỉ thấy cỗ quan tài đóng kín kia vậy mà rung lên nhẹ nhẹ. Ngay sau đó, nắp quan tài hé ra.

Chỉ ngay khi quan tài hé ra, một cỗ thần uy khủng bố từ trong quan tài bùng phát đi ra.

Thần uy này đem ở đây toàn bộ đâm lão giả, bao gồm Thanh Tiêu cùng Các Lão đều cho quỳ xuống.

Quan tài bật nắp, trong đó ngồi dậy một cái khoảng 70 lão nhân.

Chỉ thấy, hần nhẹ nhàng đứng đó, nhưng đem đến cho người có mặt trong mật thất này đều không thờ nổi cảm giác.

Nhưng là, giống như không muốn để cho đám lão giả này bị áp lực. Lão nhân kia thu hồi lại hết Thần uy, hần lúc này cùng một cái bình thường lão nhân liền không có gì khác nhau

Cũng lúc này, ở trên Cực Huyền Giới rất nhiều thần đều cảm ứng được. Có người nghi hoặc.

“Đến cùng là ai, thật cường đại”.

...

Lão nhân này bề ngoài giống như chỉ có 70. Thế nhưng hần ở đây sống là lớn tuổi nhất, cũng là cường đại nhất của Bách Cổ Thương Hội hiện tại.

“Cung nghênh tiên tổ xuất quan”. Chúng lão giả cùng Thanh Tiêu đồng loạt quỳ lạy hô.

“Người đó đâu”. Lão nhân này nhìn Thanh Tiêu hỏi.

“Bẩm tiên tổ, người đó đang đợi bên trên”.

Thanh Tiêu cúi người đáp.

“Mau mời tới cấm phòng gặp ta”. Lão nhân vội vã nói ra. Ngay sau đó, hần lập tức đi vào một cái thông đạo hướng xuống dưới lòng đất đi tới.

Thanh Tiêu cũng là giật mình. Bởi vì hần biết cấm phòng.

Đó chính là Bách Cổ Thương Hội tuyệt mật nhất, bí mật nhất, cũng là cấm địa.

Đừng nói hần dạng này tiểu bối. Liền xem như tất cả ở đây lão giả, cũng chưa có ai được phép xuống tới cấm phòng. Bọn hần chỉ là biết được chút ít thông tin mà thôi.

Lại nói, lão nhân kia như vậy lời nói, tức là để Thanh Tiêu cũng có thể tiến vào cấm phòng. Cái này để hần mong chờ không thôi.

Càng làm hần suy nghĩ là. Doanh Thiên đến cùng là ai, vậy mà để hần gặp tiên tổ cùng dẫn tới cấm phòng. Thanh Tiêu quả thực rất tò mò.

Hần cũng không chần chừ, lập tức đi mời Doanh Thiên.

Bên trong cấm phòng lúc này, lão nhân kia giống như là hồi hộp cái gì đó, hắn cũng rất khẩn trương, vậy mà đi đi lại lại.

Chính giữa cấm phòng lúc này, vậy mà lại có 1 chiếc quan tài khác. Chiếc quan tài này chẳng chịt các loại cấm chế, các loại cấm văn dày đặc. So với chiếc quan tài mà lão nhân chui ra ban nãy, đều có hơn mười lần.

Đúng lúc này, Doanh Thiên cùng Thanh Tiêu tới.

Thời điểm lão nhân nhìn thấy Doanh Thiên, hắn liền giống như trời chông một dạng.

Lão nhân quan sát Doanh Thiên hồi lâu, rất lâu.

Cuối cùng, xảy ra một màn đề Thanh Tiêu đều sợ hãi đến run rẩy.

Lão nhân kia vậy mà quỳ xuống dập đầu với Doanh Thiên.

Đúng, là dập đầu với Doanh Thiên.

Thanh Tiêu sợ hãi không thể tưởng tượng nổi, hắn không suy nghĩ gì cũng lập tức quỳ xuống, bởi vì tiên tổ bọn hắn quỳ, hắn là không được phép đứng.

Thanh Tiêu lúc này điên cuồng suy nghĩ, hắn không hiểu, không biết, hắn muốn biết. Thế nhưng là ai có thể giải thích cho hắn đây.

“Đại nhân”. Lão nhân kia vừa dập đầu vừa xúc động nói: “Ta rốt cuộc vậy mà chờ được đại nhân trở về”.

Nhìn lão đầu này, hắn chỉ mỉm cười lắc đầu nói: “Ngươi nhầm, ta cũng không phải hắn”.

“Không phải?”. Lão nhân kia ngẩn ngơ, nhưng là lão lại lần nữa quỳ lạy: “Không nhầm, ta là nhận không thể nhầm, nhất định là đại nhân”.

Doanh Thiên lần nữa khẳng định lại: “Ta đã nói, ta không phải hắn. Ngươi nhận sai người”.

“Sai, thật sai sao?”. Lão nhân nghe Doanh Thiên nói vậy, hắn giống như là thất thần. Bởi vì hắn ở đây đã rất lâu, lâu đến chính hắn đều không nhớ mình đã ở bao lâu. Hắn một mực chờ đợi. Chờ đợi người kia.

“Nhưng là”. Doanh Thiên mỉm cười nói: “Ta với hắn cũng không xa lạ gì, hắn cùng ta không sai biệt lắm”.

Nghe được Doanh Thiên câu này, lão nhân kia là chột hiểu, hắn hiểu ra, hắn rốt cuộc hiểu ra vấn đề trong đó.

Cuối cùng, lão nhân vẫn là đứng lên, hắn nói: “Đại nhân tới, là muốn đem món đồ kia lấy”.

“Àn, ta muốn lấy, có một chút đồ vật, ta là muốn làm rõ ràng”. Doanh Thiên gật đầu đáp lời.

Lão nhân nghe xong liền hướng bên kia đang quỳ Thanh Tiêu nói: “Mau đi lấy Chân Thần Đản ra đây”.

Nghe được lão nhân nói Thanh Tiêu là giống như được đại xá, hắn rốt cuộc rời đi. Trong cấm phòng chỉ còn lại Doanh Thiên cùng lão nhân.

Doanh Thiên cất lời: “Năm đó, là xảy ra chuyện gì”.

“Năm đó, mọi chuyện xảy ra quá nhanh, hơn nữa, lúc đó ta còn rất nhỏ tuổi, chỉ là một cái 5 tuổi hài đồng, có rất nhiều chuyện đều không hiểu”. Dừng một chút, lão nhân nói tiếp: “Sau này khi ta nhận lại trọng trách này, mới nghe Sư Tôn kể lại. Năm đó không biết vì chuyện gì, người kia vượt ra tình không, ở ngoài đó đánh một trận thiên băng địa liệt. Trận chiến kia kinh động Thần Đình, rất nhiều Thần Binh Thần Tướng được phái đến. Chỉ là khi họ đến thì mọi chuyện đã xong. Bọn hắn tìm hiểu không ra chuyện gì”.

“Sau đó thế nào”. Doanh Thiên hỏi tiếp.

“Sau đó, ta và sư tôn đều cho rằng người kia k trở về nữa. Thì bất ngờ, hơn trăm năm sau đó, toà tháp kia hạ xuống, người đó cũng trở về. Sau đó bày xuống bố trí, giao cho sư tôn canh gác, cuối cùng từ biệt mà đi”. Lão nhân kể lại.

Doanh Thiên có chút hiểu, hắn nói: “Xem ra hắn có để lại cho ta một chút tốt đồ vật đi”.

Lão nhân trịnh trọng gật đầu: “Đại nhân, quả thật là có chút đồ vật, chỉ là sư tôn hắn.....”. Nói tới đây, lão nhân dừng lại không nói nữa.

Doanh Thiên ánh mắt hướng quan tài, sau đó hắn tiến tới, một tay chạm lên quan tài. Hắn nói: “Đây là Bách Cổ Chân Vương”.

Lão nhân cúi người trả lời: “Vâng”.

Cũng lúc này, cổ quan tài kia vậy mà nhẹ nhàng rung lên. Thấy vậy, Doanh Thiên đem quan tài ấn nhẹ xuống lắc đầu nói: “Không cần, gắng gượng tới nay đều không phải dễ dàng gì, ta cũng vẫn nên là làm chút việc nên làm đi”.

Cũng ngay lúc đó, Thanh Tiêu đi vào, trên tay hần bê lấy một cái hộp nhỏ. Theo lão nhân phân phó, Thanh Tiêu dâng hộp lên cho Doanh Thiên.

Nhận lấy hộp về sau, Doanh Thiên trực tiếp mở hộp đi ra, chỉ thấy bên trong hộp vền vền nằm đó 1 cục đá. Chính xác hơn là một viên trứng đá.

Viên trứng đá này cùng bình thường hòn đá không có gì khác nhau, chỉ là nó vậy mà có rất nhiều vết nứt li ti.

Đặc biệt là, những vết nứt kia cũng không phải là bị người va đập ra vết nứt, mà là tự hồ từ lúc trứng đá tồn tại, những vết nứt này cũng đã xuất hiện ở đó.

Nếu nhìn kỹ, những vết nứt kia là chẳng chịt k có quy tắc, nhưng nếu người cẩn thận dùng tâm thần đi xem xét, người sẽ thấy những vết nứt kia ảo diệu khó hiểu vô cùng.

Doanh Thiên cầm lên trứng đá gật đầu nói:”Ân, năm đó hần để lại món đồ này cho các người, tiếc là các người vậy mà không biết sử dụng đi”.

Lão nhân sững sốt, hần cũng k biết chuyện này, năm xưa nhận lại trọng trách này, hần chỉ được sư tôn dặn dò phải cất kỹ thứ này, hần cũng từng nghiên cứu qua, thế nhưng là mấy vạn năm tìm hiểu đều không tìm hiểu ra thứ gì.

Doanh Thiên cười cười nói ;”Tốt, ra ngoài đi, trăm vạn năm khổ cực, cũng nên đền đáp người một chút”. Doanh Thiên nhìn nhìn cổ quan tài.

Thanh Tiêu cùng Lão nhân thối lui ra ngoài. Chỉ để lại bên trong cấm phòng một mình Doanh Thiên.

Doanh Thiên cũng không có vội vàng, hần lặng lẽ ngồi xuống, hần muốn xem xét một chút trước khi bắt đầu.

“Huyết mạch như vậy, đáng tiếc đều đã bỏ lỡ”. Doanh Thiên lắc đầu tiếc nuối.

Cuối cùng hần bắt tay vào bố trí. Hần đem một cái trận pháp vẽ ra, cũng không tiếc lời ra vài thứ đồ tốt bày xung quanh cổ quan tài kia.

Cuối cùng hần cầm lên Chân Thần Đan, để nó ở một cái mắt trận.

Hần kết mấy đạo thủ ấn.

Chỉ vậy mà, trên quả trứng đá kia từng vết nứt vậy mà sáng rực lên, một cỗ thanh quang chiếu rọi khắp cấm phòng.

Theo đó là một cái không lồ sinh mệnh chi khí cũng được dẫn phát đi ra. Đừng nói bên trong cấm phòng này, sinh mệnh chi khí này cũng hướng bên ngoài lan toả.

Bên ngoài kia, hơn 20 lão giả đầu tóc bạc trắng kia, cùng lão nhân và Thanh tiêu đang đứng chờ.

Thì một cỗ nồng đậm không gì sánh được sinh mệnh chi khí kéo ra ngoài.

Ngay lập tức, bọn hần hít vào sinh mệnh chi khí.

“Cái gì, thọ nguyên của ta tăng lên”. Có một lão giả giật mình kêu lên.

“Ta cũng vậy”

“Ta cũng thế”.

Liền lão nhân lúc này cũng cảm giác được, hần thọ nguyên cũng kéo dài một đoạn.

Lão nhân vung tay, đem toàn bộ mật thất khoá chặt lại, hần không muốn người ngoài biết được.

Bên trong cấm phòng, cổ quan tài kia đang điên cuồng hấp thụ lấy sinh mệnh chi khí.

Mãi cho tới hơn một canh giờ sau mới dừng lại.

Doanh Thiên có chút hài lòng gật đầu nói:”Tốt rồi, không lâu nữa người liền có thể đi ra, ta cũng nên làm việc của mình thôi”.

Chỉ gặp cổ quan tài kia vậy mà chậm rãi rung lên, sau đó nó hướng phía sau trượt đi, để lộ ra bên dưới quan tài một miếng giấy,

Không sai, là một miếng giấy vàng.

Doanh Thiên bắt lấy tờ giấy này, hần gật đầu chào:”Bảo trọng”.

Cuối cùng đi ra.

Ở bên ngoài trông thấy Doanh Thiên đi ra. Lão nhân liền biết hần đã xong việc, không cần chờ, lão nhân quỳ xuống dập đầu xức đông nói:”Tạ đại nhân cứu giúp”.

Trông thấy lão nhân quỳ lạy, Thanh Tiêu liền đỡ, dù sao hắn cũng đã quen qua.

Bù lại những cái lão già kia đều giặt mình thon thót, bọn hắn sợ hãi không thể nghĩ. Cuối cùng cũng một loạt quỳ xuống.

Doanh Thiên cười nói “Không cần đa lễ, việc làm đã xong, ta cũng có được đồ vật ta muốn, vẫn nên là rời đi”.

“Đại nhân liền muốn đi”. Lão nhân có chút kỡ nỡ nói.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Có duyên ắt sẽ lại gặp, các ngươi cũng nên đón chào lấy một hồi thịnh thế, Thế giới nhỏ bé này các ngươi cũng không nên cảm cộc. Thiên địa ngoài kia rộng lớn, hãy thử một lần xông pha đi”.

Sau đó, Doanh Thiên ném cho Lão nhân viên Chân Thần Đan kia nói: “Nó là vốn liếng, cầm lấy đi”.

Lão nhân tiếp lấy viên trứng đá, sau đó lại dập đầu cảm tạ: “Tạ đại nhân ban ân”.

Chỉ gặp khi bọn hắn ngẩng đầu lên, Doanh Thiên đều đã biến mất.

Thanh Tiêu vội hỏi: “Tiên tổ, đây là thế nào”.

Không chỉ có Thanh Tiêu, ngay cả những cái lão già đều là tò mò không thôi.

“Ngươi biết Bách Cổ Gia truyền thuyết chứ”.

Lão nhân giống như chìm vào một chút hồi ức hồi.

“Dạ biết, ghi lại rằng, tiên tổ cùng sư tôn của người tại xa xôi kia được một vị cổ thần chỉ điểm, sau đó, tiên tổ cùng sư tôn tu vi tiến mạnh, tiếp đến lại nhận trọng trách thủ hộ Vạn Lý Thành, trăm vạn năm qua đi, chúng ta Bách Cổ Gia vẫn là ở đây một lòng thủ hộ”.

“Vậy các ngươi liền tự xem đi”. Lão nhân lấy ra một cái quyển trục đưa cho Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu trình trong tiếp lấy, sau đó hắn mở ra xem. Chỉ thấy trên quyển trục vẽ lấy một bức hoạ, trên bức hoạ này có 3 người.

Một cái tiểu hài đồng. Một cái trung niên nam tử cùng một cái thanh niên.

Nhìn bức hoạ này, không chỉ Thanh Tiêu cùng các Lão già đều giặt mình kinh hãi.

Bọn hắn hiểu, bọn hắn rốt cục hiểu, vì lý do gì mà tiên tổ bọn hắn đều phải quỳ.

Nếu Doanh Thiên ở đây, hẳn đều sẽ nhận ra, trên bức tranh kia là vẽ lấy hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Vạn Lý Đăng Thiên

Sáng.

Trời là trong xanh nắng đẹp.

Người là tung bừng nhộn nhịp.

Vạn Lý Thành hôm nay, sẽ là chính thức một cái long trọng nhất đại hội. Vạn Lý Đăng Thiên.

Đối với người ngoài tới nói, đây chẳng qua liền là một cái to lớn đại hội mà thôi.

Thế nhưng là đối với Đông Vực các thế lực tới nói. Vạn Lý Đăng Thiên hội có ý nghĩa không thể coi thường.

Lý do đại hội này những 1 ngàn năm mới có thể một lần tổ chức, là bởi vì có liên quan tới Vạn Lý Tháp.

Vạn Lý Tháp này, chính là ngàn năm liền mở ra một lần, để cho người ngoài tiến vào.

Bên trong tháp có đủ loại kỳ ngộ. Đã từng có người thành thần nhờ vào kỳ ngộ trong đó.

Cho nên hôm nay người có thể tiến vào Vạn Lý Tháp đều rất mong chờ.

Nhất là những cái kia Thiên tài các loại. Bọn hắn là muốn một lần chứng minh chính mình. Nếu như thể hiện tốt, liền nhất cử đương danh, nếu là vận khí tốt, liền nắm được cách thành thần.

Đây chính là đối với rất nhiều người dụ hoặc không thể cưỡng lại.

Thậm chí, có rất nhiều thế lực có được Thiên tài tuổi trẻ liền đem bọn hắn phong ấn xuống chờ ngày này. Cũng có người là hận mình không sinh muộn hơn.

Lúc này đây, Quảng trường to lớn bên dưới Vạn Lý Tháp kia đều đã chật kín người. Số lượng cũng tới mấy trăm vạn người.

Những người này chen chúc nhau, đa số là tới xem náo nhiệt. Bởi vì cũng chỉ có những cái kia truyền nhân các thế lực mới có tư cách đi vào Vạn Lý Tháp.

Cũng lúc này, bên dưới chân Vạn Lý Tháp đã tụ tập hơn 600 người. 600 người này đều là người trẻ tuổi. Tháp nhất cũng có được Linh Vương tu vi.

Giờ phút này, ai nấy đều nhận ra, 600 người này vậy mà chia ra thành 4 nhóm. Lớn nhất một nhóm liền có tới hơn 300 người, 2 nhóm hơn 100 người. Nhóm cuối chỉ có mấy chục người.

Giờ phút này, có rất nhiều người không biết chuyện hỏi.

“Nhóm người đông nhất đều là chúng ta Đông Vực trẻ tuổi thiên tài, trong đó ta nhận ra khá nhiều, nhưng là 3 nhóm kia một người đều chưa từng gặp qua, không biết là ai”.

Có người biết bên trong nội tình liền giải thích.

“Bọn họ đều là Thiên tài đến từ Tam Vực khác, bởi vì khoảng cách xa xôi, cho nên số lượng có hạn, thế những nhìn kỹ xem, bọn họ ít người nhưng đều không thua kém chúng ta đông vực Thiên Tài”.

Cũng lúc này, xung quanh Vạn Lý Tháp đã dựng sẵn 4 cái đài quan sát, 4 đài quan sát này đều vô cùng rộng lớn, có thể chứa tới mấy trăm người.

4 đài cao này chính là dành cho chư vị cao tăng lão tổ của 4 vực. Bọn hắn là người dẫn đội của các tông môn đại phái.

Hiển nhiên, được ngồi trên đài quan sát này, tất cả đều là người có máu mặt, tu vi cường đại khôn cùng. Linh Thánh, Linh Đế nhiều vô cùng. Thậm chí có mấy vị đại nhân vật Thông Thần Cảnh cũng tại.

“Đông Vực Thiên Tài cơ hồ đều tới đầy đủ, có trên Anh Hùng Bảng ngoại trừ đệ nhất Cuồng Long đều đã tới hết, ngoài ra còn rất nhiều”.

“Kia là Thiên Thủy Hoàng tử, bên cạnh là Thanh Vân Tông Thánh nữ. Còn có Thương Toạ thiếu chủ, Hoàng Thiên Thái tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa, kia là Vân Long thần tử. Còn có Thanh Hà Thánh nữ, đó là Thanh Tiêu thiếu chủ, nghe nói hắn 1 chiêu đánh bại Vũ Thiếu chủ. Nhắc tới Vũ Thiếu Chủ hắn vẫn chưa tới, xem chừng là bị đánh k dậy nổi đi..... lần đầu trông thấy Đông Vực Thiên Tài toàn bộ tụ hội, tam vực còn lại xem chừng là yếu thế đi”. Có người điểm danh các thiên tài, sau đó hăm mộ nói ra.

“Ha, ếch ngồi đáy giếng”. Có người khinh thường đáp.

“Ngươi có ý gì”.

“Nói cho ngươi cũng chẳng sao, nhìn nhóm người bên nam vực kia. Ngươi thấy nữ tử áo đen chứ, nàng gọi Dạ Uyển, nói cho ngươi biết, nàng năm nay 19 tuổi, Linh Hoàng tu vi. Đã từng vượt giai đánh bại Linh Đế”. Dừng một chút lại nói tiếp: “Nam tử lưng đeo đao lớn kia, hắn gọi Tuần Hải, hắn là thần dòng dõi, tu vi Linh Đế, ngươi biết hắn từng đồ sạch một cái quốc gia trong một đêm không”.

“Bên kia tây vực....ngươi thấy nam tử mặc thanh bào kia không, hắn là đệ nhất Thiên Tài của Thái Huyền Tông, cũng là Thiên Tài đệ nhất Tây Vực, Bạch Thần”. Sau đó người này đều sẽ đem mấy cái đỉnh cấp Thiên tài của tam vực đều giới thiệu qua. Người nghe kia mỗi lần nghe tới một cái tên cùng thành tích tu vi đều sẽ khiếp sợ một hồi. Cuối cùng hắn cũng đều nhận mình ếch ngồi đáy giếng.

Nếu đám người Ma Âm ở đây, bọn hắn đều sẽ nhận ra trong mấy cái Thiên tài tây vực kia có Bạch Vũ trong đó. Mà Bạch Thần kia lại cùng Bạch Vũ dung mạo tương tự, hắn là có quan hệ huyết thống.

Ở phía trên đài quan sát, mấy vị lão tổ cũng đang nói chuyện với nhau.

“Tây vực năm nay hơi ít người tham gia nhĩ”. Có một vị lão tổ hỏi thăm.

“Chứ sao, ở đó tồn tại một cái khủng bố nhân vật, chém giết 3 vị thần, bên đó không trầm lắng xuống mới lạ”.

“Cũng không nghĩ tới một vị nhân vật khủng bố như vậy lại đi tới Cực Huyền Giới”.

“Ta chỉ hi vọng không gặp phải như thế người”.

“Đầu dễ dàng như vậy, yên tâm đi, vị kia đã rời đi Thế Giới này”.

“Thật đã rời đi”.

“Thật, Bên tây vực Tinh Vãn Các đã hướng bên ngoài thông báo vị nhân vật kia đã rời đi rồi”. Vị này lão tổ chắc nịch nói.

Trên thực tế. Từ sau khi biết Doanh Thiên ngụ tại Tinh Vãn Các. Toàn bộ tây vực các môn phái từ lớn tới nhỏ đều lũ lượt kéo đến bá phò.

Cho đến khi Doanh Thiên rời đi, vì để tránh phiền phức. Cho nên Tinh Vãn Các hướng bên ngoài thông báo Doanh Thiên đã rời đi. Để cho các môn phái kia không cần tới nữa.

Cũng lúc này, chỉ nghe thấy một tiếng long ngâm, tiếng long ngâm này ngân nga trong thiên địa, tựa hồ toàn bộ Vạn Lý Thành đều có thể nghe thấy.

Từ phía chân trời bên kia, một đầu khổng lồ quái vật đang cấp tốc hướng Vạn Lý Tháp bay tới. Lại gần một chút, người ta đều nhìn ra. Đó là một đầu Giao Long khổng lồ, tại trên đầu của nó, ngồi lầy một cái trẻ tuổi nam tử.

Nam tử này thân mặc lam bào, khí định thần nhàn, nhưng lại mang cho người ta cảm giác cuồng bạo tột điểm.

Người này chính là xếp trên Anh Hùng Bảng đệ nhất bài danh, Cuồng Long.

Trông thấy Cuồng long, ở đây rất nhiều Thiên tài đều lộ ra vẻ kiêng kỵ. Cho dù là những cái kia nhất đẳng thiên tài của tam vực đều không ngoại lệ.

Bọn hắn đều là cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm từ trên người Cuồng Long.

Một lát sau, có một vị Lão Tổ đứng lên, dùng linh lực phát tán nói: “Chư Vị, lão phu Toàn Quân, xin thay mặt cho Vạn Lý Thành hoan nghênh chư vị hôm nay tới đây tham dự Vạn Lý Đăng Thiên”.

Dừng một chút, lão tổ này nói tiếp: “Như các vị đều biết, Vạn Lý Đăng Thiên hội là Thiên Tài của người trẻ tuổi. Trong chúng ta đều có không ít người cũng từng tham gia, ta sẽ nhắc lại một chút quy củ”.

“Vạn Lý Tháp ngàn năm mới mở ra một lần, đây là cơ hội cho người trẻ tuổi phát triển, bên trong Vạn Lý Tháp là tự thành thế giới, kỳ ngộ vô số, thế nhưng hung hiểm cũng không phải ít”.

“Mỗi lần Vạn Lý Tháp mở ra, đều sẽ có người nhất phi trùng thiên, sau này trở thành một phương bá chủ, nhưng cũng có Thiên Tài ở bên trong Vạn Lý Tháp rơi rụng, trở thành đá lót đường cho người khác”.

“Lại nói, Bên trong Vạn Lý Tháp nghiêm cấm chém giết, nhưng là không cấm tranh đoạt, cho nên ai tay to hơn liền đến được đồ tốt, hơn nữa bên trong Vạn Lý Tháp quy tắc sẽ đem các người toàn bộ ép xuống Linh Vương sơ kỳ”.

“Muốn vào Vạn Lý Tháp cần đi lên Đăng Thiên Đài ít nhất 20 bước, yêu cầu tu vi từ Linh Vương tới Linh Đế”.

Bởi vì Vạn Lý Tháp quy tắc hạn chế,

Cho nên chỉ có người tu vi từ Linh Vương tới Linh Đế có thể qua cửa, người dưới hoặc vượt qua sẽ bị Vạn Lý Tháp cấm bên ngoài không cách nào tiến vào, ngoài ra sau khi vào tháp, mặc kệ người cường đại cỡ nào đều sẽ bị ép xuống Linh Vương cảnh sơ kỳ.

“Đăng Thiên Đài, mở”. Vị lão tổ này vung tay lên.

Chỉ thấy vậy mà từ trên không trung rơi xuống một cái to lớn đài cao. Đài cao này có tổng cộng 100 bậc thang.

Đài cao này tản mát ra vận vị khác thường, thần uy lượn lờ, rõ ràng là một món không tầm thường Thần Khí.

Có nhiều Thiên Tài lần đầu thấy đài cao này đều là ngạc nhiên tò mò.

“Đây là Đăng Thiên Đài sao”. Có một cái Thiên Tài hỏi.

“Chính nó, đây là một kiện Địa Thần Bình, Do một vị cổ thần lưu lại”. Có thiên tài biết chuyện nói ra”.

“Bởi vì để tăng lên độ cạnh tranh, vị cổ thần kia mới lưu lại Đăng Thiên Đài, cùng với nguyên tắc 20 bậc, đây là để khảo nghiệm liệu người có xứng đáng để vào tháp hay không”. Có thiên tài giải thích thêm.

“Chỉ là leo 20 bậc mà thôi, có gì khó”. Cũng có thiên tài kiêu ngạo nói ra.

“Hắc, chờ người leo lên rồi biết”. Một vị thiên tài khác biết được nội tình nói.

Lúc này, vị kia lão tổ nói tiếp: “Được rồi, nếu đã sẵn sàng, liền bắt đầu lên đài đi.

Nghe được hiệu lệnh. Toàn bộ ở đây thiên tài đều chuẩn bị nhao nhao leo lên Đăng Thiên Đài.

Nhưng đúng lúc này.

Một đạo lười biếng thanh âm vang lên.

“Chậm đã”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Nhận Sợ Hãi

“Chậm đã”. 1 câu vang lên, đây là đặc biệt chói tai.

Phải biết, ở đây là tụ tập 4 phương 8 hướng các loại thiên tài. Cũng tụ tập lấy Cực Huyền Giới đại lượng lão tổ.

Vậy mà có kẻ lại dám như vậy cắt ngang.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều hướng thanh âm kia nhìn qua.

Người nói câu đó là một cái thanh niên trẻ tuổi.

Áo đen là.

Tóc trắng tung bay là.

Không phải Doanh Thiên thì là ai.

Chỉ thấy hắn hiện tại nhàn nhã bước tới, sau lưng hắn là Ma Âm mấy người.

Trông thấy Doanh Thiên đi tới, có lão tổ khó chịu nói ra: “Tiểu bối to gan, có biết đây là đâu”.

Doanh Thiên một bộ k để ý tới đáp: “Nha, liên chẳng phải là cái gì Vạn Lý Đăng Thiên sao, ta muốn tham gia nha”.

“Cái gì, muốn tham gia, hẳn đủ tư cách sao”. Ở đây có không ít thiên tài đều bĩu môi khinh thường Doanh Thiên.

Dù sao hắn để lộ ra chỉ là một cái Linh Động cảnh. Mà nơi này tụ tập lấy ngàn vạn người mà tính, Linh Động cảnh như hắn, liên tư cách bước vào quảng trường đều không có.

Giờ phút này, rất nhiều người đều nhao nhao nghị luận Doanh Thiên không biết sống chết.

“Ha, tiểu tử này gan cũng lớn, không sợ bị mấy vị kia ngựa mất 1 chường chụp chết sao”. Có người quan sát hứng thú nói ra.

Cũng có người cười trên nỗi đau người khác: “Hắc, là hắn tự tìm chết. Liên trách ai”.

“...”

Có một vị lão tổ đứng lên nói: “Tiểu bối, hôm nay là Vạn Lý Thành thịnh hội, ta cũng không muốn để cho không khí mất vui, lui xuống đi, nếu không đừng trách”.

Doanh Thiên vẫn thản nhiên đứng đó mỉm cười nói ra: “Không phải nói, ai cũng có thể đi vào Vạn Lý Tháp hay sao”.

Trên thực tế là như vậy, lúc trước Vạn Lý Tháp đều không cấm người đi vào. Chỉ là chính Vạn Lý Tháp có hạn chế.

Chỉ có Linh Vương tới Linh Đế có thể đi vào, hơn nữa số tuổi cũng không thể vượt quá 100. Đây là lý do vì sao Vạn Lý Đăng Thiên hội mới để cho người trẻ tuổi đi vào.

Trong số những Thiên tài kia. Cũng không hoàn toàn đều xuất thân từ các đại phái tông môn. Cũng có những cái Thiên tài xuất thân nghèo hèn, tự mình đi lên.

Vị lão tổ này nhũn mày nói: “Chẳng lẽ ngươi không biết, chỉ có Linh Vương tu vi cùng dưới 100 tuổi mới có thể vào tháp sao”.

Doanh Thiên gật đầu cười trả lời: “Vậy đúng rồi, ta đều chưa tới 100 tuổi. Hơn nữa đây là trước nay Vạn Lý Tháp hạn chế, cũng không phải là các người định ra quy định đi”.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này, ở đây rất nhiều người đều ngẩn ra.

Nhưng là ngẫm lại, bọn hắn thấy Doanh Thiên nói đều đúng.

Trăm vạn năm đến nay, chỉ có tu vi Linh Vương tới Linh Đế cùng dưới 100 mới có thể đi qua cửa vào tháp, chứ không phải ai đặt ra quy định đó.

Tức là ai ai cũng có thể thử vào tháp 1 lần, được hay không là do chính người đó.

Trải qua năm tháng lâu dần, cho nên mọi người đều hiểu nhầm thành đó là luật được định ra. Thực thể Vạn Lý Tháp trước giờ đều không cấm người đi vào. Chỉ là ai vào được, ai không vào được mà thôi.

Cũng lúc này, có một Vị khác lão tổ đứng lên nói: “Đúng thế, ta nghĩ, nếu vị công tử này muốn vào, liền để cho hắn thử 1 lần đi”.

Có người nhận ra vị lão tổ này ngạc nhiên nói: “Là Bách Cổ Thương hội Thái Thượng Trưởng Lão, hắn vậy mà đứng ra”.

“ta nhớ ra rồi, tên kia gọi là Doanh Thiên, mấy ngày trước hắn cùng một cái cô nương đánh nhau với người ta, kết quả dẫn tới Thanh Tiêu Thiếu Chủ đem hắn dẫn đi, còn vì hắn mà cùng Vũ Thiếu Chủ ra tay”. Có người bừng tỉnh nói ra.

“Ta cũng nhớ ra, thì ra là hắn, lúc đó tiểu cô nương kia còn gọi hắn là sư tôn đi”.

“...”

Cũng lúc này, các vị lão tổ đều bắt đầu cùng nhau bàn bạc.

Bọn hắn muốn cùng nhau nói xem có nên để cho Doanh Thiên lên tháp hay không. Hơn nữa mọi người đều tập trung vào Doanh Thiên.

Cho nên không có ai để ý tới, tây vực những cái thiên tài cùng lão tổ kia. Thần thái đều rất khác thường.

Bọn hắn bây giờ trong lòng đều lạnh lẽo, toàn thân đều lạnh toát giống như trong hầm băng, đặc biệt là những cái kia lão tổ.

Giờ phút này bọn hắn mỗi một cái đều là muốn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Bọn hắn sợ hãi đến run rẩy, bởi vì bọn hắn nhìn ra, cái người kia, cũng vị đã từng chém giết 3 vị thần kia là giống nhau như đúc.

Đừng nói, chính là hắn.

Đặc biệt là cái kia Bạch Vũ, hắn giờ phút này đều nhanh muốn chạy trốn, chỉ tiếc là chân hắn giờ này đều không nghe theo ý mình.

Bởi vì hắn dám khẳng định, người kia chính là.

Lần đó bên dưới Thần Hạm, hắn đã từng thấy qua Doanh Thiên, cũng thấy qua mấy nữ tử bên cạnh hắn.

Giờ phút này, nhìn thấy các nàng, hắn đều dám chắc mình nhận không lầm.

Trận chiến đồ thần kia, có thể nói, toàn bộ tây vực không ai đều không biết mặt Doanh Thiên.

Bởi vì trận chiến đó toàn bộ tây vực tông môn đều đem thiên kính chiếu lại.

Đừng nói những cái này Thiên tài tây vực, liền những lão tổ đến từ tây vực cũng đều chết lặng, bọn hắn muốn nói gì đó, nhưng là lại giống như bị mắc nghẹn trong họng vậy.

Một lời đều nói không ra.

Bởi vì bọn hắn đều không phải người ngu gì. Không nói những cái kia thiên tài trẻ tuổi, bọn hắn thiên phú hơn người, được xưng Thiên Tài, cho nên bọn hắn đều có được chính mình thông minh, bọn hắn biết nên nói gì, không nên nói gì. Bọn hắn chỉ biết câm lặng đứng đó.

Những cái kia lão tổ cũng vậy, bọn hắn sống lâu lắm. Bọn hắn không biết Doanh Thiên xuất hiện ở đây làm gì. Những bọn hắn cũng không dám nói gì, nếu lỡ chẳng may chọc giận hắn. Hắn đem toàn bộ đều giết làm sao bây giờ.

Doanh Thiên mỉm cười nói: “Ta đến chính là có việc của ta, mọi người cứ làm chính mình việc, không cần để ý ta, không cần sợ”.

Doanh Thiên thốt ra câu này, đều làm cho mọi người khó hiểu.

“Hắn nói gì vậy, ta không hiểu”.

“Hắn nói cái gì sợ??”.

Chỉ có đến từ tây vực những cái kia người khi nghe được Doanh Thiên câu này liền giống như được ân xá vậy.

Bọn hắn đều là người thông minh. Bọn hắn mỗi người đều hiểu, đây là Doanh Thiên nói cho bọn hắn nghe.

Lại nói, bọn hắn cái này sợ hãi sắc mặt làm sao qua được Doanh Thiên ánh mắt. Với lại, hắn cũng không có thói quen đi phá người khác công việc. Cho nên Doanh Thiên vẫn là mặc kệ bọn hắn. Muốn làm gì thì làm. Chỉ cần k chọc lên đầu hắn là được.

Trải qua 1 phen các lão tổ bàn bạc. Cuối cùng vẫn là vị lão tổ kia đứng lên nói.

“Như mọi người đều biết, trăm vạn năm đến nay, Vạn Lý Tháp chỉ có người từ Linh Vương tới Linh Đế cảnh, cùng với dưới 100 tuổi, nhưng đó cũng không phải luật lệ đặt ra, hiện tại có thể để cho hắn thử 1 lần”.

Nghe được vị lão tổ này nói, mọi người đều hiểu, Vạn Lý Thành chủ vị lão tổ đã đồng ý để Doanh Thiên thử 1 lần vào tháp.

Nhưng là cũng dấy lên rất nhiều bàn tán.

“Hắc, hắn nghĩ hắn là ai, một cái Linh Động cảnh cũng mơ tưởng đi vào Vạn Lý Tháp”. Có một Thiên Tài khinh thường nói ra.

“Phải, trăm ngàn năm tới nay đều chưa từng có ngoại lệ, hắn muốn làm cái gì”. Có người khác nghi hoặc.

“Có lẽ hắn là cùng Bách Cổ Thương Hội có quan hệ gì đó, cho nên chủ vị lão tổ mới để cho hắn thử đi”.

“Àn. Dù sao Bách Cổ Thương Hội chính là Vạn Lý Thành, không, là toàn bộ đông vực lớn mạnh nhất Thương Hội”.

“...”

Tại đủ loại bàn tán bên dưới, Doanh Thiên đều không có để ý tới, hắn chỉ yên lặng đứng đó mà thôi.

Nhưng là, đúng lúc này, có một người bước ra nói lớn: “Chủ vị lão tổ, để cho hắn thử một lần đi vào Vạn Lý Tháp là có thể, nhưng là hắn nhất định phải qua được Đấng Thiên Đài mới được”.

Người lên tiếng, chính là Cuồng Long, đệ nhất Anh Hùng Bảng.

“Là Cuồng Long, hắn vậy mà muốn khó dễ tên Doanh Thiên kia”. Có người ngạc nhiên.

“Hắc, trước đây hắn cùng Bách Cổ Thương Hội có chút xích mích, mà tên Doanh Thiên kia lại cùng Bách Cổ Thương hội có quan hệ, lần này tên Doanh Thiên kia là xui xẻo”. Cũng có người cười trên nỗi đau kẻ khác.

Trông thấy Cuồng Long đứng ra, các lão tổ cũng là gật gù, đúng là rất lâu về trước Vạn Lý Thành đề ra quy định, muốn vào tháp phải đi lên Đấng Thiên Đài, mà đây là hậu thiên đề ra quy định cho nên cần phải tuân theo.

“Đúng vậy, Đấng Thiên Đài là luật lệ bao lâu nay, không thể cho hắn ngoại lệ, hắn vẫn phải lên Đấng Thiên Đài”. Rất nhiều người đều nhao nhao nói lên.

Vị lão tổ kia cũng gật đầu, hắn quay ra hỏi Doanh Thiên: “Tiểu tử, thế nào, muốn vào tháp là có thể, nhưng ngươi vẫn phải qua ải Đấng Thiên Đài, nếu là ngươi hiện tại liền thôi vẫn có thể”.

“Đấng Thiên Đài mà thôi, có gì khó, như thế nào”. Doanh Thiên một bộ không để ý nói.

Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này, rất nhiều thiên tài đều là ngửa mặt, đừng nói liền những cái kia lão tổ cũng nhìn Doanh Thiên không thuận mắt.

Vị lão tổ kia mỉm cười giải thích: “Đấng Thiên Đài có tổng 100 bậc thang, lên cao một bậc liền có áp lực càng lớn, nếu ngươi lên được 20 bậc liền thông qua”.

“100 bậc mà thôi, lại nhiều thêm ngàn bậc với ta cũng liền nước chảy mây trôi”. Doanh Thiên một dạng khoác lác nói ra.

“Nói khoác không biết ngưng mồm, chờ lát ngươi Lên Đấng Thiên Đài liền đẹp mặt”. Có thiên tài hướng Doanh Thiên chế nhạo.

“Một tên không biết trời cao đất dày, hắn còn không biết Đấng Thiên Đài thế nào đi”. Có người coi thường nói.

“Được rồi, đừng lại nói nhiều” vị lão tổ kia nói lớn: “Bắt đầu đi, lên đài”.

Tại dưới hiệu lệnh của vị lão tổ kia, toàn bộ thiên tài tham gia đều nhao nhao hướng Đấng Thiên Đài leo lên, rất nhanh liền có người đi qua bước 20, cũng có người vất vả mới qua được.

Thậm chí có rất nhiều đều là bị kẹt lại một bậc nào đó, gian nan đều không thể lên tới bậc tiếp theo.

Bởi vì Đăng Thiên Đài áp lực, chính là tu vi càng cao, áp lực càng lớn, mỗi bậc sau áp lực đều gấp nửa bậc trước.

Quan trọng là, lên được càng cao bậc, chỗ tốt nhận được liền càng lớn.

Năm xưa vị cổ thần kia để lại Đăng Thiên Đài cùng vô số bảo vật, chính là để ban thưởng cho người leo đài. Nhưng là phải vượt qua 40 bậc mới có thể nhận tới phần thưởng.

Cho nên rất nhiều kiệt xuất thiên tài cho dù đã vượt qua 20 bậc đều cố gắng leo tiếp. Vì phần thưởng. Cũng là vì đoạt tới cho mình vinh quang.

Dù sao nơi này vạn chúng chú mục, nếu là đạt được cao thành tích liền sẽ trở thành mọi người đề tài ngưỡng mộ, cũng sẽ đưa tên tuổi danh khí lên cao.

Lúc này, có người nhìn ra một chút không đúng chỉ tay nói: “Nhìn, bên kia thiên tài đến từ tây vực không lên đài sao?”.

“Àn, là có chuyện gì, không lẽ bọn hán không dám leo đài?”.

“Có lẽ vì đông người, bọn hán định chờ bớt người mới lên đi. Nhìn lại tam vực cũng có rất nhiều người chưa lên mà”. Một người nhận định.

Thực tế là, bởi vì Doanh Thiên chưa có lên đài, cho nên bọn hán cũng k dám lên.

Lại nói, ở đây ai dám đi trước Doanh Thiên.

Có một vị đến từ Nam Vực lão tổ lại gần hỏi 1 vị tây vực lão tổ: “Minh huynh, tại sao này giờ bên này mọi người im lặng vậy?”.

Vị lão tổ được gọi Minh huynh này vội giật mình đáp: “Không có gì, không có gì, chỉ là đường xa nên mệt mà thôi”.

“Mệt?”. Vị nam vực lão tổ kia có chút ngẩn.

Dù sao bọn hán những này lão tổ tu vi thâm hậu, di chuyển hàng tỉ dặm đều không thành vấn đề, nói là mệt do đi xa liền không hợp lý. Hơn nữa là bọn hán vượt qua không gian trùng động mà tới.

Biết đối phương không muốn nói, vị nam vực lão tổ này cũng là trở về chỗ của mình.

Ngay lúc hán định trở về thì vị lão tổ tây vực kia gọi lại: “Kỳ huynh, xin chờ đã”.

“Có chuyện gì”. Vị lão tổ nam vực hỏi.

“Nề tình chúng ta đã từng có giao tình, ta vẫn là nhắc nhở huynh 1 câu”. Vị tây vực lão tổ chậm rãi nói.

“Câu gì”.

Vị tây vực lão tổ kia hít sâu một hơi, sau đó thận trọng nói ra: “đi dạo đêm tiêu buổi, ngàn vạn lần không nên đi chọc Doanh Thiên kia, cho dù là huynh cũng vậy, nếu không, hậu quả khôn lường”.

“Lời này thế nào”. Vị nam vực lão tổ có chút không hiểu.

“Ta không thể nói, ta chỉ có thể nói như vậy”. Tây vực lão tổ đáp.

Trên thực tế, hán là không dám nói. Hán sợ tiết lộ thân phận Doanh Thiên, để Doanh Thiên tới tìm hán tính sổ. Hán rõ ràng, ở đây mỗi một người hành động cùng lời nói đều không qua khỏi mắt Doanh Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Leo Đăng Thiên Đài

Lúc này đây, rất nhiều thiên tài đều đã trên Đăng Thiên Đài đi xuống. Có nhiều người là đạt đến 20 bậc, cũng có nhiều người vượt qua.

Thế nhưng là cũng có 1 số ít là không cách nào lên tới bậc 20. Cho dù bọn hán đã vận dụng hết thủ đoạn cũng không cách nào lên nổi.

Những kẻ thất bại này, khi đi xuống mỗi cái đều là mặt mày thất lạc, có kẻ đều trực tiếp khụy xuống dập đầu khóc than.

Cũng phải, trước mắt một cái to lớn kỳ ngộ cứ như vậy vụt mất, thử hỏi làm sao đều không buồn.

Phải biết, đây là 1000 năm mới có 1 lần. Hơn nữa mỗi người cả đời đều chỉ có 1 lần. Nếu bỏ qua cơ hội, vậy là hoàn toàn mất.

“Nhìn, có người leo qua bậc 40”. Có người giật mình hô.

Chỉ thấy lúc này trên Đấng Thiên Đài, một cái thanh niên cố hết sức mình leo đến bậc 40. Lúc này, thanh niên kia cũng là nỗ lực hết đà, hất uể oải từ trên đài rơi xuống.

Thanh niên này một bộ hữu khí vô lực nằm dài trên mặt đất thở hồng hộc.

Ngay lúc này, từ trên Đấng Thiên Đài vậy mà rơi xuống một đoàn ánh sáng.

Thanh niên này vui mừng đón lấy. Chỉ thấy khi ánh sáng tán đi về sau, vậy mà để lộ ra một viên đan dược.

Viên đan dược này xuất hiện, chính là lập tức đem đan hương lan toả xung quanh, khí linh sôi trào.

Viên đan dược này màu đỏ như máu, trên đan lưu chuyển từng đường vân thần kỳ.

Có người kiến thức ngạc nhiên kêu lên: “Vậy mà nhận được Xích Huyết Linh Đan, thật may mắn”.

“Xích Huyết Linh Đan?? Là đan dược gì”. Một người khác không biết công dụng liền hỏi.

Người có kiến thức kia liền đáp: “Xích Huyết Linh Đan, đan dược thượng phẩm, tu vi dưới Linh Đế phục dụng liền trực tiếp tăng một cảnh giới lớn, người nói có hay không trân quý?”

“Dưới Linh Đế trực tiếp tăng lên một cảnh giới?”. Người này khiếp sợ nói.

Phải biết, Linh Đế cảnh đã là gần như đứng đầu đại lục cường giả, chỉ dưới Linh Thánh.

Bình thường người cả đời đều không đạt tới 1 bước này, nhất là những cái kia Linh Hoàng cường giả, rất nhiều kẻ đều bị kẹt tại Linh Hoàng đỉnh phong không thể đột phá. Nếu là đạt được 1 viên đan dược này, chính là có thể tiến tới một cái hoàn toàn mới cảnh giới.

Đây là vô số người ao ước linh đan.

Không lâu sau đó, đều có lục tục người vượt qua 40 bậc, thậm chí càng nhiều bậc hơn.

Những người này, phần thưởng nhận được cũng là đủ loại. Có đan dược các loại.

Mỗi loại đan dược so mỗi loại đều trân quý.

Cũng có những người nhận được các loại binh khí cường đại, đao kiếm đều có đủ. Thậm chí có cả các loại lợi hại công pháp.

Đồng dạng đều là cực phẩm.

Cuối cùng, sau khi tất cả mọi người đều đã lên đài. Bên dưới chỉ còn gần 200 người chưa lên.

Bao gồm Doanh Thiên, đến từ tây vực Thiên Tài cùng một số các Thiên Tài kiệt xuất của tam vực còn lại. Cũng bao gồm Anh Hùng Bảng thiên tài.

Bọn họ đều chọn lên sau, bởi vì bọn họ đều biết, lên sau, sẽ nhận được người người chú ý. Nếu chính mình có được tốt nhất thành tích. Vậy liền trở nên danh tiếng vang xa. Nhất phi trùng thiên.

Rất nhanh, bọn hắn cũng đều đi lên. Bao gồm Hoàng Thiên Thái Tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa, Thương Toạ, các loại này nổi bật Thiên Tài cũng đều đi lên.

Lại nói, bọn hắn chính là không hổ danh kiệt xuất thiên tài. Rất nhanh chóng đều cùng nhau vượt qua 20 bậc. Bọn hắn hướng càng cao bậc đi lên.

Ban này thành tích cao nhất cũng là 58 bậc.

Vậy mà hiện tại đều có mấy người vượt qua 60 bậc đi lên.

“Nhìn, Thương Toạ vậy mà trực tiếp leo tới 69 bậc. Thiếu 1 bước liền đạt 70”. Có người thất thanh hô.

Lúc này, chỉ thấy Thương Toạ vậy mà đang đứng ở bậc thứ 69, hắn chỉ kém một bước liền đạt tới 70 bậc.

Giờ phút này, Thương Toạ cũng là cố hết sức.

Hắn điên cuồng huy động trong cơ thể mình linh lực. Sau đó cắn răng bước lên 1 bước.

Chỉ thấy ngay tại thời khắc hắn lên tới bậc thứ 70. Nghe được ỳnh 1 tiếng.

Thương Toạ vậy mà bị áp lực ép quỳ một gối xuống đất.

Thương Toạ sau khi thành công lên 70 bậc. Hắn cũng không có cố gắng lên tiếp. Mà là trực tiếp nhảy xuống.

Chỉ thấy khi hắn vừa xuống mặt đất.

Một cái bình nhỏ rơi vào tay hắn.

Không ai biết hay đoán hắn đến cùng là đạt được phần thưởng gì. Chỉ thấy hắn hé ra xem, sau đó trên khuôn mặt hiện lên nét mừng như điên.

Sau đó hắn trực tiếp cất cái bình nhỏ kia đi.

Tiếp đến. Đều có người đạt đến 70 bậc. Đó là Thiên Thủy Hoàng Tử, Hoàng Thiên Thái Tử, Tuệ Tĩnh Công Chúa cùng Tinh Giải Hàn cũng đều bước đến 70 bậc.

Ngay cả Vũ Văn Thượng Thanh cũng leo tới 70 bậc.

Ban đầu ai cũng nghĩ hắn trọng thương không tới. Vậy mà tại thời điểm lên đài hắn tự nhiên xuất hiện. Hơn nữa khoẻ mạnh như không có gì xảy ra.

Đặc biệt Tuệ Tĩnh Công Chúa vậy mà đi tới bậc thứ 77 mới phải dừng lại.

Nàng nhận được một thanh trường kiếm.

Kiểm này trên thân khắc 2 chữ Thanh Sương. Trên kiếm toát ra băng hàn khí tức. Tựa hồ chỉ cần chạm nhẹ đều có thể đem Linh Tôn cường giả cho đóng băng. Kiếm khí cường hoành bá đạo toả ra khiến cho ở đây rất nhiều người đều muốn rét run.

Đặc biệt, có 2 cái thiên tài tới từ bắc vực và nam vực, 1 nam 1 nữ.

2 người này vậy mà cùng nhau leo qua bậc 80. Đạt tới tay một bộ công pháp cực phẩm.

Cuối cùng, ngoại trừ tây vực chưa có ai lên đài. Cũng chỉ còn lại lúc đó 10 người.

Nhưng là 10 người này đều thuộc hàng tuyệt đỉnh thiên tài. Tu vi cơ hồ đều tại Linh Đế cảnh.

Bao gồm Cuồng Long, Thanh Tiêu, Bạch Thần,.... các loại.

Bọn hắn hiện tại mới bắt đầu trèo lên đài.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt toàn bộ 10 người đều là đi thẳng qua tới 50. Tốc độ cũng không hề chậm lại. Thẳng cho tới 70 bậc tốc độ bọn hắn mới chậm lại 1 chút.

Một lát sau liền có người đầu tiên chạm tới bậc 80. Đó là một cái to lớn nam tử.

Hắn gọi là Đại Phong, Đại Phong thân cao hơn 2 trượng, là thuộc về cự nhân tộc.

Chỉ thấy trên người hắn cơ bắp nổi lên cuộn cuộn, mơ hồ có thể nhìn thấy được bên dưới da của hắn luân chuyển từng đầu phù văn. Rất hiển nhiên là hắn đang toàn lực vận dụng công pháp vận chuyển linh lực để leo đài.

Người tiếp theo lên bậc 80 chính là Cuồng Long. Rất nhanh hắn liền đuổi kịp Đại Phong. Hơn nữa còn muốn vượt mặt.

Tiếp đó đồng thời lên bậc 80 là Thanh Tiêu cùng 1 cái nữ tử.

Cuối cùng không sai biệt lắm 10 người bọn hắn đều đi qua bậc 80.

Một lát sau, bọn hắn đều dừng lại. Bởi vì áp lực trên đài quá lớn, khiến bọn hắn không thể đi tiếp.

Hiện tại có 3 người đứng tại bậc thứ 89.

Là, Thanh Tiêu, Cuồng Long và nữ tử kia. Nàng này là thiên tài đỉnh cao đến từ nam vực.

7 người còn lại đều đứng ở bậc 88 hoặc 87.

Rất cuộc 7 người kia vẫn đều là bỏ cuộc. Dù sao lên tới hơn 80 bậc đã đều là kinh điển. Hơn nữa nhất định phần thưởng đạt được sẽ không phải những người qua 40, 50 bậc kia nhận được phần thưởng có thể so sánh.

Thanh Tiêu cùng nữ tử kia cũng đang cố gắng hết sức. 2 người bọn hắn là muốn trùng kích bậc thứ 90. Thế nhưng là cho dù cố gắng đến đâu, đôi chân cũng liền không thể nhấc lên nổi.

Không thể nghi ngờ là áp ực tại bậc thứ 99 quá mức kinh khủng.

Về phần Cuồng Long kia. Hắn vậy mà đem ngón tay cắn đứt. Vận dụng ra 1 cái bí pháp. Chỉ trong nháy mắt. Trên thân Cuồng Long khí tức vậy mà nhảy vọt lên cơ hồ chạm tới Linh Thánh cánh cửa.

Sau đó hắn gầm lên 1 tiếng. Chỉ thấy thể nội hắn vậy mà bay ra 2 cái hư ảnh chân long.

Tiếng long ngâm vang vọng toàn trường.

Cuối cùng hắn cắn răng bước lên 1 bước.

Chỉ thấy tại thời điểm hắn đặt chân lên bậc thứ 90. Chân của hắn da thịt vậy mà giống như nổ tung ra, da chân bị xé rách, huyết nhục đầm đìa.

Ngay sau đó hắn lập tức nhảy xuống.

Ngay lập tức có rất nhiều người vì hắn tung hô.

“Bậc 90, Cuồng Long vậy mà đạp lên bậc 90”. Có người hâm mộ hô lên.

“Đã mấy vạn năm qua đi đều không có ai lên tới bậc 90, đây là 1 cái kỳ tích”. Một vị lão tổ gật gù nói.

“Phải, trong ghi chép, tốt nhất thành tích là bậc 93. Nhưng là đã không biết bao nhiêu vạn năm rồi”. Một vị lão tổ khác tiếp lời.

“Cũng không biết hắn sẽ đạt tới cái gì phần thưởng”. Có người đối với Cuồng Long phần thưởng rất tò mò.

Chỉ thấy trên đài hạ xuống 1 đoàn ánh sáng. Rất nhanh Cuồng Long liền đem đoàn ánh sáng này bắt lấy.

Cuối cùng ánh sáng tán đi, để lộ ra một thanh long đao màu tím.

Long đao này to lớn vô cùng, trên thân đao khắc lấy 8 đạo long văn, còn trang trí lấy một con rồng.

Cuồng Long dò xét qua thanh long đao này một chút, chỉ thấy hắn giống như kích động không thôi.

Hắn đem đao vung thử. Đao khí cùng long tức cuồng bạo lập tức bao trùm quảng trường. Uy thế này thậm chí để một chút vị lão tổ đều lạnh gáy. Hơn nữa trên đao khi đi ra còn kèm theo thần uy.

Không nghi ngờ gì. Đao này hiển nhiên là 1 kiện thần khí.

“Vậy mà đạt được thần khí, không khỏi quá may mắn đi”. Có một vị lão tổ hâm mộ nói ra.

Có một vị lão tổ khác, tu vi đạt tới Linh Thánh đỉnh phong thờ dài nói ra: “Ta thiên tân vạn khổ mới có được đến một thanh bán thần khí, vậy mà.....”. Nói đến đây, hắn thờ dài: “Tuổi trẻ thật tốt a”.

Mặc dù nói bọn hắn những lão tổ này tu vi cường đại, thế nhưng là ở đây rất ít người có đến được thần khí. Cơ hồ chỉ có mấy vị đạt tới Thông Thần cảnh kia là có được thần khí mà thôi.

Bình khí phẩm nhân gọi là linh khí. Chia làm thập giai. Tương ứng từ Linh Nguyên cảnh cho tới Linh Đế sử dụng.

Vượt qua thập giai linh khí gọi là Cực Giai linh khí. Chuyên môn để Linh Thánh sử dụng. Trên nữa là bán thần khí cùng thần khí.

Thần khí chính là thần chuyên môn sử dụng, thử nghĩ một chút, hiện tại Cuồng Long vậy mà đạt tới một kiện thần khí, đây là cỡ nào vui mừng sự tình.

Trông thấy Cuồng Long món thần khí kia. Thanh Tiêu cũng rất khát vọng. Thế nhưng là dù có cố gắng đến mấy hắn cùng nữ tử kia cũng không cách nào bước thêm 1 bước.

Cuối cùng 2 người bọn hắn vẫn là từ bỏ.

Mặc dù nhận được phần thưởng rất nghịch thiên, thế nhưng là cùng kiện thần khí kia so sánh, không thể nghi ngờ là kém đi rất nhiều.

Cuối cùng, cũng chỉ còn Doanh Thiên cùng Tây vực thiên tài kia chưa có leo đài.

Một vị lão tổ đứng lên nói: “Thế nào, các người không lên đài sao”.

Thế nhưng là bên kia đám tây vực thiên tài đều cúi đầu không nói gì. Cho dù bên này những lão tổ tây vực cũng giống như thế. Bọn hắn im lặng khiến cho người người đều khó hiểu.

Cuối cùng, Bạch Thần cũng là cắn răng một cái: “Lên đài”.

Sau đó hắn thận trọng từng bước lên đài, đừng nói là hắn, giờ phút này các thiên tài tây vực cũng đều không dám thờ ơ.

Nhưng là, trông thấy Bạch Thần lên đài sau đó, Doanh Thiên vẫn là bình thường đứng đó. Hắn cũng không có để lộ ra cái gì thái độ.

Cuối cùng Bạch Thần vậy mà cũng leo lên tới 90 bậc. Nhận về 1 thanh thần khí.

Cái này để quảng trường lần nữa sôi trào lên.

Trông thấy Bạch Thần yên ổn về sau. Đám thiên tài tây vực cũng là không còn cố kỵ, cùng nhau lên đài.

Doanh Thiên mỉm cười nói: "Lại đây".

Ngay tại hắn nói ra câu này, đang leo đài tây vực thiên tài đều nhao nhao dừng lại, bọn hắn nghe thấy Doanh Thiên cất lời đều là hồn vía lên mây.

"Có thấy hay không kỳ lạ, đám người đến từ tây vực này thế nào không đứng". Có thiên tài đến từ vực khác hoài nghi.

"Có lẽ bọn hắn là bị trận kia thần chiến ảnh hưởng đi". Có người suy đoán.

Sau đó Doanh Thiên lại nói: "Nguyệt Nhi lại đây".

Nghe được câu này bọn hắn mới thờ phào nhẹ nhõm. Rồi lại tiếp tục leo đài.

"Sự tôn có chuyện gì". Nguyệt Nhi chạy tới hỏi.

"Người cũng lên đài đi". Doanh Thiên phản phò.

"Ta??? Lên đài". Nguyệt Nhi 2 mắt mở to hỏi lại.

"Ân". Doanh Thiên gật đầu.

Mấy ngày trước. Nguyệt Nhi tích cực tu luyện, tu vi cũng đã đạt tới Linh Vương cảnh. Doanh Thiên là muốn để nàng lên đài.

Trông thấy Nguyệt Nhi, rất nhiều người, đặc biệt là những cái kia lão tổ ánh mắt đều là hiện ra dị sắc.

Bọn hắn đều đã nghe nói 1 cái tiểu cô nương có tới 40 chân mệnh. Lại mới có 7,8 tuổi liền đạt tới Thiên Sư cảnh giới.

"Thế nào mấy hôm trước mới là Linh Sư, hiện tại đã là Linh Vương rồi. Mới qua mấy ngày". Có một người chứng kiến trận chiến hôm nọ thất kinh nói ra.

"Cái này là yêu nghiệt phương nào, nếu là để cho nàng tu luyện trăm năm nữa, đều chẳng phải sẽ thành thần đi".

"Ta thấy nào cần trăm năm, liền 50 năm có thể".

"Quá kinh khủng".

Nguyệt Nhi cũng không có để ý tới xung quanh lời nói. Nàng trực tiếp hướng Đấng Thiên Đài nhảy lên.

Nhảy mất liền đi qua 60 bậc không chút trở ngại nào.

Sau đó vẫn là hướng bên trên phóng tới. Rất nhanh liền qua 70 bậc. Sau đó là 80 bậc. Lúc này, nàng đã là vượt lên dẫn đầu toàn bộ.

Đến lúc đã vượt qua 80 bậc. Nguyệt Nhi mới là vận chuyển công pháp. Đem thể nội Tịch Diệt chi khí vận dụng đối kháng với Đấng Thiên Đài áp lực.

Đừng nói, toàn bộ mọi người ở đây đều nín thở nhìn xem nàng.

"Oanh".

Ngay tại thời điểm này, Nguyệt Nhi vậy mà bước lên bậc 90. lúc này tốc độ mới chậm lại.

"Bậc 90 rồi, quá kinh khủng đi".

"Nhìn, nàng vẫn còn đi tiếp".

Chỉ thấy Nguyệt Nhi vậy mà vẫn hướng bên trên leo tới. Mặc dù nói hiện tại mỗi một bước đều là gian nan, thế nhưng là nàng không có dừng lại.

91 bậc, 92 bậc, 93 bậc. 94 bậc.

Ngay tại Nguyệt Nhi bước lên 94 bậc. Ở đây rất nhiều người đều đồng thanh hô lên. Bởi vì trong lịch sử ghi chép lại, người cao nhất cũng bắt quá 93 bậc.

Mà hiện tại, Nguyệt Nhi là đã vượt qua kỷ lục. Hơn nữa còn không có dừng lại.

“Nàng có thể hay không đăng đỉnh đây?”

“Không biết”.

“95”.

“96”.

“97”.

Lúc này, ở đây người quan sát đều là đồng thanh đếm lên. Bọn hắn là đang mong chờ xem Nguyệt Nhi có thể hay không đăng đỉnh.

Đừng nói những người quan sát này. Liền những Thiên tài cũng chur vị lão tổ trên kia cũng là đang nín thở chăm chú dõi theo Nguyệt Nhi.

“99 bậc rồi”. Mọi người kích động hô lên.

Giờ phút này, bọn hắn đều đang tại cổ vũ Nguyệt Nhi.

“Cố lên tiểu cô nương, 1 bước nữa thôi”.

“Cố lên, đăng đỉnh”.

“Cố lên, cố lên”.

Lúc này toàn trường đều đang tại cổ vũ Nguyệt Nhi.

Một vị lão tổ vận dụng linh lực đem lời nói phát tán ra toàn trường.

“Mọi người im lặng”.

Vị lão tổ này tu vi cường đại cực điểm. Chính là Thông Thần Cảnh tuyệt đỉnh cường giả.

Tại trong lời nói của hắn mang theo chấn nhiếp tâm thần. Rất nhanh, toàn bộ quảng trường là im lặng xuống.

Nhưng là lúc này, ở trong lòng mỗi người đều vẫn là hò hét cổ vũ.

Mắt bọn hắn nhìn chăm chăm cái thân ảnh nhỏ bé kia không rời.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: 100 Tầng, 100 Thế Giới

Giờ phút này đây, bên trong quảng trường này bầu không khí giống như là bị bóp nghẹt lại.

Không còn ai hò hét, bởi vì tất cả mọi người ánh mắt đều dính tại trên thân Nguyệt Nhi.

Lúc này, Nguyệt Nhi cũng là đang cố gắng hết sức.

Leo được tới bậc 99 này, có thể nói rằng nàng cũng là hao tổn không ít sức lực.

Cuối cùng, chỉ thấy Nguyệt Nhi trên thân huyết khí sôi trào.

Lập tức, huyết khí trùng thiên, xuyên thẳng qua thiên khung đám mây kia.

Rốt cuộc, nàng đặt chân lên bậc 100.

“Oa”.

Giống như là bị dồn nén quá nhiều, xung quanh toàn trường giống như là nổ tung vậy.

Mọi người la ó. Hò hét, giống như không phải ai khác mà chính bọn hắn leo tới 100 bậc vậy.

“Cái gì là yêu nghiệt thiên tài, đây chính là yêu nghiệt thiên tài”. Có một vị lão tổ xúc động nói ra.

“Những cái gọi là thiên tài, trước mặt nàng đều là rác rưởi”. Một vị lão tổ khác cảm khái nói.

Đúng thật, giờ phút này những cái kia thiên tài ai nấy đều cảm thấy xấu hổ, mười phần mất mặt.

Cái gì danh xưng thiên tài, lại trước mặt Nguyệt Nhi đều là đồ bỏ.

Tất nhiên cũng có người rất là ghen ghét. Không phục.

Nhưng là mặc kệ bọn hắn không phục thế nào. Giờ phút này Nguyệt Nhi vẫn là nhận lấy hết lời khen ngợi cùng hâm mộ.

Giờ phút này, ai nấy đều trông chờ, bọn hắn muốn biết được, Nguyệt Nhi sau khi đăng đỉnh sẽ là nhận được dạng gì tuyệt thể trân bảo.

Lúc này, đứng trên 100 bậc Đăng Thiên Đài, đập vào Nguyệt Nhi ánh mắt, là một cái tế đàn. Tế đàn này cũng không lớn.

Nhưng là bên trên tế đàn có khắc lấy ngàn vạn mà tính các loại minh văn.

Đột nhiên, bên trên tế đàn kia giống như là bị cái gì đó mở ra.

Nghe được “Uỳnh” 1 tiếng. Chỉ thấy từ tế đàn 1 cỗ bằng bạc thần uy xông thẳng lên thiên khung.

Cỗ thần uy này giống như phiên giang hải lãng cuộn cuộn mà bạo phát. Đem ở trên đài quan sát những cái lão tổ kia đánh bay xuống.

Không những thế, cỗ thần uy này còn đem không ít thần đang ở Cực Huyền Giới ánh mắt đều chú ý tới.

“Thật cường đại”. Có một vị thần cảm khái nói ra.

Giờ phút này, ở trên đỉnh đài, Nguyệt Nhi là thấy được ở bên trong tế đàn là phun ra nuốt vào thất thải thần quang.

Rất nhanh, những thần quang này vậy mà hướng Nguyệt Nhi xông tới, lập tức chui vào nàng thể nội.

Chỉ trong chớp lát, tu vi của Nguyệt Nhi vậy mà kéo lên một mảng lớn, lập tức thăng tới Linh Vương hậu kỳ.

Không những thế, cỗ thất thải lực lượng kia còn đem cơ thể Nguyệt Nhi tẩy hoá 1 lần. Lục phủ ngũ tạng, gân cốt kinh mạch, giống như là được tẩy rửa, thoát thai hoá cốt.

Lại nói, mặc dù những cái này là Doanh Thiên có thể làm ra tới, nhưng là hiện tại hắn trên người đồ vật để Nguyệt Nhi sử dụng được liền ít đến thương cảm.

Phải biết, hắn đồ vật đều là thể gian vô song nhất trân bảo, ánh mắt của hắn là cao đến nhường nào, đồ vật có thể vào pháp nhãn của hắn lại há có thể tầm thường.

Đừng nói dạng này Nguyệt Nhi 1 chút tu vi. Liền xem như Thanh Hư dạng này tuyệt đỉnh Tiên Đế cũng vô pháp sử dụng.

Cuối cùng, tới hơn 1 canh giờ sau đó. Thần quang tán đi. Thất thải lực lượng cũng bị Nguyệt Nhi hấp thu xong.

Đề lộ ra 1 cái viên thất thải sắc châu.

Viên thất thải sắc châu này to chừng nắm tay người, có được thất thải chi quang lượn lờ.

Trên nó mang theo một loại đạo vận thần kỳ.

Đừng nói là ở đây, cho dù là thần cũng đều thèm khát viên châu này.

Nhìn thấy viên thất thải sắc châu này, ở đây chư vị lão tổ đều rơi vào trầm mặc.

Cuối cùng, 1 vị vô cùng già nua lão tổ lên tiếng, hắn là Vạn Lý Thành một trong những lão tổ sống lâu nhất. Hắn tuổi tác so với nhiều vị Thần ở Cực Huyền Giới còn muốn già nua.

“Chẳng lẽ là nói..... đây là trong truyền thuyết viên kia sao”.

“, đây là trong truyền thuyết vô cùng thần kỳ báu vật, là vị cổ thần kia để lại sao”. Có lão tổ không tin nói.

Đạt được viên kia thất thái sắc châu. Nguyệt Nhi là trực tiếp cầm lấy leo xuống đài, sau đó chạy tới trước mặt Doanh Thiên đưa lên nói.

“Sur tôn, cái này có phải đồ tốt không”.

Doanh Thiên mỉm cười nhìn viên châu này, mặc dù nói viên châu này đối với hắn tới nói không phải là cái gì trân quý đồ vật, hắn tùy tiện lôi ra 1 món, cho dù là cây kiếm gỗ mà hắn đưa cho Nguyệt Nhi lúc trước đều so viên châu này trân quý gấp trăm vạn lần.

Nhưng là không nghi ngờ gì, lấy Nguyệt Nhi hiện tại, sử dụng viên châu này là hợp lý. Hắn nói:”Cũng tính là không tệ đồ vật, phù hợp ngươi”.

Câu nói này đối với Nguyệt Nhi là hết sức bình thường. Thế nhưng là rơi vào tai những cái kia lão tổ cùng thiên tài đều hết sức chói tai.

Phải biết, viên châu kia cổ lão không gì sánh đc, lại là cất chứa vô cùng vô tận huyền diệu, cho dù là những tôn thần linh cao cao tại thượng kia cũng đều thêm muốn.

Vậy mà tới Doanh Thiên lại nói là không tệ đồ vật. Vậy bọn hắn những cái này đồ vật chẳng phải đều là rác rưởi hay sao.

Có thiên tài khó chịu nói ra:”Nói khoác không biết ngượng, dù sao cũng không phải hắn đạt được đi”.

Có thiên tài khác thì cười khở nói ra:”Không nghe thấy nàng ta gọi hắn là sư tôn sao, không biết chừng còn đem dâng cho hắn”.

“Hừ, tên Doanh Thiên này vận khí thật tốt, thu được một cái tốt như vậy đồ đệ”. Có người ghen ghét nói ra.

“Ta thấy là hắn dụ dỗ nàng, không biết hắn dùng thủ đoạn gì mà có thể mê hoặc nàng ta, có lẽ nàng còn quá nhỏ, không hiểu chuyện đi, đáng tiếc”. Cũng có người suy đoán.

Doanh Thiên không có để ý tới những bàn tán kia, hắn cười 1 tiếng rồi nói:”Tốt, nên tới phiên ta lên đài”.

Giờ phút này, Doanh Thiên là chuẩn bị lên đài, mặc dù nói Doanh Thiên cái này Linh Động cảnh tu vi đều không được ai để vào mắt.

Nhưng là giờ phút này ai nấy cũng đều đối với hắn chú ý.

Bởi vì Nguyệt Nhi, 1 cái siêu cấp thiên tài, 1 cái yêu nghiệt vạn cổ có 1. Gọi hắn là sư tôn. Đây cũng là lý do để mọi người đi chú ý hắn.

Thêm vào đó, ai nấy đều nhìn ra, mấy cái nữ tử đi cùng Doanh Thiên mỗi 1 cái đều là tuyệt thế mỹ nữ, hơn nữa tu vi cũng đều là cao cường.

Dựa vào 2 điều này, ai cũng đối với Doanh Thiên tràn ngập tò mò, đủ loại suy đoán Doanh Thiên thân phận, từ đâu tới, các loại.

Ngay tại Doanh Thiên đạp chân vào bậc thứ nhất thời điểm, trái với mọi người suy nghĩ, ai nấy đều cho rằng hắn sẽ thoải mái đi tới ít nhất là 5, 10 bậc, thì ngay tại bậc đầu tiên hắn đã lộ ra là có chút cố hết sức.

Đúng thế, Doanh Thiên bây giờ bộ dáng đúng là cố hết sức. Giống như 1 lão nhân tuổi xế chiều phải leo một ngọn núi cao vậy.

Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này, có người không khỏi vì đó nghi ngờ:”Cái này cũng quá không hợp thói thường đi, cho dù là yếu kém đến đâu đều có thể đơn giản đi qua 5 bậc đầu tiên”.

“Cũng có thể hắn đúng là phế vật trong phế vật”. Có người chế nhạo nói ra.

Không ít người trong nội tâm đều là ghen ghét, muốn Doanh Thiên không qua được 20 bậc. Từ đó chế nhạo hắn.

“Ha ha, không biết hắn cái này Linh Động cảnh có vào nổi tháp hay không, hiện tại đoán chừng Đăng Thiên Đài đều qua không nổi”. Có người chế nhạo Doanh Thiên.

Sau đó Doanh Thiên lại hương lên trên leo tiếp, mỗi một bậc đều lộ ra như vậy một mòi giống nhau.

Nhưng là làm mọi người ngạc nhiên là, cho dù hắn lộ ra vẻ cố hết sức, thế nhưng là hắn mỗi một bậc đều thuận lợi đi qua, mặc dù chậm chạp, nhưng là không có chút dừng lại.

Chỉ một lát, hắn đã leo tới 20 bậc.

Ngoài dự đoán của mọi người, vậy mà Doanh Thiên trực tiếp thả người nhảy xuống.

“Hắn không có leo thêm sao”. Có rất nhiều người đều là hỏi câu này, dù sao tại bình thường, ai nấy đều sẽ cố gắng kiểm lấy phần thưởng, nhưng là Doanh Thiên sau khi leo tới 20 bậc, đủ điều kiện vào tháp liền không leo nữa.

Có một chút thiên tài là chế nhạo:”Có lẽ hắn biết mình leo không lên nổi nữa, cho nên nhảy xuống đỡ mất mặt đi, ha ha”.

“Đúng thế, Nhìn hắn ít nhất cũng là 18,19 tuổi, vậy mà mới có Linh Động cảnh, cũng không khỏi quá phế vật đi”.

Đối với những lời nói này, Doanh Thiên là không có để ý tới. Hắn chỉ là đi về đứng cạnh Nguyệt Nhi mà thôi.

Trông thấy Doanh Thiên cùng toàn bộ thiên tài đã hoàn thành thử thách. Một vị lão tổ phụ trách đứng lên nói: "Tất cả 629 người lên đài. Có 597 người qua tới 20 bậc hoặc hơn, có thể tiến vào tháp, những người không leo lên tới 20 bậc, bị loại".

Tại dưới thanh âm vị lão tổ này, khoảng chừng 30 người bị loại kia ai nấy đều mặt mày ủ rũ. Có người là trực tiếp quỳ xuống thất thần.

Dù sao bọn hắn có thể ở đây tham gia đều được xưng danh thiên tài, nhưng là cuối cùng lại xuất hiện trong một nhóm rất ít người bị đào thải.

Có thể nghĩ, bọn hắn bị đá kích thế nào.

Rất nhanh, những người đã qua Đăng Thiên Đài đều tụ tập bên dưới chân tháp, ngay trước 1 cánh cửa to lớn.

Chỉ một lát sau, nghe được "Két,Két". Thanh âm, cánh cửa khổng lồ kia rốt cuộc chậm chậm mở ra.

Quang mang chói mắt từ trong cửa hướng bên ngoài chiếu rọi.

Cho đến khi cánh cửa hoàn toàn mở ra, một cỗ hồng hoang khí tức từ bên trong trào ra đập vào mặt mọi người.

Bên trong cánh cửa vẫn là ánh sáng chói mắt. Không ai nhìn thấy bên trong cửa là gì.

Lúc này, có một vị trung niên nhân đứng lên.

Trung niên nhân này tu vi vậy mà đạt tới Thông Thần Cảnh, chỉ kém một chút liền có thể thành Thần. So với rất nhiều lão tổ ở đây hắn rõ ràng rất cường đại.

Hắn gọi là Nhạc Viễn Thường, chính là Vạn Lý Thành người cầm quyền.

Cũng chính là trong miệng Hoàng Thiên Thái Tử "Nhạc Vương Gia" lúc trước ở Bách Hoa Lâu ngồi trên tầng 11.

Nhạc Viễn Thường âm thanh trầm thấp nói ra: "Mọi người đối với Nhạc Mỗ hẳn không có gì xa lạ, ta sẽ giải thích 1 chút tình huống bên trong Vạn Lý Tháp".

Trông thấy Nhạc Viễn Thường đứng lên nói, có không ít đến từ tam vực lão tổ đều là bàn tán.

"Tu vi thật mạnh, cơ hồ đã đến vô hạn gần thần".

"Ta đoán không đến 50 năm nữa, hắn sẽ thành thần đi".

"Không cần, chỉ e 10 năm sau, chúng ta liền phải bái lạy hắn rồi đi".

Nhạc Viễn Thường là tại 2000 năm trước đã từng 1 lần đi vào Vạn Lý Tháp. Hắn tại 2000 năm trước cũng xưng là 1 cái nổi danh thiên tài.

"Bên trong Vạn Lý Tháp tổng cộng 100 tầng, mỗi tầng đều có không gian riêng, bên trong tháp có đủ loại kỳ ngộ cùng bảo vật, công pháp, thần thạch, linh thảo trân quý đều có, thế nhưng là cũng có vô số hung hiểm". Dừng 1 chút lại nói: "Bên trong Vạn Lý Tháp sẽ có rất nhiều các loại yêu ma quỷ quái, mạnh yếu đều có, ta đã từng gặp qua so với Thông Thần cảnh quái vật, Bên trong Vạn Lý Tháp sẽ có rất nhiều phúc địa, cũng có nhiều hung địa".

"Muốn lên tầng trên cần phải đi tới chính giữa một tầng, nơi đó sẽ có thông đạo đi lên tầng cao hơn, tầng càng cao, kỳ ngộ cùng trân bảo giá trị sẽ càng lớn, nhưng cũng đồng nghĩa hung hiểm càng ác liệt".

"Vào trong Vạn Lý Tháp, tu vi sẽ đều bị áp chế xuống tới Linh Vương Sơ kỳ. Nếu là gặp phải quái vật cảnh giới cao hơn, tốt nhất nên chạy, bởi vì bên trong quái vật sẽ không bị áp chế".

"Vạn Lý Tháp mở ra là 30 ngày, tranh thủ tìm cho chính mình cơ duyên, bên trong không cấm tranh đấu cướp đoạt, nhưng không được phép giết người, nếu giết người sẽ bị bên trong tháp lực lượng thần bí xoắn giết".

"Gặp được nguy hiểm tính mạng chỉ cần hô lớn: "Ta bỏ cuộc" là sẽ được truyền tống ra ngoài".

"Đi vào đi thôi".

Giải thích xong xuôi, Nhạc Viễn Thường ngồi xuống, đúng lúc này, Cuồng Long lên tiếng hỏi 1 câu.

"Nhạc Vương Gia, năm đó ngài leo tới tầng thứ bao nhiêu".

Đối với Cuồng Long câu hỏi này, Nhạc Viễn Thường cười đáp: "Tầng 48".

Cuối cùng, tất cả người có tư cách đi vào tháp đều nhanh chóng đi vào.

Cuối cùng chỉ còn lại Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi.

Đối với Nguyệt Nhi, ai nấy đều không suy nghĩ.

Thế nhưng là Doanh Thiên, hắn cái này có vào được hay không vẫn là thử mới biết được.

Ai cũng biết, trăm vạn năm đến nay chưa từng có ai dưới Linh Vương có thể vượt qua cánh cửa kia đi vào tháp.

Giờ phút này ai nấy đều nhìn chằm chằm Doanh Thiên, xem hắn có thể hay không làm nên kỳ tích.

Tất nhiên là trong mọi người suy nghĩ không có ai quá tin tưởng Doanh Thiên sẽ vào được tháp.

Lúc này, Doanh Thiên ra hiệu cho Nguyệt Nhi đi vào. Sau đó hắn cũng chậm rãi đi vào.

Một màn xảy ra khiến cho mọi người đều muốn á khẩu, Doanh Thiên vậy mà thật vượt qua tấm màn ánh sáng kia mà biến mất trên trong tháp.

Cái này để rất nhiều người đều không tin vào mắt mình.

“Hắn vào được, hắn vậy mà thật vào được”.

“Không thể nào đi, trăm vạn năm tới nay đều không có ngoại lệ, hắn là làm sao vào được”.

Có một vị phụ trách Vạn Lý Tháp lão tổ tiến tới kiểm tra. Hắn đem chụp tới 1 cái Linh Động cảnh tu sĩ ném vào, tên tu sĩ kia vừa chạm vào màn sáng liền bị đánh bay ra ngoài.

“Không có vấn đề, rốt cuộc, tên Doanh Thiên kia là làm thế nào”. Vị lão tổ này lẩm bẩm.

....

Bên trong tháp lúc này, thân ảnh Doanh Thiên xuất hiện.

Đạp vào mắt hắn là một cái thế giới xanh biếc, đủ các loại cây cối núi sông, các loại phi cầm tẩu thú bay lượn trên bầu trời.

Lúc này, Nguyệt Nhi chạy lại ngạc nhiên hỏi: “Sur Tôn, nơi này giống như là 1 toà thế giới vậy”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp: “Đúng thế, toà tháp này chính là có người đem 100 toà thế giới luyện thành, mỗi tầng chính là 1 toà thế giới, 100 tầng, 100 toà thế giới”.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này, có một cái thanh âm đáp lại: “Công tử lời nói này là thế nào”.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Xích Ý Lan

Thanh âm dễ nghe kia vang lên, chỉ thấy đó là một cái nữ tử thân mặc y phục màu đỏ.

Nàng chính là Xích Ý Lan, trước đó cùng Nhạc Viễn Thường ngồi trên Bách Hoa Lôu tầng thứ 11.

Thân phận của nàng cực kỳ thần bí, chỉ bằng Nhạc Viễn Thường là người cầm quyền của Vạn Lý Thành vẫn phải xưng nàng 1 tiếng tiểu thư là đủ biết.

Giờ phút này, Xích Ý Lan là phong hoa vạn chủng, gió thổi nhẹ qua làm cho y phục của nàng tung bay, để lộ ra bên dưới y phục ản ản hiện hiện phong mang.

Quả thực, nàng là 1 cái tuyệt thế vu vật, so với Tử Nghiên cùng Tuyết Ngạo Linh đều không kém chút nào.

Xích Ý Lan hỏi xong liền hỏi tiếp: “Ý công tử là có đại năng giả đem 100 toà thế giới luyện hoá thành Vạn Lý Tháp này sao”.

Doanh Thiên gật đầu đáp: “Đúng thế”.

Lúc này, 1 cái thanh âm khác mang theo ý khinh bỉ vang tới: “Nói khoác, Vạn Lý Tháp là 1 kiện vô cùng cường đại thần khí, bên trong là tự thành thế giới, có đại năng giả không gian diên hoá đi ra, lại dám nói là đem thế giới bên ngoài luyện hoá đi vào”.

Chủ nhân thanh âm này, chính là Tinh Giải Hàn, nàng cũng vượt qua Đãng Thiên Đài, tiến vào Vạn Lý Tháp.

Mặc dù Doanh Thiên thành công đi vào trong tháp, nhưng lúc này ở đây cũng không còn nhiều người, mà chỉ còn lác đác, dù sao Doanh Thiên là vào tháp cuối cùng, mà những người khác sau khi vào tháp đều vội vã đi mất. Cho nên cũng không có ai để ý đến hắn.

Nàng đối với Doanh Thiên cùng Nguyệt Nhi rất có thành kiến, bởi vì trước đó bị Nguyệt Nhi đánh bại, lại bị cướp đi Xích Hương Quả, đối với nàng quả thật là nhục nhã.

Mặc dù Doanh Thiên thành công đi vào tháp khiến nàng rất ngoài ý muốn, nhưng là nhìn không được vẫn muốn chế nhạo hắn.

Không chờ Doanh Thiên đáp lại, Nguyệt Nhi đã hùng hùng lên tiếng: "Sư tôn ta nói tòa tháp này do 100 tòa thế giới luyện thành thì chính là 100 tòa thế giới luyện thành, làm sao, không phục, có tin cô nãi nãi đem người đánh tiếp".

"Người,....". Giờ phút này Tinh Giải Hàn cũng là khó chịu, nàng mặc dù nuốt không trôi khẩu khí này, thế nhưng là Nguyệt Nhi cường đại hơn nàng, lại đến được 1 viên, bây giờ nàng khó có thể là đối thủ.

Mặc dù nói trong Vạn Lý Tháp không thể giết người, Thế nhưng là bị người ta tra tấn cùng đánh 1 trận cũng không phải tốt đẹp gì.

Rốt cuộc, không lãng phí thời gian, nàng cũng là rời đi, dù sao nàng cũng cần đi tìm chính mình cơ duyên.

Lại nói, Vạn Lý Tháp tầng thứ nhất trải qua trăm vạn năm đào móc đã sớm không còn nhiều đồ tốt.

Cho nên tất cả mọi người đều hướng lên tầng trên đi tới. Mục tiêu tất cả mọi người đều là tầng 10 trở lên.

Nhanh chóng, nơi này liền đã không còn 1 ai, chỉ còn lại Doanh Thiên, Nguyệt Nhi cùng Xích Ý Lan 3 người.

Lúc này, Nguyệt Nhi mới lên tiếng hỏi Xích Ý Lan: "Này, lão nhân gia người không có đi sao".

"Lão....lão nhân gia". Đối với Nguyệt Nhi xưng hô này, Xích Ý Lan rất là ngoài ý muốn, hơn nữa cũng rất khó chịu. Cho dù nàng tu tâm dưỡng tính tốt cũng không khỏi trong lòng buồn bực.

Dù sao nàng bên ngoài là 1 cái trẻ tuổi nữ tử, nhan sắc mê người, phong tình vạn chủng.

Có thể nàng mỗi cái nhăn mày, nụ cười đều có thể đốn ngã 1 đám nam nhân, thế nhưng là vào tới nhà đầu Nguyệt Nhi này lại thành Lão nhân gia.

Xích Ý Lan bèn cúi xuống lấy nụ cười thân thiện nói nhẹ nhàng: "Tiểu muội muội, đừng gọi ta lão nhân gia, gọi ta tí ti được rồi, dù sao năm nay ta mới 83 tuổi".

Phàm nhân trung bình tuổi thọ là 100.

83 tuổi so sánh với những phàm nhân không tu luyện mà nói, chính là một con số không nhỏ, phàm nhân tuổi này đều sẽ già nua cùng bệnh tật đủ thứ mà chết đi.

Nhưng là so sánh với tu sĩ liền lộ ra có chút không có ý nghĩa.

Dù sao 1 cái tu sĩ Linh Nguyên Cảnh thấp nhất cũng sẽ có tới 300 năm tuổi thọ.

Hiện tại Xích Ý Lan tu vi cũng là tại Linh Đế sơ kỳ, hơn nữa nàng lại là chủ tu Hồn Lực. Tuổi thọ của nàng ít nhất là 3 vạn năm.

83 tuổi quả thật không có gì gọi là lớn.

Thế nhưng là Nguyệt nhi lại không có như vậy hiểu chuyện, hoặc là cố ý chọc nàng, bèn nói: "Oa, 83 tuổi người ta đều là tóc bạc răng rụng, người lão bà bà lại vẫn như vậy trẻ đẹp, thật là kỳ diệu".

"Lão....Lão....lão bà bà". Xích Ý Lan giờ này quả thật buồn bực không thôi. Ban nãy gọi nàng lão nhân gia, bây giờ chuyển qua thành lão bà bà, quả thật đem nàng tức muốn thổ huyết.

Sau cùng, nàng quyết định mặc kệ Nguyệt Nhi, không có để ý tới nàng. Xích Ý Lan hỏi Doanh Thiên: "Không biết công tử mục tiêu là tầng thứ bao nhiêu đâu".

"100". Đối với Xích Ý Lan câu hỏi này, Doanh Thiên chỉ là vờ vờ trả lời 1 câu.

"100". Xích Ý Lan có chút ngẩn người. Từ cổ chí kim tới nay, vẫn chưa có người nào vượt qua tầng 60 Vạn Lý Tháp. Cao nhất trong lịch sử ghi lại cũng là tầng 59.

Tầng 59 hung hiểm cho dù là Linh Thánh đi tới cũng khó mà toàn mạng trở về. Chưa kể ở trong Vạn Lý Tháp còn bị áp chế thực lực.

Vậy mà Doanh Thiên cái này Linh Động Cảnh tu vi lại dám nói lên tới 100 tầng, đây quả thực không biết là cuồng vọng hay là thật có thể làm tới.

Nhưng là nghĩ lại, Xích Ý Lan rất mong chờ, bởi vì Doanh Thiên vậy mà thật có thể không nhìn quy tắc mà vượt qua cửa Vạn Lý Tháp, cái này làm cho nàng rất hứng thú với Doanh Thiên.

Rốt cuộc, Doanh Thiên hướng trung tâm tầng này thế giới mà đi.

Thấy vậy, Nguyệt Nhi cùng Xích Ý Lan nhanh chóng đuổi theo.

Mặc dù nói Doanh Thiên cái này Linh Động cảnh có chút khó coi, nhưng là tốc độ di chuyển của hắn lại nhanh đến không hợp thói thường.

Tốc độ của hắn so với Xích Ý Lan còn muốn nhanh, cái này để nàng kinh ngạc không thôi.

Phải biết, đạt tới Linh Vương cảnh đều có thể lăng không phi hành, tốc độ nhanh chóng, có thể đạt tới tốc độ âm thanh.

Rất nhanh, 3 người đều đi tới trung tâm tầng thế giới này.

Tại trung tâm tầng thế giới này, tồn tại một cái trận pháp to lớn.

Trận pháp này dĩ nhiên là truyền tống trận, dùng để truyền tống lên tầng trên.

Không có chân chừ, 3 người liền đi vào, ánh sáng loé lên, lập tức thân ảnh 3 người biến mất.

Xuất hiện ở tầng 2 cùng tầng 1 không có gì khác nhau, vẫn là một bộ dáng như vậy.

Tại từ tầng 2 tới tầng 9. 3 người Doanh Thiên liền 1 bóng người đều không nhìn thấy.

Rõ ràng những người đã vào trước đều chọn mục tiêu từ tầng 10 trở lên.

Cho đến khi xuất hiện tại tầng 10. Thế giới này mới có thay đổi.

Đó là 1 cái băng giá thế giới, thế giới này lạnh lẽo vô cùng, tuyết rơi cùng cương phong thổi đầy, cho đến lúc này, 3 người Doanh Thiên mới bắt gặp lúc đặc vài người.

Những người này trông thấy Doanh Thiên đều kinh ngạc không thôi, nhưng là cũng không có ai nói gì, bọn hắn đều tập trung chính mình công việc.

Ngoài ý muốn là, Doanh Thiên vậy mà bắt gặp Bạch Thần cùng Bạch Vũ 2 người.

2 người này trông thấy Doanh Thiên đều cúi đầu không nói gì. Bạch Thần liền tốt, về phần Bạch Vũ thì là cả người run rẩy, nhìn thấy Doanh Thiên làm cả người hắn lạnh toát.

So với giá rét nơi đây còn muốn rét hơn.

Doanh Thiên mỉm cười hướng Bạch Thần đi tới.

Đối mặt Doanh Thiên đi tới, Bạch Thần là hít 1 hơi sâu, bình tĩnh nói: "Bái kiến đại nhân".

Bên cạnh Bạch Vũ cũng run rẩy bái theo.

Trông thấy cảnh tượng này, Xích Ý Lan trong lòng khiếp sợ không thôi.

Nàng biết Bạch Thần, hắn là đệ nhất Thiên Tài tây vực, so với nàng đều muốn mạnh mẽ. Vậy mà lại đi bái Doanh Thiên, cái này để nàng nhấc lên trăm ngàn điều không hiểu.

Doanh Thiên nhàn nhạt gật đầu nói: "Ta giao nha đầu này cho ngươi, dẫn nó đi. Chờ ra ngoài tháp ta sẽ tìm ngươi sau".

Nghe được Doanh Thiên phân phó, Bạch Thần mới đầu không hiểu, nhưng hắn cũng không có từ chối liền đáp: "Đại nhân phân phó, ta sẽ nhất định bảo hộ nàng chu toàn".

"Không cần bảo hộ nàng, chỉ cần để nàng lịch luyện chút là được rồi". Dứt lời Doanh thiên bèn rời đi.

Nguyệt Nhi cũng không có nói gì, chỉ là ngoan ngoan lưu tại bên Bạch Thần mà thôi,

Ngược lại Xích Ý Lan có chút không biết phải làm thế nào. Nàng vội vàng hỏi Bạch Thần: "Bạch Công Tử, rốt cuộc hắn là ai".

"Không thể nói". Bạch Thần trực tiếp cắt ngang.

Đối với Bạch Thần câu trả lời này, Xích Ý Lan là không hài lòng, nàng gắng hỏi tiếp: "Tại sao không thể nói".

Bạch Thần không mẫn không nhát đáp lại: "Sự tình liên quan tới tính mạng người, cùng với cả tông môn gia tộc, người có thể tùy tiện nói sao". Dứt liền liền mang Nguyệt Nhi rời đi.

Lúc này đây, trong lòng Xích Ý Lan nổi lên từng cái to gan suy nghĩ, đủ loại giả thiết ở trong lòng nàng lướt qua.

Rốt cuộc nàng cũng đi.

Về phần Doanh Thiên, hắn nhanh chóng vượt qua tầng thứ 30. Trên đường lúc này hắn gặp rất nhiều người.

Có người thi đang tại tranh đoạt bảo vật. Cũng có người cùng các loại ma thú quái vật đại chiến.

Lại có đoàn đội cùng nhau đi tới.

"Nhìn, đó chẳng phải Doanh Thiên sao, hắn vậy mà thật đi vào được tháp". Có người nhìn thấy Doanh Thiên ngạc nhiên kêu lên.

"Cũng không biết là hắn làm cách nào"

"Ta đoán hắn chỉ là ăn may đi".

Bất kỳ ai trông thấy Doanh Thiên đều là cảm thấy ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi. Dù sao mỗi người đều có chính mình việc cần làm.

Từ tầng 30 trở lên, mỗi một tầng đều là lộ ra khác nhau hoàn toàn. Có thể giới bằng giả, cũng có thể giới là nóng nực đầy lửa. Lại có thể giới ngập tràn nước biển. Dù loại đều có.

Rốt cuộc 1 mạch xuyên tới, Doanh Thiên đi tới tầng thứ 40.

Có thể nói, tại đây lúc này tập trung số lớn nhất thiên tài từ đầu tới giờ, chính là hơn 200 người.

Tầng 40 là 1 cái hoang vu vùng đất, nơi này đất đai khô cằn, 1 màu đất đỏ trải rộng khắp tầm mắt mọi người.

Nơi này đại địa giống như là bị hoá diễm sấy qua. Khô cằn không chịu được.

Đừng nói là sinh linh, liền 1 cọng cỏ khô đều tìm không thấy.

Giống như là hết thảy đều bị thiêu thành tro bụi vậy.

Lúc này, có một nhóm thiên tài đang tụ tập 1 chỗ. Một người trong đó nói ra: "Ở bên trong gia tộc ta ghi chép, tầng 40 này tồn tại lấy 2 cái cực kỳ mạnh mẽ quái vật, có thể so sánh với Thông Thần Cảnh cường giả. 2 con quái vật này đều là sử dụng hoá diễm, bọn nó đánh nhau liên miên, tầng thế giới này cũng bởi vì chúng nó đánh nhau bao nhiêu vạn năm nay mới biến thành bộ dáng hiện tại".

Có một thiên tài khác cũng gật đầu nói: "Đúng thế, trong ghi chép của tộc ta cũng nói bọn nó mỗi lần đánh mở sẽ tỉnh dậy, vì thế phải hết sức cẩn thận.

Thực ra, trải qua trăm vạn năm trôi qua, có không biết bao nhiêu người đã đi vào Vạn Lý Tháp, cho nên rất nhiều người đều ghi chép lại bên trong tháp tình huống, để cho con cháu sau này có tư liệu tham khảo, từ đó dễ dàng đi vào tháp.

Đúng lúc này, tại phương bắc tầng thế giới này, dâng lên ngập trời quang mang đỏ chói, giống như muốn đâm phá bầu trời.

Chỉ cần là thân tại tầng 40 này, đều có thể trông thấy quang mang này.

"Mau nhìn, đó là gì". Có người hô lên.

Lúc này đây có rất nhiều ánh mắt đều hướng về phương bắc kia.

Có một thiên tài kinh nghiệm nói: "Thiên chiếu dị tượng, tất có bảo vật xuất thế, có lẽ thế giới này uẩn dưỡng được cái gì trân quý báu vật đi".

Doanh Thiên cũng tiện nhìn về phương kia, hắn mỉm cười nói: "Không tệ, coi như là đồ tốt".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, Xích Ý Lan tò mò hỏi, không lẽ công tử biết nó là vật gì sao.

"Đương nhiên biết". Doanh Thiên mỉm cười đáp.

"Công tử phải chăng muốn đoạt lấy sao". Xích Ý Lan thăm dò hỏi.

Doanh Thiên liếc mắt nhìn nàng 1 cái sau đó cười nói: "Àn, mặc dù ta dùng không được, nhưng là sẽ có người dùng được".

Doanh Thiên nói câu này đều có chính mình dụng ý, nói thật ra, cái gọi là báu vật xuất thế kia đối với hắn đều không có chút tác dụng gì. Hắn không thiếu đồ tốt, nhưng là đám người Nguyệt Nhi, Ma Âm các nàng đồ tốt hiện tại quá ít ỏi.

Hắn là muốn thu lấy một chút đồ vật về bồi dưỡng các năng. Bởi vì tu vi các năng hiện tại quá mức nhỏ bé, đồ trong kho tàng của Doanh Thiên, các năng dùng không nổi.

Lúc trước Doanh Thiên đem 1 nhóm đồ vật đưa cho Huyết Tỳ dẫn theo chư thần trong Tảng Thần Chi Địa rồi đi cơ hồ đều là những đồ vứt xó trong kho của hắn, nhưng đó là đối với Doanh Thiên thì là vậy.

Nhưng là đối với chư thần kia thì đồ Doanh Thiên đưa cho cơ hồ đều là báu vật nghịch thiên, đừng nói bọn hắn mấy cái Chân Thần, Thiên Thần, cho dù là Thần Đế đều điên cuồng thèm muốn.

Hiện tại tốt, Doanh Thiên cũng muốn thu lấy 1 chút đồ vật về dùng. Dù sao với hắn cũng chỉ là tiện tay mà thôi.

Tại nơi hào quang đỏ rực kia lúc này cơ hồ là tập trung lấy toàn bộ người trong tầng này. Lúc này bọn hắn đang tập trung nhìn về bên kia.

Tại đó tồn tại lấy 1 cái khổng lồ dung nham hồ. Tại chính giữa hồ lúc này, xuất hiện lấy 7 đoá đỏ rực bông sen, chúng toát ra quang mang thần thánh vô cùng.

Nhìn thấy những bông sen này, có người không nhịn được nuốt nước miếng nói ra: "Vây mà là Diễm Thần Liên, đây là chân chính thần dược".

"Hơn nữa còn mọc tới 7 đoá, tính ra là 70 vạn năm tuổi". Một người khác kinh sợ nói ra.

Diễm Thần Liên, đây là chân chính thần dược, xem như thần cũng thèm muốn không thôi. Diễm Thần Liên 10 vạn năm mới sinh trưởng ra một đoá, hiện tại chỗ này có 7 đoá, hiển nhiên là đã 70 vạn năm.

"Cũng quá kỳ lạ đi, 70 vạn năm thần dược tồn tại mà trước đó không ai biết sao". Có một thiên tài không hiểu được nói ra.

"Không có gì lạ, cấp độ này thần dược đều đã có linh trí, nếu nó ẩn giấu xuống thì không ai tìm được, hơn nữa tầng 40 hoàn cảnh đặc thù, không ai tìm ra cũng không có gì lạ". Một cái thanh niên bước ra, hắn trên người khí chất đặc thù, tại trong số những thiên tài ở đây thuộc về nổi bật nhất người.

Hắn gọi Thường Hạ Nguyên, là thiên tài đến từ bắc vực, tu vi Linh Tôn đỉnh phong.

"Nhưng là tại sao nó không tiếp tục ẩn giấu xuống mà lại xuất thế ra, không sợ chúng ta thu mất sao". Một người khác tò mò hỏi.

"Thần dược bản thân nó đã vô cùng cường đại, 1 số đỉnh cấp thần dược đều có được thần chiến lực, gốc này Diễm Thần Liên ta đoán nó cũng phải có Thông Thần Cảnh chiến lực đi". Thường Hạ Nguyên con mắt tinh quang nói ra.

Dùng một chút hắn lại nói tiếp: "Hơn nữa nơi này đặc thù, là hình thành tự nhiên trận pháp, hung hiểm vô cùng, lấy chúng ta bị áp chế Linh Vương Cảnh không có cách nào lấy được".

Đúng lúc này, một cái âm thanh khác vang lên: "Sẽ có cơ hội, sở dĩ nó xuất thế là vì muốn độ kiếp, sau khi độ kiếp sẽ suy yếu vô cùng, đó là cơ hội".

Chỉ thấy đi tới là 2 nữ 1 nam, chính là Tinh Giải Hàn, Tuệ Tinh Công Chúa cùng Vũ Văn Thượng Thanh.

Nói đến cũng thật trùng hợp khi Doanh Thiên cũng ở chỗ này, đây gọi là oan gia ngõ hẹp.

"Độ kiếp, nó muốn độ kiếp gì". Một người không hiểu hỏi lên.

"Nó đã sinh trưởng cực hạn, hiện tại muốn tiến thêm 1 bước cần độ kiếp, độ qua nó sẽ tiến lên độ cao mới, còn có thể hoá hình người". Tinh Giải Hàn giải thích.

....

P/s: ae có đóng góp hay góp ý gì cho truyện cứ bl a, mình sẽ tiếp thu và cải thiện cho truyện

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Chém Giết, Thiên Kiếp

70 vạn năm thần dược, một khi độ kiếp thành công, nó sẽ có được Thần chiến lực, hoá thành hình người, trở thành một tôn chân chính thần linh. Được ức vạn sinh linh quỳ bái.

Nghĩ đến đây, không biết bao nhiêu người đều có riêng mình suy nghĩ. Ai cũng đều thèm muốn đạt được dù chỉ 1 mảnh cánh hoa này.

Lúc này, Doanh Thiên cùng Xích Ý Lan chỉ là ở 1 bên im lặng mà thôi. Nhưng là rất nhanh liền có người tìm tới gây chuyện.

Không ai khác. Vẫn là Tinh Giải Hàn cùng Vũ Văn Thượng Thanh.

“Hừ, cũng dám tới đây muốn kiếm chén canh, hạng như người mơ tưởng đạt được thứ gì”. Tinh Giải Hàn đối với Doanh Thiên khiêu khích.

Vũ Văn Thượng Thanh cũng nhanh chóng góp phần: “Một dạng phế vật, chỉ dựa vào may mắn mới có thể đi được vào tháp. Nhưng là ai biết sẽ chết ở địa phương nào trong tháp đây”.

Nghe được 2 người đối với Doanh Thiên khiêu khích. Xung quanh toàn bộ người ánh mắt cũng liền hướng về bên này.

Dù sao bọn hắn giờ phút này đều muốn chờ đợi, lại thêm nhân rồi. Xem một chút trò vui cũng không tệ. Lại thêm ở đây rất nhiều người đều đối với Doanh Thiên tò mò.

Bởi vì cách đây mấy ngày không ai biết hắn là ai. Nhưng là hắn có quan hệ cùng Bách Cốt Thương Hội, Bách Cốt Thương Hội vì hắn đứng ra nói chuyện để cho hắn thử vào tháp.

Hơn nữa là thật bị hắn đi vào được, thêm đó bên cạnh Doanh Thiên còn chui ra một cái không khí bổ thiên tài. Còn có mấy nữ tử xinh đẹp thực lực cường đại. Để rất nhiều người đối với hắn tò mò. Rất cuộc hắn là ai.

Nói đến Ma Âm mấy người, Doanh Thiên cũng không đề cho các nàng đi vào tháp, bởi vì đối với hắn toà tháp này không có gì đặc biệt, hắn chỉ có 1 mục đích mà thôi. Hắn đề Nguyệt Nhi đi vào là vì muốn lịch luyện năng 1 chút.

“Các ngươi nhắc ta mới liền nhớ, ta đã nói các ngươi liền tận hưởng nốt mấy ngày, mạng các ngươi, hôm nay ta thu”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Không hiểu sao khi nghe Doanh Thiên nói câu này, bên cạnh 1 mực im lặng Xích Ý Lan liền tự nhiên rung mình. Nàng cơ hồ đã nghĩ thấy mùi máu tươi.

Chính bản thân nàng liền cũng không rõ vì sao mình lại cảm thấy như vậy.

Về phần Tinh Giải Hàn cùng Vũ Văn Thượng Thanh thì giống như là nghe được cái gì lớn nhất chuyện cười. 2 người bọn hắn cười phá lên.

“Muốn mạng ta, chỉ dựa vào ngươi sao”. Vũ Văn Thượng Thanh khinh thường nói.

“Chỉ dựa vào ta”. Doanh Thiên bình thản đáp lời.

Nghe được ngữ khí kia của Doanh Thiên. Vũ Văn Thượng Thanh có chút nổi giận.

Rõ ràng là Doanh Thiên đang khinh thường hắn, hắn cười lạnh: “Tốt, hôm nay ta liền muốn xem xem, ngươi như thế nào muốn mệnh ta. Ta đứng cho ngươi đánh. Ngươi đánh nổi sao”.

“Ngươi thật là muốn đứng cho ta đánh?”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

“Ta chính là đứng cho ngươi đánh”. Dù sao Vũ Văn Thượng Thanh thực lực đã là Linh Tôn đỉnh phong cấp, hắn không tin một cái Linh Động cảnh tu sĩ có thể gây cho hắn cái gì thương thế.

Đừng nói Linh Động cảnh dạng này yếu đuối, chỉ có Thiên Sư trở lên mới có thể gây cho bọn hắn thương tích mà thôi.

Đây còn là trong trường hợp hắn đứng yên bất động không dùng khí hộ thể.

Nếu đề hắn toàn lực phòng ngự lên, e rằng Linh Vương toàn lực công kích cũng không có gây ra cái gì thương tích.

“Vậy. Ngươi liền đứng một chút cho ta đánh”. Doanh Thiên lại gần.

Lúc này Vũ Văn Thượng Thanh liền đứng ra, hắn nói: “Nếu ngươi có thể gây ta thương tích, ta ngay chỗ này quỳ xuống dập đầu 1 vạn cái với ngươi, nếu là ngươi đánh ta không nổi, liền dập đầu lại 1 vạn cái, thế nào”.

Dù sao bên trong tháp có được thần bí lực lượng quân thức, giết người sẽ bị xoắn giết, cho nên Vũ Văn Thượng Thanh mới như vậy nghĩ ra 1 vạn cái dập đầu.

Đổi lại chỗ khác, chỉ e hắn đã trực tiếp giết người.

Bên ngoài lúc người quan sát cũng cảm thấy hứng thú vô cùng. Bọn hắn cũng thật không tin 1 cái Linh Động cảnh có thể gây thương tích cho Linh Tôn cảnh.

Dù sao là 2 bên chênh lệch ròng rã 5 cái cảnh giới lớn. Chênh lệch 2 bên là không cách nào bù đắp. Đây là từ cổ chí kim sự thật.

Doanh Thiên mỉm cười chậm rãi đi tới trước mặt Vũ Văn Thượng Thanh.

Chỉ thấy Doanh Thiên chậm rãi nhấc lên tay của mình, sau đó vỗ xuống.

Tại bên ngoài mọi người nhìn thấy chỉ là Doanh Thiên nhẹ nhàng vỗ 1 cái mà thôi. Không có cái gì gọi là khí lực.

“Hắn đây là muốn phui bụi cho Vũ Văn Thượng Thanh sao”. Có người quan sát bật cười nói.

Thế nhưng là tiếp theo 1 màn để hắn đang cười liền im bật.

Chỉ thấy đang bình thân Vũ Văn Thượng Thanh lúc này, ngay tại thời điểm tay Doanh Thiên sắp chạm tới hắn.

Không biết vì sao, trong lòng báo động, một cổ nguy hiểm khí tức bốc lên, không chần chừ, Vũ Văn Thượng Thanh trong nháy mắt đem toàn thân linh lực bộc phát đi ra. Toàn lực đón lấy một tay này của Doanh Thiên.

Thế nhưng là, nghe được “Oanh” 1 tiếng, chỉ thấy Vũ Văn Thượng Thanh thân thể bay vút ra phía sau, nặng nề mà đập lên trên đại địa, để lộ ra một cái to lớn hố sâu.

Ở bên ngoài đám người quan sát kia giờ phút này đều là nghẹn họng trân trối nhìn một màn này. Có người không khỏi dụi mắt nhìn lại: “Ta không có hoa mắt a, đây là có chuyện gì”.

“Hắn đến cùng là làm cách nào được, quá tà môn a”.

Xích Ý Lan cũng là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, năng vốn ban đầu hoài nghi Doanh Thiên là che giấu tu vi của mình, thế nhưng là vừa rồi Doanh Thiên 1 tát kia, chính là k có 1 chút gì linh lực dao động.

Đây hoàn toàn là dựa vào thân thể lực lượng.

Nàng tin tưởng, Doanh Thiên thật sự chỉ có Linh Động cảnh, nhưng theo nàng suy đoán ra. Thân thể của hắn e rằng mạnh mẽ khủng bố mới có thể làm tới.

Nằm bên trong hố Vũ Văn Thượng Thanh giờ này cũng là nhấc lên kinh hãi vô cùng, hắn lúc này chính là không biết phải nghĩ gì.

Hắn vốn tin tưởng mình tu vi cao thâm, tuyệt đối không có khả năng bị 1 cái Linh Động cảnh 1 tát trọng thương.

Tại vừa rồi ngay khi trực giác báo động, nhanh như chớp hắn liền đem toàn thân khí lực lên phòng thủ. Chỉ là hắn không thể nào nghĩ tới, người ta 1 cái tát hắn đều đỡ không nổi.

Hắn cảm nhận 1 chút thân thể mình, toàn thân kinh mạch cơ hồ đứt đoạn, đan điền vỡ nát. Xương cốt cơ hồ cũng đều nát vụn 1 mảnh.

Hắn hiện tại chính là 1 cái phế nhân.

Không chấp nhận sự thật này, Vũ Văn Thượng Thanh khuôn mặt thất thần lâm bảm “Không thể nào,..... tại sao có thể như vậy..... ta không thể nào thua 1 cái Linh Động cảnh”.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới, nhìn Vũ Văn Thượng Thanh nằm đó, không nhanh không chậm nói ra: “Ta đã nói ngươi liền tốt hưởng thụ mấy ngày vừa rồi, mạng của ngươi hiện tại ta liền thu”.

Nghe được Doanh Thiên câu nói này, Vũ Văn Thượng Thanh trong lòng nhấc lên hoảng sợ, hắn muốn cử động, nhưng là hiện tại hắn đã thành phế nhân, căn bản không thể động nổi.

Hắn sợ hãi, hắn không muốn chết, hắn là thiên tài, hắn là thần linh dòng dõi, hắn không thể nào chết ở 1 chỗ như thế này được.

“Ngươi muốn làm gì, đừng có tới”. Vũ Văn Thượng Thanh sợ hãi run rẩy nói ra.

Nhưng là Doanh Thiên không có để ý, hắn nhẹ nhàng nhấc lên 1 chân của mình, tựa hồ là muốn đạp nát đầu Vũ Văn Thượng Thanh.

Ngay lúc này, Tuệ Tĩnh Công Chúa đứng ra nói: “Doanh Thiên công tử, thủ hạ lưu tình. Vũ Văn Thượng Thanh là cháu trai của Kim Vũ Thần Tổ, ông ta hết mực yêu thương hắn, nếu giết hắn sẽ để ông ta nổi giận. Còn nữa, bên trong tháp có lực lượng thần bí, không thể giết người, nếu không sẽ bị xoắn giết”.

Nghe được Tuệ Tĩnh Công Chúa đứng ra nói, giống như là vớ được phao cứu sinh. Vũ Văn Thượng Thanh vội vàng đạo: “Đúng thế, gia gia ta chính là Thần cường đại vô cùng, hơn nữa nếu giết ta ngươi cũng sẽ chết trong này”.

Vừa rồi do quá sợ hãi, cho nên Vũ Văn Thượng Thanh cũng liền quên đi mất mình cái này hộ mệnh. Hắn tin tưởng, Doanh Thiên sẽ không ngu xuẩn gì giết hắn, vì nếu làm thế. Doanh Thiên cũng chết chắc.

Chỉ là hắn vừa nghĩ xong điều này, chỉ thấy một cái bàn chân đã tiếp cận lên mặt của hắn. Vũ Văn Thượng Thanh chỉ kịp hét lên: “Ngươi điên.....”

Nghe được búp 1 tiếng, giống như là trái dưa hấu vỡ vụn 1 dạng, đầu lâu của Vũ Văn Thượng Thanh chính là như thế tan vỡ.

Trong thấy 1 màn này, Tuệ Tĩnh Công Chúa sắc mặt biến đổi, nàng không nghĩ tới Doanh Thiên thế mà làm thật.

1 bên Tĩnh Giải Hàn đã sớm không dám nói gì, nàng đã bị sợ hãi từ ban nãy. Chỉ là núp sau Tuệ Tĩnh mà thôi.

Nhưng người khác bao gồm Xích Ý Lan giờ phút này cũng đều nghĩ Doanh Thiên bị điên rồi.

Đừng nói bên ngoài kia Kim Vũ Thần Tổ sẽ nổi cơn lôi đình, hẳn có thể sống sót qua tháp hay không còn chưa biết.

Không ai nói gì, mọi người yên lặng chờ đợi, chờ lực lượng thần bí xuất hiện xoắn giết Doanh Thiên.

Nhưng là, 1 phút qua đi, 5 phút, căn bản là không có bất cứ cái gì xảy ra.

“Chuyện gì, chẳng phải nói giết người trong tháp sẽ bị lực lượng thần bí xoắn giết hay sao, tại sao hẳn không bị gì”.

“Chẳng lẽ nói, tháp có vấn đề gì sao”.

“Đây là như thế nào”..

Doanh Thiên lạnh lùng hướng sang Tĩnh Giải Hàn, hẳn trên khuôn mặt 1 chút biểu tình cũng không có, thản nhiên vô cùng. Giống như vừa rồi giết người không phải hẳn.

“Đến lượt nha đầu nguoi”. Doanh Thiên chậm rãi nói ra.

Tĩnh Giải Hàn sắc mặt trắng bệch núp sau lưng Tuệ Tĩnh Công Chúa. Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng là bất đắc dĩ nói: “Công Tử, xin hãy tha cho Giải Hàn 1 mạng, nàng còn nhỏ tuổi, lại được nuông chiều quá nhiều, sự tình đều hiểu chưa rõ, nàng cũng không đáng chết”.

“Xin cho nàng, liền cả nguoi đều giết 1 lượt”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

Nghe vậy, Tuệ Tĩnh Công Chúa cũng là biến sắc. Nàng tự nhận chính mình cường đại hơn Vũ Văn Thượng Thanh 1 đoạn. Nhưng cũng chỉ là 1 đoạn mà thôi.

Nàng biết chính mình căn bản không phải đối thủ của Doanh Thiên. Nhưng là Tĩnh Giải Hàn có quan hệ sâu sắc cùng nàng. Nàng khó có thể thấy chết không cứu: “Công tử, Giải Hàn chỉ là 1 đứa trẻ, công tử có thể tha cho nàng lần này được không”.

Doanh Thiên cách không đánh ra 1 quyền. 1 quyền này không có cái gì hoa mỹ. Chỉ là 1 quyền bình thường phổ thông.

Nhưng là 1 quyền này lại đánh cho nghe được tiếng gió rít vù vù.

Nghe được “Xoẹt” 1 tiếng.

Tĩnh Giải Hàn thân thể bay ngược ra sau, hộc máu ngắt đi.

Tuệ Tĩnh Công Chúa vội vàng kiểm tra nàng.

“Còn tốt, vẫn còn sống”. Tuệ Tĩnh Công Chúa thở phào 1 hơi. Sau đó hướng Doanh Thiên cúi đầu nói: “Tạ công tử thủ hạ lưu tình”.

Mặc dù nói vừa rồi Doanh Thiên không có trực tiếp giết chết nàng. Nhưng là hẳn 1 quyền kia đã phé đi 1 cánh tay của nàng, trừ phi có được nghịch thiên thần dược mới có thể đem nàng cánh tay kia khôi phục.

Doanh Thiên cũng là chỉ trừng phạt mà thôi. Dù sao hẳn cũng không giết 1 đứa bé. Đối với Doanh Thiên mà nói, Tĩnh Giải Hàn quả thật là 1 cái hết sức trẻ con.

Cũng ngay lúc này, tầng thế giới này bỗng nhiên tối sầm lại, chỉ thấy trên bầu trời kia mây đen đang điên cuồng tụ họp lại.

“Đến rồi, Diêm Thần Liên muốn độ kiếp”. Có người không khỏi nói lên.

Trên bầu trời kia vậy mà nhanh chóng hình thành 1 cái vòng xoáy khổng lồ. Giống như 1 đầu quái thú muôn thôn phệ thế gian hết thấy đồ vật vậy.

Có thiên tài không khỏi thốt lên: “Thiên kiếp là thuộc về thiên địa lực lượng, chẳng lẽ lực lượng thiên kiếp có thể đánh xuyên Vạn Lý Tháp tiến vào đây sao”.

P/s. Sắp tới nghỉ tết dương nha ae ^^

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Độ Kiếp

Đối với thiên tài kia thắc mắc. Ở đây cũng không có người lý giải.

Bọn hắn đều tin rằng, bên trong tháp này là hoàn toàn cùng với bên ngoài tách biệt. Đáng lý ra thiên kiếp không thể đánh tới.

Đối với vấn đề này, Xích Ý Lan cũng tò mò không thôi. Nàng vẫn là nhịn không được hỏi Doanh Thiên.

“Công tử, đây là vì sao?”.

Doanh Thiên mỉm cười đáp ;”Không có vì sao, nó độ chính là thế giới này kiếp, không phải bên ngoài kiếp”.

Nghe được Doanh Thiên lời này, bên kia những thiên tài kia đều lộ ra có chút không hiểu. Nhưng cho dù không hiểu thì bọn hắn cũng không dám nói gì.

Bởi vì Doanh Thiên thực lực cường đại tại đó, cũng không ai cho rằng Doanh Thiên nói bậy bạ cái gì.

Rốt cuộc vẫn là có người nhịn không được muốn hỏi, đó là 1 cái thiếu niên trẻ tuổi. Hắn hỏi ;”Doanh Công Tử lời vừa rồi là như thế nào”.

Đối với thiếu niên này đặt câu hỏi, trái với mọi người suy nghĩ rằng Doanh Thiên sẽ khinh thường trả lời, hắn ngược lại là cười đáp:”Mỗi 1 tầng tháp đều là 1 thế giới, 1 thế giới sẽ đều có riêng cho mình pháp tắc thế giới cùng lực lượng, nó sinh ra ở trong này, đương nhiên phải độ kiếp thế giới này”.

Lời vừa ra, tất cả mọi người ở đây chợt hiểu, đúng vậy, nếu nó muốn hoá thành người, lại muốn rời đi Vạn Lý Tháp ra bên ngoài, đương nhiên phải vượt qua thế giới này thử thách.

Lúc này, bầu trời trong này đã hoàn toàn bị mây đen che phủ. Có thể nghe thấy trên bầu trời kia ầm ầm từng đạo kiếp lôi.

Rất nhanh, một cổ đặc biệt uy áp không lồ vô biên từ bầu trời hạ xuống.

Đối diện cái này không bỏ thiên địa uy thế, các thiên tài đều là mặt mũi trắng bệch, bọn hắn cảm tưởng mình giống như 1 chiếc lá trong cơn bão vậy, bất cứ lúc nào đều có thể bị thổi bay.

Đối diện dạng này không bỏ tràng diện, bất kì ai đều sẽ cảm thấy nhỏ bé vô cùng.

Nói tới, thiên kiếp cũng có rất nhiều loại thiên kiếp. Mà ở đây các thiên tài đa số cũng chỉ là nghe qua mà thôi. Cũng chưa có ai tận mắt chứng kiến thiên kiếp.

Nghe đồn rằng bên trong thiên kiếp có ẩn chứa đại đạo thiên địa, nếu là có thể may mắn quan sát thiên kiếp từ đó ngộ ra đại đạo, con đường thành thần tiên sẽ dễ dàng rất nhiều.

Nghe được trên bầu trời kia thanh âm “ừ ừ”. Nhanh chóng, 1 đạo kiếp lôi xuyên thẳng từ trên bầu trời hạ xuống chính giữa Diễm Thần Liên kia.

“Uỳnh...”. 1 tiếng nổ lớn vang lên, tiếng nổ này giống như muốn đem toàn bộ thế giới nổ tung 1 dạng.

Tại dưới thiên kiếp trùng kích đi xuống, toàn bộ hồ dung nham bị đánh nổ tung toé, dung nham bay đầy trời.

Có vài người đứng quá gần chính là bị thiên kiếp lan tới, đều không kêu thảm 1 tiếng liền tan thành tro bụi.

Còn lại đều bị lực lượng trùng kích đánh bay ra phía sau, hộc máu.

“Thật kinh khủng”. Có thiên tài vừa rồi bị dính dư ba âm thâm kinh hãi.

Có được người làm gương, tất cả mọi người đều nhanh chóng lui lại phía sau, bởi vì bọn hắn đều nghe nói, thiên kiếp mỗi 1 đạo sau đều mạnh hơn đạo trước.

Trên bầu trời lại lần nữa tụ hội thiên kiếp. Uy thế càng mạnh hơn 1 phần, hiển nhiên đạo kiếp lôi tiếp theo sẽ mạnh hơn rất nhiều.

“Xoẹt”. Không báo trước, kiếp lôi trực tiếp giáng thẳng xuống đoá Diễm Thần Liên kia.

Uy thế lần này không chỉ gấp mười.

Rất nhanh khói bụi tan đi.

Mọi người nhìn lại chỉ thấy đoá Diễm Thần Liên kia lúc này toàn thân trào ra quang mang thần thánh, mặc dù trên thân có 1 chút rách nát, nhưng rất

nhanh chóng liền chữa trị lại.

“Đã xong sao?”. Có người hỏi.

“Chưa, vẫn còn”. Có Thiên tài ánh mắt nhìn lên bầu trời về mặt ngưng trọng nói ra.

Chỉ thấy vậy mà cái vòng xoáy trên bầu trời kia đã tan rã. Thay vào đó là một cái đồ án hình tròn.

Đồ án này màu vàng, bên trên nó có đủ loại hoa văn rườm rà kỳ lạ vô cùng.

“Ông Ông”. Nghe được từng cái cộng hưởng thanh âm vang lên. Thiên địa uy áp lại càng mạnh hơn so với lúc trước. Chính là 100 lần đều ít.

Rốt cuộc, có thiên tài chịu không nổi uy áp này mà trực tiếp bị ép quỳ xuống.

Rất nhanh, có rất nhiều cũng chịu không nổi mà bị ép cho quỳ.

Cảm thấy không ổn, ở đây thiên tài đều là dùng hết sức mình muốn tránh xa khỏi nơi này càng xa càng tốt.

Doanh Thiên mỉm cười nói ;”Vậy mà chiêu đến Phá Diệt Thiên Kiếp, đồa hoa này cũng đủ đen đủi rồi”.

Phá Diệt Thiên Kiếp, đây là đối với bất kỳ dạng nào tu sĩ cường giả, ma thú hoặc các loại sinh linh, thậm chí là đồ vật đều cảm thấy sợ hãi nhất thiên kiếp.

Phá Diệt Thiên Kiếp, tên như ý nghĩa, một khi xuất hiện chính là phá diệt.

Nó tồn tại bởi Thiên Đạo chế bá quy tắc, tại Thiên Địa nhận định một thứ gì đó, bao gồm 1 người, 1 đồ vật như là binh khí hay các loại ma thú, linh được,..... không được phép tồn tại.

Thì thiên địa sẽ buông xuống phá diệt thiên kiếp để hủy diệt nó.

Mỗi lần Phá Diệt đều có nắm chắc đến 10 phần có thể hủy diệt đồ vật độ kiếp. Cho nên, vạn cổ tới nay, có thể độ qua Phá Diệt Thiên Kiếp là lác đác không có mấy.

Cái này để hấn có chút hồi tưởng, năm xưa hấn lừa gạt Thiên Đạo để tu luyện. Cho nên hấn mỗi 1 lần độ kiếp là đều mang Phá Diệt Thiên Kiếp xuống độ hấn.

Chính hấn liền cũng không nhớ mình đã độ qua bao nhiêu lần Phá Diệt Thiên Kiếp. Vì một số nguyên nhân khiến hấn bắt tử bất diệt.

Nhưng là tại những năm tháng kia, khi tu vi chưa đủ. Hấn vẫn là nhận đủ loại đau đớn muốn chết đi sống lại.

Xích Ý Lan có chút tò mò hỏi Doanh Thiên:”Công tử, liệu nó có thể hay không độ qua”.

”Không thể”. Doanh Thiên nhàn nhạt nói 1 câu. Hấn dám bảo đảm, chỉ 1 cái 70 vạn năm thần được không có cách nào độ qua Phá Diệt Thiên Kiếp.

Hấn từng nhìn qua 1 gốc Thánh Dược tồn tại mấy cái kỷ nguyên đều không thể độ qua. Phá Diệt Thiên Kiếp là vô cùng khủng khiếp.

”Nếu như nó độ không qua, vậy chẳng phải liền tan thành mây khói. Như vậy làm sao lấy”. Xích Ý Lan có chút không hiểu.

”Đơn giản, độ kiếp giúp nó là được”. Doanh Thiên mỉm cười nói.

”Cái gì, độ kiếp thay”. Không chỉ Xích Ý Lan mà ngay cả những người bên ngoài kia đều giật mình.

Bọn hấn mặc dù chưa từng độ kiếp. Nhưng là ai cũng đều biết, cá nhân độ kiếp khó khăn không nói, nếu là có thêm người đứng gần phạm vi độ kiếp. Thiên kiếp sẽ nhận định thêm người độ kiếp.

Uy lực lúc đó sẽ tăng lên không chỉ mười lần. Độ hung hiểm tăng lên là không thể nghi ngờ.

Lúc này, Thiên uy đã ép đến nặng nề. Không gian như đông kết lại. Giờ phút này muốn di chuyển đều mười phần khó khăn.

Chỉ thấy bên trên bầu trời đồ án kia lúc này đã càng khuếch đại đến không gì sánh được.

Mà bên dưới mặt đất, đồa Diễm Thần Liên kia thần quang phun ra nuốt vào. Quang mang thần thánh ngập tràn thiên địa.

Một cái cự đại không gì sánh được hư ảnh thần liên xuất hiện.

Rõ ràng. Đồa Diễm Thần Liên này muốn toàn lực phòng ngự trước Phá Diệt Thiên Kiếp này.

Rốt cuộc, trên bầu trời thiên kiếp đã ngưng tụ xong lực lượng.

"Xoẹt....Oanh". 5 đạo khổng lồ ngũ sắc kiếp lôi từ trên cao oanh thẳng xuống.

Hư ảnh liên hoa kia lúc này đã ngưng thực vô cùng, tạo thành rắn chắc nhất tường phòng hộ. Tựa hồ cho dù trời có sụp xuống đều không thể đem nó phá vỡ.

"Rắc.....Rắc".

Nhưng là, dưới không khí kiếp lôi kiếp hủy diệt. Hư ảnh liên hoa kia nhanh chóng bị vỡ nát. Tinh hoa tung toé bay đầy trời.

Có thể nghĩ, 1 khi hư ảnh thần liên kia hoàn toàn bị đánh vỡ. Diễm Thần Liên sẽ bại lộ dưới thiên kiếp.

Đổi mặt không bỏ như vậy thiên kiếp. Nó chắc chắn phải tan thành mây khói không thể nghi ngờ.

Cuối cùng, Nghe được "Phanh" 1 tiếng. Hư ảnh thần liên rốt cuộc chịu không được lực lượng Thiên kiếp trùng kích mà hoàn toàn vỡ nát đi ra.

Không có gì ngăn trở, kiếp lôi tiếp tục hướng bản thể Diễm Thần Liên đánh tới.

Ngay tại thời khắc lôi chớp sắp chạm tới. Một cái thân ảnh lấy tốc độ so với thiên kiếp còn muốn nhanh hơn xuất hiện chắn giữa Diễm Thần Liên.

Rốt cuộc, ngũ sắc kiếp lôi trực tiếp trên thân thể Doanh Thiên đánh vào.

Chỉ thấy ánh sáng chói lóa khắp cả 1 vùng. Kiếp lôi vô cùng vô tận đánh xuống. Tựa hồ như không hủy diệt Diễm Thần Liên thì sẽ không dừng lại.

Cuối cùng 1 lát sau. Lôi chớp dừng lại. Nhưng là trên bầu trời mây đen cùng đồ án cũng chưa có tiêu tán.

Khói bụi tan đi để lộ ra Doanh Thiên. Lúc này, Doanh Thiên chính là hoàn hảo. Không có chút tổn hại.

Trông thấy cảnh này, Xích Ý Lan con mắt co rụt lại.

Những cái thiên tài kia cũng là mồm miệng há hốc. mắt mũi trọn trùng không thể tin trước mắt một màn này.

Bọn hắn đều chưa từng tin tưởng sẽ có người bên dưới thiên kiếp lại có thể hoàn hảo vô hại như thế. Hơn nữa đây là không khí thiên kiếp như thế.

Ngay tại lúc này. Từng đạo từng đạo thiên văn xuất hiện dày đặc trên bầu trời.

Hiển nhiên, Doanh Thiên đứng ra độ kiếp thay khiến cho thiên đạo giận dữ. Nó chuẩn bị mang mạnh mẽ hơn thiên kiếp bùng xuống. Muốn tru diệt Doanh Thiên cùng Diễm Thần Liên 1 lượt.

Chỉ thấy lần này. Cả tầng thế giới này đều rung lên bần bật. Tựa hồ như muốn đem toàn bộ thế giới này nổ tung 1 dạng.

"Mau nhìn, đó là cái gì". 1 cái thiên tài giật mình kêu lên. Tay chỉ vòng xoáy trên bầu trời.

Lúc này. Ánh mắt mọi người cũng đều hướng tới vòng xoáy kia.

Chỉ thấy bên trong vòng xoáy lúc này dần dần thò ra 1 vật.

Chính xác là 1 đầu lưỡi kiếm màu vàng. Đầu lưỡi kiếm này to lớn vô cùng. Nó chậm rãi từ trong vòng xoáy đi ra.

Trông thấy lưỡi kiếm này dần dần đi ra. Xích Ý Lan ánh mắt co rụt lại sợ hãi lắm lắm."Trong truyền thuyết Phá Diệt Thiên Kiếp, vậy mà thật sự tồn tại".

Phá Diệt Thiên Kiếp là biến thể cấp độ thứ nhất của Phá Diệt Kiếp.

Nó tụ tập toàn bộ uy lực của thế giới này. Muốn đánh ra 1 kích mạnh nhất. 1 kích hoàn toàn có thể đem bên dưới đóa Diễm Thần Liên cùng Nhân Loại kia đánh giết thành tro bụi.

Cuối cùng, Thanh kiếm kia hoàn toàn lộ ra bên ngoài.

Nó dài tới mấy vạn trượng. Trên thân kiếm phủ dày đặc các loại phù văn khiến người xem không hiểu.

Thân kiếm phát ra khí tức không khí khiến cho người đều thờ không nổi.

Ngay lúc này, bên trong tầng thế giới này toàn bộ lực lượng đang điên cuồng tụ hội trên thân kiếm. Uy thế càng lúc càng mạnh.

"Không xong, chúng ta mau rời khỏi đây. Đạo thiên kiếp này hoàn toàn có thể hủy diệt tầng thế giới này". 1 cái Thiên Tài kinh hãi nói ra. Sau đó lấy tốc độ nhanh nhất hướng truyền tống trận chạy đi.

Những cái khác thiên tài cũng nhao nhao bỏ chạy. Mặc dù nói bọn hắn thêm muốn Diễm Thần Liên. Nhưng mà mạng sống quan trọng hơn. Không có ai

chịu mạo hiểm ở lại.

Xích Ý Lan cũng có chút do dự. Cuối cùng nàng nhìn thật sâu Doanh Thiên 1 lần. Hắn vẫn là bình thản đứng đó. Không chút biểu cảm, không sợ hãi, cũng không muốn chạy.

Rốt cuộc, Xích Ý Lan vẫn là quyết định tránh đi. Nàng quay đầu tiến tới truyền tống trận.

Ngay tại thời điểm nàng đặt chân vào truyền tống trận lên tầng trên. Nàng nghe thấy 1 tiếng nổ đĩnh tai nhức óc. Cả Thiên địa tràn ngập trong quang hoả.

Sau đó nàng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Hoả Diễm Quái Vật

Lúc này đây, thiên địa giống như sụp xuống 1 dạng.

"Oanh".

Trên bầu trời thanh cự kiếm kia chính là kấy tốc độ khủng bố nhất tại hướng Doanh Thiên lao xuống.

Đối mặt thanh cự kiếm này, Doanh Thiên chính là lộ ra vô cùng nhỏ bé 1 dạng. Giống như là 1 chiếc lá chơi vơi giữa cơn bão vậy. lúc nào cũng có thể tan biến 1 dạng.

Nhưng là mặc kệ thanh cự kiếm kia lao tới, Doanh Thiên vẫn là bình thản vô cùng. Hắn cũng không có đi vận dụng cái gì đại đạo, cũng không vận dụng bất cứ cái gì đi đỡ lấy thiên kiếp này, chủ ý của hắn. Chính là đem bộ thân thể này đón nhận thiên kiếp.

Tại thời điểm thanh cự kiếm này chạm tới Doanh Thiên thân thể. Một cái đĩnh tai nhức óc tiếng nổ vang lên. Cả tòa thế giới này giống như nổ tung 1 dạng. Dưới lực lượng khủng bố như vậy trùng kích, tầng thế giới này điên cuồng rung chuyển.

Nếu là thời điểm này, còn có người ở tại tầng thế giới này, e rằng sẽ bị lực lượng này đánh cho tan xương nát thịt.

Cả tầng thế giới này bị bao phủ bởi 1 màn ánh sáng chói lòa. nếu là có người ở đây, chính là đưa bàn tay đều không nhìn thấy.

Mà bên trong thiên kiếp, Doanh Thiên lúc này đang điên cuồng hấp thu lực lượng thiên kiếp. Đúng thế, chính là hấp thu, hắn muốn đem lực lượng thiên kiếp tới rèn bộ thân thể này. Để linh hồn của hắn dung hợp hoàn mỹ hơn.

Tại dưới thiên kiếp tới rèn. Thân thể Doanh Thiên cũng là phát sinh biến hóa khôn lường. Thân thể lực lượng ngày càng được nâng cao. Từng cái từng cái khiếu huyết liên tục thu nạp thiên kiếp lực lượng mở rộng ra.

Không những thế. Tu vi của Doanh Thiên cũng đang nhanh chóng tăng lên, bình thường tới nói, Linh Động Cảnh tu sĩ muốn tấn thăng lên Địa Nguyên Cảnh chính là cần đem chân mệnh dung hợp vào Linh Động để diễn hóa thành Địa Nguyên Tâm.

Địa Nguyên Tâm 1 khi hình thành chính là Địa Nguyên Cảnh. Sau đó liên tục hấp thu Địa Linh Khi để nuôi dưỡng Địa Nguyên Tâm. 1 khi Địa Nguyên Tâm đạt đến trình độ nhất định sẽ thoát biến thành Thiên Nguyên Tâm.

Tất nhiên đó là đối với bình thường tu sĩ mà thôi. Về phần Doanh Thiên thì không có rắc rối như vậy. Hắn trực tiếp diễn hóa ra 1 viên Địa Nguyên Tâm bên trong Linh Động của mình.

Nghe được trong thể nội Doanh Thiên bạo hưởng 1 tiếng, hắn vậy mà thành công tấn thăng lên tới Địa Nguyên Cảnh

Dưới tình huống thiên kiếp điên cuồng đi vào cơ thể Doanh Thiên giống như trút nước. Bên trong thức hải của Doanh Thiên vậy mà dần dần hình thành 1 vùng lõi hải.

Đối với tình huống này, Doanh Thiên cũng không để ý. Hắn càng muốn hấp thu nhiều hơn thiên kiếp lực lượng.

Trải qua hơn 3 canh giờ, cuối cùng thiên kiếp vẫn là dừng lại. Nó biết căn bản không giết được Doanh Thiên mà chỉ làm cho hắn được như ý. Cuối cùng nó vẫn là đem thiên kiếp thu hồi.

Doanh Thiên cũng là đã dự liệu chuyện này. Hắn liếc nhìn bầu trời nhàn nhạt nở nụ cười: "Keo kiệt"

Cuối cùng hắn nhìn 1 chút xung quanh tình huống.

Lúc này đại địa bị đánh ra 1 cái hộ to mấy vạn trượng, sâu tới vạn trượng.

Mặc dù nói Doanh Thiên đã đem phần lớn thiên kiếp đều cho chặn lại. Nhưng đóa Diễm Thần Liên giờ phút này cũng trở nên tàn phá không chịu nổi. Cánh hoa của nó bị đánh cho thủng rất nhiều chỗ, quang mang trên thân cũng là trở nên vô cùng ảm đạm.

Doanh Thiên trực tiếp duỗi tay ra đưa nó ngắt lấy.

“Grào”.

Ngay tại thời điểm Doanh Thiên đem Diễm Thần Liên thu vào, 1 tiếng kêu lớn vang vọng khắp tầng thế giới này.

Chỉ thấy tại phía chân trời kia bỗng nhiên tràn ngập hỏa diễm

Hỏa diễm lấy tốc độ cực nhanh hướng chỗ Doanh Thiên lao tới.

Cuối cùng, xuất hiện trong tầm mắt là 1 cái vô cùng to lớn quái vật, quái vật này trông giống như 1 đầu bạch tuộc vậy. Trên người nó có tới mấy trăm cái xúc tu. Toàn thân nó bốc lên màu tím hỏa diễm điên cuồng thiêu đốt.

Hỏa diễm này nhiệt độ cực kỳ cao. Cả không gian cũng giống như bị cho thiêu đốt đến vạn vẹo.

Rất rõ ràng. Đầu quái vật này chính là bị thiên kiếp cho thức giấc. Nó cũng hướng Doanh Thiên mà tới, nói chính xác, chính là hướng Diễm Thần Liên mà tới.

Doanh Thiên cười nói: “Thông Thần cảnh, nếu là nuốt lấy Diễm Thần Liên liền có thể sánh với Thần”

Trên thực tế, tại tầng thế giới này vốn dĩ có 2 cái hỏa diễm quái vật. Chúng nó đánh nhau qua bao nhiêu vạn năm. Cuối cùng chính là đầu quái vật trước mắt này chiến thắng đem con quái vật còn lại hoàn toàn thôn phệ.

Bây giờ nó chỉ còn kém 1 bước liền có thể đạt tới thần cảnh. Mà cơ hội trước mắt chính là đóa Diễm Thần Liên trong tay Doanh Thiên. Nó há có thể bỏ qua cơ hội này.

Rất nhanh, đầu quái vật này vùng toàn bộ xúc tu của nó hướng Doanh Thiên công tới.

Trong chớp mắt, phô thiên cái địa hỏa diễm ngập trời lao tới.

Hỏa diễm cuồng bạo giống như muốn đốt cháy toàn bộ thế giới này 1 dạng.

Đối mặt dạng này công kích. Doanh Thiên nhẹ nhàng gãy ngón tay của mình.

"Leng Keng".

Chỉ gặp tại dưới ngón tay của Doanh Thiên dẫn dắt, từ bên dưới mặt đất xuyên lên từng đầu từng đầu băng xích.

Từng đầu xích này được tạo nên từ hàn băng lạnh lẽo dưới lòng đất. Mỗi một đầu băng xích đều thô to vô cùng.

Toàn bộ băng xích này chính là hướng quái vật hỏa diễm công tới, trong nháy mắt chính là đem quái vật hỏa diễm khóa lại.

Thời điểm băng xích này khoá trên thân quái vật hỏa diễm. Nghe được "Tư Tư Tư" thanh âm vang lên.

Chỉ thấy tại nơi băng xích chạm vào thân thể hỏa diễm quái vật bốc lên nghi ngút khói trắng cùng hơi nóng.

Trong chốc lát, khói trắng lan toả khắp vùng thiên địa này. Toàn bộ vùng thiên địa này ngập trong sương mù dày đặc.

Bị xích sắt khóa lại, đầu quái vật này kêu lên những tiếng thảm thiết. Tựa hồ như nó rất đau đớn.

Sau đó nó điên cuồng giãy giụa, đem xung quanh đại địa đều cho tàn phá vô cùng bừa bãi.

Nhưng là hết thấy đều làm không nên trò trống gì. Mặc kệ nó như thế nào giãy giụa, mặc kệ nó như thế nào phản kháng. Hết thấy băng xích đều đem nó trói chặt lại không có cách nào thoát ra.

"Trước mặt ta chơi lửa, nguoi quá đen đui". Doanh Thiên cười nói, sau đó hất nhấc lên ngón tay của mình. Chỉ thấy trên đầu ngón tay trở của Doanh Thiên xuất hiện một đốm nhỏ bé ngọn lửa.

Ngọn lửa này nhỏ bé vô cùng, hơn nữa liên tục lung lay ảm đạm. Tựa hồ như bất kỳ lúc nào cũng có thể tan biến một dạng.

Nhưng là tại thời điểm đốm lửa này xuất hiện. Đầu hỏa diễm quái vật kia giống như là nhìn thấy cái gì kinh khủng nhất 1 dạng.

Nó càng gãy giữa mạnh hơn, càng làm ra điên cuồng phản kháng. Nó muốn chạy, chạy thật xa khỏi ngọn lửa kia.

Nhưng là, Doanh Thiên nhẹ nhàng búng đi ngón tay của mình. Chỉ thấy đốm lửa kia từ từ bay tới chỗ hoả diễm quái vật.

"Phùng".

Ngay tại thời điểm đốm lửa kia chạm tới, từ 1 cái đốm lửa nhỏ bé vô cùng. Nó bỗng nhiên biến thành một đám vô cùng khổng lồ hoả diễm màu vàng.

Mắt thường đều có thể nhìn thấy, từ hoá trên người quái vật nhanh chóng bị ngọn lửa màu vàng thôn phệ.

"Ô Ô Ngao".

Quái vật hoả diễm đau đớn gào thét liên tục, băng xích ban đầu không bị từ hoá thiêu đốt. Nhưng là tiếp xúc với ngọn lửa màu vàng này liền nhanh chóng tan chảy.

Ngọn lửa vàng không ngừng lan rộng, nó hướng xung quanh liên tục khuếch đại. Không gian bị đốt ra thành từng cái hố đen ngòm. Đại địa bị nung chảy thành dung nham.

Chỉ 1 nén hương sau. Toàn bộ tầng thế giới này hoàn toàn chìm trong hoả diễm. Khắp nơi không gian bị thiêu đốt tan vỡ thành hư vô. Toàn bộ mặt đất chỉ có dung nham.

Tầng thế giới này hoàn toàn biến thành thế giới hoả diễm.

Toà truyền tống trận bên kia cũng bị thiêu cháy. Có thể nói, từ nay về sau. Sẽ không có người có thể vượt qua tầng 40 này.

Bởi vì thông đạo duy nhất đã bị huỷ đi. Mà Vạn Lý Thập muốn đi qua phải tuần tự. Mà cho dù có người tiến lên được tầng 40 này hẳn đều phải chết.

Dưới tình huống hoả diễm đốt cháy này. E rằng cần đến 10 vạn năm mới có thể tắt.

Đứng bên trong hoả diễm lúc này. Doanh Thiên đưa tay bắt 1 viên màu đỏ tinh thạch. Chính là hoả diễm quái vật hạch tâm còn sót lại.

Món đồ này mặc dù hẳn không để vào mắt, nhưng là sẽ có người có thể dùng được.

Doanh Thiên cũng không chần chờ. Hắn muốn tiếp tục đi lên. Mặc dù nói truyền tống trận bị huỷ đi. Nhưng là căn bản không làm khó được hắn.

Doanh Thiên đưa 2 tay lên trời. Sau đó trực tiếp xé rách không gian. Nghe được "Xoẹt" 1 tiếng. 1 mảng lớn không gian bị xé toạc ra. Để lộ ra một cái đen ngòm thông đạo.

Không chần chờ, Doanh Thiên trực tiếp thả mình bay lên.

Tại thời điểm hắn lần nữa chạm mặt đất. Đây là một cái đầy nước thế giới.

Từng đầu thủy thú bơi lội bay nhảy trên mặt nước, trên bầu trời từng đàn phi cầm bay lượn. Có là lao xuống mặt nước săn bắt. Cũng có là đang cùng nhau tìm bạn.

Một luồng gió mát lạnh thổi vào người.

Lúc này Doanh Thiên đang đứng trên một hòn đảo nhỏ. Chỉ thấy bên tai lúc này vang lên tiếng Nguyệt Nhi." Sư tôn, mau cứu đồ nhi".

Doanh Thiên quay đầu nhìn qua, chỉ thấy lúc này Nguyệt Nhi đang bị hơn 60 tên thiên tài vây lấy. Trên người Nguyệt Nhi lúc này có ít nhiều thương tích, rõ ràng là vừa bị người ta hành hung.

Doanh Thiên ánh mắt phát lạnh. Hắn chậm rãi bước tới. Hắn cười.

Nếu là có người quen thuộc Doanh Thiên nhìn thấy nụ cười này hẳn sẽ run rẩy khiếp sợ.

Bởi vì khi hắn nở nụ cười này. Có kẻ sắp đen đuôi. Máu chảy chần sẽ chảy

P/s: cầu nguyệt phiếu các loại. Không thì cmt cũng được. Lấy động lực viết:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Giết Sạch

Trông thấy Doanh Thiên bước đến. Đa số thiên tài đều là lộ ra có chút ngạc nhiên. Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi.

Bởi vì Doanh Thiên Địa Nguyên cảnh khí tức kia bọn hắn đều không có để vào mắt.

"Hắn vậy mà đi tới nổi tầng này. Không khỏi quá may mắn đi". Một cái thiên tài không khỏi nói ra.

"Hừ. Chỉ là ăn may mà thôi. Không chừng lát nữa sẽ bỏ mạng nơi đây". Một cái khác thiên tài nói ra.

"Đây là chuyện gì". Doanh Thiên lạnh nhạt hướng Nguyệt Nhi hỏi tới.

Nguyệt Nhi giống như tìm thấy phao cứu sinh liền một bộ đáng thương mếu máo nói, kếm chút là nước mắt rơi ra:" Sư tôn. Đồ đệ tìm thấy một viên thần thạch. Bọn hắn liền muốn cướp đi".

"Như thế nào thần thạch".

Nguyệt Nhi liền đem móc ra 1 viên thần thạch to cỡ chậu rửa mặt. Viên thần thạch này tinh khiết vô cùng. Nhìn qua liền biết cực phẩm.

Trông thấy viên thần thạch này. Xung quanh đám thiên tài kia con mắt đều phát sáng lên. Bọn hắn dạng này tu sĩ mặc dù từng thấy qua thần thạch. Nhưng là to lớn như vậy thần thạch thì căn bản còn chưa nghe qua.

Một viên thần thạch này e rằng đủ chèo trống bọn hắn tu tới thần cảnh.

Rất nhanh liền có người nhin không nổi muốn xuất thủ cướp đoạt.

Tên này vừa ra tay chính là vận dụng nhanh nhất thủ đoạn muốn cướp đi thần thạch.

Nhưng là, tại thời điểm hắn sắp chạm tới viên thần thạch kia. Hắn liền cảm giác thân thể mình bị giữ lại.

Hắn kinh hãi nhìn ra sau. Chỉ thấy không biết từ lúc nào, Doanh Thiên đã túm lấy hắn. Sau đó không chút lưu tình quật hắn xuống mặt đất.

"Rầm"

Chỉ thấy mặt đất bị đập ra một cái chằng chịt vết nứt hỏ lớn.

Tên kia giờ phút này thất khiếu chảy máu. Toàn thân xương cốt cùng kinh mạch đều vỡ vụn cùng đứt gãy. Mặc dù chưa có chết. Nhưng là cũng chỉ còn lại hơi tàn.

Ngay tại vừa rồi. Khi tên này ra tay. Cũng có rất nhiều người phản ứng kịp muốn đồng loạt tranh cướp.

Nhưng là tên kia bị Doanh Thiên trong nháy mắt đánh gần chết khiến những cái này người muốn ra tay đều kinh hãi. Bọn hắn đều nhao nhao dừng lại.

Bọn hắn đều không ai có thể ngờ. Doanh Thiên vậy mà mạnh mẽ đến trình độ này.

Rất nhanh liền có thiên tài nhìn ra mảnh khóc. Hắn nói:"Thân thể của hắn rất mạnh".

Lúc này nhiều người nhao nhao nhìn lại. Quả thật vừa rồi Doanh Thiên sử dụng hoàn toàn là thân thể lực lượng. Không một chút linh lực ba động.

"Hừ, thân thể mạnh thì thế nào. Ta không tin chúng ta đông người như vậy còn không trị được hắn". Có thiên tài hừ lạnh nói.

"Dù sao cũng nên cẩn thận. Tránh đem hắn giết. Nếu không lực lượng thần bí..... ". Một cái thiên tài khác thận trọng nói ra.

Lúc này, Doanh Thiên mới chậm rãi hỏi:"Tiểu tử kia đâu". Doanh Thiên ý hỏi Bạch Thần.

Nguyệt Nhi bèn vội đáp:"Sư tôn, người để tên mặt trắng kia chiếu cô ta. Nhưng hắn đem ta tới đây liền bỏ lại. Người phải trừng trị hắn". Nguyệt Nhi một đáng thương kia

Doanh Thiên bật cười đáp lại:"Người cái nha đầu này thế nào lời nói không đáng tin đi".

Nghe được Doanh Thiên lời này, Nguyệt Nhi có chút chột dạ, nàng lẩm bầm:"Người ta nói là sự thật mà".

Trên thực tế. Khi lên tới tầng thế giới này. Nhóm Bạch Thần phát hiện viên thần thạch kia. Nhưng là gặp phải một con quái vật mạnh mẽ. Kết quả khi đang chiến đấu Nguyệt Nhi liền ôm thần thạch bỏ chạy, bỏ mặc đám Bạch Thần vất vả chiến đấu.

Chạy tới hòn đảo này liền bị đám người này phát hiện. Sau đó muốn đoạt. Tại chiến đấu một, mặc dù bị áp chế cùng cảnh giới. Nguyệt Nhi vẫn là mạnh mẽ vượt trội.

Nhưng là kẻ địch quá đông. Nàng đối phó không nổi liền bị đánh thương. May mắn Doanh Thiên tới kịp.

Doanh Thiên lúc này kiểm tra 1 chút liền phát hiện hắn đang ở tầng 46. Vì đi xuyên qua vách ngăn không gian nên hắn trực tiếp vượt qua 5 tầng.

Lúc này, bên kia có người đứng ra nói: "Ta khuyên hai người vẫn là để thần Thạch lại, Tránh cho ăn đau khổ".

Đối với lời nói này Doanh Thiên nhàn nhạt đáp lại: "Các ngươi có thể thử".

"Hừ không biết Trời cao đất dày, xem chiêu". Một cái Thiên Tài lập tức xuất thủ.

Hắn vừa ra tay chính là đánh ra trăm Quyền. hơn 100 cái quyền ảnh hưởng Doanh Thiên bay tới mang theo Linh Lực cuồng bạo.

Đổi lại là người khác, 100 quyền này tuyệt đối sẽ đánh gãy toàn bộ xương cốt không thể nghĩ ngờ.

Nhưng là đối mặt quyền ảnh này, Doanh Thiên căn bản không có để ý. Hắn thần nhiên để cho quyền ảnh đánh lên trên thân.

"Bốp..... Bốp"

Nghe được từng cái âm thanh bạo hưởng vang lên, những cái kia Thiên Tài tưởng chừng sẽ gây thương tích cho Doanh Thiên.

Nhưng là khi hắn một lần nữa xuất hiện, trên người hắn căn bản không có lấy một vết thương.

Đương nhiên. Thiên Kiếp uy lực khủng bố đều không thể gây thương tích cho hắn, một cái Linh Vương sơ kỳ Làm sao có thể làm nên trò trống gì.

Trông thấy Doanh Thiên hoàn hảo không tổn hại, tên Thiên Tài này kinh hãi không thôi.

Hắn Mặc dù biết Doanh Thiên thân thể mạnh mẽ, cho nên vừa rồi đánh ra một kích kia đều không có giữ lại. Nhưng mà hắn không thể ngờ, chính mình rất mạnh một kích đều không thể lưu lại một vết xước trên người Doanh Thiên.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi mấy cái tốt nhất đều lên một lượt. Chớ để tổn thời gian của ta".

Nghe được doanh Thiên Câu nói này ở đây mấy cái Thiên Tài đều là tức giận không thôi. Bọn hắn mỗi một cái đều là thiên tài trăm năm có một, khi nào lại chịu qua người khinh bỉ như vậy. Hơn nữa còn là 1 cái Địa Nguyên Cảnh nhỏ bé.

Một cái Thiên Tài tức giận quát lên: "Được. như ý ngươi muốn".

Chỉ thấy lập tức tất cả những thiên tài có mặt ở đây đồng loạt ra tay, bọn hắn chính mình đánh ra một kích mạnh nhất.

Bọn hắn cũng không sợ sẽ lỡ tay giết chết Doanh Thiên bởi vì bọn hắn biết, Doanh Thiên thân thể cường đại, rất khó bị đánh giết.

Đủ các loại linh lực công kích liên tục đánh lên người Doanh Thiên, nhưng là hết thấy đều không làm nên trò trống gì. Doanh Thiên vẫn một mực bình yên vô sự.

Rất cực Doanh Thiên động. Hắn chậm rãi bước lên lạnh nhạt nói: "Nên đến lượt ta".

Doanh Thiên 1 cước đạp xuống, 1 cước này của hắn vô cùng nặng nề, tựa hồ như một cước này mang theo cả một tòa thế giới vậy.

Tại thời điểm một cước này đạp xuống. Đại địa này đều chịu không nổi lực lượng trùng kích. Nhanh chóng bị tan vỡ, vô số những vết nứt lấy trung tâm là Doanh Thiên hướng xung quanh lan rộng ra.

Không chỉ có như vậy. Tại một cước này đạp xuống, không khí xung quanh cũng như nổ tung mang theo lực lượng cuồng bạo trùng kích xung quanh. Những cái Thiên Tài kia đều nhanh chóng mang linh lực hộ thể nhưng là vẫn đều bị đánh bay.

Tại thời điểm bọn hắn định thần lại tất cả đều kinh hãi.

"Mạnh như vậy". Một cái Thiên Tài run rẩy nói.

Giờ phút này bọn hắn đều biết chính mình đụng phải thiết bản.

Chỉ thấy Doanh Thiên thân ảnh lóe lên. Lúc hắn xuất hiện lại đã là ở sau lưng một cái thiên tài. Doanh Thiên một quyền oanh thẳng vào đầu hắn.

Nghe được "Bụp" một cái thanh âm vang lên. Đầu lâu của tên thiên tài kia liền giống như một trái dưa hấu nổ tung ra vậy.

Trông thấy cảnh này tất cả mọi người ở đây đều là trợn tròn con mắt, bọn hắn không bao giờ nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà thật dám giết người.

"Điên rồi, hắn không sợ chết sao".

"Tiểu tử này chết chắc".

Những Thiên Tài này để cho rằng Doanh Thiên hẳn phải chết không thể nghi, ngờ bởi vì trăm vạn năm đến nay chưa có ai giết người trong tháp mà còn sống đi ra cả.

Bọn hắn yên lặng chờ đợi nhưng là rất lâu sau đó đều không có chuyện gì xảy ra.

Một cái thiên tài nhi hoặc hỏi:"Chuyện gì xảy ra, tại sao hắn không bị xoắn giết".

" Chẳng lẽ nói lực lượng thần bí đã biến mất". Có người suy đoán.

" Nếu đã như vậy toàn lực công kích giết chết hắn". Một cái khác Thiên Tài quả quyết nói ra.

Quả nhiên bọn hắn đều chuẩn bị mạnh nhất công kích. Bọn hắn mỗi một cái đều toàn lực ra tay. Chính là muốn đem Doanh Thiên giết chết.

Nhưng là, một cái thanh âm lạnh lẽo vang lên, khiến bọn hắn đều nổi lên gai ốc. Từ vong khí tức trong nháy mắt ập lên tâm trí bọn hắn.

Doanh Thiên thân ảnh lóe lên, chỉ thấy trong nháy mắt, huyết vụ bay đầy trời. Từng đoạn thi thể gồm tay chân các chi cùng đầu lâu rơi xuống.

Trong chốc lát liền có hơn 10 tên thiên tài bị Doanh Thiên xé nát thân thể.

Trông thấy cảnh này, không còn ai còn có ý chí chiến đấu tiếp tục. Trong mắt những cái thiên tài kia giờ này. Doanh Thiên tựa như một tôn ác ma địa ngục.

Bọn hắn giờ phút này trong nội tâm đều là sợ hãi. Bọn hắn bỏ chạy. Bọn hắn chỉ muốn tránh thật xa nơi này.

"Muốn đi, trễ". Doanh Thiên thanh âm lạnh nhạt không chút cảm tình vang lên.

Chỉ thấy ngay tại Doanh Thiên dứt lời. Không gian nơi này đều giống như nổ tung.

Từng cái thiên tài đang bỏ chạy kia thân thể bỗng nhiên nứt toác. Tứ chi của bọn hắn đều nổ tung.

Từng cái nhân còn rơi xuống đất. Có kẻ chịu không nổi mà bỏ mình. Cũng có kẻ vẫn còn thoi thóp.

Đối với những kẻ này. Doanh Thiên căn bản không thương hại. Hắn giết qua quá nhiều người. Chính hắn liền đếm không hết.

Hắn giết đến chán. Bình thường tới nói, một đám người cho dù chửi rủa lăng mạ hắn. Gây sự cùng hắn, muốn giết hắn. Doanh Thiên cũng sẽ không để ý.

Nhưng là, động tới hắn bên người vậy liền thảm. Mặc kệ người là ai đều phải đem mạng sống ra trả giá.

Đã từng tại xa xôi kỷ nguyên kia. Chấp chương chư thiên vạn giới đương kim Thiên Đế, chính là đem hắn một cái người bên cạnh cho giết. Kết quả là hắn nhập Thiên Đình, đồ sát ngàn vạn thiên binh thiên tướng. Dem cả Thiên Đế kia gia tộc giết chó gà không tha.

Cuối cùng mấy vị Thiên Tôn đồng loạt xuất hiện khuyên bảo mới khiến hắn dừng tay lại.

Nói cho cùng, hắn người thân cận, là ranh giới cuối cùng của hắn, Doanh Thiên chính là một cái thích bao che khuyết điểm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Khiếp Sợ

Đúng lúc này, từ xa có một đám người nhanh chóng bay tới.

Chính là đám người Bạch Thần.

Giờ phút này, trông thấy một màn này bọn hắn mấy người chính là không khỏi biến sắc.

Vùng đất này cơ hồ trông giống như một tràng luyện ngục.

Doanh Thiên lạnh lùng đứng đó, khắp nơi đều có thi thể bộ phận rơi vãi. Vài tên còn sống sót kêu lên những tiếng rên rỉ đến rợn người. Mùi máu tanh nồng nặc quanh quẩn trong không gian.

Vài người định lực yếu kém chính là trực tiếp nôn mửa.

Bạch Vũ sắc mặt trắng bệch. Bọn hắn từ xa tới. Không hiểu chuyện gì xảy ra. Nhưng là nhìn vào hiện trường liền biết. Là Doanh Thiên ra tay.

Bạch Thần giờ phút này cũng là tâm thần căng cứng. Doanh Thiên để cho hắn chiếu cố Nguyệt Nhi. Nhưng là trong lúc lo là để Nguyệt Nhi lạc mất.

Cứ việc hắn là tây vực đệ nhất thiên tài. Định lực rắn chắc. Nhưng là đối mặt Doanh Thiên dạng này tồn tại. Hắn cũng không khỏi run rẩy.

Rốt cuộc. Hít sâu một hơi. Bạch Thần bước tới Doanh Thiên trước mặt cúi đầu thành khẩn nói:"Ta vô năng, không thể làm tốt việc đại nhân giao, xin người thứ tội".

Doanh Thiên nhìn Bạch Thần nhàn nhạt đáp lại:"Không có việc gì, làm tốt lắm". Dừng một chút Doanh Thiên nói tiếp:"Tiếp theo đó các ngươi nên rời khỏi đây đi".

Nghe được Doanh Thiên nói vậy, Bạch Thần đám người không khỏi nghi hoặc. Bọn hắn vất vả đi tới tầng này vậy mà hiện tại Doanh Thiên lại muốn bọn hắn rời đi.

Cứ việc không cam lòng, nhưng là ai dám trái Doanh Thiên lời, dù sao bọn hắn một đường chạy tới tầng này đều thu thập được không ít bảo vật. Cho dù hiện tại rời đi cũng không có gì đáng tiếc.

"Đưa nàng ra giao cho Tuyết Ngao Linh mấy người bên ngoài". Doanh Thiên chỉ Nguyệt Nhi phân phó cho Bạch Vũ.

Dứt lời hắn liền tiếp tục hướng tầng trên đi lên.

Ngay tại thời điểm hắn đặt chân lên tầng 47. Từng cái âm thanh chiến đấu liên tục vang lên.

Chỉ thấy lúc này một đám người đang vất vả chiến đấu với một làn thú triều.

Thú triều này toàn bộ là Phong Lang. Phong Lang là ma thú cấp thấp. Con trưởng thành bắt quá là cấp 4 tương đương Địa Nguyên Cảnh, yếu kém còn có cấp 3 và cấp 2.

Mặc dù thực lực yếu kém nhưng là bọn chúng lại đông vô cùng vô tận. Cơ hồ có tới ngàn vạn con.

Con trước bị chém giết con sau lại lao lên. Tựa như không đem đám nhân loại này giết chết liền không dừng.

Lúc này có tới mấy chục vạn con Phong Lang đã bị chém giết. Xác chết chất cao như núi. Nhưng là số lượng vẫn là quá đông.

Bên này đám người cũng đều là chật vật.

Bình thường nếu là toàn thịnh tu vi bọn hắn có lẽ đều không sợ. Bởi vì lên tới tầng này cơ hồ đều là cấp cao nhất thiên tài. Bao gồm Thanh Tiêu, Cuồng Long,... các loại. Ngay cả Hoàng Thiên Thái Tử Cũng ở bên trong.

Nhưng là hiện tại bọn hắn đều bị áp chế tại Linh Vương sơ kỳ. Không cách nào phát huy chiến lực chân chính.

Tại thời điểm Doanh Thiên xuất hiện, mặc dù đang vất vả chiến đấu. Nhưng là vẫn có người nhận ra.

Bọn hắn thầm mừng sẽ có người giúp sức. Nhưng là nhìn thấy Doanh Thiên cái này Địa Nguyên Cảnh khí tức, rất nhanh liền thất vọng xuống.

Quả thật, nếu là thêm 1 cái thực lực không kém thiên tài liền có thể cùng bọn hắn chia sẻ áp lực. Nhưng là Doanh Thiên dạng này một cái Địa Nguyên Cảnh e rằng không đến nháy mắt liền sẽ bị đàn Phong Lang này ăn đến tinh quang.

Lúc này, bên trái Doanh Thiên có 2 cái thiên tài đang bị rất nhiều Phong Lang quần lấy. 2 tên này giờ phút này đều đã là nỗ lực hết sức. Trên người thương tích chồng chất.

Bọn hắn đang dần dần bị bức lui. Ánh mắt 2 người nhìn về phía Doanh Thiên. Rất nhanh bọn hắn ánh mắt liền trao đổi. Sau đó thầm gật đầu.

2 người này chậm rãi lui về phía Doanh Thiên.

Ngay tại thời điểm đến bên cạnh Doanh Thiên. Trong đó 1 tên lập tức lấy tốc độ nhanh nhất xuất hiện sau lưng Doanh Thiên.

Hắn toàn lực đánh ra một kích vào người Doanh Thiên. Mục đích là muốn đẩy Doanh Thiên vào bầy Phong Lang. Tranh thủ cho bọn hắn vài giây thoát thân.

Nhưng là, làm hắn kinh hãi là. Hắn một kích này giống như đánh lên thiết bản. Âm thanh va chạm nặng nề vang lên.

Hắn chỉ cảm thấy tay mình chết lặng. Giống như là đánh vào một khối thép vậy.

Doanh Thiên mỉm cười túm lấy tay của hắn nhàn nhạt nói:"Đề ta giúp ngươi".

Chỉ thấy Doanh Thiên chính là trực tiếp ném đi. Tên kia một chút phản kháng đều không có. Thân thể của hắn bị ném bay vào trong đàn Phong Lang.

Ngay lập tức. Hắn bị Phong Lang bắt lại. Từng cái thanh âm nhai nuốt ghê rợn kèm theo đó là tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Cái này để cho tên còn lại mặt mũi tái nhợt. Hắn không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà mạnh mẽ như vậy. Hắn lập tức quay đầu bỏ chạy.

Nhưng là thân thể của hắn lại không chịu nổi điều khiển. Giờ phút này. Hắn chỉ cảm thấy thân thể của mình nặng nề vô cùng. Muốn nhấc chân lên đều không thể.

Ngay lúc này. Mấy trăm con Phong Lang nhào tới. Đem hắn thân thể xé rách. Rất nhanh tên này liền bạch cốt cũng không còn.

Sau đó. Doanh Thiên một chương úp xuống. Chỉ thấy ngàn vạn con Phong Lang trong nháy mắt liền bị hóa thành huyết vụ.

Trong chốc lát, khắp nơi trong không khí bay đầy huyết vụ. Những cái kia đang chiến đấu đều là trợn mắt há mồm nhìn một màn này.

Sau đó bọn hắn ánh mắt lại nhìn về phía Doanh Thiên. Trong con mắt tràn đầy kinh sợ.

Giờ phút này. Doanh Thiên giống như một tôn thần linh vậy.

Bọn hắn không khỏi tin vào mắt mình. bọn hắn chưa bao giờ thấy qua điều gì tương tự. Cái này đánh vỡ bọn hắn thường thức. Từ lúc nào 1 cái Địa Nguyên Cảnh lại khủng bố đến vậy.

Cho đến lúc này. Cũng không có ai tin tưởng Doanh Thiên thật chỉ là Địa Nguyên Cảnh cả.

Thanh Tiêu là người nhanh nhất lấy lại tinh thần. Hắn cúi đầu chấp tay nói: "Tạ đại nhân ra tay giúp đỡ".

Đối với dạng này, Doanh Thiên chỉ là gật đầu mà thôi. Dù sao việc này đối với hắn mà nói chính là tiện tay mà thôi.

Người lo sợ nhất lúc này chính là Cuồng Long cùng mấy cái thiên tài lúc bên ngoài dè dặt Doanh Thiên.

Bọn hắn tâm thần bất định. Sợ Doanh Thiên tính sổ với bọn hắn.

Nhưng là Doanh Thiên căn bản không có để ý tới những người này.

"Rời đi đi, nơi này không nên ở lâu". Doanh Thiên chỉ để lại 1 câu sau đó liền rời đi.

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Thanh Tiêu cũng là trực tiếp chuẩn bị rời tháp.

Lúc này Cuồng Long bèn ngăn hắn lại hỏi: "Người kia đến cùng là ai".

"Không thể nói, khuyên các ngươi tốt nhất không nên tìm hiểu. Chộc tới người đó, ai cũng không cứu được các ngươi, Ta muốn rời tháp". Chỉ vừa dứt câu. Thanh Tiêu liền bị truyền tống ra ngoài. Để lại 1 đám thiên tài vẫn đang sợ hãi.

Doanh Thiên nhanh chóng đi qua từng tầng thế giới. Mục đích của hắn là tầng cuối cùng.

Tại từ tầng 60 trở đi. Mỗi một tầng hoàn cảnh đều giống nhau. Chính là đều một mảnh hoang vu khô cằn đại địa một dạng.

Giống như tất cả sự sống của các tầng này đều bị thứ gì đó hút đi. Liền một cộng có. 1 viên đá đều mất đi sinh khí. Hoàn toàn là một dạng tử vong thế giới.

Rất nhanh. Doanh Thiên đi tới tầng thứ 99.

Tầng 99 này lộ ra có chút khác biệt.

Khắp nơi đều có từng cây trụ đá to lớn vô cùng. Mỗi cây trụ đá đều cao xuyên qua tầng mây. Căn bản nhìn không thấy đỉnh.

Tại trên mỗi cột đá lại quấn lấy một sợi thô to vô cùng xích đen.

Xích đen này giống như được làm từ một loại vô thượng thần kim. Vô cùng bền chắc.

Nếu là người lên đủ độ cao nhìn xuống. Người liền sẽ thấy những cây cột đá này có tới gần vạn cây.

Đặc biệt là chúng cũng không phải ngẫu nhiên đặt xuống. Mà là theo một cái phức tạp trình tự. Tạo thành một cái tuyệt thế vô song đại trận.

Trận pháp này giống như là đang trấn áp một cái gì đó vậy.

Doanh Thiên chậm rãi đi tới. Rốt cuộc hắn đi tới trung tâm trận pháp này. Ở đó xuất hiện lấy một cái to lớn tế đàn.

Bên trên tế đàn còn có lấy một cánh cửa đá. Trên cửa đá chạm khắc lấy hoa văn rườm rà.

Doanh Thiên bước lên tế đàn. Hắn đi một vòng quanh tế đàn giống như là xem xét cái gì, sau đó mỉm cười nói 1 mình: "Chuẩn bị cũng quá kỹ lưỡng đi. Đây là giọt nước đều không lọt nha".

Ngay sau đó. Chỉ thấy Doanh Thiên chính là vạch phá ngón tay. Ngay lập tức. Một giọt huyết của hắn rơi xuống chính giữa tế đàn.

Giống như là được dẫn dắt. Cả tòa tế đàn giống như là sống lại. Huyết quang từ tế đàn xông phá thiên khung.

Trên cánh cửa đá kia hoa văn giờ phút này cũng đều sáng rực lên. Sau đó. Chính giữa cánh cửa này vậy mà xuất hiện một cái khe.

Cái khe này vô cùng nhỏ bé. Tựa hồ chỉ có thể nhét vào một trang giấy.

Ngay lúc này. Doanh Thiên đem ra một mảnh giấy vàng. Mảnh giấy này chính là ở Bách Cổ Thương Hội chỗ Bách Cổ Chân Vương hắn đạt được.

Sau đó Doanh Thiên trực tiếp đem mảnh giấy đưa vào cái khe kia.

Tại thời khắc mảnh giấy biến mất trong cái khe này. Cánh cửa đá mới chậm rãi mở ra.

Một cỗ tà ác đến cực điểm khí tức từ bên trong cánh cửa tràn ra. Tựa hồ như bên trong cánh cửa là nơi ở của ác ma vậy.

Cho đến khi cánh cửa hoàn toàn mở ra. Chỉ thấy bên trong là một mảnh đen kịt không gian. Không ai biết bên trong không gian này có đồ vật gì.

Doanh Thiên mỉm cười lạnh lẽ bước vào.

Ngay tại thời khắc Doanh Thiên biến mất sau cánh cửa. Một cái khăn khăn thanh âm vang lên bên tai.

"Ngươi trở lại".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Vân Đồ

Giờ phút này. Doanh Thiên thân đang ở trong một cái hư vô không gian.

Nơi này khắp chỗ đều tối đen như mực. Không có bất kỳ thứ gì tồn tại. Cho dù là mặt đất cũng không.

"Ngươi vậy mà lần nữa quay lại, chỉ tiếc, hết thảy đều vô nghĩa, ha ha". Cái âm thanh kia lại một lần nữa vang lên.

Âm thanh này quanh quẩn khắp không gian. Từ khắp nơi vọng lại. Tựa hồ như mỗi chỗ trong không gian hư vô này đều có sự tồn tại của nó.

Doanh Thiên mỉm cười lắc đầu đáp lại thanh âm này: "Ngươi sai. Ta cũng không phải là hắn. Vẫn là lần đầu ta tới nơi này".

Nghe được Doanh Thiên nói câu này. Một tiếng "Di" ngạc nhiên vang lên.

"Ngươi là ý gì". Cái âm thanh kia lại lần nữa hỏi.

Đối với câu hỏi này. Doanh Thiên cũng không có đáp lại. Hắn đưa tay trao một cái. Không gian đen tối nơi này giống như một bức màn bị xé xuống vậy.

Tại bức màn đen bị kéo xuống, để lộ ra một cái vô cùng to lớn thân ảnh.

Thân ảnh này toàn thân đen kịt. Nhưng lại lộ ra không ổn định. Liên tục mờ ảo. Trên khuôn mặt của nó cũng chỉ lộ ra một đôi con mắt màu trắng. Không nhìn rõ khuôn mặt nó ra sao.

Nếu nhìn kỹ một chút liền thấy rõ. Đây cũng không phải là bình thường thân xác thật. Mà thực chất. Nó là 1 dạng linh hồn thể.

Lúc này linh hồn thể này bị vô số xích sắt to lớn từ khắp nơi trong hư vô khóa chặt lại. Trên xích còn bốc lên hỏa diễm thiêu đốt.

Tựa hồ đối với cái linh hồn thể này rất đau đớn.

Nhìn qua linh hồn thể này một dạng. Doanh Thiên mỉm cười nói: "Tung hoành vạn thế, Từ Vong Thiên Quân Vân Đồ. Vậy mà lưu lạc tới cái này trình độ.

Đáng thương a".

Linh hồn thể kia ánh mắt có chút nghi hoặc. Nó lần nữa nhìn kỹ lại Doanh Thiên. một lúc sau đó nó khiếp sợ hét lên:"Ngươi..... Ngươi..... Là..... Thật".

"Phải, ta chính là thật". Doanh Thiên bình thản đáp lại.

Giờ phút này. Linh hồn thể được gọi là Vân Đồ kia trong lòng là nhấc lên sóng to gió lớn. Hẳn cả đời này không muốn gặp lại nhất chính là trước mắt người này.

Có thể nói. Doanh Thiên đối với Vân Đồ là một cái cự đại bóng ma không cách nào xóa mờ.

Nếu nói trong thiên địa này. Những ai hiểu rõ Doanh Thiên nhất. Không nghi ngờ gì Vân Đồ cũng được tính là một cái.

"Làm thế nào, làm thế nào mà ngươi có thể..... ". Vân Đồ phẫn nộ hét lên.

Doanh Thiên rút ra một bầu rượu. Hắn xếp bằng xuống tại trong hư không. Chính là 1 ngụm tu hết bầu rượu này. Sau đó chậm rãi đạo:"Thế nào, ngạc nhiên sao".

"Không có khả năng. Chính ta đã thấy ngươi nhục thân chia năm xẻ 7.Linh Hồn tan vỡ thành ngàn vạn phiêu tán. Làm sao ngươi có thể lần nữa sống lên". Vân Đồ gắt lên.

"Tên kia. Hẳn cũng chỉ như vậy. Nhưng ngươi làm thế nào có thể..... ".

"Nếu như ta nói. Năm đó 1 kiếp kia. Đều nằm trong ta tính toán. Ngươi nghĩ thế nào". Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra.

"Không thể. Kế hoạch kia kỹ lưỡng chu toàn. Ngươi không thể nào biết được... Chắc chắn không thể.... Trừ phi.....Ngươi có món đồ kia". Vân Đồ thét lên. Tiếng nói của hắn cuồng bạo vô cùng. Làm cho không gian nơi này đều kịch liệt rung chuyển đi lên.

Đổi lại là nơi khác. E rằng toàn bộ không gian đã bị chấn vỡ.

Đúng lúc này. Trên người hắn xích sắt chính là hóa diễm thịnh vượng lên. Sinh sinh đem hắn trấn áp xuống. Mới khiến hắn lần nữa bình tĩnh lại.

Chờ cho Vân Đồ hoàn toàn im lặng xuống. Doanh Thiên mới gật đầu cười nói:"Đoán đúng, tiếc là không có phần thưởng".

"Làm thế nào. Món đồ kia tại trong thời gian liền đã biến mất. Ngươi từ khi nào có được". Vân Đồ hỏi tới.

"Vậy ngươi đoán xem nó biến mất khi nào". Doanh Thiên chỉ đáp lại 1 câu đơn giản.

Nhưng là Vân Đồ chợt hiểu. Món đồ kia lại lịch kinh thiên. Cho dù là hắn cũng chỉ nghe qua truyền thuyết. Tại hắn tìm hiểu qua. Món đồ kia chỉ duy nhất 1 lần xuất thế qua.

Lần đó chính là dẫn đến một trận chiến vô cùng kinh thiên động địa. Liên Đạo Quân cũng có mấy người vẫn lạc.

Kể từ đó món đồ kia đã biến mất hoàn toàn. Không còn ai biết tung tích của nó.

Vân Đồ hiểu rằng. Từ lần đó, đồ vật kia hẳn đã rơi vào Doanh Thiên trong tay.

"Vân Đồ à Vân Đồ. Ngươi là hận ta quá mức. Lại tự cho mình thông minh. Kết quả đây. Ngươi rơi vào kết cục này, đáng tiếc a". Doanh Thiên một bộ tiếc hận cười nói.

Đối với Doanh Thiên châm biếm. Mặc dù tức giận. Nhưng là Vân Đồ cũng không có phát tác. Hẳn biết cho dù phát tác hiện tại cũng không làm nên chuyện gì, hắn cười gằn:"Ngươi đây là mèo khóc chuột sao? ".

"Ân, nếu ngươi cho là vậy liền như vậy". Doanh Thiên a a cười.

Suy nghĩ một chút, Vân Đồ vẫn là mở miệng:"Ngươi tới là muốn giết ta? ".

"Không, ta vốn là một người rất nhân từ. Ta sẽ không giết một kẻ bị trấn áp". Doanh Thiên bình thản nói ra

Nghe được Doanh Thiên câu nói này. Giống như là bị đùng chạm gì đó. Vân Đồ như phát điên gào lên:"Khốn kiếp, Ngươi cũng dám xứng với nhân từ 2 chữ này, nếu như ngươi nhân từ, năm đó tại sao đem ta ức vạn tộc nhân đều giết sạch không còn một mống, ngươi còn dám nói mình nhân từ".

"Đó là do bọn hắn làm ra lựa chọn. Nếu không phải bọn hắn chọc lên trên đầu ta, ta cũng sẽ không sờ tới chúng, với lại, ta chẳng phải tha ngươi 1 mạng sao". Doanh Thiên bình thản đáp lại.

Nghe được Doanh Thiên ngữ khí bình thản kia càng làm cho Vân Đồ giận dữ. Hắn lại hét lên:"Chọc lên đầu ngươi, vậy ngươi tìm người chọc lên đầu ngươi là được. Ưc vạn tộc nhân vô tội kia. Bọn hắn làm gì để ngươi giết sạch già trẻ lớn bé. Nếu như năm đó không phải nàng cầu xin cho ta. Ta còn có

thể sống tới hôm nay sao".

Đối với vấn đề này, Doanh Thiên cũng không muốn nói nhiều. Năm đó quả thật hắn đem Vân Đồ tộc nhân đem giết sạch. Chính là có tới ức vạn. Nhưng là hắn cũng không có nhiều suy nghĩ. Chuyện này bên trong còn một chút ẩn tình không muốn thể nhân biết.

Cuối cùng Doanh Thiên nói:"Ta đều là giúp bọn hắn. Nếu không sau này kết cục của bọn hắn càng thảm".

"Giúp mẹ ngươi, bọn hắn ra sao đều mặc kệ. Ai cần ngươi quản, ngươi đây là nhân bi không có chuyện gì làm sao". Vân Đồ phần nộ quá lớn. Sau đó hắn lại nói tiếp:"Nếu như ngươi không giết ta liền dứt, ta không muốn thấy ngươi".

Doanh Thiên bật cười nói:"Ngươi đây là muốn đuổi ta đi sao, tiếc là việc ta làm chưa xong, hắn đã cất công bày xuống cho ta. Nếu như không nhận liền thật có lỗi với bản thân mình đi".

Nghe được Doanh Thiên câu nói này tới. Vân Đồ trong lòng vẫn là trầm xuống, hắn biết mình căn bản không qua mặt được Doanh Thiên. Nhưng là hắn vẫn nói:"Ngươi muốn làm gì".

"Làm gì lát ngươi liền biết. Trước không vội. Ta muốn cùng ngươi hỏi một số chuyện. Coi như gặp lại người quen trước tiên hàn huyên đi". Doanh Thiên cười nói tới.

Sau đó Doanh Thiên hỏi tiếp:"Năm đó sau khi ta bị đánh rụng. Ngươi đến cùng là xảy ra chuyện gì".

Vân Đồ hừ lạnh không đáp. Hắn không muốn trả lời Doanh Thiên.

Nhưng là Doanh Thiên cũng không có để ý. Hắn tiếp tục nói:"Chắc hẳn bọn hắn nhận ra bị ngươi cho hổ. Cho nên mới xuống tay với ngươi, đáng thương cho ngươi, mượn tay bọn hắn muốn diệt trừ ta. Đáng tiếc. Ta hay là vẫn mạnh khỏe sống tới. Còn ngươi chỉ còn là một cái linh hồn thể. Đây là bất gả không được còn mất năm thóc. Ha ha".

"Hừ. Ít ra ngươi thân thể vẫn là bị đánh phá. Không thể hoàn mỹ trùng sinh lần cuối. E rằng ngươi sẽ tồn vô cùng thời gian để hồi phục như trước". Vân Đồ lạnh lẽo nói ra.

Trong ngữ khí của hắn có lấy một cỗ tự hào.

Phải biết, Doanh Thiên là ai. Là kẻ đã từng xưng đệ nhất Thiên Địa Chí Tôn. Thiên Địa này bên trong có kẻ nào dám cùng hắn đối cứng.

Hắn là kẻ mà không ai muốn nguyện ý nhắc tới. Cho dù là những cái Thiên Tôn vô địch kia cũng kiêng kỵ không thôi.

Hết chưa, không có, Doanh Thiên đã từng tự mình khai sáng một cái kỷ nguyên vô cùng thịnh vượng. Tại kỷ nguyên này, cường giả vô số, nhưng là hắn một mình chế bá thiên địa. Ban lệnh cấm xưng đế. Gọi là Vô Đế Kỷ Nguyên.

Tại kỷ nguyên kia, không có ai dám trái lời hắn xưng đế. Cái gì Thần Đế, gì Tiên Đế,... Đều là không tồn tại. Bởi vì hắn ngự trị trên đầu chúng sinh.

Người ta xưng hắn Doanh Thiên Đế Tôn. Thiên Địa Chi Chủ, Duy Đế Độc Tôn. Bởi vì chỉ có duy nhất hắn xứng với Đế chữ này.

Hết chưa. Chưa hết. Ai cũng biết, Thiên Đình tồn tại để chăm sóc quản chư thiên vạn giới sinh linh. Mỗi một cái kỷ nguyên qua đi. Thiên Đình đều sẽ tồn tại.

Bởi vì Thiên Đình hậu thuẫn quá mức khủng bố. Đằng sau nó là Tam Thiên Đại Đạo chư vị Đạo Quân cùng sáng lập. Còn có cả Thiên Đạo. Liền Thiên Tôn cũng có tới không dưới 20 vị hậu thuẫn cho.

Nhưng là, hắn ban lệnh giải tán Thiên Đình. Phế truất Thiên Đế.

Thiên Đế không nghe. Cậy chính mình có hậu thuẫn cường đại lớn tiếng nhục mạ Doanh Thiên. Kết quả đây.

Thiên Đế bị Doanh Thiên cho chặt đầu Treo lên cổng Thiên Nam Môn của Thiên Đình. Không biết bao nhiêu Thiên Quan, Thiên Tướng, Thiên Binh bị đồ sát. Sau đó hắn đem toàn bộ Thiên Đình cho chôn vùi.

Từ đầu đến cuối những cái kia Đạo Quân, Thiên Tôn cũng không thấy một ai ra mặt ngăn cản.

Từ đó về sau. Một cái kỷ nguyên thịnh vượng. Nhưng lại vô cùng yên bình. Bởi vì bên trên ngự lấy một tôn chí cao vô thượng tồn tại.

Thử nghĩ một chút. Một nhân vật như Doanh Thiên vẫn là chịu ngã qua tay mình. Đủ khiến Vân Đồ tự hào.

"Xem ra, ngươi hay là tự hào đi". Doanh Thiên cười nói.

"Khắc khắc. Nói thế nào, ngươi vẫn là ngã qua tay ta". Vân Đồ khắc khắc cười nói.

Doanh Thiên lúc này chợt nở một cái bí hiểm nụ cười. Trông thấy nụ cười này. Vân Đồ trong lòng chợt nhảy. Hắn bỗng nhiên cảm thấy không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Thần Nỗi Giận

Nhìn thấy Doanh Thiên nụ cười bí hiểm kia. Vân Đồ có chút chột dạ. Hắn không biết mình sai chỗ nào. Nhưng là lấy hắn với Doanh Thiên hiểu biết. Hắn biết sự việc không ổn.

Hồi lâu sau, Doanh Thiên bật cười nói: "Ta đã nói, ngươi đây là tự cho rằng mình thông minh. Nhưng là hết thảy mọi chuyện. Đều là trong ta tính toán".

Vân Đồ ánh mắt chột nháy. Hắn trầm mặc suy nghĩ, một lát sau hắn mới nói: "Ngươi có ý gì".

Doanh Thiên nâng lên bàn tay của mình hắn nhìn Vân Đồ cười nói ra: "Ngươi thử nhìn xem. Đây là vật gì".

Chỉ thấy trên tay Doanh Thiên lúc này vậy mà xuất hiện một đóa Thanh Liên. Đóa Thanh Liên này tràn đầy thần kỳ đạo vận. Nó tán mát ra vô thượng khí tức. Hồng môn lơ lửng.

Hơn nữa có thể thấy trên đóa Thanh Liên này giống như được bao phủ lấy bởi tinh không vô tận. Tựa hồ như nó uẩn dưỡng lấy một tòa vũ trụ vậy.

Trông thấy trên tay Doanh Thiên đóa Thanh Liên này. Vân Đồ ánh mắt liền co rụt lại. Hắn lúc này hoàn toàn là vô cùng khiếp sợ.

Hắn quả thật đang rất sợ hãi. Bởi vì hắn biết đóa Thanh Liên này lai lịch. Và nó liên quan tới một cái bí mật của Doanh Thiên.

Vân Đồ run rẩy gần từng chữ: "Thanh.... Liên.... Thiên... Tôn... Hồng.... Môn... Thanh.... Liên".

Đúng thế. Đóa Thanh Liên này chính là một trong Thập Đại Linh Căn.

Thập Đại Linh Căn xếp từ thấp đến cao theo thứ tự là. Ngộ Đồng Thọ. Nguyệt Quế Thọ. Băng Bích Thiên Tinh Thảo. Thủy Tinh Hồ Lô Đăng. Hoàng Mai. Huyết Đào. Khổ Trúc. Hồng Môn Thanh Liên. Hồn Độn Thọ. Thái Sơ Đạo Đăng.

Hồng Môn Thanh Liên tại xếp thứ 3. Hơn nữa. Hồng Môn Thanh Liên này trước đó là thuộc về một cái tồn tại chí cao vô thượng nhân vật. Thanh Liên Thiên Tôn.

Thanh Liên Thiên Tôn. Một cái bá chủ cự đầu thiên địa. Một cái chân chính vô địch tồn tại. Biệt hiệu Thanh Liên của hắn cũng bởi vì Hồng Môn Thanh Liên mà ra.

Nếu là người khác biết được Doanh Thiên có được Hồng Môn Thanh Liên thì cũng thôi. Cho rằng đó là điều đương nhiên. Bởi vì Doanh Thiên là tồn tại cỡ nào.

Nhưng đối với Vân Đồ thì khác. Doanh Thiên có được Hồng Môn Thanh Liên là một cái kinh thiên động địa tin tức.

Bởi vì, tại trước đó rất lâu kia. Vân Đồ đã từng có lấy một đoạn thời gian bên cạnh Doanh Thiên. Vì thế có thể nói. Vân Đồ hiểu rất rõ Doanh Thiên. Và cũng biết một số bí mật của hắn.

Trong đó một cái bí mật mà rất ít người biết, đó là Doanh Thiên đã bỏ hàng trăm cái kỳ nguyên để thu thập Thập Đại Linh Căn.

Và, hắn đã có 9 cái, chỉ còn thiếu một. Chính là đóa Thanh Liên này.

Hiện tại, rõ ràng Doanh Thiên chính là đã có đủ Thập Đại Linh Căn trong tay. Cái này sẽ là sự tình cỡ nào đáng sợ.

Nói về Thập Đại Linh Căn. Tuy nói trong thiên địa mỗi một cái linh căn đều chỉ có duy nhất. Nhưng là đối với Doanh Thiên dạng này nhân vật thì cũng chưa hẳn.

Bởi vì khi đạt được Thập Đại Linh Căn về sau. Doanh Thiên sẽ thi triển ra vô cùng nghịch thiên thủ đoạn đem nó cùng thiên địa bên ngoài chặt đứt. Khiến cho thiên địa nhận định nó đã bị hủy diệt từ đó sẽ đản sinh ra cái mới.

Nói về vấn đề thu thập đủ Thập Đại Linh Căn này. Doanh Thiên cũng không phải cái duy nhất nghĩ tới. Những Thiên Tôn khác cũng sẽ có suy nghĩ này. Nhưng có lẽ, hắn là cái duy nhất đến nay thành công.

Đối với Thiên Tôn cấp độ này việc chặt đứt liên hệ của Thập Đại Linh Căn với thiên địa cũng không phải cái gì quá khó khăn.

Cho dù là Doanh Thiên cũng không rõ ràng trong Thiên Địa đến nay. Tồn tại bao nhiêu cái Thập Đại Linh Căn.

Thu thập Thập Đại Linh Căn có thể nói khó khăn vô cùng. Bởi vì mỗi một lần đản sinh ra nó sẽ đều ẩn giấu đến vô cùng kỳ lường. Muốn đem nó tìm ra chính là cực kỳ khó khăn. Lại nói, chỉ có duyên mới có thể được nó nhận chủ.

Càng thêm khó khăn chính là việc đem chúng cùng 1 chỗ dung hợp.

Linh căn bình thường hay Thập Đại Linh Căn đối với tu sĩ chính là tồn tại bên trong thức hải.

Mỗi người chỉ có một cái linh căn.

Muốn thu thập thêm linh căn khác loại đưa vào mình thức hải sẽ gây nên không thể tưởng tượng hung hiểm. Nhẹ thì linh căn vì xung đột mà hủy diệt. Nặng thì thức hải tan vỡ mà mất mạng.

Cho dù là Doanh Thiên cũng là tổn hao hàng trăm cái kỷ nguyên dài đằng đẵng cho đến hiện tại mới có thể đem Thập Đại Linh Căn thu đủ.

Trong quá khứ tại thời điểm hấn dung hợp linh căn đều là cưỡng ép dung hợp. Thất bại vô số lần. Thập Đại Linh Căn bị hấn hủy đi cũng không dưới 100 cái. Sau đó hấn đều phải chờ thiên địa uẩn sinh cái mới rồi lại bắt đầu thử lại từ đầu.

Có thể nói. Hấn là hao tổn tâm huyết cực khổ mới có thể đạt được đủ 10 cái hôm nay.

Tại trận chiến kia. Trong 9 cái Nguyên Thủy vây công hấn. Thanh Liên Thiên Tôn chính là một trong số đó. Tại thời khắc cuối cùng. Hấn bộc phát vô địch chiến lực kéo theo 2 cái Nguyên Thủy Vãn lạc. Chính là có Thanh Liên Thiên Tôn.

Cũng không biết hấn làm cách nào đoạt đến tay Linh Căn của Thanh Liên Thiên Tôn.

Nhưng là lúc đó cũng không có mấy ai đủ năng lực đi dò xét. Bởi vì trận chiến kia quá mức kinh thiên động địa. Một mảnh Nguyên Thủy Vũ Trụ bị bọn hấn đánh tới hoàn toàn hủy diệt. Hàng vạn cái Thiên Vực tan thành mây khói. Úc ti sinh linh tai bay vạ gió mà chết đi.

Đạo Quân tham chiến toàn bộ bị thương. 7 cái Nguyên Thủy còn sống sót đến nay cũng chưa biết đã tỉnh dậy hay chưa.

Vân Đồ cũng không biết. Một khi Thập Đại Linh Căn tề tựu đủ sẽ là phát sinh dạng gì biến hóa. Nhưng là hấn biết chắc. Đó sẽ là một sự kiện đáng sợ bậc nhất thiên địa này.

Giờ phút này Vân Đồ tâm hoàn toàn chìm xuống đáy cốc. Hấn khó khăn nói:"Ngươi..... Không lẽ tất cả đều nằm trong ngươi tính toán".

Doanh Thiên mỉm cười không đáp.

Vân Đồ lại nói tiếp:"Ngươi một thân nhập hắc ám. Trờ ra về sau lại giả vờ bị thương. Muốn dụ chúng ta ra tay, tất cả đều là ngươi sắp đặt sao".

Cuối cùng, Vân Đồ ngửa mặt lên cười như điên đại một hồi, sau đó hấn giống như mất hết tinh thần thêu thảo:"Ta quá tự tin a, ta quá ngu ngốc a, ta.....".

Vân Đồ không nói nữa. Hấn đã không còn tâm trí để suy nghĩ.

Doanh Thiên cũng là lắc đầu. Hấn chậm rãi quay lưng đi. Buông lại một câu.

"Ta sẽ để ngươi sống. Để ngươi có thể nhìn thấy ta một lần nữa đang lâm thiên địa, khi đó..... ". Doanh Thiên biến mất. Để lại Vân Đồ cùng với không gian hư vô này. Chìm vào trong yên lặng.

Lần nữa Doanh Thiên xuất hiện là quay lại tầng thứ 99.

Lúc này, Doanh Thiên lần nữa đặt chân lên tế đàn.

Hấn kết một loạt ấn quyết. Chỉ thấy cả tòa tế đàn này bỗng nhiên khởi động lên. Những cây cột đá kia bên trên lập tức nổi lên dày đặc phù văn.

Từng sợi xích sắt cũng như vậy như sống lại phát sáng lên.

"Két..... "

Nge được thanh âm to lớn. Những cây cột đá này chính là sinh sinh chìm xuống mặt đất. Đem xích sắt toàn bộ kéo căng.

Lúc này. Ở bên ngoài Vạn Lý Tháp chính là buổi trưa. Tính từ lúc các cái thiên tài kia đi vào tháp hiện tại cũng đã hơn 10 ngày.

Vạn Lý Đăng Thiên hội là náo nhiệt vô cùng. Các loại buôn bán giao dịch diễn ra vô cùng tấp nập. Vô số người tham gia các loại náo nhiệt. Có cờ bạc. Có đấu võ trường. Các loại buôn bán đồ vật. Cũng có đấu giá hội được tổ chức.

Đúng lúc này. Chính là phát sinh một trận âm ỉ. Chỉ thấy có người loan tin.

"Người đi vào Vạn Lý Tháp không biết vì sao đồng loạt đi ra".

Sau đó từng cái tin tức giạt mình lan truyền.

"Doanh Thiên thực lực cường đại đem rất nhiều thiên tài đuổi ra ngoài tháp".

"Doanh Thiên giết người trong tháp nhưng lại bình yên vô sự".

Trong nhất thời. Dù các loại bàn tán vang lên.

"Doanh Thiên này đến cùng là thần thánh phương nào, thủ đoạn lại quỷ dị như vậy".

"Trước leo Đấng Thiên Đài không nói, còn có thể đi vào Vạn Lý Tháp, sau đó giết người không bị xoắn giết, lại có cường đại chiến lực, hẳn là làm thế nào".

"Liên Vũ Thiếu Chủ cũng là trong tay hắn ngã xuống".

"... "

"Oanh". Một cỗ thần uy ngập trời xông phá thiên khung lao lên.

Có người nhận ra phương hướng này kinh hãi kêu lên. "Là Kim Đình Sơn, Kim Đình Sơn có thần linh hiện thân".

"Vũ Thiếu Chủ bị người giết. Là nhất mạch của vị thần kia. Hắn không giận dữ mới là lạ". Có người suy đoán nguyên nhân.

Chỉ thấy cỗ thần uy kia hiển hiện lên, sau đó một cái to lớn hư ảnh che kín bầu trời xuất hiện, hư ảnh này là một cái trung niên dạng. Nó nhìn qua Vạn Lý Thành một hồi. Sau đó chính là một chưởng ập xuống.

Một chưởng này chính là có trăm dặm bên dưới. Nếu là thật đánh xuống. Chính là không biết bao nhiêu thường dân chết đi.

Đặc biệt là, một chưởng này chính là lấy đám người Ma Âm, Mộng Diệp,..... Làm trung tâm. Rõ ràng chính là hướng các nàng mà đến.

Mộng Diệp tu vi cao nhất. Nàng biến sắc đem toàn bộ lực lượng lên phản kháng. Nhưng là đều làm không nên chuyện gì.

Thần chân chính, cùng với phạm nhân chênh lệch không thể đền bù.

Mắt thấy sắp chết dưới một chưởng này. Một cỗ khác, không, chính là 4 cỗ thần uy khác cùng xuất hiện. Đem 1 chưởng này ngăn lại.

"Hừ, các ngươi tại sao ngăn ta lại". Âm thanh giận dữ vang lên quanh quần khắp Vạn Lý Thành.

Chỉ nghe thấy một cái giọng êm ái vang lên:"Kim Dã. Ngươi tốt xấu cũng là thần. Vậy mà hướng phạm nhân xuất thủ".

Nghe được câu này. Thanh âm giận dữ kia lần nữa vang lên:"Ta mặc kệ, cháu ta đã chết. Liên quan người nhất định đều phải chết theo".

"Nếu đã như vậy, chờ người giết cháu trai ngươi xuất hiện liền tìm hắn tính sổ, những người này không liên quan".

"Hừ, vậy ta sẽ chờ hắn đi ra, nếu là hắn không đi ra, vậy đám người này nhất định phải chết theo cháu ta, lúc đó đừng có ngăn cản".

Nghe được đoạn đối thoại giữa mấy vị thần linh. Có người không khỏi run rẩy.

"Thần nổi giận nha, thật nguy hiểm, kém chút liền xảy ra thần chiến".

"Doanh Thiên tên kia đen đủi. Lần này e rằng hắn lành ít dữ nhiều".

".... "

Đối với Doanh Thiên bị thần muốn giết. Đó là nổi lên đủ các loại lời nói, đa phần đều cho rằng Doanh Thiên hẳn là chết chắc.

Tuy nhiên bên tây vực những cái kia người thì lại khác. Đối với bọn hắn. Người xui xẻo lại chính là Kim Đình Sơn vị thần kia. Nói không chừng sau chuyện này. Kim Đình Sơn sẽ tan thành mây khói.

....

P/s: cầu ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Sinh Mệnh Tổ Phù

Ngay tại thời điểm nhiều người đang bàn luận âm ỉ.

Thì bỗng nhiên.

Nghe được "Oanh..... Oanh"

Từng tiếng oanh minh vang vọng khắp thiên địa.

Sau đó là Vạn Lý Thành kịch liệt rung chuyển. Chấn đến nỗi vô số người thất điên bát đảo, đứng đều không vững.

Cái này để cho toàn bộ người ở trong thành đều hoảng sợ.

Những cái đại giáo lão tổ kia đều toàn bộ bị kinh động. Bọn hắn đều không biết chuyện gì xảy ra.

Bởi vì trăm vạn năm tới nay. Vạn Lý Thành một mực bình an vô sự. Chưa từng xảy ra chuyện tương tự.

Cái này để cho vô số người đều hoang mang sợ hãi. Bọn hắn lo lắng tai nạn xảy ra.

Lúc này, ở bên trong cấm phòng bên dưới Bách Cổ Lô kia. Lão nhân đôi mắt mở ra, sau đó chậm rãi nói:"Nên tới vẫn là tới, trăm vạn năm trách nhiệm, cuối cùng kết thúc". Sau đó thở dài một hơi liền tiếp tục nhắm mắt lại.

Bên trong Vạn Lý Tháp các tầng thế giới lúc này cũng như nhau một dạng rung chuyển kịch liệt.

Bên trong tháp người còn chưa đi ra đều sợ hãi nhao nhao đi ra.

Bọn hắn còn tưởng rằng bên trong tháp xảy ra vấn đề. Cho đến khi ra ngoài liền phát hiện bên ngoài cũng một mảnh hỗn loạn tương tự.

Khắp đông vực lúc này tại mấy cái địa điểm xuất hiện từng đạo thần quang phóng lên trời.

Từng cái thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện bên trên đám mây kia quan sát Vạn Lý Thành tình huống.

Bọn hắn những thần này đều là bị kinh động phải hiện thân. Không chỉ có như thế. Toàn bộ Cực Huyền Giới cũng đang bị lay động.

Toàn bộ thần linh trên Cực Huyền Giới cũng đều bị cỗ lực lượng này chú ý.

Ở thời điểm này, đất đai xung quanh Vạn Lý Thành đều cấp tốc sụp đổ xuống thành những cái hố sâu vạn trượng.

Từng đạo vết nứt chẳng chịt kéo dài hàng ngàn hàng vạn dặm hướng xung quanh mà lan tỏa đi ra.

Không những thế. Bên dưới mặt đất đều trào lên từng đạo khí vụ màu đen có sức ăn mòn cực mạnh.

Bất kể ai hay cái gì cây cỏ một khi bị khí vụ này chạm tới đều mất đi sinh khí trở thành tử vong một dạng.

Tựa hồ như bên dưới thành có một tôn vô cùng tà ác khổng lồ quái vật muốn thoát đi ra.

Bên trong thành lúc này tình huống vô cùng hỗn loạn. Phàm nhân đều là loạn thành một đoàn. Cho dù những tu sĩ cường giả kia cũng ít người giữ được bình tĩnh.

Ngay lúc này, một vị vô cùng cường đại lão tổ giật mình kêu lên:" Cái này,..... Đây là".

Chỉ gặp một cái vô cùng đồ sộ cảnh tượng đang diễn ra.

Nếu là đứng ở xa liền có thể nhìn thấy. Toàn bộ Vạn Lý Thành vậy mà bay lên.

Thử nghĩ một chút. Vạn Lý Thành chính là vương vấn 4 cạnh. Mỗi một cạnh đều có tới trăm vạn dặm dài. Đây là con rất lớn. Rất nhiều phàm nhân cả đời đều chưa từng đi ra Vạn Lý Thành.

Vậy mà hiện tại, một tòa khổng lồ như thế thành chậm rãi bay lên.

Rất nhanh, có thể thấy được chỉ chít bóng người cực tốc bay ra khỏi thành, bởi vì bọn hắn đều sợ hãi sẽ xảy ra tai họa. Về phần phàm nhân cũng những tu sĩ yếu kém kia thì đành chịu. Bọn hắn không có năng lực kia.

Bên trên đám mây kia, lúc này chư thần đang quan sát ánh mắt cũng là co rụt lại. Bọn hắn cũng kinh ngạc không thôi.

Nếu nói tùy tiện phá hủy Vạn Lý Thành thì bọn hắn ở đây ai cũng đều làm được.

Nhưng là nếu để bọn hắn bùng lên tòa thành này thì bọn hắn đều không ai làm được.

Không nói việc đem toàn bộ thành cùng nhà cửa và hàng tường thành kia nguyên vẹn bùng lên. Chỉ nói tới trọng lượng thôi cũng đủ đè chết bất kỳ vị thần nào ở đây.

Phải biết Vạn Lý Thành nền móng cùng với tường thành chính là xây dựng bởi một loại kỳ thạch đặc biệt gọi là Trọng Hắc thạch.

Gọi là Trọng Hắc Thạch bởi vì nếu là một viên đá nặng 1 cân thì cùng thể tích đó Trọng Hắc Thạch sẽ nặng tới 300 cân. Thêm vào đó nó có màu đen tuyền cho nên mới có tên gọi như vậy.

Nói không chút nào ngoa. Liền Vạn Lý Thành trọng lượng đủ cùng một cái tiểu tinh cầu so sánh.

Nhưng là mặc kệ nó cỡ nào nặng nề. Hiện tại đây chính xác là nó đang bay lên.

Nghe được "Leng... Keng".

Chỉ thấy Vạn Lý Thành bên dưới chính là có từng đầu thô thô xích sắt khổng lồ đang kết nối tại lòng đất.

Rõ ràng những sợi xích này là giữ lại Vạn Lý Thành. Nếu không, quả thật mà muốn bay đi.

Lúc này đây, một vị thần ánh mắt phát ra tinh quang giạt mình kêu lên: "Bên dưới, Đó là cái gì".

Không chỉ vị thần này mà toàn bộ thần linh ở đây ngay từ đầu đều chú ý tình huống bên dưới mặt đất.

Chỉ thấy lúc này đây, bên dưới Vạn Lý Thành mặt đất đã hoàn toàn sụp đổ xuống bên dưới tạo thành một cái vô cùng khổng lồ hố sâu.

Nói không ngoa, nếu là hiện tại Vạn Lý Thành rơi xuống liền sẽ lọt thỏm vào cái hố này.

Lúc này, bên dưới hố sâu đại lượng hắc vụ khí tràn ra.

May mắn. Vạn Lý Thành xung quanh không có cái khác thành trì hay thôn trang. Nếu không, hậu quả có thể nghĩ.

Nhưng là giờ phút này không có ai để ý đến cái kia hắc khí vụ. Mà bọn hắn tập trung nhìn vào trong hố sâu.

Tại bên dưới đáy hố sâu này. Có một thứ vô cùng khổng lồ. Chính nó liền so với Vạn Lý Thành đều không kém.

Không chỉ là thần, mà các tu sĩ cường giả cũng đều phát hiện đồ vật này.

Rất nhanh, bọn hắn đều nhìn ra chân diện mục đồ vật này. Trông thấy nó đằng sau. Bọn hắn không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Một vị tu vi đạt tới Linh Thánh sợ hãi nói: "Ta nhìn không lầm đi, làm sao lại có thể to lớn cỡ này".

Một vị Thông Thần Cảnh cường giả cũng là cảm thán: "Rốt cuộc là cái dạng gì sinh linh mới có thể to lớn như vậy.

Chỉ thấy hiện tại, bên dưới hố sâu kia vậy mà nằm đó một khối đầu lâu.

Chính xác là một khối đầu lâu.

Đầu lâu này to lớn chính là so Vạn Lý Thành đều muốn lớn hơn 1 phần.

Đừng nói bọn hắn phàm nhân tu sĩ này, liền xem như những cái thần linh kia cũng chưa từng thấy qua to lớn như vậy đầu lâu.

Nếu là đem nó đặt lên thành, dám nói Vạn Lý Thành sẽ bị nó đè sập.

Khối đầu lâu này toàn thân một màu đen kịt. Nó liên tục toát ra khí vụ màu đen. Ngoài ra, nó chính là bị những cái kia xích sắt quấn chặt lại.

Một vị thần cường đại nghi hoặc: "Một cái như vậy tồn tại, làm sao chúng ta xưa nay đều chưa từng phát hiện".

Cái này chính là ở đây thần nghi hoặc.

Tại nhiều thời điểm. Bọn hắn đều là đã từng tra xét qua Vạn Lý Thành, dò xét lòng đất, nhưng là cái gì đều không có phát hiện.

Hiện tại toát ra một cái như vậy to lớn đầu lâu. Làm sao bọn hắn không nghi hoặc đâu.

Lúc này, một vị nữ giới thần suy đoán nói: "Có lẽ nó được phong ấn cường đại, chúng ta đều không thể phát giác được, hơn nữa Vạn Lý Thành khởi nguyên ta đã từng tìm hiểu qua rất kỹ, trong đó có vài vấn đề rất khó hiểu, giống như là đã bị xóa đi".

Tại thế nhân đều biết. Vạn Lý Thành khởi nguyên từ Vạn Lý Tháp mà xây dựng lên. Nhưng thật ra trong đó cất giấu bí mật đã bị xóa đi.

Bọn hắn những thần này lớn nhất tuổi cũng có hơn 60 vạn năm tuổi thọ. Cũng không thể chân chính biết được bên trong bí mật.

Giờ phút này bọn hắn là đang suy nghĩ, rốt cuộc là cái dạng gì tồn tại mới có thể bày lên cái này bố cục.

Bên trong tháp.

Lúc này đứng trên tế đàn. Doanh Thiên vẫn là có thể biết được ngoại giới hết thảy.

Nhìn qua khóa đầu lâu kia. Doanh Thiên ánh mắt lóe lên dị sắc, sau đó hắn nở một nụ cười nồng đậm.

Chính hắn cũng liền không nghĩ tới, vậy mà phát hiện đồ vật ngoài ý muốn.

Doanh Thiên cười nói: "Nghĩ không tới, người vậy mà có được nó".

Doanh Thiên câu này chính là nói cho Vân Đồ nghe một dạng. Cho dù cách nhau một tầng thế giới nhưng là lấy bọn hắn thực lực căn bản không thể làm khó.

Vân Đồ hoàn toàn nghe rõ Doanh Thiên câu nói. Chỉ là hắn không có đáp lại mà thôi.

Đối với Vân Đồ im lặng. Doanh Thiên không ngoài ý muốn. Hắn tiếp tục nói: "Ta đã từng hao tổn không ít thời gian đi tìm kiếm nó, tiếc là cái gì cũng không tìm được, không nghĩ tới nó lại ở trong tay người, người ẩn giấu cũng quá sâu đi".

Vân Đồ rốt cuộc đáp lại: "Đừng giả ngây, người tới đây liền có 8,9 phần đoán ra là nó".

Doanh Thiên mỉm cười không đáp. Hắn quả thật đã từng hao tổn vô số thời gian đi tìm kiếm đồ vật này. Tại thời điểm nhận lấy tờ giấy vàng ở chỗ Bách Cổ Chân Vương hắn đã đoán ra, chỉ là hắn không nắm chắc mà thôi.

Dù sao món đồ này đã biến mất trong dòng thời gian, dù là Doanh Thiên cũng chưa từng thấy qua.

Rốt cuộc, Doanh Thiên lấy ra tờ giấy vàng, sau đó hắn kết một cái kỳ lạ ẩn quyết. Chỉ thấy tờ giấy vàng phát ra từng đạo kỳ dị lực lượng.

Bên ngoài thành.

Khỏa to lớn đầu lâu kia lúc này phát ra dị động.

Chỉ thấy nó bỗng nhiên nổi lên từng đạo phù văn kỳ lạ lưu chuyển. Những phù văn này vô cùng tối nghĩa khó hiểu. Hơn nữa lại dày đặc chi chít vô số.

Đừng nói những cái kia tu sĩ phạm nhân. Liền xem như những thần kia cũng không cách nào đếm hết có bao nhiêu phù văn.

Có thần thậm chí thử đi lĩnh ngộ những phù văn này, chỉ là hắn vừa thử lĩnh ngộ liền bị phản phệ tới trọng thương.

Vị thần này ánh mắt sợ hãi cũng ngưng trọng. Lấy hắn thiên phú cùng tu vi vậy mà không cách nào hiểu tới một chút ảo diệu. Một chút cũng không.

Thấy cảnh này, ở đây thần cũng không ai dám đi thử dò xét.

Chỉ thấy những phù văn kia lưu chuyển càng ngày càng nhanh, sau đó nó giống như bị bóc ra khỏi đầu lâu vậy.

Đúng thế. Toàn bộ phù văn giống như bị lực lượng nào đó dẫn dắt, cưỡng ép đem nó bóc ra ngoài.

Cùng lúc đó, bên trong tháp, Vân Đồ gầm lên đau đớn. Hắn cổ đau đớn này chính là không thể tưởng tượng. Cho dù là Thần cũng chịu không nổi.

Hắn điên cuồng gào thét đi lên.

Chỉ thấy tiếng gào thét thảm thiết của hắn vậy mà đi ra khỏi Vạn Lý Tháp, đem toàn bộ Vạn Lý Thành rung chuyển kịch liệt.

Phạm nhân liền đỡ, bọn hắn chỉ là bị đình tai nhức óc. Nhiều người là lỗ tai chảy máu.

Về phần những tu sĩ kia liền thảm. Có người thất khiếu chảy máu. Có người điếc. Có người thì bị chấn đến toàn thân rách nát. Chính là tu vi càng cao chịu thương thể càng nặng.

Cho dù là những thần kia đều nhao nhao lùi thật xa.

Chỉ thấy vô tận phù văn kia chính là hướng đỉnh tháp bay lên. Sau đó chui vào bên trong.

Rất nhanh, tiếng gào thét biến mất. Vạn Lý Thành cũng yên ắng lại.

Bên trong tháp. Vô tận phù văn chính là xung quanh Doanh Thiên lượn lờ, hần nâng lên tờ giấy vàng. Lập tức, vô tận phù văn giống như thủy triều bị hút lại, điên cuồng nhập tờ giấy vàng.

Doanh Thiên cầm lên tờ giấy này, chỉ thấy nó hiện tại phát sinh kinh người biến hóa.

Toàn bộ trang giấy một mảnh kim quang sáng chói. Bên trên chậm rãi lưu chuyển phù văn. Một cỗ sinh mệnh tươi mát khổng lồ phát ra.

Ngay lập tức, tầng thế giới này vậy mà đủ các loại cây cối hoa cỏ mọc lên. Không thiếu các loại trân quý thảo dược đua nhau phát triển. Không tới 10 hơi thở. Cả tầng thế giới vốn dĩ khô cằn này liền tràn ngập màu xanh. Biến thành một cái xinh đẹp thế giới.

"Sinh Mệnh Tổ Phù, rốt cuộc tới tay". Doanh Thiên hài lòng cười nói.

Đúng thế, trong tay Doanh Thiên hiện tại, chính là Thập Đại Thiên Căn uẩn dưỡng đi ra Thiên Bảo gọi là Sinh Mệnh Tổ Phù.

Sinh Mệnh Tổ Phù chính là do Sinh Mệnh Tam Thụ dưỡng đi ra.

Tại truyền ngôn nói, bên trong thiên địa sinh linh đều là Sinh Mệnh Tam Thụ sinh đi ra. Mà Sinh Mệnh Tổ Phù lại do nó diễn hóa đi ra. Ân chứa vô cùng cường đại sinh mệnh.

Đồn rằng, có được Sinh Mệnh Tổ Phù chính là nắm trong tay bất tử bất diệt năng lực. Đây là Thiên Bảo, thiên địa duy nhất có một. Cho dù là Thiên Tôn cũng thèm khát không thôi.

Nếu là lộ ra bên ngoài, e rằng Vân Đồ đều sống không tới hôm nay.

Kỳ thật, viên đầu lâu bên dưới Vạn Lý Thành chính là Vân Đồ đầu lâu. Năm đó hần bị đánh giết cuối cùng chỉ có một viên đầu lâu và linh hồn chạy thoát. Sau đó lại bị trấn áp ở đây. Có lẽ Sinh Mệnh Tổ Phù chính là nguyên nhân vì sao Vân Đồ bị đánh đến chỉ còn một viên đầu lâu vẫn có thể chạy trốn sống sót xuống dưới.

Thu Sinh Mệnh Tổ Phù lại. Doanh Thiên mỉm cười nói:"Danh xưng Tử Vong Thiên Quân, vậy mà nắm trong tay Sinh Mệnh Tổ Phù, không biết nên mừng hay là mỉa mai người đây".

Thực tế Vân Đồ tu luyện chính là tử vong đại đạo. Cho nên dù hần có được Sinh Mệnh Tổ Phù nhưng vì tương khắc cho nên hần không cách nào chân chính vận dụng.

Đổi lại là người khác thì đã sớm tái tạo thân thể khôi phục thực lực mà thoát ra.

Có thể nói, Vân Đồ là vừa may mắn cũng vừa đen đủi.

Có được Sinh Mệnh Tổ Phù mà nói, đối với Doanh Thiên hiện tại chính là cần thiết. Hần có thể tăng tốc độ khôi phục lại như xưa. Thêm vào đó, hần là có mục đích với Sinh Mệnh Tổ Phù sau này. Tất nhiên hiện tại còn quá sớm để nói về vấn đề này.

Việc cần làm đã xong. Doanh Thiên cũng không cần thiết ở lại thêm nữa. Hần động liền biến mất.

Lần nữa Doanh Thiên hiện thân chính là trên đỉnh Vạn Lý Tháp.

Vạn Lý Tháp quả thật cao vượt tầng mây. Đứng trên đỉnh tháp liền có thể đem Vạn Lý Thành trọn trong tầm mắt.

Thời điểm Doanh Thiên hiện thân. Tất cả thần đang quan sát đều phát hiện. Trông thấy Doanh Thiên bộ dáng này. Chính là có đến 8 phần thần ở đây đều lộ ra kinh hoàng thần sắc. Bọn hần lấy nhanh nhất tốc độ rời đi.

Chỉ có vài người nghi hoặc không hiểu.

Ngay lúc này, một cái hoàng kim cự chưởng phá không lao tới. Tựa hồ muốn đem Doanh Thiên bắt tới.

Trông thấy cảnh này, có thần vừa trốn thối than:"Ngu xuẩn, lần này xong".

.....

P/s: Mấy ngày rồi công việc bù đầu. Không có chương, thật xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Thần Linh?. Trong Mắt Ta Đều Là Sâu Kiến

Đại thủ hoàng kim này mang theo uy thế không thể đỡ. Tại nơi nó đi qua, không gian đều ảm ảm sụp đổ xuống. Để lại từng cái vết rách không gian đen ngòm đáng sợ.

Chỉ thấy thời điểm đại thủ này sắp chạm tới Doanh Thiên. Bên trong Vạn Lý Thành một đạo thần uy cường đại bá vũ hoành không mà lên.

Chỉ gặp một đạo kiếm mang quét qua.

Ngay lập tức đại thủ hoàng kim kia vậy mà bị cắt là làm đôi.

Nghe được một cái thanh âm đau đớn vang lên. Lúc này, tại trên đỉnh núi kia. Người xuất thủ tay đã xuất hiện 1 đạo vết chém. Thần huyết từng giọt chảy xuống.

"Ai". Một tiếng thét giận giữ vang lên.

Chỉ gặp thần quang trùng thiên. Một cái bóng dáng to lớn như muốn che lấp thiên địa hiển hiện bên trên Vạn Lý Thành. Ánh mắt như muốn chiếu rọi thiên địa nhìn về nơi sâu nhất trong Vạn Lý Thành.

Chỉ thấy bên trong thành lúc này bay lên một cái lão già già nua cực kỳ. Tay mang theo một thanh trường kiếm.

Lão già này chính là bên dưới Bách Cổ Lão già kia. Chính là Thanh Tiêu tiên tổ.

Tại thời điểm lão già này xuất hiện. Thân ảnh thần thánh kia ánh mắt giống như kim châm, nhìn chăm chăm lão già này. Như muốn dò xét hần căn nguyên.

Nhưng là hết thảy đều không nhìn ra cái gì, lão già này xa lạ đến không thể xa lạ hơn. Hần không biết lão già này đến cùng là ai.

Rốt cuộc hần mở miệng hỏi:"Các hạ là ai, vì sao muốn cản ta".

Chỉ là, lão già này đối với hần không chút nào để ý. Cái này để cho Kim Dã có chút muối mặt. Dù sao tại Cực Huyền Giới, hần cũng là một cái cường đại thần. Hơn nữa hần là có bên ngoài quan hệ. Tại Cực Huyền Giới chính là một cái máu mặt tiếng nói.

Chợt. Có một vị thần có kiến thức nhìn lão già này thật lâu. Sau đó đưa ra một cái suy đoán nói:"Chẳng lẽ nói, hần là..... Thanh Trường Hải".

3 chữ. Thanh Trường Hải danh tự này vang lên. Đây là khiến cho ở đây chư thần đều giật mình.

Đúng thế. Lão già này gọi là Thanh Trường Hải. Sở dĩ danh tự của hần để cho ng khác giật mình bởi vì.

Tại trăm vạn năm trước đó. Hần đã là một cái tiếng tăm thần linh ở Cực Huyền Giới.

Nói chính xác hần là một tôn cổ thần có thể nói là lâu năm nhất tại Cực Huyền Giới. Hần đã từng góp xuống không ít công sức cho Vạn Lý Thành.

Cũng bởi vì hần là một trong mấy vị cổ thần đặt nền móng cho Vạn Lý Thành.

Cũng vì hần danh tiếng. Cho nên trăm vạn năm qua Bách Cổ Thương Hội một mực sùng sảng tại đệ nhất thương hội vị trí này.

Những vị cổ thần kia. Đầu lần lượt rời đi Cực Huyền Giới, tìm kiếm cao hơn cảnh giới. Cũng có người thọ nguyên đến cuối mà tọa hóa.

Tại trong thế nhân đều cho rằng Thanh Trường Hải cũng đã tọa hóa. Không ai nghĩ hần còn sống cả.

Rất nhanh. Chư thần cũng đều phần mình một cái lễ.

Nhưng là, hết thảy Thanh Trường Hải đều không để ý. Hần tới trước mặt Doanh Thiên cúi đầu nói:"Chúc mừng đại nhân, đại công cáo thành".

Đối với Thanh Trường Hải lễ. Doanh Thiên thần nhiên nhận. Nhưng là bên kia chư thần đều là giật mình. Người biết chuyện thì cũng thôi. Người chưa biết chuyện chính là ngạc nhiên không hiểu.

Cái này cũng không có gì lạ. Tại thời điểm Doanh Thiên đồ thần. Thần ở Cực Huyền Giới đều đã thấy mặt Doanh Thiên. Nhưng là cũng có một số thần tại thời điểm đó là thần không tại Cực Huyền Giới. Bọn hần đều đi có việc. Cho nên hiện tại có một số vẫn là chưa biết.

Về phần cáo tri bọn hần thì cũng thôi đi. Ai biết Doanh Thiên cỡ nào đáng sợ. Chư thần cũng không ai nguyện ý đi bàn tán. Tránh cho rước họa vào thân.

Doanh Thiên nhàn nhật nở nụ cười nói: "Tiện tay thu lấy mà thôi. Cũng không tính là cái gì đại công cáo thành".

Sau đó, Doanh Thiên hướng Kim Dã lạnh nhạt hỏi một câu: "Ngươi muốn gì".

Chỉ gặp Kim Dã ánh mắt chính là bắn ra sát khí nói: "Chính ngươi giết Vũ Văn Thượng Thanh cháu ta".

"Vũ Văn Thượng Thanh?? Đúng thế, chính là ta giết". Doanh Thiên nhàn nhạt cười nói.

Nghe được Doanh Thiên câu nói này. Kim Dã chính là thần uy cuồng bạo. Hấn tức giận quát lên: "Nếu như vậy, ngươi liền đi theo cháu ta bồi đi".

Kim Dã xuất thủ. Chỉ thấy từ Kim Đình Sơn lóe lên một đạo đao mang.

Nghe được "Keng" 1 tiếng.

Từ Kim Đình Sơn bay lên một thanh to lớn thần đao. Thần đao này thân dài 3 thước. Trên thân đao khắc lấy long văn. Đao khí tung hoành giữa trời đất.

Trông thấy cảnh này. Có thần âm thâm lắng đầu: "Đây là tự tìm đường chết".

Có thần thi cảm thán: "Long Vũ Đao, tiếp cận Địa Thần Bình. Đáng tiếc, hết thầy đều không làm nên chuyện gì".

Kim Dã tay bắt lấy thanh đao này. Sau đó hấn huy đao chém tới Doanh Thiên.

Chỉ thấy ngàn vạn mà tính đao quang như xé rách không gian vây lấy Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải.

Những đao quang này chính là xuyên qua không gian. Nhắm tới Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải toàn bộ yếu hại bộ phận, cùng lúc đó chính là phong tỏa 2 người bọn hấn mọi cái phương hướng.

Nếu là để yên cho những đao quang này chém qua. Tuyệt đối sẽ bị cắt thành ngàn vạn mảnh.

Nhưng là, Thanh Trường Hải xuất thủ. Chỉ thấy trong tay hấn trường kiếm lóe lên. Từng đạo kiếm tề minh vang vọng.

Lập tức. Một cái hư ảnh to lớn vạn trượng trường kiếm xuất hiện trên bầu trời.

Thời điểm hư ảnh trường kiếm này xuất hiện. Toàn bộ không gian giống như đông cứng lại. Sau đó là kiếm khí tung hoành.

Những kiếm khí này dễ như trở bàn tay đem toàn bộ đao quang đều chặt đứt.

Không dừng lại. Thanh Trường Hải vùng kiếm. Chỉ thấy một kiếm này vùng lên lập tức đem toàn bộ không gian đều xé rách.

Nơi kiếm mang đi qua, không gian chính là bị sinh sinh cắt ra. thế không thể đỡ.

Cảm nhận được nguy hiểm khí tức. Kim Dã chính là ngưng trọng lên. Hấn trong tay Long Vũ Đao hiện ra từng đạo sáng chói long văn. Muốn đem một kiếm kia chặn lại.

Chỉ nghe được "Ngaooooo" một tiếng long ngâm.

Trên bầu trời xuất hiện lấy từng đầu long ảnh. Những long ảnh này ngưng thực không gì sánh được. Tựa hồ như chính là thật.

Trông thấy cảnh này. Có thần giạt mình nói: "Dùng chân long luyện thành đao, quả nhiên không tầm thường".

Chỉ thấy từng đầu long ảnh đều là há mồm cắn tới, muốn đem kiếm kia cho chặn lại.

Chỉ là, nghe được từng cái vỡ nát thanh âm. Toàn bộ long ảnh bị kiếm mang chém đứt.

"Xoẹt".

Kim Dã thân thể bay ngược về sau mấy trăm dặm. Máu tươi cuồng phun.

Chỉ thấy hấn trên ngực lúc này xuất hiện một cái đáng sợ vết chem. Có thể nhìn thấy nội tạng. Thần huyết điên cuồng chảy.

Hiển nhiên. Kim Dã chặn không được một kiếm này.

Cái này cũng không khiến cho chư thần quan sát ngoài dự kiến.

Dù sao tại trăm vạn năm trước. Thanh Trường Hải đã là một tôn vô cùng cường đại cổ thần. Không ai biết hấn hiện tại đạt tới cảnh giới gì. Nhưng là không phải một cái Kim Dã Nguyên Thần Cảnh có thể sánh tới.

Kim Dã lúc này vừa sợ vừa giận. hấn cũng không phải là Cực Huyền Giới bản địa thần.

Mà là từ bên ngoài đến. Cho nên đối với Cực Huyền Giới cũng không có quá nhiều hiểu biết. Chỉ là giờ phút này hắn biết. Lão già trước mắt này, hắn chọc không nổi.

Thanh Trường Hải trong tay trường kiếm nhắc lên chỉ Kim Dã lạnh nhạt hỏi:"Ngươi muốn chết thế nào".

Nghe được câu này, Kim Dã ánh mắt co lại. Nhưng là hắn cũng không có sợ hãi. Bởi vì hắn trong tay có được át chủ bài.

Hắn hít sâu một hơi nói ra:"Chuyện này vốn không liên quan tới ngươi, ngươi hà tất xía vào".

"Ta xuất thủ, chính là ngươi may mắn. Nếu là đại nhân tự mình xuất thủ, ngươi xui xẻo". Thanh Trường Hải nhàn nhạt nói ra.

Câu này nói ra để Kim Dã không khỏi nhìn lại Doanh Thiên một lần. Nhưng là càng nhìn hắn chỉ thấy Doanh Thiên một cái Địa Nguyên Cảnh. Không tin tã, Kim Dã hét lên một tiếng.

Sau đó chỉ thấy tay hắn kết từng đạo kỳ quái ấn pháp.

Lập tức, Kim Dã trên thân thần quang nờ rộ.

Cũng tại lúc này, trên Kim Đỉnh Sơn từng đạo thần quang phun trào. Kim Dã đã quyết tâm hôm nay nhất định phải giết Doanh Thiên. Cho nên hắn vận dùng mình mạnh nhất thủ đoạn.

Chỉ thấy trên Kim Đỉnh Sơn kia thần quang càng lúc càng mạnh. Cuối cùng từ bên trên đỉnh núi đi ra một vật.

Nói chính xác là một viên thái dương.

Viên thái dương này mặc dù không thể so với trên trời thái dương. Nhưng là nó cũng có được mấy vạn dặm đường kính. Có thể so với một viên tiểu tinh cầu.

Trông thấy viên thái dương này. Bên trong Vạn Lý Thành vô số sinh linh đều khiếp sợ. Bởi vì nó tỏa ra nhiệt lượng vô cùng kinh khủng. Trong nháy mắt để Cây cối đều bốc cháy. Bên trong Vạn Lý Thành đều xảy ra hỏa hoạn.

Nhưng là rất nhanh có cường giả xuất thủ đem lửa dập xuống. Nhưng sức nóng kia y nguyên để người cảm thấy khó chịu.

Một vị thần nhìn chằm chằm viên thái dương này nói ra:"Thái Dương Châu, Địa Thần Bình chân chính". Trong ánh mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ nồng đậm.

Thái Dương Châu này chính là một vị vô cùng cường đại thần linh xuất thủ đem một viên thái dương luyện thành Địa Thần Bình. Uy lực tuyệt luân.

Nêu là toàn lực đánh ra một kích có thể đem một tòa thế giới cho thiêu cháy.

Năm xưa khi Kim Dã đến Cực Huyền Giới muốn xây dựng chính mình thế lực. Chư thần bản địa đều không đồng ý.

Cuối cùng xảy ra thần chiến. Kim Dã chính là dựa vào Thái Dương Châu này mà đặt nền móng Kim Đỉnh Sơn. Trở thành một trong những thế lực lớn nhất Cực Huyền Giới.

Thanh Trường Hải muốn tiếp tục xuất thủ. Nhưng là bị Doanh Thiên ngăn lại. Hắn nói:"Được rồi. Đều đã già, sống tới đều không dễ dàng gì, hảo hảo cùng con cháu an ổn xuống dưới, chớ lại lo chuyện bao đồng".

Thanh Trường Hải cúi đầu cung kính đáp:"Vi đại nhân giải quyết một chút phiền phức chính là nhờ vinh dự".

Doanh Thiên bật cười:"Cái này cũng tính là phiền phức, bất quá là tiện tay mà thôi".

Nge Doanh Thiên cùng Thanh Trường Hải đối thoại. Để cho Kim Dã mặt mũi nóng bừng. Những lời lẽ kia rõ ràng chính là không có đem hắn để vào trong mắt.

Kim Dã quát lên:"Tiểu bối, dám khinh thường Thần Linh, nhất định phải chết, sau khi giết ngươi sẽ đem bên cạnh ngươi mấy cái đều táng theo". Ý chỉ Ma Âm mấy người.

Đổi lại. Doanh Thiên thần tình bình thản nhìn Kim Dã nói:"Thần Linh sao??. Trong mắt ta bất quá đều là sâu kiến".

"Chết". Kim Dã cuồng hồng.

Chỉ thấy từ Thái Dương Châu kia đột nhiên phóng xuất ra vô cùng đáng sợ hỏa diễm. Tựa hồ như nó có thể đem thế gian vạn vật đều đốt cháy. Nếu là hỏa diễm này rơi lên Vạn Lý Thành, tuyệt đối sẽ để Vạn Lý Thành chìm trong biển lửa.

Những hỏa diễm này giống như nước trút một dạng phô thiên cái địa hướng Doanh Thiên cuốn tới.

"Trước mặt ta nghịch lửa, Ngươi liền không có tư cách". Doanh Thiên lắc đầu.

"Phùng"

Chỉ thấy trong nháy mắt. Doanh Thiên chính là bị hỏa diễm cuốn lấy. Sau đó điên cuồng xoắn. Tạo thành một cái hỏa diễm cầu.

Tại hỏa diễm cầu điên cuồng thiêu đốt. Những tướng Doanh Thiên sẽ bị đốt thành tro bụi,nhưng là Kim Dã rất nhanh liền cảm thấy không đúng.

Hỏa diễm cầu kia nhanh chóng tan rã. Hay nói đúng hơn là tiêu thất.

Khi hắn nhìn kỹ lại thì phát hiện. Những hỏa diễm kia vậy mà bị Doanh Thiên thu vào thân thể.

Lúc này đã tránh sang một bên Thanh Trường Hải lắc đầu nói:"Ngu xuẩn không ai bằng, nếu là ta, ngươi liền chết, nếu là đại nhân, ngươi sẽ không như vậy đơn giản chết đi".

Câu nói này, Thanh Trường Hải cũng không có ý che giấu gì. Cho nên những thần khác đều có thể nghe thấy.

Bọn hắn đều cảm thấy lạnh gáy giống nhau một dạng.

Tựa hồ như nói, đôi khi, chết chính là một loại dễ dàng.

Kim Dã không tin tã, liên tục điều động bên trong Thái Dương Châu hỏa diễm. Lần này hắn cơ hồ là độc toàn lực.

Chỉ thấy vô cùng vô tận hỏa diễm kia bốc lên đem toàn bộ bầu trời đều cho che khuất. Giờ phút này ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy một bầu trời hỏa diễm. Thiên khung đều bị hỏa diễm này lấp đi.

Sau đó từng đầu hỏa long ngưng tụ đi ra. Trăm đầu, ngàn đầu, vạn đầu.

Cuối cùng. Mấy chục vạn đầu hỏa long xuất hiện. Bay lượn khắp nơi. Cảnh tượng đồ sộ có thể nghĩ.

Trông thấy cảnh này. Có Linh Thánh cường giả quỳ xuống ôm đầu:"Má ơi, đây là muốn đem toàn bộ đông vực thiêu cháy sao".

Quả thật. Nếu là màn trời hỏa diễm kia ập xuống. Thật sẽ mang Đông Vực đốt cháy toàn bộ. Khi đó không biết bao nhiêu sinh linh. Bao nhiêu đại giáo tông môn. Bao nhiêu quốc gia sẽ gặp nạn.

Doanh Thiên rút cuộc động. Hắn bay lên thật cao. Chính là bay ra xa khỏi Vạn Lý Thành. Cũng thời điểm này. Mấy chục vạn đầu hỏa long kia ập tới.

Nhưng là một màn tiếp theo khiến mọi người đều trợn mắt há mồm.

Doanh Thiên tay vung một cái. Mấy chục vạn đầu hỏa long vậy mà đổi hướng bay.

Mục tiêu chính là Kim Đỉnh Sơn. Chỉ trong chớp mắt. Toàn bộ Kim Đỉnh Sơn bị hỏa diễm bao lấy. Giống như là Hỏa Diễm Sơn một dạng.

Kim Đỉnh Sơn hộ sơn trận pháp khởi động. Từng đạo trận văn hiển hiện muốn đem hỏa diễm ngăn tại bên ngoài.

Bất quá, tại dưới mạnh mẽ như vậy hỏa diễm thiêu đốt. Trận pháp hộ sơn chính là sinh sinh bị đốt ra từng cái lỗ hổng. Hỏa diễm tràn vào.

Trong nhất thời từng tiếng khóc thét thảm thiết vang lên ngập trời.

Hết thảy diễn biến đều quá nhanh.

Kim Dã vội vàng xuất thủ đem hỏa diễm thu lại.

Đáng tiếc đều đã muộn. Kim Đỉnh Sơn chìm trong biển lửa.

Doanh Thiên tại lúc ra tay chính là sử dụng không gian thủ đoạn. Dem hỏa long xuyên qua không gian trong nháy mắt cuốn lấy Kim Đỉnh Sơn.

Nếu không chỉ đơn giản là đổi hướng bay của hỏa long. Kim Dã vẫn là có thể kịp phản ứng đem Kim Đỉnh Sơn cứu lấy.

Nhìn Kim Đỉnh Sơn chìm trong biển lửa. Kim Dã con mắt là muốn nứt. Bởi vì hắn mấy vạn năm kinh doanh đều đã chìm trong biển lửa.

Nếu chỉ có như vậy thì cũng thôi. Để cho hắn nổi điên là. Cả nhà hắn đều ở tại Kim Đỉnh Sơn.

Tại mấy vạn năm trước khi hắn tiến đến Cực Huyền Giới chính là đem theo cả nhà, gồm 6 người vợ. Hơn 40 đứa con cùng gần trăm đứa cháu. Hắn chính là một cái yêu thương tử tôn một dạng. Nếu không hắn cũng không vì Vũ Văn Thượng Thanh chết đi mà ra mặt.

Hiện tại tất cả đều chìm vào lửa.Cái này để cho hắn muốn cuồng bạo.

"Ta nhất định, xé ngươi thành trăm mảnh". Kim Dã con mắt đỏ ngầu điên cuồng gào thét.

Chỉ thấy hắt trên người bốc lên một ngọn lửa đỏ sẫm.

Trông thấy cảnh này, chư thần đều thở dài. Bởi vì bọn hắn biết, Kim Dã đang thiêu đốt chính mình khí huyết. Sau trận chiến này cho dù hắn không thua thì cũng phải chết không nghi ngờ.

Chưa hết. Chỉ thấy Thái Dương châu điên cuồng trút tinh hỏa vào trong Long Vũ Dao. Đầy trời hỏa diễm cũng nhang chóng thu về.

Thái Dương Châu thể tích càng lúc càng nhỏ đi. Tựa hồ Thái Dương Châu đang bị Long Vũ Dao hấp thu vậy.

Nhưng là Long Vũ Dao tựa hồ cũng như vậy không chịu nổi Thái Dương Châu lực lượng.

Chỉ thấy Long Vũ Dao trên thân xuất hiện từng đạo vết nứt. Trong nháy mắt vết nứt lan rộng chẳng chịt.

Tựa hồ Long Vũ Dao có thể vỡ nát bất cứ lúc nào.

Cuối cùng, đầy trời hỏa diễm biến mất. Thái Dương Châu biến mất. Thần quang cũng không còn. Thiên địa im ắng trở lại.

Chỉ gặp trong không gian kia. Kim Dã thân thể im lặng đứng đó. Tóc của hắn giờ phút này đều đã bạc trắng. Làn da nhăn nheo vô cùng. Đây là hậu quả của việc thiêu đốt khí huyết và thọ nguyên.

Thân thể của hắn giờ phút này cũng đã bị thần huyết nhuộm đỏ. Trong tay Long Vũ Dao hiện tại cùng một thanh nứt vỡ trường đao không có gì khác nhau.

Nhưng là ai nấy đều biết. Kim Dã sắp tới một kích chính là hủy thiên diệt địa lực lượng.

Chư thần ai nấy đều chuẩn bị. Cho dù bọn hắn không sợ. Nhưng là những cái kia tu sĩ phạm nhân chính là tai bay vạ gió. Bọn hắn mặc dù là thần. Nhưng là cũng không thể lơ đãng nhìn những cái kia sinh linh chết đi.

Giờ phút này Vạn Lý Thành trận pháp cũng đã toàn bộ khởi động. Đi vào tình trạng cao nhất phòng thủ.

Kim Dã chậm rãi nâng lên cây đao. Sau đó hắn hữu khí vô lực một chém vung xuống.

Một chém này. Chính là yếu ớt nhất 1 chém. Nhưng là.

"Oanhhhhh".

Tại bên trong Long Vũ Dao một cổ kinh khủng lực lượng bạo phát mà ra. Đem Long Vũ Dao chấn vỡ. Cũng đem nó triệt để hủy đi.

Một đao này chém xuống. Cả Đông Vực đều nhận trùng kích mà rung chuyển.

Một đao này chém tới, toàn bộ không gian đều trong nháy mắt vỡ nát. Trên bầu trời cũng giống như bị cắt thành hai nửa.

Một đao này chính là mang theo Thái Dương Châu toàn bộ lực lượng, cũng mang theo Long Vũ Dao toàn bộ lực lượng. Thêm cả toàn bộ huyết khí của Kim Dã.

Nói không chút nào giả. Một kích này chính là có thể so với Thần Vương toàn lực một kích. Nếu là đánh xuống đại địa. Tuyệt đối đủ để đông vực vì đó mà trầm luân. Cực Huyền Giới cũng có thể bị đánh thành 2 nửa.

P/s. Mấy ngày này vừa ốm vừa đau mắt. Viết được mấy dòng nước mắt nước mũi trào ra. Chịu thua. Chờ tới khi hắt lại viết vậy

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Trời Sập

Dưới một đao kia tuyệt luân vô bì uy lực. Ở đây chúng thần đều là kinh hãi không thôi. Bọn hắn trong lòng đều tự nhận là không cách nào đỡ nổi một đao này.

Nghe cũng phải. Thái Dương Châu là một kiện chân chính Địa Thần Binh. Chính là Thần Vương chuyên sử dụng binh khí.

Lại nói. Thực chất để đánh ra một kích này. Quả thực Kim Dã là quá lãng phí. Đồng dạng là Địa Thần Binh. Nếu là tại trong tay Thần Vương liền có thể đánh ra trăm lần, vạn lần công kích.

Nhưng là Kim Dã tu vi hiển nhiên không kịp Thần Vương. Cho nên muốn đánh ra một kích Thần Vương cái giá là quá đắt. 1 kiện Địa Thần Bình hủy đi. Đây là quá lãng phí.

Một đao hoành không mà tới. Uy thế một dạng vô địch. Đối mặt dạng này công kích. Doanh Thiên vẫn là vô cùng bình thản 1 dạng.

Chỉ gặp hấn một tay nhấc lên. Sau đó vẽ một cái. Chỉ thấy một cái đồ án to lớn hiện ra.

Đồ án này bên trên có lấy vô thượng thiên chương. Tối nghĩa ảo diệu vô cùng.

Đây là Doanh Thiên sáng tạo một chiêu. Tuyệt Hậu Sơ Tinh.

Chỉ gặp đồ án kia chính là lập tức diễn hóa ra vô thượng đại đạo. Ngập trời cổ tự hiển hiện.

Chỉ gặp những cổ tự này vậy mà đan xen với nhau tạo nên một cái bức tường bằng cổ tự.

Một đao kia chính là tại trên bức tường cổ tự này chém vào.

Mặc dù một đao kia thế không thể đỡ. Tuyệt đối có thể đem Cực Huyền Giới bỏ ra làm đôi. Nhưng là tại chém lên bức tường cổ tự này chính là lập tức bị ngăn lại. Không thể tiến thêm dù chỉ một tấc.

Chỉ thấy những cổ tự kia vậy mà lần lượt đem công kích kia hóa giải hấp thu.

Chỉ trong chốc lát. Đáng sợ công kích liền hoàn toàn bị phá giải.

Nhưng là không có dừng lại ở đó.

Từng cái cổ tự bay lượn. Chính là hướng Kim Dã lao tới. Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ cổ tự đã chui vào bên trong thân thể của Kim Dã.

Mặc dù nói Kim Dã muốn phản kháng. Thế nhưng là hiện tại hấn không có năng lực kia. Hấn hiện tại hoàn toàn vô lực.

Tại nhìn thấy chính mình bỏ ra toàn bộ đại giới đánh ra một kích bị Doanh Thiên dễ dàng phá giải. Kim Dã chính là tâm như tro tàn. Hấn biết, hôm nay mình triệt để xong.

Sau khi những cổ tự kia xâm nhập thân thể Kim Dã. Chỉ thấy hấn toàn thân chính là phát sáng lên.

Kim Dã lập tức phát hiện những cổ tự kia làm gì. Giờ phút này những cổ tự kia chính là đem thác ấn xuống thể nội của hấn.

Sau đó những cổ tự này bay ra quay trở lại về tay Doanh Thiên.

Nhìn một đầu cổ tự trên bàn tay. Lúc này trên cổ tự kia lượn lờ một đầu huyết mạch màu đỏ tím.

Nhìn thấy quen thuộc đầu huyết mạch này. Doanh Thiên con mắt phát lạnh. Hấn không cảm tình nói: "Hèn gì liền rất quen thuộc, Quả nhiên dư nghiệt".

Sau đó Doanh Thiên liền nhìn Kim Dã nói: "Người huyết mạch này mặc dù mỏng đến không có. Nhưng là tránh không khỏi dính líu, để cho ta nhìn thấy, chính là người tận mạng".

Tại Doanh Thiên nhìn thấy Kim Dã thời điểm, hấn liền cảm thấy một cái quen thuộc khí tức. Chính là huyết mạch của Kim Dã.

Kim Dã huyết mạch này mặc dù yếu ớt vô cùng. Hầu như không có. Nhưng là không cách nào qua được Doanh Thiên con mắt.

Cho nên hấn mới đối với Kim Dã dò xét thân thể. Kết quả là phát hiện ra huyết mạch này.

Tại rất lâu trước kia. Có một cái vô cùng tà ác bộ tộc xuất hiện. Bộ tộc này lập tức đại triển khai giết chóc cùng cướp đoạt. Chính là làm cho sinh linh đồ tẩn.

Tại lúc đó. Doanh Thiên trùng sinh một thể. Ký ức cùng thực lực đều cất giấu đi. Cho nên lúc đó hấn chỉ là một cái yếu đuối nhân tộc.

Tại dưới bộ tộc này họa loạn. Có không biết bao nhiêu sinh linh biến thành trong miệng chúng đồ ăn. Mỗi nơi chúng đi qua. Đều là máu chảy thành sông thì chất như núi. Thủ đoạn tàn ác vô cùng.

Mà khi đó Thiên Đình lại không quan tâm chúng sinh. Bởi vì Thiên Đế lúc đó chính là một tên chỉ đam mê tửu sắc, hoang dâm vô độ. Khiến cho chúng sinh oán hận lên tận trời.

Khi đó, Doanh Thiên chính là dẫn dắt một đám cường giả đứng lên chiến đấu. Chính là trải qua mấy vạn năm khổ cực đại chiến. Mới là đem bộ tộc kia đè xuống.

Cuối cùng, Doanh Thiên lần nữa đăng lâm đỉnh phong. Thu về ký ức cùng thực lực. Sau đó hấn tiến về Thiên Đình chất vấn Thiên Đế.

Cuối cùng vì để Doanh Thiên bớt giận. Chư vị Đạo Quân quyết định phé đi Thiên Đế. Thay lên một vị khác. Lại điều quân đi đối phó bộ tộc kia.

Doanh Thiên sau đó tự mình xuất thủ đem bộ tộc kia nơi ẩn ấp tìm ra. Sau đó đem bọn hán đều diệt sạch. Lúc đó mới trả lại yên bình cho chúng sinh thiên hạ.

Doanh Thiên vốn cho rằng bộ tộc này đã hoàn toàn bị hán diệt. Cho nên cũng không có để ý. Hán không nghĩ tới. Hiện tại vậy mà lần nữa nhìn thấy loại huyết mạch này.

Cái này khiến hán không khỏi có ý muốn, hán nói:"Cái này chính là do ta sơ sót nha, xem ra là có cá lọt lưới".

Doanh Thiên trong mắt hiện lên một đạo quang mang.

Kỳ thật, tại trong chuyện này xảy ra một chút cố sự, cái này mới khiến hán đối với bộ tộc này căm ghét.

"Huyết Minh". Doanh Thiên tay nắm chặt lại. Đem huyết mạch kia bóp vỡ nát.

Đúng tại lúc này. Chỉ thấy trên bầu trời kia không gian biến đổi. Vô cùng cường đại lực lượng từ thiên ngoại oanh xuống Cực Huyền Giới giới bích tạo thành một cái lỗ hồng.

Sau đó, từ lỗ hồng kia. Một cái to lớn môn hộ trống rỗng xuất hiện.

Tại môn hộ này xuất hiện thời điểm. Một cỗ nặng nề khí tức hàng lâm trên Cực Huyền Giới. Rất nhanh từ môn hộ này đi ra từng cái bóng người. Có tới 23 tôn.

Chỉ thấy 23 người này mỗi một cái đều thần uy khiếp người, hiển nhiên đều là thần tồn tại.

Trông thấy 23 tôn thần linh này. Vô số sinh linh đều là quỳ xuống dập đầu. Bọn hán không hiểu chuyện gì xảy ra.

Có vài vị thần biết được nội tình thầm nói:"Cuối cùng cũng đến. Nhưng là có thể sao".

Chỉ thấy giữa 23 tôn thần linh này đi ra một cái cùng Kim Dã diện mạo tương tự. Hán nhìn một chút tình huống, sau đó ánh mắt nhìn tới Kim Dã. Tại nhìn thấy Kim Dã, ánh mắt hán co rụt lại. Sau đó cấp tốc lao tới bên cạnh đỡ lấy Kim Dã hỏi thăm:"Đại ca, xảy ra chuyện gì".

Không sai. Hán gọi Kim Dã là đại ca. Bởi vì hán chính là Kim Dã đệ đệ, gọi là Vũ Văn Cập.

Kỳ thật Kim Dã cũng không phải hán tên thật, hán tên thật là Vũ Văn Đồ. Kim Dã chỉ là hán lấy một cái tên khác mà thôi.

Vũ Văn thế gia., chính là thần giới một cái khổng lồ gia tộc. Bọn hán có thể được xem là một cái đứng đầu thần giới một trong. Tại trong lịch sử bọn hán gia tộc đã có mấy lần chấp chương Thần Đình. Cai quản thần giới.

Về phần Vũ Văn Đồ. Hán chính là Vũ Văn thế gia một cái chi thứ truyền nhân. Bởi vì một số nguyên nhân. Hán rời đi gia tộc. Tiến về Cực Huyền Giới.

Nhưng là dù vậy hán vẫn là giữ liên lạc với một số thành viên gia tộc. Dù sao đây cũng là hán chỗ dựa. Cũng chính vì có chỗ dựa này cho nên hán mới có đến Địa Thần Bình Thái Dương Châu.

Trước đó hán đã gửi đi tin tức nhờ cứu viện. Cho nên người trong tộc hán mới cường ép mở một đầu thông đạo đưa người xuống tiếp ứng.

Tất nhiên thời điểm Vũ Văn Đồ gửi đi tin tức cứu viện. Doanh Thiên đều biết. Hán không ngăn cản là vì hán muốn câu thêm vài con cá. Từ đó tìm đc thứ hán muốn.

Vũ Văn Đồ hữu khí vô lực chỉ Doanh Thiên thêu thảo nói:"Hán giết cả nhà ta, ngươi chị dâu, ngươi cháu ruột đều là chết dưới tay hán".

Vũ Văn Cập ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn qua Doanh Thiên, hán thật sự nổi giận.

Bởi vì, hán rất yêu quý hán đại ca. Bởi vì đại ca hán chính là nhường hán làm truyền nhân mà rời đi gia tộc. Hiện tại đại ca của hán rơi vào kết cục như vậy. Đủ khiến hán đau lòng.

"Ngươi là ai". Vũ Văn Cập trầm giọng quát.

"Doanh Thiên". Doanh Thiên hời hợt đáp

"Ngươi có biết, đã phạm vào tội lớn". Vũ Văn Cập lạnh giọng

"Tội lớn???. Trên đời này không có cái gì với ta là tội lớn". Doanh Thiên bật cười nói.

"Vũ Văn gia tộc, không phải ai cũng có thể chọc vào, ngươi hôm nay nhất định phải chết". Vũ Văn Cập ánh mắt lạnh băng.

Hắn xuất thủ, hắn muốn vì đại ca của mình báo thù.

Chỉ thấy hắn một quyền oanh tới Doanh Thiên. Một quyền này mang theo uy thế sấm sét đánh tới Doanh Thiên. So với Vũ Văn Đồ đều mạnh hơn không ít. Hiển nhiên Vũ Văn Cập so với Vũ Văn Đồ còn mạnh hơn mấy lần.

Doanh Thiên liếc nhìn qua một lượt 23 người này. Hiển nhiên bọn hắn trên người đều có huyết mạch tà ác kia. Mặc dù mỏng manh, nhưng có vẫn là có.

Chỉ thấy Vũ Văn Cập một quyền kia khi đánh tới trên thân Doanh Thiên liền vô tung vô ảnh tiêu thất. Cái này để Vũ Văn Cập cảnh giác lên.

Hắn tại vừa rồi ra tay chỉ là muốn thăm dò qua Doanh Thiên.

Dù sao Doanh Thiên lúc này khí tức chính là một cái Địa Nguyên Cảnh. Nhưng là hắn lại có thể đem Vũ Văn Đồ đánh bại. Cái này tất có yêu.

Quả nhiên tại thăm dò. Doanh Thiên bên ngoài Địa Nguyên Cảnh chính là lừa người.

Doanh Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các người tới chỉ có như vậy". Sau đó ánh mắt thâm thúy nhìn lên môn hộ kia. Tựa hồ như chờ đợi cái gì.

Vũ Văn Cập cũng là nghiêm túc trở lên. Hắn biết, Doanh Thiên hay là khó nhằn. Cho nên hắn hiện tại hoàn toàn nghiêm túc.

"Bày trận". Vũ Văn Cập quát lên.

Trong nháy mắt, 23 cái thân kia lập tức bao vây lấy Doanh Thiên. Khóa chặt hắn mọi cái phương vị. Từng đạo trận văn hiển hiện. Vẽ lên hư không tạo thành một cái to lớn trận pháp vây lấy Doanh Thiên.

Hiển nhiên là muốn tuyệt đường lui của Doanh Thiên.

Vũ Văn Cập chủ trì trận pháp lạnh giọng nói: "Hôm nay, mở ra thần chiến, chém xuống đầu người, để cho thiên hạ thấy, Vũ Văn Thế Gia không thể chọc".

Nghe được câu này hăm dọa. Ở đây chư thần đều là sắc mặt biến hóa. Hiển nhiên bọn hắn là muốn giết gà dọa khỉ. Chỉ là, con gà này có thể giết sao.

Doanh Thiên hơi không kiên nhẫn nói ra: "Chớ lại trước mặt ta sinh. Cái gì thần chiến, bất quá chỉ là tiểu đả tiểu nháo, nếu các người thật có bản sự. Liền đi đi lên Cửu Thiên cùng những cái kia Chủ Thần Giới lẫn lộn. Chớ lại đi về những cái hẻo lánh địa phương trước mặt phạm nhân ra oai".

Dừng một chút lại nói: "Các người dạng này mấy cái tiểu thần, trước mặt phạm nhân là oai phong uy vũ, nhưng là ném lên những địa phương kia tùy tiện trào lộng một bó lớn".

Doanh Thiên câu này chối tai thật sự.

Không chỉ 23 người kia đều nghe. Mà Cực Huyền Giới chư thần đều nghe một dạng.

Bọn hắn không khỏi cúi đầu xấu hổ.

Quả thật, tại những năm tháng trước kia phạm nhân. Bọn hắn một ngày lại một ngày cố gắng thành thần. Để nhận chúng sinh quỳ bái. Để nắm trong tay sinh tử người khác.

Thế nhưng là thành thần về sau. Bọn hắn mới rõ ràng, chính mình bản thân liền quá nhỏ bé. Thế giới ngoài kia to lớn vô cùng.

Chính như Doanh Thiên nói, tại Cửu Thiên kia. Tại những Chủ Thần giới kia. Bọn hắn dạng này thần chính là chạy đầy đường như chó. Nhiều so với rau cải trắng đều muốn nhiều.

Bọn hắn tu vi này bước lên Cửu Thiên chính là làm gác cửa đều không có tư cách.

Cho nên bọn hắn những cái này yếu kém mới chọn tiến về những cái xa xôi hẻo lánh thế giới này để tận hưởng mà thôi.

Không tiếp tục nói nhiều. Bọn hắn 23 người lập tức khởi động công kích. Muốn đem Doanh Thiên đánh giết.

Chỉ thấy bọn hắn 23 ng trên thân đều nổi lên phù văn. Sau đó trên đầu bọn hắn mỗi người đều xuất hiện lấy một thanh cự kiếm.

23 thanh cự kiếm này chính là bọn hắn thần lực kết hợp trận pháp nhưng tự đi ra. Bên trong ẩn chứa vô cùng đáng sợ lực lượng hủy diệt.

"Ra tay đi. Có cái gì thủ đoạn liền tung hết ra, ta cho các người một cái cơ hội". Doanh Thiên hơi hệt nói ra.

"Giết". Vũ Văn Cập hét lên.

Chỉ thấy trên đầu hắn thanh cự kiếm kia phun ra tinh hỏa. Mà những thanh kiếm các cũng đồng loạt toát ra các loại khác nhau lực lượng. Có băng hàn. Có lôi điện. Có phong bạo.

Đủ các loại lực lượng trong chốc lát bày ra. Uy thế khủng bố vô cùng.

Đối mặt như thế trận pháp. Doanh Thiên thân ở bên trong chính là lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Tựa hồ như bất cứ lúc nào Doanh Thiên cũng có thể bị ma diệt.

Rốt cuộc. Những cỗ lực lượng kia chính là cuốn lấy nhau. Tạo thành một cái không lồ vòng xoáy.

Vòng xoáy này đủ các loại lực lượng cuốn lấy nhau. Tàn phá bừa bãi.

Trong chốc lát chính là đem bên dưới mặt đất đều xới tung. Cái gì to lớn cổ thụ. Cái gì vạn trượng núi cao. Tại dưới lực lượng vòng xoáy tàn phá bừa bãi đều bị san bằng.

Cái này khiến cho vô số sinh linh quỳ lạy. Bọn hắn những cái này nhỏ bé phạm nhân tu sĩ bên dưới thần chiến chính là bất cứ lúc nào cũng có thể tan biến.

May mắn. Chư thần Cực Huyền Giới chính là ra tay ngăn cách vòng xoáy đối với những nơi có phạm nhân ở. Nếu không hậu quả chính là sinh linh tai bay vạ gió.

Vòng xoáy kia chính là lập tức cuốn lên trên người Doanh Thiên. Vô cùng cuồng bạo đáng sợ lực lượng siết chặt lấy.

Tựa như muốn đem Doanh Thiên nghiền nát thành cát bụi một dạng.

Tại dưới vòng xoáy lực lượng. Không gian cũng chính là bị xoắn lại. Tạo thành một cái không gian vòng xoáy. Cuối cùng đem không gian chấn vỡ.

Lúc này bên ngoài 23 vị thần đều dốc toàn lực thôi động trận pháp. Bọn hắn đây là quyết tâm muốn giết chết Doanh Thiên.

Nhưng là tiếp theo một màn làm cho bọn hắn đều run rẩy.

Chỉ nghe thấy một cái nhàn nhã thanh âm vang lên: "Chỉ có như vậy, Quá yếu".

Sau đó từ bên trong vòng xoáy chậm rãi đi ra một người. Chính là Doanh Thiên.

Nhìn thấy Doanh Thiên bóng dáng. 23 thần đều là ánh mắt co rụt lại. Có người giật mình quát: "Làm thế nào, hắn làm sao đi ra".

Vũ Văn Cập giờ phút này con mắt tròn trĩnh. Hắn mặc dù đoán không ra Doanh Thiên tu vi. Nhưng hắn tin tưởng, bọn hắn 23 người liền đầy đủ để giết Doanh Thiên.

Hiện tại hắn liền biết mình sai. Doanh Thiên cường đại so với hắn tưởng tượng còn muốn xa.

"Nên đến phiên ta". Doanh Thiên nói ra một câu. Sau đó chỉ thấy hắn một ngón tay nhấc lên.

Tại thời khắc ngón tay này đưa lên. Chư thần đều cảm thấy phát lạnh trong lòng. Tựa hồ như đầu ngón tay của Doanh Thiên chính là một cái sắc bén trường thương kê tại trên cổ bọn hắn.

Rất bình thường 1 chỉ đâm ra. Một chỉ này không có cái gì chấn động không gian uy thế. Không có cái gì uy năng hủy diệt.

Chỉ đơn giản là một chỉ mà thôi.

Nhưng là, trong nháy mắt, thân thể bọn hắn 23 người đều là bị đánh xuyên.

Trên người bọn hắn đều bị thủng một lỗ. Thần huyết từ đó chảy ra.

Bọn hắn đều bị đánh cho bay ngược ra sau. Máu tươi cuồng phun.

Một màn này để Cực Huyền Giới chư thần đều phát lạnh. Một chỉ đơn giản liền đem 23 vị thần đánh rớt. Đây là cỡ nào lực lượng.

Về phần những phạm nhân kia lại càng hoảng sợ.

Bình thường thần linh trong bọn hắn suy nghĩ đều là cao cao tại thượng. Vô song vô địch một dạng.

Nhưng là hôm nay có tới 23 vị thần liên thủ đều bị người đánh rớt. Một màn này là bức nào khó quên.

Nhất là những cái kia trước đó cùng Doanh Thiên không vừa mắt lại càng run rẩy sợ hãi.

Doanh Thiên đưa tay bắt một cái. Chỉ thấy trong tay hắn xuất hiện một đạo mờ mịt kiếm khí.

Đạo kiếm khí này mờ mịt vô cùng. Nhưng là chư thần đều có thể nhìn thấy nó mang theo tử vong khí tức. Tựa hồ như là tử thần kiếm khí vậy.

Một kiếm chém ra.

"Xoẹt".

Từng cái đầu lâu bay lên.

Từng cái thân thể ngã xuống. Thần huyết nhuộm đỏ đại địa.

Vũ Văn Cập hoảng sợ hét lớn: "Gia gia. Mau cứu".

"Hừ".

Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên. Tiếng hừ này mang theo thần lực trùng kích vô cùng khủng bố. Toàn bộ thiên địa như đổ sụp một dạng.

Dưới tiếng hừ này. Chư thần Cực Huyền Giới đều là bị chấn thương. Hộc máu mà ra.

Một cái thần ánh mắt nhìn về môn hộ trên không kia nhìn tới, sau đó từng chữ nói ra: "Thần Vương".

Nhưng là mặc kệ mọi thứ. Doanh Thiên vẫn là vung lên kiếm. Muốn đem Vũ Văn Cập cùng Vũ Văn Đồ đầu lâu chặt.

Lập tức. Một cái đại thủ từ trong môn hộ kia thò ra. Thời điểm đại thủ này thò ra tới. Toàn bộ thiên địa dưới đại thủ này đều lộ ra nhỏ bé vô cùng. Tựa hồ đại thủ này chụp xuống tới liền có thể đem tòa thế giới này tóm lại.

"Làm càn". Một cái già nua âm thanh vang lên.

"Rắc.... Rắc". Lập tức. Xung quanh Cực Huyền Giới giới bích đều xuất hiện vết nứt. Chỉ trong chốc lát, toàn bộ giới bích đều vỡ vụn ra.

Không chỉ có vậy. Toàn bộ không gian xung quanh Cực Huyền Giới cũng giống như thủy tinh vỡ vụn một dạng. Toàn bộ sụp đổ đi xuống.

Khiến cho Cực Huyền Giới hoàn toàn rơi vào không gian hư vô.

Chư thần Cực Huyền Giới giờ phút này đều là tỏ ra bất lực. Bọn hắn dưới lực lượng như vậy chính là không thể làm gì. Chỉ có trợ mắt chịu chết một dạng.

"Thần Vương, quá kinh khủng". Một vị thần thảm thán.

Thần Vương, đây chính là vương giả trong thần. Lực lượng vô cùng đáng sợ.

Đạt tới Thần Vương cảnh giới này liền có thể trích tinh hoá nguyệt. Tùy tiện đều có thể đem một tòa thế giới phá hủy.

"Má ơi, đây là muốn tận thế sao". Có người không khỏi gào thét.

Nhìn bầu trời tan vỡ kia, có người thần thò nói: "Trời sắp sao".

Lúc này, toàn bộ sinh linh trên Cực Huyền Giới đều là ôm đầu khóc than.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Một Kiếm Giết Chi

Thần Vương ra tay. Đó chính là hủy thiên diệt địa.

Lúc này, Cực Huyền Giới toàn bộ đều đã rơi vào bên trong không gian hư vô. Tình hình có thể nói là nguy hiểm vô cùng.

Nếu là lúc này không có người cứu vớt. Thì Cực Huyền Giới chốc lát sẽ bị không gian hư vô nuốt chửng. Từ đây hoàn toàn biến mất trên thế gian.

Thế gian lại không Cực Huyền Giới.

Nghĩ đến cảnh này. Chư thần cùng tu sĩ cường giả trên Cực Huyền Giới lúc này đều tâm lạnh ngắt. Bọn hắn giờ phút này chỉ có thể ký thác lên Doanh Thiên trên thân.

Hi vọng Doanh Thiên có thể cải biến cục diện.

Trước đó bọn hán tin tưởng bình thường thần linh căn bản không phải Doanh Thiên đối thủ. Thế nhưng là hiện tại khác.

Đối mặt Doanh Thiên chính là một tôn Thần Vương cường đại. Tại thần giới. Thần Vương chính là cấp bá chủ một phương.

Có thể Doanh Thiên mạnh mẽ. Nhưng là trước đó hán thể hiện qua chiến lực cũng không có Thần Vương mạnh như vậy.

Thần Vương bên trong môn hộ kia sau khi xuất thủ ném Cực Huyền Giới vào không gian hư vô. Đại thủ kia liền lập tức nắm lại.

Bởi vì một số chế định. Cho nên Thần Vương này mới ném Cực Huyền Giới vào không gian hư vô. Mục đích là để không ai phát hiện hán xuất thủ.

Tại đại thủ kia nắm lại phía dưới. Toàn bộ không gian Cực Huyền Giới chính là hướng bên trong nghiền ép lại.

Cực Huyền Giới biến đổi nhanh chóng không ngừng.

Các đại lực bị ép sát lại với nhau. Tứ vực cũng vì thế mà bị hợp lại một chỗ. Các loại động đất, thiên tai xảy ra trên quy mô toàn giới.

Trong chốc lát, không biết bao nhiêu sinh linh cùng các đại giáo cương quốc gặp nạn.

Có thể nghĩ. Tại đại thủ kia nắm chặt xuống hoàn toàn. Cực Huyền Giới cũng sẽ vỡ vụn tan nát.

Rốt cuộc. Doanh Thiên xuất thủ.

Một ngón tay nhấc lên. Định thiên địa.

Một chỉ này của Doanh Thiên. Chính là đem không gian định trụ lại. Khiến cho không gian không cách nào nghiền ép.

Tại dưới 1 chỉ này. Doanh Thiên chính là đem không gian toàn bộ yên ổn lại.

Mặc kệ Thần Vương kia như thế nào vận dụng lực lượng đều không thể mây may khiến không gian rung động.

Doanh Thiên bộ dáng không cảm tình nói ra:"Tại theo ta được biết. Thần Vương cấp trở lên là không được đối với các thế giới phạm nhân xuất thủ, người không sợ Thần Chiếu sao".

Tại bên trong môn hộ kia một đạo hừ lạnh. Sau đó một cái khăn khăn mà lạnh lùng thanh âm vang lên.

"Thần chiếu?, xem ra ngươi là biết không ít. Thân phận hán không tầm thường. Nhưng là ta cho ngươi biết, nếu là tại Cửu Thiên hoặc những Chủ Thần Thế Giới kia ta liền không có cách vi phạm. Nhưng là tại một cái hẻm lách thế giới xa xôi trong vũ trụ này. Ngươi nghĩ sẽ có người quản sao".

Doanh Thiên mỉm cười nói:"Tốt một câu không có người quản, nếu vậy, liền để ta tới quản".

Dứt lời. Doanh Thiên trên thân bùng lên một cỗ lực lượng trùng thiên.

Đáng nói là, cỗ lực lượng này chỉ là Địa Nguyên Cảnh. Nhưng là cũng không phải đơn giản như vậy Địa Nguyên Cảnh.

Mà là giống như có hàng vạn, hàng tỉ cái Địa Nguyên Cảnh một chỗ cùng nhau bộc phát vậy.

Trong bát giác. Địa Nguyên Cảnh khí tức chính là ngập tràn vùng Thiên Địa này.

Cùng lúc đó. Trên thân Doanh Thiên phát quang chiếu rọi. Từng tiếng phật âm rì rào trong không gian.

Hiện tại. Doanh Thiên liền giống như là một tôn vô thượng phật chủ đang độ hóa chúng sinh vậy. Tại dưới Doanh Thiên hiển hóa dị tượng. Liền giống như một cái to lớn phật quốc hiển hiện. Bên trong phật quốc kia chìm nổi từng tòa cổ lầu miếu tự. Bên trong miếu tự có đầy đủ các loại La Hán, Bồ Tát, Phật đang tụng kinh.

Cảnh tượng hùng vĩ vô cùng.

Tại bên dưới nhìn lên cảnh này. Nguyệt Nhi gãi đầu thắc mắc hỏi:"Sur Tôn từ bao giờ lại cạo đầu làm sư".

Nghe được Nguyệt Nhi câu này ngu ngơ. Ma Âm mấy người cũng không khỏi mỉm cười. Nha đầu này quả thực chính là sợ thiên hạ không loạn một dạng.

Bên trong môn hộ kia. Vị Thần Vương này có lẽ đã nghiêm túc lên. Chỉ thấy lần này bên trong môn hộ vậy mà lộ ra một con mắt.

Con mắt này toát ra khiếp người quang mang. Tựa hồ như có thể nhìn thấu thế gian hết thảy mọi việc. Cho dù là Chân Thần, e rằng cũng sẽ bị con mắt này nhìn xuyên mà bỏ mạng.

Thế nhưng là mặc kệ con mắt này cỡ nào dò xét. Chính là không thể nhìn ra trên người Doanh Thiên một cái gì tới.

Doanh Thiên cũng không có tiếp tục dây dưa. Chính là lập tức nâng lên bàn tay.

Tại thời điểm bàn tay hần nâng lên. Đằng sau hần phật quốc kia cũng như vậy nâng lên. Một cỗ phật lực từ phật quốc ngưng tụ thành một cái thân ảnh. Thân ảnh này chính là một cái vô thượng phật tổ. Thân ngồi trên đài sen. Tôn phật tổ này có tới 8 tay. Ngoại trừ 2 tay phật hiệu trước mặt. 6 tay còn lại đều nâng một món bảo vật.

Có phật tháp, có phật chùy, cũng có phật châu, phật trượng....

Mặc dù chỉ là phật lực ngưng tụ đi ra hư ảnh. Nhưng là lại ngưng thực không gì sánh được. Đặc biệt là mấy món bảo vật kia, lại càng giống như phật môn chí bảo vậy.

Doanh Thiên đứng trên đỉnh đầu tôn thánh phật này. Sau đó một chương đánh lên. Đồng dạng bên dưới tôn thánh phật kia 6 món bảo vật cũng đều phát ra công kích.

Cũng lúc đó. Từ bên trong môn hộ kia thò ra thêm một cái đại thủ khác.

2 cái đại thủ này xuất hiện. Chính là một chỗ hợp lại với nhau. Một chương cùng một quyền đánh ra đối kháng lại Doanh Thiên.

"Oanh".

Một cái tiếng nổ rung chuyển cả Cực Huyền Giới vang lên. Tại trên thiên khung kia giờ phút này chính là không còn cái gì tồn tại. Bất luận không gian hay thời gian đều bị đánh cho băng diệt.

Tại dưới một kích này. Tất cả đều trong nháy mắt bốc hơi.

Một tiếng đau đớn vang lên trong môn hộ. Có thể thấy bên trong bay ra từng giọt thần huyết.

Thần huyết này nồng đậm mà nặng nề vô cùng. Khi thần huyết rơi xuống Cực Huyền Giới chính là đem một phiến hải vực đều nhuộm đỏ. Rơi xuống đại địa liền làm cho đại địa sụp đổ thành từng cái không đáy hố sâu.

"Bên trong Thần Vương đã bị thương". Cực Huyền Giới chư thần kinh hãi nói.

"Chẳng lẽ, đây là Thần Tôn, thậm chí.... ". Một cái khác thần run rẩy nói ra.

Tại vừa mới bắt đầu. Bọn hần đa số đều biết Doanh Thiên cường đại. Nhưng là cũng không ai biết hần cường đại tới đâu.

Dù sao kẻ địch cũng là Thần Vương cấp tồn tại. Bọn hần mấy người còn cho rằng Doanh Thiên sẽ không phải vị Thần Vương kia đối thủ. Dù sao Thần Vương là quá khủng khiếp.

Nhưng là hiện tại vị Thần Vương kia rõ ràng bị thương. Cái này chứng tỏ Doanh Thiên cường đại xa xa bọn hần tưởng tượng.

Lúc này. Doanh Thiên dị tượng đã hoàn toàn tiêu tán. Phật Quốc đã biến mất. Tôn thánh phật kia cũng không còn nữa.

Doanh Thiên ánh mắt lạnh lùng nhìn về môn hộ kia. Sau đó hần lại nhìn về một cái phương hướng khác trầm trầm nói:"Bức tượng kia, vẫn còn sao".

Hai ngón tay dẫn lực. Một đạo kiếm khí hình thành. Chỉ thấy đạo kiếm khí trên tay Doanh Thiên này, chính là có lấy rất nhiều đại đạo quy tắc. Hiển nhiên. Một kích sắp tới chính là không người có thể cản.

"Huyết Minh, ta sẽ sớm diệt tận gốc, tạm thời lấy ngươi bắt đầu". Doanh Thiên một câu nói ra. Sau đó đem đạo kiếm khí này đánh thẳng tới môn hộ kia. Trong chớp mắt. Đạo kiếm khí kia xé rách không gian đâm xuyên qua môn hộ.

Lúc này, tại một tòa Chủ Thần Thế Giới.

Bên trên thế giới này một tòa vô cùng khổng lồ thần thành. Nếu là so sánh. Tòa thần thành này so với Cực Huyền Giới Vạn Lý Thành đều to gấp mấy chục vạn lần.

Tại bên trong thần thành một cái địa phương. Một đôi mắt giắt mình mở ra. Chủ nhân đôi mắt này giờ phút này toàn thân đều là mồ hôi lạnh toát. Bởi vì hần cảm nhận được từ vong khí tức tới gần.

Lúc này. Ở trước mặt hần mở lấy một cái môn hộ không gian. Người này vội vàng cường ép đem cái môn hộ này đóng lại. Sau đó chính là vận dụng toàn thân lực lượng đem toàn bộ thủ đoạn phòng ngự của mình khởi lên.

Chỉ trong nháy mắt thần quang trùng thiên. Thần Vương chỉ uy bề ngễ thiên địa càn quét khắp nơi.

Cái này động tĩnh để cho trong tòa thần thành này ai nấy đều kinh động.

Có người không khỏi ngạc nhiên nói ra:"Hương đó là, Vũ Văn Gia".

"Thần Phủ Thần Vương xuất thủ, đây là có chuyện gì". Một cái khác tò mò thắc mắc.

Thần Vương xuất thủ, tất nhiên là có kinh thiên đại sự.

Hắn xuất thủ. Trong nháy mắt để trong tòa thần thành mấy vị tồn tại đều cảm ứng đc.

Mấy đôi mắt trong bóng tối mở ra nhìn về phương hướng này, một cái thanh âm chậm rãi vang lên:"Vũ Văn Thần Phủ lão già này đây là muốn làm gì".

"Vũ Văn Gia tiến nhập phòng ngự sao? ".

Chỉ thấy toàn bộ lãnh vực thuộc về Vũ Văn Gia hiện tại chính là đếm không hết trận pháp phòng ngự đều khởi động lên. Lít nha lít nhít trận văn hiển hiện. Toàn bộ Vũ Văn Gia tiến nhập trạng thái phòng ngự cao nhất.

Nói không ngoa, chính là 10 tôn Thần Vương cùng xuất thủ cũng không cách nào phá được dạng này phòng ngự.

"Đây là muốn làm gì". Một vị Thần Vương nghi hoặc.

Nhưng là ngay lúc này vị Thần Vương này biến sắc:"Đó là.....".

Lúc này đây. Toàn bộ người bên trong tòa thần thành này đều cảm thấy hồn vía lên mây.

"Ừng Ừng Ừng".

Từng cái dồn dập âm thanh vang vọng khắp nơi. Tựa hồ như có cái gì khổng lồ quái vật sắp đi ra.

"Phanh".

Ngay sau đó. Không gian bên trên bầu trời chính là bị phá rách đi ra. Một đạo vô địch kiếm khí phá không xuất hiện. Đạo kiếm khí này tràn ngập tuyên cổ khí tức. Các loại đại đạo pháp tắc hiển hiện.

Mặc dù môn hộ kia đã bị Vũ Văn Thần Phủ cưỡng ép đóng lại. Nhưng là Doanh Thiên đã đem nơi này tọa độ không gian khóa chặt. Đạo kiếm khí kia vẫn là xuyên phá không gian mà tới.

Đạo kiếm khí này chính là sinh sinh đem bầu trời tòa thần thành này chém làm đôi. Sau đó chính là hướng Vũ Văn Gia chém tới.

Đối mặt đạo kiếm khí này. Vũ Văn Gia toàn bộ lãnh vực thần quang rạng ngời. Một cỗ to lớn thần lực bùng phát đi lên.

Tựa như mỗi một tắc đất lực lượng đều toàn bộ bị rút ra một dạng.

Vũ Văn Thần Phủ huy động toàn thân thần lực. Kết hợp với toàn bộ Vũ Văn Gia lực lượng. Chính là đối với đạo kiếm khí kia triển khai đối kháng.

Một cái to lớn không gì sánh được Thái Dương từ Vũ Văn Gia mọc lên. Sau đó hướng đạo kiếm khí tuyên hoành kia đánh tới.

Trái với mọi người suy nghĩ sẽ có một cái kinh khủng va chạm. Tại dưới một kiếm này, thái dương kia trong nháy mắt bị chém tan. Sau đó không gì ngăn cản chạm tới Vũ Văn Gia.

Mặc cho trận pháp thủ hộ cỡ nào chắc chắn. Cỡ nào cường đại. Một kiếm này chạm tới chính là không có chút nào ngăn cản. Trận pháp liền bị đánh xuyên.

Một cái quang trụ to lớn bốc lên, trong nháy mắt đem toàn bộ thần thành đều rung chuyển.

Tại một lát sau. Quang trụ biến mất. Khói bụi cũng tản đi. Vô số con mắt hướng Vũ Văn Gia nhìn tới.

Trông thấy cảnh tượng trước mắt khiến không biết bao nhiêu người hít một hơi khí lạnh.

Tại Vũ Văn Gia địa phương kia. Đã không còn cái gì Vũ Văn Gia. Toàn bộ lãnh thổ Vũ Văn Gia dưới một kiếm này chính là hoàn toàn biến mất. Không có bất kỳ sót lại cái nào người sống.

Nếu có, chỉ là một cái khổng lồ hố sâu không đáy.

Phải biết Vũ Văn Gia lãnh thổ trong tòa thần thành này có tới mấy trăm vạn dặm. Nhưng mà hiện tại toàn bộ đều biến mất không còn tăm hơi.

Nói không ngoa chút nào. Tòa Chủ Thần Thế Giới này chính là suýt bị một kiếm này đánh xuyên.

"Rốt cục là đắc tội tồn tại nào, ra tay cũng quá độc ác a". Một vị Thần Vương không khỏi suy nghĩ.

Cùng lúc đó. Tại xa xôi trong vũ trụ.

Nơi này là một cái thần điện. Bên trong một cái từ đường.

Tại bên trong từ đường này có treo lấy hơn vạn cái thanh đăng. Bên trong mỗi ngọn thanh đăng đều có lấy một ngọn lửa to nhỏ không giống nhau. Tại mỗi ngọn thanh đăng lại có một cái danh tự.

Lúc này ngồi đó một cái lão giả. Lão giả này trông vô cùng bình thường. Hắn là người trông coi từ đường này.

Đúng lúc này. "Rắc".

Một ngọn thanh đăng đột nhiên vỡ nát. Nhìn xuống dưới chính là Vũ Văn Thần Phủ danh tự.

Lão giả này lập tức mở ra con mắt. Trong mắt tràn đầy nghi hoặc. Sau đó là chuyển sang lạnh lẽo vô cùng. Hắn đưa ngón tay bắn ra mấy đạo tin tức. Sau đó lập tức thân ảnh biến mất.

Hắn bước một bước chính là vượt qua ức vạn không gian. Xuyên qua hàng trăm cái Thiên Vực.

Tại hắn lần nữa xuất hiện thời điểm. Chính là bên trên tòa thần thành kia. Con mắt âm trầm nhìn chăm chăm về cái hồ sâu kia.

Không lâu sau đó. Mấy cái thân ảnh khác phá không mà ra. Từng cái trên thân thần lực khiếp người. Cho dù là Thần Vương cũng cảm thấy áp lực.

"Thế nào". Một cái thân ảnh mở miệng hỏi.

Lão giả kia lắc đầu đáp lại: "Bị người một chiêu diệt sát, không biết Thần Phủ hắn đắc tội ai".

"Có biết ai làm không".

"Không biết, lực lượng này chưa từng thấy qua, cũng không từng xuất hiện". Vừa rồi lão giả này đã là dò xét qua. Thế nhưng là cái gì cũng dò không tới. Không biết cổ lực lượng này là ai xuất thủ. Cũng không biết từ đâu mà tới.

"Tra. Nhất định phải tra rõ, đến cùng là ai làm. Mặc dù nơi này chỉ là một cái chi thứ Vũ Văn Gia. Nhưng là dù sao Thần Phủ hắn cũng đã tiến vào từ đường nhận tổ quy tông, đây là đánh mặt Vũ Văn Gia Tộc. Vũ Văn Gia Tộc chúng ta, cũng không dễ dàng như vậy thiệt". Thân ảnh kia thanh âm lạnh ngắt nói ra.

Vũ Văn Gia nơi này chính là chỉ một cái chi thứ mà thôi. Cùng dòng chính Vũ Văn Gia trên Cửu Thiên đã xa cách mấy cái thời đại.

Tại Vũ Văn Gia Tộc dòng chính đã quy định. Bên ngoài những cái chi thứ kia nếu là có người đạt tới Thần Vương cấp độ liền có thể hồi tộc. Nhận tổ quy tông. Từ đó nhận được dòng chính che chở.

Đáng tiếc. Vũ Văn Thần Phủ khổ cực tu luyện mấy cái thời đại mới có thể đạt tới Thần Vương cấp độ này. Lần nữa đạt được dòng chính tán thành. Nhưng là hôm nay liền vô thanh vô tức tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73

Rất nhanh chóng. Vũ Văn Gia một chi bị người diệt sát tin tức lan tỏa khắp Thần Giới.

Mặc dù nói kia chỉ là một cái chi thứ. Nhưng dù sao cũng có được một tôn Thần Vương, lại được nhận tổ quy tông. Xét cho cùng vẫn là thuộc về Vũ Văn Gia.

Vũ Văn Gia. Đây là một cái siêu cấp khổng lồ quái vật. Chân chính Thần Giới cự đầu bá chủ.

Vũ Văn Gia truyền thừa cực kỳ xa xưa cổ lão. Tại nghe rằng từ trước Đạo Suy kỷ nguyên kia liền đã truyền thừa xuống.

Mỗi một cái thời đại Vũ Văn Gia đều có thể bồi dưỡng đi ra Thần Đế. Trong lịch sử đã không ít lần chấp chương Thần Đình.

Tại Thần Giới. Có thể cùng Vũ Văn Gia lật bàn tay. Ngoại trừ vài cái ẩn thế siêu cấp tồn tại có lẽ cũng vượt không qua mười cái thế lực. Có thể thấy Vũ Văn Gia là cỡ nào đáng sợ.

Vì lẽ đó. Vũ Văn Gia người căn bản không có ai dám đi trêu chọc. Nhưng là hôm nay. Một cái chi thứ có được Thần Vương tọa trấn bị người diệt sát. Đây là khiến cho Vũ Văn Gia trên dưới tức giận. Cũng trở thành bàn tán đề tài khắp thần giới.

Trở lại Cực Huyền Giới.

Lúc này mọi chuyện đều đã yên lặng xuống.

Vạn Lý Đăng Thiên Hội nhanh chóng giải tán. Ai về nhà nấy. Vạn Lý Thành rơi vào im ắng lạ thường.

Lúc trước. Sau khi đánh giết Vũ Văn Thần Phủ. Doanh Thiên thi triển không gian lực lượng, đem Cực Huyền Giới bên trong hư vô kéo ra. Trong nháy mắt na di đưa Cực Huyền Giới xuất hiện tại một góc khác của Thần Giới.

Cái này mục đích là để che giấu Cực Huyền Giới vị trí. Bởi vì sự tình kia. Nhất định sẽ tra xuống. Hẳn liền không sợ. Nhưng là Cực Huyền Giới vô số sinh linh lại khác.

Dựa trên phong cách làm việc của chủng tộc kia. Cực Huyền Giới bị diệt là không khó. Cho dù bị diệt cũng không ai để ý một tòa thế giới như vậy.

Cực Huyền Giới lúc này mọi sự đều trở nên yên tĩnh.

Vô số cương quốc lãnh thổ đóng cửa an phận. Vô số tông môn trở về phong kín sơn môn. Cấm đệ tử ra ngoài.

Chư thần Cực Huyền Giới cũng đều lui về ẩn thân.

Có thể nói. Cực Huyền Giới từ giờ cho đến rất lâu về sau sẽ là một mảnh an bình.

Tại Bách Hoa Lâu lúc này trên cao nhất 1 tầng kia. Tụ tập lấy một đám người.

Tại trong gian phòng to lớn xa hoa này. Bày lên một mâm lớn rượu thịt. Thịt là vô cùng cường đại thịt thú. Có thể so với Linh Thánh cảnh. Rượu là áp ủ mấy vạn năm rượu quý.

Doanh Thiên ngồi tại chính giữa. 1 chân gác lên. Tay cầm bầu rượu chính là ủng ực tu lấy.

Bên dưới kia. Ngồi im lặng lấy một đám người. Chính là Ma Âm, Mộng Diệp các nàng. Còn có Thanh Trường Hải lão giả kia cùng Thanh Tiêu.

Bên dưới nữa liền có cả Xích Ý Lan cùng Nhạc Viễn Thường cũng có mặt.

Thanh Trường Hải cùng Thanh Tiêu có mặt là dễ hiểu. Về phần Xích Ý Lan. Nàng là người quản lý Bách Hoa Lâu. Chính là Nguyệt Nhi yêu cầu nàng ngồi xuống. Tất nhiên là để cho nàng gọi món ăn.

Về phần Nhạc Viễn Thường. Hẳn là đại diện cho Vạn Lý Thành tới bồi tội Doanh Thiên.

Trong phòng. Ngoại trừ Doanh Thiên bình thần uống rượu. Cùng với Nguyệt Nhi và Tiểu Hùng 1 bộ ăn uống nhiệt tình thì không khí có chút trầm lắng xuống.

Rốt cuộc. Doanh Thiên bỏ xuống bầu rượu nhìn xung quanh một lượt nói:"Thế nào yên lặng như vậy. Tới. Đánh cái uống no say".

Rốt cuộc. Thanh Trường Hải chậm rãi mở miệng ra nói:"Đại nhân, người sắp đi sao".

Đối với Thanh Trường Hải câu nói này, ở đây mấy người trong lòng đều động. Bọn hắn cũng không nghĩ Doanh Thiên nhanh như vậy muốn đi.

"Ân, ở đây sự tình đều đã xong. Nên rời đi thôi đi". Doanh Thiên trên mặt không chút biểu tình nhàn nhàn nói ra.

Nói tới. Doanh Thiên mục đích chính đến Cực Huyền Giới ngoài việc lấy được truyền thừa Cửu Diệu Thánh Tôn giao cho Ma Âm. Chính là Sinh Mệnh Tổ Phủ sự tình. Hiện tại mọi việc đều đã xong. Hẳn cũng nên rời đi thôi đi.

Vạn Lý Tháp người kia sắp đặt một số thứ. Để cho Doanh Thiên một chút tin tức. Hẳn cũng nên đi xem xét thời điểm.

Thanh Trường Hải nâng 1 chén mời Doanh Thiên nói:"Nguyện đại nhân trường tồn vĩnh cửu".

"Đại nhân". Lúc này Nhạc Viễn Thường mới ấp úng nói ra.

Hắn là đại diện Vạn Lý Thành tới muốn bồi tội cho Doanh Thiên. Dù sao trước đó là có một số người có mắt không trông. Mạo phạm đại nhân. Tiểu nhân thay mặt bọn hắn tới bồi tội với đại nhân".

"Nói đi". Doanh Thiên liếc Nhạc Viễn Thường nói.

Nhạc Viễn Thường thở dài một hơi sau đó nói:"Trước đó Vạn Lý Thành có mấy người có mắt không trông. Mạo phạm đại nhân. Tiểu nhân thay mặt bọn hắn tới bồi tội với đại nhân".

Đang ngồi bên cạnh Doanh Thiên, Ma Âm khinh bỉ cất lời:"Mặt mũi của Nhạc Vương Gia cũng quá lớn đi, cho dù là thần, muốn bồi tội với chúng ta công

tử cũng không có tư cách".

Nghe được Ma Âm câu này, Nhạc Viễn Thường toát mồ hôi lạnh. Hắn là được Vạn Lý Thành cao tăng, cùng mấy vị thần cử tới. Muốn nhìn Doanh Thiên một chút thái độ. Nhưng là hắn một cái Thông Thần Cảnh nhỏ bé này. Thật sự là gánh không nổi mặt mũi kia.

Quả thật như Ma Âm nói. Cho dù là thần trước mặt hắn cũng chỉ có nước quỳ. Hắn lấy tư cách gì cùng Doanh Thiên nói chuyện đây.

Doanh Thiên bật cười nói với Ma Âm: "Tốt, không cần trêu chọc hắn". Dừng chút lại nói: "Không có gì lớn sự tình, bất quá là hài tử chơi đùa mà thôi, tuổi trẻ mà, hơn nữa ta cũng sắp rời đi, không có gì đáng để nói".

Nghe được Doanh Thiên lời nói, Nhạc Viễn Thường giống như được ân xá một dạng. Hắn thở dài một hơi.

Quả thật đối với hắn, thậm chí là toàn bộ Cực Huyền Giới, Doanh Thiên rời đi là một cái tốt nhất tin tức. Dù sao hiện tại Cực Huyền Giới vị trí đã đổi. Cũng sẽ không lo lắng có người tìm tới.

Cuối cùng, Nhạc Viễn Thường là cáo lui rời đi.

Thanh Trường Hải lên tiếng hỏi: "Đại nhân bao giờ đi".

"Hiện tại liền đi".

"Vội như vậy? ".

"Có một số sự tình. Nên là làm cho xong xuôi, tranh thủ chút thời gian". Doanh Thiên ánh mắt xa xăm nói ra.: "Các người trăm vạn năm thù hận đã hoàn thành. Nên là các người tung hoành thời điểm, thần giới rộng lớn kia. Tin tưởng sẽ có một ngày danh chấn vạn giới".

"Tạ đại nhân đánh giá". Thanh Trường Hải chấp tay cúi đầu.

"Ta chỉ nói sự thật mà thôi".

Rốt cuộc, sau khi ăn uống no say. Doanh Thiên chuẩn bị rời đi.

Xích Ý Lan từ đầu tới cuối đều không nói gì, giờ phút này rốt cuộc lên tiếng: "Công tử. Có thể cho ta đi theo không".

Đối với Xích Ý Lan đề nghị này. Nguyệt Nhi nhanh nhẩu cười hi hi nói ra: "Thế nào, lão nhân gia người phải lòng ta sư tôn sao. Muốn đi theo hầu hạ hắn".

Nghe Nguyệt Nhi trêu chọc câu này khiến Xích Ý Lan một mặt liền đỏ lên.

Doanh Thiên một gõ khiến cho Nguyệt Nhi nhảy lên kêu đau. Sau đó cười nói: "Nha đầu, muốn hay không ta treo người lên đánh". Sau đó lại nhìn về Xích Ý Lan lắc đầu nói ra: "Có một số chuyện là không thể theo ý mình. Người vẫn là nên cố gắng tu luyện. Sớm ngày thành thần".

Xích Ý Lan trong lòng lập tức trở nên thất vọng. Nàng rõ ràng. Doanh Thiên đây là từ chối nàng.

Ngay sau đó, Từ Nghiên liền hỏi: "Công tử, chúng ta đi đâu".

Doanh Thiên móc ra một viên huyết thạch. Viên huyết thạch này chính là lúc trước trên thần hạm Từ Nghiên tự tay lấy cho hắn.

Nhìn trên tay viên huyết thạch này. Doanh Thiên mỉm cười liếc nhìn Từ Nghiên sau đó nói: "Có lẽ, trở về người quê hương một lần đi".

"Trở về ta quê hương?". Từ Nghiên ngạc nhiên. Sau đó là một chút thần thờ.

Doanh Thiên nói tới. Chính là Nhật Nguyệt Giới. Nơi đó có Nhật Nguyệt Thần Giáo là nơi nàng xuất thân.

Lúc trước Doanh Thiên muốn đưa nàng đi. Cái này có chút đột ngột. Nơi kia nàng có rất nhiều người quen. Hiện tại có cơ hội một lần trở về từ biệt. Cái này khiến nàng trong lòng có chút hồi hộp.

Doanh Thiên không có đợi lâu. Hắn thông qua viên huyết thạch kia. Khóa chặt lấy một cái tọa độ không gian. Sau đó xuất thủ

Đại lượng không gian pháp tắc diễn hóa. Lập tức mở ra một đầu thông đạo không gian.

Thanh Trường Hải, Thanh Tiêu cùng Xích Ý Lan cúi đầu cung kính nói: "Cung tiễn đại nhân".

Rốt cuộc Doanh Thiên đám người đều rời đi hết.

Ngay sau đó, Thanh Trường Hải dẫn Thanh Tiêu trở về. Để lại Xích Ý Lan có chút thất lạc.

Cuối cùng thật lâu sau đó. Nàng trong mắt lóe lên một vẻ kiên định.

Chính Doanh Thiên cũng liên không biết. Thanh Tiêu cùng Xích Ý Lan vài năm sau liền kết thành đạo侶. Ngán ngùi vài vạn năm sau đó. Bọn hán 2 người vợ chồng chính là nổi tiếng khắp thần giới.

Lúc này đây. Xuyên qua ức vạn tinh không. Rốt cuộc. Doanh Thiên đám người đi đến Viêm Dương Thiên Vực.

Tòa Thiên Vực này vô cùng to lớn. Bên trong có lấy hàng tỉ viên tinh thần. Cũng có hơn 10 triệu tòa thể giới to nhỏ.

Lúc này đây. Doanh Thiên đám người lơ lửng bên ngoài tinh không. Trước mặt họ là một tòa thể giới to lớn. Cơ hồ có thể cùng Cực Huyền Giới so sánh.

Từ Nghiên nhìn tòa thể giới này, ánh mắt tràn ngập ngạc nhiên không thể tưởng tượng nổi. Ban đầu nàng còn tưởng rằng Doanh Thiên đưa nàng đi nhầm chỗ. Nhưng là xem xét lại. Tòa thể giới trước mắt chính là Nhật Nguyệt Giới quê hương của nàng.

Sở dĩ nàng ngạc nhiên vì hiện tại Nhật Nguyệt Giới phát sinh biến hóa khổng lồ.

Lúc trước. Nhật Nguyệt Giới hay là một tòa Trung Thế Giới mà thôi. Chỉ nhỏ bằng 1/100 lần Cực Huyền Giới. Nhưng là hiện tại. Nhật Nguyệt Giới không biết vì lý do gì mà trở nên to lớn hơn rất nhiều.

Lại nói về phân chia các thể giới. Từ 10 tỉ sinh linh đổ xuống gọi là Tiểu Thế Giới. Giống như Cửu Hà Giới trước đó chính là Tiểu Thế Giới.

Từ 50 tỉ sinh linh xuống đến 10 tỉ chính là Trung Thế Giới.

Từ 50 tỉ sinh linh trở lên gọi là Đại Thế Giới. Cực Huyền Giới mặc dù ở nơi xa xôi hẻo lánh trong vũ trụ. Nhưng là có tới hơn 200 tỉ sinh linh tồn tại. Có thể xưng là Siêu Cấp Đại Thế Giới.

Ngoài ra còn có Thần Thế Giới. Chính là dựa vào số lượng Thần mà quyết định.

Thế giới có số lượng thần đạt tới 1000, gọi là Tiểu Thiên Thế Giới.

Thế giới có số lượng thần đạt tới 1 vạn. Gọi là Trung Thiên Thế Giới.

10 vạn thần đổ lên gọi là Đại Thiên Thế Giới.

Ngoài ra còn có Chủ Thần Giới. Thần số lượng rất nhiều. Căn bản đếm không hết.

Từ Nghiên nhìn trước mắt to lớn Nhật Nguyệt Giới nói ra: "Hắn là đã có đại sự phát sinh".

Doanh Thiên nhìn Nhật Nguyệt Giới một lượt. Trong mắt hiện lên ý cười nói: "Có chút ý tứ".

Ngay sau đó. Chính là xuất hiện tại bên ngoài Nhật Nguyệt Thần Giáo sơn môn.

Tại thời điểm tiến vào sơn môn. Một cái băng lãnh thanh âm vang lên: "Dừng lại. Có biết đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo lãnh địa". Chỉ thấy một đám đệ tử canh gác sơn môn chạy tới ngăn không cho Doanh Thiên mấy người đi vào.

"Ta muốn lên Nhật Nguyệt Sơn". Từ Nghiên nói ra.

"Không phải đệ tử giáo ta, không thể lên núi". Một cái đệ tử nói ra.

Ngay lúc này, một cái giọng nữ tử vang lên: "Từ Nghiên tỉ tỉ. Ngươi trở về".

P/s: cuối năm, công việc nhiều. Chương ra chậm. Thành thật xin lỗi. Vẫn mong mọi người ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Nhật nguyệt thần giáo

Ngoảnh lại sau. Liền nhìn thấy từ xa chạy tới mấy cái nữ tử. Những nữ tử này chính là cùng Từ Nghiên một đám tỉ muội.

Lại nói. Doanh Thiên cũng là từng thấy qua các nàng. Lúc trước, tại trên thần hạm kia. Khi Doanh Thiên tiến vào Từ Nghiên khuê phòng liền cùng các nàng gặp qua. Chỉ là sau đó hắn thi triển ra Thiên Địa Thất Sắc. Đem các nàng đóng băng lại mà thôi.

"Tử Nghiên tí tí, tí đi đâu lâu như vậy, muội nhớ tí muốn chết luôn". Một cái chừng 17 tuổi cô nương nhào tới ôm cổ Tử Nghiên làm nũng nói.

Chỉ thấy Tử Nghiên trong mắt tràn đầy yêu thương vuốt mái tóc của cô nương này nói:"Tiểu Hằng ngoan. Tí tí chẳng phải về thăm người sao".

Bên kia một cái khác nữ tử cười cười nói ra:"Tử Nghiên tí không biết, lúc biết tí không có trở về, Tiểu Hằng chính là nước mắt chảy dài mấy ngày".

Trong chốc lát. Một đám nữ tử chính là một chỗ huyên náo. Đủ các loại truyện muốn nói.

Một lát sau. Một cái nam tử tiếng nói vang lên.

"Có chuyện gì ở đây vậy".

Chỉ thấy đi tới là một cái nam tử có chút cao lớn. Nam tử này chính là lúc trước bên trên Thần Hạm. Hắn gọi là Hùng Nguyên.

Trông thấy Hùng Nguyên đi tới. Một cái nữ tử tên là Thanh Tâm vui mừng cười nói:"Sur Huynh. Người xem ai trở về".

Hùng Nguyên ánh mắt lập tức rơi trên người Tử Nghiên. Ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên. Lúc sau, hắn không khỏi nở nụ cười nói ra:"Từ sư muội, rốt cuộc muội cũng trở về, có biết ta ngày đêm nhớ muội".

Nghe được Hùng Nguyên chào hỏi, Tử Nghiên cũng là gật đầu chào:"Sur huynh".

Ngay sau đó. Hùng Nguyên ánh mắt chính là hướng về Ma Âm mấy người. Lập tức trong mắt hắn hiện lên vẻ si mê. Bởi vì Ma Âm, Mộng Diệp, Tuyết Ngạo Linh 3 người này chính là mỗi cái đều xinh đẹp khó tả.

Tại trước đây hắn luôn cho rằng. Chỉ có Tử Nghiên là đệ nhất mỹ nhân. Không nghĩ tới hiện tại một lúc liền toát ra 3 cái. Mỗi cái đều có thể cùng Tử Nghiên một chỗ so sánh.

Phải biết, các nàng hiện tại chính là bình thường ăn mặc một dạng. Ai biết một khi trang điểm lên sẽ là cỡ nào mỹ lệ đâu.

Không khỏi. Hùng Nguyên là tiến tới hỏi thăm"Sur muội, mấy vị này là..... ". Vừa nói vừa chỉ mấy người Ma Âm.

Tử Nghiên nghe vậy chính là một bộ lúng túng. Nàng cũng không biết nên trả lời thế nào cho đúng. Bởi vì nàng không dám tiết lộ Doanh Thiên thân phận.

"Bằng hữu mà thôi". Doanh Thiên vội vội nói ra.

"Àn, bằng hữu sao". Hùng Nguyên ánh mắt có chút nghi ngờ nhìn nhìn Doanh Thiên. Bầu không khí có chút trầm xuống.

Thấy không khí có chút không đúng. Tử Nghiên vội vàng nói ra:" Phải rồi, Sur huynh. Nhật Nguyệt Giới đến cùng xảy ra chuyện gì".

Hùng Nguyên thu lại ánh mắt. Nhìn tới Tử Nghiên nhẹ nhàng nói:"Sự việc nói ra rất dài, trước đó vẫn nên hỏi sơ. Sau đó lại nói".

"Phải đó, sư tỉ, trước hỏi sơ. Lần này tí về nhất định phải dạy cho Cát Ngân cái kia gia hỏa một bài học". Tiểu Hằng có chút giận dữ nói ra.

"Cát Ngân?". Tử Nghiên có chút ngạc nhiên hỏi:"Nàng ta làm sao".

"Hừ. Tí không trở về, ả ta nhân cơ hội liền leo lên Thánh Nữ vị của tí. Còn đuổi bọn muội đi ra Thánh Nữ Cung. Những ngày này bọn muội sống rất khổ sở". Tiểu Hằng mếu máo.

Tử Nghiên trong lòng chợt hiểu. Cát Ngân nàng kia lúc trước chính là một cái cùng nàng tranh giành vị trí Thánh Nữ của Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trải qua rất nhiều các loại thử thách. Cuối cùng Tử Nghiên vẫn là vượt lên một bậc. Đoạt tới Thánh Nữ Vị. Việc này hẳn là khiến nàng ôm hận trong lòng.

Trải qua Cực Huyền Giới nạn kia. Nàng không có trở về. Hẳn là Cát Ngân liền nhân cơ hội này leo lên Thánh Nữ Vị. Cái này Tử Nghiên cũng không có ngạc nhiên. Dù sao nàng rời bỏ vị trí Thánh Nữ. Thần giáo tất nhiên sẽ đưa người lên thay thế.

Sau đó. Mọi người tiến lên Nhật Nguyệt Sơn.

Nhật Nguyệt Sơn là bên trong 9 ngọn chủ phong của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Làm Nhật Nguyệt Giới đệ nhất giáo phái. Nhật Nguyệt Thần Giáo là có được vô cùng rộng lớn lãnh thổ. Nói trắng ra. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều thuộc về Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Chỉ tính riêng khu vực quân hạt liền chiếm tới 1 phần 5 toàn bộ Nhật Nguyệt Giới diện tích.

Về phần lãnh địa giáo phái chính là có tới hơn 8 vạn tòa đại sơn to lớn.

Trong 8 vạn tòa đại sơn này có 9 ngọn chủ phong. Nhật Nguyệt Sơn là nơi xử lý toàn bộ công vụ của thần giáo.

Nhật Thần Sơn cùng Nguyệt Thần Sơn là nơi 2 vị Giáo Chủ ngụ tại. Còn lại 6 vị chủ phong khác là do 6 vị vô cùng cường đại Thái Thượng Trưởng Lão ngụ lấy.

Trên đường đi lên Nhật Nguyệt Sơn. Liền có thể thấy được núi này to lớn hùng vĩ cỡ nào. Các loại đỉnh đài lầu các xây cạnh nhau nhiều vô số kể. Trên mây ẩn hiện từng tòa kiến trúc. Bên trong phát ra cường đại khí tức. Nhìn qua liền biết bên trong giấu lấy cường giả.

Trên đường đi 3 bước lại nhìn thấy một đám đệ tử đi lại. 5 bước lại thấy một nhóm chấp pháp đệ tử canh gác. Nhân khí phải nói là vô cùng hưng thịnh. Trên bầu trời kia từng đạo bóng người bay vút qua lại. Các loại phi cầm thú nhiều không thể tả. Mây trắng vờn vờ. Có thể nói đây là một hội thịnh thế chưa từng có của Nhật Nguyệt Thần Giáo.

Rốt cuộc Doanh Thiên đám người đều đã được an bài tại một cái biệt viện.

Biệt viện này nằm tại đằng sau Nhật Nguyệt Sơn. Nơi này là Tử Nghiên cho xây dựng sau khi nàng lên làm Thánh Nữ. Mục đích là để mỗi khi mệt mỏi đều tới thư giãn.

Biệt viện bên trong khuôn viên có thể nói là rất rộng lớn. Có được một cái to lớn hồ, bên dưới nước trong thấy đáy. Các loại cá bơi lội vô cùng thích mắt.

Chưa hết. Ngoài ra còn có các loại hoa do tự tay nàng trồng. Tỏa ra mùi hương thơm ngát dễ chịu vô cùng.

Tiểu Hằng ôm lấy Tử Nghiên nói: "Từ sau khi bị Cát Ngân đuổi ra Thánh Nữ Cung. Bọn muội chính là đến đây ở".

Tử Nghiên nhìn Tiểu Hằng nhẹ nhàng nói ra: "Các muội chịu khổ rồi".

Cũng may, lúc trước xây dựng biệt viện này. Chính là có tới mấy chục phòng lớn. Cho dù hiện tại nhiều thêm Doanh Thiên mấy người ở. Vẫn là thừa phòng.

Cũng trong ngày hôm đó. Tin tức Tử Nghiên trở về nhanh chóng lan tỏa trong giáo. Cái này để trong giáo không khỏi sôi sục lên.

"Cái gì, Thánh Nữ trở về, thật hay giả".

"Thiên chân vạn xác, đích thân ta thấy qua nàng".

"Ta nghe nói một vị cường đại tồn tại đưa nàng đi, sao lại trở về".

"Tốt quá rồi, cuối cùng là trở về".

"Hắc, lần này có người xui xẻo".

"Cát Ngân kia lần này chính xác xui xẻo".

Đa số người nghe tin Tử Nghiên trở về đều là lộ ra vui mừng. Bởi vì trước đó nàng làm Thánh Nữ chính là rất được lòng người. Cho dù những cái kia trường lao cũng rất quý mến nàng.

Tại Thánh Nữ Cung kia. Một cái vận bạch ngân y phục nữ tử đang ngồi. Nàng này thân hình có thể nói là tuyệt mỹ. Làn da trơn mịn trắng không tì vết. Khuôn mặt tinh xảo đẹp đẽ. Chỉ là đôi mắt của nàng hơi xéch lên. Tạo cho người ta một cảm giác thâm độc.

Nàng này chính là Cát Ngân. Lúc này, Cát Ngân trên tay bỏ một viên linh quả vào miệng nhẹ nhàng ăn xuống.

Sau đó chậm rãi nhìn trước mặt một cái khác nữ tử nói: "Tử Nghiên ả tiện nhân kia trở về sao, tốt, ta muốn xem. Nàng ta đến cùng muốn làm cái gì".

Về phần Doanh Thiên. Sau khi tiến vào biệt viện. Hắn lập tức tiến vào phòng đóng cửa.

Không ai biết hắn ở bên trong làm cái gì.

Mà Ma Âm mấy người cũng giống hắn một dạng. Ngoại trừ Nguyệt Nhi cùng Tiểu Hùng chơi đùa nhảy nhót. Mấy người các nàng đều im lặng tu luyện.

Rất nhanh. Biệt viện đón khách.

Người đến. Là một cái trung niên tử.

Người này cũng không phải ai xa lạ. Chính là lúc trước được Doanh Thiên cứu qua một mạng Tà Lãnh Thiên.

Hắn đối với Tử Nghiên giống như con gái một dạng. Nàng từ nhỏ liền đã được hắn nuôi lớn. Cái này đối với nàng là ân nghĩa không thể chối cãi.

Trông thấy Tử Nghiên đằng sau. Tà Lãnh Thiên cũng là có chút xúc động. Hắn nói: "Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi".

Rốt cuộc, 2 người chính là ngồi xuống hàn huyên. Tử Nghiên kể lại cho hắn một chút chuyện. Tất nhiên bao gồm Doanh Thiên sự việc. Nàng tin tưởng

Tà Lãnh Thiên sẽ không tùy tiện.

Nghe lại Từ Nghiên kể chuyện. Cũng khiến cho Tà Lãnh Thiên kinh hãi. Nhưng là hẩn hiểu. Chuyện này không thể nói lung tung.

Từ Nghiên lúc này mới hỏi:"Tà đại nhân, Nhật Nguyệt Giới phát sinh sự việc gì".

Về vấn đề này trước đó nàng đã hướng các tỉ muội hỏi qua. Chỉ là bọn họ bên trong ẩn tình cũng là không rõ ràng. Cho nên nàng mới hướng Tà Lãnh Thiên hỏi lại. Tin tưởng hẳn sẽ không giấu giếm nàng.

Tà Lãnh Thiên nhấp một ngụm trà, sau đó chậm rãi nói ra:"Mọi chuyện là từ lúc chúng ta trở về, Nhật Nguyệt Giới bị người đánh phá".

"Cái gì, bị người đánh phá, là ai". Từ Nghiên kinh ngạc.

"Là một tòa thế giới khác, bọn hắn kéo sang muốn xâm chiếm thế giới này". Tà Lãnh Thiên chậm chậm nói.

"Sau đó thế nào".

"Nhật Thần cùng Nguyệt Thần xuất thủ. Xảy ra một trận khủng bố thần chiến, may mắn chúng ta chiến thắng".

"Nhưng nếu là chiến tranh thì hiện tại... ". Trong lòng nàng nghĩ. Một khi xảy ra chiến tranh. Hẳn phải là cảnh tượng tàn phá. Nhưng là tình huống không giống.

Hiện tại Nhật Nguyệt Giới diện tích tăng lên 100 có thừa. Nhân khí thịnh vượng. Nào có giống như trải qua một hồi chiến tranh đâu.

Tà Lãnh Thiên nhìn ra trong lòng nàng ý nghĩ bèn cười nói:"Ngạc nhiên sao, Nhật Thần cùng Nguyệt Thần tu vi đột phá. Chính là thành Thần Vương".

"Thần Vương sao". Từ Nghiên nghe vậy vô cùng ngạc nhiên. Tại theo nàng biết. Mặc dù 2 vị thần này tu vi cường đại. Nhưng vẫn là chưa có đạt tới Thần Vương cấp độ kia.

"Chẳng lẽ là.... ". Từ Nghiên chợt nghĩ tới 1 số đồ vật. Dù sao lấy nàng lúc trước Thánh Nữ thân phận. Chính là biết đến một số bí mật cao tầng.

Tà Lãnh Thiên nói tiếp:"Sau đó họ tiến về Thần Đình. Nhận lấy Thần Đình che chở. Đạt được Thần Đình tán thành. Sau khi trở về, họ tự mình xuất thủ, bắt lấy hơn 100 tòa thế giới cùng một chỗ dung luyện. Mới đem Nhật Nguyệt Giới có hôm nay bộ dáng".

Nghe tới đây. Từ Nghiên chính là khiếp sợ không thôi. Bắt lấy hơn trăm tòa thế giới dung luyện tạo thành thế giới mới. Đây quả thực là Thần Vương thủ đoạn.

Đúng lúc này. Tà Lãnh Thiên đưa tay bắt lấy một đạo tin tức. Xem qua đạo tin tức này, Tà Lãnh Thiên nhú mày nói ra:"Nhanh như vậy".

"Có chuyện gì sao".

"Cát Ngân nha đầu kia nhắm vào ngươi. Nói ngươi tự ý đem bí mật thần giáo cho người ngoài, muốn triệu tập chư vị trưởng lão tra hỏi ngươi". Tà Lãnh Thiên hừ lạnh nói ra.

Đối với Cát Ngân hành động này. Từ Nghiên đều không có ngoài ý muốn. Nàng ánh mắt lóe lên ánh sáng nói ra:"Ta đều không có đụng nàng. Nàng liền chủ động gây ta. Vậy liền nào một trận".

Lúc này. Tại Nhật Nguyệt Sơn một tòa đại điện. Bên trong tụ tập rất nhiều người. Hơn nữa mỗi người đều là cường giả đỉnh cao. Khí tức tuyên hoành. Bá đạo.

Không nghĩ ngờ gì bên trong đại điện này đều là có chức vụ ở Nhật Nguyệt Thần Giáo. Có chấp sự. Có trưởng lão. Bên trên cao nhất kia còn ngồi lấy 3 tôn thần linh.

Một cái bạch ngân nữ tử đồng dạng nói ra:"Từ Nghiên. Trên cương vị thánh nữ thần giáo. Nhưng là lại đem bí mật thần giáo đi cáo tri với người ngoài. Sau đó bỏ trốn. Hiện tại nàng ta trở về. Ta lại là tân Thánh Nữ. Có trách nhiệm tra cứu chuyện này. Cho nên mong chư vị trưởng lão ở đây soi xét".

"Cát Ngân. Ngươi đây là hồ ngôn, Từ Nghiên chính là vì muốn cứu Thiết Thần đại nhân cùng giáo chúng gặp nạn mới làm vậy, đây là có công không tội". Một vị trưởng lão quát.

Cát Ngân cười nhìn vị trưởng lão này nói ra:"Minh trưởng lão. Ai không biết ngài cùng Từ Nghiên quan hệ gần gũi. Lời ngài nói không thể nào là công tâm được".

"Hừ, ngươi nói gì". Vị Minh Trưởng Lão này tức giận quát. Hẳn cùng với Từ Nghiên lúc trước rất có giao tình. Cho nên tất nhiên không nhịn được nàng bị vu khống.

"Ta chỉ nói sự thật mà thôi. Bí mật kia liên quan tới thần giáo tồn vong. Lộ ra ngoài chính là tội chết. Thêm nữa. Nàng ta từ bỏ Thánh Nữ Vị. Chủ động bỏ trốn, đây chính là minh chứng cho âm mưu phản giáo". Cát Ngân lời lẽ hùng hồn nói ra.

Tại nàng nói ra câu này. Ở đây chư vị đều có chút trầm mặc. Dù sao như nàng nói. Bí mật kia thuộc về nhất đẳng bí mật. Một khi lộ ra. Chính là tội chết. Đích thân 2 vị giáo chủ đã ban lệnh.

Bỗng nhiên. Từ bên ngoài một bóng người thướt tha đi vào cười nói:"Cát Ngân. Cô vẫn một dạng tiểu nhân như xưa. Ta còn chưa đến. Cô liền cho ta chụp mũ rồi".

Nhìn thấy người đi vào chính là Từ Nghiên. Chư vị trưởng lão đều nhìn qua nàng. Bởi vì nàng trở về tin tức đều đã lan truyền. Nhưng là từ lúc trở về cũng không có mấy người nhìn thấy nàng.

Từ Nghiên hành lễ:"Thánh Nữ Từ Nghiên. Thỉnh an tam thân. Thỉnh an chư vị trưởng lão, chấp sự".

Trông thấy Từ Nghiên đi vào. Cát Ngân ánh mắt trầm xuống nói:"Thánh nữ. Ngươi cho rằng mình vẫn là Thánh Nữ sao".

Đối với Cát Ngân lời nói này. Từ Nghiên mỉm cười từ trong tay áo lấy ra một vật. Vật này là một cái lệnh bài. Sau đó nói:"Đương nhiên. Ta là đương kim Thánh Nữ. Thánh nữ lệnh bài. Thánh nữ ấn ký. Ta nhận thân giáo 2 vị giáo chủ sắc phong, mọi thứ ta đều có đủ. Ta tất nhiên là Thánh nữ".

Nghe Từ Nghiên nói chuyện. Ở đây chư vị trưởng lão ánh mắt đều lộ ra tán thưởng. Bởi vì Từ Nghiên đây là cứng rắn đối mặt. Không vì bị chụp mũ mà sợ hãi loạn.

Trên cao kia. Một tôn thần linh ánh mắt mở ra. Hắn chính là Thiết Thần. Lúc trước bị thương trên thần hạm kia. Hắn nhìn qua Từ Nghiên trong mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên

....

P/s: Tạo ra một dàn harem mà không cho các em ấy đất diễn thì hơi mờ nhạt. Từ đầu đến giờ tập trung quá nhiều vào Main. Hiện tại nên khai thác một chút các nàng. Không các bạn lại nói các nàng không được đi sâu khai thác. Bắt đầu từ Từ Nghiên. Tien lập tạm 1 cái hồ bé bé.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Tranh đấu

Thiết Thần giờ phút này tương đương giật mình. Bởi vì hắn nhìn qua liền thấy được Từ Nghiên phát sinh biến hóa to lớn vô cùng to lớn.

Chỉ riêng về tu vi. Mặc dù do công pháp Từ Nghiên tu luyện mà tu vi sẽ không hiển lộ ra ngoài. Nhưng là Thiết Thần vẫn là nhìn thấu tu vi của nàng.

Lúc trước tại thời điểm gặp nạn trên thần hạm kia, Từ Nghiên tu vi bất quá chỉ là Linh Vương đỉnh phong mà thôi. Nhưng là hiện tại cũng đã là Linh Đế. Mặc dù chỉ là sơ kỳ, nhưng tuyệt đối có thể cùng Linh Đế hậu kỳ đối cứng.

Nhìn một chút càng khiến Thiết Thần thêm khiếp sợ. Hắn nhìn ra được bên trong Từ Nghiên ẩn chứa một đầu vô thượng đại đạo. Cho dù là hắn đều nhìn không ra một chút huyền ảo.

Đầu đại đạo kia là do tự tay Doanh Thiên ban cho nàng. Đừng nói dạng chân thần như Thiết Thần. Liền xem như những cái kia Thần Đế cũng đừng mong hiểu ra cái gì.

Mặc dù nói tại Doanh Thiên truyền cho nàng công pháp cùng một đầu đại đạo liền không có chỉ điểm cho nàng cái gì. Nhưng là đầy đủ để cho nàng hưởng lợi cực lớn. Ngắn ngủi thời gian liền đề cho tu vi của nàng tăng tiến nhanh chóng vô cùng.

Thiết Thần chậm rãi mở miệng:"Việc này trước tạm thời khép lại, Thánh Nữ vấn đề đích thân 2 vị Giáo chủ mới có quyền xử lý, chờ 2 vị giáo chủ xuất quan ta sẽ bẩm báo lại sau, giải tán đi".

Tại dưới một tôn thần linh mệnh lệnh. Bên dưới cũng không có ai dám nói gì. Rất nhanh chóng liền lui đi ra hết.

Lúc này bên trong đại điện chỉ còn lại 3 tôn thần linh. trong đó một vị ngồi bên trái Thiết Thần nói ra:"Từ Nghiên này. Rất lạ".

Nghe được vị thần này nói vậy. Bên kia một vị thần nữa cũng gật đầu nói ra:"Đúng vậy, rất lạ. Đầu đại đạo kia...".

Nói đến đây, hắn chợt chùng. Bởi vì hắn nhìn rất rõ trên người Từ Nghiên đầu đại đạo pháp tắc kia. Vô cùng bí ẩn. Cái này khiến hắn phải trầm tư.

"Không có gì lạ, đó là đương nhiên". Thiết Thần bất chợt lên tiếng. Trên miệng còn treo nụ cười bí ẩn.

"Đại ca tựa hồ biết được chuyện gì sao". Một vị thần lên tiếng. Sở dĩ, hắn gọi Thiết Thần là đại ca. Bởi vì bọn hắn 3 người chính là huynh đệ kết nghĩa.

Thiết Thần mở miệng nói ra: "Các đệ còn nhớ chuyện ta đã kể sao".

Nghe được như vậy, 2 người còn lại đều giật mình nói: "Chẳng lẽ nói, người kia đến chúng ta thần giáo sao".

"Có thể, cũng không, ta không cảm nhận được người kia ở đây, có lẽ nên đi xác nhận một phen". Thiết Thần chậm rãi nói ra.

Nghe được "Người kia" 2 chữ. Đủ để làm nhĩ thần đều giật mình.

Bởi vì quan hệ rất thân thiết cùng Thiết Thần. Cho nên Thiết Thần không có giấu giếm bọn hắn. Đều đem chuyện kể lại.

Đối với nhĩ thần mà nói, Người kia là kinh khủng vô cùng. Mặc dù nói chỉ là nghe kể lại. Nhưng là "Thiên Địa Thất Sắc" kia. Không phải bọn hắn dạng này Chân Thần có thể làm tới. Cho dù là Thần Vương hay Thần Tôn cũng không thể.

Ngay trong ngày. Tin tức 2 vị Thánh Nữ tại trên đại điện đối chọi gay gắt lan tỏa trong giáo. Làm dậy lên vô số lời đồn đoán.

Có người cho rằng, Từ Nghiên là bị vu khống. Cát Ngân vu oan cho nàng. Lại cũng có người thật cho rằng, Từ Nghiên tiết lộ bí mật Thần Giáo cần phải nghiêm trị.

Rất nhanh, trong giáo nổi lên 2 phe đối lập, một phe đứng về Từ Nghiên. 1 phe đứng về Cát Ngân. Đa số đều là các đệ tử trẻ tuổi ngưỡng mộ 2 vị Thánh Nữ.

Một buổi sáng sớm. Tại lúc mọi người vẫn còn đang ngủ. Từ Nghiên thức dậy. Nàng muốn thu thập một chút Linh Sương để pha trà cho Doanh Thiên.

Linh Sương. Chính là sương sớm buổi sáng vương trên lá của Lam Tinh Thảo. Đặc biệt là sương sớm này chính là Lam Tinh Thảo tiết ra kết hợp với thiên địa linh khí mà tạo thành.

Đối với phạm nhân hoặc thấp kém tu sĩ mà nói. Dạng này Linh Sương là trân quý không gì sánh được.

Lam Tinh Thảo sinh trưởng cực kỳ đặc thù. Chỉ có những môn phái thế lực có Thần tồn tại mới có thể trồng lấy Lam Tinh Thảo.

Nước trà được pha từ Linh Sương có tác dụng an thần. Thanh lọc cơ thể. Hỗ trợ tu luyện. Được các môn phái sử dụng cho đệ tử tu luyện.

Tất nhiên cái dạng này Linh Sương đối với Doanh Thiên chính là bình thường mà thôi. Nhưng là do Từ Nghiên tự mình tuyển chọn từng giọt. Cho nên hương vị có thể nói là tuyệt phẩm.

Chỉ là thời điểm nàng bước ra khỏi phòng liền nhìn thấy Doanh Thiên đang ở bên bờ hồ cho cá ăn.

Nàng thấy vậy liền tiến lại gần nói nhỏ: "Công tử, dậy sớm như vậy??".

Doanh Thiên không có ngoảnh đầu lại nhìn nàng. Hắn vẫn là cho cá ăn. âm thanh vang lên: "Ở đây cũng không có người ngoài tại. Gọi ta thiếu gia đi".

"Vâng, Thiếu Gia". Từ Nghiên nhỏ nhẹ đáp.

"Ta tại nghe nói, ngươi là gặp phiền phức sao". Bỗng nhiên Doanh Thiên cất lời hỏi.

Nghe vậy. Từ Nghiên rất là ngạc nhiên. Bởi vì từ lúc tiến vào thần giáo. Doanh Thiên là không có đi ra ngoài biệt viện này. Cho dù là nàng cũng không có mấy lần nhìn thấy mặt hắn.

Nàng vốn cho rằng Doanh Thiên là sẽ không để ý một chút con con chuyện như vậy. Không nghĩ tới Doanh Thiên vậy mà hỏi tới.

Giống như là thấu được trong lòng nàng suy nghĩ. Doanh Thiên mỉm cười tạm dừng cho cá ăn. Hắn quay lại nhìn nàng nói: "Làm sao, rất ngạc nhiên sao".

Tại dưới ánh mắt của Doanh Thiên. Không hiểu vì sao Từ Nghiên là giật mình. Nàng ấp úng đáp lời: "Không có, ta tại cho rằng, Thiếu Gia sẽ không để ý chuyện như vậy".

"Ngươi là ta bên người, ta tất nhiên sẽ để ý". Doanh Thiên cười cười nói ra. Dừng một chút lại nói tiếp: "Thế nào, cần ta ra tay sao".

"Không cần, một chút việc nhỏ, không cần Thiếu Gia phải bận tâm. Ta tự có thể giải quyết ổn thỏa". Từ Nghiên vội vàng nói.

Nàng căn bản là không dám để Doanh Thiên ra mặt. Ai biết được một khi Doanh Thiên xuất thủ sẽ gây nên dạng gì hậu quả. Dù sao Nhật Nguyệt Thần Giáo là nơi nàng lớn lên. Ở đây có rất nhiều người quen của nàng.

Nàng tin tưởng một khi Doanh Thiên ra tay, mọi chuyện sẽ dễ dàng giải quyết. Nhưng là ai biết sẽ có bao nhiêu máu đổ đây.

Tất nhiên cái này suy nghĩ của nàng đều bị Doanh Thiên nhìn thấu, hắn cũng không có để ý gì, chỉ chậm rãi nói: "Ngươi không tìm phiền phức, nhưng là phiền phức sẽ chủ động tìm đến ngươi. Ngươi càng nhượng bộ, phiền phức sẽ càng nhiều. Chỉ khi ngươi lộ ra nanh vuốt của mình, triệt để đem nó giải quyết. Có như vậy phiền phức mới sẽ dừng lại". Nói xong hắn liền tiếp tục cho cá ăn.

Nghe Doanh Thiên câu nói này. Đẻ Từ Nghiên tương đương ngạc nhiên. Nàng đây là hiểu Doanh Thiên muốn nàng làm gì. Nhưng là cái này để nàng có chút khó giải quyết.

"Có ta tại. Hết thấy đều dễ dàng". Doanh Thiên tiếp tục bồi thêm một câu.

"Tạ thiếu gia". Dứt lời nàng liền muốn đi thu Linh Sương.

Nhưng là thời điểm nàng chuẩn bị quay đầu đi. Doanh Thiên lại bất chợt lên tiếng.

"Đã như vậy, liền truyền cho người 1 chiêu này".

Từ Nghiên lần này vô cùng ngạc nhiên. Nàng không nghĩ tới Doanh Thiên bỗng nhiên nổi hứng truyền thụ cho nàng. Nàng không biết mình sắp được truyền thụ môn đồ gì. Nhưng là nàng biết. Nhất định là kinh thiên.

"Tập trung quan sát đi". Doanh Thiên nói xong. Sau đó liền cho cá ăn.

Ban đầu Từ Nghiên là không rõ ràng Doanh Thiên định làm gì. Nhưng là nàng vẫn là tập trung chăm chú quan sát.

Tại lúc đầu, nàng là cái gì đều không nhìn ra. Chỉ cho đến một lúc sau nàng nhìn xuống đàn cá kia liền phát hiện.

Đàn cá mà Doanh Thiên đang cho ăn đang bơi lượn theo một cái vô cùng huyền ảo quỹ tích.

Đàn cá này tuy nói đủ các loại cá. Nhưng là tại thời điểm bọn nó bơi lượn để lấy thức ăn thì lại giống như là một cái cao thâm trận pháp. Nhưng là nhìn càng kỹ người lại thấy nó vô cùng tự nhiên. Tựa hồ như đàn cá này tự nhiên bơi lội mà thôi.

Trong chớp lát, trong đầu Từ Nghiên hiện lên một cái sơ đồ vận chuyển kinh mạch. Sau đó bất tri bất giác nàng rơi vào ngộ đạo trạng thái.

Một lúc lâu sau. Khi nàng mở mắt ra. Tại trong con mắt của nàng lóe lên thất thái quang mang. Nàng thì thào:"Ngư Long Bách Biến".

Đến khi nàng hoàn toàn tỉnh táo trở lại thì Doanh Thiên không biết đã đi nơi nào.

Cũng lúc đó. Tại trên đỉnh một ngọn sơn phong. Nơi này chỉ có một cái đình đài đơn sơ.

Trong đình đài đơn sơ này ngồi lấy 2 người.

Chính là Doanh Thiên cùng Thiết Thần.

Tại từ trên đại điện trở về sau đó. Thiết Thần liền chuẩn bị tới bái phỏng Doanh Thiên. Chỉ là hắn cũng không có chắc chắn Doanh Thiên có thật ở cùng Từ Nghiên hay không mà thôi.

Cho đến khi hắn tự mình đến liền thật nhìn thấy Doanh Thiên. Hắn liền mời Doanh Thiên tới.

"Đại nhân, không nghĩ tới đại nhân vậy mà đích thân đi tới nơi này". Thiết Thần thận trọng nói ra.

"Thế nào, ngạc nhiên lắm sao. Hoặc là nói, không chào đón ta". Doanh Thiên chậm rãi cười cười nói.

Thiết Thần vội đáp:"Không phải, chỉ là không rõ đại nhân tới là có đại sự gì đâu".

"Không cần thiết phải thăm dò ta, việc ta làm. Không tính là cái gì đại sự. Chỉ là giải quyết chút vấn đề mà thôi".

Thiết Thần giật mình. Hắn trong lòng lúc này quả thật là nhảy lên. Bởi vì lúc trước sự tình. Hắn thật muốn biết Doanh Thiên định làm gì. Có lẽ là đánh chủ ý Nhật Nguyệt Thần Giáo đồ vật kia.

Tất nhiên suy nghĩ này của hắn làm sao qua mắt được Doanh Thiên. Hắn cười nói:"Sợ ta cuỗm mất đồ chơi của các người sao".

"Không dám. Đại nhân vô song, món đồ kia làm sao vào được đại nhân pháp nhãn đâu".

Doanh Thiên lắc đầu cười nói ra:"Làm sao lại trở nên như vậy nhút nhát, ta nhớ lúc trước gặp người liền rất cứng rắn mà".

Nghe được Doanh Thiên châm chọc. Thiết Thần cũng là cười khò. Tại lúc trước ở trên Thần Hạm. Hắn thật đúng là không sợ chết. Nhưng là sau khi nhật trở về một mạng. Càng nghĩ hắn liền càng cảm thấy Doanh Thiên khủng bố. Thêm vào đó, Doanh Thiên đã biết được bọn hắn bí mật. Lại đích thân tới nơi đây. Thử hỏi làm sao hắn không thận trọng đây.

"Người yên tâm. Ta sẽ không làm gì. Chỉ là. Nếu có kẻ không có mắt tìm tới, ta liền không chần". Doanh Thiên lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Thiết Thần thở dài một hơi. Hắn tin tưởng Doanh Thiên lời nói.

Cho đến lúc Doanh Thiên trở về biệt viện. Hắn liền nhìn thấy nơi này tập trung rất nhiều đệ tử thần giáo. Đang âm ỉ chuyện gì đó.

Đi lại gần liền nhìn thấy 2 nhóm người đang đối chọi gay gắt.

Một bên chính là cái kia tiểu cô nương Tiểu Hằng cùng mấy vị ti muội của Từ Nghiên. Một bên khác lại là mấy cái nữ tử. Nhìn thế nào liền giống mấy cái nha hoàn.

"Na Ngọc, ngươi khinh người quá đáng, dựa vào đâu liền bắt chúng ta dòi đi". Tiểu Hằng tức giận quát lên.

Nữ tử tên là Na Ngọc kia khinh thường nói ra:"Cát Ngân Thánh nữ có lệnh. Gần đây Thần Giáo có rất nhiều đệ tử gia nhập. Muốn dẹp tòa biệt viện này để xây dựng khu nhà ở cho các đệ tử".

"Hừ, nơi này là Từ Nghiên Thánh Nữ ở. Nàng ta lấy tư cách gì muốn dẹp đây, lại nói Thần Giáo 8 vạn tòa đại sơn. Thiếu gì chỗ ở, đây là định lừa trẻ con sao". Tiểu Hằng cười lạnh nói ra.

"Từ Nghiên Thánh nữ sao. Nàng ta sắp tới chính bản thân mình liền giữ không nổi. Còn lo nơi này được sao". Na Ngọc cao ngạo cười nói.

Nghe được lời này. Ở đây mấy cái ti muội của Từ Nghiên vô cùng tức giận quát lên:"Cút đi, nơi này không chào đón các ngươi".

Na Ngọc ánh mắt trầm xuống lạnh lẽo nói ra:"Để cho các ngươi dọn đi, các ngươi liền không nghe sao".

"Không, đây là nơi Từ Nghiên ti tử tự mình thiết kế. Bọn ta sẽ bảo vệ nơi này". Tiểu Hằng kiên quyết nói ra.

Chỉ là, Na Ngọc chậm rãi lấy ra một cuộn giấy. Nói:"Đừng nói các ngươi, liền là Từ Nghiên cũng giữ không nổi nơi này, đây là Đại Thái Thượng Trưởng Lão ban lệnh".

Nhìn thấy cuộn giấy này cùng với "Đại Thái Thượng Trưởng Lão" danh tự. Lập tức khiến cho Tiểu Hằng sắc mặt biến đổi.

Bởi vì ai nấy đều biết. Cát Ngân chỗ dựa. Chính là vị Đại Thái Thượng Trưởng Lão này.

Vị này bên trong giáo quyền lực chỉ thua kém 2 vị giáo chủ. Lại nói 2 vị giáo chủ rất ít khi quản việc trong giáo. Cho nên đa số mọi sự việc đều do vị Đại Thái Thượng Trưởng Lão này làm chủ. Vị này chính là một tôn vô cùng cường đại thần linh. Tại bên trong giáo cũng chỉ thua kém 2 vị giáo chủ mà thôi.

"Thế nào, hiện tại các ngươi có thể cuốn gói đi rồi chứ". Na Ngọc khinh bỉ nói.

Về phần mấy người Tiểu Hằng thì rất tức giận. Nhưng là lại không thể làm gì. Dù sao Đại Thái Thượng Trưởng Lão quyền lực quá lớn. Khiến cho nàng không chút nào dám cãi.

Đúng lúc này. Một cái lười biếng thanh âm vang lên:"Ồ đâu đến ồn ào như vậy. Không cho người khác nghỉ ngơi hay sao".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Giáo huấn

Nghe được thanh âm lười biếng này. Ở đây mọi người ánh mắt đều nhìn tới. Chỉ thấy một cái thanh niên đang chậm rãi đi tới.

Người tới không ai khác, chính là Doanh Thiên.

Trông thấy Doanh Thiên tiến lại gần, Na Ngọc ánh mắt lạnh lẽo hừ lạnh nói:"Ồ đâu tới một cái súc sinh. Dám nói lớn như vậy".

Doanh Thiên không để ý lời Na Ngọc mà hướng Tiểu Hằng hỏi tới:"Nha đầu, dẹp mấy thứ a miêu a cầu này đi, ta muốn nghỉ ngơi".

Thấy Doanh Thiên căn bản coi mình như không khí. Lại nói mình là a miêu a cầu. Na Ngọc lập tức có chút tức giận.

Mặc dù nàng chỉ là bên người Cát Ngân Thánh Nữ một cái thị nữ. Nhưng là do Cát Ngân Thánh Nữ bên trong giáo thế lực chỗ dựa cực kì lớn. Cho nên bình thường thậm chí một số trưởng lão đều phải nể mặt nàng.

Bên kia Tiểu Hằng lại có chút rụt. Mặc dù bình thường nàng đều không sợ. Nhưng là Đại Thái Thượng Trưởng Lão đã ban lệnh. Nàng căn bản kháng không được. Dù sao vị kia quyền lực quá mức khủng bố. Cơ hồ 1 tay che trời.

"Sợ cái gì, có ta tại, hết thảy đều không thành vấn đề, đuổi đi". Doanh Thiên lạnh nhạt nói.

Không biết vì sao nghe được Doanh Thiên lời nói này. Khiến cho Tiểu Hằng trong lòng dấy lên một cỗ can đảm lạ thường. Giống như nàng đối với

Doanh Thiên tự nhiên sinh ra một cỗ tin tưởng.

Ngược lại. Bên kia Na Ngọc khinh thường xi nói:"Đuổi ta, dựa vào mấy người các ngươi sao". Quả thật Na Ngọc rất tự tin. Mặc dù nói nàng hay là một cái bên cạnh Cát Ngân, nhưng là nàng được đích thân Cát Ngân chỉ dạy tu luyện. Tu vi không thể nói là tầm thường. Cũng đã đạt tới Địa Sư đỉnh phong. Có thể đứng cấp cao nhất bình thường đệ tử.

Tiểu Hằng cắn răng một cái đưa ra quyết định:"Được, vậy chơi lớn một lần".

Ngay sau đó nàng vận chuyển công pháp. Linh lực bùng phát đi ra ngoài. Lập tức để cho bên kia mấy người Na Ngọc giật mình.

Mặc dù tuổi còn nhỏ. So với ở đây người nàng cũng tính là thiên tài. Tu vi đạt tới Thiên Sư đỉnh phong. Kém chút liền bước vào Linh Vương Cảnh. So ra chính là cao hơn Na Ngọc một cái cảnh giới lớn.

Thiên Sư cảnh. Chính là đặt một chân vào Thiên Địa. Có thể sơ bộ mượn tới một bộ phận Thiên Địa lực lượng. Từ đó phát huy ra uy lực mạnh hơn rất nhiều.

Trong chớp mắt. Tiểu Hằng xuất thủ. Nàng là muốn đem đám người Na Ngọc cho đuổi đi. Mà đám người kia lại cũng không chịu thua. Cho nên rất nhanh liền chiến thành một đoàn.

Mặc dù nói Tiểu Hằng tu vi cao cường. Nhưng là bên kia cũng không có yếu kém bao nhiêu. Cho nên trong lúc nhất thời vẫn là ngang sức.

Cũng không biết bao lâu. Một cái lưỡi nhấc thanh âm vang lên.:"Nhàm chán. Đánh nhau gì yếu ớt vậy".

Chỉ thấy đi tới là một cái tiểu nha đầu. Nha đầu này mặc một thân y phục màu đỏ. Trên tay vẫn còn cầm tới que xiên thịt nướng.

Không ai khác chính là Nguyệt Nhi.

Na Ngọc vừa rồi chính là bị Tiểu Hằng cho đánh lên mặt. Nàng tức giận quát.:"Tiểu Hằng, ngươi tốt to gan. Dám cấu kết người ngoài. Kháng lại lệnh của Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Lần này ai cũng không cứu được ngươi".

"Một cái nô tì cây chủ mà thôi cũng lớn tiếng như vậy. Sư Tôn. Để ta giáo huấn nàng". Nguyệt Nhi có chút nhịn không được nói ra.

Doanh Thiên chỉ là mỉm cười gật đầu.

Đạt được Doanh Thiên tán thành. Nguyệt Nhi ném xuống cây thịt nướng kia một bộ xấn ống tay đi tới nói:"Sư tôn ta nói, các ngươi làm hấn mất giấc ngủ. Để ta tới trừng trị các ngươi".

Trông thấy Nguyệt Nhi cái này bộ dạng để mọi người ở đây đều nói không nên lời. Một cái 7. 8 tuổi nha đầu. Một bộ bà cụ non, đúng thật là không biết trời cao đất dày.

Tiểu Hằng có chút lo lắng. Dù sao Nguyệt Nhi còn quá ít tuổi. Cho dù là từ trong bụng mẹ tu luyện thì hiện tại cũng bắt quá tới đâu.

Về phần Na Ngọc lúc này thì đã nổi giận. Nàng không nghĩ tới một cái nha đầu cũng dám hô to gọi nhỏ với nàng. Na Ngọc cười lạnh nói:"Nha đầu, ngươi muốn chết? ".

"Không. Ta không muốn chết. Ta muốn đánh các ngươi". Nguyệt Nhi cười cười âm hiểm nói ra.

Ngay sau đó. Cuồng bạo linh lực sôi trào. Một cỗ to lớn lực lượng từ trên thân Nguyệt Nhi bạo phát đi ra. Chỉ dựa vào cỗ lực lượng này liền đã đem đám người Na Ngọc cho ngã túi bụi.

Một cỗ thuộc về Linh Tôn uy áp ép cho ở đây mọi người thở không nổi.

"Đó là. Linh Tôn". Một cái đệ tử bình thường giật mình nói ra.

"Làm thế nào, đây là dạng gì yêu nghiệt".

Linh Tôn cấp cường giả. Mặc dù nói trong Nhật Nguyệt Thần Giáo tính không thiếu. Nhưng là đa số đều là thuộc về những cái kia cấp cao nhất đệ tử thân truyền.

Đạt tới Linh Tôn cấp đều có thể đảm nhận chức vị trong giáo như là chấp sự. Quản sự. Hoặc vị trí bình thường trưởng lão.

Về phần bình thường đệ tử. Cơ hồ đại đa số đều là dưới Linh Vương. Đạt tới Linh Vương đều có thể coi là nổi bật.

Trong Nhật Nguyệt Thần Giáo. Trẻ tuổi nhất Linh Tôn cũng đạt tới hơn 50 tuổi. Bỗng nhiên từ đâu đi ra một cái Nguyệt Nhi thử hỏi làm sao không sợ hãi đâu.

Lại nói. Sở dĩ Nguyệt Nhi tiến nhanh tu vi như vậy chính là nhờ Xích Hương Quả lúc trước ăn vào.

Xích Hương Quả chân chính bí mật. Có thể nói là một tòa thế giới uẩn dưỡng đi ra linh dược.

Tại thế nhân bên trong mắt. Xích Hương Quả có thể nói là vô cùng hiếm hoi. Nhưng là lại không phải cái gì trân quý linh dược.

Nhưng là nó thật ra được uẩn dưỡng bởi thiên địa pháp tắc. Mỗi một tòa thế giới. 1000 năm cũng chỉ có thể sinh ra một gốc.

Bên trong nó ẩn chứa bộ phận pháp tắc Thiên Địa. Nếu biết cách khai thác có thể dễ dàng tìm hiểu Thiên Địa quy tắc.

Doanh Thiên hướng dẫn Nguyệt Nhi khai thác tinh hoa trong đó. Từ ban đầu Nguyệt Nhi đã là một cái siêu cấp thiên tài. Ngũ tính. Đạo tâm. Điều thuộc dạng vạn cổ ít có. Cho nên tu vi tiến nhanh là không có gì lạ.

Linh Tôn cùng Địa Sư, đây là cách biệt như trời với đất. Cho dù vạn cái Địa Sư tới đều sẽ bị Linh Tôn một chương chụp chết. Đó là chênh lệch.

Nguyệt Nhi trong nháy mắt đánh ra một chương. Một chương này nương theo hướng gió. Đem phong bạo lập tức cho nổi lên. Chỉ thấy vô số cương phong cắt qua. Trong nháy mắt xuyên qua đám người Na Ngọc.

Tại lúc mọi người còn cho rằng đám người Na Ngọc hẳn là bị cương phong cắt thành thịt vụn. Thì bọn hắn vẫn là bình yên vô sự đứng đó.

Chỉ là.... Trên thân bọn hắn y phục toàn bộ bị cắt nát. Cùng đó là đếm không hết vết cắt trên thân thể. Lập tức máu chảy như suối.

Một màn này để ở đây người không khỏi kinh hãi. Nha đầu này thủ đoạn cũng quá độc ác.

Giờ phút này đám người Na Ngọc toàn thân chính là trần như nhộng. Lại thêm máu chảy đau đớn toàn thân. Chính là nhục nhã vô cùng.

Na Ngọc giận dữ. Nàng vừa xấu hổ vừa thấy nhục nhã vô cùng."Tiện Nha Đầu. Dám dă thương bọn ta. Ai cũng không cứu được ngươi".

Đổi lại Nguyệt Nhi bữu môi khinh thường đáp."Vẫn còn nói lớn, tin hay không hiện tại đem ngươi giết chết".

Nghe vậy. Na Ngọc cũng là đánh run một cái liền lập tức im miệng. Dù sao nếu còn sống thì hay là còn báo thù cơ hội. Nếu là chết rồi thì nàng biết hướng ai kêu đây.

Rất nhanh nàng liền tay che hạ thân chạy đi. Không quên buông lại một câu hăm dọa."Có gan liền tại đó đợi".

Doanh Thiên cũng là lắc đầu cười nói."Nha đầu, ngươi từ đâu học tới dạng này thủ đoạn".

"Là Tuyệt tỷ tỷ dạy cho ta, Sư Tôn. Tuyệt Ti ti nói, đối với dạng này nữ nhân liền đem quần áo lột sạch. Để mọi người nhìn thấy. Đó là nhát nhục nhã". Nguyệt Nhi một bộ ngày thơ nói ra.

Doanh Thiên cũng là không biết nói gì. Hắn thầm nghĩ Tuyệt Ngạo Linh đây là muốn dạy hư Nguyệt Nhi.

Tiểu Hằng lúc này mới run lập cập đi tới hỏi:"Công Tử. Cái kia,,, chúng ta phải làm sao".

Nàng đây là sợ sắp tới nhất định sẽ bị trả thù. Hơn nữa cũng không phải đơn giản trả thù kia. Đến lúc đó. Quả thật là nàng cái mạng nhỏ này khó giữ.

"Không có gì phải lo lắng, yên tâm đi". Doanh Thiên nói một câu sau đó đi vào phòng.

Nguyệt Nhi cũng là hướng Tiểu Hằng nói:"Vị sư tỷ này. Ngươi yên tâm. Có sư tôn ta ở đây. Hết thấy đều không thành vấn đề. Hi hi".

Nghe vậy. Tiểu Hằng cùng mấy vị tỉ muội cũng là 2 mắt nhìn nhau. Bọn họ đều không biết Doanh Thiên là lấy ở đâu ra tự tin.

Lúc này. Mọi người cũng đã cùng nhau giải tán. Bởi vì đây chính là chuyện lớn. Ai cũng biết, vị kia Đại Thái Thượng Trưởng Lão là cỡ nào đáng sợ. Người chống đối lại hắn trước nay đều không có cái gì kết quả tốt.

Bọn hắn đều cho rằng. Lần này Từ Nghiên Thánh Nữ là gặp họa lớn.

"Lần này xong. Từ Nghiên Thánh Nữ vậy mà chọc tới Đại Thái Thượng Trưởng Lão. Ai biết sẽ nhận hậu quả gì".

"Tất cả là tại tên điên kia. Hắn không xúi dục Tiểu Hằng phản kháng thì làm sao mọi chuyện đến nước này".

"Cũng không biết hắn là ai, vậy mà ngu xuẩn".

"Nghe nói là hắn trở về cùng Thánh Nữ".

"Cũng không biết Thánh Nữ hiện tại nơi nào. Tại sao lại để xảy ra chuyện".

"Ta tại nghe nói. Nàng đã đi vào Vô Ngục".

"Cái gì, đi vào Vô Ngục sao. Đây là muốn làm gì".

Cùng lúc đó. Trong thần giáo nhanh chóng lan truyền ra tin tức. Một cái tiểu cô nương chỉ có 7,8 tuổi có được Linh Tôn cấp tu vi xuất hiện.

Tin tức này lập tức gây nên cực lớn oanh động.

Thậm chí mấy vị thần linh đều bị kinh động tới. Lập tức cho người tìm hiểu.

Tại trong một tòa đại điện tối tăm.

Một cái thân ảnh nhanh chóng đi vào. Sau đó hần quỳ xuống nói:"Sur tôn. Đã điều tra ra. Nha đầu kia gọi là Hồng Nguyệt. Năm nay mới 8 tuổi. Tu vi quả thực là Linh Tôn. Dựa vào suy đoán. Chỉ ít có tới hơn 40 chân mệnh".

Tại sâu bên trong đại điện lúc này. Trên một tòa thần tọa ngồi đầy một người. Hình dáng của hần bị hắc vụ che kín. Không ai nhìn thấy hần là bộ dáng gì. Chỉ thấy hần đôi con mắt chậm rãi mở ra. Trong mắt lóe lên tinh quang nói:"Thật là tốt, ta rốt cuộc sắp được cứu. Còn gì nữa không".

Người kia cung kính nói:"Nha Đầu kia gọi một người tên là Doanh Thiên là sư tôn. Đệ tử đã tra rõ hần chỉ có Địa Nguyên Cảnh tu vi. Bọn hần là cùng Từ Nghiên trở về".

"Cùng Từ Nghiên trở về sao?. Được rồi. Lui ra đi". Ngồi trên thần tọa thân ảnh kia chậm rãi nói.

Sau khi người kia đã rời đi đại điện. Tại bên trong đại điện phát ra tiếng nói:"Dù ai cũng cản không được ta".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tứ đại chấp pháp trưởng lão

Ngày hôm nay. Nhật Nguyệt Thần Giáo chính là trở nên vô cùng sôi nổi. Lý do là vì, một cái tuyệt thế yêu nghiệt xuất hiện.

Cái này đầy đủ làm kinh động mọi người.

8 tuổi. Linh Tôn tu vi. Ít nhất 40 chân mệnh. Phóng nhãn toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo. Thậm chí toàn bộ Nhật Nguyệt Giới. Chính là tìm không ra cái thứ 2.

Dù sao tại trước đó không lâu. Nhật Nguyệt Giới vẫn chỉ là một tòa Trung Thế Giới mà thôi. So sánh với Cực Huyền Giới trước đó chính là kém xa một trời một vực.

Xung quanh biệt viện mà nhóm người Doanh Thiên đang ở. Giờ phút này chính là vô cùng đông đúc. Rất nhiều cường giả tại giá lâm. Bọn hần là muốn nhìn Nguyệt Nhi. Trong đó không thiếu Linh Đế, Linh Thánh dạng này cường giả.

Đa số bọn hần là phục lệnh mấy vị thần linh đi thăm dò một chút. Bởi vì Nguyệt Nhi dạng này 40 chân mệnh. Tương lai là không thể hạn lượng. Dù sao cho dù là 2 vị giáo chủ có được Thần Vương cường đại tu vi cũng không có 40 chân mệnh. Đây ý nghĩa nếu trưởng thành Nguyệt Nhi sẽ còn tiến xa hơn 2 vị giáo chủ.

Chỉ là. Tất cả đều bị ngăn bên ngoài không cho tiến vào. Người ngăn bên ngoài, không ai khác chính là Mộng Điệp.

Hiện tại Mộng Điệp cũng đã có được Thông Thần Nhất Trọng tu vi. Tiếp cận thần linh cường đại.

Cho nên cũng không ai dám làm càn.

Cái này cũng dễ cho mọi người đều giật mình. Dù sao lần này Từ Nghiên Thánh Nữ trở về bên cạnh liền toát ra một cái Nguyệt Nhi cũng thôi. Vậy mà giờ liền xuất hiện thêm một cái Thông Thần Cảnh cường giả. Để cho nhiều người cũng là không giám vọng động.

Dù sao tại trước đó tin tức Từ Nghiên vì cứu thoát Thiết Thần mà nguyện ý cùng một vị vô cùng cường đại Thần Linh đã lan truyền. Hơn nữa lại là chính Thiết Thần nói ra. Cái này dễ không ai nghi ngờ gì.

Lúc này. Bên trong biệt viện.

Doanh Thiên chính là một bộ gác chân nằm ngửa. Bên cạnh là Ma Âm cùng Tuyết Ngạo Linh đang hầu hạ. Các nàng người rót rượu. Người bón linh quả. Rất có đại thế gia công tử bộ dáng.

Cái này dễ bên cạnh Nguyệt Nhi đang ăn uống cũng không khỏi khinh bỉ nói:"Sur Tôn a. Người nói chúng ta đến đây có việc. Nhưng là người tối này uống rượu mỹ nhân. Đây là muốn làm gì a".

Đáp lại. Doanh Thiên chỉ là cười cười: "Không vội. Trước hết liền ăn chơi một chút. Đại sự nào cũng không quan trọng bằng việc ăn chơi".

"Xì". Nguyệt Nhi chỉ là xì một tiếng rồi nói tiếp: "Ngươi xem. Bên ngoài kia một đám người muốn tới bắt ta. Từ Nghiên tí ti lại đi mãi không về. Ngươi không lo cho tí ấy sao".

"Từ bao giờ lại biết cho cho người khác nha". Doanh Thiên mỉm cười nói ra: "Ngươi yên tâm. Từ Nghiên sẽ hoàn hảo trở về".

Ở bên cạnh Ma Âm cũng là kiêu mị nói vào: "Công Tử. Người có thể hay không bật mí một chút".

Không thể nói. Ma Âm bộ dáng hiện tại chính là yêu tinh chết người. Bất luận cái dạng gì nam nhân sẽ bị nàng câu hồn dẫn.

Lúc bình thường. Ma Âm chính là lạnh lẽo băng sương. Giống như một tòa băng sơn vậy. Chỉ khi ở bên cạnh Doanh Thiên nàng mới lộ ra cái này kiêu mị bộ dáng.

"Không vội. Rất nhanh sẽ liền biết". Doanh Thiên cười cười nói.

Lúc này đây. Ở bên ngoài nghe đến một trận huyên náo.

Có thể cảm nhận được từng cỗ cường hoành khí tức lần lượt giá lâm. Rất nhanh chóng liền có tới 4 cỗ Thông Thần Cảnh cường giả khí tức.

Ở bên ngoài. Mộng Điệp đối mặt với 4 người. 4 người này chính là 3 nam 1 nữ.

3 nam thì một cái lão già bộ dáng. Một cái trung niên. Và một cái khá trẻ tuổi.

Còn một nữ kia thì là một cái nữ phụ trung tuổi.

Cả 4 người này đều có tu vi Thông Thần Cảnh.

Trông thấy 4 người này xuất hiện đằng sau. Không ít người nhìn ra 4 người này thân phận. Giật mình nói: "Tứ đại chấp pháp trưởng lão. Bọn họ làm sao lại tới đây".

"Không lẽ là vì chuyện mấy cái đệ tử kháng lệnh Đại Thái Thượng Trưởng Lão sao". Có người đặt nghi vấn.

"Cái gì kháng lệnh hay không kháng lệnh. Chỉ là mấy cái tiểu đệ tử còn cần tới Tứ Đại Chấp Pháp Trưởng Lão cùng xuất thủ sao". Có người cười lạnh nói.

"Như thế nào". Người này nghi hoặc hỏi lại.

"Ngươi cũng suy nghĩ 1 chút. Từ Nghiên Thánh Nữ trước đó đi theo một vị cường đại thần linh. Hiện tại lại trở về. Hơn nữa lại đem theo một cái tiểu yêu nghiệt. Lại có cường giả Thông Thần đi theo, ngươi nghĩ". Người kia giải thích.

Nghe được rõ ràng giải thích. Người này không khỏi lập tức hiểu ra bên trong sự tình.

Lúc này. Trong 4 người. Trẻ tuổi nhất lên tiếng. Hắn nở nụ cười nói: "Vị đạo hữu này, có thể hay không để chúng ta vào nói chuyện". Người này tên gọi Vạn Bằng. Hắn là bên trong Tứ Đại Chấp Pháp Trưởng Lão trẻ tuổi nhất người. Lại là thân cận cùng vị kia Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Nhưng là đối lại Mộng Điệp lạnh nhạt đáp: "Không có chuyện gì có thể nói, thức thời liền rời đi. Nếu không cũng đừng trách ta không khách khí".

Nghe được Mộng Điệp ngữ khí không cho mặt mũi kia. Vạn Bằng trên mặt nụ cười kia cũng là thu lại. Hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà trực tiếp ném mặt hắn.

Nữ phụ đi cùng hắn con mắt cũng là phát lạnh. Trong con mắt tràn đầy vẻ gen gét. Nàng gọi là Trạch Mân. Nàng quát lạnh: "Hừ. Đây là Nhật Nguyệt Thần Giáo địa phương. Ở đâu đến nha đầu cũng dám hô to gọi nhỏ". Dừng một chút lại nói tiếp: "Không cần cùng nàng dây dưa".

Tiếp đó nàng hướng xung quanh mọi người nói ra: "Từ Nghiên Thánh Nữ tiết lộ Thần Giáo bí mật. Lại bỏ trốn không về. Hiện tại trở về chịu phạt. Đã bị đẩy vào Vô Ngục. Đại Thái Thượng Trưởng Lão ban lệnh thu hồi tòa biệt viện này để xây dựng cho đệ tử mới chỗ ở. Nhưng là ở bên trong người lại cậy có Từ Nghiên Thánh Nữ. Ngang nhiên kháng lệnh. Nghe lời người ngoài ra tay đã thương đồng môn đệ tử. Đại Thái Thượng Trưởng Lão đã ban pháp. Bắt giữ bên trong toàn bộ người chờ xử phạt".

Nghe được Trạch Mân đồng dạng từng câu nói. Khiến ở đây không ít người giật mình.

"Cái gì. Từ Nghiên Thánh Nữ bị đẩy vào Vô Ngục sao. Nơi đó 10 người đi thì 9 người không trở về. Nàng làm sao lại bị đẩy đi Vô Ngục". Có người ủng hộ nàng không tin tưởng nói ra.

Mặc dù tin tức Từ Nghiên đi vào Vô Ngục đều có không ít người biết. Thế nhưng là vẫn có rất nhiều người chưa biết.

"Hừ. Đây là muốn bịt mắt người sao, Từ Nghiên Thánh Nữ cứu được mọi người cứu được Thiết Thần. Lẽ ra phải là to lớn công lao mới đúng. Làm sao

lại biến thành tội đồ". Có người vì Từ Nghiên bất bình.

"Còn không phải vì Cát Ngân kia sao. Nàng ta cậy Đại Thái Thượng Trưởng Lão là chỗ dựa liền muốn một tay che trời. Hừ". Có người khác tức giận.

"Chẳng phải vì nàng ta ganh ghét Từ Nghiên Thánh Nữ sao".

Bên trong Nhật Nguyệt Thần Giáo số lượng người ủng hộ Từ Nghiên rất nhiều. Dù sao trước kia nàng luôn đối xử rất tốt cùng giúp đỡ mọi người rất nhiều. Cho nên nàng rất được lòng người.

"Tốt, không cần nói nhiều, chúng ta 4 người, trấn áp nàng lại. Sau đó san bằng nơi này". Rốt cuộc lớn tuổi nhất vị lão giả kia lên tiếng.

Nghe vậy. Mộng Điệp cũng là nghiêm túc lại. Mặc dù nàng không sợ, bởi vì có Doanh Thiên tại. Bất luận chuyện gì đều không thành vấn đề. Nhưng là nàng cũng muốn tự mình thử một chút bản thân sức lực. Dù sao nàng mục đích theo Doanh Thiên chính là bảo vệ hắn. Để Thuận chính là như vậy.

Trong chốc lát. Khí tức cường hoành bạo phát. Cuồng bạo linh lực như thủy triều tuôn ra. Khí tức đối chọi nhau gay gắt.

Mặc dù bên kia 4 người nhưng là lại không cách nào hoàn toàn đè ép thế của Mộng Điệp. Rất rõ ràng nàng cường đại cũng không phải Thông Thần Cảnh bình thường cường giả có thể sánh bằng.

Đây là chênh lệch lợi thế. Nàng có được Doanh Thiên ban cho vô thượng đại đạo. Lại có được Vô Thượng công pháp. Bàn về độ hùng hậu linh lực cùng chất lượng đều so 4 người kia vượt trội.

Đổi lại bên kia 4 người trong mắt đều là hiện lên dị sắc. Bọn hắn ban đầu còn cho rằng lấy 4 người bọn hắn liền có thể dễ dàng ép Mộng Điệp. Không nghĩ tới Mộng Điệp cường đại xa xa bọn hắn tưởng tượng.

Nếu là tại 1 chọi 1. Đoán chừng trong vòng trăm chiêu bọn hắn liền bị nàng chém rụng.

Xung quanh mọi người cũng là nhanh chóng lui ra xa. Dù sao Thông Thần Cảnh cấp độ đại chiến bọn hắn không thể tham dự.

Thông Thần cường giả đã có được ban đầu thần tính. Cường đại vô cùng. Cho dù là Linh Thánh đỉnh phong bị trúng phải dư ba cũng phải tan xác.

"Các người 4 người muốn lên một lượt hay là luân phiên đây. Đều lên đi. Nếu không sẽ bị ta chém toàn bộ". Mộng Điệp lạnh nhạt nói ra.

Dù sao nàng vẫn là có được kiêu ngạo của mình. Tại Cửu Hà Giới địa phương kia. Nàng là thiên chi kiều nữ. Nữ tử truyền kỳ. Là một trong chín tòa thần điện điện chủ. Nàng tâm tính cũng không phải bình thường người có thể sánh tới.

"Tốt. Hôm nay chúng ta ý đồng hiệp ít. Có thua cũng chớ trách". Vạn Bằng quát lên.

Bọn hắn tin tưởng lấy 4 người nhất định có thể đánh bại Mộng Điệp. Một khi Mộng Điệp ngã xuống. Hết thảy đều dễ làm. Bọn hắn có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Tới đi". Mộng Điệp quát.

Ngay sau đó. Phía sau lưng nàng dựng lên một cái khổng lồ hư ảnh. Một đôi Điệp Vũ khổng lồ như muốn che lấp bầu trời hiện hiện mang theo một cỗ thương cỗ khí tức.

Tại trên đỉnh núi xa xôi kia. Có thần linh đang quan sát nhìn không được nói ra: "Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Chiến tứ đại chấp pháp trưởng lão

Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp. Đây là chân chính thần thú. Còn là Thái Cổ Thần Thú.

Tại trong truyền thuyết một khi trưởng thành liền có được Thần Đế chiến lực. Chỉ cần vẫy cánh liền có thể để cả Thần Đế đều rơi vào huyền cảnh.

Tất nhiên đây cũng chỉ là vị thần linh này suy đoán mà thôi. Dù sao hắn cũng chưa bao giờ nhìn thấy Thái Cổ Mộng Huyền Thần Điệp. Chỉ là dựa vào truyền thuyết đặc điểm mà suy đoán thôi.

Trên thực tế. Mộng Điệp là đạt được một mảnh nhỏ truyền thừa tại Cửu Hà Giới kia. Cái này có chút liên quan cùng Doanh Thiên. Cho nên hắn mới thu nàng làm Huyền Tinh Đế Thuần.

"Phanh".

Cuồng bạo đến cực điểm linh lực gào thét mà bùng phát. Trong nháy mắt. Toàn bộ Nhật Nguyệt Sơn bị chấn động.

Ngay lúc này. Trên Nhật Nguyệt Sơn phát ra quang mang. Một cái lồng ánh sáng xuất hiện đem 5 người chỗ chiến đấu bao phủ lại.

"Có thần ra tay đem bọn hắc ngấn cách". Không khỏi có người giật mình nhận ra.

Nhưng là nghĩ lại liền đứng. Dù sao Thông Thần Cảnh cường giả đều đã có được bài sơn đào hải thực lực. Nói không ngoa. Nếu là cho một vị Thông Thần Cảnh cường giả toàn lực xuất thủ cùng đẩy đủ thời gian liền có thể đem bề mặt một tòa thế giới cho san bằng.

Nếu như không đem bọn hắc cách đi ra. Chỉ trong một lát liền có thể đem Nhật Nguyệt Sơn đánh cho sụp đổ.

Lúc này, 4 người kia đều riêng phần mình tế ra binh khí. Lão giả cùng trung niên kia giống nhau binh khí đều là trường kiếm.

Vạn Bằng thì là một cây trường thương. Về phần Trạch Mân là một đoạn trường tiên.

Tất nhiên binh khí của bọn hắc đều là bất phàm. Thuộc về cấp cao nhất trong bán thần khí.

Lập tức. mỗi người chiếm cứ một cái phương vị. Đem Mộng Điệp cho bao vây lại.

Chỉ gặp lão giả cùng trung niên nhân đạt thành ăn ý vô cùng. 2 người kiếm pháp giao nhau tạo thành một cái huyền diệu kiếm trận.

Lập tức kiếm trận khuếch tán ra phạm vi lớn. Đem Mộng Điệp cho vây lại. Bên trong kiếm trận là vô số kiếm cương tung hoành. Nếu là đem Linh Thánh cường giả ném vào bên trong. Chỉ e là trong chưa đầy một hơi thở liền có thể đem xay thành mảnh nhỏ.

Thân ở bên trong kiếm trận. Mộng Điệp không có chút nào hoảng. Nàng lập tức vận dụng cái kia bí pháp mà trước đó Doanh Thiên truyền thụ "Huyền Tinh Đế Thuần".

Cái này bí pháp là năm xưa đích thân Doanh Thiên vì chính mình 7 vị Đế Thuần mà sáng tạo nên.

"Huyền Tinh Đế Thuần" phòng ngự cường đại vô song. Đã từng hơn 5000 vị Tiên Đế cùng một chỗ đều không thể đem nó công phá. Tất nhiên đây là đại thành.

Mộng Điệp bất quá hay là chỉ tìm hiểu tới bên ngoài da lông mà thôi. Tuy nhiên vẫn là đầy đủ cường đại.

Vô số kiếm cương kia chém lên người nàng đều không thể gây chút nào thương tổn.

Trông thấy Mộng Điệp một mực vô sự. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão ánh mắt nhìn nhau. Trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Bọn hắc đều biết kiếm trận kia lợi lại cỡ nào. Thông Thần Cảnh cường giả rơi vào cũng sẽ sinh sinh bị mài chết.

Rốt cuộc, Vạn Bằng xuất thủ. Hắc trong tay trường thương phát ra chói mắt quang mang. Chỉ gặp một cỗ màu tím lôi điện lập lòe xuất hiện. Bên trong lôi điện màu tím ẩn chứa lực lượng hủy diệt cực kì đáng sợ.

Trong nháy mắt. Thương ánh phá không mà đâm xuyên tới. Chính là nhắm lồng ngực Mộng Điệp mà đánh.

Trường thương kia đâm xuyên qua không gian. Tiến vào kiếm trận, không có chút nào trở ngại xuyên thẳng qua Mộng Điệp.

Nhưng là, thân ảnh Mộng Điệp bỗng nhiên tiêu tán. Hiển nhiên vừa rồi chỉ là tàn ảnh của nàng mà thôi.

Vạn Bằng lúc này bất chợt toàn bộ lông tóc dựng lên. Một cỗ tử vong khí tức bao trùm lấy hắn.

Không biết từ lúc nào. Mộng Điệp đã xuất hiện đằng sau. Một chưởng đánh xuống đầu hắn.

Ở bên kia Trạch Mân vội vàng hét:"Cẩn thận". Sau đó trong tay nàng trường tiên phóng đi ra. Hướng Vạn Bằng lao tới.

Chỉ thấy đoạn trường tiên kia lập tức cản lại Mộng Điệp cánh tay. Tranh thủ cho Vạn Bằng chạy thoát thời gian.

Rút lui về sau. Vạn Bằng trong lòng toát mồ hôi lạnh. Vừa rồi nếu là Trạch Mân không kịp thời xuất thủ. Đầu lâu của hắn chắc chắn đã bị đánh nổ.

Xuất thủ bất thành. Mộng Điệp lần nữa lui về phòng thủ.

Vừa rồi 4 người cũng chỉ là ra tay thăm dò mà thôi. Tiếp theo đó mới là chính thức chiến đấu.

Rốt cuộc. Cả 4 người đồng thời xuất thủ. Trong nháy mắt liền có hơn vạn chiêu liên xuất. Mỗi một chiêu đều là toàn lực công kích. Mỗi một chiêu đều nhắm tới Mộng Điệp một cái yếu vị.

Bạn hẳn đây là không cho nàng né tránh. Chỉ có thể ngạnh đỡ mà thôi.

"Oanh". Tại thời điểm Mộng Điệp ngạnh kháng toàn bộ công kích. Không gian cũng vì đó chấn động. Tại dưới như thế lực lượng cuồng bạo. Đem bên dưới đại địa đều cho sụp xuống.

May mắn. Mộng Điệp toàn lực thi triển "Huyền Tinh Đế Thuần". Cho nên toàn bộ đem vừa rồi công kích cho chặn xuống.

Nhưng là không cho nàng thời gian thở dốc. Đợt thứ 2 công kích liền đã tới.

Chớp mắt. Mộng Điệp trên tay kết một loạt thủ ấn kỳ dị. Hư ảnh Thần Điệp khổng lồ lần nữa hiện ra. Một cỗ hùng hồn không gì sánh được Hồn Lực giống như đại hải sôi trào phát ra.

Hồn Lực như biển lập tức đem Mộng Điệp bao phủ lại. Bảo vệ nàng khỏi lượt thứ 2 công kích.

"Nàng, lại là Hồn Sư. Thông Thần Cảnh cấp Hồn Sư". Trạch Mân đôi mắt tròn trừng hết lớn.

Khó trách bạn hẳn ngạc nhiên như vậy. Bởi vì Hồn Sư tu luyện cực kì khó khăn cùng ít ỏi. Tu luyện đến Thông Thần cảnh cấp Hồn Sư cả Nhật Nguyệt Giới hiện tại đều không có lấy một cái.

Tại thời điểm chưa có gặp Doanh Thiên. Mộng Điệp chính là chủ tu hồn lực. Thực lực đạt tới Hồn Thánh cấp bậc.

Hiện tại nàng đương nhiên càng thêm lợi hại.

Hồn Sư thủ đoạn cực kỳ quỷ dị. Có thể là điều khiển thiên địa dị tượng. Cũng có thể tạo ra huyền cảnh. Cũng có thể trực tiếp công kích linh hồn. Khó lòng phòng bị.

Lập tức. 4 cỗ hồn lực hùng hậu hướng 4 người phóng tới.

Cơ hồ cùng lúc. Cả 4 người đều cảm nhận được bên trong thức hải đau nhức. Đây là linh hồn công kích. Vô hình vô ảnh. Cho nên không cách nào ngăn chặn. Chỉ có thể đem cơn đau cho nhịn xuống mà thôi.

Đây là vì bạn hẳn đã đầy đủ cường đại. Đổi lại yếu kém hơn tu sĩ liền đã bị nàng đánh tan linh hồn biến thành xác chết từ lâu.

Chưa dừng lại ở đó. Mộng Điệp liên tục vận dụng hồn lực câu thông thiên địa lực lượng.

"Ừm, ừm".

Chỉ thấy trên bầu trời mây đen tụ hội. Từng đạo thiên lôi ẩn hiện.

Cùng lúc đó bên dưới đại địa cũng vì thế mà thay đổi. Lúc này trên mặt đất nứt toác trào ra từng đạo sắc hồng chỉ khí. Liên tục hướng Mộng Điệp hội tụ đi tới.

Xa xa có một vị Linh Thánh ánh mắt tinh tường giật mình nói ra: "Hồn Lực Thông Thần, thiên địa chi lực, Thiên Lôi, Địa Hỏa. Nàng đây là đang điều động thiên địa lực lượng kháng địch".

Đôi mắt Mộng Điệp thi triển ra dị tượng. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão ánh mắt đều lộ ra kiêng kỵ vô cùng. Nếu là Mộng Điệp chỉ là một cái Thông Thần Cảnh cũng thôi đi. Ai ngờ được nàng còn là một cái Hồn Sư.

Nói tới mượn thiên địa lực lượng. Tại tu sĩ Linh Tôn cảnh liền đã có thể một chút mượn tới thiên địa lực lượng. Nhưng là cũng chỉ là mượn mà thôi. Hồn Sư đặc thù. Bạn họ chính là điều động tới thiên địa lực lượng.

Nếu nói 1 vị Linh Tôn có thể mượn tới bao nhiêu thiên địa lực lượng. Thì một vị Hồn Tôn có thể điều động tới gấp 10 lần. Đó là chênh lệch.

Lúc này. Đè ép bên trong thức hải đau nhức. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão cũng liều mạng thi triển ra các loại thủ đoạn phòng ngự. Bởi vì bạn hẳn biết Mộng Điệp sắp tới công kích chính là vô cùng khủng khiếp.

Bạn hẳn cũng không có lựa chọn trốn tránh. Bởi vì bạn hẳn đều biết Hồn Sư lợi hại. Mộng Điệp hồn lực đều đã khóa chặt bạn hẳn. Cho dù chạy cũng chạy không thoát.

Bởi vì thiên địa lực lượng khí cơ đã hoàn toàn vây chặt bạn hẳn. Trừ khi bạn hẳn nhảy ra ngoài Nhật Nguyệt Giới. Bằng không liền sẽ tránh không nổi đòn này.

Lúc này. Mộng Điệp trên đầu đã ngưng tụ ra một cái khổng lồ hồng sắc cầu. Hồng sắc cầu này toát ra nhiệt độ vô cùng khủng khiếp. Đây là địa hỏa tinh hoa. Chỉ có ở trung tâm một tòa thể giới mới có.

Địa Hỏa tinh hoa nếu là đầy đủ liền có thể đem một cái thần linh cho đốt diệt.

Chưa hết. Bên trên bầu trời kia lôi vân cũng đã ngưng tụ đến cực điểm. Có thể nhìn thấy trên bầu trời ẩn sau từng đám mây kia là một thanh lôi kiếm to

lớn.

Mộng Điệp vẫy tay. Hồng sắc cầu lấy cực nhanh tốc độ bay đi.

Đổi mặt sắp tới công kích. 4 người đều không chút nào giữ lại. Tất cả đều toàn bộ đem linh lực bùng phát cùng một chỗ. Linh lực ngưng tụ thành một lớp bảo vệ đem bọn hắn giấu bên trong. Chưa kể 4 người liền tế ra mấy chục món bảo vật. Đầu là giữ mạng đồ vật.

Hồng sắc cầu chạm tới lớp linh lực bảo vệ kia. Không giống như mọi người dự đoán sẽ xảy ra một vụ lớn va chạm. Mà là hồng sắc cầu lấy tốc độ chậm rãi đem toàn bộ lớp linh lực kia cùng 4 người cho bao phủ lại.

Thấy cảnh này. 4 người trong lòng đều trầm xuống. Bọn hắn tính sai.

Nếu là hồng sắc cầu kia nổ tung chính diện mà nói. Bọn hắn có lẽ là có được khả năng thoát thân. Nhưng là hiện tại liền bị vây bên trong. Như vậy tình huống là càng hồngбет.

Chỉ thấy lớp linh lực kia chậm rãi bị Địa Hỏa Tinh Hoa thẩm thấu vào bên trong. Đem lớp linh lực này từ từ ăn mòn.

"Không tốt. Cứ như vậy chúng ta sẽ chết bên trong". Lão giả kia trầm giọng quát lên.

Lập tức. 4 người đồng thời xuất thủ. Bọn hắn muốn đánh phá hồng sắc cầu bao vây thoát ra ngoài.

Từng chiêu từng thức liên tục đánh ra. Đem hồng sắc cầu đánh cho biến dạng. Tựa hồ thật có thể đem nó xuyên thủng.

Nhưng là vào lúc này. Mộng Điệp lần nữa phát động linh hồn công kích gia trì.

Cả 4 người bên trong thức hải đều nghe được "Oanh" một tiếng. Đau nhức kịch liệt phát sinh không cách nào đè ép.

Cả 4 người cũng không khỏi ôm đầu một chút.

"Tiện nhân, mau dừng lại. Nếu không ngươi sẽ chết không toàn thây". Trạch Mân ôm đầu gào thét nói ra.

"Nói nhảm. Chết chính là các ngươi". Mộng Điệp lạnh nhạt đáp lời. Sau đó nàng ngón tay vẫy nhẹ.

Bên trên bầu trời thanh lôi kiếm kia lập tức nhắm hồng sắc cầu lao tới. Một cỗ thiên uy như có như không phát ra.

"Xoẹt..... Oanh..... Oanh".

Cuồng bạo lực lượng không gì sánh được hướng 4 phương 8 hướng bạo tạc đi ra. Tại chỗ hồng sắc cầu kia toàn bộ không gian cũng nổ tung để lộ ra từng vết rách không gian đen ngòm.

Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão thân ở bên trong lúc này chịu lấy cực kì khủng bố công kích.

Tại dưới lôi kiếm công kích. Lớp bảo vệ bị xuyên thủng. Địa hỏa tinh hoa trào vào bên trong thiêu đốt bọn hắn. Chưa kể cộng thêm cực kỳ đáng sợ thiên lôi cũng đều ở trên người bọn hắn đánh tới.

Lúc này. Vạn Bằng toàn thân bị đánh rách tả tơi. Hắn lấy hết sức còn lại hét lớn:"Đại nhân. Cứu mạng".

"Hừ". Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên. Tại một đỉnh núi khác cách đó mấy trăm dặm. Một cái đại thủ phá không bay tới.

Một cỗ thần lực to lớn như đại sơn áp xuống. Đem Mộng Điệp ép rơi xuống mặt đất. Cũng đem Thiên Lôi. Địa Hỏa toàn bộ đánh tan.

Rất cuộc. 4 cái thân ảnh rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Thần giới rung chuyển

Lúc này. Tứ Đại Chấp Pháp Trường Lão vô cùng chật vật. Bọn hắn toàn thân cháy xém. Trên người da thịt nổ tung không có một chỗ hoàn hảo.

Nhất là Trạch Mân kia. Nàng lồng ngực xuất hiện một cái lỗ thủng to lớn. Bên trong máu tươi chảy ra ròng rọc.

Không nghi ngờ gì. Tại dưới khủng bố như thế công kích. Cả 4 người bọn hắn đều bị trọng thương.

Về phần Mộng Điệp. Nhìn có vẻ như nhẹ nhàng. Nhưng thực ra tình huống của nàng cũng liên không tốt. Vừa rồi nàng là vận dụng toàn bộ thực lực. Toàn thân Linh Lực cơ hồ đều sử dụng đi ra. Hồn lực cũng tiêu hao không còn nhiều.

Dù sao nàng đối mặt cũng là 4 người cùng cấp độ. Nhất là Lão giả kia tu vi còn cao hơn nàng 1 cái trọng thiên.

Lúc này. Tại trên bầu trời xuất hiện một cái khổng lồ thân ảnh.

Tại thời điểm thân ảnh này xuất hiện. Một cỗ thần uy nặng nề đè ép lên toàn bộ người ở đây. Ép cho mọi người đều quỳ xuống thậm chí không thể ngẩng đầu lên.

Lúc này ai nấy trong lòng mồ hôi đều lạnh toát. Thần, quá mức kinh khủng.

"Đại Thái Thượng Trưởng Lão đích thân hiện mình". Có cường giả giật mình nói ra.

"Lần này chơi lớn, e là trời muốn sập".

Mặc dù tất cả mọi người đều là bị thần uy ép cho quỳ xuống. Nhưng là vẫn còn một người đứng đó ngẩng cao đầu.

Chính là Mộng Điệp. Nàng tu vi Thông Thần cũng không phải dạng bình thường. Mặc cho thần uy đè ép nhưng vẫn là không đủ khiến cho nàng quỳ xuống.

Giống như tức giận. Cỗ thần uy này vậy mà lập tức tập trung lên nàng. Uy áp gia tăng gấp bội. Đây là muốn nàng phải quỳ xuống.

Đối mặt như thế kinh đào hải lãng thần uy. Mộng Điệp trong mắt trào ra tinh quang. Nàng đã tự nhủ, một kiếp này, chỉ cần nàng còn sống. Người duy nhất nàng quý chỉ có Doanh Thiên một người mà thôi. Còn lại bất kỳ ai đều không có tư cách này.

Không khỏi dưới thần uy đè ép càng ngày càng mạnh. Ép cho Mộng Điệp đôi chân cũng trùng xuống.

Nàng thét dài. Trong cơ thể Linh Lực cùng Hồn Lực điên cuồng vận chuyển.

Bỗng nhiên. Giống như là có cái gì đó được mở ra. Một cỗ thần kỳ không hiểu cảm giác xuất hiện.

Cho dù là tất cả mọi người ở đây đều bất chợt cảm giác được như có như không một cỗ thần lực.

Lúc này một màn kỳ diệu phát sinh đi ra. Dưới áp bức như thế. Mộng Điệp là đánh tan xiềng xích. Nhất cử đột phá tới Thông Thần Cảnh Tam Trọng Thiên. Hơn nữa không chỉ dừng lại như vậy. Trên người nàng ầm ầm một cỗ nhỏ bé thần lực xuất hiện.

Thông Thần Cảnh Tam Trọng Thiên chính là quá độ lên Thần cảnh giới. Tại cảnh giới này. Một bộ phận Linh Lực sẽ chuyển hóa thành Thần Lực. Nhưng là chỉ xảy ra ở Thông Thần Cảnh Tam Trọng Đỉnh Phong mà thôi. Vì thế cảnh giới này còn gọi là Bán Thần Cảnh.

Mộng Điệp mặc dù mới đột phá lên tam trọng thiên đã xuất hiện dạng này biến hóa. Đủ thấy nàng không phải tầm thường.

Thấy vậy. Trên bầu trời thân ảnh kia hừ lạnh một tiếng. Tự tay xuất thủ muốn đem nàng gạt bỏ.

Một chương buông xuống. Thần lực khủng bố đè nát không gian giáng xuống. Tại dưới một chương này. Cho dù Mộng Điệp có lợi hại hơn nữa cũng phải tan thành mây khói.

Nhưng là tiếp theo đó một cái sự tình khác xuất hiện. Liên tục 3 cỗ thần lực từ 3 nơi khác hiển hiện. Đem đạo thần lực muốn đánh giết Mộng Điệp kia đánh tan.

Trên bầu trời thân ảnh kia "Di" một tiếng. Sau đó một cái âm thanh trầm thấp vang vọng khắp Nhật Nguyệt Thần Giáo:"3 người các ngươi vì sao cản lại ta".

Lúc này. Liên tục 3 cái khác thân ảnh hiện ra. Đi ra trong đó một người. Không ai khác chính là Thiết Thần. Nói:"Cần Đại Nhân. Người đường đường một tôn Thiên Thần. Vậy mà lại hướng một cái Thông Thần Cảnh xuất thủ. Không khỏi quá mất mặt a".

Cần Khôn. Chính là tên của Đại Thái Thượng Trưởng Lão.

Cần Khôn lúc này đồng thanh nói ra:"Nàng ta vốn là người ngoài. Vậy mà lại dám ở bên trong Thần Giáo đánh trọng thương Trưởng Lão bản giáo. Lại còn cấu kết với đệ tử bản giáo kháng lệnh, nhất định phải trả giá".

Nghe được Cần Khôn nói như vậy. Thiết Thần bình thần cười nói:"Cần Đại Nhân nói như vậy là sai quá sai. Thứ nhất nàng là giáo ta khách nhân. Là đích thân Thánh Nữ mời tới khách nhân. Nếu là chúng ta đối với khách nhân ra tay. Nhật Nguyệt Thần Giáo mặt mũi liền để đâu. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới ai sẽ phục".

Dừng một chút lại nói tiếp:"Thứ 2. Chấp Pháp Trưởng Lão đây là xuất thủ trước. Nàng ta chỉ là tự vệ mà thôi. Thứ 3. Nơi này là Thánh Nữ nơi ở. Thánh Nữ thân phận đặc thù. Ngoại trừ 2 vị giáo chủ. Cho dù là ngài cũng không thể bừa bãi phân xét đi".

Nghe vậy, Càn Khôn con mắt có chút trầm xuống. Hắn gần giọng nói:"2 vị giáo chủ trước đi rồi đi liền đã để ta toàn quyền định đoạt Nhật Nguyệt Thần Giáo sự việc. 3 người hẳn nên biết a".

Thiết Thần vẫn là ung dung cười nói:"Chúng ta biết. Cho nên ta hay là cất công đi Thần Đình tìm 2 vị giáo chủ. Xin chỉ thị". Nói đoạn liền rút ra một cái lệnh bài.

Lệnh bài này bên trên tuyền khắc rườm rà thần văn. Tàn mắt ra một cỗ vương giả thâm uy. Nó chính là chỉ cao lệnh bài của Nhật Nguyệt Thần Giáo. Thấy lệnh bài như thấy Giáo Chủ.

Thấy vậy, Càn Khôn trong con mắt hiện lên ngạc nhiên vô cùng. Hắn không nghĩ tới. Thiết Thần vì chuyện này mà tự mình đi tìm 2 vị giáo chủ xin lệnh bài. Làm cho hắn ngạc nhiên hơn nữa là. 2 vị giáo chủ vậy mà đáp ứng hắn.

"Trong này ắt có nội tình". Càn Khôn trầm nghĩ. Sau đó hắn nói ra:"Nếu đã như vậy. Chuyện hôm nay liền bỏ qua. Chờ 2 vị giáo chủ trở về ta sẽ đích thân đi hỏi".

Ngay sau đó. Càn Khôn biến mất. Ngập trời thần uy cũng là tiêu tán.

Về phần Thiết Thần. Ánh mắt hắn nhìn về bên trong biệt viện kia. Nhưng là bên trong hoàn toàn không có cái gì động tĩnh.

Cái này khiến hắn trong lòng mờ mờ lạnh chấy rờng. Cuối cùng. Hắn hay là chờ dài một hơi. Ngoại trừ mấy người bọn hắn. Toàn bộ Nhật Nguyệt Thần Giáo không có ai biết. Bọn hắn chính là vừa thoát qua một kiếp.

Sở dĩ Thiết Thần làm như vậy. Là vì ngay từ đầu hắn vẫn luôn để ý biệt viện chỗ Doanh Thiên ở. Cho nên ngay từ lúc xảy ra mâu thuẫn kia. Hắn liền biết có đại sự không tốt. Hắn cấp tốc rời Nhật Nguyệt Giới đi tới Thần Đình tìm 2 vị giáo chủ.

Cũng may mắn hắn trở về kịp. Nếu không hậu quả chính là khó lường.

Ngay sau đó tam thần cũng là rời đi. Nhân cơ hội này. Tất cả người xem náo nhiệt cũng vội vã chạy về. Bọn hắn vừa rồi là hoảng sợ không thôi. Chẳng may mấy vị thần ra tay đánh nhau. Vậy chẳng phải bọn hắn dám phạm nhân này tại bay vạ gió.

Bên trong biệt viện. Mộng Điệp một thân trở về. Nàng lúc này lộ ra có chút chật vật. Nhưng là trên người khí chất lại biến hóa không ngừng.

Doanh Thiên vẫn là một bộ nhàn nhã uống rượu. Trông thấy nàng liền mỉm cười hỏi:"Thế nào. Oán trách ta chăng".

Mộng Điệp vội vàng đáp. Trong lời nói lộ ra kiên nghị:"Nếu là mọi sự đều phải Công Tử đến che chở. Vậy ta đi theo người có ích gì".

Doanh Thiên hài lòng gật đầu tán thưởng:"Tốt, vất vả rồi. Nghỉ ngơi một chút. Đoán chừng không tới 1 tháng. Người liền có thể thành Thần".

Vừa rồi một tràng chiến đấu mặc dù không phải cái gì sinh tử quyết chiến. Nhưng là lúc đối chọi thần lực kia. Lại khiến cho nàng có cơ hội nhìn trộm thần đạo. Từ đó ngộ ra rất nhiều thứ. Nàng cũng nắm chắc trong vòng một tháng liền có thể thành Thần.

Thành Thần. Đây là bước đi rất quan trọng. Nàng biết. Hết thảy đều là Doanh Thiên ban cho. Nếu không gặp được Doanh Thiên. Có lẽ nàng hay vẫn là có thể thành Thần. Nhưng là còn không biết tới ngày tháng năm nào.

Nghe được Mộng Điệp có thể sớm thành thần. Dù làm cho Ma Âm cùng Tuyết Ngạo Linh Hâm mộ. Dù sao các nàng hiện tại bất quá vẫn chỉ là Linh Đế. Thành Thần đối với các nàng mà nói. Vẫn còn khá xa.

Nhìn thấu các nàng dạng này tâm tư. Doanh Thiên mỉm cười nhẹ nhàng nói:"Không có cái gì tốt hâm mộ. Chỉ cần cố gắng liền rất nhanh có thể đạt tới. Thành Thần, bất quá chỉ là đại đạo bắt đầu. Rất nhanh các người sẽ liền thấy. Thần, bất quá chỉ là cát bụi mà thôi".

Doanh Thiên câu nói này bên trong ẩn chứa một chút tin tức kinh người. Tại mọi người trong mắt. Thần là vượt trên tất cả. Là chí cao vô thượng. Nhưng là bên trong Doanh Thiên lời nói lại chỉ là cát bụi. Đây là ý vị gì.

Mặc dù nói các nàng biết mình Công Tử cường đại vô song. Cho dù là Thần Vương đều không phải là đối thủ.

Ngoại trừ vậy. Các nàng đối với Doanh Thiên vẫn là mù tịt. Các nàng không biết hắn đến cùng là ai. Từ đâu đến. Cường đại đến cỡ nào. Tất cả đều không biết.

Đúng lúc này. Đại địa chấn động tựa như một trận động đất. Toàn bộ Nhật Nguyệt Giới đều rung nhẹ.

Trên thực tế. Không chỉ là Nhật Nguyệt Giới. Mà là toàn bộ Thần Giới đều rung chuyển.

Tựa hồ như là có một tôn khổng lồ quái vật muốn chui vào bên trong Thần Giới vậy.

Tại Thần Đình. Vô số đạo Thần Quang chiếu rọi. Từng cái Thần Kính soi xét không gian. Giống như là muốn tìm ra nguyên nhân.

Từng tôn Thần Đế hiện diện dò xét thiên địa.

"Nhìn. Đó là Thành Đô Thần Đế,.... Hắc hiện thân". Có người giật mình nói.

"Còn có Minh Hà Thần Đế, Thái Âm Thần Đế, bên kia là Trạch Sơn Thần Đế,..... Trời ạ. Đây là có chuyện gì". Thần giới rất nhiều người đôi mắt tròn trừng nói.

Tại bình thường, Thần Đế là rất ít khi hiện thân. Nhưng là hiện tại từng tôn từng tôn Thần Đế liên tiếp xuất hiện. Cái này để vô số người vì đó mà kinh hãi. Cho rằng thật sự có đại sự.

"Oanh". Thần Đế chỉ uy phóng lên ức vạn trượng. Một tôn vĩ ngạn thân ảnh hiện thân. Để uy tràn ngập bữa bãi khắp thiên địa.

"Đây là.....Nguyên Hoàng Thần Đế. Hắc vậy mà cũng hiện thân". Nhìn thấy tôn thân ảnh vĩ ngạn này. Một vị Thần Hoàng kinh hãi nói ra.

Nguyên Hoàng Thần Đế. Là thời đại này gánh chịu Thiên Mệnh chấp chương Thần Giới. Trong mắt thế nhân cường đại nhất Thần Đế.

Mặc cho chư đế soi xét tìm kiếm. Mặc cho các loại Thiên Kính chiếu rọi. Nhưng là hết thấy đều không tìm ra bất cứ đồ vật gì.

Rốt cuộc. Rung động im lặng đi xuống. Chư thần chúng đế tìm không thấy gì cũng đành từ bỏ.

Doanh Thiên ngược lên mỉm cười nói:"Có ý tứ". Sau đó hắc hướng chư nữ nói ra:"Ta đi một chút liền trở về".

Lập tức thân ảnh của hắc biến mất.

Một lát sau. Hư không chấn động. Doanh Thiên thân ảnh hiển hiện ra ngoài. Đây là một viên văn thạch. Trên viên văn thạch này không có bất cứ gì. Ngoại trừ một người.

Nói chính xác hơn là một cái thiếu niên trẻ tuổi.

Thiếu niên này chính là vô cùng tuấn mỹ một dạng. Hắc độ xinh đẹp thậm chí có thể khiến nam nhân đều muốn đồ gục. Hắc chân trần. Trên thân mặc một kiện bạch y trắng muốt. Lộ ra cực kỳ không nhiễm bụi trần.

Lúc này. 2 người ánh mắt nhìn nhau. Tại thời điểm này. Không gian thời gian như ngưng đọng lại. Rất lâu về sau Doanh Thiên rốt cuộc lên tiếng:"Người chính là cái tên đi khắp nơi gây sự kia? ".

- - -

Mọi người đoán xem ai nào:v

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Thiếu niên thần bí

Vô tận tinh hải. Lấp lánh từng khóa tinh cầu ánh sáng soi rọi.

Một dải văn thạch bay với tốc độ cực kì cao vun vút lao đi trong vũ trụ.

Trên một viên văn thạch. Có 2 người đang ngồi đối diện nhau. Cùng nhau uống rượu.

Chính là Doanh Thiên cùng thiếu niên kia. 2 người chính là liên tục uống rượu. Trong chốc lát liền đem mấy trăm đàn rượu cho uống sạch. Tuy nhiên tại bên trong quá trình này. Không ai nói câu gì.

Rốt cuộc. Thiếu niên kia ngừng uống. Hắc xoa xoa đôi bàn tay cười nói ra:"Rượu tốt, tuy nhiên cũng không phải ta đồ vật khoái khẩu. Nên dừng".

Đổi lại. Doanh Thiên vẫn là một mực uống lấy. Vừa uống vừa nói:"Gặp nhau. Chính là có duyên. Đây là chuyện mừng, đáng để uống".

Thiếu niên kia bật cười:"Vừa rồi người nói ta đi khắp nơi gây sự. Ta như thế nào lại mang cái này tai tiếng".

"Ta nói là sự thật mà thôi". Doanh Thiên mỉm cười ý vị nói ra.

Thiếu niên kia cười khò. Hắc cả đời tung hoành vô địch. Một tay có thể che lấp thiên. Một chân có thể đạp sập địa.

Tại hắc trước mặt. Bất luận dạng gì tồn tại hắc đều chưa từng để vào mắt. Cho dù là trước mặt nam tử này hắc cũng tự tin có thể chiến ngang tài ngang

sức. Bởi vì trước mắt nam tử này độ cường đại thật không có chút nào thua kém hắn. Hắn cường đại, so với bất cứ kẻ nào hắn từng gặp qua đều muốn cường đại.

Thế nhưng là lại có người nói hắn chuyên môn đi gây sự đây.

Thiếu niên này cười hỏi:"Tại sao lại nói như vậy đâu".

Doanh Thiên uống tiếp một ngụm rượu sau đó nói:"Là có người nói với ta như vậy".

"Kẻ nào đây". Thiếu niên con mắt có chút lạnh.

"Người đoán". Doanh Thiên mỉm cười hỏi ngược lại.

"Họ Tần, Họ Giang,..... ". Thiếu niên bộ dáng giống như có chút suy nghĩ nói ra.

Doanh Thiên mỉm cười không nói.

"Đều không phải. Vậy hắn là tên họ Lý kia đi". Thiếu niên gật gù nói.

"Cả 3 người đó đều nói như vậy. Người đến chỗ người ta rồi quậy banh nóc. Còn hậu quả liền để người ta thay người dọn dẹp. Vậy có phải hay không là đi gây sự đây". Doanh Thiên ha ha cười nói.

Thiếu niên này nghe Doanh Thiên có chút mỉa mai giọng nói kia đầu cũng là đầy hắc tuyến. Nhưng là hắn cũng không có cái gì phản bác. Quả thật hắn là đi khắp nơi tìm hiểu cùng giao lưu. Thời gian đó cũng đúng là làm một số chuyện huyền ảo.

Doanh Thiên tiếp tục hỏi:"Làm thế nào người tìm được ta".

Hỏi câu này Doanh Thiên cũng là có chút tò mò. Doanh Thiên tin tưởng. Thiếu niên này mục đích đi tới nơi này. Là vì tìm hắn.

Thiếu niên bèn lấy ra một quyển trục. Quyển trục này có chút cũ nát. Giống như nó đã tồn tại thật lâu. Bên trên quyển trục có thể nhìn thấy từng dòng văn tự vô cùng rườm rà cùng huyền ảo. Mặc dù cũ nát. Nhưng là nó vẫn tỏa ra từng đạo kỳ dị thánh quang. Nhìn qua liền biết đó là vô thượng bảo vật.

Tại trông thấy quyển trục này. Doanh Thiên liền biết vì sao thiếu niên này có thể tìm được hắn. Bởi vì thật lâu về trước. Quyển trục này là tự tay hắn viết ra. Sau đó hắn tận cho một người.

Rõ ràng người đó lại đem quyển trục cho thiếu niên này. Nhờ đó mà thiếu niên này mới có thể tìm được hắn.

Thiếu niên tiếp tục nói:"Ta rất thương thức những gì người viết bên trong. Ta muốn cùng người hoàn thiện nó".

Doanh Thiên mỉm cười:"Chung Cực sao. Hoàn thiện nó. E là rất khó. Chúng ta tình huống đều không giống nhau. Vì thế mỗi người hoàn thiện đều phải dựa vào chính mình".

"Ta biết. Nhưng là món đồ này tham khảo rất tốt. Nó cũng giúp ích rất nhiều. Chúng ta mỗi người đối với Chung Cực lý giải đều khác nhau. Nếu là cùng nhau tham khảo đều phải không tốt hơn sao. Người hắn là cũng nghĩ vậy. Nếu không người sẽ không đưa nó cho tên họ Giang kia". Thiếu niên mỉm cười nói ra.

Nghe vậy. Doanh Thiên lại lắc đầu. Hắn chậm rãi nói ra:"Trước đó chính mình còn cho rằng. Chung Cực dễ dàng. Nhưng là trải qua một đoạn thời gian mới rõ. Thật không chút nào dễ dàng đi. Đến cuối cùng vẫn là phải dựa vào mình đi tìm hiểu. Tham khảo hay không tham khảo, cũng không quan trọng.

Nghe được Doanh Thiên lời nói này. Để cho thiếu niên kia gật gù. Hắn cười to một đoạn. Sau đó trên tay quyển trục kia chính là bốc lên cuồng bạo chân hỏa.

Tất nhiên. Doanh Thiên tự tay viết ra quyển trục cũng không phải bình thường chân hỏa tùy tiện có thể đốt cháy. Nhưng là thiếu niên kia chân hỏa cũng tuyệt đối không phải hạng tầm thường. Tuyệt đối có được đốt cháy thiên địa uy lực.

Rất nhanh. Quyển trục kia liền bị đốt thành tro bụi. Lại là. Doanh Thiên từ đầu đến cuối cũng không có cái gì thái độ. Dù sao đó cũng là tự tay hắn viết ra.

Sau khi đốt cháy hoàn toàn quyển trục này. Thiếu niên cười nói:"Người nói hay là đúng. Chúng ta vất vả tìm kiếm con đường này. Ai cũng không giống ai. Vẫn là phải tự mình cố gắng mà thôi".

"Họ Giang kia hiện tại hắn cũng rất kính người đi". Doanh Thiên mỉm cười hỏi nhỏ.

"Đó là đương nhiên". Thiếu niên kia mỉm cười nói:"Ta vốn nghĩ, chính mình đã rất rảnh rồi. Nhưng là không nghĩ tới, người so với ta rảnh rồi còn muốn sớm".

"Không có gì, chính là đi mở mang 1 chút tầm mắt mà thôi". Doanh Thiên a a nói ra. Sau đó lại nói tiếp:"Chúng ta tình huống. Hắn là tương tự nhau đi".

"Ân, quả thật giống nhau". Thiếu niên kia cũng gật gù nói.

Nói đến giống nhau tình huống. Chính là năm xưa Doanh Thiên bị ám toán phải trùng sinh một dạng. Nhưng là đây hết thầy cũng nằm trong hần tính toán.

Về phần thiếu niên kia. Hần cũng là tương tự Doanh Thiên phải trùng sinh. Mặc dù bọn hắn còn xa xa không đạt tới đỉnh phong thời kỳ. Nhưng là hiện tại vẫn là đầy đủ dùng.

Thiếu niên kia nói tiếp: "Nhưng là như vậy. Ta còn đường lại càng dễ dàng tiến một bước. Ta chắc chắn một thể này có thể đạp vào bước kia".

Nói đến "bước kia" thiếu niên trên khuôn mặt cũng là tỏ ra hưng phấn.

Bình thường tới nói. Đối với người ngoài. Hắn sẽ không để lộ trên mặt biểu cảm này. Bởi vì bọn hắn căn bản chưa có tư cách này.

Nhưng là Doanh Thiên thì khác. Bọn hắn mặc dù vừa gặp nhưng lại đã quen từ lâu. Có câu nói "Vừa gặp liền thành tri kỷ". Hoàn toàn phù hợp hoàn cảnh này.

Uống xuống một ngụm rượu. Doanh Thiên thu hồi chính mình nụ cười. Hắn khuôn mặt lại trở nên bình thản một dạng. Sau đó hỏi: "Từ bên ngoài đi loạn. Người hắn là đã thấy Chúng".

Nghe đến "Chúng" chữ này. Thiếu niên kia cũng là thu về vẻ cười. Nói ra: "Đã thấy qua, cũng đã động thủ qua, nhưng là cũng chỉ là sâu kiến một đám mà thôi. Duy nhất có.....".

Nói đến đây. Thiếu niên dừng lại. Hắn không khỏi nhớ lại chính mình nhìn thấy cảnh tượng kia: "Thứ đó, hắn là rất tiếp cận Chung Cực đi".

Doanh Thiên gật đầu nói ra: "Đúng thế, đã rất tiếp cận. Hơn nữa, thứ người nhìn thấy vẫn chỉ là một phần của nó mà thôi".

Nghe được Doanh Thiên nói như vậy. Thiếu niên cũng là dự đoán được: "Ta biết. Lần đó ta vẫn là cảm thấy nó không toàn vẹn". Sau đó nhìn nhìn Doanh Thiên nói tiếp: "Người đối với thứ đó tìm hiểu hay là rất rõ a".

"Đương nhiên, có lẽ là trận chiến cuối cùng". Doanh Thiên ánh mắt hít lại nói ra.

"Cuối cùng một trận chiến, đây là người hạnh phúc nhất địa phương". Thiếu niên có chút thâm ý nhìn Doanh Thiên nói.

"Tin tưởng. Người cũng sẽ có một trận chiến cuối cùng". Doanh Thiên đối với thiếu niên đáp lại.

"Có lẽ vậy". Thiếu niên ánh mắt có chút xa xăm. Sau đó hắn đứng lên.

Tại thời điểm hắn đứng lên. Giống như toàn bộ thiên địa đều bị hắn gánh lên vậy.

Mặc dù thân hình của hắn nhỏ bé. Nhưng lại làm cho người ta cảm giác hắn to lớn vô cùng. Tựa hồ như là một tôn cự nhân đứng giữa trời đất vậy.

Doanh Thiên mỉm cười hỏi: "Thế nào. Nhịn không nổi nữa".

Lúc này, thiếu niên con mắt chính là chăm chăm nhìn vào Doanh Thiên. Trên người hắn chiến ý nồng đậm toát ra. Đem mấy ngàn vạn dặm hư không đều chấn động.

Bình thường tới nói. Bọn hắn dạng này tồn tại xuất thủ chính là tùy ý. Nhưng là chỉ có 2 người cũng không cần như vậy. Nói trắng ra. Cả 2 người đều là một cái cuồng nhân chiến đấu. Bọn hắn ưa thích chiến đấu, cũng không phải là cách không đấu pháp hay là thi triển đại đạo kia, mà chính là một chỗ vật lộn. Đó mới là bọn hắn ưa thích.

Nhưng là, giữa toàn bộ thế gian. Lại có mấy ai có thể để bọn hắn tự mình vật lộn đây.

Cho nên hiện tại. Nhìn thấy Doanh Thiên. Để cho thiếu niên này không khỏi nổi lên chiến ý.

Doanh Thiên lúc này cũng là đứng lên. Hắn trên mặt nụ cười sáng lạng. Bởi vì trước mắt thiếu niên này quả thật hiểu ý hắn.

Hắn rất muốn làm nóng một phen. Nếu để cho Doanh Thiên có thể làm nóng một trận. Nhất định có thể để bộ thân thể này càng dung hợp hoàn mỹ hơn. Nói không chừng liền không cần tụ tập phần còn lại linh hồn bị phân tán trong thiên địa kia liền có thể hoàn toàn đạt đến cực mỹ dung hợp.

Nếu có người ở đây. Nhất định liền biết. 2 người sắp ra tay đánh nhau.

Tất nhiên ở đây đánh nhau cũng không phải là sinh tử quyết chiến kia. Mà chính là chiến đấu vì ham muốn mà thôi.

Doanh Thiên cũng thiếu niên kia vô cùng ăn ý. 2 người cùng lúc đưa tay về lên hư không một cái vòng tròn. Sau đó chậm rãi để 2 ngón tay một chỗ chạm vào nhau.

Tại thời điểm ngón tay 2 người chạm nhau. Toàn bộ vùng không gian này chính là bị đóng băng lại. Sau đó âm ỉ sụp đổ đi xuống.

Bọn hán đây là cùng nhau tạo nên một cái bên ngoài hư vô sản đầu. Bởi vì bọn hán dạng này tồn tại quá mức khủng bố. Nếu là tại trên Thần Giới động thủ sẽ gây ra hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Tất nhiên động thủ ở đây cũng không phải là trước đó mấy cái tiểu đả tiểu nháo. Bọn hán động thủ sẽ là hoàn toàn nghiêm túc. Nhất định sẽ dốc toàn lực mà chiến.

Rốt cuộc. 2 người thân ảnh hoàn toàn chìm vào hư vô. Chỉ có bên cạnh một vùng không gian sụp đổ.

Lúc này. 2 người tiến sâu vào hư vô.

Tại bên trong hư vô. Không có bất luận cái gì tồn tại. Không có thiên. Không có địa. Không có pháp tắc. Không có thời gian. Cho dù là không gian cũng không phải là không gian nữa.

"Oanh". Thiếu niên kia khí tràng dâng cao. Trong nháy mắt cực kỳ khủng bố uy lực tản mát mà ra. Phía sau lưng hán dâng lên một tòa khổng lồ đại nhật. Tòa này đại nhật cũng không phải bình thường đại nhật.

Đây là thiếu niên này tổn hao không biết bao nhiêu thời gian. Tổn hao bao nhiêu công sức mới có thể đạt được "Đại Nhật Chí Tôn Luân".

Không những thế. Phía sau lưng hán còn nổi lên 9 đầu đạo luân cực kỳ huyền ảo. Đây là tượng trưng cho chí cao tồn tại "Tuyên Cổ Vô Song" cấp bậc.

Doanh Thiên bên này cũng không có chút nào thua kém.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Chiến một trận sáng khoái

Phía sau hán cũng là dâng lên một đầu vô thượng chân mệnh.

Đây là Doanh Thiên hao tổn vô số tâm huyết vô số thời gian rèn đúc "Nguyên Thủy Đại Viên Mãn Chân Mệnh".

Chưa hết. 81 đầu "Thái Sơ Viên Mãn Chân Mệnh" cũng đều hiển hóa.

Bên trong hư vô. Trên đầu thiếu niên kia "Đại Nhật Chí Tôn Luân" tỏa ra ánh sáng chiếu rọi khắp hư vô. Nếu là ở bên trong thần giới hiển hóa. Tất có được chiếu rọi cửu thiên thập địa năng lực.

Chưa kể 9 đầu đạo luân phía sau hán toát ra từng đầu vô thượng đại đạo. Huyền ảo kỳ bí vô song. Toát ra khí tức tuyên cổ vô địch.

Phía Doanh Thiên. Chủ chân mệnh của hán cũng là phun ra nuốt vào quang mạng thần thánh. Từng đạo kỳ dị thương cổ khí tức toát ra. Tựa hồ như đạo chân mệnh này chính là từ khởi nguyên đi tới.

Nguyên Thủy Chân Mệnh. Đây là tượng trưng cho Nguyên Thủy cấp bậc tồn tại. Là vô địch Thiên Tôn trong mắt thế nhân.

81 đầu "Thái Sơ Chân Mệnh" cũng là tập hợp thành một cái chí cao vô thượng đồ đằng. Bên trong chất chứa chí cao đại đạo vô địch.

Bởi vì bọn hán hệ thống tu luyện là hoàn toàn khác nhau. Cho nên trạng thái cũng không giống với.

Nhìn Doanh Thiên chủ chân mệnh kia. Thiếu niên ánh mắt không khỏi nhúc nhích. Có chút ham muốn nói:"Đồ tốt, toàn bộ thiên địa này e rằng chỉ có một cái đi".

Doanh Thiên mỉm cười đáp lại:"Đương nhiên. Ngươi đi khắp thế gian cũng tìm không ra cái thứ 2, lại nói, ngươi viên Đại Nhật kia cũng là độc nhất vô nhị. Tuyên cổ vô song".

Thiếu niên mỉm cười không đáp.

Lúc này, 2 người khí tràng chính là không ai thua kém ai.

"Phanh". Cùng một lúc, 2 người xuất thủ.

Trong nháy mắt này. Bọn hán là lập tức áp sát vào nhau. Đối với đối phương thi triển quyền cước.

Quyền cước ở đây cũng không phải là bình thường quyền cước. Bọn hán mỗi một đạo quyền đều có để đánh cho tinh hà băng diệt. Mỗi một cước đạp

xuống liền có thể để thiên địa trầm luân.

Đáng nói là, bọn hắn ra tay cực kì nhanh. Chớp mắt liền ngàn vạn chiêu đi qua. Tại trong hư vô đều không nhìn thấy bọn hắn thân ảnh. Chỉ có từng đạo khủng bố chấn động lan truyền mà thôi.

Lúc này. Ở bên trong Thần Giới. Tại cái lỗ hổng không gian kia. Từng đạo từng đạo mạnh mẽ đến cực điểm sóng hủy diệt lan đi ra ngoài.

Mặc dù Doanh Thiên cùng thiếu niên kia đã tiến rất sâu vào bên trong hư vô không gian. Nhưng là bọn hắn dư ba chiến đấu quả thực quá mức khủng bố.

Dư âm chiến đấu vậy mà theo lỗ hổng không gian thoát đi ra ngoài.

Tại dưới khủng bố nhục vậy dư ba trùng kích. Đem lỗ hổng không gian càng ngày càng phá toái trở nên to lớn hơn. Không gian chập trùng cũng vì đó mà rách tả tơi.

Không những thế xung quanh vùng không gian này toàn bộ vẫn thạch cùng các tinh cầu đều bị dư ba chấn cho nát vụn.

Cũng may mắn vùng không gian này cực kì hoang vu. Cũng không có nơi nào có người ở. Nếu không liền chết thế nào cũng không biết.

Tất nhiên. Dư ba khủng bố lập tức để thần giới mấy vị chí cao tồn tại phát hiện. Bọn hắn lập tức để mắt tới nơi này.

Không ít vị đều là mạng chân thân chạy tới.

Trong chớp lát. Đứng ở bên ngoài lỗ hổng không gian liền đã tụ tập mấy chục thân ảnh. Có là hư vô mờ mịt không thấy rõ khuôn mặt. Cũng có là chân thân giáng lâm.

Duy nhất giống nhau chính là trên người bọn hắn Đế uy cuộn cuộn không ngừng. Rõ ràng bọn hắn mỗi người đều có Thần Đế thực lực.

Lúc này. Bọn hắn đôi con mắt kia phát ra thần quang. Bọn hắn đôi mắt đều có thể nhìn thấu cửu thiên. Nhìn xuyên thập địa.

Nhưng là lúc này hết thảy lại đều vô dụng.

Bọn hắn thiên nhãn nhìn vào hư vô muốn biết chuyện gì phát sinh. Nhưng là hết thảy đều không nhìn thấy cái gì.

Chỉ có từng đạo chấn động khủng bố toát ra mà thôi.

"Bên trong xảy ra chuyện gì". Một vị Thần Đế mở miệng hỏi.

Nhưng là hết thảy đều không ai nói gì. Một lát sau. Một vị áo trắng Thần Đế mới mở miệng đáp:"Hắn là có tồn tại cường đại ở bên trong chiến đấu".

"Ý của Đạo Vương là bên trong có người chiến đấu sao, Nhưng là.....".

"Nhưng là cái này cũng không khỏi quá cường đại đi".

Lúc này. Một vị thân thể to lớn thần đế đi tới nói lớn:"Muốn biết liền đi vào xem liền chẳng phải rõ".

Chỉ thấy vị này Thần Đế vậy mà lập tức tiến đến lỗ hổng không gian muốn tiến vào bên trong.

Nhưng là thời điểm hắn vừa tiến vào. Liền bị một cỗ lực lượng chấn bay ra ngoài.

Vị Thần Đế này xem xét lại chính mình liền không khỏi giật mình kinh hãi. Hắn Thần Khu là cỡ nào rắn chắc, là cỡ nào bền vững. Toàn bộ thần giới liệu có mấy người có thể đem hắn thần khu đánh nát.

Nhưng là hiện tại. Hắn thần khu chính là rách nát không chịu nổi. Cơ hồ muốn phá toái mà ra. Cũng may mắn đây chỉ là bên ngoài vết thương mà thôi. Hắn dựa vào thần lực cường đại duy trì thần khu không cho phá toái. Lập tức, hắn liền rất nhanh rút lui. Hắn phải lập tức chữa trị chính mình thân thể.

Hắn thể thảm để chư vị Thần Đế ở đây không khỏi kinh hãi. Dù sao bọn hắn đều là tồn tại vô địch ở thần giới. Nhưng là đối mặt như thế cường đại lực lượng không khỏi để bọn hắn hãi nhiên.

Đương nhiên. Doanh Thiên cùng Thiếu niên kia chiến đấu chính là hoàn toàn ở một đẳng cấp khác biệt. Chỉ riêng dư ba liền có thể đem Thần Đế đánh cho trọng thương.

Đây còn là bọn hắn thuận tay va chạm mà thôi. Nếu là dưới tình huống bọn hắn vận dụng đạo pháp. Dư ba cũng đủ đem Thần Đế oanh cho hồi phi yên diệt.

Rốt cuộc. Chư vị Thần Đế lập tức liên thủ muốn đem vùng này không gian cho giữ vững. Ngăn lại không gian sụp đổ.

Lập tức. Hàng ngàn đầu đại đạo pháp tắc hiển hóa. Thần Lực cường đại khủng bố đến cực điểm cuộn cuộn đi ra. Trong bát giác, đế uy tràn ngập thiên

địa. Kinh động toàn bộ thần giới cường giả.

Cái này để vô số cường giả không khỏi vì đó mà kinh hãi.

Lập tức, vô số ánh mắt nhìn xuyên không gian hướng địa phương này nhìn tới, muốn biết xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy lúc này. Tại xa xôi vũ trụ kia. Từng đạo sáng chói thần quang chiếu rọi vô tận không gian. Như muốn chiếu xuyên cửu thiên thập địa một dạng.

Từng đạo Thần Đế minh văn hiển hiện. Điền cuồng Thần Lực cùng một chỗ trùng điệp gia trì lên nhau tạo thành một tòa vô cùng khổng lồ trận pháp.

Trận pháp này độ to lớn có thể cùng mấy trăm tòa Thiên Vực cùng một chỗ so sánh.

Tất nhiên cái này cũng là không có gì lạ. Dù sao đây là do chư vị Thần Đế cùng một chỗ liên thủ đi ra trận pháp.

Tất nhiên động tĩnh quá mức to lớn cũng khiến cho toàn bộ Thần Giới chư Thần đều có thể cảm ứng được.

Bọn hắn đều nhìn chăm chăm về nơi này. Từng tòa Thần Giáo. Thần Môn, Thần Tông đều mở Thiên Kính chiếu về nơi này muốn biết tình huống. Nhưng là bên dưới trận pháp che phủ. Không ai biết rõ chuyện gì xảy ra.

Một vị cường đại Cổ Thần con mắt thâm sâu nhìn về nơi này lâm bẩm nói:"Một ngày này, đến cùng là xảy ra cái gì đại sự đây, Thần Giới sắp biến thiên sao".

Lúc này bên trong trận pháp. Chư vị Thần Đế con mắt cũng là nghiêm trọng nhìn về lỗ hổng không gian. Bọn hắn thi triển ra trận pháp phong bế nơi này. Trấn thủ nó để phòng đại sự phát sinh.

Bên trong hư vô không gian. Lúc này 2 người cũng đã ngừng chiến đấu.

Doanh Thiên lúc này toàn thân hấn vết thương chồng chất. Nhất là đôi cánh tay kia cơ hồ vỡ nát hoàn toàn. Tại lồng ngực địa phương kia cũng là bị đánh cho sụp đổ. Phần eo của hắn cũng là thủng một cái lỗ lớn. Toàn thân huyết nhục be bét. Thánh huyết nhiễm đỏ.

Về phần thiếu niên kia. Hấn tình huống cũng không khác gì Doanh Thiên. Đôi cánh tay cũng y như Doanh Thiên vỡ nát một dạng. Nhất là phần đầu kia cũng bị đánh vỡ một mảnh. Vai trái của hắn cũng là một cái lỗ thủng dọa người.

Mặc dù bị thương nghiêm trọng như vậy. Nhưng cả hai người trên mặt đều là toát ra hưng phấn một dạng.

Doanh Thiên cười lớn:"Sảng khoái. Không biết bao nhiêu lâu mới được sảng khoái như vậy".

Thiếu niên kia cũng là cười to một dạng đáp lời:"Quả thực sảng khoái đến vô cùng, thật khoanh biết đến bao giờ mới có thể lại một lần như vậy đây".

Cả hai người bọn hắn trong nội tâm lúc này mặc kệ toàn thân đau nhức. Chỉ có một cỗ thoải mái vô cùng. Bởi vì thật lâu không có hoạt động qua. Cái này để bọn hắn 2 người cảm thấy nhàm chán vô cùng.

"Thế nào, tiếp tục? ". Doanh Thiên hỏi.

"Được, liền một lần xuất ra bản lĩnh, hi vọng ngươi có thể đứng vững". Thiếu niên kia hào sảng đáp lời.

Chỉ thấy hấn lúc này toàn thân khí chất biến đổi. Không còn giống như vậy tùy tiện nữa. Đế Hoàng chỉ uy cuồng bạo phóng xuất. Đằng sau hấn tòa Đại Nhật kia bên trên nổi lên vô cùng rườm rà phù văn ảo diệu. 9 đầu đạo luân liên kết với nhau hiển hóa ra tính ức ti mà tính đại đạo pháp tắc.

Thiếu niên này đây là chuẩn bị thi triển đi ra hấn tâm đắc nhất cả đời tuyệt học, đây là hấn thiên tân vạn khổ, tự mình tìm tòi sáng tạo ra độc nhất vô nhị tuyệt học của hấn.

Thiếu niên này dựa vào một chiêu này mà tung hoành thiên địa. Quét ngang mọi vô địch tồn tại.

Chỉ cần nghe tên một chiêu này liền để vô số người vì đó mà thất sắc.

"Một chiêu này gọi là "Đế. Đạo. Vô. Song". Là ta cả đời tuyệt học, hi vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng đi". Thiếu niên cười nói.

"Đế Đạo Vô Song, tốt một cái tên bá đạo, yên tâm, nhất định để ngươi vui mừng". Doanh Thiên không có chút nào nao núng.

Chỉ thấy Doanh Thiên từng đầu chân mệnh xoay tròn. Chủ chân mệnh của hấn phát ra vô tận quang mang. Trong chốc lát, vô số cổ lão văn tự hiển hiện khắp nơi tạo thành một bản vô thượng thiên chương.

81 Thái Sơ Chân Mệnh cũng là lấy đủ loại phương thức thần kỳ liên kết với nhau. Ưc ti mà tính đại đạo pháp tắc xuất hiện.

Một cỗ khác Đế Hoàng uy áp cũng từ trên thân Doanh Thiên bạo xuất đi ra.

Tựa hồ tại trên thế gian này. Cũng chỉ có bọn hắn 2 người mới xứng đáng với Đế Hoàng danh tự này. Tựa hồ chỉ có duy nhất 2 tôn Đế Hoàng mà thôi.

Tại trước mắt 2 tôn Đế Hoàng này. Bất luận cái gì Thần Đế. Tiên Đế, đều lộ ra không có ý nghĩa. Bất quá là bụi bặm mà thôi.

Doanh Thiên rất tôn trọng trước mắt mình thiếu niên này. Hắn cũng sẽ thi triển chính bản thân mình mạnh nhất tuyệt kỹ. Chiêu này cũng chính là tự mình Doanh Thiên hao tổn vô số tâm huyết sáng tạo đi ra. Bao gồm cả một đời hắn đạo pháp.

Năm xưa. Doanh Thiên chính là dựa vào một chiêu này mà đem Thiên Đạo đánh cho vỡ nát một nửa.

Hư vô không gian lúc này tràn ngập tuyên cổ vô địch khí tức. Cho dù là không gian hư vô cũng có dấu hiệu chịu không nổi lực lượng này. Ân ân có sụp đổ dấu hiệu.

"Đế. Đạo. Vô. Song". Thiếu niên hét lớn một tiếng. Một chương vô địch đánh ra.

Dưới một chương này. Bất luận cái gì đại đạo. Bất luận cái gì pháp tắc. Bất luận là dạng gì vô địch tồn tại đều sẽ hồi phi yên diệt.

"Đến hay lắm". Doanh Thiên thét dài một tiếng. Cũng riêng phần mình đánh ra một chương.

"Đế. Tôn. Thái. Thượng".

Dưới một chiêu này. 3000 đại đạo đều sẽ vì đó mà hủy diệt. 3000 thế giới cũng sẽ vì đó mà băng vỡ. Dưới một chiêu này hết thảy đều sẽ vì đó mà biến mất. Toàn bộ thời gian không gian hay là thiên địa pháp tắc cũng sẽ băng diệt.

"Oanh,, Oanh,.....".

Liên tiếp không ngừng tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên liên tục.

Toàn bộ không gian hư vô cũng vì đó mà chấn động.

Tại địa phương giao chiến kia. Cho dù là hư vô cũng hoàn toàn sụp đổ. Dưới 2 chiêu thức khủng bố như vậy va chạm. Hết thảy đều bị hủy diệt trở về bản nguyên.

Không. Cho dù là bản nguyên cũng đều bị hủy diệt.

Cực kỳ khủng bố chấn động va chạm tạo thành dư ba hướng bên ngoài lỗ hổng không gian bừa bãi quét đi ra.

Dưới bất ngờ như vậy khủng bố lực lượng. Chư vị Thần Đế cho dù đề phòng nhưng là vẫn không cách nào ngăn chặn.

Tất cả đều bị đánh bay. Máu tươi cuồng phun. Cho dù là tòa trận pháp kia cũng là kịch liệt rung chuyển.

May mắn dư ba cũng là không nhiều. Trận pháp cuối cùng là không vỡ nát.

Chư vị Thần Đế ôm ngực kinh hãi nhìn về lỗ hổng kia. Bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ gặp phải tình huống như vậy.

Tất nhiên cho dù Doanh Thiên cùng thiếu niên kia còn xa xa không có đạt tới đỉnh phong. Nhưng là cũng không phải Thần Giới có thể tiếp nhận bọn hắn lực lượng.

Lúc này. Cả hai người đều đang ở bên trong Hư Vô Vô Nguyên Không Gian. Đây là cấp độ sâu nhất của không gian hư vô. Nơi này chính là trong truyền thuyết không có bất luận cái gì tồn tại.

Không có thiên. Không có địa. Không có thời gian. Không gian. Không có đại đạo. Không có thiên địa pháp tắc. Nơi này hết thảy đều không có bất cứ thứ gì.

Doanh Thiên mỉm cười nói:"Thế nào, thất vọng sao".

"Rất tuyệt, rất tuyệt". Thiếu niên kia ha hả cười nói.

Giờ phút này 2 người bọn hắn tình huống càng thêm nghiêm trọng. Cả hai người cánh tay đều đã phá toái. Trở thành người cụt một dạng.

Thân thể cơ hồ vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Mở rộng chân mệnh

Doanh Thiên trong lòng cảm thấy một cổ khoái ý trào lên.hắn hiện tại chính là từ lúc trùng sinh đến giờ cảm thấy vui sướng nhất.

Đã từ lâu,hắn thật quên đi cái này cảm giác.một cái vi diệu cảm giác chỉ có người có ham muốn chiến đấu mới có được mà thôi.

Mặc dù cả 2 người hiện tại tình huống thê thảm vô cùng. Nhưng là hiện tại cả 2 người đều cảm thấy thư sướng vô cùng.

Rốt cuộc Doanh Thiên lên tiếng:"Tốt a, lần tới có dịp liền tới thêm một lần".

Thiếu niên kia mỉm cười đáp:"Đương nhiên".

Cuối cùng 2 người cùng nhau đi ra không gian hư vô. Xuất hiện bên trong Thần Giới.

Lúc này. Chư vị Thần Đế ai nấy đều đang ôm ngực thở dốc. Bởi vì vừa rồi hứng chịu dư chấn thật sự quá mức nguy hiểm.

May mắn bọn hắn đề phòng bày ra tuyệt thế đại trận. Nếu không e rằng bọn hắn hôm nay khó thoát một kiếp.

Đúng lúc này. Một cổ duy ngã độc tôn thiên địa chi uy xuất hiện.

Cái này để chư vị Thần Đế ánh mắt không khỏi co lại.

Bọn hắn hướng lỗ hổng không gian nhìn tới.

Chỉ thấy từ bên trong bước ra 2 cái thân ảnh.

Một cái thiếu niên cùng một cái thanh niên.

2 người này trên thân rách nát không chịu nổi. Máu me be bết. Tất nhiên là vừa trải qua một trận khủng bố chiến đấu.

Nhưng là dù vậy. Bọn hắn trên người khí tức cũng đủ để ép cho chư vị Thần Đế đều ngạt thở.

Nguyên nhân đơn giản là vì Doanh Thiên cùng thiếu niên kia tại chiến đấu. Nhiệt huyết vẫn còn chưa giảm. Để lộ ra khí tức kinh khủng mà thôi.

Cái này cũng chưa phải đáng sợ nhất địa phương.

Đáng sợ là. Chỉ riêng khí tức bọn hắn phát ra liền đem không gian ép cho vặn vẹo không chịu được. Cơ hồ muốn phá toái. Đại trận tuyệt thế kia dưới khí tức khủng bố như vậy cũng ần ần có không chịu được dấu hiệu.

Trong lòng chư vị Thần Đế lúc này. Chỉ có một suy nghĩ:"Tiên Nhân".

Đúng thế. Không ai nói ai. Bọn hắn đều dám khẳng định. Trước mắt 2 người này nhất định là Tiên Nhân.

Chỉ có Tiên Nhân mới có thể để bọn hắn không có chút nào lực lượng kháng cự như vậy.

Bọn hắn tin chắc. Tùy tiện một trong 2 người ra tay thì bọn hắn hôm nay không có bất kỳ ai có thể rời đi.

"Nha. Náo nhiệt như vậy". Doanh Thiên mỉm cười liếc nhìn chư vị Thần Đế.

Nghe được Doanh Thiên lời nói. Để chư vị Thần Đế trong lòng không khỏi nặng xuống.

Thiếu niên kia cười cười nói ra:"Xem chừng chúng ta gây ra động tĩnh có chút lớn đi".

"Ân, nên kết thúc". Dứt lời. Doanh Thiên cùng thiếu niên kia thân ảnh lập tức biến mất.

Cái này để chư vị Thần Đế không khỏi ngạc nhiên. Bọn hắn vừa là thờ phào nhẹ nhõm. Vừa là lo lắng.

Rốt cuộc. Một vị nữ tính Thần Đế lên tiếng:"2 vị này đến Thần Giới. Không biết là muốn làm gì".

Đạo Vương trầm ngâm một lát rồi lên tiếng đáp lời:"Yên tâm. Nếu là bọn họ có ý xấu thì đã làm rồi. Và lại cho dù như vậy chúng ta cũng ngăn không nổi".

Nghe Đạo Vương lời này nói xong. chư vị Thần Đế không khỏi cười khỏ.

Bọn hắn dù sao cũng là cao cao tại thượng Thần Đế. Đứng đầu nhất Thần Giới chiến lực. Bọn hắn đôi hình này tuyệt đối có thể quét ngang Thần Giới. Thậm chí 7 giới còn lại. Nhưng là đứng trước 2 người kia liền không có năng lực phản kháng.

Đây là cỡ nào chênh lệch.

Không khỏi. Bọn hấn trong mắt lóe lên vẻ kiên định. Đây mới là bọn hấn truy cầu đại đạo.

Doanh Thiên cùng thiếu niên kia lúc này đã xuất hiện ở một cái địa phương khác.

Nơi này cũng không phải cái gì thần kỳ địa phương. Chỉ là một tòa phạm nhân thế giới bình thường.

Chỗ này là một cái bên dòng suối chỗ cháy. Bên cạnh đó. Doanh Thiên cùng thiếu niên kia chính là đang ngồi nướng cá ăn.

Bọn hấn giờ phút này trên người vết thương đều đã lành lặn.

Doanh Thiên nắm trong tay Sinh Mệnh Tổ Phù. Nháy mắt liền để vết thương hoàn hảo khôi phục.

Về phần thiếu niên kia thủ đoạn tất cũng kinh người. Chốc lát toàn bộ liền hoàn hảo.

Bọn hấn chỗ nướng cá cũng không phải cái gì trân quý cá. Cũng không phải là cái gì linh thú, yêu thú cá. Mà chỉ đơn giản là cá bình thường phạm nhân ăn mà thôi.

Rượu cùng cá. 2 người lại tiếp tục kéo lên một bàn nhậu.

"Sau đó ngươi sẽ làm gì". Doanh Thiên hỏi một câu.

"Ân, nên trở về, làm chính mình công việc". Thiếu niên kia đáp.

Hắn trên người cũng có rất nhiều chuyện cần làm. Hắn tình huống cùng Doanh Thiên không có khác nhau là mấy. Hắn cũng có chính mình việc cần làm. Hắn cũng có thù cần báo.

"Mỗi người. Đều có chính mình bận rộn". Doanh Thiên gật đầu. Sau đó nói tiếp:"Lại nói, chúng ta con đường này từ ban đầu đã là xác định sẽ khó đi. Chung Cực khó khăn, nếu không vạn cổ đến nay cũng không có người đạp vào một bước kia".

"Một bước kia. Vạn cổ tới nay, có không biết bao nhiêu người vì đó mà cố gắng. Người trước ngã xuống lại tiếp bước. Nhưng là đều chưa có ai có thể thành công đâu". Thiếu niên kia gật đầu.

"Mà hết thấy ngăn lại. Chính là Thiên Đạo". Doanh Thiên nói.

"Nhắc tới Thiên Đạo, nơi kia lão tặc Thiên quả thật khôn khiếp. Ta cùng hắn vẫn là còn một món nợ lớn đây". Thiếu niên cười nói một câu. Trong mắt bắn ra hàn mang.

Năm xưa hắn bị ám hại. Chính là lão tặc thiên sau cùng một kích.

Doanh Thiên hứng thú cười nói:"Tựa hồ ngươi ở trong tay Thiên Đạo ăn thiệt thòi không nhỏ nha".

"Cũng không tính cái gì. Dù sao ta vẫn là lợi được nhiều hơn". Thiếu niên ha ha cười nói.

"Nơi này Thiên Đạo đã từ lâu không còn là Thiên Đạo. Hết thấy bị chi phối. Đáng tiếc". Doanh Thiên lắc đầu nói ra.

Tại thế nhân trong mắt. Thiên Đạo đứng đầu Thiên Địa. Thiên lý công bằng.

Nhưng là mấy ai biết. Vạn cổ đến nay. Thiên Đạo đã từ lâu cũng không còn là Thiên Đạo.

Tất nhiên. Cái này có liên quan đến việc Thiên Đạo đã từng bị đánh vỡ 2 lần.

Nge vậy. Thiếu niên mỉm cười đáp:"Các ngươi thật thú vị. Nhưng chung quy. Hết thấy đều là lòng người".

"Ân".

Sau đó. 2 người chính là cùng nhau uống rượu cùng nói chuyện phiếm.

Tất nhiên chuyện phiếm của bọn hấn cũng không phải cái gì chuyện phiếm.

Bọn hấn mỗi lời mỗi câu đều là vạn cổ bí mật ít người biết được. Để lộ ra ngoài đều sẽ gây nên sóng gió.

Lúc này. Tại tòa biệt viện nơi đám người Doanh Thiên ở kia.

Một cỗ cường hoành khí tức phóng lên trời. Chỉ thấy một cỗ hàn băng lực lượng nhanh chóng lan tỏa. Lập tức để cho khắp nơi nhấc lên một tầng băng dày.

Một cái tuyệt mỹ thân ảnh bay lên. Khắp Nhật Nguyệt Sơn linh khi điên cuồng hướng bên này tụ hội. Lập tức kinh động toàn bộ đệ tử cùng trưởng lão.

Vô số ánh mắt lập tức hướng biệt viện kia nhìn tới.

Chỉ thấy lúc này trên không trung là một cái cực kỳ xinh đẹp nữ tử. Nàng mái tóc đen dài kia tung bay trong gió. Cảnh tượng cực kỳ kiều diễm.

Cái làm cho người ta thán hải chính là nàng khí tức toát ra quá mức lạnh lẽo. Để cho người ta không giám tới gần.

Chính là Ma Âm. Nàng rút cuộc đột phá tới Linh Thánh cảnh giới.

Hơn nữa nàng cường đại cũng không phải Linh Thánh bình thường có thể so sánh. Nàng hiện tại mới vừa tấn cấp Linh Thánh. Nhưng là để một cái Linh Thánh trung kỳ đi ra nàng vẫn có thể chiến một trận.

Chỉ thấy Ma Âm đỉnh đầu treo lấy 9 cái chân mệnh.

9 cái chân mệnh. Vứt tại những cái phạm nhân thế giới kia như Cửu Hà Giới. Nàng chính là vạn cổ yêu nghiệt thiên tài.

Nhưng là tại Nhật Nguyệt Giới một tòa tân tấn Đại Thế Giới này. 9 cái chân mệnh của nàng quả thực khó coi đến mức không tưởng.

Chỉ thấy Ma Âm vận chuyển điên cuồng công pháp. Bên trong 9 cái chân mệnh một cái bay lên.

Lúc này. Ma Âm chính là đem toàn bộ tinh lực rót vào chân mệnh này. Đây là quá trình đúc lên Chủ Chân Mệnh.

Tại Linh Thánh Cảnh. Sau khi thức hải hoàn thiện. Chính là rèn đúc đi ra Chủ Chân Mệnh.

Chủ Chân Mệnh chính là trực tiếp cùng Linh Hồn tu sĩ kết nối. Cũng trực tiếp kết nối với đại đạo của tu sĩ.

Chỉ thấy Ma Âm trên người từng đầu hàn băng đại đạo pháp tắc luân chuyển. Hướng chủ chân mệnh đi tới.

Cái này để cho mọi người kinh hải không thôi.

Nhất là những cái kia Linh Thánh ánh mắt càng sợ hãi.

Bởi vì ai cũng biết tại Linh Thánh cảnh bắt đầu tìm hiểu đại đạo.

Nhưng là hiện tại Ma Âm trên người đại đạo có thể nói là rất nhiều. Hơn nữa lại huyền ảo vô cùng. Tương lai nàng thành thần nhất định chính là cường giả trong thần.

Ngay lúc mọi người tưởng chừng kết thúc.

Một màn tiếp theo xảy ra lập tức để cho mọi người con mắt trợn trừng.

Từng đầu đại đạo nhập Chủ Chân Mệnh về sau. Ma Âm tiếp tục thi triển một môn bí pháp.

Cái này bí pháp là tự tay Doanh Thiên truyền cho nàng.

Chỉ thấy nàng toàn thân lực lượng câu thông cùng thiên địa.

Lập tức Nhật Nguyệt Sơn thiên địa quy tắc phát sinh biến hóa. Thay đổi hoàn toàn kết cấu.

Trên bầu trời từng đạo Thiên Lôi ẩn hiện.

Rõ ràng nàng thi triển bí pháp này là khiến cho thiên khiên.

Lập tức. Tại trên đầu nàng mở ra một cái rộng lớn môn hộ.

Mọi người đều có thể nhìn vào bên trong.

Đằng sau môn hộ kia. Đó là một cái rộng lớn vô biên thế giới. Tiên quang ẩn hiện. Từng đạo kỳ dị linh khí tràn xuống.

Lập tức để cho Nhật Nguyệt Sơn phát sinh biến hóa cực kỳ lớn.

Tu sĩ bình thường hấp thu cái này kỳ dị linh khí lập tức khiến cho tu vi bay vọt.

Các loại cây cối linh dược cũng vì đó mà phát triển lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ.

Chưa hết. Có không ít tu sĩ từ lâu mắc kẹt tại bình cảnh trong bỗng chốc lại thông hiểu. Lập tức đột phá mà lên.

Phía sau thế giới kia còn ẩn hiện 3 cây đại thụ.

3 cây đại thụ này vô cùng khổng lồ. Tinh cầu so sánh với nó đều như hạt bụi.

3 cây đại thụ này cắm rễ hư không.

Trên cây ẩn hiện cực kỳ huyền bí phù văn.

Rất cuộc.

Chỉ thấy từ trong môn hộ bay ra 6 cái chân mệnh.

Mỗi một cái đều là Thánh cấp chân mệnh. Vô cùng hiếm có.

"Cái đó là, chân mệnh sao". Có người con mắt tròn trĩnh không tin tưởng nói.

Chỉ thấy 6 cái chân mệnh kia vậy mà cùng với chủ chân mệnh cùng 8 cái chân mệnh còn lại của Ma Âm hình thành kỳ diệu kết nối.

Một lát sau, Ma Âm vậy mà có được tất cả 15 chân mệnh. Nàng thành công mở rộng chân mệnh của mình. Tiếp đó là đón thiên kiếp.

Dù sao, Nghịch thiên cải mệnh. Tất phải chịu thiên phạt.

Lúc này, Mọi người đã loạn thành một đoàn.

Mở rộng số lượng chân mệnh. Đây là đánh vỡ bọn hán suy nghĩ. Dù sao, trăm ngàn vạn năm đến nay cũng chưa có như vậy sự việc.

Nhưng là hôm nay. Như vậy sự việc lại ở trước mắt bọn hán diễn ra.

"Cái này. Không thể nào đi. Chân mệnh cố định. Làm sao có thể tăng thêm". Một vị tu sĩ thất thần nói ra.

Đừng nói là tu sĩ bình thường. Giờ phút này có không ít thần linh đều tại quan sát. Dù sao nàng làm ra động tĩnh cũng quá lớn.

"Cái này đến cùng là làm thế nào". Một vị Thần ngạc nhiên vô cùng.

Hán cái này Thần. Chân mệnh cũng chỉ có hơn 20 cái. Hán cũng chưa từng nghe qua có cái gì công pháp có thể mở rộng chân mệnh.

"Không chắc. Ta từng tại một cái cực kỳ cổ xưa tài liệu có đọc qua. Tại cổ lão xa xưa có công pháp có thể mở rộng chân mệnh. Bất quá là từ trước Đạo Gian thời đại. Có lẽ trải qua thời gian lâu như vậy khiến nó thất truyền đi".

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.